
BIBLIOTECA · DEL · DUQUE · DE · OSVNA

BULLARUM
PRIVILEGIORUM AC DIPLOMATUM
Romanorum Pontificum
AMPLISSIMA COLLECTIO

Cui accessere Pontificum omnium Vitæ, Notæ, & Indices opportuni.

OPERA ET STUDIO

CAROLI COCQUELINES

TOMUS SEXTUS
PARS PRIMA

Ab Anno IV. URBANI VIII. usque ad Annum XI.
scilicet ab Anno 1626. usque ad Annum 1634.

ROMÆ MDCCLVIII.
TYPIS, ET SUMPTIBUS HIERONYMI MAINARDI.

SUPERIORUM FACULTATE, ET PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

JOSEPHO
EPISCOPO PRÆNESTINO
S. R. E. CARDINALI
SPINELLO.

HIERONYMUS MAINARDI

PERPETUAM FELICITATEM.

SOLENT plerumque Typographi, quum aliquod Volumen publici juris faciunt, illud ſub alicujus Principis viri tutela ponere, ea potiſſimum ſpe ducti, fore, ut a ſplendidiſſimo patroni ſui nomine voluminis ipſius pretium ii arguant, qui ſola rerum ſpecie (nec pauci ii ſunt) res ipſas ponderandas eſſe arbitrantur. Quod verò dolendum magis eſt, occaſionem hinc nanciſcuntur ſuis blandiendi patronis,

ac viliſſimè aſſentandi, eximium ingenium, præclaraſque dotes, ac virtutes prædicantes: ex quo non raró accidit, ut vilior aſſentator aliquis, vel ſanæ critices apprimè ignarus ex hujuſmodi nuncupatoriis epiſtolis ſui hiſtoriam herois ducere, ſeu potiùs fingere non dubitaverit.

Me vero Partem Primam Tomi Sexti Magni Bullarii Romani in lucem daturum longè alia rationum momenta non moverunt modo, ſed etiam impulere, ut eam Tibi potiſſimum, PRINCEPS EMINENTISSIME, nuncuparem. Etenim ſive me, ſive ipſam Voluminis hujuſce materiam inſpicerem, nemo ullus ſe offerebat, cui ſatius conveniret. Ego quidem quidquid ſum; ſi quid nitoris mei habent typi, ſi plurima edidi eruditiſſimorum Virorum Opera, quos inter recenſere libet Urſium, Blanchinium, Falconerium, Molinium, Conſtantinum, a Te quodammodo acceptum referre debeo. Bene memini, nec oblivisci umquam poſſum, Tuque optimè recordaris, quæ & quanta in me beneficia contulerit Renatus Cardinalis Imperiali avunculus tuus: qui me ſumma, quæ familiaris illi erat, humanitate ſemper excepit, rebus in omnibus juvit, ſuſceptumque in clientelam potentiſſimo fovit patrocinio. Ego verò quum nihil honeſtius inter mortales, æquius nihil putem, quam gratum animum & ſervare, & oſtendere erga eos, a quibus beneficia accepimus, ea in Te potiſſimùm derivanda eſſe optimo jure exiſtimo, qui & probabas, & peculiaria tua in me ſtudia conferebas.

Quod ſi ipſam Voluminis hujus materiam velimus inſpicere; nemini aptius quam Tibi convenire agnoſcemus. Quamplurimæ in eo leguntur Apoſtolicæ Conſtitutiones, quibus vel alienæ ab Eccleſiæ Catholicæ dogmatibus opiniones proſcribuntur; vel vaferrimi iique impii novatorum coercentur conatus. Neminem autem latet, quo ſtudio, qua conſtantia, quum difficillimis temporibus apoſtolica in Belgio legatione fungereris, afflictas catholicorum res non illis tantum in Provinciis, ſed etiam in Anglia, in Hibernia, in Scotia ſuſtentaveris, atque promoveris, vel Eccleſiarum jura tuendo, iiſque probos, doctoſque paſtores præficiendo, vel etherodoxorum evertendo molimina, vel praviſſima eorum conſilia, inſidiaſque patefaciendo, qui cum Eccleſia Catholica

tholica

tholica ſentire quidem renuunt, at ſimulata antiquarum legum obſervantia irreprehenſibiles non eſſe, ſed videri volunt, eòque graviorem perniciem afferunt, quod a catholicorum coetu ſejungi nolint.

Collabentem nonnullis in Cœnobiis, atque etiam in Eccleſiis ſacram diſciplinam ut reſtitueret Urbanus Pontifex, nonnullas ſanxit ſanctiſſimas leges, quæ hoc in volumine exhibentur; plurimaſque Diœceſes ſacra viſitatione luſtrari voluit. Collegia quoque nonnulla a Gregorio XIII. erecta, in quibus adoleſcentes alantur, ac bonis artibus inſtruantur, vel collapſa, ac penitus extincta reſtituit; cujus generis ſunt Lauretanum Illyricorum, Romanum S. Athanaſii Græcorum, Pragenſe, Viennenſe, & Fuldenſe Germanorum; vel erexit ipſe, quale eſt Urbanum, quod de Propaganda Fide ſolet appellari. Quis autem ignorat, Tibi, quum Sacro Cardinalium Magiſtratui, qui Epiſcoporum, & Regularium rebus præeſt, eſſes a ſecretis, nihil antiquius fuiſſe, quam Epiſcoporum tueri jura, ac religioſæ diſciplinæ ſanctitatem acerrime exigere, & cuſtodire? Quod quidem poſtea in Neapolitana præſtitiſti metropoli, nunc verò in Præneſtina, quæ Romanæ ſuburbicaria eſt, adniteris Diœceſi. Quum autem propagandæ per univerſum terrarum orbem chriſtianæ, catholicæque fidei cura a Pontifice verè optimo BENEDICTO XIV. Tibi concredita eſt; auctor fuiſti, ut ſingulæ Maris Ægæi Inſulæ luſtrarentur, earumque conditione perſpecta aptæ ferrentur leges, quibus Cleri mores componantur, & catholica res, Deique cultus augeatur. Sed cum quamplurimæ Eccleſiæ, ac Provinciæ propter locorum difficultates luſtrari non poſſent; certæ Miſſionum omnium præſidibus quæſtiones propoſitæ ſunt, ut earum ſtatus dignoſcatur, aptioraque malis, ſi quæ ſunt, remedia adhiberi queant.

Quod verò ad ea, quæ ſupra memoravimus, adoleſcentum Collegia pertinet; laudarunt profectò boni omnes, ac ſummo jure laudant, ſedulam quam impendiſti curam, ut Præneſtini, Urbanique Collegii alumnis tuta quædam, ſaniorque ſtudiorum methodus præfiniretur: illis quidem, ut populos aliquando ſibi credendos recta incedere edoceant; his autem, ut poſtquam in patriam ſe receperint inter barbaros populos,

qui

qui verum Deum non colunt, inter mendacissimi Muhamedis asseclas, inter Nestorianos, Eutychianos, ac Monotelitas, aliasque non absimilis surfuris gentes, earum figmenta, mendacia, erroresque non agnoscant tantùm, sed aliis etiam palam faciant.

Et quoniam de Sacro illo Cardinalium cœtu, cujus studium in eo maxime ponitur, ut Christi fides per orbem diffundatur, sermo nobis occurrit; nemo est, qui ignoret, maximam eam Urbani fuisse curam, tuamque nunc esse, qui tanto cœtui praees. Postquam ille latissimam in Indicas Provincias viam omnibus his straverat, qui sacris sodalitiis nomen dare solent; Japonensi Præsuli potestatem fecit in eos animadvertendi, qui latas pro feliciori earumdem Missionum regimine leges violarent; ac Francisco Cardinali Barberino catholicorum res in Angliæ, Scotiæque Regnis commendavit. Firmatam quoque Clementis Octavi temporibus Romanam, Ruthenamque Ecclesias inter unionem ardentissimè promovit. Tu clarissimis hisce permotus exemplis pro eo, quo ferves christianæ, catholicæque fidei propagandæ zelo, quamplurimos jam religiosos viros, eosque morum probitate, ac summa præditos doctrina in Macedoniam, Albaniam, Maris Ægæi insulas, Syriam, Ægyptum, ac totam, qua latet patet, Asiam mittendos curasti, qui Christi evangelium prædicent gentibus, errantesque oves ad ejus caulam reducant. Quamplurima hinc composita dissidia novimus, pravas consuetudines e medio sublatas, populorum mores antiquæ virtutis splendori redditos: quà demum constabilitam, quà invectam, quæ una salvifica est, christianam religionem. Peculiaria hæc Tibi sunt, apprimèque convenientia cum hujus materia Voluminis, quod tuo nomini inscribo. Etenim si generis splendorem, si præclarissimas majorum virtutes, si tuam gravissimis in rebus perspicaciam, atque sagacitatem, constantiam denique, scientiam, atque humanitatem recensere vellem, nec peculiaria essent, nec tua id modestia pateretur.

Excipe itaque, quod publicæ privatæque rationes velut tuum æquissimo jure repetunt, & pro christianæ reipublicæ bono in seros annos vale.

Romæ IV. Kalendas Martias An. R. S. MDCCLVIII.

IN-

INDEX
RUBRICARUM BULLARUM, ET PRIVILEGIORUM OMNIUM
Quæ in hac Tomi Sexti Parte Prima continentur;

Quæ hoc Indice ☞ designantur, erant in Editione Cherubini.

Con-

INDEX

INDEX INITIALIS BULLARUM,

Quæ in hoc Volumine referuntur.

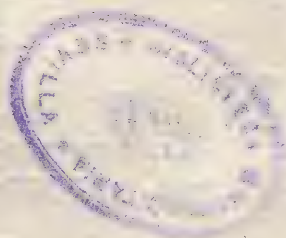
IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiss. Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro.

F.M.De Rubeis Archiep. Constantinop. Vicesgerens.

IMPRIMATUR,

Fr. Augustinus Orsi Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister.

CON-

CONSTITUTIONES URBANI VIII.

ANNO QVARTO.

CLXXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Tribunalium Urbis Judicibus facultatem elargitur reos, qui aliquod confessi fuerint furtum, de aliis etiam, de quibus accusati non sunt, in genere interrogandi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DECET Romanum Pontificem æqui, bonique supremum assertorē, inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio intendere, ut quæ ex veteri maledicto quotidie in eo spinæ innascuntur, & tribuli, vigilantiæ suæ ministerio extirpentur, & in proximi charitatem, salutem, securitatem, ac fortunas, nefariis ausibus delinquentes per justitiæ gladium opportunis remediis coerceantur.

Facultas, de qua in Rubrica.

§.1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, dilectis filiis nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus generali, necnon ejusdem Urbis Gubernatori, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, dictæ Urbis Senatori, & Judici Burgi nunc, & pro tempore existentibus, ut quoscumque reos furtum confessos, de aliis furtis in genere, etiamsi de eis diffamati, vel imputati non fuerint, eorumdem Vicarii, seu ejus Vicesgerentes Gubernatoris, Auditoris Cameræ, Senatoris, ac Judicis Burgi arbitrio, interrogare, & torquere, seu interrogari, & torqueri facere libere, & licite possint, & valeant, & quilibet illorum possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam facultatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impertimur. Præsentibus ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum dumtaxat valituris.

Obstantium derogatio.

§.2. Non obstantibus fel. rec. Pauli III., & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum desuper editis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. August. 1626. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die septima Augusti 1626., Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Concordiæ inter Clerum, & Civitatem Cremonen. initæ circa solutionem Livellorum Ecclesiasticorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAlvatoris, & Domini nostri, qui charitas est, & Deus pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, ad ea jugiter intendimus, per quæ paci, & quieti inter Christifideles consulitur, litibusque, & differentiis obviam itur, & his, quæ propterea facta sunt, ut firma, & illibata perpetuo remaneant, & a partibus ipsis inviolabiliter observentur, apostolicæ confirmationis robur adjicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Facti series.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, jampridem inter dilectos filios Capitulum, & Clerum Cremonen. ex una, ac infrascriptos emphyteutas ex altera partibus, nonnullæ lites, seu differentiæ ortæ essent, & vigerent, præsertim ex eo, quod Capitulum, & Clerus prædicti eos Ecclesiarum Capituli, & Cleri prædictorum redditus, qui in perceptione pensionum, seu canonum emphyteuticorum consistunt, sibi in valore, & moneta de tempore contractus; Emphyteutæ vero in moneta de tempore solutionis persolvi debere prætenderent; tandem Capitulum, & Clerus, ne litibus, & diffe-

rentiis hujusmodi, controversiisque inexplicabilibus involverentur: sed eis aliqua opportuna ratione obviam irent, & aliàs pro bono pacis, & communi partium utilitate, ad transactionem, & concordiam, perpetuis futuris temporibus inter eos valituram, & in omnem eventum observandam cum dilectis filiis a Civitate Cremonen. ad hoc specialiter deputatis nomine eorumdem emphyteutarum devenerint, per quam inter alia convenerunt;

Tenor Concordiæ.

Primo videlicet pensiones annuæ debitæ, & debendæ ex causa contractuum emphyteuticorum supra annum 1599. initorum, etiamsi post illud tempus ex quacumque causa fuerint revocatæ, solvantur per emphyteutas Dominis directis in rationem lib. lxxx. monetæ, ac valoris proclamatis per dilectum filium nobilem virum Comesium Suarez Ducem Feriæ tunc Status Mediolanen. Gubernatorem editi pro quibuslibet centenis lib. Imperialibus, & ad ratam.

Secundo. Solutione livellorum, & pensionum debitarum, & debendarum, ut supra ob contractus initos ab anno 1599. citra fiant Dominis directis juxta regulas habitas, & constitutas a dilecto filio Leysaldo Senatore, ac dictæ Civitatis Prætore.

Tertio. Debitores ex causis præmissis, qui ante novissimum proclama, monetam, aut solverint, aut fecerint integrum depositum pensionum debitarum, aut realem oblationem ad formam juris juxta communem monetarum valorem, nulla ratione habita cujuscumque reservationis jurium, nihil præterea solvere cogantur.

Quarto. Morosi debitores compelli possint ad solutionem pensionum debitarum, & quarum jam cesserit dies ante memoratum proclama, in rationem dictarum librarum octuaginta, si, & prout de jure.

Quinto. Exorientibus aliquibus difficultatibus circa prædictorum interpretationem, & exequutionem, adeant partes Advocatos pro tempore Civitatis, & Capituli Canonicorum Ecclesiæ Cremonen., quæ mox eorum voto super inde intellecto acquiscere teneantur.

Sexto. Hæc tamen nullum generent præjudicium promissionibus jam factis solvendi pensiones emphyteuticas in pecunia proclamatum Mediolani, aut in certa specie monetarum, nisi ex earum tenore probabiles emergant conjecturæ, aliud inter contrahentes fuisse actum, quam scriptura conceptum, vel metu pœnæ, seu ex alia causa, & prout memoratis arbitris in ejuscemodi casuum contingentia additis fuerit definitum.

Septimo. Non deerunt emphyteutæ, de quorum obligatione, & emphyteusi publicis pateat instrumentis a Dominis directis requisitis concordata, ut supra agnoscere, publicisque documentis rata habere, ac eorum adimplementum promittere, quæ si peragere noluerit, integrum sit Dominis directis utendi contra recusantes dumtaxat beneficio Decreti ejusdem Gomesii Ducis tunc Gubernatoris ad favorem Cleri Cremonen. in hac materia editi, & aliàs prout in publico per dilectos filios Julium Maffezolum, ac Pium Baptistagnid, & Joannem Andream Bianzagum Notarios Cremonen. sub die 18. mensis Septembris 1619. confecto instrumento plenius dicitur contineri.

Eam confirmat Pontifex.

§.2. Nos inviolabili concordiæ hujusmodi observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, concordiam prædictam, ac, prout illam concernunt, omnia, & singula in dicto Instrumento contenta, licita tamen, & honesta, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas pro præsentium literarum firmitate addit.

§.3. Decernentes, præsentes literas, omniaque, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Judices exequutores deputat.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Mediolanen., ac Cremonen., & Lauden. Episcopis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Capituli, & Cleri, ac Deputatorum prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, ac omnia, & singula in eis contenta ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Dat. die 15. Augusti 1626. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimaquinta Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Deputatio Pœnitentiarii in Basilica Principis Apostolorum pro Lingua Græca.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Spirituali Christifidelium nationis Græcorum ad Almam Urbem nostram devotionis causa accedentium, seu in ea commorantium in his, quæ pro sacris eorum confessionibus audiendis faciunt, consolationi, & commoditati, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes;

Deputatur Pœnitentiarius pro lingua Græca.

§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, unum Pœnitentiarium e Societate Jesu pro sacris Christifidelium ejusdem Nationis, & aliorum ad illum accedentium confessionibus audiendis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo creamus, constituimus, & deputamus, illumque aliorum undecim Pœnitentiariorum ejusdem Basilicæ numero, & consortio favorabiliter aggregamus.

Eique cæterorum Pœnitentiariorum privilegia conceduntur.

§. 2. Necnon illi, ut omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, præeminentiis, prærogativis, favoribus, gratiis, & indultis, quibus alii Pœnitentiarii hujusmodi de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntu, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, deputatione aliorum Pœnitentiariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 17. Augusti 1626. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CLXXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Deputatis ad regimen Domus Cathecumenorum, & Ecclesiæ S. Mariæ in Montibus de Urbe cogendi Notarios ad aperienda, & ostendenda Testamenta juxta privilegium Fabricæ Sancti Petri.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis apostolici muneris res postulat, ut opportunis provideamus remediis, ne Ecclesiæ, & alia pia loca, præsertim almæ Urbis nostræ, ac in honorem gloriosissimæ Dei Genitricis Mariæ dicata suis tam spiritualibus, quam temporalibus bonis aliquorum malitia, vel negligentia fraudentur.

Causa concedendæ facultatis.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Deputati ad regimen, & gubernium Domus Cathecumenorum, & Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Montibus nuncupat. de Urbe Nobis nuper exponi fecerunt, diversa legata, & relicta ad pias causas Domui, & Ecclesiæ prædictis per diversos Christifideles facta reperiantur, de illis autem certa notitia ob incuriam, seu negligentiam Notariorum, qui de hujusmodi legatis rogati fuerunt, haberi nequaquam potuerit, nec possit, in maximum Domus, & Ecclesiæ hujusmodi præjudicium.

Concessio, de qua in Rubrica.

§. 2. Nos earumdem Domus, & ecclesiæ indemnitati in præmissis, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsosque Deputatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Deputatis prædictis, ut sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnes, & singulos Notarios, penes quos testamenta clausa, vel alias reperiuntur, vel in futurum reperientur, post annum a die obitus Testatorum ad illa aperienda, & ipsis Deputatis ostendenda, solutaque ipsis Notariis debita mercede ad habendum sibi exemplar ipsorum testamentorum in forma probanti, & authentica, etiam cum invocatione brachii secularis, si opus fuerit, quacumque appellatione remota, cogere possint, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Mandatur Notariis, & Parochis ut Legata notificent.

§. 3. Ac propterea volumus, quod Notarii, & Rectores Parochialium Ecclesiarum, seu Vicarii, vel quicumque alii de legatis, relictis, donationibus, & aliis piis dispositionibus ad favorem Domus, & Ecclesiæ prædictarum factis, & pro tempore faciendis notitiam habentes, illa deputatis præ-

prædictis, seu in Curia Episcopali loci intimare debeant, & teneantur.

Præsentium observantia. §.4. Sicque in præmissis per locorum ordinarios, ac quoscumque alios Judices, & commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac locorum, Civitatum, & Provinciarum, in quibus existent Notarii, vel testamenta hujusmodi confecta fuerint, juramento, confirmatione, apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis; & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides. §.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, sigilloque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Augus. 1626. An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CLXXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Declarat Literas Pauli V. super erectione, seu Renovatione Congregationis Anglicæ Ordinis Nigrorum S. Benedicti, loqui de vera Congregatione.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur Pauli PP. V. Literæ. §.1. Aliàs a fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet, Paulus Papa V. ad futuram rei memoriam. Ex incumbenti Nobis &c. *reliqua invenies suo loco Dat.* 23. *Augusti* 1619. *Pontificatus anno XV.*

Causa faciendæ declarationis. §.2. Cum autem, sicut dilectus filius Prior generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, licet Abbates, & Priores Abbates proprios non habentes Ordinis Nigrorum Sancti Benedicti nuncupati per Angliæ Regnum partim exempti, partim non exempti, per plurimos annos de triennio in triennium in Capitulo generali congregari, ibique Præsides, Visitatores, & alios officiales pro sequenti triennio eligere, statuta, & ordinationes condere soliti fuerint, ac Monachi Angli dicti Ordinis, in præinsertis Literis expressi cætum hujusmodi Monasteriorum, quæ, ut asserunt, juxta formam Constitutionis fel. rec. Innocentii III. Prædecessoris desuper editæ de triennio in triennium conveniebant, Congregationem Anglicam Ordinis Sancti Benedicti nuncupaverint, ac sub nomine Congregationis Anglicanæ antiquæ ab ipso Paulo Prædecessore per præinsertas Literas hujusmodi renovari obtinuerint; nihilominus nonnulli pacem Monachorum prædictorum perturbare conantes, illam non fuisse veram Congregationem, ac easdem præinsertas Pauli prædecessoris hujusmodi Literas, vel omnino irritas esse propter falsam, sive impropriam narrationem, seu Congregationem illarum vigore erectam, vel renovatam veram Congregationem non esse prætendant, & propterea ad omnem in præmissis dubitandi materiam e medio tollendam per Nos opportune declarari summopere desiderent.

Pontifex declarat, Pauli Literas de vera Congregatione loqui. §.3. Nos Procuratorem prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, præinsertas Pauli Prædecessoris hujusmodi Literas de vera Congregatione loqui, ejusdemque Monachis suffragari.

Clausulæ. §.4. Atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, ac deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

Contraria tolluntur. §.5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 21. August 1626. An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CLXXXIX.

Dividit Congregationem Fratrum Eremitarum Discalceatorum Italiæ Ordinis S. Augustini in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Genuensem, Siculam, & instituit quatuor Provinciales pro earum gubernio usque ad celebrationem futuri Capituli generalis ipsius Congregationis.

Vide de hac Congregatione in Constit. XLIX. Gregorii XV. Pastoralis officii. Tom. V. Par. IV. fol. 419. Et etiam vide subsequentia Decreta a Sacra Apostolicæ Visitationis Congregatione edita de his Fratribus Congregationis Italiæ opportune hic posita.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis commendatio.

AD uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceati nuncupati Congregationis Italiæ in militanti Ecclesia, cujus regimini, divina disponente clementia, præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, quid pro laudabilis eorum Instituti felici directione, atque progressu conferat, diligenter prospicimus, ac desuper officii nostri partes propensis studiis interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatur Pont. ut hanc Congreg. in Provincias dividat.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Basilius a Sanctissima Trinitate Vicarius generalis Congregationis prædictæ, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habet, itaut solus per seipsum commode eas regere, & gubernare nequeat, proindeque earumdem domorum utilitati maxime consultum iri existimet, si eadem Congregatio in Provincias, ut infra, dividetur.

Quam dividit in Roman., Neapolitan., Genuensem, & Siculam.

§.2. Nos prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, ipsumque Basilium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Januensem, & Siciliæ, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo dividimus, & separamus.

Earumque singulis unum Provincialem deputat usque ad futurum Capitulum cū facultatibus, ut hic.

§.3. Necnon pro hac prima vice usque ad proxime futuri Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem tantum, & non ultra, in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem a Cruce, in Genuensis Valerianum a S. Augustino, ac in Siciliæ Provinciarum hujusmodi Provinciales Joannem Baptistam a S. Francisco de Paula, Ordinis, & Congregationis hujusmodi professores dilectos filios sub uno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum privilegiis, gratiis, indultis, facultatibus, jurisdictione, & auctoritate solitis, & sibi ex nunc usque ad ejusdem Capituli celebrationem ab ipso Basilio Vicario generali, postmodum vero ab eodem Capitulo generali concedendis, & declarandis, auctoritate, & tenore prædictis creamus, constituimus, & declaramus.

Clausulas confirmatorias ponit.

§.4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans addit.

§.5. Atque ita in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 27. August. 1626 An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

Sequitur Declaratio Sacræ Congregationis Apostolicæ Visitationis super facultate quam habere dubitabatur Vicarius Generalis istorum Fratrum eo absente subrogandi alium suo loco cum omnimoda potestate, & jurisdictione, quas ipse Vicarius Generalis præsens habet.

Sacra Congregatio Apostolicæ Visitationis.

Dubitatio, de qua in Rubrica.

IN causa, & causis coram Nobis inter Admod. R. P. F. Basilium a Sanctissima Trinitate Vicarium Generalem Congregationis Discalceatorum Ord. S. Augustini Italiæ ex una, & Patres Ignatium a Sancta Maria, Joannem ab Assumptione, & Joannem Baptistam a S. Francisco de Paula Definitores, & Procuratorem Generalem respective

spective ejusdem Congregationis, de, & super prætensa nullitate Delegationis per eumdem P. Vicarium Generalem factæ in persona P. Valeriani a Sancto Augustino Quarti Definitoris, & Prioris Conventus S.Antonii de Urbe, rebusque aliis, &c.

Resolutio dictæ dubitationis.

Fuit provisum, & decretum, R. P. Vicarium fuisse, & esse verum, & legitimum Superiorem Vicarium Generalem nuncupatum totius suæ Congregationis, ac uti, & gaudere omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præeminentiis, & facultatibus, quibus aliarum Religionum Generales gaudent, utuntur, & potiuntur; Ideoque sibi licuisse, & licere inter alia,eo absente,alium suo loco subrogare, qui omnimoda ejus potestate,& jurisdictione ubique locorum (illa tantum excepta Provincia, in qua ipse Generalis Vicarius pro tempore reperietur) fungatur, & potiatur, & consequenter subrogationem, ac delegationem a præfato Generali Vicario in persona Patris Valeriani Quarti Definitoris factam fuisse, & esse juridicam, & canonice factam, & uti talem fore, & esse confirmandam, prout illam confirmamus, & approbamus, & pro confirmata, & approbata haberi volumus, & mandamus:Fratresque omnes eidem Generali Vicario subjectos ejusdem Religionis, præfato Patri Valeriano ad obedientiam præstandam juxta formam suæ delegationis obligatos fuisse, & esse declaramus.

Dat. die 26. Maii 1626. An.III.

Actum Romæ Domi solitæ residentiæ Illustrissimorum DD. Sacræ Congregationis hac die 26. Maii 1626.

A. Ricciullus Judex, & Secr.
Odoardus Tibaldescus Not.

Subsequuntur Decreta generalia pro tota Congregatione Fratrum Discalceatorum S. Augustini Italiæ, facta in Visitatione, die 21. Junii anni 1627.

De Constitutionibus Congregat.

Constitutiones hujus Congregationis auctoritate Apost. confirmatæ, infra annum post Capitulum Generale imprimantur, ad hoc ut ab omnibus Religiosis præ manibus possint haberi &c.

De novis Constitutionibus non faciendis.

Ad tollendas dubitationes, quæ circa Constitutionum intellectum possent exoriri;Sacra Congregatio facto verbo cum Sanctissimo declarat, hactenus non licuisse,neque licere,hujus Congregationis Superioribus etiam in Capitulis Generalibus novas ordinationes, aut statuta, sub quovis nomine contrarias, aut contraria Constitutionibus Apostol. auctoritate firmatis facere; easque non potuisse, neque posse practicari, antequam a tribus Capitulis Generalibus dispositæ, & a Sede Apost. fuerint confirmatæ.

De Congreg. Definitoriali.

Consequenter etiam declarat, Congregationem Definitorialem ex quinque Patribus semel in hebdomada hactenus practicatam, in futurum non esse faciendam, sed esse servandas Constitutiones parte tertia, *cap*.4.

De Definitoribus.

Declarat præterea Definitores pro tempore existentes, fore, & esse de familia ejus Conventus, cui a Superiore erunt assignati, & non aliorum, atque ideo locum sumere debere post Priorem, etiam ubi Vicarius Generalis moratur; ac potuisse, & posse a Priore in levibus corrigi, in cæteris vero a Vicario Generali, tenerique adire Capitulum de culpis, expectare signum in Choro, Refectorio, & aliis locis, non obstantibus Constitutionibus *par*.2. *cap*.8., *& par*.3.*c*.4.

De auctoritate Vicarii Generalis in Definitores.

Declarat præterea licuisse,atq; licere Vicario Generali pro tempore existenti, Definitores singulos in visitatione,& extra etiam in gravioribus consulto corrigere, & punire, absque aliorum Definitorum consensu, posse tamen Definitores scribere, & recipere literas, ac armarium, oratorium nuncupatum, habere, absque Superioris licentia, &c.

De Procuratore Generali.

Declarat demum Procuratori Generali præsente Generali Vicario secundum locum deberi, absente vero in Conventu secundum a Priore, extra Conventum vero post Vicarium Generalem cæteris præferri, posseque egredi ad negotia peragenda, & absque cunctatione Prior socium assignabit, ac pariter literas scribere,& recipere absque scitu Prioris, & Oratorium habere: In reliquis autem omnia,quæ de Definitoribus dicta sunt locum sibi vindicare in Procuratore Generali.

De observantia horum Decretorum.

Decreta hæc generalia pro tota Congregatione veluti declaratoria serventur statim sub pœna arbitrio sacræ Congregationis.

A. Episc. Bellicastren. Secr. & Jud.

CXC.

Confirmantur nonnulla Statuta pro Congregationibus Anglica, & Hispanica Ordinis S. Benedicti edita.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congregatio Anglica, & Hispanica nonulla de Præsidis electione, & auctoritate, ac Missionariorum munere statuerant.

§.1. Alias fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum Monachorum Anglorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Hispanicæ, & Angliæ exposito, quod pridem in eorum Definitorio statutum, & decretum fuerat, quod omnes Monachi Angli dicti Ordinis Congregationum Hispanicæ, & Anglicæ coalescerent in unum Corpus, quod esset, & vocaretur Congregatio Anglica, itaut per hujusmodi coalitionem, & corpus sic unitum continuaretur, & restauraretur, ac si opus esset, de novo erigeretur antiqua Congregatio Anglica Ordinis S. Benedicti, quæ Congregatio Anglica sic stabilita regeretur ab uno Superiore vocato Præside, qui extra Angliam resideret, durante Schismate, & a duobus Provincialibus immediate sub dicto Præside in Anglia, pari-

parique modo a Prioribus Residentiarum, seu Conventuum extra Angliam, ac demum a certo etiam Definitorum numero, ac nulli omnino liceret, nisi dicto Præsidi, vel licentiam ad hoc ab illo habenti, facultates aliquas Missionis Apostolicæ pro prædicto Regno Angliæ alicui Monacho Anglo Ordinis, & Congregationis Hispanicæ, & Anglicæ hujusmodi in posterum concedere, vel delegare; quodque Diffinitorium prædictum, in quo facta fuerat hæc unio, per omnia haberet vim Capituli generalis, ac demum, quod Monachi Missionis juramentum præstarent coram Præside, se accessuros ad Missionem, & ad hoc a dicto Præside adstringerentur, prout in scripturis desuper confectis dicebatur contineri.

Quæ Paulus PP.V. approbavit.

§.2. Idem Paulus Prædecessor Monachorum prædictorum supplicationibus inclinatus, Statuta, & Decreta, seu Capitula hujusmodi, apostolica auctoritate, sub certis modo, & forma tunc expressis approbavit, & confirmavit: prout in ipsius Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

In Capitulo Anni 1625. alia conduntur statuta.

§.3. Cum autem, sicut Monachi Angli hujusmodi Nobis nuper exponi fecerunt, nonnullis Monachis Anglis Congregationis Hispanicæ, secundum unionem prædictam, se incorporare recusantibus, Congregatio ipsa Hispanica in Capitulo generali de anno 1621. celebrato pro quiete Missionis, & ad evitandas simultates, ac alia inconvenientia, quæ inter diversos Superiores ejusdem Ordinis oriri sæpius compertum fuerat, decreverit, quod omnes Monachi Angli in dicta Congregatione Hispanica professi extra Hispaniam degentes, qui cum reliquis in Congregationem Anglicam non essent incorporati, viverent secundum leges dictæ Congregationis Anglicæ, ejusdemque Præsidi tamquam Congregationis Hispanicæ Vicario, Provincialibusque, & Prioribus dictæ Congregationis Anglicanæ potestatem Congregationis Hispanicæ in eos respective habentibus subjicerentur, subindeque Decretum hujusmodi in Capitulo generali anni proxime elapsi 1625. confirmatum, & de novo stabilitum fuerit;

Quæ eadem Congregatio petit confirmari.

§.4. Pro majori tamen ejusdem Decreti subsistentia, ac ad omnem in præmissis, & circa ea dubitandi materiam e medio tollendam Monachi Congregationis Anglicæ prædictæ plurimum cupiant, Decretum ipsum apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri:

Confirmat Urbanus.

§.5. Nos eorum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De Ven. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Decreta in Capitulis generalibus, ut præfertur, edita, & confirmata, apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes, eadem Decreta valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri, atque ea per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Augusti 1626. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Mandatum Torquato de Comitibus, ut eveniente traditione Fortalitiorum, Propugnaculorum, & aliorum locorum Vallis Tellinæ, illa recipiat nomine Sedis Apostolicæ.

Dilecto filio nobili Viro Torquato de Comitibus Duci Guadagnoli.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili nobilis vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Torquati fides, & bellica virtus.

§.1. Singularis tuæ in Nos, & Apostolicam Sedem fidei, & devotionis meritis generis nobilitati conjunctis, & quam in re militari hactenus ostendisti, virtute, solertia, & fortitudine inducimur, ut Te rei maximi momenti administrandæ, quæ idcirco Nobis summopere cordi est, præficiamus, sperantes in Domino fore, ut in mandatis nostris exequendis nostræ pridem de Te conceptæ opinioni cumulate respondeas.

Mandatum, de quo in Rubrica.

§.2. Cum itaque aliàs Te dilecti filii nobilis viri Caroli Barberini nostri secundum carnem fratris germani totius nostræ, & S.R.E. Militiæ Capitanei, & Gubernatoris generalis Locumtenentem generalem Militum, & Copiarum tam Equestrium, quam Pedestrium, necnon Tormentorum bellicorum, Armorumque omnium, quæ pro

pro Fortalitiorum, sive Propugnaculorum Vallis Tellinæ, Comitatus Bormii, ac Oppidi Chiavennæ, aliorumque locorum, quæ in fel. rec. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris nostri, sive nostris, & Sedis Apostolicæ manibus depofita fuerant, recuperatione conscribi, & moveri respective contingeret, cum facultatibus, ac sub certis modo, & forma tunc expressis, ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, apostolica auctoritate fecerimus, constituerimus, & deputaverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Nos in eventum, in quem Fortalitia, sive Propugnacula, & alia loca hujusmodi Nobis, & eidem Sedi restitui, sive in manibus nostris, & ejusdem Sedis potestate deponi contingat, nihil, quod ad muneris nostri partes pro Italiæ, atque adeo universi Christiani Orbis pace conservanda spectat, prætermittere volentes, simulque, ut omnibus innotescat, quanti negotium hujusmodi faciamus; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut in eventum restitutionis, seu depositionis, ut præfertur, Fortalitiorum, vel Propugnaculorum, & aliorum locorum hujusmodi, illa omnia, & singula cum omnibus tormentis, armis, aliisque quibuscumque munitionibus, suppellectilibus, ac rebus in eisdem Fortalitiis, sive Propugnaculis, & locis existentibus a quacumque persona sufficienti facultate illa restituendi, seu deponendi, & titulo depositi tradendi, aut consignandi habente in depositum nostro, & Sedis prædictæ nomine, & titulo Depositi, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout Tibi ab eodem Carolo Capitaneo, & Gubernatore generali mandatum, & significatum fuerit, recipias, dictamque personam de Fortalitiis, sive Propugnaculis, & locis hujusmodi, Tormentisque, & Munitionibus, ac Supellectilibus, & rebus prædictis, sic receptis, & consignatis quietes, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea, quæ Tibi ab eodem Carolo Capitaneo, & Gubernatore generali mandata, & significata fuerint, etiamsi talia sint, quæ specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem, facias, dicas, geras, & exequaris, super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Quatenus propugnacula &c tradantur.

Cum facultatibus opportunis:

Mandatumque deparendo:

§.3. Mandantes propterea sub indignationis nostræ, & aliis arbitrii nostri pœnis, omnibus, & singulis tam particularibus Capitaneis Equitum, & Peditum, quam ipsis Equitibus, & Peditibus, cæterisque, ad quos spectat, ut Tibi in præmissis omnibus, & singulis prompte pareant, faveant, & assistant. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 30. Aug. 1626. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Augusti 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio erectionis Seminarii in Civitate Coloniensi pro Monachis S. Benedicti Congregationis Bursfeldensis, & illius Constitutionum.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosanctum Apostolatus officium humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum jugiter a Nobis postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam Christifideles sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes, felicioribus in dies proficere valeant incrementis, & ea, quæ propterea pie, & provide statuta sunt, libenter cum a Nobis petitur, apostolicæ confirmationis robore communiamus.

Nuntius Apostolicus Seminarium pro Benedictinis Congr: Bursfelden: Coloniæ erigit;

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Constantinus Gaetanus Abbas Præsidens Collegii Gregoriani de Urbe Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinen., Nobis nuper exponi fecit, Ven. frater Antonius Episcopus Vigilien. tunc Sedis Apostolicæ in partibus Inferioris Germaniæ Nuntius, Monachis Congregationis Bursfeldensis ejusdem Ordinis, ut in prædictis, & aliis Germaniæ partibus felicioribus in dies proficerent incrementis, unum ejusdem Congregationis Seminarium in Civitate Colonien, sub certis modo, & forma, tunc expressis erexerit, & instituerit, & pro felici ejusdem Seminarii regimine, atque directione, nonnullas Constitutiones edidit, tenoris subsequentis, videlicet:

Et Constitutiones in eodem servandas edit:

Leges, sive Regulæ Seminarii Benedictini a RR. PP. Unionis Bursfelden. erecti in alma Universitate Coloniensi Anno 1616.

REGULA I.

De Disciplina regulari tenenda;

Religiosi, qui ad hoc Seminarium, auctoritate apostolica, erectum, vel sunt pro tempore destinati, vel imposterum destinandi, ante omnia sibi persuasum habeant, quod non animi gratia ad otiandum, aut ducendum in bonis dies suos mittantur, vel evocentur, sed ut sub eodem, qui in Monasteriis est, aut secundum regulam esse deberet, rigore disciplinæ, sacris, vel etiam, quibus opus erit, prophanis literis insudantes, Deo, & sanctæ Ecclesiæ in ordine suo gratam aliquando, & utilem præstent operam; ideoque in nullo eis a prædicto rigore disciplinæ recedere licebit, nisi in iis dumtaxat, quæ Præsidis, Prælatorum superintendentium, ac Regentis judicio huic loco, & statui censebuntur incompatibilia.

RE-

REGULA II.

De ætate admittendorũ.

In mittendis ad Seminarium Religiosis advigilabunt Prælati, ut tales mittant, qui ex studiis aliquem suo tempore fructum possint reportare, hoc est non nimis ætate provectos, aut teneros, sed mediocres ab anno decimo octavo usque ad vigesimum quintum.

REGULA III.

Obedientia Regenti præstanda.

Ut autem ablegati ex Monasteriis primum venerint ad Seminarium, deducentur per Regentem ad Rmum D. Præsidem, vel in ejus absentia ad Prælatum aliquem superintendentem, eorumque Regenti promittent obedientiam tanquam Abbati suo illo saltem tempore, quo in Seminario eos manere contigerit.

REGULA IV.

Cursu Theologiç quadriennio consumando.

Manebunt autem omnes, qui frugis aliquam spem dederint, post cursum Philosophicum in Theologico studio per annos quatuor, neque arbitrio Prælatorum suorum ante quadriennium evolutum revocari poterunt absque rationabili, & gravi causa, quam ut talem Præsidens cum Prælatis superintendentibus, audito etiam consilio Regentis, approbaverit.

REGULA V.

De Regente.

Regentis auctoritate, & officio.

Regens, quem D. Præsidens cum consilio Prælatorum supradictorum Seminario præfecerit, eam potestatem habebit, quam habent Abbates in suis Monasteriis, absolvendi, inquam, ab omnibus casibus, & censuris, a quibus absolvere possunt ipsi Abbates.

Item administrandi temporalia, constituendi, & assumendi, cum opus fuerit, Officiales, & Ministros, qui nihil agere poterunt citra ipsius voluntatem, illique in omnibus reverentiam, & obedientiam exhibebunt, sicut Prælato suo.

REGULA VI.

Qui ad Præsidem in difficultatibus recurrere debeat.

Regens in difficultatibus, si quæ occurrant, ad Præsidem recurret, vel Abbates superintendentes, quos etiam ad consilium, & auxilium illi præstandum, volumus esse obbligatos.

REGULA VII.

Profectũque Collegialium curate.

Curabit Regens, ut exercitia fiant horis competentibus: Item, ut Studentes tam in vera humilitate, quam in scientia proficiant; attendet ergo, & advigilabit diligenter, ne tempus inutiliter consumant, ne tempore studii discursibus, & fabulis vacent.

REGULA VIII.

Negligentes ad suæ professionis Monasterium remittendi.

Orationes, sive Conciones a Fratribus intra, & extra Seminarium habendas, per se, vel per alium ad hoc idoneum, sicut, & ipsos Studentes, suis temporibus examinabit, & si quos negligentes, aut parum proficientes invenerit, qui se post iteratas admonitiones emendare non curaverint, habita deliberatione cum Præside, & superintendentibus remittere ad professionis suæ Monasterium.

REGULA IX.

De Horis Canonicis.

Advigilabit etiam diligenter, ut divinum Officium diurnum pariter, & nocturnum secundum regulam devote, & attente, quantum fieri possit, suis horis celebretur.

REGULA X.

Aliisque piis exercitiis.

Super horis autem B. Virginis, Vigiliis mortuorum, Psalmis pœnitentialibus, & aliis ejusmodi oneribus conventualibus, cum Seminaristis, ut studiis liberius possint intendere, Præsidens arbitrio suo poterit dispensare.

REGULA XI.

Sacro celebrando.

Sacrum adminus unum quotidie in Seminario celebretur per aliquem Seminarii Sacerdotem, quorum si sit defectus, Præsidens ex Alumnis inventos idoneos, ad Sacros Ordines promoveri curabit, qui ordinati non ita se studiis immergent, quin ter adminus per hebdomadam ad rem divinam celebrandam se præparent, celebrentque: si secus fecerint, cessante legitima excusatione, Regenti explicanda, corripiantur.

REGULA XII.

Confessione & S. Sinaxi,

Ut inter alios etiam non Sacerdotes Sacramentorum pius usus conservetur, octavo quoque die, omnes Regenti, vel alicui, quem ipse ad hoc ordinaverit, confitebuntur, & Sacris initiati tam Dominicis quam Festivis diebus ad dignè communicandum se præparabunt; reliqui autem saltem singulis quindecim diebus communicare tenebuntur, nisi legitimum impedimentum interveniens Regenti aperiant.

REGULA XIII.

Seminarii cõservatione.

In summa Regens omnem diligentiam adhibebit, ut Seminarii bonum in omnibus promoveat, eaque omnia tempestivè removeat, quæ in destructionem Seminarii, vel Studiorum jacturam ulla ratione cedere possunt.

REGULA XIV.

Horis canonicis,

Manè hora quarta excitati statim absque ulla cunctatione cum fervore spiritus, & alacritate consurgent, & Campanula audita in silentio pergent ad Oratorium, primitias diei sibi concessæ Deo consecraturi, sicque animo collecti se sistent in Oratorio simul horas canonicas usque ad Tertiam extra quadragesimam persoluturi.

RūGULA XV.

Devote legendis.

Inter legendum vero advigilabunt, ut singula verba bene proferant, non truncabunt, non diminuent, neque acceleranter pronunciabunt, sed apposité ad intelligendū longe ab illis facti, qui solis labiis Deum honorant.

REGULA XVI.

Oratione mentali.

Perlectis horis, orationi mentali festivis diebus per horam, feriatis autem per dimidiam dabunt operam, qua peracta, aliquis Sacerdotum rem divinam faciet, sive Sacrum celebrabit.

REGULA XVII.

Postquàm suas Cellas petent.

Subjunctis Sacrificio pro ratione temporis Sextis, vel Nonis, nisi necessitas aliud non suadeat, omnes ad Cellam properabunt, in eaque bonis studiis occupati signum ad lectiones, quas eos si Philosophiæ studeant, vel Domi ad discursus vitandos, vel in Gymnasio sibi viciniori audire volumus, expectabunt.

REGULA XVIII.

Modestia in itinere.

Exituri ad Scholas simul pergent bini, si plures fuerint, nec quispiam ante finem egredietur, sed omnes simul eo, quo iverant, ordine revertentur, memores semper decoris, ac religiosæ modestiæ.

REGULA XIX.

Vagationibus per Urbem non faciendis.

Ex Scholis, finitis lectionibus, aut aliis exercitiis, rectè redibunt Domum, nec per Urbem vagari permittentur.

REGULA XX.

Lectionibus præsentia.

Nemo se a Lectionibus absentabit sine expressa venia Regentis.

RECULA XXI.

Studio Theologiæ.

Similiter, qui inter eos Sacræ Theologiæ dabunt operam, lectiones, & disputationes ordinarias audient, nec a repetitionibus communibus, quæ regulariter fient hora decima, absque eadem licentia se absentare præsumant.

REGULA XXII.

CuilibetClassi præficiendus Religiosus.

Unus ex Fratribus Philosophiæ Studentibus præficietur, alter Theologiæ Studentibus, qui illis ubique in absentia Regentis curiosé intendent, & si quid committi viderint inordinate, Regenti denunciabunt.

REGULA XXIII.

De Præfectis Cubiculorū.

Habebunt etiam Præfectos per singula Cubicula, ubi plures simul habitabunt, qui advigilabunt, ut Studii tempore silentium servetur, exercitiaque omnia in Cubiculis facienda suo tempore incipiant, & compleantur & singulis septimanisRegenti rationem reddere tenebuntur.

REGULA XXIV.

Lectiones à Regente designandæ.

Omnes eas lectiones audient, quas Regens illis utiles fore judicaverit, nec ante petitam, & obtentam ab eo licentiam eas mutare præsumant.

REGULA XXV.

Deambulationes a singulis binis faciendę

Diebus, quibus a Lectionibus supersedetur, si veniam obtineant ambulandi, non præsument intrare Domos Civium, aut ibidem bibere, etiamsi omnino a quovis rogentur, neque exire poterunt solitarii, sed bini, terni, vel quaterni, quorum unus semper reliquis intendet.

REGULA XXVI.

Habitus regularis semper gestandus.

Tam in Scholis, quam Domi utentur habitu Regulari, prout solent in suis Monasteriis.

REGULA XXVII.

Nemo adCubicula admittendus,

Nullum admittere poterunt ad Cubicula absque venia Regentis.

REGULA XXVIII.

Ab Officinis Abstinendum.

Culinam, aut reliquas Officinas nemo intrare poterit, præter eos, qui tenentur ex officio, vel mandato Regentis.

REGULA XXIX.

De examine conscientiæ.

Signum primum ad refectionem meridianam dabitur post undecimam, quo audito, omnes convenient ad Oratorium per dimidium saltem quadrantem horæ conscientiæ examini vacaturi.

REGULA XXX.

Inter refectionemSacris vacandum lectionibus.

Inde dato signo secundo ad locum refectionis, quasi medicamenta sumpturi, concedent, ibique præmissa secundum Regulam benedictione, decenter, ac religiose sedentes, sacræ lectioni, quam regulariter per majorem partem refectionis continuari volumus

lumus, diligenter intendent, mentem simul cum corpore refecturi.

REGULA XXXI.

Remissio post prandium.

Finita vero refectione, quia tempus, quod cibi sumptionem sequitur, ad series occupationes minus aptum esse dignoscitur, remissionem aliquantulam per dimidium, aut circiter horæ spatium concedimus.

REGULA XXXII.

De Lectionibus pomeridianis.

Finito colloquio, datoque signo simul cum silentio ad Cellam redibunt, & horis competentibus, ordine quo supra, ad Scholas pergent, & revertentur.

REGULA XXXIII.

Vesperis persolvendis, & concione.

Hora tertia pomeridiana extra tempus Quadragesimæ simul persolvent Vesperas, quas Dominicis, vel Festivis diebus præsertim solemnioribus excipiet, vel concio ab aliquo Fratrum facienda, vel spiritualis collatio, quam, & aliis privatis diebus omnino volumus frequentari per medium quadrantem horæ.

REGULA XXXIV.

Matutino.

Hora sexta Vespertina, omnes iterum convenient ad Oratorium, lecturi ante Cœnam, sive collationem vespertinam, Matutinas cum laudibus diei sequentis.

REGULA XXXV.

Demissione, & Litaniis post cœnam.

Cœna persoluta, iterum usque ad octavam religioso colloquio vacare licebit, quod excipiet Oratio vespertina, quæ claudetur Lectione Litaniarum.

REGULA XXXVI.

Deinde cubicum, singuli de debent.

Completis Litaniis, acceptaque de more benedictione, singuli somno cum silentio se conferent ad cubicula, & lectione alicujus libelli spiritualis se ad meditationē primo mane faciendam præparabunt, præmissoque diligenti examine conscientiæ simul incumbent, extincto ubique lumine per Præfectos cubiculorum circa horam nonam.

REGULA XXXVII.

Solus Regens has Regulas potest moderari.

Supradictarum omnium Regularum interpretatio erit penes Regentem, cujus prudentiæ, & discretioni commitimus, ut habita ratione loci, temporis, & personarum eas possit moderari, & in eisdem, quando videbitur, dispensare.

REGULA XXXIII.

De administratione Temporali.

De pensione Seminario persolvenda.

Ut rei temporalis administratio Regenti non sit nimis onerosa, providebit R̃mus D̃nus Præsidens, ut pro Religiosorum alimentis ea pecuniæ summa Seminario persolvatur, ut præter honestam Alumnorum sustentationem, etiam ipsum Seminarium inde aliquid commodi possit accipere, & paulatim assurgere, utque dimidia totius summæ pars, sexto quoque mense ante numeretur.

REGULA XXXIX.

De œconomo.

Regens aliquem ex Fratribus Sacræ Theologiæ Studentibus, quando opus erit, Œconomum constituere poterit, cui Indicem tradet totius suppellectilis, linteorum omnium, staneorum, lignorum; id subsignatum manu propria quam diligenter custodiet, & conferet singulis annis Inventarium cum ipsa suppellectile, ut mutari possit, prout opus esse judicabit: maxime autem hoc fieri expediet, quoties novus Cocus admittetur.

REGULA XL.

Sacrista.

Unum item ex Fratribus, quem judicabit maxime idoneum Sacristiæ præficiet, qui sacræ suppellectilis curam gerat: ad illum, & adjunctum, quando opus erit, subsidiarium spectabit Campanæ sono Fratres hora convenienti ad divina Officia convocare, Oratorium semper mundum conservare, Altaria pro ratione solemnitatum exornare, sacrasque Vestes, quas ante omnia honestas procurari volumus, ad celebrantium usum mundas in Altari præparare, Vinum denique, Hostias, Cereos, & reliqua ad celebrandum necessaria in tempore exhibere.

REGULA XLI.

Præfecto Bibliothecæ.

Constituet etiam aliquem ex doctioribus Præfectum Bibliothecæ, qui Librorum omnium Indicem servabit, nec ullum ex Bibliotheca auferri sinet ab extraneis, præsertim absque scitu, & consensu Regentis, & libri quidem extraneis concessi notabuntur in libello ad hoc ordinato, qui vero domesticis, signabuntur in tabula ad hoc ponenda in Bibliotheca.

REGULA XLII.

Ordinetur etiam aliquis diligens, qui Refectorium, lintea, & omnia vasa ejus suo tempore mundari curet, vel per Ministrum Seminarii, ver per se, cum ille ad manum non erit.

REGULA XLIII.

Valetudinario. Cum numerus fuerit auctior, quam primum Domum habebunt propriam, etiam valetudinarium, loco non nihil a reliquorum habitatione remoto, construere curabunt, in quo Fratres ægrotantes curentur, quorum ministerio Frater aliquis timoratus, & charitativus deputabitur.

REGULA XLIV.

De Ministris Seminarii. Ministri Seminarii tales assumentur, qui non tantum immunes sint ab omni labe Hereseos, sed qui, & christianæ pietatis exercitiis excoli possint, & cupiant; in quem finem etiam aliquis Fratrum boni zeli constituetur, qui eos ex charitate instruat, regulariter singulis quindecim diebus confitebuntur, & communicabunt omnibus saltem Festivitatibus Christi, & Beatæ Mariæ Virginis, Sacrum singulis diebus audient cum Fratribus, & Vesperi comparebunt ad benedictionem, sive aquam lustralem: in summa tam Domi, quam foris modestia, & compositione sua Religiosorum se Ministros profitebuntur.

REGULA XLV.

Eoque singulis annis visitando. Ut autem prædicta omnia feliciùs, & efficacius exequutioni mandentur Rmus Dominus Præsidens per se, vel Prælatos superintendentes, qui pro tempore erunt Reverendi Dñus Sancti Martini majoris Coloniæ, Sancti Heriberti Tuitii, & Sancti Nicolai in Braviler singulis annis Seminarium visitabit, & à Regente tam disciplinæ, quam totius acceptæ, & expositæ pecuniæ exiget rationem.

Nuntius Ap. hasce regulas approbationes. Quæ omnia, & singula Capitula auctoritate apostolica specialiter Nobis concessa, laudamus, confirmamus, & approbamus, & omni ex parte strictè, & inviolabiliter ita observari mandamus, & in fidem, & robur omnium præmissorum hisce manum nostram apposuimus, & sigillum nostrum subimprimi jussimus. Antonius Vigiliarum Episcopus Nuntius Apostolicus.

Loco ✠ sigilli.

Easque confirmat Pontifex. §.2. Nos inviolabili erectionis, & institutionis, necnon Constitutionum prædictarum observationi, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, supplicationibus dicti Constantini nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De Ven: Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ in universo Mundo catholicæ fidei præpositorum consilio, erectionem, & Institutionem Seminarii hujusmodi, necnon præinsertas Constitutiones, apostolica auctoritate, tenore præsentium, sine cujusque præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus; & nihilominus Seminarium prædictum juxta formam erectionis, & institutionis per Antonium Episcopum, & Nuncium factarum, ut præfertur, auctoritate, & tenore præsentiū, quatenus opus sit, sine cujusquam præjudicio erigimus, & instituimus.

§.3. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, atque ita per quoscumque judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Septembris 1626. Pontificatus Nostri Anno Quarto. Dat. die 2. Septemb. 1626. An. IV.

CXCIII.

Declaratio, quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S. R. E. Card. præsunt, ex indultis conferendi Beneficia Ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis, nullum jus prætendere possint.

Quod autem S. R. E. Cardinales indulto conferendi Beneficia Ecclesiarum, quibus præsunt, non utantur nisi in Beneficiis illarum Ecclesiarum, quibus actu præsunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, declaravit hic Sanctiss. Pont. in Constitut. seq. Licet.

Moderationem vero Indultorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardd. super collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum habes in Pii Quinti Constit. LXXX. Tom. IV. Par. III. fol. 10., & in Gregorii XIV. Const. XLIV. Tom. V. Par. I. fol. 317., necnon Pauli V. Constitut. CXXXIX. Tom. V. Par. III. fol. 374.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Urbanus divina providentia Papa Octavus.

Causa hujus Constitutionis. Accepto, quod Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales super indultis, & facultatibus disponendi de Beneficiis Ecclesiasticis Sedi Apostolicæ reservatis, & affectis a Sede prædicta sibi concessis per Capitula, & Canonicos Cathedralium Ecclesiarum, quibus illi ex concessione, & dispensatione apostolica præsunt, impediuntur, sub prætextu, quod ipsi Capitula, & Canonici jus nominandi, vel præsentandi, aut aliàs quomodolibet disponendi de Beneficiis in mensibus non reservatis pro tempore vacantibus

bus cum prædictis Cardinalibus locorum Ordinariis conjunctim, vel divisim habentes, tamquam membra capiti adhærentia, a Cancellariæ Apostolicæ Regula mensium reservatoria, a qua Cardinales præservantur, etiam excipi, & facultates, ac indulta, quæ certarum reservationum obstacula tollunt, sibi quoque suffragari debere prætendunt: & attendens privilegium, quod Cardinales in prædicta Regula præserventur, eis intuitu Cardinalatus concessum esse, neque rationi consonum fore, ut Capitula, & Canonici, dum sui Præsules Cardinalatus honore præfulgent, plus juris in præjudicium Sedis Apostolicæ, seu ipsorum Cardinalium Præsulum jus, & indultum conferendi ab ipsa Sede habentium, obtineant, quam si ipsi Cardinales non forent.

Facultatis, seu indultorum de quibus in rubric. Declaratio.

§.1. Motu proprio sub die vigesimanona Decembris, Anni ab Incarnatione Domini millesimi sexcentesimi vigesimiquinti declaravit, intentionis, & voluntatis suæ esse, quod Cardinales Præsules de omnibus, & singulis Beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ad eorum, etiam cum alio, vel aliis collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam similem, vel dissimilem dispositionem ratione Ecclesiarum, quibus ipsi Cardinales præsunt, conjunctim, vel divisim spectan. non tamen in libris Cam. Apost. descriptis, nec ex personis familiarium Suæ Sanctitatis, vel Conclavistarum, aut ratione vacationis apud Sedem prædictam reservatis, vel affectis, quæ omnia SanctitasSua sibi, & Successoribus suis pro tempore existentibus specialiter, & expresse reservavit, ad præsens vacantibus, & in futurum vacaturis, soli per se ipsos, vel alios ad id deputandos absque Capitulis, & Canonicis, aliisque quamcumque ordinariam dispositionem eorumdem Beneficiorum similiter conjunctim, vel divisim cum eisdem Cardinalibus habentibus, dummodo alias sub indultis eis concessis comprehendantur, libere provideant.

Privatio facta Capitulis utendi dictis Indultis.

§.2. Neque Capitula, aut Canonici hujusmodi privilegio, quod Cardinalibus Præsulibus, nullo habito Capitulorum, & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut jus aliquod inde prætendere possint.

§.3. Decernens, declarationem prædictam a dicta die 29. Decembris robur obtinere debere, etiamsi necdum publicata fuisset, ac irritum &c.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Regula in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimosexto, die vero 10. mensis Septembris, Pont. SS. D. N. Anno IV.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

CXCIV.

Declaratio, quod Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Ecclesiarum Præsules Indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, dumtaxat uti possint.

Vide, quæ notavi ad Constitutionem præcedentem de hac materia.

URBANUS PAPA VIII.

Motu Proprio &c.

Causa hujus Constitutionis

Licet nullus Episcoporum, postquam regimini Ecclesiæ, cui præerat, cesserit; in Beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione ratione ejusdem Ecclesiæ sibi antea competenti ingerere se valeat; attamen nonnulli ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus sub prætextu indultorum Apostolicorum eis pro tempore concessorum Beneficia nedum unius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel a quarum vinculo ad alias translati absoluti reperiuntur, contemplatione, aliàs ad se spectantia, conferre perseverant. Quare Motu simili &c.

Declaratio, de qua in Rubrica cum clausula irritanti.

§.1. Declaramus, de cætero non licere cuivis personæ, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cujusvis indulti apostolici concessi, seu concedendi facultatem hujusmodi, etiam expresse continentis conferre, vel quovis modo disponere de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, quorum collatio, præsentatio, nominatio, vel quævis alia dispositio separatim, vel conjunctim cum aliis ad eum spectabat, ratione cujuscumque Ecclesiæ Cathedralis, etiam Metropolitanæ, Primatialis, vel Patriarchalis, cujus regimini cesserit, si quidem ad aliam Episcopalem, Archiepiscopalem, Primatialem, vel Patriarchalem Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione Ecclesiæ, cui actu præsit, vel cujus regimini ultimo loco cesserit, sibi concesso uti posse, & debere, ac irritum &c.

Exceptio nonnullarum Ecclesiarum.

§.2. Ostien., & Veliternen. invicem perpetuo unitis, & Portuen., ac Sabinen., necnon Tusculan., & Prænestin., ac Albanen. Ecclesiis dumtaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de Beneficiis hujusmodi, etiam una cum indulto sibi ratione aliarum Ecclesiarum, quibus actu præsunt, vel antea novissime præfuerint, ut præfertur, frui licere decernimus.

Sola Signatura sufficiat.

§.3. Statuentes, præsentium, etiam absque eo, quod registrentur, aut illis data apponatur, solam Signaturam nostram sufficere, & ubique in judicio, & extra regula contraria non obstante, fidem facere.

Registretur in Cancellaria.

§.4. Ac insuper illas in Cancellaria Apostolica describi debere.

Omnes etiam absentes ligет.

§.5. Et deinceps omnes, & singulos Cardinales, etiam absentes, præsentes, & futu-

futuros, & alios quoscumque, quorum interest, vel interesse poterit, quomodolibet in futurum afficere, & ligare, nullumque eorum ignorantiam prætendere posse, non secus ac si ei personaliter intimatæ forent.

Contrariorũ remotio.

§.6. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione, per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi apostolatus apicem editis, quod Cardd. in Constitutionibus, & Regulis per Nos post priorum nostrarum Constitutionum, & Regularum editionem, & publicationem imposterum faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuscumque aliis Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papæ subscr.

Placet Motu proprio, publicetur, & describatur M.

Publicatio in Cancellaria.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ 1626. die vero 10. mensis Septembris, Pont. prælibati SS. D. N. Anno Quarto.

Dat. die 10. Sept. 1626. An.IV.

Marcus Ant. Ascentius Procustos.

CXCV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Episcopo Wratislaviensi apostolica confirmandi auctoritate fundationem, & erectionem Collegii Soc. Jesu in Oppido Nissæ cum Universitate Studii generalis.

Ven. Fratri Episcopo Vratislavien.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Prœmium.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes, quantum ex literarum studiis catholica fides augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscatur, & justitia colatur, in his, per quæ literarum studia hujusmodi ubilibet excitentur, solicitudinis nostræ partes propensis studiis impertimur, atque his, quæ propterea facta fuisse dicuntur, libenter cum à Nobis petitur, apostolici muniminis mandamus adiici firmitatem, prout Principum virorum vota exposcunt, Nosque conspicimus, in Domino salubriter expedire.

Carolus Archidux Austriæ Collegiũ Soc. Jesu in Oppido Nissæ cum Universitate Studii generalis erigit;

§.1. Sane dilectus filius nobilis vir Leopoldus ex Archiducibus Austriæ Nobis nuper exponi fecit, quod aliàs bo: me: Carolus similiter ex Archiducibus Austriæ Ecclesiarum Brixien., & Wratislavien., dum vixit, Administrator, apostolica auctoritate deputatus, ad Omnipotentis Dei gloriam, & militantis Ecclesiæ exaltationem in Oppido Civitate nuncupato Nissæ Wratislavien. Diœcesis unum Collegium Clericorum Societatis Jesu cum Academia, ac publica Studii Universitate erexit, & fundavit, illique inter alia fundum Olbersdorf in Silesia situm olim ad Militiam Theutonicorum ex eo, quod cum alias charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus eidem Militiæ pro quadam illius Præceptoria, seu Commenda, & certa pecuniarum summa, vel in bonis stabilibus, vel in pecunia satisfacere deberet, eoque nomine prædicto Carolo ejusdem Militiæ Magno Magistro, seu Administratori apostolica auctoritate deputato fundum hujusmodi, itaut illum, vel dictæ Militiæ applicare, vel alio, prout ei visum fuisset, distrahere posset, obtulisset; idem Carolus fundi prædicti possessione accepta, dum de illo eidem Militiæ cedendo ageret, jamque Militia ipsa contenta jus aliquod desuper acquisitura videretur, considerans fundum de Eulenberg per eum noviter emptum eidem Militiæ utiliorem fore, fundum hujusmodi ipsi Militiæ loco prioris de Olbersdorf concessit; proindeque, seu aliàs ex causa permutationis spectan. cum omnibus juribus, & pertinentiis suis applicavit, & appropriavit, prout in Instrumentis, seu Scripturis publicis desuper confectis pleniùs dicitur contineri.

Fundosque pro dote assignat.

Leopoldus erectionem, & dotationẽ petit confirmari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Leopoldus plurimum cupiat, erectionem, & fundationem Collegii hujusmodi, aliaque præmissa pro firmiori eorum subsistentia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus Wratislaviensem delegat Episcopum ad petitam confirmationem faciendam.

§.3. Nos piis ejusdem Leopoldi votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut si præmissa veritate niti repereris, erectionem, & fundationem Collegii hujusmodi, ac applicationem, & approbationem, aliaque præmissa, de ejusdem tamen Militiæ consensu, auctoritate nostra apostolica approbes, & confirmes.

Cum clausulis opportunis.

§.4. Ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, suppleas, necnon præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere,

nere, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, eadem auctoritate decernas.

Et contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Sept. 1626. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Septembris 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Indultū Ecclesiasticis Regni Sardiniæ, ut possint subsidium quadringenta millium scutorum una cum subditis ejusdem Regni, Regi Catholico persolvere.

Carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Carissime in Christo fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium a Regis meritis petitum.

Eximius Majestatis Tuæ orthodoxæ fidei conservandæ, & propagandæ zelus, ac singularis erga Nos, & Apostolicam Sedem devotio, aliaque præclara merita plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei, tuorumque Regnorum, & Subditorum ab hostibus fidei defensione ab eisdem subditis tuis sponte oblata, quantum cum Domino possumus, adjuvemus.

Ecclesiastici una cum Laicis subsidium Regi offerunt

§.2. Exponi siquidem Nobis fecisti, quod cum nuper dilecti filii subditi Regni Tui Sardiniæ animadvertentes, prædictum Sardiniæ præ aliis Regnis Tuis Barbarorum, & aliorum Piratarum infestationibus, invasionibus, & direptionibus, ob ejus Africanæ oræ vicinitatem, expositum esse, eamdem vero Majestatem Tuam pro religionis catholicæ, ac obedientiæ erga S. R. E. conservationem, in Tuis, & exteris ditionibus, ac Regnis, aliisque gravissimis assidue sumptibus urgeri, summam quadringentorum millium scutorum spatio quinque annorum, octuaginta videlicet pro quolibet anno, persolvendam pro fidei catholicæ defensione, necnon Præsidio mille, & ducentorum Militum in eodem Regno manutenendo, & alias Civitatum, Urbium, & locorum Maritimorum, Portuumque dicti Regni contra Barbarorum, & aliorum Piratarum impetus infestationes, atque direptiones defensione in certis terminis, ac modo, & forma tunc expressis, seu exprimendis exigendam Majestati Tuæ sponte obtulissent, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, Episcopi, & universæ personæ ecclesiasticæ ejusdem Regni in Comitiis ejusdem Regni congregatis in solutione dictæ summæ pro certa rata, nostro, & hujus Sanctæ Sedis accedente beneplacito, concurrere similiter sponte, & libere obtulerunt, & promiserunt.

Rex pontificiam in hoc interponi auctoritatem petit.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo quod per Lateranense Concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones, sub diversis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii seculares Magistratus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam, sive subventionem exigant, aut recipiant, Majestas Tua, ac Tui illius Regni Ministri dubitetis, ratam prædictam recipiendo, censuras, & pœnas prædictas incurrere, & forsan incurrisse; & propterea pro Tuæ, & dictorum Ministrorum conscientiæ quiete, Nobis humiliter supplicari feceris, quatenus in præmissis nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Pontifex Indultum concedit, de quo in Rubrica.

§.4. Nos attentis præmissis, supplicationibus hujusmodi inclinati, spontaneæ oblationi, & promissioni per Archiepiscopos, Episcopos, & alias ecclesiasticas personas, ad effectum præmissum factis pro hac vice tantum, nostram, & dictæ Sedis auctoritatem interponimus per præsentes, & nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præfertur, sponte oblatam, & promissam persolvere, ac Tua Majestas, & Tui Ministri eam petere, & recipere, exigere, & levare, absque conscientiæ, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite possint, apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium concedimus, & indulgemus; Ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, aut solverint, necnon eamdem Majestatem Tuam, & Tuos Ministros prædictos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis per eos propterea quomodolibet incursis, auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & absolutos fore censemus, & declaramus.

Derogat obstantibus.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis,

tis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac literis apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ecclesiasticos imposterum a similibus jubet abstinere. §.6. Volumus autem, ut imposterum personæ ecclesiasticæ dicti Regni a solutione, & exactione similium pecuniarum omnino abstineant; quodque pœnitentiam, quam pro præmissis quivis Confessarius ab Ordinario approbatus illis, & eorum cuilibet duxerit imponendam, omnino teneantur.

Et transumptis fidem addit. §.7. Necnon, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, sigilloque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Exactionem per solos Ecclesiasticos fieri præcipit. §.8. Quodque distributio, repartimentum, ac taxa, & exactio ratæ hujusmodi a personis ecclesiasticis in Comitiis hujusmodi, ab eisdem ecclesiasticis forsan deputatis, aut in eorum defectum ab Ordinariis locorum, seu a personis ecclesiasticis ab ipsis Ordinariis deputandis dumtaxat fiat, ac Ministris laicis, ad effectum præmissum, & pro summa prædicta tantum consignetur, alias eædem præsentes nullæ sint eo ipso.

Dat. die 5. Octobr. 1626. An. IV. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Octobris 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionis Clementis VIII., qua vult dignitates Linguæ Angliæ obtinentes, votum in Electione Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani non habere, nisi fuerint ex Anglia oriundi.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium. MUneri nostro apostolico incumbit, ut ea, quæ pro pace, & quiete inter Christifideles omnes, præsertim vero istius Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani fratres, qui præ cæteris fidem catholicam quoad possunt non modo promovere, sed & usque ad illorum sanguinis, vitæque profusionem adversus quoscumque illius hostes defendere, & tueri specialiter profitentur, fovenda, ac semovendis ab illis litium, & controversiarum materiis recte per Romanos Pontifices prædecessores nostros ordinata fuerunt, firma, & illibata permanere, quantumque fieri posset observari curemus.

§.1. Alias siquidem a fe: re: Clem. Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet: Clemens PP. VIII. Ad futuram rei memoriam. Inter multiplices curas humeris nostris divinitus impositas in eam præcipue pastoralis officii nostri vigilantiam dirigimus, ut personæ regulares, quæ sub Militaris Religionis suavi, præsertim vero Sacræ Domus, & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, jugo gratum Deo exhibent famulatum, & in universa Christiana Republica adversus inimicorum suorum nefarios ausus defendenda proprias facultates, ac vitam ipsam continuo exponunt, litium, & controversiarum procul semotis incommodis in pacis amœnitate, & animorum quiete vivere valeant. Cum itaque, tam Nos, quam dilecti filii Hugo Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Magnus Magister vigore cujusdam Indulti sibi a felicis re: Sixto PP. V. Prædecessore nostro concessi, & Conventus dicti Hospitalis aliquas Dignitates Linguæ Angliæ, & ad eam spectantibus diversis fratribus Militibus dicti Hospitalis contulerimus, & concesserimus, ipsique contulerint, & concesserint, prout in diversis quoque nostris, & illorum superinde confectis literis plenius continetur. Hincque ipsi sic provisi etiam, qui ex Anglia non sint, prætendere possint, prætextu eis collatarum dignitatum hujusmodi, eligi in numerum illorum octo, ad quos electio Triumviratus pro nova electione Magni Magistri dicti Hospitalis facienda pro tempore spectat, seu alias ipsi electi intervenire, quod tamen solis Regni Angliæ, Hiberniæ, & aliorum locorum sub lingua Angliæ comprehensorum oriundis, dictas dignitates pro tempore obtinentibus juxta formam stabilimentorum dictæ Religionis competere dignoscitur; Nos controversiis, & incommodis, quæ inde provenire possent, obviare, & alias in præmissis de opportunæ declarationis remedio providere volentes; Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium, decernimus, & declaramus, præfatos a Nobis, ac Magno Magistro, & Conventu prædictis, de quibus hujusmodi dignitatibus ad dictam Linguam Angliæ spectantibus quomodolibet, & quandocumque provisos, & prætextu cujusvis indulti, aut alias non posse, neque debere in præfatos octo Electores eligi, neque intervenire alicui electioni cujusvis futuri Magni Magistri dicti Hospitalis, nullumque jus, neque actionem eis desuper competere, dum dignitates hujusmodi retinuerint, nisi ipsi sic provisi, & dignitates ipsas obtinentes ex dictis Regnis oriundi, & ibidem sive in limitibus dictæ Linguæ nati sint; Sicque etiam per ipsosmet Magnum Magistrum, & Conventum, ac quosvis alios Judices ecclesiasticos, & seculares quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit

Referuntur Clementis Papæ VIII. Literæ, de quibus fit mentio in Rubrica.

rit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam per provisiones præfatas, aut alias in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illorum hujusmodi tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime, hac vice specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Martii 1594. Pontificatus nostri Anno III.

Eas innovat, confirmatque Urbanus.

§.2. Nos vero literarum præinsertarum observationi per amplius, & quantum in Nobis est consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, easdem præinsertas literas cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis nostræ apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenisse dici possunt, supplemus, easdemque præinsertas literas, & omnia, & singula in eis contenta innovamus.

Clausulæ pro præsentium firmitate.

§.3. Decernentes illa, necnon præsentes literas, semper valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa quomodolibet concernunt, & concernent in futurum, inviolabiliter observari debere. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis dictus Clemens Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Octobr. 1626. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Octobris 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCVIII.

Indultum Ecclesiasticis Regni Valentiæ, ut cum Laicis subsidium Regi tribuere queant in summa unius milionis, & octuaginta millium scutorum.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissimo in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Philippi Regis erga catholicam fidem, & S. Apostolicã merita.

EXimius Majestatis tuæ orthodoxæ fidei conservandæ, & propagandæ zelus, ac singularis erga Nos, & Apostolicam Sedem devotionis, aliaque præclara merita plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei, tuorumque Regnorum, & subditorum ab hostibus fidei defensione, ab eisdem subditis tuis sponte, & prompte oblata, quantum cum Domino possumus, adjuvemus.

Ecclesiastici subsidium Regi una cum Laicis offerũt.

§.1. Exponi siquidem Nobis fecisti, quod cum nuper dilecti filii subditi Regni tui Valentiæ in Parlamento Oppidi de Monson congregati animadvertentes, Majestatem tuam pro Religionis Catholicæ, ac obedientiæ erga S. R. E. conservationem in tuis, & exteris ditionibus, & Regnis, aliis gravissimis assidue sumptibus urgeri, summam unius millionis, & octuaginta millium librarum de regalibus decem pro qualibet libra spacio quindecim annorum, septuaginta mille videlicet pro quolibet anno, persolvendam in certis terminis, ac modo, & forma tunc expressis, seu exprimendis, exigendam Majestati tuæ sponte obtulissent, Venerabiles fratres Archiepiscopi, Episcopi, & aliæ personæ, necnon universus Status Ecclesiasticus in comitiis ejusdem Regni congregati in solutione dictæ summæ pro certa rata, nostro, & hujus Sanctæ Sedis accedente beneplacito, concurrere similiter sponte obtulerunt, & promiserunt.

Rex, Regiique Ministri illud recipi, petunt sibi permitti.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo quod per Lateranense Concilium, diversasque alias canonicas sanctiones sub diversis censuris, & pœnis, caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Magistratus seculares ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant, Majestas tua, ac tui illius Regni Ministri dubitetis, ratam prædictam recipiendo, censuras, & pœnas prædictas incurrere, & forsan incurrisse, & propterea pro tuæ, & dictorum Ministrorum conscientiæ quiete, Nobis humiliter supplicari feceris, quatenus in præmissis nostram, & hujus Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Indulget Pontifex.

§.3. Nos, attentis præmissis, supplicationibus hujusmodi inclinati, oblationi, & promissioni per universum eundem Statum Ecclesiasticum videlicet Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas ecclesiasticas ad

effectum præmissum dumtaxat factis, pro hac vice tantum nostram, & hujus Sedis auctoritatem interponimus per præsentes; nihilominusque Archiepiscopis, Episcopis, & aliis ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præfertur, oblatam persolvere, ac tua Majestas, & tui Ministri eam petere, recipere, exigere, & levare absque conscientiæ, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate, earumdem ten. præsentium, concedimus, & indulgemus.

Eosque si receperint, & Ecclesiasticos, quatenus aliquid jam persolverint, absolvit a censuris.

§.4. Ipsosque Archiepiscopos Episcopos, Abbates, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, aut solverint, necnon eamdem Majestatem tuam, & tuos Ministros prædictos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis per eos propterea quomodolibet incursis auctoritate, & tenore prædictis, absolvimus, & absolutos fore censemus, & declaramus.

Obstantia tollit.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & beneficiorum hujusmodi etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac Literis Apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis ten. de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales etiam specialem mentionem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis plene observatis, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

A similibus imposterum jubet eos abstinere.

§.6. Volumus autem, ut imposterum dictæ personæ ecclesiasticæ dicti Regni a solutione, & exactione similium pecuniarum hujusmodi omnino abstineant: quodque pœnitentiam, quam pro præmissis uniuscujusque confessarius ab Ordinario approbatus illis, & eorum cuilibet duxerit imponendam, adimplere omnino teneantur.

Transumptis fidem addit.

§.7. Necnon quod præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, sigilloque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Exactionem per Ecclesiasticos fieri mãdat.

§.8. Quodque distributio, repartimentum, taxa, & exactio ratæ hujusmodi ecclesiasticos, ut præfertur, tangentis, a personis ecclesiasticis per eosdem Archiepiscopos, Episcopos, ac vestrum statum hujusmodi dumtaxat deputatis, vel in eorum defectum ab Ordinariis locorum deputan. fiat, Ministrisque laicis ad effectum præmissum, & pro rata prædicta tantum consequendum, aliter præsens gratia nulla sit eo ipso.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris 1626. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 6. Octobr. 1626. An. IV.

CXCIX.

Declarat Confessarios quoscumque per Archiepiscopum Liman. approbatos, per Archiepiscopum successorem iterum examinari posse; Populum vero in Paschate præcepto Ecclesiæ non satisfacere, nisi Sacram Communionem in propriis Parochiis sumat. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Venerabili Fratri Gundisalvo Archiepiscopo Limano.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ faciendæ declarationis.

§.1. Cum, sicut Nobis nuper exponi fecisti, multi tuarum Civitatis, & Diœcesis Limanæ Presbyteri, tam seculares, quam regulares ad sacras confessiones audiendas a tunc existente Archiepiscopo Limano semel approbati, ab Archiepiscopo ejus successore se iterum ea de causa examinari minime posse, vel debere; iidemque omnes, & quoscumque utriusque sexus Christifideles seculares, qui a Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis in ecclesiis suorum Monasteriorum, seu domorum, vel aliorum locorum Regularium, sacram communionem sumpserint, præcepto Ecclesiæ perinde satisfacere, & satisfecisse, ac si illam in propriis Parochiis sumpsissent, in vim assertorum privilegiorum sibi concessorum prætendant.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos præmissis, ac inconvenientibus, quæ exinde oriri possunt, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, teque spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, Archiepiscopum successorem posse confessarios tam seculares, quam regulares iterum examinare; seculares vero non satisfacere præcepto Ecclesiæ sumendi sacram communionem in die Paschatis, nisi sumant in propriis Parochiis.

Sic-

Clausulæ. §.3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate ten. præsentium, decernimus, & declaramus.

Deputatio exequutoris. §.4. Quocirca tibi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus tu per te, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta, ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicans, facias, auctoritate nostra illa ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus privilegiis, quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Octobr. 1626. An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Octobris 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

C C.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Cardinali S. Honuphrii capiendi possessionem Ducatus Urbini in casu devolutionis ejusdem.

Dilecto filio nostro Antonio tituli S. Honuphrii Presbytero Cardinali.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. Singulares, atque eximiæ virtutes, quibus illarum largitor Altissimus personam tuam multipliciter insignivit, in causa sunt, ut Te muneri gravissimo, & rei maximi momenti administrandæ libenter præficiamus, firma spe, ac fiducia freti, Te fraterno secundum carnem vinculo Nobis conjunctum, ac filiali reverentia, & devotione Nos prosequentem, in ea functione fideliter, riteque obeunda desiderio nostro cumulate satisfacturum.

Facultas Cardinali Barberino possessionem Ducatus Urbini capiendi. §.1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Tibi, ut casu aperitionis, ac devolutionis ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam Feudi Ducatus Urbini, necnon Civitatum Senogalliensis, & Pisaurensis, ac Status Montis Feretrani, aliorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, & locorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomodolibet compræhensorum, seu per ipsum Ducem quomodolibet possessorum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, sive succedente, tu per te, vel alium, seu alios, secundum rei, & casus exigentiam, & aliàs, prout occasio, rerumque, & temporum qualitas exegerit, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum, eorumque Territoriorum, districtuum, jurisdictionum, Castrorum, Fortalitiorum, sive Propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, & jurium quorumcumque nostro, & Ecclesiæ, Sedisque, & Cameræ prædictarum nomine, amotis, & expulsis exinde quibusvis detentoribus, sive occupatoribus, appræhendas, sive a quibuscumque aliis in vim facultatum sibi a Nobis desuper aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis concessarum appræhensa recipias, & retineas.

Fidelitatis Juramentum recipiendi; §.2. Necnon a Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Locumtenentibus, Magistratibus, Capitaneis, Colonellis, Castellanis, & aliis quocumque nomine nuncupatis, quacumque dignitate fungentibus officialibus Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, aliorumque prædictorum homagia, & fidelitatis juramenta recipias, signa, vel contrasigna antiqua similiter recipias, mutes, & nova constituas, renoves, & quibus opus fuerit, vel tu expediens judicaveris, tradas, & consignes, ac alios quoscumque actus possessorios;

Aliaque faciendi, quæ civilem, criminalemque includunt jurisdictionem §.3. Necnon in Ducatu, Civitatibus, Dominiis, Oppidis, Terris, & locis, aliisque prædictis quamcumque Jurisdictionem Civilem, Criminalem, & mixtam exerceas, modum, & statum officiorum, Magistratuum tam Optimatum, quam Populi, & gubernii temporalis, nec non custodiæ, & Militiarum, præsidiorumque Ducatus, & Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, locorum, & aliorum prædictorum, prout Tibi videbitur, immutes, ac etiam renoves, & de novo deputes, ad formamque, & methodum regiminis, & gubernii aliarum Provinciarum, Terrarum, & locorum Status nostri Ecclesiastici redigas; Quæcumque Statuta, Ordinationes, & Constitutiones circa præmissa, & alia quæcumque, quæ magis expedire judicaveris, condas, publices, & observari facias; Nec non si opus fuerit, quoscumque Milites conscribas, & quæ pro commeatu, & apparatu necessaria fuerint, undique perquiras, & compares, ac ex quibuscumque locis Status nostri

ſtri Eccleſiaſtici convehi, & comportari facias; quæcumque armorum, & belli negocia tractes, congreſſus Militum generales, vel particulares, prout res, & occaſio similiter poſtulaverit, conſtituas, & imperes.

Expenſas neceſſarias faciendi;

§.4. Quaſcumque expenſas, quæ in præmiſſis, & eorum occaſione neceſſariæ erunt, noſtris, & Cameræ Apoſtolicæ prædictæ ſumptibus facias, & ut hujuſmodi expenſas facilius facere poſſis, quaſcumque pecuniarum ſummas ad Nos, & eamdem Cameram ſpectantes a quibuſcumque Theſaurariis, Datiariis, Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, Officialibus, & Miniſtris quibuſcumque, quocumque nomine nuncupatis debitas, necnon etiam a Gubernatoribus, Prætoribus, & Locumtenentibus Provinciarum, Civitatum, & locorum quorumcumqueStatus noſtri Eccleſiaſtici a Depoſitariis, & exactoribus pœnarum, & maleficiorum noſtro, & dictæ Cameræ Apoſtolicæ nomine exigas, & recipias, ac ipſos ſolventes de exactis quietes, ac etiam redditus Communitatum, & Univerſitatum, ac Civitatum, Terrarum, & locorum ejuſdem Ducatus Urbini recipias, & ex ipſis Cameræ, Communitatumque, & Univerſitatum redditibus ſumptus hujuſmodi facias, de quibus tamen nullam Nobis, aut Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris, aut pro Nobis, & eis dictæ Cameræ, aut S. R. E. Camerario, Præſidentibus, Clericis, vel aliis quibuſcumque Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ Miniſtris, aut Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegio, ulliſque aliis unquam nominatim, vel in ſpecie rationem, aut adminiſtrationis computum reddere tenearis, nec ad id cogi, aut compelli poſſis: & nihilominus ſi tu rationem, aut adminiſtrationis computa ſponte reddere volueris, expenſas hujuſmodi per te, ut præfertur, faciendas tanquam de expreſſo ordine, & mandato noſtro factas, ac veluti ſi a Nobis ipſis factæ fuiſſent, tibi ſine ulla prorſus oppoſitione, aut partitarum per te dandarum rejectione, aut in dubium revocatione bonas fieri, & in ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ libris deſcribi, adnotari, & acceptari libere volumus, & expreſſe ordinamus, & mandamus.

Quin de iis rationem ullam reddere teneatur.

Conceſſio facultatum neceſſariarum.

§.5. Ut vero omnia, & ſingula, quæ ad præmiſſa pertinent, ſumma, ut decet, auctoritate præcipiantur, & pari celeritate debitæ exequutioni demandentur, omnibus, & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon Præſidentibus, Gubernatoribus, Præfectis, eorum locumtenentibus, Prætoribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Officialibus, & Miniſtris quavis poteſtate, auctoritate, & privilegio ſuffultis, & quibuſcumque etiam a Nobis, & Apoſtolica Sede, ſeu Camera Apoſtolica immediate deputationem habentibus, ſeu dependentibus, nec non Baronibus, Domicellis, Comitibus, aliiſque etiam Ducali, Marchionali, vel alia dignitate inſignitis, communitatibuſque, & univerſitatibus, & hominibus quarumvis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum Nobis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectorum omnia, & quæcumque occaſione præmiſſorum, quæ Tibi neceſſaria, & opportuna viſa fuerint, & toties quoties volueris, mandes, jubeas, & imperes, ac etiam S. R. E. Cardinalibus etiam de latere Legatis, rogando injungas; Omnes vero, & ſingulos Barones, Domicellos, Comites, alioſque Ducali, & Marchionali, vel alia dignitate præditos, & quaslibet alias ſingulares perſonas etiam Eccleſiaſticas, tam ſeculares, quam quorumvis Ordinum, ſeu Militiarum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, regulares, ita tamen, ut contra eoſdem Eccleſiaſticos non niſi per perſonas in dignitate eccleſiaſtica conſtitutas per Te ſemel, vel pluries etiam iteratis vicibus deputandas, procedatur, ſi quæ mandatis, juſſis, & monitionibus tuis obtemperare recuſaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel ſeſe oppoſuerint, tanquam noſtris, & Apoſtolicis mandatis, juſſis, & monitionibus parere recuſantes, illiſque contradicentes, ac ſe opponentes, noſtros, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ac Sedis Apoſtolicæ rebelles declares, & publices, ac contra illos ſummarie, ſimpliciter, & de plano ſine ſtrepitu, & figura judicii, manu regia, nullo juris ordine ſervato, nec aliquo formato proceſſu, more militari, aut jure belli ad privationem Officiorum, Feudorum, & bonorum quorumcumque etiam allodialium per eos in quibuſcumque locis poſſeſſorum, ſeu quovis modo obtentorum reſpective, omni, & quacumque appellatione, & recurſu poſtpoſitis, procedas, & ubi juſtitia ita exegerit, & ordo dictaverit rationis, ſeu cum ita expedire judicaveris, eoſdem Contradictores, & Rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi ſupplicii pœna affici facias, & contra eoſdem tam pro præmiſſis, quam pro aliis quibuſcumque ab eis patratis criminibus, & delictis ſimili modo, & forma procedas, cum facultate quoſcumque ex his reſipiſcentes, & veniam poſtulantes, ac de cætero a ſimilibus abſtinere proponentes, etiam poſt condemnationem, & in ipſo Juſtitiæ actu, ſeu pœnæ exequutione abſolvendi, ac pœnas quaſcumque eis remittendi, & condonandi, eoſque, ac quoſcumque alios a quibuſvis graviſſimis, & capitaliſſimis cauſis, & delictis, Bannitos, & condemnatos, habita tamen prius ab offenſis pace, & præterquam quoad bona Fiſco incorporata, liberandi, & gratiandi, ac in priſtinum gradum, & dignitatem, ac eum, in quo antea erant, ſtatum reſtituendi, reponendi, & plenarie reintegrandi, ſalvos conductus ad tempus, vel in perpetuum iis, quibus Tibi videbitur, concedendi, & generaliter omnia, & ſingula ad ſtatum, gubernium, regimen, & adminiſtrationem Ducatus, Civitatum, Dominiorum, Oppidorum, Terrarum, locorum, aliorumque prædictorum, nec non arcium, propugnaculorum, & fortalitiorum cuſtodiam, Populorumque pacem, & quietem, & Annonæ abundantiam ſpectantia, ac tam gratiam, quam juſtitiam concernentia, etiamſi talia ſint,

sint, vel fuerint, quæ sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, & speciali nota digna essent, specialemque, specificam, & expressam requirerent mentionem, facias, dicas, geras, & exequaris, ac in omnibus, & singulis præmissis quarumcumque personarum etiam Ecclesiasticarum, & Regularium quorumcumque Ordinum, etiam quacumque dignitate etiam Episcopali, vel majori fulgentium opera utaris, easque cum facultatibus per Te illis præscribendis subdeleges, ita tamen, ut de gestis, & exequutis per Te, aut mandato tuo per quoscumque alios, Tu, vel illi Nobis, aut Romanis Pontificibus successoribus nostris, aut S. R. E. Cardinalium Collegio, vel quibuscumque aliis, ut præfertur, præterquam soli Deo, rationem aliquam ullo unquam tempore reddere minime teneamini, neque ad id cogi, vel compelli possitis. Super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, absolutam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem tenore præsentium tibi concedimus, & impartimur.

Eædem facultates aliis etiã delegantur.

§.6. Quia vero Ven. fratri Paulo Æmilio Archiepiscopo Urbinaten., ac dilectis filiis Provinciæ Marchiæ Anconitanæ, necnon Civitatis Perusinæ, ejusque Comitatus, & districtus, Provinciæque Umbriæ Gubernatoribus, & Provinciæ nostrarum Romandiolæ, atque Exarcatus Ravennæ Præsidi, nonnullisque aliis similem facultatem per nostras in hujusmodi forma Brevis expeditas literas concessimus, volumus, & earumdem tenore præcipimus, ut qui prius ex vobis possessionem ingressus fuerit, Jurisdictionem, & alia civilia prædicta exercere, ac exequi possit, & debeat, & si quid unus ex vobis incæperit, nec ob impedimenta, seu aliàs absolverit, aut perficere non potuerit, alter prosequi, & debitæ exequutioni demandare valeat.

Mandatum de parendo.

§.7. Injungentes propterea eisdem Cardinalibus de latere Legatis, ac mandantes Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis prædictis sub interdicti ingressus Ecclesiæ, ac suspensionis a divinis, & tam iis, quam quibuscumque Gubernatoribus, Præsidentibus, Locumtenentibus, Prætoribus, necnon Thesaurariis, Datariis, Exactoribus, Collectoribus, Appaltatoribus, & aliis Officialibus, & Ministris, quibuscumque nominibus nuncupentur, Sedis, & Cameræ prædictarum in statibus nostris prædictis existentibus, Baronibus quoque, Domicellis, Ducibus, Marchionibus, necnon Communitatibus, Universitatibus, & hominibus quibuscumque, ac etiam ecclesiasticis secularibus, & regularibus personis prædictis; Demumque universis, & singulis subditis nostris immediatis, & mediatis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis, ut tibi in omnibus, & per omnia quacumque excusatione, tergiversatione, & impedimento remotis, prompte pareant, obediant, & assistant, tuaque jussa, monita, & mandata, æque, ac nostramet ea, qua decet obedientia, & perinde exequantur, & adimpleant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus authore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari; Camerario vero, Thesaurario generali, & Præsidentibus, Clericis, aliisque Cameræ Apostolicæ prædictæ Ministris, ut impensas hujusmodi per Te facien., & illarum partitas per te, si tu expensarum rationem, ut præfertur, reddere volueris, exhibendas, in ejusdem Cameræ Apostolicæ libris describant, & acceptent, & bonas faciant.

Obstantium derogatio.

§.8. Non obstantibus fe: re: Pii IV. de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ac Sixti V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum contra Bannitos, & alios facinorosos editis, necnon aliis apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ducatus, Civitatum, & aliorum locorum prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis quibusvis personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Octobr. 1626. An. IV.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris, die 18. Octobris 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CCI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nuncius Apostolicus in Regno Neapolis pro tempore existens deputatur Conservator Præceptoriæ S. Antonii de S. Antonio extra Portam Capuanam.

Venerabili fratri Antonio Episcopo Casertan. moderno, & pro tempore existenti nostro & Apostolicæ Sedis in Regno Neapolis Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ faciendæ deputationis.

§.1. Conservationi, & manutentioni Præceptoriæ Ordinis S. Antonii de S. Antonio Viennen. extra Portam Capuanam Civitatis Neapolitan. sitæ, quam dilectus filius noster Laurentius tituli S. Mariæ in Aquiro Præsbyter Cardinalis Magalottus nuncupatus in Commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione apostolica

stolica obtinet, illiusque bonorum, rerum, & jurium quorumcumque, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, supplicationibus ejusdem Laurentii Cardinalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati;

Deputatio de qua in Rubrica. §.2. Te omnium, & singulorum fructuum, redditDuum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, aliorumque bonorum, & rerum ejusdem Præceptoriæ conservatorem, cum omnibus, & singulis auctoritatibus, facultatibus, jurisdictionibus, privilegiis, favoribus, gratiis, & indultis similibus conservatoribus, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet competen., & competituris, servata tamen in omnibus, & per omnia literarum fel. rec. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris nostri desuper editarum forma, apostolica auctoritate, tenore præsentium, constituimus, & deputamus.

Clausulæ. §.3. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac prædictæ Præceptoriæ in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Octob. 1626. An.IV. Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub annulo Piscatoris, die 23. Octobris 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CCII.

Revocatio omnium gratiarum, exemptionum, Indultorum, ac Privilegiorum quomodolibet concessorum Assistentibus Ultramontanis Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini absolutis ab eorum officio, quo peracto ad suas Provincias redire tenentur.

*De Assistentibus Prioris Generalis hujus Ordinis habes in Const.*239. *Paul.V.* Provisiones, *Tom.V. Par.IV. fol.*166. *Et de hoc Ordine vide ad Const. XVI. Alexand. IV. Tom.III. fol.*361. *Et alia nonnulla de promovendis ad Doctoratus, vel Magisterii in Sacra Theologia gradus statuit hic met Pont. in Const. CXXII. Tom.V. Par.V. fol.*325. Romanus.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium. Romanus Pontifex æqui, bonique supremus assertor, gregi dominico a Deo, & Salvatore nostro præpositus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, ea interdum, quæ rationabilibus ex causis a Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christifidelium sub suavis religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, alterat, & revocat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout pia catholicorum Regum vota id exposcunt, & ipse, rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Causæ revocandi Privilegia Assistentibus concessa. §.1. Cum itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ratione privilegiorum, gratiarum, & indultorum Fratribus Ultramontanis Assistentibus Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini tam præteritis, quam futuris ab hac sancta Sede, & alias concessorum, expleto eorum officio, non levia in eodem Ordine inconvenientia, & perturbationes oriantur.

Revocatio, de qua in Rubrica. §.2. Nos illis, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune providere volentes, supplicationibus dicti Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio omnia, & singula, exemptiones, immunitates, prærogativas, præeminentias, gratias, privilegia, & indulta eisdem Fratribus Ultramontanis Assistentibus per Sedem Apostolicam sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, vel alias, ac etiam per quoscumque alios concessa, quibus hujusmodi Assistentes expleto suo hujusmodi officio hactenus usi, & gavisi sunt, sive uti, & gaudere potuerunt, vel debuerunt, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo revocamus, & abrogamus, ac revocata, & abrogata esse censemus.

Assistentes expleto officio ad suas Provincias redire tenentur. §.3. Ipsosque Assistentes, finito eorum officio hujusmodi, ad suas Provincias redire teneri, & ad id per modernum, & pro tempore existentem dicti Ordinis Priorem Generalem opportunis juris, & facti remediis cogendos.

Clausula præservativa. §.4. Præsentes verò literas, omniaque, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria removentur. §.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Literis apostolicis super concessione privilegiorum, gratiarum, & indultorum hujusmodi expeditis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordi-

Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 25. Nov. 1626. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1626. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio cujusdam Decreti Magni Magistri, & Consilii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani super receptione Helvetiorum ad habitum Militiæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, æqui, bonique supremum assertorem ea, quæ in personarum inter Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Fratres ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem nomen dare cupientium favorem mature facta, & decreta sunt, ut ab omnibus inviolabiliter observentur, apostolicæ confirmationis patrocinio communire, prout personarum, rerumque, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit salubriter in Domino expedire.

Conceditur Helvetiis ut admitti possint ad Militiam in lingua Alemaniæ.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs a tunc existente Magno Magistro, & Capitulo dicti Hospitalis emanaverit Decretum tenoris subsequentis videlicet: Die 8. Mensis Junii 1599. Illmus, & Rmus Dñus Magnus Magister, & Ven. Concilium habita super hoc matura consultatione, relatione, & voto Venerandorum Commissariorum, qui oretenus deputati fuerunt super hoc negotio, honeste gratificari putantes strenue Reipublicæ confœderationi, & Universitati inclytæ Nationis Dominorum Helvetiorum, & gratiosa quadam moderatione ritui, & vivendi modo ipsorum accommodata rigorem Statutorum Ordinis nostri, & Militiæ nostræ dumtaxat temperantes, cum scrutinio ballottarum ordinaverunt, & statuerunt, ut imposterum in veneranda lingua Alemaniæ recipi, & admitti possint in gradum fratrum Militum nostri habitus aliquot ex filiis præfatæ strenuæ Reipublicæ, qui Religionis zelo permoti ad obsequium pauperum Jesu Christi, & tuitionem Fidei Catholicæ nomen Ordini nostri, & Militiæ nostræ dare optaverint;

Qui tamen expressas hic habeant dotes.

§.2. Si tamen ex legitimo matrimonio, & honesto loco nati, & bene educati, atque a Patribus, Avis, atque Pro-Avis tantummodo paternis, & maternis legitimis, honore præditis, atque ex primatibus ipsius strenuæ Reipublicæ prognati fuerint. Qui quidem eorum Patres, & primi Avi in officiis sordidis, & mecanicis nunquam sese exercuisse, neque exerceant, comprobari debeant, & quod alicui mercaturæ vili, infimæ, seu parvi momenti, neutiquam operam dederint, quinimò sint filii Ductorum, sive Generalium Exercituum Militarium; Et teneantur de præmissis propriis expensis probationes conficere coram duobus Commissariis deputandis vel a Priore, & Capitulo Provinciali Prioratus Alemaniæ, vel a Magistro, & a Concilio. Et demum una cum ipsis probationibus sic perfectis sese præsentare debeant personaliter coram dicto Priore, & Capitulo Provinciali, antequam ad hunc conventum Melitæ se conferant.

Admissi commendas ejusdem linguæ possunt obtinere.

§.3. Qui autem, ut præfertur, recipientur inter cæteros Milites præfatæ venerandæ linguæ Alemaniæ, secundum consuetum ordinem, & eorum antianitatis gradum, & turnum commendas de Cabimento, & servatis servandis de melioramento per universos Prioratus Alemaniæ limites constitutos consequi, & obtinere possint, & valeant.

Legalitas Decreti.

§.4. Et quia ita se habet veritas, facta fideli cum originali collatione, concordare comperimus; ideo in hujus rei testimonium Bulla Nostra Magistralis in cera nigra præsentibus est impressa. Datum Melitæ in Conventu Nostro die 2. mensis Martii millesimo sexcentesimo decimo sexto ab Incarnatione.

Quod pontificia roboratur confirmatione.

§.5. Nos inviolabili dicti Decreti, & in eo contentorum hujusmodi observationi, perpetuæque validitati, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum Decretum hujusmodi cum omnibus, & singulis in eo contentis, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Commissarii deputantur exequutores.

§.7. Quocirca Vener. Fratri Episcopo Melevitan. ac dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, necnon Inquisitori hæreticæ pravitatis in insula Melevitan. residenti per præsentes com-

committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra illas, ac in eis contenta quæcumque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac in præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantia tolluntur.

§.8. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque fides additur.

§.9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 7. Dec: 1626. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Decembris 1626. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nonnullæ ordinationes pro Missis in Ecclesia S. Gregorii de Urbe celebrandis, & recipiendis elemosynis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Missarum oneribus cum satisfieri non posset;

§.1. Cum, sicut accepimus, quamplures eleemosynæ pro Missis in Ecclesia Monasterii S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulen. pro animarum Christifidelium defunctorum refrigerio, & salute celebrandis, eidem Ecclesiæ in dies erogentur; omnes vero Missæ hujusmodi ob nimiam earum quantitatem in dicta Ecclesia celebrari nequeant;

PP. Priori Monasterii mandat, omnem adhibeat curam, ut iis satisfiat;

§.2. Nos, qui omnium saluti paterna charitate intendimus, piæ Christifidelium intentioni, atque desiderio, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti dicti Monasterii Priori in virtute sanctæ obedientiæ per præsentes præcipimus, & mandamus, ut satisfactis prius oneribus perpetuis Missarum, sive Anniversariorum, quibus Monasterium hujusmodi obnoxium est], pro satisfactione eleemosynarum manualium in eadem Ecclesia de cætero ad effectum prædictum elargiendarum, sive erogandarum, majorem, quam possit, diligentiam adhibeat, ut debito eleemosynarum hujusmodi numero in Ecclesia prædicta satisfiat;

Ceteras eleemosynas Congregationis suæ distribuat Monasteriis;

§.3. Pro illis autem, quibus satisfacere non poterit, in Urbe per Sacerdotes seculares, vel cujusvis Ordinis regulares, de Superiorum suorum licentia, alteri Missarum celebrationis oneri non obnoxios, vel eas Monasteriis Congregationis hujusmodi, ut in eorum Ecclesiis celebrentur, distribuendo satisfieri omnino curet: quæ Monasteria nulli Missarum celebrationi, quæ distributionis vigore præsentium faciendæ executionem non impediant, sint obligata. Dictusque Prior sexto quoque mense notulam peractæ distributionis, ac satisfactionis dilecto filio nostro in alma Urbe Vicario in spiritualibus generali, vel ab eo specialiter deputato consignet;

Rationemque de iis Urbis Vicario senis quibusque reddat mensibus.

Nec manuales recipiantur eleemosynæ nisi certioratis de tempore celebrationis Missarum largitoribus.

§.4. Quodque de cætero eleemosynæ pro Missis in eadem Ecclesia S. Gregorii celebrandis, quæ infra modicum tempus ibi celebrari non poterunt, illic minime recipiantur, nisi Sacrista, vel alius minister Missarum numero describendo, atque oblationibus recipiendis præfectus prius admoneat singulos, qui eleemosynas offerunt, de tempore, intra quod Missæ ab iis requisitæ probabiliter celebrari poterunt.

Præsentes vero eleemosynæ cæteris Urbis Ecclesiis distribuantur.

§.5. Præterea, quod pecuniæ, quæ ad præsens in deposito ex eleemosynis Missarum conflatæ reperiuntur, per alias ejusdem Congregationis, seu almæ Urbis nostræ Ecclesias arbitrio Abbatis generalis ejusdem Congregationis, & dicti Ordinis Prioris, vel Sacerdotibus, nulli pariter alteri celebrationis Missarum oneri, ut præfertur, obnoxiis, prævio consensu, & approbatione ejusdem Vicarii nostri, vel ejus deputati, quamprimum distribuantur, ad hoc ut totidem Missæ pro fidelibus defunctis quamprimum celebrentur, & infra sex menses proximos eidem Vicario nostro, vel ejus Deputato notula, tam peractæ distributionis, quam celebrationis Missarum per eumdem Priorem consignetur.

Ipsisque Ecclesiis Pontifex Ecclesiæ S. Gregorii concessas Indulgentias concedit.

§.6. Insuper Ecclesiis, seu Altaribus, in quibus Missæ pro eleemosynis dictæ Ecclesiæ S. Gregorii elargitis, ut supra, celebrabuntur, easdem Indulgentias, quæ ipsi Ecclesiæ S. Gregorii a Sede Apostolica concessæ reperiuntur, auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de omnipotentis Dei misericordia, ac Sanctorum Petri, & Pauli Apo-

Apostolorum ejus auctoritate confisi, earumdem tenore præsentium, concedimus.

Clausulæ. §.8. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per dictum Priorem, aliosque, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque, & non aliàs per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tolluntur. §.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, illiusque Monasteriorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Decem. 1626 An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die nona Decembris 1626. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCV.

Prior prædicti Monasterii S. Gregorii Congregationis Camaldulensium censetur etiam Procurator Generalis ipsius Congregationis.

De his Eremitis Camaldulensibus quamplura sancivit Leo X. Const. II. Tom. III. Par. III. fol. 353. pro bono regimine eorumdem.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Felici, ac prospero Monasterii Abbatiæ nuncupatæ S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulensium, quod dilectus Filius noster Scipio tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Burghesius nuncupatus in commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione apostolica obtinet, quantum cum Domino possumus, consulere volentes;

Declaratio, de qua in Rubrica. §.1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine officium Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis Priori dicti Monasterii, itaut statim atque quis in Monasterii hujusmodi Priorem eligetur, etiam Procurator Generalis ipsius Congregationis electus censeatur, & è converso, tenore præsentium perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus; volumusque, ut unio, annexio, & incorporatio hujusmodi, cum primùm præsentis Procuratoris, cui nullatenus præjudicare intendimus, officium cessaverit, effectum sortiantur: utque pro alimentis, vel aliis sumptibus Abbatis Generalis, vel Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis, qui idem non sit Prior dicti Monasterii, ex redditibus, vel proventibus ad Ecclesiam, seu Monasterium Sancti Gregorii quomodocumque pertinentibus de cætero nil prorsus detrahi, aut insumi possit.

Eximit Monasterium a quibuscumq; taxis. §.2. Præterea Monasterium ipsum, seu illius Priorem ab omnibus, & quibuscumque taxis, seu contributionibus, tam à Capitulo Generali, quam ab ipso Priore Generali, seu quibusvis aliis Superioribus dictæ Congregationis quamcunque ob causam impositis, vel imponendis auctoritate, & tenore prædictis totaliter eximimus, & liberamus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Decem. 1626. An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1626. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCVI.

Confirmantur duo Decreta super validitate professionum a Fratribus, & Monialibus Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia Congregationis Galliæ emissarum lata a Præside, & Assistentibus Capituli Generalis ejusdem Congregationis à Francisco Cardinali Barberino Apostolicæ Sedis in Galliam Legato deputatis. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Ex debito apostolicæ servitutis, quam divina majestas, nullis Nos juvantibus meritis, sed ex suæ bonitatis abundantia nostris humeris imposuit, iis, quæ pro exortis circa emissas per personas regulares solemnes professiones dubiis submovendis, ut ipsæ personæ regulares intra professionum suarum hujusmodi limites reddant Domino debitos fructus, rectè facta, & ordinata fuis-

ta fuisse dicuntur, apostolicæ confirmationis munimen libenter adjicimus, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Ad preces Procuratoris Generalis hujusce Congregationis,

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus filius Ambrosius Lexovien. Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. strictioris observantiæ Congregationis Galliæ Procurator Generalis, quod aliàs imminente proxime celebrati Capituli Generalis dictæ Congregationis celebratione, pro parte dilectorum filiorum Fratrum Ordinis, & Congregationis hujusmodi Dilecto Filio Nostro Francisco Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali Barberino nuncupato nostro secundum carnem ex fratre germano nepoti, tunc ad charissimum in Christo Filium Nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum, & universum Franciæ Regnum, illiusque Provincias, Dominia, Civitates, Oppida, Terras, & Loca eidem Regi subjecta, & dicto Regno adjacentia, cæteraque alia Loca, ad quæ illum declinare contigisset, Nostro, & Sedis Apostolicæ de latere Legato exposito, ipsos Capitulum hujusmodi in Domo Regulari Sanctæ Mariæ de Gratia nuncupatæ Parisien. ejusdem Congregationis pro electione Visitatoris Generalis, & aliorum Superiorum Ordinis, & Congregationis prædictorum, necnon diversis negotiis Ordinem, & Congregationem hujusmodi concernentibus tunc propediem celebrare debere; in similibus verò Capitulis nonnulla interdum dubia, ac differentias in maximum totius Ordinis præjudicium oriri solere; & propterea pro parte eorumdem Fratrum eidem Francisco Cardinali, & Legato humiliter fuisse supplicatum, ut in præmissis opportune providere de susceptæ Legationis suæ officio dignaretur; Idem Franciscus Cardinalis, & Legatus Ven. Fratrem Rolandum Archiepiscopum Bituricen. in Præsidem dicti Capituli, necnon Andream du Val Presbyterum in Academia Sorbonica Parisien. Sacræ Theologiæ Professorem, ac unum ex Patribus alicujus a Sede prædicta approbatæ Religionis a dicto Capitulo eligendum, dilectos filios in ejus Assistentes auctoritate sui Legationis officii constituit, & deputavit, prout plenius continetur in literis dicti Francisci Cardinalis, & Legati, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Fràciscus Barberinus nonnullos deputat Præsidem, & Assistentes pro Capitulo Generali.

§. 2. Franciscus miseratione divina Sanctæ Agathæ Diaconus Cardinalis Barberinus nuncupatus ad Serenissimum Principem Ludovicum Francorum Regem Christianissimum, ac universum Franciæ Regnum, illiusque Provincias, Dominia, Civitates, Oppida, Terras, & Loca eidem Regi subjecta, & dicto Regno adjacentia cæteraque alia loca, ad quæ nos declinare contigerit, Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Urbani divina providentia Papæ VIII., & Sedis Apostolicæ de latere Legatus. Cum sicut Nobis nuper Dilecti Nobis in Christo Patres Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Franciæ exponi fecerunt, ipsi Capitulum ejusdem Congregationis in Domo Regulari Sanctæ Mariæ de Gratia nuncupatæ ejusdem Ordinis Parisiensi tam pro electione Visitatoris Generalis, ac aliorum Superiorum dictorum Ordinis, & Congregationis, quam etiam pro diversis negotiis Ordinem, & Congregationem hujusmodi concernentibus propediem celebrare debeant; in similibus verò Capitulis nonnulla interdum dubia, ac differentiæ in maximum totius Ordinis præjudicium oriri soleant; Quare pro parte eorumdem Patrum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in præmissis opportune providere de suscepto Legationis nostræ officio dignaremur; Nos, qui pacem inter personas quaslibet præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes vigere sinceris exoptamus affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, Reverendissimũ Dominum Rolandum modernum Archiepiscopum Bituricensem in Præsidem dicti Capituli, necnon Dilectum Nobis in Christo Andream du Val Presbyterum in Academia Sorbonica Parisiensi Theologiæ professorem, ac unum ex Patribus alicujus a Sede prædicta approbatæ Religionis a dicto Capitulo eligendum in Assistentes apostolica auctoritate, qua fungimur, in hac parte tenore præsentium constituimus, & deputamus, eisque Capitulum prædictum congregandi, & negocia, quæ in eo proponentur, juxta Sacros Canones, ac eorumdem Ordinis, & Congregationis Institutum terminandi, abusus, si qui in electione prædicta intervenerint, tollendi, dubia, & difficultates, quæ durante eodem Capitulo occurrere poterunt, resolvendi, cæteraque omnia, & singula, quæ circa præmissa necessaria fuerint, faciendi, dicendi, cognoscendi, decidendi, & exequendi, plenam, & liberam auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem. Quocirca eisdem D. Rolando Archiepiscopo, & Assistentibus per præsentes committimus, & mandamus, ut negocium hujusmodi libenter suscipiant, & illa, quæ consideratione circa præmissa digna fuerint, Nobis ad effectum illa resolvendi referant. Patribus vero Capitularibus prædictis in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, quatenus omni mora, & subterfugio cessantibus, ordinationes, & salubria mandata eorumdem Præsidentis, & Assistentium circa præmissa libenter suscipiant, ac ita illis in præmissis obediant, ut finito hujusmodi Capitulo nostram, & Sedis Apostolicæ benedictionem consequi mereantur. Datum Burgi Reginæ Parisiensis Diœcesis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, decima septima mensis Junii, Pontificatus ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Anno Secundo.

Qui decreta super validitate professionum a Fratribus, Monialibusque emissarum tulerunt,

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in dicto Capitulo Rolandus Archiepiscopus, Præses, & Andreas prædicti, necnon dilectus filius Claudius Guillain Presbyter Societatis Jesu Assistentes Capituli hujusmodi super validitate professionũ Fratrũ, & Monialium Ordinis, & Congregationis præ-

prædictorum, decreta tulerunt tenoris subsequentis, videlicet. Nos Rolandus Dei, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratia Archiepiscopus Bituricensis Patriarcha, & Primas Aquitaniæ ab Illustrissimo, & Rm̃o Cardinali Barberino nuncupato ad Regem Christianissimum Franciæ, & Navarræ à latere Legato commissarius deputatus cum duobus Assistentibus, Magistro Andrea du Val Doctore Sorbonico, & Regio Theologiæ Professore, & Reverendissimo Patre Claudio Guillain Præsbytero Societatis Jesu ad præsidendum Capitulo Generali Congregationis Gallicanæ Tertiariorum Reformatorum, super dubio à nonnullis ipsius Congregationis Religiosis circa suarum professionum validitatem negantibus, aliis iisque numero pluribus eam asserentibus. Quorum Religiosorum rationibus utrinque allatis, patienter auditis, diligenter examinatis, atque perpensis, necnon visis, lectis, matureque consideratis Instrumentis authenticis ex Archivio Monasterii Nostræ Dominæ de Gratia prope Lutetiam nuncupati Nobis exhibitis, prædictorumque omnium relatione ad Illustrissimum, & Reverendissimum Legatum facta, Professiones ipsas validas esse, & fuisse censuimus, & censemus, nec in dubium posse aut potuisse ullo modo revocari, declaramus; nullumque in eis ulla ex parte defectum intercessisse decrevimus, & decernimus; Prohibentes districtè, & in virtute sanctæ obedientiæ, ne quis Religiosus cujuscumque conditionis, aut dignitatis in prædicta Congregatione fuerit, contra harum Professionum validitatem quicquam imposterum asserere, aut eas in dubium revocare audeat. Actum in prædicto Monasterio, tenente Capitulo Generali die 4. Julii, Anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimoquinto. Signatum, Rolandus PP. Archiepiscopus Bituricensis. A. du Val. Claudius Guillain. Et infra: De mandato præfati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini D. mei Boisseu, & sigillatum in cera rubra. Loco ✠ sigilli. Item Nos Rolandus Dei, & Sanctæ Sedis Apostolicæ gratia Archiepiscopus Bituricensis Patriarcha, & Primas Aquitaniæ Commissarius, & Deputatus ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Cardinali Barberino nuncupato in Galliam a latere Legato ad præsidendum Capitulo Generali Congregationis Tertiariorum cum Magistro Andrea du Val. Doctore Sorbonico, & Regio Theologiæ Professore, & Patre Claudio Guillain Presbytero Societatis Jesu super quæstione a nonnullis mota, an Professiones Monialium ipsius Congregationis Tertiariorum validę essent, & ratæ, censuimus, & judicavimus eas validas esse, nec in dubium ullo modo posse revocari. Datum in prædicto Capitulo Generali Die 4. Julii Anno Domini 1625. signatum, Rolandus PP. Archiepiscopus Bituricensis. A. du Val. Claudius Guillain. Et infra: De mandato præfati Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini D. mei Boisseu, & sigillatum in cera rubra.

Hujusmodi Decreta confirmat Urbanus.

§.4. Nos dictorum Decretorum inviolabili firmitati quantum, cum Domino possumus, consulere, & Ordinis, & Congregationis prædictorum Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Ambrosii Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta, apostolica auctoritate, tenore pręsentium perpetuo approbamus, & confirmamus; illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti etiam substantiales quantumvis defectus, si qui in illis forsan intervenerint, supplemus.

Clausulas pro præsentium firmitate apponit.

§.5. Decernentes præsentes Literas, necnon decreta prædicta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis dictorum Ordinis, & Congregationis Fratribus, aliisque quibuscumque, ad quos nunc spectat, & in futurum spectabit, inviolabiter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutore deputat.

§.6. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in Regno Franciæ existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & quoties pro parte Fratrum Ordinis, & Congregationis prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Decreta prædicta ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus fel: rec: Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & suffi-

ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptiſque fidem præcipit adhiberi.

§. 8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 16. Decem. 1626. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Decembris 1626. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCVII.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

Quod Perſonæ per Regem Catholicum ad Beneficia ejus Jurispatronatus præſentandæ, teneantur in actu præſentationis cavere de ſolvendo fructus unius menſis eidem Regi conceſſos.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Decretum, de quo in Rubrica.

§. 1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet: Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Philippo &c. Quare Nos ob grandia dicti Philippi Regis in Nos, & hanc ſanctam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multa merita, providere volentes, ut idem Philippus Rex præinſertarum Literarum commodo, & effectu quamprimum, & quam facilius fieri poterit, omni mora, & dilatione poſtpoſitis earum beneficio perfruatur, motu, ſcientia, & deliberatione, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimilibus, volumus, ac in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut perſonæ ad Eccleſias, ſeu alia Beneficia in præinſertis Literis expreſſa per eumdem Philippum Regem pro tempore præſentandæ, ſeu nominandæ, in illarum præſentationis, ſeu nominationis expeditione, de ſolvendo infra quatuor Menſes a die adeptæ per eos Eccleſiarum, ſeu aliorum Beneficiorum hujuſmodi poſſeſſionis computandos, omnes, & ſingulos fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta unius integri menſis Eccleſiarum, ſeu aliorum Beneficiorum hujuſmodi ad ratam illarum, & illorum valoris, ad quem fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujuſmodi quinque annis proxime decurſis annuatim aſcenderint, computatis, ad omne ipſius Philippi Regis, ſeu ejus Miniſtrorum mandatum per Cedulam Bancariam, ſeu aliàs caveant, & cavere teneantur, firmis in reliquis remanentibus Literis præinſertis.

Clauſulæ.

§. 2. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Obſtantium derogatio.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus illis, quæ in eiſdem præinſertis Literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides danda tranſumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, & impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, etiam ſigillo perſonæ in ditate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 22. Decem. 1626. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 22. Dec. 1626. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CCVIII.

Declarat Monachos Monaſterii Ripolenſis, Ordinis S. Benedicti, teneri ad recitandum Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum quotidie, juxta veterem conſuetudinem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Cum, ſicut dilectus filius modernus Abbas Monaſterii Ripolenſis Ordinis S. Benedicti in Principatu Cathalauniæ Nobis nuper exponi fecit, Monachi dicti Ordinis, acceptato novo Breviario Monaſtico, ſeu etiam Romano veterem conſuetudinem recitandi quotidie Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum intermiſerint, & ad recitationem hujuſmodi ſe minime teneri prætendant, proindeque per Nos deſuper de opportunæ declarationis remedio provideri deſideret.

Declarat prout in Rubrica.

§. 1. Nos ejuſdem Abbatis votis hujuſmodi annuere, illumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, Monachos prædictos etiam poſt acceptatum novum Breviarium Monaſticum, ſive etiam Romanum hujuſmodi, ad recitandum quotidie Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum, ut præfertur,

fertur, juxta veterem consuetudinem, omnino teneri, & obligatos existere, atque ita ab omnibus censeri, & ab ipsis Monachis observari debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §.2. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 2. Januar. 1627. An.IV. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 2. Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

De modo conferendi Gradus Doctoratus per Archiepiscopos, & Episcopos Indiarum Occidentalium.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

PaulusV. Episcopis Indiarum Occidentalium facultatem concessit gradus, lauream que certis servatis legibus conferendi. Aliàs fel. rec. Paulo Papæ V. Prædecessori nostro pro parte claræ memoriæ Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici exposito, quod in partibus Indiarum Occidentalium propter magnam multorum locorum, & Civitatum a Limana, & Mexicana Civitatibus, in quibus Universitates Studii Generalis erectæ sunt, distantiam, multi reperiebantur, qui ex eo quod ad dictas Universitates pro suscipiendis ibi gradibus consuetis accedere non poterant, studiis operam navare nolebant, unde magna in eisdem partibus virorum, qui Logicæ, Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ studiis pro Verbi Dei prædicationibus, & sacramentorum administratione versati essent, penuria vigebat; Idem Paulus Prædecessor dicti Philippi Regis supplicationibus ea in parte inclinatus, de Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum consilio, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, & Sede illorum vacante, Cathedralium Ecclesiarum Capitulis, ut gradibus Baccalaureatus, Licentiaturæ, Magisterii, & Doctoratus insignire valerent, quot quot annis quinque studuissent in Collegiis formatis, tam Fratrum Ordinis Prædicatorum, quam Presbyterorum Societatis Jesu, quæ a publicis Universitatibus ducentis saltem milliariis distarent, dum tamen iidem promovendi prius gessissent actus omnes, qui in Universitatibus generalibus fieri consueverant pro his gradibus adipiscendis, atque a Rectore, & Magistro Collegii approbationem obtinuissent, apostolica auctoritate, ad decennium tunc proximum concessit, & indulsit; volens, quod gradus hujusmodi nemini suffragarentur, nec quisquam illis uti posset extra Indias Occidentales prædictas, & aliàs, prout in ipsius Pauli Prædecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Subortis deinde abusibus; §.2. Cum autem, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ex concessione, & Indulto Pauli prædecessoris hujusmodi, nonnulla inconvenientia in dies oriantur, & propterea per Nos desuper opportune provideri summopere desideret.

Urbanus novas præscribit leges. §.3. Nos ejusdem Philippi Regis votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, ejus hac in parte supplicationibus inclinati, volumus, & apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, quod gradus prædicti in dictis tantum Provinciis suffragentur, nec extra illas quisquam illis uti possit, iidemque gradus illis dumtaxat, qui in dictis Collegiis spatio quinque annorum studuerunt, ac adhibito per ipsos Archiepiscopos, & Episcopos consilio trium Canonicorum seniorum suarum Ecclesiarum, necnon servata in reliquis dictarum literarum forma conferantur; Sicque, & non aliter observari, & per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Et derogat obstantibus. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in d. literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, præsentibus ad decennium tantum valituris.

Dat. die 7. Januar. 1627. An.IV. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 7. Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Statuitur, quod ditiora Monasteria Ordinis Cartusien. pauperioribus Monasteriis pecunias ad censum concedere, & ad id per Capitulum, & Priorem Generalem cogi possint.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN iis præcipue solicitudinis nostræ partes libenter interponimus, per quæ regularium personarum necessitatibus commodiori, qua fieri potest, ratione succurratur, cum non modo pastorale nostrum munus a Nobis id exposcat, sed ad hoc etiam paternus amor, quo illas diligimus, Nos inducat.

Causæ faciendi Decreti. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ordinis Cartusien. Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, quamplurima dicti Ordinis Monasteria tum propter steriles quorumdam annorum messes, tenuesque fructuum perceptiones, tum propter bellorum calamitates, ad eam devenerint egestatem, adeoque ære alieno gravata existant, ut illorum ordinarii redditus, & pro-

proventus ipsius æris alieni interusurio persolvendo, necnon Cameræ Apostolicæ debitis, aliisque sibi incumbentibus oneribus supportandis non sufficiant: Nobisque propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecerit, ut in præmissis aliqua ratione providere de benignitate apostolica dignaremur.

Decretum, de quo in Rubr.

§.2. Nos Monasteriorum hujusmodi indigentiis paterna pietate prospicere, illorumque Superiores, & Monachos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Procuratoris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quod Monasteriorum pauperiorum dicti Ordinis Superiores, & Monachi de Capituli, seu Prioris Generalium ejusdem Ordinis licentia, & assensu unum, seu plures census annuos usque ad pecuniarum summas, quas Capitulum, & Prior Generalis hujusmodi illis necessarias esse judicaverit, in sorte principali ascendentes ad rationem quinque pro centenario super suorum Monasteriorum bonis imponere, illosque aliis ditioribus dicti Ordinis Monasteriis tantum alienare, seque, & dicta sua Monasteria, sive illorum bona ad solutionem censuum sic imponendorum, & alienandorum faciendam obligare; Monasteria vero ditiora hujusmodi pauperioribus Monasteriis prædictis pecuniarum summas eis necessarias ad census, seu pro censibus hujusmodi concedere, censusque prædictos sibi, ut præfertur, vendendos, & assignandos recipere, & Instrumenta desuper necessaria, & opportuna celebrare respective libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus, dictisque Capitulo, & Priori generalibus ditiora Monasteria hujusmodi ad pauperioribus Monasteriis prædictis pecuniarum summas illis necessarias, ut præfertur, concedendas cogendi, & compellendi, plenam, auctoritate, & tenore prædictis tribuimus facultatem.

Clausulæ.

§.3. Decernentes præsentes literas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; pauperioribus vero Monasteriis prædictis plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorū deputatio.

§.4. Quocirca omnibus, & singulis locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Capituli, seu Prioris generalium Monasteriorum dicti Ordinis, illorumque superiorum, & seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & omnia in eis contenta ab omnibus, quos illa concernunt, integre, & inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum

§.5. Non obstantibus fe: re: Pauli Papæ II., aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, illiusque Monasteriorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.6. Volumus autem, quod census hujusmodi, sicut præfertur, imponendi quantocitius fieri poterit, extinguantur, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 13. Januarii 1627. An.IV.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

Sta-

CCXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Statuit tollendum esse abusum immittendi ferocem Taurum in Ecclesiam S. Marci Pacen. in Vigilia, & Festo ipsius Sancti, ac mandat Episcopo, ut curet hujusmodi abusum radicitus aboleri.

Ven: Fratri Episcopo Pacen.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Abusus, de quo in Rubr. §.1. Cum, sicut Nobis nuper exponi fecisti, in tua Civitate, vel Dioecesi Pacen. apud nonnullos quidam inoleverit abusus, immittendi nimirum ferocem Taurum in Ecclesiam S. Marci, tam in Vigilia, quam in Festo ipsius Sancti, magno cum divini honoris, & animarum periculo, & propterea pro tua in Deum pietate, ac pastorali vigilantia, abusum prædictum tanquam a Christiana Religione alienum tollere, & abolere, ac per Nos, ut infra opportune provideri summopere desideres.

Pontifex eum condemnat. §.2. Nos fraternitatis tuæ solertiam, & religionem plurimum in Domino commendantes, de Ven. fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, abusum prædictum tanquam ecclesiasticæ pietati, necnon etiam Sac. Ritui adversantem, & detestabilem in iis Civitatis, & Dioecesis Pacen. hujusmodi locis, in quæ huc usque irrepsit, funditus tollendum, atque abolendum esse, apostolica auctoritate, tenore præsentium, statuimus, & ordinamus.

Et Episcopo, ut eum aboleri curet, præcipit. §.3. Ac eidem Fraternitati tuæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut abusum prædictum ex omnibus, & quibuscumque locis tuæ Dioecesis hujusmodi, appositis juris, & facti remediis, aliisque Ecclesiasticis censuris, & poenis tollere, ac funditus abolere, omni, & quacumque oppositione, recursu, ac inhibitione postpositis, & rejectis, eadem auctoritate cures, & cum effectu facias, super quibus plenam, & amplam Tibi facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Derogat obstantibus. §.4. Non obstantibus præmissis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. 13. Januarii 1627. An.IV. Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confraternitas sub titulo *Communionis Hierarchiæ plenitudinis ætatis Jesu Christi* erigitur in Archiconfraternitatem, & Confratribus nonnullæ conceduntur Indulgentiæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Pastoris æterni, qui pro gregis salute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, de commissarum Nobis ovium salute jugiter soliciti, pias Christifidelium Confraternitates ad pietatis, & christianæ charitatis opera exercenda canonice institutas, ut in eorumdem operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, amplioribus gratiis decoramus, ac indulgentiis, & peccatorum remissionibus libenter invitamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Michael Adolphus de Althann hanc erigit Confraternitatem. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Michael Adolphus Comes de Althann Nobis nuper exponi fecit, ipse pium, & Deo maxime acceptum opus redemptionis Christifidelium sub misera Turcarum servitute detentorum promovere cupiens, in Parochiali, seu alia Ecclesia Insulæ de Comar Regni Hungariæ, unam Christifidelium Confraternitatem sub denominatione communionis Hierarchiæ plenitudinis ætatis Jesu Christi, cujus proprium, ac peculiare institutum sit, operi redemptionis Christifidelium hujusmodi incumbere, canonice erigi, & institui curaverit, & propterea, quo Confraternitas hujusmodi majora in dies suscipiat incrementa, illiusque Confratres ad opus redemptionis hujusmodi peragen. promptiores reddantur, Confraternitatem ipsam specialis honoris prærogativa decorari, aliasque indulgeri summopere desideret.

Eam Pontifex erigit in Archiconfraternitatem. §.2. Nos piis dicti Michaelis Adolphi votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque, ac ipsius Confraternitatis Confratres, quo ad præmissa opera exercenda, in dies magis benedicente Domino accendantur, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Michaelis Adolphi Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam canonice, ut præfertur, institutam, in Archiconfraternitatem, sine tamen cujuscumque præjudicio, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Confratribus nonnullas elargitur Indulgentias.

§.3. Ac insuper omnibus, & singulis Christifidelibus, qui dictam Archiconfraternitatem de cætero ingredietur plenariam; Necnon descriptis, & pro tempore describendis in eadem Archiconfraternitate Christifidelibus in cujuslibet eorum mortis articulo, qui nomen Jesu ore, vel corde invocaverint, & animam suam Deo commendaverint, etiam plenariam; Ac ipsis nunc, & pro tempore existentibus dictæ Archiconfraternitatis Confratribus vere quoque pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui ejusdem Archiconfraternitatis Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium die Festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper eisdem vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium hujusmodi in Nativitatis, Annunciationis, & Purificationis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus, ut præfertur, visitantibus, & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas. Qui vero in festivitatibus Nativitatis, & Paschatis Resurrectionis Domini, & Pentecostes Sacram Communionem sumpserint, & Ecclesiam, seu Oratorium hujusmodi in dictis festivitatibus visitaverint, & oraverint, ut præfertur, quotidie prædictarum festivitatum id egerint, similiter septem annos. Quoties vero dicti Confratres Coronam a Sancto Bonaventura institutam secunda feria cujuslibet mensis, & die Commemorationis omnium fidelium defunctorum pro eorumdem defunctorum animabus recitaverint, ut iisdem animabus per modum suffragii trium annorum, & totidem quadragenarum indulgentiam applicare possint, concedimus. Necnon eisdem Confratribus, qui contriti, & animum suo tempore confitendi habentes Coronam Domini singulis diebus Dominicis devote recitaverint, centum dies pro qualibet vice; qui vero eamdem Coronam quotidie, ut præfertur, recitaverint, quinquaginta dies pro qualibet vice; Illis vero dictæ Archiconfraternitatis Confratribus, qui prædictam Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium diebus Stationum Almæ Urbis nostræ visitaverint, & ut præfertur, oraverint, sive etiam eamdem coronam dixerint pro animabus defunctorum, ut iisdem animabus prædictas indulgentias per modum suffragii applicare possint similiter concedimus. Insuper eisdem Confratribus, qui contriti, & suo tempore confitendi propositum habentes processionibus dictæ Archiconfraternitatis devote interfuerint, seu etiam qui Missæ, & Divinis Officiis in Ecclesia, seu Oratorio ipsius Archiconfraternitatis pro tempore celebran., & recitan. singulis diebus similiter interfuerint, centum dies; Necnon eisdem, qui contriti, ut supra, Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum cum ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos, & totidem quadragenas. Qui vero corpora defunctorum Confratrum hujusmodi ad sepulturam associaverint, sive Anniversariis eorumdem Confratrum defunctorum interfuerint, & pro iisdem animabus pias ad Deum preces effuderint, centum dies, & qui pauperibus, & miserabilibus personis subvenerint, aut pacem cum inimicis propriis, vel alienis composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, pro quolibet prædictorum operum similiter centum dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut si aliàs dictis Confratribus præmissa peragentibus aliqua alia indulgentia perpetuo, vel ad tempus nondum elapsum concessa sit, præsentes nullæ sint.

§.4. Non obstantibus nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. — Contraria tolluntur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV. — Dat. 15. Januarii 1627. An.IV.

CCXIII.

Mandatur Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum, ut prohibeant recipi mulieres in Monasteriis Monialium nisi monasticum habitum induere velint. — *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in partibus Indiarum constitutis.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Pastoralis officii Nobis licet immeritis divina dispensatione commissi debitum exposcit, ut in his, per quæ regularis disciplina in quibuslibet, præsertim vero sanctimonialium Monasteriis cum animi quiete juxta Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones, ac regularia ipsorum Monasteriorum instituta observetur, & vigeat, sedulo invigilemus, ac quæ in hoc impedimento esse dignoscuntur, pastorali solicitudine tollamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ ferendi Decretum.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filii Prior Provincialis, aliique Superiores Monasteriorum Monialium S. Catherinæ de Senis Ordinis Fratrum Prædicatorum in istis Indiarum partibus Nobis nuper exponi fecerunt, dilectæ in Christo filiæ Priorissæ, & Moniales Monasteriorum hujusmodi Virgines, & viduas, aliasque mulieres seculares ad tempus, vel aliter ad suum nutum in earum cohabitationem, & mansionem in suis Monasteriis, & claustris promiscue, passim, ac sine difficultate admittere soleant, ex hoc autem successu temporis, vel scandala

dala facile oriri, vel saltem disciplina, & vita monastica frigescere, & minui possent, clausuraque eorumdem Monasteriorum violetur; Nobis propterea Prior, & Superiores prædicti zelo Domus, & regularis observantiæ moti humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Decretum, de quo in Rubrica. §.2. Nos inconvenientibus hujusmodi, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, supplicationibus eorumdem Prioris, & Superiorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, vobis omnibus, & singulis per præsentes districte præcipien. mandamus, quatenus modernis, & pro tempore existentibus Abbatissis, seu Priorissis, & Monialibus, aliisque quorumcumque Monasteriorum Monialium in istis Indiarum partibus, & vestris Diœcesibus existentium Superioribus, ne de cætero mulieres seculares hujusmodi quacumque alia de causa, quam habitum monachalem servatis servan. suscipien. in hujusmodi Monasteria absque speciali Sedis Apostolicæ licentia admittere audeant, seu præsumant, auctoritate nostra apostolica prohibeatis, & interdicatis: ac si quas in hunc usque diem admissas repereritis, inde quamprimum educi, ac proximioribus earum consanguineis consignari omnino curetis; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac in præmissis non parentes, per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis: super quibus omnibus, & singulis plenam, & amplam facultatem vobis concedimus, & impartimur.

Obstantium derogatio. §.3. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis. §.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 1. Febr. 1627. An. IV. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Februarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

CCXIV.

Divisio Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupat. in duas Provincias cum nonnullis Statutis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. Ad uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Clerici regulares Congregationis Clericorum Regularium minorum nuncupatorum in militanti Ecclesia, cujus regimini divina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, quid pro laudabilis eorum instituti felici directione, atque progressu conferat diligenter prospicimus, ac desuper pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Divisio Congreg. Cleric. Reg. Min. in duas Provincias. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio prædicta, quæ multos Conventus, sive Domos, & alia loca regularia possidet, unam dumtaxat Provinciam per totam Italiam constituat; Nos felici, & prospero ejusdem Congregationis, ut majoribus in dies proficiat incrementis, statui, atque regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Provinciam prædictam in duas distinctas ipsius Congregationis Provincias, in quarum una omnes Conventus, sive Domus, & loca regularia ejusdem Congregationis fundata, & de cætero fundan. in utraque Sicilia, in altera vero reliquæ omnes, quotquot fuerint in aliis Italiæ partibus contineantur, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo dividimus: duasque ejusdem Congregationis Provincias in tota Italia, ut præfertur, erigimus, & instituimus.

Nonnulli Vocales designantur pro futuro Capitulo Generali. §.2. Et quia ex præscripto præteriti ipsius Congregationis Capituli generalis in proximo generali ejusdem Congregationis Capitulo non nisi unus loco Provincialis, ac duo Procuratores Italiæ interesse possent, volumus, quod ad salubriora capienda consilia Ignatius Mignozza Domus Regularis dictæ Congregationis Pisauren. Præpositus loco novi Provincialis instituendi, necnon Benedictus Justinianus, & Andreas Caballus dictæ Congregationis professores dilecti filii loco Procuratorum Provinciæ per præsentes erectæ pro hac vice tantum eidem proximo Capitulo generali auctoritate apostolica interesse valeant, & debeant. Præterea loco dilecti filii Joannis de Guevara dictæ Congregationis Præpositi generalis, quem Ecclesiæ Theanen. certo modo Pastoris solatio destitutæ in Episcopum, & Pastorem præficere intendimus, Jacobum Mansurium ejusdem Congregationis similiter professorem, qui quoad ingressum Capituli prædicti eodem pacto, quo Ignatius, & Benedictus, & Andreas predicti, necnon reliqui omnes Capitulares ipsius Capituli generalis

suffragia ferre valeant pro hac vice dumtaxat, ac cum reliquis circumstantiis in Constitutionibus ipsius Congregationis apostolica auctoritate prædicta confirmatis contentis, auctoritate, & tenore similibus substituimus, & surrogamus.

Mandatum de parendo.

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua non nisi a Nobis præterquam in mortis articulo absolvi possint, necnon privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrendis, dilectis filiis dictæ Congregationis Superioribus, & Clericis, & præsertim vocalibus in prædicto Capitulo congregan., quatenus dictos quatuor Capitulares, per præsentes electos, omni mora, contradictione, & appellatione prorsus cessantibus, & postpositis recipiant, & admittant.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes nihilominus irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Congregationis, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Febr. 1627. An. IV.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Februarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Archiepiscopo Tarsen. Provinciæ Romandiolæ Præsidi cognoscendi causas super devolutione nonnullorum Castrorum ad mensam Episcopalem Brittonoriensem spectantium.

Venerabili fratri Octavio Archiepiscopo Tarsen. Provinciæ nostræ Romandiolæ Præsidi,

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Facti series.

§. 1. EXpositum Nobis nuper fuit pro parte Venerabilis Fratris Joannis Episcopi Britonorien., quod cum tunc existens Ecclesiæ Britinorien. Præsul ipsius Joannis Episcopi antecessor concesserit in feudum q. Aloysio Zerbinato castra Montis Episcopi, & Sancti Joannis in Sequarciarolo nuncupata ad mensam Episcopalem Brittonorien. spectantia pro eodem Aloysio, & suis filiis masculis, ipseque Aloysius nuper obiisset nullis filiis masculis relictis; idem Joannes Episcopus voluit possessionem dictorum castrorum, uti ad mensam ejus Episcopalem devolutorum, capere, & forsan accepit; sed dilecta in Christo filia Julia Valvasiona uxor prædicti Aloysi in præjudicium pontificalis dignitatis, & mensæ episcopalis cœpit asserere, se esse prægnantem, obtinuitque inhibitionem a Curia Venerabilis Fratris Archiepiscopi Ravennaten., & deinde a Diœcesi Brittonorien. de facto recessit, & ad Civitatem Ferrarien. se contulit, ubi de præsenti reperitur.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, causa devolutionis feudi hujusmodi spectet ad prædictum Joannem Episcopum uti Dominum directum, vel saltem si idem Joannes Episcopus recusaret, ad superiorem Provinciæ, in qua prædicta castra consistunt, & ipsa Julia si asserebat se prægnantem, debebat hoc eidem Joanni Episcopo denunciare, & non recedere a loco, seu provincia, in qua de tempore obitus mariti degebat, ubi facilius fieri poterant ea, quæ pro ventre inspiciendo, & aliis de jure faciendis servanda erant, prout de facto non sine suspicione dandi causam alicui partui supposito in præjudicium dignitatis, & mensæ prædictarum recessit. Nobis propterea dictus Joannes Episcopus humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Commissio, de qua in Rubrica.

§. 2. Nos igitur, qui juxta creditum humilitati nostræ apostolatus officium Ecclesiarum omnium jura conservare, & tueri tenemur, prædictæ Ecclesiæ Brittonorien. indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, dictumque Joannem Episcopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas causam, seu causas in, & super præmissis, tam in curia dicti Archiepiscopi, sive coram eo, aut dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ in Civitate, & Ducatu nostris Ferrarien. de latere legato, sive quibusvis aliis quomodolibet qualificatis etiam de necessitate exprimendis, indecisas, pendentes, etiam instructas, a Legato, & Archiepiscopo, nec non aliis prædictis, & eorum quolibet, ad Nos harum serie avocamus, causamque, & causas prædictas, illarum statum, & merita, nomina, & cognomina Judicum, & collitigantium, aliaque de necessitate exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali Tibi tamquam Archi-

Archiepiscopo prædicto, qui per te ipsum procedas, cognoscendas, decidendas, & prout juris fuerit, terminandas summarie, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii, apostolica auctoritate, tenore præsentium committimus, & demandamus.

Facultatum concessio.

§.3. Cum facultate vocandi prædictam Juliam, illamque ad personaliter redeundum in Provinciam Romandiolæ in loco, ubi prius degebat, vel alio loco decente, & tuto per te assignando juris, & facti remediis cogendi, ad effectum inspiciendi, & custodiendi ventrem suum, custodes apponendi, fidejussiones capiendi, & quatenus opus fuerit, prædictam Juliam in Monasterio Monialium, vel alio loco tuto etiam in primis, & ante omnia sequestrandi, & assecurandi, aliaque faciendi, & exequendi, quæ de jure fuerint facienda, & exequenda, ac cum potestate citandi prædictam Juliam, omnesque alios, illisque, quoties opus fuerit, inhibendi, etiam sub sententiis, censuris, & pœnis etiam pecuniariis arbitrio tuo moderan., & aggravan., auxiliumque brachii secularis invocandi, ac cætera omnia alia in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiam si talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Febr. 1627. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Februarii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Episcopo Japonensi procedendi contra Regulares non parentes nonnullis Decretis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

Venerabili Fratri Didaco Episcopo Japponen.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Facultas, de qua in Rubrica.

§.1. Ut Decreta aliàs sub die 25. mensis Septembris anni proximi præteriti 1626. a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotio propagandæ fidei præpositis emanata facilius debitæ exequutioni demandentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, de eorumdem Cardinalium consilio, ac Sacrorum Conciliorum Viennen., & Tridentini vestigiis inhærentes, Tibi uti in tam remota a Sede Apostolica regione degenti tamquam noster, & Sedis hujusmodi delegatus, contra omnes, & quoscumque cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti Regulares, qui decretis prædictis non paruerint, per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, auctoritate nostra apostolica procedendi, eadem auctoritate, tenore præsentium, facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Clausulæ.

§.2. Decernentes Te desuper a quoquam quomodolibet impediri, aut retardari nullatenus posse: irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis Ordinum, Congregationum, & institutorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 27. Febr. 1627. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimaseptima Februarii 1627. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Suppressio unius Canonicatus, & Præbendæ in qualibet, tam ex Metropolitanis, quam aliis Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis Indiarum, qui primo vacaverint, & applicatio fructuum Officio Inquisitionis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ab illa die, qua divinæ placuit providentiæ, quæ ex summa bonitate sua vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt, humilitatem nostram ad universalis Ecclesiæ regimen vocare, nihil antiquius habuimus, quam ut hæreses, aliique damnati errores e mentibus Christifidelium, ubi peccatis facientibus irrepserunt, per immensam Dei misericordiam evellantur, sanctaque fides catholica ubique locorum vigeat, & conservetur: proindeque etsi Nos ad universi gregis Dominici salutem procurandam debitores agnoscamus, iis tamen, qui ob ingentem locorum distantiam opem, & operam nostras magis implorare dignoscuntur, peculiarem pastoralis vigilantiæ solicitudinem impendere solemus, & se-

& sedulo providere, ut Sanctæ Inquisitionis Tribunalibus in longinquis illis partibus ad ipsarum hæresum, atque errorum extirpationem, ejusdem fidei propagationem, & conservationem, non minus pie, quam provide institutis, eorumque Officialibus, & Ministris congruæ subventionis auxilia subministrentur, prout Catholicorum Regum vota id exposcunt, & Nos rerum, temporumque qualitatibus debite pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Suppressio, & applicatio, de quibus in Rubrica.

§.1. Hinc est, quod Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri tenerentur exprimere verum annuum valorem, secundum communem æstimationem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, ne Inquisitores hæreticæ pravitatis in Indiis Occidentalibus existentes ob defectum dictæ temporalis subsistentiæ, in eorum Officii exequutione retardentur, aut quomodolibet impediantur, opportune providere, & alias sustentationi Officii Inquisitionis hujusmodi perpetuis futuris temporibus consulere volentes, cum fidei catholicæ conservationem cæteris rebus omnibus præferendam esse censeamus, ac considerantes, Ecclesias sine ipsa fide subsistere non posse; proptereaque satius esse, eas aliqua redditũum suorum portione destitui, & carere, quam eas omnes in status sui discrimine dimitti; supplicationibus etiam charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in omnibus, & singulis Metropolitanis, & aliis Cathedralibus, ac Collegiatis Ecclesiis Indiarum prædictarum, quæ de jurepatronatus dicti Philippi Regis, ex privilegio apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, fore dignoscuntur, unum Canonicatum, & unam præbendam, quos primo per cessum, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, illos in titulum, vel commendam, aut alias quomodolibet obtinentis contigerit, quorum singulorum fructuum, redditũum, & proventuum verum annuum valorem secundum æstimationem prædictam, præsentibus haberi volumus pro expresso, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac illorum fructus, redditus, & proventus, etiamsi in distributionibus quotidianis consistant, Officio Inquisitionis hujusmodi in dictis regnis, auctoritate, & ten. prædictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, ita quod quovis ipsarum Ecclesiarum Canonico, aut illarum Canonicatum, & præbendam in Commendam obtinen. primo cedente, seu Canonicatum, & Præbendam prædictos per eos quomodolibet dimitten., vel amitten., & illis quovis modo vacan., liceat moderno, & pro tempore existenti generali pravitatis hujusmodi in eisdem Indiis Inquisitori per se, vel alium, seu alios possessionem, seu quasi perceptionis fructuum, redditũum, & proventuum Canonicatuum, & præbendarum sic suppressorum, propria auctoritate libere appræhendere, & perpetuo retinere, ac ipsorum fructus, redditus, & proventus singulis annis percipere, exigere, & levare, ac in ipsius Officii Inquisitionis, & non alios usus, quandocumque contigerit, convertere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia super hoc minime requisita.

Obstantium derogatio.

§.2. Non obstan. priori voluntate nostra prædicta, & Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon singularum ecclesiarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, & quibusvis aliis privilegiis, indulgentiis, & literis apostolicis specialibus, vel generalibus, quorumcumque ten. existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis ten. de verbo ad verbum habenda sit in eisdem præsentibus mentio specialis. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Transumptis danda fides.

§.3. Volumus etiam, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, sigilloque personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 10. Martii 1627. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Martii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Suppressio Officii perpetui Præfecti Computorum Datariæ Apostolicæ, & reductio ad officium amovibile Receptoris pecuniarum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Romanus Pontifex æqui, bonique supremus assertor provide considerans, humana sic ferre quandoque consilia, ut quæ vel temporis conditione ita exigente ab initio constituuntur, opere pretium sit postea immutare; & interdum, quæ a Prædecessoribus suis sancita, & concessa reperiuntur, ipsa subinde rerum experientia suadente alterat, revocat, & immutat, prout rebus omnibus, earumque circumstantiis universis matura consultatione discussis, in Domino conspicit salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem, postquam felicis recor-

Non obstante Decreto Pii PP. V. super officio Receptoris pecuniarum Datariæ,

recordationis Pius Papa Quintus Prædecessor noster quondam Augustinum Junctenum ab officio receptoris pecuniarum, reddituumque, & proventuum Datariæ Rom. Pont. pro tempore existentis, quod ad ipsius Romani Pontificis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum concedi consueverat, amovisset, dictumque officium etiam quondam Didaco Bruno Clerico conjugato Romano, qui pro ipsius Pii Prædecessoris necessitatibus sublevandis summam millequingentorum ducatorum auri in auro obtulerat; ad ejusdem Didaci vitam concessisset, & assignasset, rec. mem. Sixtus Papa Quintus similiter Prædecessor noster, concessionem, & assignationem de dicto officio eidem Didaco, ut præfertur, factas, etsi in eis caveretur, seu concederetur expresse, quod ipse Didacus ab officio hujusmodi, seu illius exercitio quavis ratione, vel causa invitus amoveri, vel alius sine ejus consensu, ad ipsum officium assumi non posset, irritanti, aliisque decretis desuper appositis, apostolica auctoritate, cassavit penitus, & omnino revocavit, & in prædicta Dataria unum officium Præfecti computorum nuncupatum perpetuum, & alias instar cæterorum ipsius Datariæ, & Romanæ Curiæ officiorum erexit, & instituit, illudque pariter quond. Thimotheo Ximenez etiam Clerico conjugato Romano, qui ob urgentes necessitates, quibus tunc temporis idem Sixtus Prædecessor premebatur, summam quinque millium scutorum similium nomine pretii dicti officii solvere promiserat.

Sixtus V. officium Præfecti Computorum vacabile erigit.

Quod idem agit Paulus PP. V.

§.2. Et deinde eodem Thimotheo rebus humanis exempto, similis mem. Paulus Papa Quintus etiam Prædecessor noster dictum officium per ipsius Thimothei obitum vacans dilecto filio Henrico Fisen. Clerico Leodien. pro pretio, & nomine pretii sexdecim millium scutorum monetæ Romanæ, ad eorum, & cujuslibet ipsorum vitam respective concesserunt, & assignarunt, sub certis modo, & forma tunc expressis, & alias, prout in diversis eorumdem Prædecessorum Motuum propriorum cedulis manu eorumdem Prædecessorum signatis plenius continetur.

Urbanus supprimit.

§. 3. Nos officium receptoris reddituum, proventuum, & pecuniarum Datariæ nostræ hujusmodi ad primævum illius statum, naturamque de cætero per personam ad nostrum, & Rom. Pont. pro tempore existentis nutum amovibilem exercendum reduci oportere in Domino judicantes, necnon quarumcumque Literarum Pii Quinti, Sixti Quinti, & Pauli itidem Quinti Prædecessorum prædictorum desuper expeditarum, omniumque, & singulorum in eis quomodolibet contentorum veriores, & totos tenores, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, justis, & gravibus de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem, & institutionem dicti officii Præfecti computorum in Dataria per dictos Sixtum Prædecessorem, ejusdemque officii concessionem, & assignationem eidem Henrico per Paulum Prædecessores, ut præfertur, factas, & quascumque literas apostolicas, si quæ desuper expeditæ sunt, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, cautionibus, promissionibus, indultis, & quibusvis aliis dispositionibus, tenore præsentium, salvis, eidem Henrico juribus habendi, & consequendi pretium hujusmodi, perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac respective revocamus, cassamus, annullamus, irritamus, viribusque, & effectu evacuamus.

Officiumque receptoris arbitrio Pontificis removendi restituit.

§.4. Dictumque receptoris officium in pristinum, & in eum, quo antequam Prædicti Pii Prædecessoris cedula emanaret quomodolibet erat, statum, in omnibus, & per omnia restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, & ad pristinam ejus naturam, de cætero per personam ad nostrum, & Rom. Pont. pro tempore existentis nutum amovibilem exercendum, ac facultates, & privilegia ante prædictam dicti Pii Prædecessoris cedulam, ipsumque Henricum ab eodem officio præfecti computorum, & receptoris officii hujusmodi ex nunc omnino amovemus, & dictum officium præfecti computorum perpetuo suppressum, & extinctum, ac de illo concessionem, & assignationem eidem Henrico, ut præfertur, factas, perpetuo revocatas, cassatas, annullatas, irritas, viribusque, & effectu vacuas, ipsumque Henricum a præfecti, & receptoris officiis prædictis ex nunc omnino amotum esse, ac fore, nec de cætero in eisdem officiis, seu eorum altero se ullo modo ingerere posse, aut debere;

Clausulas necessarias apponit.

§.5. Præsentes vero Literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quod dictus Henricus, aut alii quicumque interesse in præmissis, seu eorum aliquo habentes, seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu alias justificatæ fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, seu alio quoquam defectu, etiam quantumvis magno inexcogitato, & substantiali, sive & ex eo, quod dictus Henricus officium Præfecti computorum hujusmodi sibi ad ejus vitam ex causa, & titulo mere onerosis concessum obtineret, & in ejusdem officii Præfecti hujusmodi suppressione, & extinctione, concessionisque, & assignationis eidem Henrico de dicto officio factarum, ut præfertur, revocatione, cassatione, annullatione, irritatione, aliisque præmissis, solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis

vis alio capite, a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihilominus ulibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso, quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis compræhendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per nostrum, & Romani Pontificis pro tempore existentis Datarium, aliosque omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ac Camerarium, & Thesaurarium, necnon Præsidentes, & Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore earumdem præsentium, decernimus, & declaramus.

Obstantia tollit. §. 5. Non obstantibus singulis Prædecessorum prædictorum literis, aliisque præmissis, ac regula nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ, & Datariæ prædictarum, ac Almæ Urbis nostræ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, usibus, regulis, stylis, reformationibus, & innovationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & sæpius innovatis, etiamsi in eis, seu eorum aliquibus, & præsertim Sixti, & Pauli Prædecessorum prædictorum literis specifice, seu per clausulas generales idem importantes, aut sub aliqua regularum, decretorum, vel verborum generalitate caveatur, concedatur, & indulgeatur expresse, quod idem Henricus ab officio hujusmodi, seu illius exercitio quavis ratione, vel causa, quoad vixerit, amoveri non possit, & aliàs quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent; præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 28. Martii 1627. Pontificatus nostri Anno IV. Dat. die 28. Martii 1627. An. IV.

CCXIX.

Literæ, quæ in die Cœnæ Domini singulis annis solent publicari.

De materiis in hujusmodi Bulla contentis, plenissime habes ad const. LI. Pauli V. Pastoralis *Tom. V. Par. III. fol.* 393. *Contra Hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores, Constitutionem edidit Gregor. XV. Const. LXIV.* Romani *Tom. V. Par. V. fol.* 38. *Qui etiam licentias omnes quibuscumque personis, & à quibusvis, etiam Romanis Pontificibus concessas legendi, & habendi libros quomodolibet prohibitos revocavit in Const. XCII.* Apostolatus. *Et demum libros alio deferri, vel transmitti imprimendos sine Cardinalis Vicarii, atque Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris loci, vel ab eis Deputatorum licentia prohibuit hic idem Pontifex in Const.* Sanctissimus.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

De onere Romanorum Pontificum suo. PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, in omni christianæ reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui

rum Prædecessorum, & casus hic enũtiat iste Pontifex.

sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat: sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Rom. Pont. Prædecessores Nostri hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnę commemoratio solemnis est, spiritualem ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam, Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes;

Excommunicat omnes hereticos quocumque nomine censeantur, eorumque fautores &c. & illorum libros legentes tenentes, aut imprimentes, schismaticos, &c.

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra quoscumque Hussitas, Vvichlephistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & á christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apost. scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos qui se a nostra & Rom.Pont. pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes a Pontificum mandato, ad futurum Concilium;

§.2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint: Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Piratas, & latrunculos maritimos, eorumque receptatores, &c.

3.§. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Surripientes Christianorũ bona naufragium passa, projecta, vel in litore inventa.

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrhæni, & Adriatici, quam in cæteris cujusque maris Regionibus, & litoribus surripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possit.

Gabellas, seu nova pedagia imponentes, vel augentes.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apost. licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarios literarum Apostolicarum, ac supplicationũ ab habente auctoritatem signatarum.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice Cancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Rom. Pont. signatarum, necnon falso fabricantes Literas Apostolicas etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes Supplicationes hujusmodi sub nomine Rom. Pont., seu Vice Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Transmittentes, vel deferentes arma, vel alia apta bellico usui, ad Turcas, ad alios Christianorum inimicos, ac eos, qui de rebus Christianæ Reipublicæ statum concernentibus ipsos certiores faciũt.

§.7. Item excommunicamus, & anathemathizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, staneum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canabem, funes, tam ex ipso canabe, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Perturbantes, aut invadentes eos, qui victualia, & similia necessaria Romam adducunt.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes the-

defendunt per se, vel alios, cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Lædentes eos qui veniunt ad Sedem Apostolicã, vel ab ea recedunt, & judices sine jurisdictione vexantes in Curia commorantes.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Romipetas, & Peregrinos etiam in Urbe morantes, vel ab ea recedentes lædentes.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S.R.E. Card. & alios Prælatos.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuntios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis eiicientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes ad Romanam Curiam venientes pro suis negotiis expediendis, negotiorumque gestores.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à gravamine, seu futura executione literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis ad Cur. secular.

§.13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam ecclesiasticos, quam seculares, cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem à gravamine, vel futura exequutione Literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium; Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, exequutorialium, & aliorum decretorum a Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nuntiis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias seculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac Literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii super hujusmodi Literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, exequutores, & subexequutores Literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis eiiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, comminantur per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, quive aliàs quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel Literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel Literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

Impedientes executionem literarum Apostolicarum, vel aliarum expeditionũ, & alias causas a Judicibus Ecclesiasticis avocantes, seu cursum earum impedientes, aut se in illis, ut Judices interponentes.

§.14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & Literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, aut spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, capitula, conventus, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias Literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolvi per statutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiam si talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Consiliarii, ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum secularium, etiamsi Imperiali

riali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Judices seculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua tribunalia, vel alios ecclesiasticam libertatē quomodolibet lædentes, aut deprimentes.

§.15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas ecclesiasticas, capitula, conventus, collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, procurant, directe, vel indirecte, quovis quæsito colore: Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expresse præjudicatur.

Impedientes quoscumque Prælatos, ne sua jurisdictione utantur. Ac fori Ecclesiastici judicia eludētes ad Cur. sæcul. recurrentes contra illos exequi procurāt, necnon qui ea decernunt.

§.16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directe, vel indirecte, carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quominus sua jurisdictione ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini statuunt; ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut aliàs fori ecclesiastici judicem eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias seculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Auxilium præstantes usurpantibus Sedis Apostolicæ, vel Ecclesiarum jurisdictiones, seu fructus.

§.17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum, ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes Decimas, vel alia onera personis Ecclesiasticis, ac eorum Ecclesiarum, seu Monasteriorū bonis.

§.18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis præfatis, & aliis personis ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressa licentia, imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales sæculares se interponentes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus sanctæ Sedis Apost. licentia, quique huiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes, & invadentes S. R. Terras, & alias jurisdictionem supremam usurpantes.

§.20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, ac detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulphorum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecta, necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Hæc Constitutio quousque liget.

§.21. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, dura-

durare, suosque effectus omnino sortiri.

Absolutio ab hujusmodi casibus præter mortis articulum Papæ reservatur.

§.22. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quorumvis facultatum, & indultorum quibuscumque ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis piis, necnon Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, & in specie concessorum, & innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum.

Alios absolvere præsumentium pœnæ statuuntur.

§.23. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Papæ absolutionem non comprehendit eos, qui præmissis desistere non promiserint.

§.24. Declarantes, ac protestantes, quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi, destiterint; Ac quoad eos, qui contra ecclesiasticam libertatem, ut præmittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus adnotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari; quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Contrariis quibuscumq; derogat.

§.25. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate; vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias, quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis in Urbe effectus.

§.26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Præceptum etiam alibi publicandi hanc Constitutionem.

§.27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eo fiant notiora, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuntient, & declarent.

Audientes Confessiones habeant apud se has literas.

§.28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Præsbyteri seculares, & quorumvis Ordinum regulares, ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

§.29. Volentes, earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra

extra illud, ubique locorum adhibenda m fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§.30. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 1. Aprilis 1627. An.IV.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoseptimo, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno IV.

CCXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, Regulares exercentes curam Animarum in Diœcesi Manilensi subesse Jurisdictioni Archiepiscopi in his, quæ ad dictam curam pertinent.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur Cōgreg. Concilii Decretum.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Ven. frater modernus Archiepiscopus Manilen. in Indiis Philippinis, quod aliàs a Ven fratribus S. R. E. Cardinalibus sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Posito Motu proprio Pii V. concesso ad favorem Regularium in partibus Indiarum existentium, quod incipit: Exponi Nobis &c. sub datum Romæ 24. Martii 1567. Archiepiscopus Manilen. in Indiis Philippinis supplicat Sacræ Congregationi, quod dignetur declarare: An illius vigore Regulares hujusmodi sint exempti a jurisdictione, visitatione, & correctione Ordinarii, in cujus Diœcesi sunt, in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, nec ne? Die 6. Februarii 1627. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, citatis Regularibus, censuit Regulares exercentes curam animarum subesse jurisdictioni, visitationi, & correctioni Archiepiscopi in his tamen, quæ ad dictam curam pertinent, non obstante Breve fa: mem: Pii V. Cosmus Card. de Torres. Franciscus Paulutius Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Archiepiscopus Manilæ illud petit confirmari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Archiepiscopus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, ac inviolabili observatione apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos ejus votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harū serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationib. ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, Decretum hujusmodi, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Demandatur Archiepiscopo exequendo.

§.5. Quocirca eidem moderno, & pro tempore existenti Archiepiscopo Manilen. hujusmodi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicans, illas ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari faciat. Contradictores quoslibet, ac in præmissis non parentes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogatio.

§.6. Non obstantibus prædicta Pii Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis personis regularibus prædictis, illarumque Ordinibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & ex-

presse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Aprilis 1627. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1627. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXI.

Declaratio, quod Beata Maria Magdalena de Pazzis Florentina, dum vixit, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Monialis extitit. Ac extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de ea ad omnes Ecclesias ejusdem Ordinis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet insufficientibus, divina dispensatione constituti, ad ea, per quæ servorum, & ancillarum Christi honor, & veneratio in terris promoveatur, juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium libenter intendimus, votisque Christi fidelium honorem, & venerationem hujusmodi respicientibus libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Alias iste Pontifex beatificavit Mariam Magdalenam de Pazzis, & Missam, ac Officium de ea celebrari posse indulsit in omnibus Ecclesiis Civit. Florent & Romæ in Ecclesia ipsius Nationis.

§.1. Alias siquidem pro parte dilecti filii nobilis Adolescentis Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium Mulierum Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christiernæ à Lotharingia Hetruriæ sibi subjectæ Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterii S. Mariæ Angelorum nuncupat. in Burgo S. Fridiani Civitatis Florentin. Nobis exposito, quod bonæ memoriæ Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentin. Monialis multis, & eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum donis a Domino illustrata fuerat; Nobisque propterea pro parte eorumdem Ferdinandi Magni Ducis, & Mariæ Magdalenæ Archiducissæ, necnon Christiernæ Magnarum Ducissarum viduarum, ac Priorissæ, & Monialium humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea, ut infra, recitari, & celebrari posset. Nos re prius per Vener. Fratres Nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorundem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsa Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque, & Missa de ea tanquam de Communi Virginis non Martyris, juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani, in omnibus, & singulis Civitatis Florentin. Ecclesiis, & hic Romæ pro tunc præsente anno dumtaxat, in Ecclesia S. Joannis Baptistæ nationis Florentinorum, in qua Beatificationis hujusmodi solemnitas celebranda erat, in ejusdem Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die à quibusvis Clericis, & Presbyteris tam secularibus, quam regularibus recitari, & celebrari respective possent, & valerent, apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus, & alias, prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nunc declarat d. Beatam dũ vixit Ord. B. Mariæ de Monte Carmelo Monialem fuisse.

§.2. Nunc autem supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumque Superiorum, & Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Nobis humiliter porrectis inclinati, De eorundem Fratrum consilio, dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Monialem, dum ipsa vixit, fuisse, tenore præsentium declaramus.

Et indultum recitandi Officium ad omnes d. Ordinis extendit.

§.3. Quodque in omnibus Monasteriis, locis, & Ecclesiis d. Ordinis in ipsius B. Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Religiosis Officium, & Missa, & a confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Urbe nostra, & in Civitate Florentin. existentes, Missa dumtaxat de eadem B. Maria Magdalena tamquam de Communi Virginis non Martyris, juxta ipsius Ordinis Breviarium, à Sede Apostolica approbatum, & rubricas Breviarii ac Missalis Romani in futurum recitari, & celebrari liberè pariter, & licitè respectivè possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat die 23. Aprilis 1627. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1627. Pontificatus Nostri Anno IV.

Sequitur extensio indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de B. Maria Magdalena de Pazzis in omnibus Ecclesiis, tam in Diœces. Florentin. quam in universa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert, se Ven. Mariam Magdalenam BB. Albo adnumerasse.

§.1. ALias pro parte dilecti filii nobilis adolescentis Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christiernæ à Lotharingia Hetruriæ similiter sibi subje-

subjectæ Magnarum Ducissarum Viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterii Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupati in Burgo Sancti Fridiani Civitatis Florentin. Nobis exposito, quod bon. mem. Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentin. Monialis multis, & eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat, & propterea pro parte dictorum exponentium Nobis humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea recitari, & celebrari posset. Nos re prius per Venerabiles fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sacris ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, ut ipsa Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque, & Missa de ea sub certis modo, & forma tunc expressis recitari, & celebrari respectivè posset, & valeret, apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus.

Ac declarasse, eam Monialem fuisse Carmelitam; & in Ordinis Ecclesiis Missam de ea celebrari posse.

§. 2. Subinde vero supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumque Superiorum, & Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Nobis humiliter porrectis pariter inclinati, de eorundem Cardinalium consilio, dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis Monialē, dum vixit, fuisse declaravimus, quodque in omnibus Monasteriis, locis & Ecclesiis dicti Ordinis in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die singulis annis ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Religiosis Officium, & Missa, & à confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Urbe nostra, & in Civitate Florentina existentes Missa dumtaxat de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis non Martyris juxta ipsius Ordinis Breviarium à Sede Apostolica approbatum, ac rubricas Breviarii, & Missalis Romani in futurum recitari pariter, & celebrari posset, similiter concessimus, & indulsimus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc extendit prædictas Constit. prout in Rubr.

§. 3. Nunc autem Ferdinandi Magni Ducis, ac Priorissæ, & Monialium prædictorum supplicationibus Nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorundem Cardinalium consilio; Quod in omnibus, & quibuscumque Ecclesiis, tam in Diœcesi Florentina, quam in universa ditione temporali præfati Ferdinandi Magni Ducis existentibus in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, & Officium, & Missa de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de Communi Virginis non Martyris, ut præfertur, recitari, & celebrari libere similiter, & licitè possit, & valeat, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus literis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 18. Januarii 1628. An. V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCXXII.

Extinctio assertæ cujusdam Congregationis Sancti Pauli primi Eremitæ in Regno Galliæ.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus noster omnium Ecclesiæ suæ Ordinum Patrem, & Pastorem constituit, ut juxta propheticum verbum noxia evellat, & destruat, utiliaque, & salubria plantet, & ædificet, in his solicitudinis, & providentiæ suæ partes interponit, per quæ Sacrarum Religionum tanquam fructuosarum plantarum in irriguo militantis Ecclesiæ agro a Sanctis Viris constitutarum puritas, & candor vigeat, & conservetur, & si quas unquam adulterinas plantationes pullulare cognoscit, eas vigilantiæ suæ studio radicitus extirpat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Congregatio hæc erecta fuerat nullo Sedis Apostolicæ beneplacito.

§. 1. Cum itaque, sicut Nobis innotuit, in Regno Galliæ ab aliquot annis nulla Sedis Apostolicæ auctoritate, quin potius damnabili temeritate introducta fuerit quædam Congregatio sub titulo S. Pauli primi Eremitæ, in eaque perplures tanquam in Religione approbata tria vota substantialia emiserint, caputiumque detulerint, & nunc quoque deferant, ad instar fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis S. Augustini; Cumque nonnulli ex eadem Congregatione cognita nullitate fundationis, ac fraude, quam idemmet fundator paucis ante obitum diebus, conscientiæ stimulis adactus, ut Nobis etiam innotuit, confessus est, se temere commentum fuisse, a Sede prædicta postulaverint declarari, se non esse Congregationi hujusmodi alligatos, & posse libere ad seculum redire.

Eam supprimit Pontifex.

§. 2. Nos dignum existimantes, ut adulterinas hujusmodi plantationes, quas non Pater Cœlestis, sed humanæ temeritatis audacia plantat, apostolici culminis censura divellat, nec patiatur in agro dominico illegitimæ Congregationis vepres excrescere, cui proprium est, virtutes serere, ac vitia radici-

dicitus extirpare; Idcirco de Ven: fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, sectam, statum, & Congregationem hujusmodi nullius firmitatis unquam fuisse, aut esse apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus, & quatenus de facto processit, eisdem auctoritate, & tenore penitus, & omnino revocamus, cassamus, & annullamus, perpetuæque prohibitioni subiicimus, & ab Ecclesia Dei penitus abolemus; necnon omnibus, qui habitum, ut supra susceperunt, professionemque emiserunt, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna interdicimus, & expresse prohibemus, ne sectam, seu Congregationem hujusmodi ab ipsis assumptam sectentur ulterius, vel ipsam de novo assumere quoquo modo audeant, vel præsumant.

In ea professis concedit, ut in seculo in habitu clericali vivant.

§.3. Et nihilominus iis, qui bona fide, vota, ut supra, emiserunt, ut in seculo in habitu clericali sub obedientia tamen Episcopi loci, ubi eos morari contigerit, voto castitatis adstricti remanere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Monet tamen ut aliquam ex Religionibus approbatis ingrediantur.

§.4. Cæterum eos paterne in Domino hortamur, ut aliquam ingrediantur de Religionibus a Sede Apostolica approbatis, ibique reddant Domino vota sua. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Maii 1627. An. IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesima Maii 1626. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXIII.

Nova Erectio Collegii Illyrici in Civitate Lauretana pro Adolescentibus ex Illyricis Provinciis sumptibus Domus Lauretanæ educandis cum Privilegiorum, & Indultorum elargitione.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ZElo Domus Dei Nos commovente, ut parvulis petentibus panem verbi Dei pro munere nostro frangamus, quippe qui universarum gentium, populorumque Christi fidem profitentium salutem procurare, & promovere studemus, dum omnes Christiani Orbis partes oculis mentis nostræ perlustramus Illyricæ linguæ gentis, majorem Europæ, & maximam Asiæ portionem incolentis, atque per Europam præstantissimis Regnis, & Provinciis olim florentissimæ, ac inter plantas apostolicas in gremio Catholicæ Ecclesiæ primogenitæ, nunc vero maxima ex parte sub impia Turcarum tyrannide gementis, Schismaticorumque Orientalium, hæresumque Septentrionalium venenis per partes infectæ, pro debito nostri pastoralis officii, necessitatibus spiritualibus succurrere cogimur, & admonemur.

Gregor. XIII. fundavit Collegium Illyricum Laureti pro 30. Juvenibus in dicta Nationis.

§.1. Cum itaque, sicut Nobis innotuit, alias fel. recordationis Gregorius Papa XIII. prædecessor noster miseratione tantæ gentis, Collegium Illyricorum juventutis in Civitate Lauretan. illius Sacrosanctæ domus proventibus alendæ, bonisque artibus, & disciplinis instruendæ, præfixo tunc temporis numero ad triginta adolescentes, apostolica auctoritate erexisset, & instituisset optimo æque consilio, fructuque; cum brevi temporis intervallo juuentus inibi bonis moribus, ac Literis instituta, patriæque juvandæ adhibita, magno divinæ gloriæ augmento, animarumque salute, Provincias Illyricas, præsertim vero litoralem Dalmatiam, discussis, quibus offundebatur, ignorantiæ tenebris, ad veræ pietatis media excitaverit.

Illud vero ad 12. fuerat redactum.

§.2. Cumque adeo pium opus aliquot post annis, quibusdam de causis, admodum imminutum fuerit, redacto ad duodecim tantum alumnos adolescentium Romam Laureto, translatorum numero, Lauretano Collegio penitus extincto.

Urbanus de novo Laureti fundat, & erigit pro 36 Juvenibus, ex Illyrica natione.

§.3. Nos, qui hanc ejuscemodi translationem, & numeri alumnorum imminutionem, in maximum damnum fidei in illis provinciis contigisse, certa scientia cognovimus, ad opus hoc, dictum Collegium in pristinum, & quantum fieri poterit, meliorem statum restituendum, & renovandum, animum, & mentem nostram convertentes, maturo desuper cum Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi de propaganda fide præfectis, habito consilio; Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, Sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, ac præcipuam Illyricæ gentis salutem, & commodum, in Civitate Lauretan. præfata dictum Collegium Illyricorum appellandum, in quo in posterum prior adolescentium numerus triginta sex videlicet, Sacrosanctæ Domus Lauretanæ, ut olim, proventibus, & redditibus, & provisionibus sustentari, ali, educari, ac in bonis, ecclesiasticisque moribus, necnon in Grammaticæ, Philosophiæ, & Theologiæ, ac sacrorum Canonum, aliarumque facultatum necessitates Illyricas concernentium, disciplinis, ac studiis instrui; ita tamen, ut donec dicta Sacra domus, cujus proventus, ob multas expensas in translatione Alumnorum, & extructione domus Collegialis factas, tam magno Alumnorum numero sustentando non facile sufficere videtur, expensarum mole levari cœperit, Collegio præfato viginti saltem Alumni

ni ex Illyricis Provinciis evocandi ali, educari, & instrui debeant.

Distributio, & assignatio locorum Eccl. Illyricis.

§.4. Et horum viginti Alumnorum loca, duodecim videlicet litoralibus Dalmatiæ urbibus ab exordio dicti Collegii destinata, perpetuo adolescentium ejusdem Provinciæ immutabilia censeantur, & esse debeant, distributione, & assignatione dictorum duodecim locorum, sequenti ratione inviolabiliter observanda. Nimirum, ut Spalaten. Ragusin. Jadren., & Antibaren. Ecclesiæ Metropolitanę singulæ unum semper Alumnum, seu unius Alumni locum habeant, & in illorum distributione, Spalaten. videlicet, oppidi Almisiensis nunc suæ dioec., Antibaren. vero Buduanæ Civitatis suæ Provinciæ, Jadren. autem Ecclesiæ præfatæ Oppidi Pagensis etiam suæ dioec. rationem habere debeant: ut scilicet tertia quæque successio Alumnorum pertinentium ad dictas tres Metropoliticas Ecclesias sit oppidorum, & Civitatis hujusmodi. Similiter Sebenicen., Veglien., Pharen., sive Lesinen., Aufferen., Catharensique Ecclesiis singulis locus unius Alumni competat: in quibus distribuendis Pharen., seu Lesinen. Brachiæ Insulæ suæ Dioec., Aufferen. vero Chersi oppidi item suæ Dioec., Catharen. Ecclesiæ præfatæ Perasti oppidi pariter suæ Dioec. eandem rationem, quæ supra tribus Metropoliticis Ecclesiis præfatis præscripta est, habeant, & habere teneantur. Denique Ecclesiæ Curzolen. cum Stagnen. unum alternatim, Traguríen., & Nonen. itidem, sicuti & Arben., & Senien. unum alternatim habere debeant, hoc tamen expresse servando.

Si Prælati neglexerint mittere alumnos, quid servandum.

§.5. Vt quandocumque, vel negligentia Prælatorum, Capitulorumque Dalmaticorum, ad quos approbationem dictorum Alumnorum conjunctim, electionem vero, & admissionem eorum, qui, ut præfertur, approbati fuerunt, ad Cardinalem ejusdem Collegii Protector. pro tempore existentem perpetuo spectare, & pertinere volumus, vel quavis alia de causa loca alicujus, vel aliquorum Alumnorum eisdem, ut præfertur, Ecclesiis assignatorum, ultra sex menses vacare contigerit, nullatenus illa ex aliis præfatis Dalmatiæ Ecclesiis litoralibus, sed ex aliis Illyricæ nationis sub Turca existentibus, ea tantum vice, qua vacare contigerint, per quod tamen nullum præjudicium imposterum aliis Ecclesiis præfatis generetur, suppleatur, & hoc toties, quoties similis vacatio intercesserit.

Quid agendũ cum presentibus Alumnis.

§.6. Quinimo si qui Alumni, plures videlicet ex una dictarum Ecclesiarum præter hanc nostram declarationem in d. Collegio admissi de cetero reperientur, sine ulla mora protinus excludantur, locaque suis Ecclesiis assignata, vel aliis eorum loco nominatis sine ulla interpretatione, indulgentiave restituantur. Reliqua vero octo loca pro nunc, donec Alumni ad antiquum numerum integrentur, sic divisa intelligantur, nimirum, Bosnen., Maccaren., Scardonen., necnon Samandri, & Uscopien. Ecclesiæ, singulæ videlicet unicum Alumnum habeant, sicuti & regio intra Dravum, Savumque fluvios constituta Bosnen. Administratoris curæ commissa unicum, in Albanensi vero, sive Epirotica Provincia, donec juxta ejusdem prædecessoris mentem peculiare Collegium eidem constituatur, Ecclesiæ citra Drinum Fluvium constitutæ, unicum, ultra vero Drinum alium vicissim habere debeant. Adaucto vero numero, in futurum illius beneficio prænominatæ Ecclesiæ sub Turcis constitutæ, additis Tinien., Dumnen., seu Dalmaten., Stridonen., Tribuniensisque, in Dalmatia Turcica, Bosnaque, Nissiensique, ac Prisrien., sive Justinianea prima in Servia potiantur, & gaudeant, habita nihilominus ratione Ecclesiarum præfatarum majori auxilio indigentium, apostolica auctoritate præfata, eorumdem tenore præsentium, rursus ex integro perpetuo erigimus, & instituimus.

Modus admittendi Alumnos ad Collegium.

§.7. Ut autem admissio, & receptio dictorum Alumnorum debito ordine procedat, ut nemo intra eorum numerum in præfato Collegio acceptetur, qui Literas testimoniales Ordinarii sui, & Capituli loci, ubi fieri poterit, non habeat, quibus constet illum in, & de legitimo matrimonio natum, & saltem prima tonsura initiatum, nec esse Neophitum, multo minus aliquo tempore hæresi, vel mahumetismo adhæsisse, sitque sanus, & absque ulla infirmitate habituata, vel incurabili, ac sine ullo vitio, vel deformitate notabili corporis, lingua minime impedita, parentibus Illyricis, Illyricæque linguæ, & si fieri poterit, literaturæ quoque Illyricæ peritus, qui vagus non fuerit, nihilque negotii, ac litium habeat, & præferat voluntatem, ac speciem proficiendi in disciplina pietatis, & literarum, ad effectum, ut evadat utilis operarius in cultura Illyricanæ Ecclesiæ, idemque non sit inferior quatuordecim annis, nec vigesimum annum excedat, habeatque aliquam Grammaticæ cognitionem: quæ omnia sicut in duodecim Dalmaticis Alumnis ab Episcopis, & Capitulis, ut præfertur, deligendis, omni rigore, ita in subditis Turcarum mitius observentur.

Juramentum Alumnorum.

§.8. Et postquam aliquis præfato ordine inter Alumnos receptus fuerit, collegialem vestem, non induat, nisi per semestre spatium probatus judicio Superiorum ejusdem Collegii solemne juramentum in manibus ejusdem Collegii Rectoris pro tempore existentis emiserit, juxta formam a Congregatione de Propaganda fide præscriptam; & præterea juraverit, quod peractis studiis, vel ob aliquã legitimam causam non prorsus absolutis, dummodo tamen per annum, & dimidium in Collegio moram traxerit, nec ad aulas Principum, domosque Magnatum diuturnioris moræ causa unquam se conferet, minusque ad Universitates, aut alias publicas scholas, sub quovis prætextu, nisi forte judicio, vel voluntate Superiorum in scriptis exprimenda.

Pœnæ contrafacientium.

§.9. Contrafactores vero perjuri, & infames, inhabilesque perpetuo ad quæcumque beneficia, officia, dignitatesque, tam ecclesiasticas, quam seculares existant; atque etiam, ut ad rependendas, & exsolvendas omnes

omnes illas expensas, quas Sacra Domus pro hujusmodi Alumnis, tam in convictu, quam vestibus, libris, medicinis, viaticisque insumpserit, cogi, & compelli possint, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Privilegia Alumnorum.

§.10. Quo vero dicti Alumni expeditiores, & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus efficiantur, eisdem Alumnis, ut eo temporis spatio, quo in Collegio præfato sese continuerint, & Superiorum judicio in studiis præfatis, & literarum profecerint, ad omnes etiam Sacros, & presbyteratus Ordines, etiam sine literis dimissorialibus, nisi habeant Episcopos proprios, a quibus illæ obtineri poterint, cum ad Collegium dirigentur, & sine Beneficii Ecclesiastici, aut patrimonii, ac etiam extra legitimarum ordinationum tempora, dummodo tamen aliàs ad id reperiantur idonei, promoveri possint, & valeant, iidemque sic ad Ordines promoti in originalibus Eccl. cum beneficia, personatus, dignitatesque earum vacare contigerit, tam in Romana Curia, quam apud Ordinarios proprios, & Capitula, aliis omnibus, cæteris paribus, anteferri debeant, & secus factæ provisiones irritæ, & inanes ipso jure existant, auctoritate, & tenore præmissis, de speciali gratia indulgemus.

Unio sex adolescentium Bulgarorum cū dictis alumnis, & eorum sustentatio.

§.11. Adolescentes quoque Bulgarici Regni, qui sex numero per Eleemosynarium nostrum secretum hic in Urbe in studiis sustentantur, auxilio afflictissimæ illorum patriæ, ut inter connationales Illyricos in pietate, & literis magis proficere possint, præfatis Alumnis in Lauretano Collegio adiungimus, quibus idem Eleemosynarius noster, ut imposterum, uti hactenus consuevit, omnia necessaria pro sufficienti illorum sustentatione, & educatione subministrare debeat, absolutisque ab eisdem Bulgaricis Alumnis studiis semper alios vicissim substitui, sumique ex eodem Regno per eamdem Congregationem de propaganda fide, ad Episcopi Sophien. pro tempore existentis nominationem eodem, quo hactenus numero, & provisione declaramus.

Gubernium Collegii datur Presbyteris Soc. Jesu.

§.12. Cæterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis Jesu in hoc educandorum, instituendorumque adolescentium munere diligentia, fides, & integritas in aliis ejusmodi Collegiis, & in hoc ipso, quandiu Laureti, & in Seminario Romano fuit, satis cognita sit, atque perspecta, Collegium, atque Scholares hujusmodi ipsorum, sicuti a prima illius origine fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque obedientiæ, sub regulis, & constitutionibus per dictam Congregationem de Propaganda Fide approbatis, quas apostolica auctoritate confirmamus, easdem a Rectore, & Alumnis prædictis perpetuo observari mandamus, eadem auctoritate subiicimus, atque submittimus.

Privilegia generalia Collegio, & præsertim studio generali Urbis concessa.

§.13. Et insuper eidem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, ac Ministris omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium Generale Almæ Urbis, & illius Rector, Doctoresque in eo legentes, aliaque Collegia quarumcumque Nationum, & Seminariorum tam in eadem Alma Urbe, quam extra illam, per Prædecessores nostros Romanos Pontifices instituta utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, Scholares, Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter uti, potiri, & gaudere valeant, in omnibus, & per omnia, dicta auctoritate, communicamus.

Privilegia Superiorum Collegii ad favorem Alumnorum.

§.14. Præterea Regentibus, & Superioribus dicti Collegii, cum assistentia tamen Cardinalis Protectoris, qui pro tempore constitutus fuerit, & de ejus consilio, & expresso consensu, illos, quos in dicto Collegio, & alibi per debitum tempus studuisse, ac scientia, ac moribus idoneos esse repererint, in præfatis facultatibus ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratusque, & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennen. juxta Universitatis Almæ Urbis consuetudinem, seu aliàs promovendi, & ipsorum graduum solita insignia exhibendi, eisque in facultatibus suprascriptis sic promotis, aut illa legitime interpretari, ac de eis disputare, quoscumque gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis, quibus alii in præfata, seu aliis universitatibus, & alibi, juxta illius, & aliarum universitatum hujusmodi constitutiones, & mores, ad gradus præfatos promoti de jure, vel consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, perinde ac si gradus præfatos in ipsa universitate, juxta consuetudines, & mores præfatos suscepissent, concedendi, & indulgendi plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, earumdem tenore præsentium, concedimus, & impartimur.

Deputatio Protect. Collegii.

§.15. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque regimini, tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis, paratumque auxilium fit, dilectum filium nostrum Scipionem tituli S. Chrysogoni Presb. Card. Burghesium nuncupatum Sacrosanctæ Domus Lauretanæ Protectorem, ejusdem Collegii Illyrici Protectorem, & defensorem, cujus auctoritate, consilio, & ope tam suprascripta, quam quæcumque alia ad eosdem in dicto Collegio admittendos Scholares, retinendosve, locisve privandos, atque de Beneficiis Ecclesiasticis providendos spectantia agantur, statuantur, & ordinentur, dicta auctoritate constituimus, & deputamus.

Ejusdem facultates.

§.16. Dantes eidem, & pro tempore existen-

existentibus ejusdem Collegii Protectoribus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem pro salubri directione, & conservatione dicti Collegii, illiusque bonorum, & rerum, ac jurium, tam temporalium, quam spiritualium Œconomos, Advocatos, Procuratores, aliosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, amovendique, & alios eorum loco sufficiendi; Ordinationes præterea, statuta, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini, Sacræque Congreg. de Propaganda Fide Decretis circa Collegia Pontificia editis, non repugnantia, faciendi, eaque, cum opus visum fuerit, revocandi, irritandi, corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde haberi volumus, ac si auctoritate apostolica approbata, & confirmata essent.

Decretum irritans.

§.17. Ac decernentes illa ab omnibus Rectoribus, & Magistris, Scholaribus, aliisque personis in hujusmodi Collegio servientibus, & ministrantibus, inviolabiliter observari, ac juxta eorum dispositionem a quibusvis Judicibus, sublata quavis aliter judicandi facultate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumq; quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, exceptis tamen iis, quæ in præsenti fundatione, vel in regulis, & Constitutionibus a Congregatione de Propaganda Fide approbatis, & a Nobis, ut præfertur, confirmatis, continentur.

Gratiæ spirituales Alumn. concessæ.

§.18. Ut vero etiam temporalibus commodis spiritualia munera addamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint; De omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, qui in dictum Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, ac deinde in exitu, siquidem confessi, & contriti sacram communionem devote receperint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur.

Exequutores præsentis bullæ.

§.19. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac venerabilium fratrum nostrorum Lauretan., & Anconitan. Episcoporum Vicariis in spiritualibus generalibus Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectorum, & Scholarium hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectores, & Scholares præfatos illis pacifice frui, & gaudere: non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, & iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§.20. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Civitatis Lauretan. juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorumque Rectoribus, & personis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro eorum sufficienti derogatione specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda, & tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, Motu pari derogamus; contrariis quibuscumq; Aut si quibusvis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Exemplorum fides.

§.21. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac alias ubicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.22. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, statuti, ordinationis, indulti, adjunctionis, declarationis, confirmationis, subjectionis, submissionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, decreti, concessionum, elargitionis, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Dat. die 1. Junii 1627. An.IV.

Majorem Anno Incarnat. Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoseptimo, Kalendis Junii, Pontificatus nostri Anno V.

CCXXIV.

Confirmatio, & innovatio Constitutionum Sixti V. Clem. VIII., & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicæ licentia.

Earumque declaratio, & extensio respective quoad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non Jurisdictionalia in confinibus loci jurisdictionalis, etsi bona in dicto Statu in confinio Principum exterorum sint, illorumque locationes, & censuum annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones.

Prohibitionem Sixti V. de hujusmodi alienationibus habes in Constit. VII. *Sollicitudo*. Tom.IV. Par.IV. fol.134. Innovationem vero, & declarationem Clement.VIII. habes Tom.V. Par.II. Constitut.CCL. *Romanum* fol.271. Et earumdem confirmationem, ac pariter innovationem Pauli Quinti habes Constitut.CCLXXXI.*Pastorale*.Tom.V.Par.IV. fol.246.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

DEcens, & æquum esse censemus, ut Nos, qui ex onere pastoralis officii, subditorum commodis assidue invigilamus, Sedis Apostolicæ jura tueri nullo pacto negligamus, ac proinde jurisdictiones temporales eidem Sedi subjectas quovis prætextu, vel colore a quoquam usurpari, aut illis gravamina, seu incommoda inferri non permittamus: & si super Constitutionibus Apostolicis per Rom. Pontifices prædecessores nostros editis dubia aliqua oriri contingat, nostræ declarationis remedio, abstractisque illarum interpretationibus, & quorumcumque contrahentium palliationibus occurramus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixt. V. prohibuit ne Civitates, Oppida, Castra &c. venderentur, aut permutarentur absque Sedis Apost. licentia.

§.1. Cum itaque aliàs fel. rec. Sixtus V. considerans convenire, quod si Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Fortalitia præsertim feudalia vendantur, vel permutentur, seu etiam donentur ditioni temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditis, sive extraneis, vel forensibus, id ad Principis notitiam deducatur, per suas sub Dat. videlicet Kalend. Julii Pontificatus sui Anno Primo, omnibus, & singulis cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis existentibus, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate etiam ecclesiastica, quæ specialem, & individuam mentionem requireret, prædití essent, ne Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Fortalitia, & seu bona, aut loca jurisdictionalia hujusmodi in alium, vel alios quoscumque, nisi de expressa præcedente sua, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentia vendere, permutare, vel donare valerent, sub pœna nullitatis contractuum hujusmodi, prohibuerit, aliaque etiam circa præmissa statuerit.

Clem.VIII. prohibitionē confirmavit, & ampliavit.

§.2. Et successive Clemens VIII. volens hominum malitiis, & fraudibus occurrere, & dubia, quæ tunc super præmissorum interpretatione emergebant, declarare, per suas sub Dat. Prid. Non. Julii, Pontificatus sui Anno Decimo, prohibitionem, & statuta prædicta confirmaverit, approbaverit, innovaverit, declaraverit, extenderit, & ampliaverit, pœnasque amissionis bonorum, & aliorum prædictorum contrafacientibus, ac privationis officiorum Tabellionibus, & Notariis, qui de contractibus, ut præfertur, prohibitis se rogarent, imposuerit, aliaque etiam jusserit, & decreverit.

Et Paul. V. ea omnia confirmavit pariter, & declaravit, ac extēdit ad quodcumq; genus contractuum, & conventionum.

§.3. Et insuper Paulus etiam V. Roman. Pontifices prædecessores nostri, ne disposita per Sixtum, & Clementem prædecessores præfatos variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus subverti, ac palliatis conventionibus eludi possent, etiam per suas sub Dat. Duodecimo Kalend. Decembris, Pontificatus sui Anno Tertiodecimo confectas literas, nedum præmissa confirmaverit, & innovaverit, sed etiam declaraverit, & quatenus opus esset, ad quodcumque genus contractuum, & conventionum extenderit, & ampliaverit, ac licentiam prædictam in scriptis prius obtinuerit, & in actu celebrationis contractus apud Notarium exhiberi mandaverit, & contrafacientes nullitatis contractuum, & privationis rei alienatæ, seu translatæ, vel gravatæ, Tabelliones, seu Notarios pœnas falsi, ac privationis officiorum omnium, quæ obtinerent, & inhabilitatis ad illa, & alia imposterum exercenda incurrere voluerit, aliaque similiter disposuerit, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Nunc vero quia aliqui modi inventi sunt alienandi absque prædicta licentia, & contrahendi cum retentione Jurisdictionis;

§.4. Ab inde vero citra hominum versutia, & artificium adversus prædictarum literarum tenorem, vel ipsorum prædecessorum verisimilem intentionem, & mentem, cautelas, & modos aliquos, absque prædicta Romani Pontificis licentia alienandi, & contrahendi adinvenerit, & excogitaverit in alienando, & respective acquirendo Castra diruta, seu tenutas jurisdictionales etiam cum retentione, seu reservatione jurisdictionis, ac etiam Barones, seu Domicelli, Casalia, Tenutas, sive prædia etiam non jurisdictionalia in confinibus Territorii alterius Civitatis, Castri, Oppidi, vel loci jurisdictionalis alterius Baronis, seu Domicelli existentia, illa etiam, nulla Romani Pontificis obtenta licentia, alteri Baroni, seu Domicello convicino vendiderint, seu alie-

alienaverint, & respective emerint, seu acquisiverint, & ex prædictis alienationibus, & acquisitionibus respective dubitari possit, ne tempore saltem procedente jurisdictio aliqua usurpetur, ac termini, seu fines jurisdictionales confundantur, aut protrahantur, vel illam usurpandi, seu illos confundendi, & protrahendi occasio inde aliqua præbeatur, etiam in præjudicium Sedis, & Cam. Apost., ac præsertim in eventū cujuscumque aperitionis feudi, & devolutionis, seu cujuscumque alterius acquisitionis Civitatum, Castrorum, Oppidorum, seu locorum Jurisdictionalium, aut Casalium, seu Tenutarum, sive prædiorum eorumdem;

Urban., Sixt., Clem., & Pauli Constitutiones approbat, confirmat, & innovat.

§.5. Nos attendentes, prædictas literas ad hoc, ut omnia Principi innotescant, emanasse, & verisimilem eorumdem Pontificum prædecessorum nostrorum intentionem extitisse, ne ullo modo Cameræ præfatæ præjudicium aliquod inferri possit, easdemque rationes, etiam in hujusmodi contractibus, alienationibus, ac acquisitionibus militare, ex prædictis, & seu aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus, & remedium opportunum exquirentibus adducti, singularum literarum præfatarum, ac alienationum, acquisitionum, & contractuum quorumcumque, necnon omnium in singulis literis prædictis expressorum, & aliorum hic etiam de necessitate exprimendorum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, deque Apost. potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, singulas Sixti, & Clementis, ac Pauli prædecessorum nostrorum prædictorum literas prædictas approbamus, & confirmamus, ac etiam, quatenus opus sit, innovamus.

Irritat venditiones, locationes &c., ultra triennium locorum Jurisdictionalium, vel non Jurisdictionalium.

§.6. Præterea quascumque venditiones, seu alienationes, ac locationes ultra triennium cujuscumque Civitatis, Oppidi, seu Castri diruti, seu Tenutæ jurisdictionalis, vel cujuscumque Casalis, Tenutæ, seu Prædii etiam non Jurisdictionalis in confinibus alterius Civitatis, Castri, Oppidi, seu loci Jurisdictionalis, ejusve Territorii siti, & etiam ab uno tantum latere confinantis, hactenus a die dat. ultimo dictarum Literarum, per quemcumque Baronem, seu Domicellum cuicumque alteri Baroni, seu Domicello Civitatem, Oppidum, Castrum, seu locum quemcumque jurisdictionalem, ejusve Territorium in confinio quomodolibet positum possidenti, cujuscumque qualitatis, conditionis, status, gradus, & dignitatis, etiam ecclesiasticæ, etiam speciali, ut præfertur, & individua nota dignæ, ipsi alienantes, & locantes, ac etiam acquirentes, & conducentes fuerint, & sint, sive simpliciter, sive cum assertione non existentis Jurisdictionis, sive cum jurisdictionis penes venditorem, seu alienantem retentione, seu reservatione, aut aliàs quomodolibet factas, etiam hucusque effectum plenum sortitas, ultimo dictarum Literarum dispositioni, quoad nullitatem præfatarum alienationum, acquisitionum, & contractuum dumtaxat subjacuisse, & subjacere, & hujusmodi alienationes, acquisitiones, & contractus inter Barones, seu Domicellos, ut præfertur, facta, & inde sequuta quæcumque, nulla, nulliusque roboris, aut momenti fuisse, & esse declaramus.

Mandat Notariis sub pœnis ut hic, ut quascumque scripturas desuper confectas infra 60. dies a publicatione præsentium revelare Cam. Apost. debeant.

§.7. Ac Tabelliones, & Notarios de illis rogatos, sub eadem privationis Officiorum, aliisque nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio incurrendis pœnis, instrumenta, & scripturas desuper jam facta Nobis, & Cameræ præfatæ intra sexaginta dies a die infrascrtptæ publicationis præsentium computandos, revelare, & cum effectu exhibere teneri volumus, & mandamus.

Extendit dd. Const. ad omnes venditiones, locationes, &c. etiā ad triennium, vel minus tēpus faciendas.

§.8. Denique singulas Literas prædictas, & in eis contenta quæcumque, tam ad venditiones, permutationes, & quascumque alienationes, & locationes etiam ad triennium, vel quantumvis minus tempus a quocumque etiam non Barone de Casalibus, Tenutis, seu Prædiis non jurisdictionalibus, quæ in confinibus, etiam ab uno tantum latere alicujus Civitatis, Castri, Oppidi, vel Loci jurisdictionalis, vel ejus Territorii consistant, de cætero directe, vel indirecte, mediate, vel immediate, ac aliàs quomodolibet alicui Baroni, ut præfertur, Jurisdictionem, seu bona in confinio possidenti.

Necnon ad locationes bonorum in Statu Ecclesiastico existentium in confinio domini Principis exteri Sedi Apost. quomodolibet subjecti cuivis extero pariter faciendas.

§.9. Ac etiam ad quascumque locationes bonorum quorumcumque in Statu nostro Ecclesiastico, in confinio tamen Dominii cujusvis Principis exteri, etiam Nobis mediate, vel immediate subjecti existentium, cuivis etiam non Baroni, qui tamen noster subditus non sit, vel esse quandocumque desierit, eo ipso illæ nullæ sint, & resolvantur, faciendas.

Ac etiā ampliat ad impositiones, vēditiones, cessiones, & alienationes censuum annuorum juxta formam Constit. Pii V.

§.10. Quam etiam ad quascumque impositiones, venditiones, cessiones, alienationes censuum annuorum, juxta Constitutionem per piæ memoriæ Pium Papam Quintum etiam Prædecessorem nostrum de creandis censibus editam super prædictis Civitatibus, Castris, Oppidis, Locisve Jurisdictionalibus, ailisque bonis non Jurisdictionalibus, in confinio alicujus Civitatis, Castri, Oppidi seu loci Jurisdictionalis, ut præfertur, ejusve Territorii, etiam ab uno tantum latere confinantis, existentibus, per quoscumque Barones, seu Domicellos, & alios quoscumque etiam Communitates, Universitates, & quorumque Monasteriorum, Ecclesiarum, Beneficiorum Ecclesiasticorum, & aliorum piorum locorum Superiores, & Conventus, Capitula, Rectores, Beneficiatos, & Gubernatores, seu Administratores respective in futurum imponendorum, ac tam quoad illos, quam etiam quoad antea jam impositos vendendorum, cedendorum, seu alienandorum ad favorem cujuscumque, ita quod nullum jus prælationis in emendis præfatis Civitatibus, Castris, Oppidis, aut locis Jurisdictionalibus, sive non Jurisdictionalibus præfatis Censuariis, aliisve ab ipsis causam pro tempore quomodolibet habentibus, unquam tribuant in præjudicium dictæ Came-

ræ, quæ eisdem Censuariis, & aliis præfatis semper erit præferenda, sive emat ad effectum retinendi, sive intra annum a die emptionis computandum cuilibet alteri rem emendam vendendi, vel cedendi, extendimus, & ampliamus.

Clausula sublata.

§. 11. Sicque, & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, & commissarios, & etiam Cameræ præfatæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam Camerarium, & de latere Legatos judicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatur observantia dictæ Constitutionis.

§. 12. Injungentes, & mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ, eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus etiam Urbis, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in eadem Urbe, & toto Statu nostro Ecclesiastico existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu præfatis ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuo observari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inviolabili observatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit, omnibus juris, & facti remediis opportunis procedant, omni, & quacumque appellatione remota.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 13. Non obstantibus præfata Pii V. super creandis censibus, & nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus prædecessores præfati in dictis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit.

§. 14. Ut autem præsentes omnibus innotescant, volumus, & apostolica auctoritate decernimus, quod illæ in valvis Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in Romana Curia, & Statu præfato, quam extra eos existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Fides danda transumptis.

§. 15. Quodque earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale adjungit

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, declarationis, extensionis, ampliationis, injunctionis, mandati, voluntatis, & decretorum nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 1. Junii 1627. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoseptimo, Kalendis Junii, Pontificatus nostri Anno Quarto.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1627. Indict. 10. die vero 20. mensis Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Urbani divina providentia Papæ Octavi Anno ejus IV. retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem eisdem literis per aliquantulum temporis spatium appensis, deinde amotis, per nos Paulum Bartoccium, & Camillum Fundatum SS. D. N. Papæ Curs.

Brandimartes Latinus SS. D. N. Papæ Curs. pro Mag. Curs.

CCXXV.

Nova erectio Collegii in Civitate Pragensi Regni Boemiæ pro Adolescentibus Germanicæ Nationis. Ac redditŭum attributio; Indultorumque concessio, & communicatio.

Instituit olim hoc Collegium Gregor. XIII.

Unum Collegium pro Adolescentibus ex Illyricis Provinciis in Civitate Lauretana sumptibus Sacrosanctæ Domus alendis, & ut supra imbuendis fundavit hic idem Pontifex ut in Constitut. CCXXIII. *Zelo Domus Dei*, hic supra fol. 46.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Quoniam divinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis christianæ reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos, ejusdem adjuvante gratia, ea potissimum, sicut officii nostri ratio postulat, cogitare, & agere non destitimus, quæ ad divinum ubique cultum propagandum, & ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam cognovimus pertinere.

Regni Bohemiæ calamitates recenset.

§. 1. In primis vero animo recolentes amplissimum Boemiæ Regnum, quod superioribus seculis inter cæteras Germanicæ Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & christianæ religionis cultu eminere solebat, ut reliquis christianæ reipublicæ

blicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori esset, nunc tot, tantisque in eo instinctu Satanæ excitatis de religione dissidiis ita miserandum in modum afflictum, & deformatum esse, ut nemo, vel mediocri pietate præditus, sine lachrymis, tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri queat, curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Gregor. XIII. in Civitate Pragen. erexit Collegium pro 40. pueris Nationis Germanicæ assignata summa 1530. talerorum Imperialium a Camera Apostolica exsolvenda.

§.2. Ac provide considerantes fel. rec. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegium in Civitate Pragen. dicti Regni Metropoli Quadraginta alendorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa eidem Collegio mille quingentorum triginta talerorum Imperialium summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica persolvit, alias apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, ut ii non per se solum boni, doctique evaderent, sed habendis concionibus, ac disputationibus, refellendis hæresibus, fideique orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, aliisque piis, & sanctis operibus apti, & idonei essent, & quam maximum in Ecclesia Dei fructum ex se proferrent.

Quod tamen parum profecit.

§.3. Id tamen ejus cœptum, atque conatum, tum propter obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum, & rerum difficultates, parum processisse, imo nec literas apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas fuisse verisimiliter credendum esse, cum factis plurimis, tam in Romana Curia, quam in dicta Civitate Pragen. diligentiis, tales literæ reperiri non potuerint.

Urbanus illud erigit pro 20. Alumnis.

§.4. Nos ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Regnum Boemiæ summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ servitutis officio tenemur, promovendum, animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii prædecessoris, quantum in Nobis est, renovare intendentes, mature desuper cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Congregationi de propaganda Fide præfectis habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum in dicta Civitate Pragen. rursus Collegium præfatum, Pragense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti Alumni, videlicet ex Boemia octo, ex Silesia tres, ex Lusatia duo, ex utroque Palatinatu etiam duo, ex Brandeburgica Marchia similiter duo, & ex ambabus Saxoniis alii pariter duo, ex Hassia vero unus colligendi, dictis scientiis, & disciplinis, necnon sacris Canonibus instituti, atque erudiri; & si contigerit ex Silesia, Lusatia, utroque Palatinatu, Brandeburgica, Hassia, & utraque Saxonia Alumnos haberi non posse, tunc, & eo casu, post factas a Rectore dicti Collegii, & demum a dilecto filio moderno, & pro tempore existente nostro, & Sedis Apostolicæ Nuntio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem in Imperatorem electum commorante diligentias, Alumni Boemi in locum eorum assumi debeant, apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium de novo ex integro perpetuo erigimus, & instituimus.

Illique sic erecto pro personarum, & onerum sustentatione 1530. taleros Imperiales annuos attribuit.

§.5. Illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac Alumnorum præfatorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, redditus annuos mille quingentorum triginta Talerorum hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, & numerandos distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quoad totidem redditum summa in bonis stabilibus eidem Collegio a Nobis, vel successoribus nostris provisum fuerit, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Ac regimini, & institutioni Presbyterorũ Societ. Jesu submittit.

§.6. Cæterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis Jesu in hoc educandorum, instituendorumque adolescentium munere diligentia, fides, integritas, & in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius ipsorum, sicut prius fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuo subiicimus, atque submittimus.

Protectores dicti Collegii creat. Cardd. Congreg. de Propaganda Fide præfectos pro tempore existentes, qui in Vicee protectorem Archiepiscopum Pragen. constituant.

§.7. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque regimini tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis, paratumque auxilium sit, dictos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacræ Congregationi præfatæ Præfectos nunc, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius Venerabilem fratrem nostrum Archiepiscopum Pragen. similiter nunc, & pro tempore existentem, ita tamen, ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuntii præfati, quibus aliquid eorum, quæ in hac fundatione, vel in Regulis a Congregatione præfata approbatis continentur, immutare minime licebit absque ejusdem Congregationis, vel Romani Pontificis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, & creamus.

Protectoribus, ac Vice-Protectori prædictis facultates dat.

§.8. Illisque, ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorum,

rum, bonorum, & rerum, ac jurium temporalium, & spiritualium ejusdem Æconomos, Advocatos, Procuratores in eo deputandi, & amovendi, & alios eorum loco substituendi, differentias, lites, & controversias inter quascumque personas tam Alumnorum, quam ministrantium Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas summarie, simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu Judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, Statutaque, & ordinationes disciplinam Scholasticorum, & studia Alumnorum præfatorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia, faciendi, & condendi, eaque, cum opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si apostolica auctoritate approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter observari mandamus, plenam, & liberam, auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem.

Modum, & formam recipiendorum in ipso Collegio præscribit.

§.9. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet; Rectorem presbyterum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint, cum die, & mense ingressus, & egressus illorum ad Nuntium præfatum transmittere, ut ipse Nuntius illum dictæ Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores vero Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro adnotare, easque suo tempore eidem Nuntio significare, ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Aliaque circa administrationem bonorum temporalium servanda statuit.

§.10. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissime descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuntio reddantur, & in ejus manibus relinquatur folium, vulgo Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii, & alia, quæ ipsius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuntio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quod autem de tota summa pensionis Pontificiæ, redditis rationibus, supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuntii, & Archiepiscopi Pragen. præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Privilegia Alumnis elargitur, & præcipue sacros Ordines suscipiendi.

§.11. Ut vero hujus Collegii Alumni post longos studiorum vel cœptorum, vel consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Archiepiscopo Pragen. offerendis, ab eoque subscribendis, ac ejus sigillo muniendis, nisi forte Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, a quibus dimissorias a Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines sine aliquo Beneficii, vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id a jure statuta, & intra annum, annique curriculo non expectato, minusque servatis ad id a Concilio Tridentino præfato designatis interstitiis, dummodo ad id aliàs reperiantur idonei, promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam cæteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis, & Extremæ Unctionis Sacramenta a Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii a dicto Rectore constituendo suscipere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Episcopos in illis partibus existentes hortatur, ut in conferēdis beneficiis ipsos Alumnos aliis præferant.

§.12. Verum ut, quantum fieri poterit, Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum Beneficiorum Collatores, & Collatrices serio requirimus, & monemus, ut in illis conferendis, & præsertim si Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cæteris paribus præferant; Nuntios quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, ut in occurrentibus Beneficiorum, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus, præcipueque nostra pontificia gratia dignis, Nos, successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis Beneficiis per collationem, vel electionem in Alumnorum patriis providendis, aliis omnibus cæteris patribus tam in Romana Curia, quam in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Collegio, & ejus personis communicat privilegia Studii generalis Urbis.

§.13. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, omnia, & quæcumque privilegia, exem-

exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque, & in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicamus.

Indulgentias quoque concedit.

§. 14. Ut vero temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, & deinde in exitu, siquidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Statuta à Congregatione de Propaganda Fide pro regimine Collegii edita approbat, & observari mandat.

§. 15. Postremo quascumque Regulas, & Constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium, curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de Propaganda Fide Congregatione die nona Novembris millesimi sexcentesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulas præservativas addit.

§. 16. Decernentes, præmissa omnia, & singula, ac præsentes nullo unquam tempore ex quibusvis causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica, juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris Nostri desuper editam, aut alias quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio præfata, & alia contraria minime emanassent.

Clausula sublata.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes, Clericos, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vice-Camerarium, Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Const. deputat.

§. 18. Quocirca venerabili fratri Archiepiscopo Pragen. a Nuntio præfato, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori Motu pari mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta cujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, & Alumnos hujusmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas servata forma ejusdem Concilii Tridentini etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria abrogat.

§. 19. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac præfata Gregorii Prædecessoris hujusmodi, quatenus opus sit, & quatenus repeiretur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorumque Rectoribus, & personis etiam sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & alias quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro eorum sufficienti derogatione specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad ver-

ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi mandat. §. 20. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac alias ubicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem superaddis. §. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subjectionis, submissionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, communicationis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 1. Junii 1627. An. IV. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalend. Junii, Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXXVI.

Nova Institutio Collegii in Civitate Viennæ Austriæ pro Scholaribus Germanicæ Nationis cum proventuum assignatione, & communicatione privilegiorum.

Viennense Collegium institutum fuit a Gregorio XIII. Alia Collegia ab Urbano VIII. instituta, seu restituta, & ad propagationem Catholicæ Fidei utilissima, lege in Constitutione præcedenti.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Quoniam divinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos, ejusdem adjuvante gratia, ea cogitare, & agere non destitimus, quæ sicut officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum, & ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam maxime cognovimus pertinere.

Causæ istius Erectionis. §. 1. In primis vero animo recolentes amplissimam Germaniæ Provinciam, quæ superioribus seculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes, tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori esset: nunc tot, tantisque in ea instinctu satanæ exeitatis de religione dissidiis, ita miserandum in modum afflictam, & deformatam esse, ut nemo vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri queat; eam præcipue curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus: ac provide considerantes fel. rec. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum optimo quidem consilio Collegium in Civitate Viennen. Austriæ quadraginta alendorum, ac latinis literis, Logica, Physica, aliis liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis moribus instruendorum Germanicæ Nationis puerorum causa eidem Collegio mille trecentorum octoginta scutorum monetæ summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica solvit, aliàs apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, ut ii non per se solum boni, doctique evaderent, sed habendis concionibus, & disputationibus, refellendis hæresibus, fideique orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, aliisque piis, & sanctis operibus apti, & idonei essent, & quam maximum in Ecclesia Dei fructum ex se proferrent, tamen id ejus cœptum, atque conatum, tum per obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum & rerum difficultates parum processisse, immo nec Literas Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas esse verisimiliter credendum sit, cum factis plurimis tam in Romana Curia, quam in dicta Civitate Viennen. diligentiis, Literæ Apostolicæ super hujusmodi erectione non potuerint reperiri expeditæ.

§. 2. Nos ad opus hoc propagationi Fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ servitutis officio tenemur, promovendum, animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii Prædecessoris nostri renovare intendentes, matura desuper cum venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Congregat. de Propaganda Fide præfectis habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum in dicta Civitate Viennen. rursus Collegium ipsum Viennense appellandum, in quo posthac non minus quam viginti Alumni, videlicet ex ambabus Austriis quatuordecim, septem scilicet ex Superiori, & septem ex Inferiori Austria, duo ex Vallesia, duo ex Rhetia, & duo Bernenses colligendi, & si contigerit ex Ver- Erectio, & institutio Collegii Viennensis, de quo in Rubrica.

ex Vallesia, Rhetia, & Bernia Alumnos haberi non posse, tunc & eo casu, post factas à Rectore dicti Collegii, & demum à dilecto filio moderno, & pro tempore existente nostro, & Sedis Apostolicæ Nuntio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem in Imperatorem electum commorante diligentias, Alumni Austriaci in locum eorum assumi debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium de novo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Dotis assignatio d. Collegio 1380. scutorum monetæ annuorū.

§.3. Illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac Alumnorum præfatorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, redditus annuos mille trecentorum octoginta scutorum monetæ hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, & numerandos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quoad de totidem redditmum summa in bonis stabilibus eidem Collegio à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus fuerit provisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Ejusdem Collegii regimen, & institutio demandatur presbyt. Soc. Jesu.

§.4. Cæterum, cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis Jesu in hoc educandorum, instituendorumque Alumnorum munere diligentia, fides, integritas, & in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuo subjicimus, atque submittimus.

Protectorum, & Viceprotectoris Collegii deputatio.

§.5. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacræ Congregationi de Propaganda Fide præfectos præfatos nunc, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius Venerabilem fratrem nostrum Episcopum Viennen. nunc, & pro tempore existentem, ita tamen, ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuntii præfati, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in regulis à Congregatione præfata approbatis continentur, immutare minimé licebit absque ejusdem Congregationis, vel Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

Eorundem auctoritas, & facultates.

§.6. Illisque, ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorum, bonorum, & rerum, ac Jurium temporalium, & spiritualium ejusdem plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem Oeconomos, Advocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amovendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites, & controversias inter quascumque personas, tam Alumnorum, quam ministrantium Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summarie, simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu Judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, statutaque, & ordinationes, disciplinam domesticam, & studia Alumnorum præfatorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non repugnantia faciendi, & condendi, eaque, cum opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ, postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate apost. approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter observari mandamus, plenam, & liberam, auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem.

Modus, & forma admissionis Alumnorum.

§.7. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem præfatum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint, cum die, menseque ingressus, & egressus illorum Nuntio præfato mittere, ut ipse Nuntius illum præfatæ de Propaganda Fide Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores vero Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuntio significare, ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Ac administrationis bonorum temporalium.

§.8. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissime, & clarissime descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuntio reddantur, & in ejus manibus relinquatur folium, vulgo Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii, & alia, quæ ipsius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuntio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quid autem de tota pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio

trio Nuntii, & Episcopi Viennen. præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Alumnorum privilegia in susceptione sacrorum Ordinum.

§.9. Ut verò hujus Collegii Alumni post longos studiorum aut cœptorum, vel consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Episcopo Vienn. offerendis, easque ab eo subscribendis, ac sigillo muniendis, nisi forte Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, a quibus dimissorias à Concil. Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo Beneficii, vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id a jure statuta, & intra annum, annique circulo non expectato, minusque servatis ad id à Concilio Tridentino designatis interstitiis (dummodo ad id aliàs reperiantur idonei) promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam cæteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis, & extremæ Unctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii a dicto Rectore constituendo suscipere libere, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Et in provisione Beneficiorum Ecclesiasticorum.

§.10. Verum, ut quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices serio requirimus, atque monemus, ut in illis conferendis, & præsertim si Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cæteris paribus præferant; Nuntios quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, ut in occurrentibus Beneficiorum hujusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquomodo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus, præcipueque nostra Pontificia gratia dignis, Nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriis providendis aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quam in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Communicatio omnium privilegiorũ, & indultorum

§.11. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus studium generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque, & in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, & valeant, in omnibus, & per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicamus.

studio generali Urbis concessorum.

Indulgentiæ plenariæ elargitio.

§.12. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de ejusdem omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, & deinde in exitu, quidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Approbatio Statutorum à Congregat. de Propag. Fide pro ipsius Collegii gubernio editorum eorundemque observantia.

§.13. Postremo quascumque regulas, & constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, & directionem, & administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de Propaganda Fide Congregatione die nona Novembris millesimi sexcentesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulæ præservativæ.

§.14. Decernentes, præmissa omnia, & singula, ac præsentes nostras Literas nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica, juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris Nostri desuper editam, aut alias quandoque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio præfata, & alia contraria minime emanassent.

Clausula sublata.

§.15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes & Clericos, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Eccle-

Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum istius Const. deputatio.

§.16. Quocirca Venerabili fratri Episcopo Vienn. & Nuntio præfato, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori Motu pari per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; ac Rectorem, & Alumnos hujusmodi illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma ejusdem Sacri Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum abrogatio.

§.17. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac præfata Gregorii Prædecessoris hujusmodi, quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, necnon quibusvis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorumque Rectoribus, & personis etiam sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & aliis quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§.18. Volumus autem, ut præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§.19. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subjectionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, requisitionis, monitionum, exhortationis, communicationis, conjunctionis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 1. Junii 1627 An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalendis Junii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXXVII.

Declaratio, quod Fratres Cappuccini sunt vere Fratres Minores Ordinis S. Francisci, ac ex illius vera, & nunquam interrupta linea descendunt, sub illius Regula militant, & militarunt.

Hoc idem decreverat Paul.V. in Const.CXXI. Ecclesiæ. *Tom.V. Par.III. fol.* 348. *Et eisdem ut Crucem propriam in publicis Processionibus ubique locorum deferre possent indulsit in Constit.CCLXXIX.* Pastoralis. *Tom.V. Par.IV. fol.*244. *Ac habitus eorum, vel consimilis delationem prohibuit Gregor.XV. in Constit.XLV.* Ex injuncto. *ibid. fol.*416. *Ubi aliam Gregor. XIII. habes super eadem materia Const. insertam. Et de tota ipsorum Religione plene notatum est ad Const.XXIV.* Religionis. *Tom.III. Par.III. fol.*73.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Salvatoris, & Domini nostri, qui charitas est, & Deus pacis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, inter gravissimas multiplicesque apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari solicitudine jugiter incumbimus, ut Christifideles, qui in sortem Domini vocati ejus obsequiis diu, noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubiis, & controversiis, Altissimo reddant abundanter fructus suos; nec ab iis, quorum est evan-

evangelizare pacem, & bona, veritatem vero temere impugnando, pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, a sua sancta vocatione distrahantur.

Dubitatum fuit tempore Pauli V. utrũ Fratres Cappuc. essent de vera linea S. Francisci.

§.1. Aliàs siquidem a fel. rec. Paulo Papa V. prædecessore nostro accepto a nonnullis in dubium revocari, an Fratres Ordinis ejusdem Sancti Francisci Capuccini nuncupati essent vere Fratres Minores, & etiam quoniam regulam Sancti Francisci profitentur, filii Sancti Francisci, cum tempore Sancti Francisci instituti non fuerint, pariterque an eorum Constitutiones aliquid haberent, quod Regulæ Sancti Francisci repugnaret?

Qui omnibus benevisis declaravit esse in sua Const. in Rubrica citat.

§.2. Idem Paulus prædecessor sua perpetuo valitura Constitutione declaravit, Fratres Capuccinos esse vere Fratres Minores, ac etiam quamvis tempore Sancti Francisci minime instituti fuerint, cum tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam regulæ statutis, quam ejusdem regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione fel. rec. Clementis Papæ V. prædecessoris nostri, in generali Concilio Viennen. edita, quæ incipit. *Exivi de Paradiso*, filios Sancti Francisci, eorum præterea Constitutiones nihil continere, quod non sit regulæ Sancti Francisci præfatæ consentaneum, irritanti etiam decreto desuper apposito, & aliàs prout in dicti Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis sub die 15. Octobris 1608. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo hoc idẽ in dubium revoratur prætextu nonnullorum verborum.

§.3. Cum autem, sicut dilectus filius Franciscus Genuensis, eorumdem Fratrum Capuccinorum Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, prætextu illorum verborum, videlicet: Quanquam tempore Beati Francisci instituti non fuerint: a nonnullis in dubium revocetur, an iidem Fratres Capuccini ex vera, & nunquam intermissa linea S. Francisci originem trahant.

Quod iste Pont. omnino tollit declarãdo esse ex vera, & nunquam interrupta linea, & sub ipsa Sancti Francisci regula militasse, & militare.

§.4. Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, ut qui verbo, & exemplo veros se Beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absque ulla controversia habeantur, attentiusque considerantes, eorumdem Fratrum Capuccinorum originem, seu principium illorum esse realiter, & cum effectu computandum a tempore primævæ, & originalis institutionis regulæ Seraphicæ, cujus observantiam ipsi Fratres Capuccini semper sine aliqua interruptione continuarunt; eorumdem Fratrum Capuccinorum quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, eosdemque Fratres Capuccinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorumdem Fratrum Capuccinorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; re prius per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales negotiis Regularium præpositos mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, Fratres Capuccinos præfatos fuisse, & esse ex vera, & nunquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis Sancti Francisci, & illius regulæ observatores, subque ipsius Beati Francisci regula militasse, & ad præsens quoque militare.

Clausula sublata.

§.5. Sicque ab omnibus, & singulis censeri, ac reputari, & judicari debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Exequutores deputat.

§.6. Quocirca omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nuntiis, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capuccinorum præfatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes, eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 28. Junii 1627. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesimaoctava Junii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

Facul-

CCXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Antonio Cardinali Barberino in casu devolutionis Status Urbini inspiciendi, & retinendi scripturas ad Sedem Apostolicam pertinentes, ac declarandi infra duos menses, quam Tormentorum bellicorum, & aliorum quorumvis armorum, nec non salis quantitatem pro eadem Sede voluerit.

Dilecto filio nostro Antonio Tituli Sancti Honuphrii Presbytero Cardinali nostro secundum carnem fratri Germano.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Spectata diu circumspectionis tuæ in gravissimis nostris, & hujus Sanctæ Sedis negotiis pertractandis fides, prudentia, & integritas, aliaque eximia insignium virtutum dona, quibus illarum largitor Altissimus personam tuam multipliciter insignivit, plane exigunt, ut ea illi munia demandemus, quæ Nobis maxime cordi sunt, firma spe in Domino freti, Te in eis obeundis desiderio nostro cumulate satis facturum.

Recenset facultates Card. Barberino, aliisque delegatas in casu devolutionis Ducatus Urbini.

§. 1. Cum itaque Nos pridem Ven. Fratri Paulo Æmilio Archiepiscopo Urbinaten., ac dilectis filiis Provinciæ Marchiæ Anconitanæ, necnon Civitatis Perusin., ejusque Comitatus, & Districtus, Provinciæque Umbriæ Gubernatoribus, ac Provinciæ nostrarum Romandiolæ, atque Exarcatus Ravennæ Præsidi, nonnullisque aliis diversas facultates per nostras in simili forma Brevis desuper expeditas literas, quibus illis casu aperitionis, ac devolutionis ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam Feudi Ducatus Urbini, necnon Civitatum Senogallien., & Pisauren., ac Status Montisferetran. illorumque Dominiorum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Fortalitiorum, & locorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomodolibet compræhensorum, seu per ipsum Ducem quomodolibet possessorum quandocumque, & quomodocumque eveniente, seu succedente, uti valerent, ac etiam circumspectioni tuæ similes, vel alias facultates præmissorum occasione concesserimus, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc eidem Card. facultatem tribuit, de qua in Rubrica.

§. 2. Idcirco, ut ea, quæ tuæ fidei commisimus, eo melius, atque salubrius exercere, atque obire valeas, quo amplioribus fueris a Nobis, & eadem Sede facultatibus suffultus, opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi, ut casu aperitionis, ac devolutionis prædictarum, quandocumque, & quomodocumque eveniente, seu succedente juxta Instrumentum Concordiæ desuper sub die 30. Aprilis 1624. celebratum per Te, vel alium, seu alios, Te, quoties tibi videbitur, deputan., & substituen., quascumque scripturas ad eamdem Sedem spectantes, & pertinentes diligenter inspicere, & retinere, ac infra duos menses a die habitæ possessionis hujusmodi computandos, quam Tormentorum bellicorum, & quorumvis aliorum armorum, cujusvis generis, necnon salis quantitatem pro eadem Sede volueris, declarare, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, quandocumque Tibi videbitur, auctoritate nostra facere, dicere, gerere, mandare, jubere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, tenore præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Mandatum de parendo.

§. 3. Mandantes propterea omnibus, & singulis subditis nostris immediatis, & mediatis, necnon etiam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, & quacumque auctoritate, potestate, munere, sive officio fungentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon rebellionis, & etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis, ut tibi in præmissis omnibus, & singulis quacumque excusatione, tergiversatione, & impedimento remotis, in omnibus, & per omnia prompte pareant, obediant, & assistant, tuaque, & personarum a Te forsan deputandarum monita, jussa, & mandata, ea qua decet obedientia, & fide exequantur, & adimpleant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino inviolabiliter observari.

Obstantibus derogat.

§. 4. Non obstan. omnibus illis, quæ in literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. Julii 1627. An. IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die tertia Julii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

Sepa-

CCXXIX.

Confirmatio nonnullorum Capitulorum, quæ inita sunt inter FF. Ord. B. M. de Mercede Redempt. Captiv., occasione separationis Discalceatorum a Calceatis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. IN Sede Principis Apostolorum nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, ea, quæ propterea concorditer facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata remaneant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Capitula observanda pro pacifica separatione. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs inter dilectos filios Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Calceatos ex una, ac Fratres ejusdem Ord. Congregat. Discalceatorum nuncupatorum ex altera partibus infrascripta Capitula occasione separationis, ac totalis dismembrationis Discalceatorum hujusmodi a Fratribus Calceatis prædictis de mandato dilecti filii nostri Gasparis tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyteri Cardinalis Borgiæ nuncupati, ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, intervenientibus, & assistentibus dilectis similiter filiis Joanne de Antillon tunc uti Vicario Generali, & Provinciali, ac Procuratore Generali in Romana Curia, ac Petro de Gusman. etiam tunc Procuratore Provinciæ Castellæ ejusdem Ordinis, necnon Didaco de S. Paulo tunc similiter ejusdem Ordinis Procuratore Generali, inita fuerint tenoris subsequentis, videlicet.

De eligendo Vicario Gen. Recollectorũ. §.2. In primis statuitur, quod supplicetur Suæ Sanctitati nomine partium supradictarum, ut pro hac vice dumtaxat dignetur nominare unum Vicarium generalem Recollectum, qui habeat eamdem auctoritatem, Jurisdictionem, præeminentiam, & superioritatem super omnes Recollectos, illiusque Monasteria utriusque sexus, quam habet Reverendiss. Generalis super totam Religionem Calceatorum, & qui similiter possit nominare Provinciales, Diffinitores, Electores, & Procuratores Generales Provinciarum Castellæ, Bœticæ, ac Siciliæ pro hac vice dumtaxat, & assignare locum, in quo sit celebrandum Capitulum Generale futurum, ac dividere, & nominare Provincias.

Tempus officiis ejusdem designatur. §.3. Item, quod Vicarius Generalis Apostolicus gubernet Recollectionem uti supremum caput a die notificationis Bullæ, seu Motus proprii emanandi in confirmationem horum Capitulorum usque ad primum Capitulum Generale celebrandum in die Pentecostes anni proximi venturi 1622. in quo poterit reeligi, si sic bene visum fuerit convenire Recollectioni.

Capitula Gen. quolibet sexennio celebranda. §.4. Item quod a die Pentecostes anni 1622. in posterum futuris perpetuo temporibus quolibet sexennio debeat celebrari Capitulum generale Recollectionis in die Pentecostes, servando in omnibus ordinem, qui servatur a Patribus Calceatis. Interim quod non fiant Constitutiones a Discalceatis.

Calceati nullam vocem habent in Capitulis. §.5. Item, quod vox tam activa, quam passiva pro electione hujusmodi Vicarii Generalis solum competat Religiosis Recollectis, absque eo quod Patres Calceati, & eorum Reverendiss. Generalis possint modo aliquo concurrere, nec intervenire in illa, nec in illis actibus Capitularibus.

Vocales, qui esse debeant. §.6. Item, quod Vicarius Apostolicus Generalis eligat in qualibet Provincia unum Procuratorem Generalem, & quatuor Diffinitores, ad quos pertineat, una cum Procuratore Generali Romanæ Curiæ, electio futuri Vicarii Generalis, qui debeat residere, vel nominare Præsidentem in omnibus Capitulis.

Quid præstandum eveniente obitu Vicarii Generalis. §.7. Item, quod si contigerit Vicarium Generalem Apostolicum ex hac vita migrare ante nominationem Provincialium, in tali casu succedat in officio ejusdem Vicarii Generalis Commissarius, qui fuerit Bœticæ, & in illius defectum Commendator, qui tunc temporis fuerit Monasterii S. Barbaræ Oppidi Matriti, & eo non existente, Commendator Recollectus Civitatis Hispalensis, & in defectum talis Commendatoris, ille, qui fuerit Monasterii nuncupati de San Lucar de Barrameda: quod si talis mors eveniat facta jam nominatione Provincialium, tunc temporis succedat in dicto Officio Vicarii Generalis Provincialis ejusdem Provinciæ, cujus erat Vicarius Generalis, & eo deficiente Vicarius Provincialis, & illo non existente, Diffinitor antiquior ejusdem Provinciæ.

Cessiones favore Discalceatorum. §.8. Item, quod Reverendiss. Generalis, & Patres Provinciales Calceati renunciant omni meliori modo de jure locum habente Jurisdictioni, potestati, superioritati, & præheminentiæ illis quomodolibet spectanti, vel quæ in futurum quomodolibet poterit spectare, vel pertinere super Recollectionem, illiusque Monasteria utriusque sexus. Item, quod similiter renunciant actioni interveniendi Capitulis Generalibus, & Provincialibus Discalceatorum, in quibus nullus Calceatus possit intervenire, nec modo aliquo vocem habere. Item, quod similiter Patres Calceati renunciant omni superioritati, jurisdictioni, electioni, & actioni quomodolibet competentibus illis, vel pro tempore competituris ad obtinendum prælationes in Monasteriis Religiosorum Recollectionis utriusque sexus nunc, & pro tempore existentibus, excepto Monasterio Monialium Recollectarum Oppidi Matriti, quia hoc Monasterium debet remanere sub eadem obedientia, sub qua modo militat.

Et vice versa. §.9. Item, quod Patres Recollecti non possint assistere Capitulis Generalibus, vel Provincialibus Calceatorum, nec in illis haben-

habere vocem, sive active, sive passive, & quoad hunc articulum renunciant omni actioni, & juri nunc, & pro tempore quomodolibet eis competenti. Item, quod similiter renunciant, & abdicant a se quamcumque prætensionem, actionem, vel jus, quæ nunc habent, & pro tempore quomodolibet habere, vel prætendere possunt ad obtinendas prælationes in Monasteriis Calceatorum utriusque sexus, illis, vel illius Provinciis hucusque annexis.

Vicarius Gener. Recollectorum a Generali Ordinis confirmādus.

§.10. Item pro quanto Recollectio rationabiliter veretur, ne tempus oblivioni mandet tot beneficia accepta a dicta Religione Calceatorum ejus matre, statuitur, quod Vicarius Generalis Recollectus infra tres menses a die suæ electionis teneatur illam præsentare Reverendiss. Generali Ordinis, qui, si fuerit canonica, necessarie illam confirmet: & hæc sola præeminentia reservatur Reverendiss. Generali super Recollectionem: quod si facere recuset intra quindecim dies ab illius præsentatione, accedat, & recursum habeat pro illius confirmatione ad Nuncium Suæ Sanctitatis in Regnis Hispaniarum commorantem.

Procuratoribus Provincialibus vocalieas asserta.

§.11. Item ob paucitatem suffragiorum, quæ pro nunc in Capitulo Generali vocem habebunt, statuitur, quod Procuratores Provinciales cujuscumque Provinciæ Discalceatorum in electione Vicarii Generalis habeant vocem activam, sicut Definitores Capituli Generalis.

Discalceati nequeunt se negocio Redemptionis immiscere.

§.12. Item, quod Ministerium Redemptionis solum spectet Religiosis Calceatis, & quod Patres Recollecti non se intromittant in recipiendis legatis a Christifidelibus relictis ad dictum effectum, nec possint petere in suis Monasteriis, nec extra pro redimendis captivis, nec habere cippos, nec capsas, nec aliquid aliud pro eleemosyna petenda hac de causa, quia totum hoc debet mandari curæ, & solicitudini Patrum Calceatorum dumtaxat, sicut usque nunc fuit in consuetudine. Et ad tollendos scrupulos, & sedandas conscientias, statuitur, quod nomine partium fiat instantia SS. D. N. quatenus dignetur declarare, Religiosos Recollectionis liberos, & deobligatos esse ab exequutione quarti voti, & similiter prædictarum partium nomine eidem Sanctissimo supplicetur, quatenus etiam dignetur communicare, & concedere Recollectioni omnia indulta, & privilegia, quæ hucusque in favorem Religionis Calceatorum a Sede Apostolica emanarunt, & imposterum emanabunt, etiam illa, quæ intuitu Redemptionis eidem Religioni sunt concessa, taliter quod talis extensio dumtaxat fiat quantum ad fructus spirituales, nullum reservando, & non quantum ad jus administrandi dictam Redemptionem, & percipiendi fructus, eleemosynas, & alia ad eam quomodolibet spectantia, nam quantum ad hoc exclusi, & privati in perpetuum manebunt.

Debent tamen reliquas Const. Apost. servare.

§.13. Item, quod omnia decreta, & Bullæ Apostolicæ in favorem Recollectionis concessa adimpleantur de verbo ad verbum, dummodo in toto, vel in parte non contraveniant his præsentibus Capitulis.

Vicarius Gen. his debet stare Capitulis.

§.14. Item, quod Vicarius Generalis Recollectionis a Sua Sanctitate electus statim, quod fuerit a Notario publico requisitus cum Brevi Apostolico, teneatur exercere suum officium, primitus, & ante omnia jurando adimplere in omnibus hæc Capitula, & quodcumque illorum: & contrarium faciendo gratia Sanctissimi sit, & intelligatur nullius valoris.

Hæc Concordia a partibus ratificanda.

§.15. Item, quod concordia debeat tam a Religiosis Calceatis, quam Discalceatis in suis primis Capitulis Generalibus respective ratificari, & quod si quælibet ex partibus huic concordiæ contravenerit in toto, vel in parte, vel illam non ratificaverit, videatur amittere jus, quod habebat contra aliam: Et similiter incurrere in pœnam viginti mille ducat. applicandorum alteri parti.

§.16. Item, quod ab utraque parte unanimiter supplicetur Suæ Sanctitati, ut dignetur approbare, & confirmare hanc concordiam per viam Motus proprii, vel alio meliori modo sibi beneviso, ut in totum finis imponatur litibus inter dictos Religiosos pendentibus. Item, quod suprascripta Capitula, & conventiones ad majus robur, & vim illorum a Procuratoribus Generalibus Calceatorum, & Discalceatorum prædictæ Religionis suis nominibus subscribi, & firmari debeant.

Confirmatio præfatorum Capitulorum.

§.17. Nos inviolabili Capitulorum hujusmodi observantiæ, felicique dictæ Congregationis regimini, atque gubernio, quantum cum Deo possumus, consulere, necnon ejusdem Congregationis fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostris, præinserta Capitula hujusmodi, citra tamen dispensationem super quarto voto hujusmodi apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Reservatio quarti Voti.

Decretum irritans.

§.18. Decernentes, eadem præinserta Capitula, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.19. Quocirca Venerabilibus fratribus Joanni Baptistæ Patriarchæ Antiocheno moder-

moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio, & Archiepiscopis, & Episcopis, in quorum Diœcesi Monasteria, Domus, & alia dictorum fratrum Discalceatorum loca regularia erecta, & instituta sunt, & pro tempore erigi, & institui contigerit, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Fratres Discalceatos prædictos præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quomodolibet molestari, vel perturbari.

Contravenientium pœnæ.

§.20. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.21. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliás in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Julii 1627. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, 8. Julii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

V. Theat.

CCXXX.

Committitur Collectori Spoliorum in Regno Portugalliæ, ut Officiales Cameræ Ulysipponensis absolvat a censuris, in quas incurrerant ob exacta ab Ecclesiasticis nonnulla vectigalia ad derivandam aquam in Urbem, in alios vero usus impensa.

Ex Regest. Secret. Brev.

Venerab. fratri Laurentio Episcopo Hieracen. moderno, & pro tempore existenti Jurium, & Spoliorum Cameræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Officiales Cameræ Ulyssipponenses.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præsidens, & Officiales Cameræ Civitatis Ulixbonen., quod ipsi provide considerantes, Civitatem prædictam, quæ numeroso admodum Populo referta existit, aquarum dulcium, & Fontium penuria non mediocriter laborare, & aquam ad eamdem Civitatem non nisi e locis ab ea multum distantibus derivari posse; Communitatis vero, & Hominum ejusdem Civitatis facultates gravibus expensis attritas esse, ac gravioribus propterea subeundis minime suppetere, habitis prius desuper variis tractatibus, cum expensas hujusmodi nulla alia faciliori ratione, ac minori Communitatis, & Hominum prædictorum incommodo fieri posse judicarent, Gabellam unius regalis monetæ illarum partium, valoris autem unius quatreni circiter monetæ Romanæ super qualibet libra Carnis, necnon dimidii regalis hujusmodi super qualibet Vini, quod in Cauponis venditur, mensura Foglietta vulgo nuncupata per Carnes, & vinum ementes tam ecclesiasticos, quam seculares persolvendam imposuerunt, impositamque nonnullorum annorum spatio exegerunt, & ex ejusdem Gabellæ pecuniis certam aquæ quantitatem, sed non eam, quæ sublevandis Communitatis, Civitatis, & Hominum prædictorum necessitatibus satis esset, in eamdem Civitatem derivari curarunt, unde cum pecunias, quæ ex continuata dictæ Gabellæ exactione provenerant, in residuæ, atque necessariæ aquæ derivationem erogare decrevissent; alia vero ex parte animo revolverent clar: mem: Philippum III. Hispaniarum Regem Catholicum, qui de anno 1619. iter in Portugalliæ Regnum pro felici ipsius statu, gubernio, atque regimine susceperat, pro defensione fidei catholicæ, necnon obdedientiæ erga Romanam Ecclesiam in omnibus Regnis, atque Ditionibus suis conservatione adeo magnos sumptus fecisse, ut non solum ordinarios, & extraordinarios Regnorum suorum, sed etiam patrimonii sui regalis redditus, omniaque illorum æraria fere absumpsisset: Insuper diversas Nationes Religionis

gionis catholicæ inimicas non solum omnia dicti Regni Maria infesta reddidisse, multos Christifideles in miserabilem servitutem abducere, & pro earum redemptione ingentem pecuniarum vim e dicta Civitate extrahi; verum etiam suscepta a multis annis citra in Indias Orientales navigatione, ingentique navium multitudine comparata, nonnullas Arces, & Propugnacula in diversis Indiarum prædictarum partibus occupasse, sive construxisse, & animum ad alia occupanda adiicere, neque eas tot classes, & arma tam in eisdem Indiarum, quam Regni prædicti partibus cum immensis etiam patrimonii charissimi in Christo filii nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici impensis ad hunc finem instructa debellare potuisse; immo illas prævaluisse præsertim post occupatum a Persis earumdem nationum auxilio suffultis Propugnaculum Ormusii, itaut nisi de aliqua subventione eidem Philippo IV. Regi provideretur, evidentissimum periculum adesset, ne cætera ejusdem Philippi IV. Regis propugnacula, & loca ibi existentia amitterentur; his, & aliis similibus urgentibus causis fidei catholicæ defensionem, & propagationem concernentibus permoti, unum ducentorum, & octoginta millium Philippo III., & aliud ducentorum millium scutorum monetæ dicti Regni servitia, sive donativa nuncupata Philippo IV. Regibus prædictis tam ex pecuniis dictæ Gabellæ, quam ex quorumdam censuum juros vulgo nuncupatorum super fructibus dictæ Gabellæ per eosdem Præsidentem, & Officiales venditione conflata obtulerunt, & concesserunt, censuras, & pœnas ecclesiasticas per Sacros Canones, & Conciliorum generalium, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi solitæ dispositionem contra Gabellas a personis ecclesiasticis quoquo modo exigentes inflictas damnabiliter incurrendo.

Commissio de qua in rubrica.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, aquæ prædictæ in dictam Civitatem derivatio non modo laicorum, sed etiam Ecclesiasticorum usibus inserviat, ac propterea Præsidens, ac Officiales prædicti Nobis humiliter supplicari fecerint, ut sibi de absolutionis beneficio in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur; Nos igitur Præsidentis, & Officialium prædictorum conscientiarum quieti, quantum cum Domino possumus, benigne consulere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut Præsidentem, & Officiales prædictos, & quoscumque alios, si hoc a Te humiliter petierint, imposita illis, & eorum cuilibet arbitrio tuo pœnitentia salutari, & aliis injunctis injungendis, & dummodo a similibus de cætero abstineant, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmissorum occasione, usque ad diem publicationis præsentium quomodolibet incursis, auctoritate nostra, absolvas, & totaliter liberes, illisque dictas pœnas, ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes ab Ecclesiasticis ex dicta Gabella per eosdem Præsidentem, & Officiales, & alios prædictos quomodolibet exactas, gratiose remittas, & condones, eosque in pristinum, & eum, in quo, antequam præmissa emanarent, quomodolibet erant statum, restituas, reponas, & plenarie reintegres, sive ad ejusdem Præsidentis supplicationem, sive Officialium, & aliorum prædictorum tibi faciendam facultatem hujusmodi, vicesque tuas in præmissis quibusvis confessariis idoneis ubilibet existentibus, & ab Ordinariis locorum approbatis, modo, & forma similibus communices, & subdeleges.

Obstantium derogatio.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Julii 1627. An.IV.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die Decimaquarta Julii 1627. Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXXI.

Commissio eidem Collectori permittendi impositionem vectigalis etiam Ecclesiasticis super aqua dulci Ulyssiponem inducenda.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. Fratri Laurentio Episcopo Hieracen. moderno, & pro tempore existenti Jurium, & Spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ea refert, quæ in præcedenti constitutione sancita sunt.

§.1. Hodie pro parte dilectorum filiorum Præsidentis, & Officialium Cameræ Civitatis Ulyxbonen. Nobis exposito, quod ipsi provide considerantes, Civitatem prædictam numeroso admodum Populo refertam aquarum dulcium, & Fontium penuria non mediocriter laborare, & aquam ad eamdem Civitatem nonnisi e locis ab ea multum distantibus derivari posse; Communitatis vero, & hominum ejusdem Civitatis facultates gravibus expensis attritas esse, ac gravioribus propterea subeundis minime suppetere, habitis prius desuper variis tractatibus, cum expensas hujus-

hujusmodi nulla alia faciliori ratione, ac minori Communitatis, & hominum prædictorum incommodo fieri posse judicarent, Gabellam unius regalis monetæ illarum partium, valoris autem unius quatreni circiter monetæ Romanæ, super qualibet libra carnis, necnon dimidii regalis hujusmodi super qualibet vini, quod in cauponis venditur, mensura, foglietta vulgo nuncupata, per carnes, & vinum ementes tam ecclesiasticos, quam seculares persolvendam imposuerunt, impositamque nonnullorum annorum spatio exegerunt, & ex ejusdem Gabellæ pecuniis certam aquæ quantitatem, sed non eam, quæ sublevandis Communitatis, Civitatis, & hominum prædictorum necessitatibus satis esset, in eamdem Civitatem derivari curarunt; unde cum pecunias, quæ ex continuata dictæ Gabellæ exactione provenerant, in residuæ, atque necessariæ aquæ hujusmodi derivationem erogare decrevissent; alia verò ex parte animo revolverent cla: me; Philippum III. Hispaniarum Regem Catholicum, qui de anno 1619. iter in Portugalliæ Regnum pro felici ipsius statu, gubernio, atque regimine susceperat, pro defensione fidei Catholicæ, necnon obedientiæ erga Romanam Ecclesiam in omnibus Regnis atque ditionibus suis conservatione adeò magnos sumptus fecisse, ut non solum ordinarios, & extraordinarios Regnorum suorum, sed etiam patrimonii sui regalis redditus, omniaque illorum æraria ferè absumpsissent. Insuper diversas Nationes Religionis Catholicæ inimicas non solum omnia dicti Regni Maria infesta reddidisse, multos Christifideles in miserabilem servitutem adducere, & pro earum redemptione ingentem pecuniarum vim e dicta Civitate extrahi, verum etiam suscepta à multis annis citra in Indias orientales navigatione, ingentiq. Navium multitudine comparata, nonnullas arces, & Propugnacula in diversis Indiarum prædictarum partibus occupasse, sive construxisse, & animum ad alia occupanda adjicere; neque eas tot classes, & arma tam in eisdem Indiarum, quam Regni prædicti partibus cum immensis etiam patrimoni charissimi in Christo filii nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici impensis ad hunc finem instructa debellare potuisse, immò illas prævaluisse, præsertim post occupatum à Persis earumdem Nationum auxilio suffultis propugnaculum Ormutii, ita ut, nisi de aliqua subventione eidem Philippo IV. Regi provideretur, evidentissimum periculum adesset, ne cætera ejusdem Philippi IV. Regis propugnacula, & loca ibi existentia amitterentur; his, & aliis similibus urgentibus causis fidei catholicæ defensionem, & propagationem concernentibus permoti, unum ducentorum, & octoginta millium Philippo III. & aliud ducentorum millium scutorum monetæ dicti Regni servitia, sive donativa nuncupata Philippo IV. Regibus prædictis tam ex pecuniis dictæ Gabellæ, quam ex quorumdam censuum juros vulgo nuncupatorum super fructibus dictæ Gabellæ, per eosdem Præsidentes, & Officiales venditione conflata obtulerunt, & concesserunt, censuras, & pœnas ecclesiasticas per sacros Canones, & Conciliorum Generalium, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi solitæ dispositionem contra Gabellas a personis ecclesiasticis quoquo modo exigentes inflictas damnabiliter incurrendo;

§.2. Nos Præsidentis, & Officialium prædictorum supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ per alias nostras in simili forma Brevis expeditas Literas commisimus, & mandavimus, ut Præsidentem, & Officiales prædictos, & quoscumque alios, si hoc à te humiliter petiissent, imposita illis, & eorum cuilibet arbitrio tuo pœnitentia salutari, & aliis injunctis injungendis, & dummodo à similibus de cætero abstinerent, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per eos, & eorum quemlibet præmissorum occasione usque ad diem publicationis Literarum prædictarum quomodolibet incursis, auctoritate nostra absolveres, & totaliter liberares, illisque dictas pœnas, ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes ab Ecclesiasticis ex dicta Gabella per eosdem Præsidentem, & Officiales, aliosque prædictos quomodolibet exactas gratiosè remitteres, & condonares, eosque in pristinum, & eum, in quo, antequam præmissa committerent, quomodolibet erant statum, restitueres, reponeres, & plenariè reintegrares, sive ad ejusdem Præsidentis supplicationem, nomine officialium, & aliorum prædictorum tibi faciendam facultatem hujusmodi, vicesque tuas in præmissis quibusvis confessariis idoneis ubilibet existentibus, & ab Ordinariis locorum approbatis modo, & forma similibus communicares, & subdelegares, & alias, prout in dictis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Cum autem, sicut Præsidens, & Officiales prædicti Nobis denuò exponi fecerunt, aqua in eamdem Civitatem hucusque derivata, non ejus est quantitatis, quæ sublevandis Communitatis, & hominum prædictorum necessitatibus sufficiat, ipsius vero aquæ derivatio non modo laicorum, sed etiam ecclesiasticorum usibus inserviat, & propterea quod non solum census prædictos extinguere, sed etiam residuam aquæ quantitatem ad sublevandas necessitates hujusmodi requisitas in eamdem Civitatem derivare valeant, Gabellam prædictam modo, & forma præmissis de novo imponere, eamque ad effectus prædictos exigere posse desiderent, si nostra ad id sibi licentia suffragetur, & facultas: Nos Præsidentem, & Officiales prædictos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa

Commissio, de qua in Rubrica.

causa latis, si quibusquomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut de præmissis te diligenter informes, & si per informationem eamdem preces veritate nitti repereris, super quo conscientiam tuam oneramus, Præsidenti, & Officialibus prædictis, ut pro extinguendis censibus hujusmodi, ac residuæ aquæ prædictæ quantitate in dictam Civitatem derivanda, Gabellam prædictam de novo imponere, illamque etiam à personis ecclesiasticis tam regularibus, quam secularibus cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, absque ullo conscientiæ scrupulo, aut censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursu, ut præfertur, exigere, pecuniasque ex eadem Gabella proventuras, in eorumdem censuum extinctionem in primis, & ante omnia, ac deinde per tempus tibi benevisum dumtaxat, residuæ aquæ hujusmodi ad sublevandas necessitates, ut præfertur, requisitæ derivationem, & non alios usus convertere, & erogare libere, & licite valeant, licentiam, & facultatem auctoritate nostra concedas.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatum, ne pecuniæ colligendæ in alios usus distrahantur.

§.4. Volumus autem, quod pecuniæ ab ecclesiasticis prædictis ratione dictæ Gabellæ verisimiliter exigendæ penes personam fide, & facultatibus idoneam à Præsidente, & Officialibus prædictis eligendam, & ab eodem Collectore probandam omnino deponantur, quodque persona sic electa de pecunias hujusmodi ad effectū eosdem census extinguendi, & prædictam residuę aquę quantitatem in dictam Civitatem derivandi, numerando, Præsidens vero, & Officiales de illas in alios usus non erogan. sub pœna nullitatis præsentis, necnon excommunicationis tam ab ipsa persona, quam ab aliis, qui pecunias hujusmodi in alios, quam prædictos usus erogaverint, ipso facto incurrendæ, solitum præstent in manibus tuis juramentum.

Dat. die 15. Julii 1627. An.IV.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Julii 1627. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXXXII.

Revocatio reservationum pensionum perpetuarum super Beneficiis Ecclesiasticis ad Collegiorum, & Piorum Locorum favorem factarum, & Indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusvis concessorum.

De pensionibus ultra disposita a sacris Canonibus, & a Concil. Trident. scias a Pio V. fuisse revocatas facultates transferendi pensionis quibuscumque Militiis concessas, ut in sua Const.XCVIII. Sacrosanctum *Tom.IV. Par.III. fol.*38.

Quomodo vero, & quando super Ecclesiarum fructibus pensiones reservari possint definivit Leo X. in Const.VIII. *Supernæ*. Tom.III. Par.III. fol.395.

Causæ hujus const.

Sanctissimus D. N. Urbanus divina providentia Papa VIII. qui pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conservationi, & exonerationi consultum volens, uniones Beneficiorum hujusmodi præterquam in certos casus factas, necnon facultates transferendi pensiones, quæ effectum integraliter sortitæ non essent, pro summa, quæ medietatem veri valoris fructuum Beneficiorum, super quibus pensiones hujusmodi impositæ forent, excederent, specialibus desuper editis regulis revocavit; libertati eorumdem Beneficiorum plenius prospicere, & quod in antiquorum onerum moderatione præcavit, multo fortius in novorum impositione avertere cupiens;

Revocatio facultatum reservationum pensionū perpetuarum.

§.1. Quascumque reservationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumvis Beneficiorum, non tamen juri spatronatus laicalis existentium, etiam in favorem quorumcumque Collegiorum, Capitulorum, Universitatum, Locorum, & Beneficiorum, etiam per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, etiam apostolica auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorū factas, quæ suum necdum sortitæ sunt effectū;

Necnon indultorum imponendi pensiones etiam temporales.

§.2. Necnon omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia imponendi quascumque pensiones etiam temporales super quibusvis Beneficiis, non tamen Jurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones jam antea, apostolica auctoritate, desuper forsan, non tamen certis personis reservatas, personas sibi benevisas nominandi, etiamsi ad nominationem hujusmodi jam forsan sit processum, quatenus tamen per Notarii desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicujus termini singularum pensionum hujusmodi specialiter, & expresse in eam causam ante publicationem præsentium facta quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali,

pali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, quovis intuitu, & consideratione, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine, ac etiam quod in eis, quod illa sub revocationibus, & contrariis dispositionibus per Romanos Pontifices pro tempore existentes comprehendi non posse, aut debere, concessum foret, & aliàs cum quibusvis aliis etiam derogatoriarum derogatoriis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur, haberi voluit pro expressis, vel aliàs quovis modo, & ex quavis causa per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus concessa revocavit, cassavit, & annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit.

Clausula sublata.

§.3. Decernens sic in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosquemet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus super præmissis per quoscumque, etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliisque præmissis, necnon regula de jure quæsito non tollendo, statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica sub die 21. mensis Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimi tertii publicatis, quodque dicti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in Constitutionibus, & Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum Constitutionum, & Regularum editionem, & publicationem facien. non includantur, nisi illæ eorundem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones, & Regulæ edendæ de ipsorum Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque, nequaquam obstantibus.

Papæ subscriptio.

Pl. publicetur, & describatur. M.

Publicata 20. Julii hora decimaquarta in Cancellaria Apostolica 1627. A. Reg.

Publicatio facta die 20. Julii.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, die vero Martis 20. Julii, & registrata fuit in Quinterno Cancellariæ Apostolicæ, Pontificatus SS. D. N. Papæ Anno IV.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

CCXXXIII.

Erectio Collegii Urbani de Propaganda Fide.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IMmortalis Dei Filius nostram mortalitatem induere volens, ut tenebras infidelitatis, atque insipientiæ umbras dejiceret, quæ hominum animas oppleverant, veluti Sol fulgentissimus est exortus, & veræ fidei igniculos ubique terrarum per Apostolos, cæterosque Evangelii præcones, tamquam per nitidissima Sydera diffundere curavit. Quoniam verò, vel quædam supersunt Regiones, quæ ut penitus locorum intercapedine dissitæ, vel barbara feritate dissociatæ, lumen adhuc divinæ legis, ac fidei minime exceperunt, aut nonnullæ reperiuntur, quibus olim quidem Sacrosancti Evangelii splendor affulsit, sed vel hæreticæ labis tenebris iterum obvolutæ, vel infidelium, paganorumque impiorum catholicæ fidei desertorum colluvione obrutæ, vel si quæ paucæ in Fide permanserunt, desertæ à Pastoribus in atra perfidiæ, vel ignorantiæ nocte versantur, atque delitescunt. Idcircò Nobis, qui licet immeritò divini, atque increati Solis speciem visibilem in terris referimus, onus incumbit, ut ministri idonei eligantur, qui ad illas gentes cœcitate spirituali captas profecti vitæ probæ, ac morum fulgore micantes, doctrinæ evangelicæ, ac zelo animarum ardore flagrantes, veluti Candelabra super montium jugis sita, tenebras tam Infidelitatis, quam Hæreseos pro viribus dissolvant, atque dissipent.

J. B. Vives Palatium pro erigendo Collegio donat.

§.1. Cùm itaque, sicut Nobis innotuit, dilectus Filius Magister Ioannes Baptista Vives Presbyter Valentinus Citerioris Hispaniæ, in utraque Signatura nostra Referendarius, Prælatusque domesticus, ac familiaris, & continuus commensalis noster, ac dilectæ in Christo filiæ Nobilis mulieris Isabellæ Claræ Eugeniæ Infantis Hispaniarum, ac Belgicarum Provinciarum Principissæ, & Gubernatricis apud Nos, Sedemque Apostolicam ordinarius residens Legatus, zelo domus Dei, animarumque salutis, ac propagationis, & tuitionis sanctæ fidei catholicæ, aliisque piis rationibus, & devotione ductus, Palatium quoddam in Platea Sanctissimæ Trinitatis Montis Pincii nuncupatæ de Urbe, sub Regione Columnæ, intra sua notissima latera, Plateamque prædictam, ac vias publicas situm, aliàs delli Farratini nuncupatum, quod ad præsens inhabitat, unà cum suis membris, area, cortile, stabulis, remissis, usibus, commoditatibus, adjacentiis, & pertinentiis universis, ad effectum in illo, illiusque situ Collegium, seu Seminarium unum Apostolicum Sacerdotum, seu Clericorum Secula-

cularium; qui saltem ad Sacros Ordines majores, seu eorum ad minus aliquem infra annum a die eorum in illo receptionis computandum, omnino promoveri debeant, & teneantur, ex omni gente, & natione desumendorum, & per Nos, Romanosque Pontifices successores nostros pro tempore existentes ad fidem prædictam in toto orbe terrarum, universisque illius partibus propagandam, dilatandam, & tuendam perpetuis futuris temporibus, & quousque electorum numerus completus, unusque Pastor, & unum Christi Ovile facta fuerint, duraturum, sub Regulis, Legibus, Statutis, Constitutionibus, & Ordinationibus, Nobis, & Successoribus nostris bene visis edendis, & stabiliendis, erigendi, instituendi, & creandi, & pro illius dote, seu dotis nomine, Alumnorumque in dictum Collegium, seu Seminarium pro tempore introducendorum sustentatione, viginti tria Fidei, & triginta Sancti Bonaventuræ, ac quinquaginta Salis respective nuncupata loca Montium de Urbe, una cum eorum omnibus, & singulis fructibus, ac proventibus insimul ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter scuta monetæ Romanæ, ad rationem decem juliorum pro singulo scuto hujusmodi annuatim ascendentia, ac censum annuum aliorum centum quadraginta scutorum similium, aliàs ad commodum quondam Diomedis Mussi Cremonensis pro sorte principali duorum millium scutorum similis monetæ super bonis quondam Joannis Francisci Ugolini, per acta dilecti filii Rinaldi Buratti Curiæ Causarum Cameræ nostræ Apostolicæ Notarii, sub die vigesima nona Aprilis anni Domini millesimi sexcentesimi vigesimi quarti, ad rationem septem pro centenario, & anno constitutum, ac postmodum ad opus dicti Joannis Baptistæ, per acta dilecti etiam filii Laurentii Bonincontri Curiæ Capitolii Notarii, sub die septima Augusti ejusdem Anni venditum, & cessum, ac ad præsens per dilectos filios, natos, & hæredes dicti quondam Joannis Francisci solvi solitum, & denique reliqua omnia sua bona mobilia, & immobilia, præsentia, & futura, pecuniarum summas, actiones, & credita, juraque, & alia quorumvis Montium loca, quæ tempore sui obitus habebit, & possidebit, seu ad eum quomodolibet spectare, & pertinere dignoscentur in hac nostra Urbe, & illius districtu dumtaxat existentia, exceptis tamen tribus millibus scutis similis monetæ Romanæ, ad eamdem rationem Juliorum decem pro singulo scuto hujusmodi ex promptioribus suis bonis mobilibus depromendis, per eum aliàs in animæ suæ refrigerium Hospitali, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Monte Serrato nuncupatæ etiam de Urbe, donatione causa mortis, sub die prima mensis Decembris Anni ejusdem Domini millesimi sexcentesimi vigesimi quinti, per acta dilecti filii Jacobi Morer Clerici conjugati Elnen. Diœcesis, in Archivio Romanæ Curiæ descripti Notarii legatis, nec non quoad vixerit, dicti Palatii, cum præfatis suis membris, adjacentiis, & pertinentiis, usu, & habitatione, ac præfatorum, & aliorum quorumcumque locorum Montium, censusque prædicti, & reliquorum omnium, tam mobilium, quam immobilium, præsentium, & futurorum, quovis nomine nuncupatorum bonorum suorum usufructu, & de scutis centum auri in auro ad beneplacitum suum testamentaliter disponendi facultate sibi reservatis, expensaque funeralium, & exequiarum suarum, juxta status sui exigentiam, & qualitatem dempta Nobis, & Successoribus nostris canonicè intrantibus, cum conditione tamen, quod si Collegium, seu Seminarium hujusmodi in dicto Palatio, suisque membris, & pertinentiis, cum applicatione dictorum bonorum pro illius dote, & Alumnorum in eo introducendorum sustentatione assignatorum, vita nostra durante, non fundaverimus, erexerimus, vel instituerimus, infrascripta donatio successori nostro immediate sequenti, sub eadem conditione, & eo etiam in his deficiente, aliis Romanis Pontificibus successoribus nostris, ut præfertur canonicè intrantibus in infinitum, donec, & quousque intentio, & pia voluntas dicti Joannis Baptistæ, modo præmisso, suum plenum sortiatur effectum, & non aliàs, nec alio modo facta esse censeatur, donatione spontanea, & irrevocabili, quæ dicitur inter vivos fieri, per acta dilecti filii Chrisantis Roscioli Fulginaten. similiter Curiæ Causarum Cameræ nostræ Apostolicæ Notarii, sub die prima mensis Junii anni ejusdem Domini 1626. dederit, donaverit, cesserit, & transtulerit, & pro observatione Statutorum Urbis circa insinuationes similium donationum faciendas editorum sponte, omnique meliori modo, quo potuit, & debuit, dilectum filium Substitutum dilecti filii Commissarii generalis Cameræ nostræ prædictæ ad specialiter, & expresse donationem, cessionem, & translationem prædictas, coram quovis Ordinario, vel alio Romanæ Curiæ Judice, & coram quibus opus esset, suo nomine insinuandas, significandas, & notificandas Procuratorem suum fecerit, & constituerit.

Dotemque pro Alumnorum sustentatione constituit.

Reservatio usufructus sua vita durante.

§.2. Nobisque præterea tenore dicti Instrumenti, quatenus donationem, cessionem, & translationem hujusmodi pro illarum majori subsistentia, & perpetua roboris firmitate, de apostolicæ potestatis plenitudine confirmare, & approbare, omnesque tam formales, & substantiales, quam alios quosvis, tam juris, quam facti defectus, qui quomodolibet in iisdem intervenerint, de ejusdem potestatis plenitudine supplere, & tollere vellemus, & dignaremur, instanter supplicaverit, prout in Instrumento desuper per dictum Chrisantem Notarium rogato plenius continetur. Postmodum vero dilectus filius Joannes Altovitus supradicti Commissarii generalis Substitutus, sicut accepimus, facultate procuratoria hujusmodi utens, coram dilecto filio Stephano Vajo prædictæ Curiæ Capitolinæ primo Collaterali nuncupato, Romanæque Curiæ

Instat, ut prædicta a Pontifice confirmentur.

Curiæ ordinario, & ad interponenda Decreta in contractibus voluntariæ jurisdictionis a Nobis specialiter deputato Judice donationem, cessionem, & translationem prædictas originaliter exhibuerit, insinuaverit, & significaverit, illasque ad plenam, & veram dicti Judicis notitiam, juxta Statutorum prædictorum formam, & tenorem deduxerit, & tandem illas per dictum Judicem pro Tribunali sedentem, causa cognita, admitti, & pro insinuatis haberi, & in actis publicis dilecti filii Joannis Baptistæ de Octavianis dictæ Curiæ Capitolinæ Notarii, juxta formam dictorum Statutorum registrari, auctoritatemque, & decretum per dictum Judicem desuper quomodolibet necessaria, opportune interponi, sub die sexta ejusdem mensis Junii obtinuerit.

Prædicta omnia confirmat Urbanus.

§.3. Nos igitur, qui catholicæ religionis incrementum, hæresumque extirpationem non solum sinceris desideramus affectibus, sed ad universarum gentium, & animarum salutem procurandam, ac fidem catholicam in universum mundum propagandam, tuendamque debitores Nos esse fatemur, ac propterea laudabili desiderio, & piæ voluntati dicti Joannis Baptistæ, conditionique in dictæ donationis Instrumento quoad appositæ satisfacere cupientes, ipsumque Joannem Baptistam a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac Palatii prædicti, singulorumque locorum, & membrorum suorum situationes, confinia, qualitates, vocabula, & denominationes, ac donationis, & desuper confecti Instrumenti, illiusque insinuationis, decreti, assignationis, aliorumque superius relatorum Instrumentorum totos tenores, etiam veriores, ac datæ, præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, non ad ejusdem Joannis Baptistæ, vel alterius pro eo Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, & deliberatione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, donationem, cessionem, & translationem hujusmodi, omniaque in Instrumento desuper, ut præfertur, celebrato contenta acceptantes, illaque grata, & rata habentes, eadem apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, aliosque etiam substantiales defectus, si qui desuper forsan intervenerint, eisdem auctoritate, & tenore supplemus.

Collegium Urbanum nuncupandum decernit.

§.4. Et insuper ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, & fidei catholicæ incrementum unum in Palatio prædicto, suisque membris, & adjacentiis Collegium Pontificium, seu Seminarium Apostolicum, sub invocatione Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum Pastorale Urbanum nuncupandum, pro propaganda, ac tuenda catholica, & apostolica fide.

Alumnorum qualitates, & munia designat.

§.5. In quo Sacerdotes, seu Clerici dumtaxat seculares, qui ad sacros, & majores ordines, seu saltem eorum aliquem intra annum ad minus à die eorum in hujusmodi Collegio, seu Seminario receptionis computandum, promoveri omninò debeant, & teneantur, ex omni natione, & gente recipi, ac bonis moribus, veraque pietate, & sancta doctrina, ac aliis catholico homine dignis virtutibus, ad effectum dictam fidem catholicam, apostolicamque in partibus infidelium, in quibus aliqui Orthodoxæ Fidei cultores remanserunt, tuendi, & conservandi, necnon eamdem fidem in ijsdemmet partibus, quando recepta fuerit, totoque terrarum orbe propagandi, & dilatandi instrui, & pro dictæ fidei tuitione, incremento, dilatatione, & propagatione vitæ periculum, & martyrium, si opus fuerit, subire omnino debeant, perpetuis futuris temporibus, & quousque electorum numerus completus, unusque Pastor, & unum Christi ovile facta fuerint, duraturum, auctoritate, & tenore præmissis, etiam perpetuò erigimus, & instituimus.

Confirmat quoque dotem a J.B. Vives constitutam.

§.6. Illique sic erecto, & instituto pro ejus Dote, & commoda illius Oeconomorum, Rectoris, Magistrorum, Præceptorum, & Alumnorum in eo pro tempore existentium sustentatione, viginti tria prædictæ Fidei, ac alia triginta Sancti Bonaventuræ, ac quinquaginta Salis respectivè, nuncupata loca Montium prædicta, una cum eorum fructibus, & proventibus, ad quingenta sexaginta quinque, vel circiter scuta monetæ Romanæ, ad rationem prædictam pro singulo scuto hujusmodi annuatim, ut etiam accepimus, ascendentia, & præterea Censum annuum dictorum centum, & quadraginta scutorum similium, ut præfertur, sorte principali duorum millium scutorum similis monetæ super bonis dicti Joannis Francisci Ugolini, ad rationem septem pro centenario, & anno dicto Jo: Baptistæ debitum, & per dilectos filios ejus natos, & hæredes ad præsens solvi solitum. Et deinde reliqua omnia dicti Jo: Baptistæ bona mobilia, & immobilia præsentia, & futura, juraque, actiones, & pecuniarum summas, ac credita, dictorumque, & quorumvis aliorum Montium loca, & jura, quæ dictus Jo. Baptista tempore sui obitus habebit, & possidebit, seu ad eum quomodolibet spectare, & pertinere dignoscentur in Urbe prædicta, & in illius districtu dumtaxat consistentia, tribus tamen millibus scutis similibus monetæ prædictæ Romanæ Hospitali, & Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Monte serrato de Urbe ex promptioribus suis mobilibus desumendis, ut præfertur, per eum in refrigerium animæ suæ donatis demptis, & exceptis, necnon Palatii prædicti cum omnibus suis membris, & pertinentiis, quoad dictus Joannes Baptista vixerit, usu, & habitatione, dictorumque, & aliorum quorumcumque locorum Montium,

tium, ac Census prædicti, reliquorumque omnium aliorum, tam mobilium, quam immobilium præsentium, & futurorum, quovis nomine nuncupatorum, bonorum suorum usufructu, ac de scutis centum auri in auro, ad beneplacitum suum testamentaliter disponendi facultate sibi reservatis, expensisque funeralium, & exequiarum suarum demptis, auctoritate, & tenore præmissis similiter perpetuò assignamus, concedimus, appropriamus, & incorporamus.

Deputat tres Canonicos trium Patriarchalium in Administratores.

§.7. Et ut dicti Collegii, seu Seminarii de Propaganda, ac tuenda Fide conservationi, bonoque regimini, & gubernio consulamus, tres Canonicos actu præbendatos ex tribus Ecclesiis Patriarchalibus Urbis, illarumque Capitulo, videlicet ex Lateranensi unum, & Principis Apostolorum alterum, ac Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatæ reliquum, singulos nempe ex singulis Patriarchalibus Ecclesiis hujusmodi, quoad personaliter tamen apud easdem Patriarchales Ecclesias resederint, & in illis actu præbendati fuerint, & non amplius, nostro, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium, arbitrio eligendos, & desumendos, prout pro hac prima vice Julium Zampolinum Spoletanum Lateranensem, ac Magistrum Marcum Aurelium Maraldum Cesenatensem in utraque Signatura nostra Referendarium Principis Apostolorum, ac Pompejum de Angelis Romanum Sanctæ Mariæ Majoris prædictæ respective Patriarchalium Ecclesiarum Canonicos actu præbendatos, & personaliter apud eas residentes dilectos filios in Administratores, Directores, Gubernatores, & Oeconomos dicti Collegii, seu Seminarii, ita quod iis, seu unum ex iis Canonicatum, & Præbendam in dictis Patriarchalibus Ecclesiis ex quavis causa obtinere cessantibus, statim alius ex Capitulo dictæ Patriarchalis Ecclesiæ, in qua ultimo loco defecit, Canonicus etiam actu Præbendatus in ejus locum sub eadem limitatione per Nos, & Successores nostros dumtaxat subrogetur, auctoritate, & tenore hujusmodi pariter perpetuò constituimus, & deputamus.

Iisque concedit facultatem deputandi Rectores, & Officiales, illosque amovendi;

§.8. Illisque sic constitutis, & deputatis Rectorem, Præceptores, Magistros, Officiales, Oeconomos, & alias Personas in dicto Collegio, seu Seminario deputandi, illosque amovendi, & alios in eorum locum sufficiendi, ac Statuta, Ordinationes, & Decreta quæcumque licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, Apostolicisque Constitutionibus minimè adversantia, vel repugnantia faciendi, & edendi, ac illa, quoties pro rerum, & temporum qualitate, seu alias expedire videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, ac etiam alia ex integro condendi, ita ut ubi edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint, eo ipso apostolica auctoritate confirmata, & approbata censeantur, plenam, & liberam facultatem, & omnimodam auctoritatem itidem perpetuò concedimus, & elargimur.

Statuta condendi, & illa immutandi.

Collegium eximit a jurisdictione quorumcumque Tribunalium Urbis, ac Ordinariorũ locorum.

§.9. Ac insuper Collegium, seu Seminarium hujusmodi, illiusque Oeconomos, Rectorem, Magistros, Præceptores, & Alumnos pro tempore existentes, illorumque domesticos, Officiales, & Ministros, ac ipsius Collegii, seu Seminarii bona mobilia, & immobilia, præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, & quantitatis existentia, & ubique locorum consistentia, ab omni jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium dilectorum filiorum Vicarii, Senatoris, Conservatorum, & Reformatorum, ac Rectoris Studii generalis dictæ Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Judicum, & Officialium quorumcumque, tam in ipsa Urbe, quam extra eam, & ubicumque constitutorum.

Et à solutione quarumvis Gabellarum ad instar Clericorum Cameræ Apostolicæ.

§.10. Et præterea dictum Collegium, seu Seminarium, illiusque Alumnos, & Scholares, personasque in eo commorantes ab omnibus, & singulis Portarum, Molendinorum farinæ, trium pro centenario, ac quatuor juliorum pro quolibet vegete Vini solvi solitorum, aliisque Datiis, pedagiis, vectigalibus, angariis, ac terræ, marisque gabellis, Dohanis, bollettinis, & quibusvis aliis oneribus ordinariis, & extraordinariis hactenus quomodolibet impositis, & imponendis etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Cameræ Apostolicæ, etiam ratione Ripæ, Ripettæ, Dohanæ Terræ, etiam Grasciæ nuncupatæ Urbis prædictæ, ac Carnium, Vini, Frumentorum, Pannorum Lini, Lanæ, Serici, Librorum, Chartarum, & quarumcumque aliarum rerum ad humanum victum, & vestitum necessariarum, apostolica auctoritate, & tenore prædictis eximimus, & liberamus, ac sub Beati Petri, & dictæ Sedis, atque nostra protectione suscipimus, Nobisque, & eidem Sedi immediate subjicimus.

Concedit quoque privilegia, gratias, ac indulta aliis Collegiis, & Seminariis concessa.

§.11. Ipsisque Collegio, seu Seminario, Rectori, Scholaribus, Præceptoribus, Magistris, Oeconomis, Officialibus, Ministris, & Personis, ut quibuscumque Privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus Studium generale dictæ Urbis, & alia Germanicæ, Anglicæ, & Græcæ nationum Collegia in ipsa Urbe à Prædecessoribus nostris instituta, illorumque Rectores, Scholares, Præceptores, Magistri, Oeconomi, Officiales, Ministri, & Personæ quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterint quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere valeant, dicta auctoritate pariter perpetuò de speciali gratia indulgemus: districtius inhibentes, ne quis quavis auctoritate suffultus Collegium, seu Seminarium hujusmodi, illiusque Rectorem, Scholares, Magistros, Præceptores, Oeconomos, Officiales, & Ministros prædictos, seu eorum aliquem in præmissis, quovis modo molestet, aut molestari permittat.

§.12. Ac

Clausulæ pro præsentium Literarum firmitate.

§.12. Ac decernentes, prædicta omnia, ac singula, ac easdem præsentes, nullo umquam tempore, sive ex eo quod causæ, propter quas hæc omnia facta sunt, coram pro tempore existente dictæ Urbis Vicario, vel quocumque alio exactore verificatæ, & approbatæ, ac quicumque interesse habentes ad id vocati non fuerint, sive aliàs ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in Jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci posse: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & deffiniri debere: irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designantur.

§.13. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Ostiensi, ac prædicto nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario, necnon dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, Scholarium, Magistrorum, Præceptorum, Œconomorum, Officialium, & Ministrorum prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, Scholares, Magistros, Præceptores, Œconomos, Officiales, & Ministros prædictos, eorumque singulos illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque directe, vel indirecte, quovis quæsito colore, vel ingenio quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula derogatoria amplissima.

§.14. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, locorum, & Cameræ hujusmodi iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, ac Vicario, Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, aliisque Judicibus, & Officialibus, ac Camerario, Præsidentibus, & Clericis prædictis, ac quibusvis Dohaneriis, Commissariis, & aliis personis ad exactionem Pedagiorum, & aliorum onerum hujusmodi pro tempore deputatis, ac Populo Romano, & quorumcumque locorum Communitatibus, Universitatibus, & hominibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarũ derogatoriis, etiam efficacioribus, insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs etiam iteratis vicibus in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiam alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica. expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communniter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, acceptationis, approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, erectionis, institutionis, assignationis, appropriationis, incorporationis, constitutionis, deputationis, concessionis, elargitionis, susceptionis, subjectionis, indulti, inhibitionis, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Clausulæ pœnales.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalendis Augusti, Pontificatus Nostri Anno Quarto. Datum die 1. Augusti 1627 Anno IV.

Instru-

CCXXXIV.

Instructio Particularis circa conficiendos Processus Inquisitionis in qualitates eorum, qui promovendi sunt ad regimina Cathedralium, aut aliarum Superiorum Ecclesiarum, vel Monasteriorum, ut in dictis Processibus conficiendis serventur Sacri Canones, Concilium Tridentinum, & Constitutio Gregorii Papæ XIV. super forma hujusmodi Processuum conficiendorum.

Constitut. XVI. Gregorii XIV. quæ incipit: Onus Apostolicæ. *Dat. die* 15. *Maii* 1591. *Vid. Tom. V. Par. I. fol.* 268.

Circa personas ad quas spectat dictos Processus conficere.

SI Processus Inquisitionis conficiendus sit extra Romanam Curiam, hoc munus spectat ad Legatos Sedis Apostolicæ, vel ad Nuncios Provinciarum in locis, in quibus commorantur: Si non adsint Legati, neque Nuncii, spectat ad Ordinarios personarum promovendarum, & ipsis deficientibus, ad Ordinarios viciniores: qui ordo gradatim servandus est, nec quisquam debet sibi hoc munus arrogare præter ordinem supradictum, nisi Romano Pontifici per speciale mandatum alicui alteri illud demandare placuerit. Quo casu apparere debet de mandato speciali in principio Processus.

Si aliquis ex Prælatis, ad quem ordine supradicto spectat processum conficere, consanguinitate, vel affinitate usque ad tertium gradum inclusive promovendum contingat, ille excludatur ab hoc munere: quod eo casu deferatur ad illum, qui proxime sequitur, servato eodem ordine, & gradu.

Si quis etiam sit legitime impeditus, ut per se ipsum Processum conficere non possit, & ea adimplere, quæ continentur in §. inferius scripto, qui incipit: *Quicumque confecturus est*, ea cura transferatur eodem ordine, & gradu ad alium Prælatum viciniorem Prælato impedito.

Si Processus sit conficiendus in Romana Curia, videndum est, an Ecclesia, vel Monasterium, cui est providendum, sit ad nominationem, vel præsentationem Imperatoris, vel alicujus Regis, aut Principis: quo casu munus conficiendi Processum in Curia spectat ad Cardinalem, qui apud Pontificem, & Sedem Apostolicam est Protector illius Provinciæ, in qua sita est Ecclesia, vel Monasterium.

Quod si Ecclesia, vel Monasterium non sit ad nominationem, aut præsentationem, ut præmittitur, Processus conficiendus erit per Cardinalem a Romano Pontifice deligendum, qui de hujusmodi deputatione curabit aliquid apparere, vel saltem vigore suæ assertionis aliquid narrari a Notario in principio Processus.

Quando contingat Processum confici debere de qualitatibus Archiepiscopi, vel Episcopi extra Romanam Curiam degentis, qui ab una ad alteram Ecclesiam sit transferendus, hoc munus, deficiente Legato, vel Nuntio Apostolico illius Provinciæ, vel Regni, ubi sita est Ecclesia, a qua aliquis transferendus erit, spectat ad Metropolitanum, si persona tranferenda est Episcopus, si vero est Metropolitanus, spectat ad Episcopum suum suffraganeum antiquiorem residentem.

Si Prælatus inquirens ob locorum distantiam non posset commode per se ipsum testes examinare super aliquo articulo, ut puta, super legitimis natalibus, ætate, aut aliquo ejusmodi, licebit ei partem illam alteri personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ subdelegare, non autem universam Inquisitionem.

Quoad Processus conficiendos, pro habenda informatione status Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus providendum erit, hoc etiam conficere debeant iidem Prælati, qui Processum de qualitatibus promovendorum confecturi sunt. Si vero contingat in alia Provincia, vel Regno esse Ecclesiam, & in alia promovendum, tunc Prælatus inquirens poterit subdelegare Episcopo, qui erit vicinior ipsi Ecclesiæ, vel Monasterio, munus conficiendi Processum super statu dictæ Ecclesiæ, vel Monasterii.

Quomodo conficiendi sint Processus, ut dici possint, & videantur confecti per viam Inquisitionis.

QUicumque confecturus est Processum inquisitionis in qualitates promovendi, etiamsi sit Legatus, non per suos Vicarios, Auditores, vel alios Ministros, sed per se ipsum id munus exercere debet, licet possit ab hujusmodi personis, vel aliis viris peritis adjuvari; Hæc autem in specie servanda sunt.

Non recipiantur testes a promovendo, vel pro parte sua inducti, neque articuli ab ipso, vel nomine suo producti, sed Prælatus inquirens interrogatoria, seu articulos per se ipsum formatos habeat, & super eis examinet testes, quos de rebus inquirendis sincerum, & fidele testimonium daturos esse existimet. Ipse ex officio suo secreto vocari mandet, & secreto examinet, ipsemet recipiat in manibus suis singulorum testium juramentum, quod ab Episcopis præstetur tacto pectore: a cæteris vero inferioribus cujuscumque qualitatis sint, tactis sacris scripturis: & ita respective referat Notarius Processum scripturus, qui etiam asserat, testem fuisse ex officio vocatum, & examinatum a Prælato inquirente. Insuper Prælatus ipse testes interroget super unoquoque articulo: Ipsorum autem testium dicta una cum reliquis hoc negocium tangentibus scribat aliquis Notarius publicus, qui debebit etiam tam dicta testium, quam scripturas, & documenta producenda, ut inferius dicetur, in processum, & in publicum instrumentum reducere. Articuli autem, & interrogatoria inferius describentur.

Circa qualitates testium vocandorum, & examinandorum quoad personam promovendi.

TEstes sint viri graves, pii, prudentes, docti, & qui de qualitatibus promovendorum rectum judicium ferre valeant, sincerumque, ac fidele testimonium verisimiliter sint daturi: præsertim vero hujusmodi qualitates esse debent in testibus, qui interrogandi erunt de fide catholica, vita, moribus, doctrina, & aptitudine promovendi ad regendam Ecclesiam. Scire enim debent ipsi testes, quæ requirantur in eo, qui recturus est Ecclesiam Cathedralem, ad hoc ut sit idoneus ad alios docen., aptus ad illam gubernandam, & dignus, qui ad eam promoveatur.

Non sunt recipiendi in testes cognati, vel nimium familiares, aut inimici, sive æmuli personæ promovendæ.

In investigandis testium qualitatibus adhibenda est diligentia per Prælatum inquirentem, ut cognoscere possit, quàm sint erga promovendum affecti, exindeque conjicere, utrum ex affectu, an ex veritate testimonium dicant.

Si aliquando Prælato inquirenti ita expedire videbitur, testibus ad memoriam reducet vim juramenti, & gravitatem perjurii, admonebitque ipsos reos futuros apud Deum eorum omnium, quorum, vel committendo, vel omittendo rei erunt, qui promovebuntur, si vel falsa narrando, vel reticendo vera, causa erunt, ut homines indigni, vel minus idonei Ecclesiis præficiantur.

Quomodo Prælatus inquirens procedere possit per viam inquisitionis, quando non habet notitiam personæ promovendæ.

SI contingat, Prælatum inquirentem non habere sufficientem notitiam personæ promovendæ, ad hoc ut possit deligere, & vocare testes ex officio, absque scientia ipsius promovendi, & secreto poterit curare, ut ipsemet promovendus, vel aliquis alius det ei schedulam, in qua sint ordine descripta nomen dicti promovendi, cognomen, patria, ætas, parentes, ordo, gradus, professio, functio, si quam is forte exercuit, loca, in quibus Theologiæ, vel Juri Canonico operam dederit, aut longo tempore versatus fuerit, amici, & familiares, aliæve personæ, quæ tam ipsum, quam parentes ejus intime norint.

Cum autem hujusmodi schedula petenda sit tantummodo ad habendam quandam extrajudicialem notitiam eorum, quæ Prælatum inquirentem scire oportet pro inquisitione facienda, non debebit ipsa schedula inseri processui, neque de ea aliqua mentio in dicto processu fieri, sed ad partem servari, donec inquisitio perficiatur, & ea perfecta, poterit lacerari, si Prælato videbitur.

Interrogatoria, quæ necessaria sunt ad inquirendum omnes qualitates, quæ in promovendis requiruntur.

1. AN testis cognoscat promovendum; quomodo, a quo tempore citra, an sit ipsius consanguineus, cognatus, affinis, nimium familiaris, æmulus, vel odiosus?

2. An sciat in qua Civitate, vel Loco, & Diœcesi promovendus sit natus, & quæ sit causa scientiæ?

3. An sciat ipsum natum esse ex legitimo matrimonio, atque honestis, & catholicis parentibus, & quæ sit causa scientiæ?

4. An sciat cujus ætatis sit, præsertim, an expleverit annum 30., & quæ sit causa scientiæ?

5. An sciat eum esse in sacris ordinibus constitutum, quibus, a quo tempore citra, præsertim an ante sex menses, & quæ sit causa scientiæ?

6. An sciat eum esse in Ecclesiasticis functionibus, & in exercitio Ordinum susceptorum diu versatum, in susceptione Sacramentorum frequentem, & devotum, & quæ sit causa scientiæ?

7. An sciat eum semper catholice vixisse, & in fidei puritate permansisse, & quæ sit causa scientiæ?

8. An sciat eum præditum esse innocentia vitæ, bonisque moribus, & an sit bonæ conversationis, & famæ, & quæ sit causa scientiæ?

9. An sciat eum esse virum gravem, prudentem, & usu rerum præstantem, & quæ sit causa scientiæ?

10. An sciat eum aliquo gradu in Jure Canonico, vel in sacra Theologia insignitum esse, quibus in locis, quanto tempore, & quo fructu ipsi Theologiæ, vel Juri Canonico operam dederit, & an vere ea doctrina polleat, quæ in Episcopo requiritur, ad hoc ut possit alios docere, & quæ sit causa scientiæ?

11. An sciat eum aliquo munere aliquando functum esse, vel circa curam animarum, aut regimen alterius Ecclesiæ se exercuisse, & quomodo in eis se gesserit, tam quoad doctrinam, quam quoad prudentiam, integritatem, & mores, & quæ sit causa scientiæ?

12. An sciat eum aliquando publicum aliquod scandalum dedisse circa fidem, mores, sive doctrinam, vel aliquo corporis, aut animi vitio, aliove Canonico impedimento teneri, quominus possit ad Ecclesiam Cathedralem promoveri, & quæ sit causa scientiæ?

13. An eum idoneum existimet ad bene regendam Ecclesiam Cathedralem, & præsertim eam, ad quam ipse est promovendus, an dignum, qui ad illam promoveatur, & an ipsius promotionem eidem Ecclesiæ utilem, & proficuam futuram esse censeat, & quare ita existimet. Depositiones testium seriatim, & per extensum scribantur: neque præcise affirmationes, seu negationes tantummodo admittantur.

Quæ

Quæ requiruntur ad perfectam inquisitionem præter ea, quæ ex testibus habebuntur.

QUoad sacros ordines, petendæ sunt a promovendo, & processui inserendæ originales Bullæ, vel literæ testimoniales collationum ipsorum Ordinum, vel saltem earum exemplaria in forma authentica, præsertim si testes in sufficienti numero non deposuerint, se non modo vidisse eum cantantem Epistolam, & Evangelium, vel celebrantem, sed etiam legisse dictas bullas, vel literas testimoniales, vel interfuisse collationibus Ordinum ei collatorum.

Quoad gradum similiter inserendum est processui privilegium originale, vel ejus exemplar in authentica forma.

Si Prælato inquirenti, vel promovendo videbitur, processui etiam adjungantur aliqua Brevia, literæ patentes, vel aliæ scripturæ, aut publica documenta, quibus major, aut melior probatio habeatur de natalibus, & functionibus promovendi, vel aliud ejusmodi: præsertim si testes circa ea sufficienter, & plene non deposuerint; recipiantur, & adjungantur.

Si forte promovendus nullum habet gradum in Sacra Theologia, vel in Jure Canonico, necesse est, ut præter probationem aliunde habendam circa ejus doctrinam, juxta præinsertum decimum interrogatorium, pro parte promovendi exhibeatur publicum alicujus Academiæ testimonium, quo idoneus esse declaratur ad alios docendos, quæ populum christianum scire oportet. Persona promovendi enuntietur hac nota, videlicet si sit Prælatus Admodum R.P., si vero non sit R.N.N. Promovendus numquam vocetur electus, neque ipse se talem vel nominet, vel scribat, nisi ubi præcesserit electio Capituli, aut Conventus.

Quid servandum quoad probationem doctrinæ quando promovendi orti sunt in Provinciis, in quibus non sunt Universitates Studiorum, neque consuetum est suscipi gradum aliquem.

IN hujusmodi locis, & personis sufficiet, si testimonio virorum gravium, & Sacræ Theologiæ, vel Juris Canonici peritorum constet, promovendos ea scientia Theologiæ, vel Canonum vere pollere, ut idonei sint ad ea docenda, quæ populum christianum scire oportet, ac muneris sibi injungendi necessitati valeant satisfacere: Ideo formandum erit interrogatorium ad hunc sensum, juxta quod si testes deposuerint, se de scientia promovendorum certos redditos esse, ex eo quod prædictos promovendos specimen suæ doctrinæ publice, vel privatim dedisse cognoverint; hoc modo sufficiens causa scientiæ dici poterit: aliàs non plene probabunt doctrinam ad mentem supradictæ Constitutionis Gregorii Decimiquarti.

Quid servandum si promovendus sit Regularis.

OMnia, quæ servari debent in promovendo ad Ecclesiam Cathedralem, si sit secularis, servanda etiam sunt, si sit regularis.

Sed quia regulares non solent ut plurimum suscipere insignia Doctoratus in Universitatibus Studiorum, necesse est juxta decretum Concil. Trident., ut promovendus Regularis a suis Superioribus regularibus testimonium habeat sufficientis doctrinæ, & quod sit aptus ad alios docendos. Nomine autem Superiorum intelligendi sunt dumtaxat, qui nullum sui Ordinis Superiorem agnoscunt, sive ii cujusvis Ordinis Abbates, Magistri, Ministri, aut Præpositi Generales, vel quarumlibet Congregationum Præsidentes, sive Definitores, aut Visitatores, Capitulum Generale repræsentantes, sive alio quocumque vocabulo nuncupentur: & in eorum absentia ipsorum Vicarii, seu Commissarii Generales, vel in Romana Curia Procuratores Generales Ordinum, aut Congregationum succedunt.

Animadvertendum tamen, quod præter suprascriptum Superiorum testimonium, est etiam aliunde inquirendum in hujusmodi regularium doctrinam, quemadmodum dictum est de seculari, qui habet suæ doctrinæ testimonium a publica aliqua Academia.

Quid servandum in translatione alicujus Episcopi ad alteram Ecclesiam.

SErvanda est eadem forma inquirendi ex officio, quæ superius dicta est.

Si Episcopus transferendus promotus fuit post publicationem Concilii Tridentini, & constat in processu tunc temporis confecto, plene probata esse omnia requisita, sufficiet inquirere, & testes examinare super infrascriptis articulis: Si vero non constet de hujusmodi probatione in totum, vel in partem, expediens erit testes examinare super omnibus articulis superius descriptis, vel saltem super illis, de quorum probatione non constiterit, & præterea super articulis sequentibus erunt utroque casu omnino examinandi testes, & de contentis in eis facienda inquisitio ex officio, videlicet.

1. An testis cognoscat Episcopum transferendum, quomodo, a quo tempore citra, an sit ipsius consanguineus, cognatus, affinis, nimium familiaris, inimicus, æmulus, vel odiosus?

2. An sciat ipsum consecrationis munus suscepisse, & quæ sit causa scientiæ?

3. An sciat per quot annos fuerit Episcopus illius Ecclesiæ, & quæ sit causa scientiæ?

4. An sciat eum in sua Ecclesia, & Diœcesi assidue resedisse?

5. An sciat eum diligenter, & sæpedictam suam Ecclesiam, & Diœcesim visitasse, opportune omnibus necessitatibus occurrisse,

curriſſe, & providiſſe, ejuſque decreta, & mandata debitæ exequutioni demandari curaſſe, & quæ ſit cauſa ſcientiæ?

6. An ſciat eum ſæpe ſolemniter celebraſſe, ordinationes juxta neceſſitatum exigentiam habuiſſe, confirmationis ſacramentum miniſtraſſe, cæteraque Pontificalia exercuiſſe, & quæ ſit cauſa ſcientiæ?

7. An ſciat eum pietatis, charitatis, & prudentiæ in gubernando ſpecimen dediſſe, ac verbo, & exemplo profeciſſe, & quæ ſit cauſa ſcientiæ?

8. An ſciat eum prudenter ubilibet, & diligenter ſe geſſiſſe in defendendis, conſervandis, & augendis juriſdictionibus ſpirituali, & temporali, juribus, ac bonis omnibus ſuæ Eccleſiæ, & quæ ſit cauſa ſcientiæ?

9. An ſciat vere ea doctrina ipſum ad præſens pollere, quæ in Epiſcopo requiritur, ad hoc ut poſſit alios docere, & quæ ſit cauſa ſcientiæ?

10. An dignum eum exiſtimet, qui transferatur ad Eccleſiam N., & an cenſeat ejus translationem fore ipſi Eccleſiæ N. utilem, & proficuam, & quare ita exiſtimet, & cenſeat.

Quid ſervandum circa inquiſitionem faciendam in qualitates eorum, qui in Conſiſtorio promovendi ſunt, vel confirmandi ad dignitates Abbatiales, & Prioratus, & regimina Monaſteriorum, vel alias Regularium Præfecturas.

Eadem omnia ſervanda ſunt, quæ dictum eſt, ſervari debere in promovendis ad Eccleſias Cathedrales, præſertim quando præter curam, & regimen Monachorum annexa eſt Monaſterio juriſdictio ſpiritualis, vel temporalis in populum.

Ideo ſuper ejuſdem interrogatoriis examinandi ſunt teſtes, mutatis tamen mutandis, reſpectu Eccleſiæ Cathedralis, & reſpectu Monaſterii, vel dignitatis regularis.

Addatur interrogatorium circa profeſſionem Ordinis, & tempus, a quo eam emiſit: Circa vero ætatem ſufficiat interrogare, & ſcire, cujus ætatis ſit, non reſtringendo ſe ad trigeſimum annum expletum; poſtea enim videbitur, an in hujuſmodi promovendo ſit ætas legitima reſpectu dignitatis, ad quam promoveri debet.

Quoad doctrinam, cum promovendi ad hujuſmodi dignitates regulares non ſint per Concilia generalia adſtricti ad gradum Doctoratus, ſive Licentiæ, vel ad publicæ Academiæ teſtimonium, & nihilominus æquum ſit, ut ea doctrina polleant, qua onus ſibi imponendum ſuſtinere valeant; Prælati inquirentes ſtudioſe, ac diligenter inquirere debebunt ſuper doctrina ejuſmodi perſonarum juxta modum, & formam ſuperius notatam, ut Romanus Pontifex habita informatione, quæ nam ſit promovendi doctrina, judicare poſſit, an ſit talis, qualem dignitas illa exigit, & requirit.

Circa fidei profeſſionem emittendam a promovendis tam ad Eccleſias Cathedrales, quam ad dignitates Regulares.

Fidei profeſſio debet emitti in manibus Prælati, ad quem inquiſitio (ſervato ordine ſuperius dicto) pertinet, a quo ſi promovendus longe diſtet, poterit idem Prælatus ſubdelegare receptionem dictæ profeſſionis Ordinario, cui promovendus vicinior erit.

Prælatus recipiet profeſſionem fidei a promovendo, præſente Notario publico, ac teſtibus, ipſe autem promovendus eam emittet genibus flexis ante Prælatum, & in fine tangendo ambabus manibus ſacroſancta Evangelia, & ſpondendo, vovendo, ac jurando, prout in forma, ea deoſculabitur.

Profitens duobus in locis, in quibus nomen, & cognomen ſuum exprimendum erit, ea dumtaxat ſua propria manu adſcribet.

Prælatus propriæ etiam manus ſubſcriptione in fine exemplaris dictæ profeſſionis teſtabitur, eam a ſe receptam fuiſſe ſub hac forma, ego N. fidei profeſſionem juxta ſupraſcriptam formam a R. P. D. N. in manibus meis ad verbum emiſſam recepi, & ita teſtor manu propria.

Demum Notarius, qui præſens fuit publico inſtrumento, in calce ejuſdem exemplaris immediate poſt ſubſcriptionem Prælati inquirentis, extenſo fidem faciet de prædictæ profeſſionis emiſſione, ac receptione præſentibus teſtibus, quorum nomina, & cognomina exprimet.

Maxime curandum eſt, ut exemplaria profeſſionis fidei tranſmittantur abſque mendis, ne levibus quidem, cum nec in minimis liceat immutare formam a Sede Apoſtolica præſcriptam, nimiſque non modo Notarii ſcribentis, ſed etiam præcipue Prælati inquirentis incuria circa hoc notetur in Sacro Conſiſtorio, quando in eo ſit relatio proceſſus, & mendorum in profeſſione fidei repertorum: cum neceſſe ſit, ea etiam nominatim referre: ideo expediens erit ad tollendam occaſionem errorum provenientium ex incuria ſcribentis, ut ubique imprimantur exemplaria, juxta formam Romæ impreſſam, & maxima diligentia adhibeatur, ne mendoſe imprimantur. Cum vero tranſmittenda ſunt inſtrumenta profeſſionis fidei, hæc ipſa ſubſcribantur a profitente, & a Prælato inquirente, & in eiſdem Notarius extendat inſtrumentum, prout dictum eſt.

Interrogatoria pro habenda informatione Status Eccleſiæ.

1. An teſtis ſciat in qua Provincia ſita ſit Civitas N. cujus ſitus, qualitatis, & magnitudinis ſit, quot conſletur domibus, & a quot Chriſtifidelibus inhabitetur, cujus dominio in temporalibus ſubjaceat, & quæ ſit cauſa ſcientiæ?

2. An ſciat in illa Civitate eſſe Eccleſiam Cathedralem, vel Metropolitanam, ſub qua invocatione, cujus ſtructuræ, & quali-

qualitatis, an aliqua reparatione indigeat, & quæ sit causa scientiæ?

3. Si est Ecclesia Archiepiscopalis, an sciat, quot Episcopos suffraganeos habeat, & qui sint, si est Episcopalis, an sciat cui Archiepiscopo sit suffraganea, & quæ sit causa scientiæ?

4. Quot, & quales sint in dicta Ecclesia Dignitates, & Canonicatus, & alia Beneficia Ecclesiastica, quis sit numerus omnium Presbyterorum, & Clericorum inibi in divinis inservientium, quæ sit dignitas major post Pontificalem, quales sint redditus Dignitatum, Canonicatuum, & aliorum Beneficiorum, & an adsint Præbenda Theologalis, & Pœnitentiaria, & quæ sit causa scientiæ?

5. An in ea cura animarum exerceatur, per quem, an sit in ea fons Baptismalis, & quæ sit causa scientiæ?

6. An habeat Sacrarium sufficienter instructum sacra suppellectili, cæterisque rebus ad divinum cultum, & etiam ad Pontificalia exercenda necessariis, chorum, organum, campanile cum campanis, & cœmeterium, & quæ sit causa scientiæ?

7. An sint in ea corpora, vel aliquæ insignes Reliquiæ Sanctorum, quomodo asserventur, & quæ sit causa scientiæ?

8. An habeat domum pro Archiepiscopi, vel Episcopi habitatione, ubi, & qualem, quantum distet ab Ecclesia, & an reparatione indigeat, & quæ sit causa scientiæ?

9. An sciat verum valorem reddituum mensæ Archiepiscopalis, vel Episcopalis, ad quam summam annuatim ascendant, in quibus consistant, an sint aliqua pensione onerati, ad cujus, vel quorum favorem dicta pensio sit reservata, & quæ sit causa scientiæ?

10. Quot existant in illa Civitate Ecclesiæ Parochiales, & an unaquæque habeat Fontem Baptismalem, quot item in illa existant Collegiatæ, quot Monasteria virorum, & mulierum, quot Confraternitates, & Hospitalia, & an ibi sit Mons Pietatis, & quæ sit causa scientiæ?

11. Quantum sit ampla Diœcesis, quot, & quæ loca complectatur, & quæ sit causa scientiæ?

12. An in ea erectum sit Seminarium: quot in eo pueri alantur, & quæ sit causa scientiæ?

13. An ipsa Ecclesia vacet, quomodo, a quo tempore citra, & quæ sit causa scientiæ?

De statu Ecclesiarum, quæ sunt in partibus infidelium, quantum fieri poterit, diligens examen instituatur, neque admittantur Tituli in Provinciali non descripti, vel qui in scripturis Sacri Collegii non repeririuntur.

Interrogatoria pro habenda informatione status alicujus Monasterii.

1. IN qua Provincia, & Diœcesi sit Monasterium, & quæ sit causa scientiæ?

2. Cujus Ordinis sit, & quæ sit causa scientiæ?

3. Quis sit numerus Monachorum, & quis eos tanquam caput regere consueverit, & quæ sit causa scientiæ?

4. Sub qua invocatione sit Ecclesia ipsius Monasterii, cujus structuræ, & qualitatis. An indigeat reparatione, & quæ sit causa scientiæ?

5. Qui sint redditus mensæ Abbatialis, vel Prioralis, qui redditus mensæ Conventualis, & quæ sit causa scientiæ?

6. An Monasterium habeat aliquam jurisdictionem temporalem, aut spiritualem, quam, & in quos, & quæ sit causa scientiæ?

7. An habeat curam animarum, per quē hæc exerceatur, & quæ sit causa scientię?

8. An vacet, quomodo, & a quo tempore citra, & quæ sit causa scientiæ?

Quid agendum perfecta Inquisitione.

CUm totum examen, seu Inquisitio de persona promovenda, & informatio de statu Ecclesiæ, seu Monasterii perfectæ fuerint, Notarius eas, una cum scripturis, & documentis publicis, & authenticis, ac Professione Fidei instrumentum publicum rediget.

Si Processus Inquisitionis confectus fuerit extra Rom. Cur. Prælatus, qui eam confecerit, ad Pontificem clausum, & obsignatum transmittet, si Ecclesia, vel Monasteria non sint ad nominationem, vel præsentationem Imperatoris, vel alicujus Regis: si vero de hujusmodi nominatione, vel præsentatione, transmittet processum ad Cardinalem illius Regni, vel Provinciæ Protectorem, in qua est Ecclesia, vel Monasterium providendum.

Ipse autem Prælatus, vel per literas separatas, simul tamen cum processu mittendas, vel per subscriptionem hujusmodi processus significabit, quanta fides testibus examinatis, eorumque dictis, & scripturis productis suo judicio habenda sit, simul etiam quid de promovendo ipse sentiat.

Processus sic formatus, & transmissus primum a Cardinale, cui illum in Consistorio referendi munus incumbet, deinde a tribus Cardinalibus Prioribus Ordinum subscribetur: & postea fiet relatio in Consistorio.

Cardinalis relator monere debet promovendum, si præsens in Curia sit, ut juxta Concilium Lateranen. novissime celebratum omnes Cardinales, vel majorem partem Collegii adeat, antequam Ecclesia, vel Monasterium proponatur, ut quæ a referente Collega sunt audituri, oculata fide, quantum ad personam ipsius promovendi attinet, cognoscere possint.

(a) Hæc Instructio publicata fuit anno 1627.

Facul-

CCXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Episcopo Cæsenaten. Status Urbini Gubernatori, auctoritate, & nomine Sanctæ Sedis prohibendi quibusvis subditis Sedis Apostolicæ Ecclesiasticis, & secularibus, etiam Principibus, ne eveniente obitu Ducis Urbini Populos ad arma convocare, militum copias cogere &c. audeant.

Ven. fratri Laurentio Episcopo Cesenaten.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Creditum humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, per abundantiam divinæ gratiæ Apostolatus officium postulat, ut licet communi totius gregis dominici saluti solicitis studiis jugiter invigilemus, peculiari tamen Populorum nostro, & S. R. E. temporali dominio subjectorum securitati, & quieti studio incumbamus; æquum reputantes, & rationi consonum, ut hæc Sancta Sedes, quæ universos fideles sublevare solet, hos potissimum in suam tutelam specialiter receptos ab omni injuria vindicet, illæsosque tueatur, & defendat.

Franciscus M. Urbini Dux Episcopum Cæsenaten. illius Ducatus Gubernatorē deputat.

§. 1. Cum itaque aliàs dilectus filius Nobilis vir Franciscus Maria Urbini Dux provide considerans, Ducatum Urbini, necnon Civitates Senogallien., & Pisauren. ac Sancti Leonis cum Terra, & Arce Majoli, totumque Statum Montisferetran., aliaque dominia, Civitates, Oppida, Castra, Terras, Arces, propugnacula, seu fortalitia, & loca quæcumque, etiam speciali nota, & expressione digna, in & sub Statu dicti Ducatus Urbini ad præsens quomodolibet comprænhensa ejus antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus predecessoribus nostris in feudum data, & concessa, seu aliàs per eum quomodolibet possessa per obitum suum sine liberis, & descendentibus masculis legitimis, & naturalibus ob lineam finitam, cum omnibus eorum Territoriis, Districtibus, Jurisdictionibus, membris, Juribus, etiam prohibendi, ac pertinentiis universis, excepto Castro Podii Hybernorum, & aliis bonis non feudalibus, neque jurisdictionalibus relaxatis, & reservatis Francisco M. Duci prædicto, ejusque hæredibus, & successoribus in Instrumento Concordiæ sub die 30. Apr. 1624. celebrato aperta, ac ad nos, & Rom. Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam reversura, & devoluta iri, ac pertinere; Se vero provectæ ætatis jam existere, necnon mensurabiles dies suos, humanamque vitam in imagine pertranseuntem sibi ob oculos proponens, ut curis, aliisque impedimentis secularibus solutus, de substantia sua, quæ apud Deum est, tutius adipiscenda solidiori meditationum, aliorumque piorum operum exercitio cogitare valeret; Te Generalem, quoad ipse vixerit, Ducatus, & aliorum Dominiorum prædictorum Gubernatorem ad electionem nostram deputaverit.

Urbanus prohibet, quoniam eveniente Ducis obitu, quisquam arma cogat, Milites scribat &c.

§. 2. Nos ne si quid humanitus eidem Francisco Mariæ Duci contingat, nihil quod ad muneris nostri partes pro nostrorum, & Sedis prædictæ ditionis temporalis populorum securitate, & quiete spectat, prætermittere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Tibi, Tuisque, & aliis quibuscumque quacumque dignitate Ecclesiastica, sive etiam laicali fungentibus in gubernio seu administratione Status, & Dominii hujusmodi successoribus, sive aliis eamdem Sedem in eis repræsentantibus ex nunc, prout postquam dictus Franciscus Maria Dux viam universæ Carnis ingressus fuerit, universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis sub Interdicti ingressus Ecclesiæ, ac suspensionis a divinis, & tam iis, quam quibusvis Ducibus, Principibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, necnon Vicariis, Feudatariis, Magistratibus, Communitatibus, Universitatibus, Officialibusque, & Ministris, ac aliis personis etiam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus, demumque universis, & singulis subditis nostris immediatis, & mediatis cujuscumque status, conditionis, præheminentiæ, & dignitatis etiam de necessitate exprimendæ existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon excommunicationis latæ sententiæ, & rebellionis, necnon confiscationis omnium bonorum, & ultimi supplicii pœnis per contrafacientes eo ipso, absque ulla declaratione, incurrendis, ne casu aperitionis, seu devolutionis prædictarum per obitum ipsius Francisci Mariæ Ducis, seu aliàs quomodocumque, & quandocumque eveniente, seu succedente, ipsi, seu eorum aliquis per se, vel alium, seu alios directe, vel indirecte quovis quæsito colore, ingenio, vel prætextu, aut ex quavis causa, etiam quantumvis pia, rationabili, privilegiata, & justa, Militum copias cogere, comparare, vel ducere, neve Populos, vel sigillatim singulares personas publice, aut privatim, palam, vel occulte ad arma convocare, conclamare, concitare, neque armorum manus, cœtus, conventus, seu illicitas, & tumultuosas collectas, sive Cavalcatas, vel adunatas facere, vel simul congregare, aut milites, vel collectas hujusmodi in propriis, seu aliis Domibus, seu locis recipere, habere, vel retinere, aut aliquid hujusmodi moliri, vel machinari.

Aut quisquam hujusmodi intersit convocationibus sine ejusdem Episcopi licentia.

§. 3. Ipsis vero particularibus personis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, ne collectis Militum hujusmodi, tam armatis, quam inermibus, sive convocationibus, conclamationibus, aut Conventibus, cœtibus, & tumultibus hujusmodi intervenire, aut præmissis auxilium, consilium, vel favorem quovis modo, & ex quacumque causa præstare, absque expressa licentia tua audeant, seu præsumant, sive illorum

lorum aliquis audeat, vel præsumat, sed in quavis illorum prætensione ad Te recursum habeant, seu habeat, auctoritate, & nomine nostris districte prohibendi, & interdicendi.

Facultas eidem conceditur inobedientes puniendi.

§.4. Omnes vero, & singulos supra expressos, & quaslibet alias singulares personas, etiam Ecclesiasticas tam seculares, quam quorumvis Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani regulares, si quæ earum, aut aliquis illorum mandatis, jussis, & monitionibus tuis hujusmodi obtemperare recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel se se opposuerint, tanquam nostris, & apostolicis mandatis, jussis, & monitionibus parere recusantes illisque contradicentes, ac se opponentes, nostros, & S. R. E., ac Sedis Apostolicæ rebelles declarandi, & publicandi, ac contra illos summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii manu regia, nullo Juris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari, & Jure belli, ad privationem officiorum, Feudorum, & bonorum quorumcumque etiam allodialium per eos in quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni, & quacumque appellatione, & recursu postpositis, procedendi, ac ubi justitia ita exegerit, & ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire judicaveris, eosdem contradictores, & rebelles quacumque pecuniaria, vel corporali, ac etiam ultimi supplicii pœna affici faciendi, ac generaliter omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, specialemque, expressam, & individuam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Ab hoc Decreto excipiuntur Commissarii ad Ducatus possessionem capiendam a S. Sede deputati.

§.5. Sub prohibitione autem, & interdicto per Te vigore præsentium faciendis, & publicandis nolumus compræhendi, nec compræhensos ullo modo censeri armorum Gubernatores, Arcium Præfectos, sive Castellanos, & Militiarum Capitaneos, nec alios, qui pro capienda Civitatum, Arcium, Fortalitiorum, Terrarum, Castrorum, Palatiorum dominii totius Status hujusmodi, ac bonorum feudalium, sive jurisdictionalium Sedis, & Cameræ prædictarum possessione, ac eorum contra omnes, & quoscumque, qui illa invadere præsumerent, defensione una cum Militibus suæ curæ commissis, tua, seu aliorum a Nobis auctoritatem, & facultatem ad id habentium jussa, & mandata in eventus hujusmodi ea, qua decet, promptitudine exequi debent, & tenentur.

Contraria tolluntur.

§.6. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus illis, quæ in prædictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubique locorum habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 14. Augusti 1627. An. V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Augusti 1627. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii super matrimoniis, quæ inter trasferentes domicilium contrahuntur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dubia ab Archiepisc. Colonien. proposita.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit Venerabilis frater Archiepiscopus Colonien., quod habito nuper per eum ad Venerabiles fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacri Concilii Tridentini interpretes recursu super infrascriptis dubiis videlicet, Primo: An Incolæ tam Masculi, quam Fæminæ loci, in quo Concilium Tridentinum in puncto matrimonii est promulgatum, & acceptatum, transeuntes per locum, in quo dictum Concilium non est promulgatum, retinentes idem domicilium, valide possint in isto loco matrimonium sine Parocho, & testibus contrahere. 2. Quid si eò prædicti Incolæ tam masculi, quam fæminæ solo animo sine Parocho, & Testibus contrahendi se transferant, habitationem non mutantes? 3. quid si iidem Incolæ tam masculi, quam fæminæ eò transferant habitationem, illo solo animo, ut absque Parocho, & Testibus contrahant.

Solutio Congreg. Concil.

§.2. Iidem Cardinales ad primum, & secundum, non esse legitimum matrimonium inter sic se transferentes, & transeuntes cum fraude. Ad tertium vero dubiorum hujusmodi si domicilium vere transferant, matrimonium esse validum responderunt, & resolverunt, prout in Decreto desuper emanato plenius continetur.

Petitur pontificia auctoritate confirmari.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Archiepiscopus responsum, seu dubiorum prædictorum resolutionem hujusmodi pro illius subsistentia, & validitate firmioribus, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret;

Confirmatur.

§.4. Nos eumdem Archiepiscopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, responsum, seu dubiorum prædictorum resolutionem hujusmodi, auctoritate apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausulæ.

§.5. Decernentes, illud, seu illam, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia

cacia existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque, & juxta illa per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac deffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque,

Dat. die 14. Augusti 1627 An. V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Augusti 1627. Pontificatus nostri Anno V.

CCXXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Jubilæum Christifidelibus in Æthiopiæ Imperio commorantibus.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Pastoralis Officii Nobis divina providentia commissi res exigit, ut de salute dominici gregis soliciti ad eos Christifideles mentis nostræ aciem, & paternæ charitatis affectum præcipue dirigamus, quos in partibus ab hac Sancta Sede remotissimis constitutos, spiritualibus commodis, & gratiis carere cognoscimus.

Æthiopes Jubilæum conceditur,

§.1. Hinc est, quod Nos attendentes, Christifideles in Ethiopiæ, ac aliis locis Carissimi in Christo filii nostri Sulthani Sagued Ethiopiæ Imperatoris dominio subjectis commorantes ob maximam ab alma Urbe nostra distantiam, aliaque legitima impedimenta ad eamdem Urbem pro percipiendis spiritualibus anni Jubilæi proxime præteriti fructibus accedere non potuisse, & proinde super eorum statu in intimis animi, & misericordiæ visceribus commoti eos speciali Indulgentiarum, ac Jubilæi munere consolari volentes, supplicationibus quoque dicti Sulthani Imperatoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus illarum partium Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quod unam seu plures Ecclesiam, seu Ecclesias, vel loca pia per Venerabilem fratrem Patriarcham Ethiopiæ deputan. per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro personis infirmis, senibus, prægnantibus, Virginibus, Viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus, tam secularium, quam regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, ac Confraternitatibus, Ecclesiam, seu Ecclesias, vel Cappellas, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantes, atque ob alias causas, prout eidem Patriarchæ videbitur, ad minorem numerum illius arbitrio reduci posse volumus, devote, ac reverenter visitando respective, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac pro pace inter Principes Christianos conservanda, & hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pie ad Deum orando plenariam ejusdem anni Jubilęi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequantur: perinde, ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilęo hujusmodi statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent.

Qui præscripta hic opera adimpleverint

Christifidelibus facultas conceditur eligendi Confessarium &c.

§.2. Et ad hunc effectum illis, ut confessarios, quos idem Patriarcha Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis respective deputaverit, sibi eligere valeant presbyteros seculares, vel cujusvis Ordinis regulares, qui confessionibus illorum diligenter auditis, eos, ac eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in Literis, quæ in Die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possint.

Jubilæum consequi iterum possunt, qui illud Romæ sunt consequuti.

§.4. Necnon, & ut illi, qui Romam forsan venerunt, ac Jubilæum ipsum quovis modo consequuti sunt, denuo etiam illud juxta tenorem præsentium consequi valeant concedimus.

Aliæ facultates Patriarchæ concessæ.

§.5. Præterea eidem Patriarchæ, ut cujusvis Ordinis Monialibus, & orphanorum, aliarumque mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum ipsum intra Monasterium, Domosve suas consequen. conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis illius arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi visa remedia opportuna adhiberi possit prout animarum saluti expedire judicaverit, facultatem tribuimus, & impartimur. Præsentibus ad tres menses tantum a die illarum publicationis computan. tantum valituris.

Transumptis danda fides.

§.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 31. Augusti 1627. An. V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris Die 31. Augusti 1627. Pontificatus nostri Anno V.

Indul-

CCXXXVIII.

Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium die quinta Februarii de Viginti tribus Martyribus ex Ord. FF. Min. Sancti Francisci de Observantia Provinciæ Discalceatorum Sancti Gregorii, Philippinarum, & Iaponiæ pro Fratribus d. Ordinis ubique existentibus, & pro aliis quibuscumque Manilen. Diœcesis tantum.

Isti Beati fuerunt Martyrio coronati una cum tribus aliis è Societate Jesu de quibus etiam celebrari Missam posse idem concessit Pontifex in Const. seq.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa in conspectu ejus, immortalitatis corona donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christifidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatum fuit Pont. pro facultate, de qua in Rubr. §. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Petrus Baptista Procurator Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Discalceatorum nuncupatorum, Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, & Japoniæ, Nobis nuper exponi fecit, venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præpositi in Causa Canonizationis Viginti trium Martyrum, videlicet, Petri Baptistæ, & Sociorum ejus ex dicto Ordine, quorum nempe sex professi, cæteri vero laici, & familiares, coadjutores eorumdem sex professorum erant, quique omnes pro Christi nomine in Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Japoniæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli S. Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint constare de martyrio, & miraculis: ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse; Superiores vero dicti Ordinis pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt devotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilen., & Chinen., seu Machanen. aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicarunt, deveniatur, ut infra recitari posse plurimum desiderent.

Qui modo eã concedit. §. 2. Nos piis eorundem Superiorum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus d. Petri, & eorumdem Superiorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati; De eorumdem Cardinalium consilio, ut de eisdem Martyribus, tam ab omnibus dicti Ordinis Sancti Francisci Religiosis ubique existentibus, quam etiam aliis ecclesiasticis, & secularibus personis Manilen. Diœcesis dumtaxat, ubi præcipue dictorum Martyrum pro Christi fide labores valde profecerunt, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum die eorum Natali, videlicet die quinta Februarii recitari, & celebrari respective libere, & licite possit, & valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria removendo.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptisque credi mandando.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1627. Pontificatus nostri Anno V. Dat. die 14. Septem. 1627. An. V.

CCXXXIX.

Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium de tribus Martyribus Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai è Societate Jesu quotannis die quinta Februarii pro omnibus d. Societatis Religiosis.

Hoc indultum ad omnes Sacerdotes tam Seculares, quam Regulares ad Ecclesias hujus Societatis confluentes extendit Sacra Rituum Congregatio, ut in Decreto mox subsequente quod Urban. VIII. approbavit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu ejus, immortalitatis corona donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christifidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum

ctorum militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pontif. pro hujusmodi Indulto.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Præpositus Generalis, & Presbyteri Societatis Jesu Nobis nuper exponi fecerunt, Venerabiles fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Sacris Ritibus præpositi in causa Canonizationis trium Martyrum, videlicet, Pauli Michi, ac Joannis de Goto, & Didaci Quizai ex dicta Societate, qui pro Christi nomine in Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Japponiæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli S. Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint, constare de martyrio, & miraculis; Ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse. Præpositus vero, & Presbyteri prædicti pro eo, quem erga ipsos Sanctos Martyres gerunt devotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem (pro qua non solum iidem Præpositus, & presbyteri, verum etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilen., & Chinen., seu Machanen. aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicarunt) deveniatur, ut infra recitari posse plurimum desiderent;

Concessio, de qua in Rubr.

§. 2. Nos piis ipsorum Præpositi, & Presbyterorum votis quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Præpositi, ac Presbyterorum prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De eorumdem Cardinalium consilio, ut de eisdem Martyribus ab omnibus dictæ Societatis Religiosis ubique existentibus, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum die eorum Natali, videlicet, die quinta Februarii recitari, & celebrari respective libere possit, & valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Septem. 1627. An. V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1627. Pontificatus nostri Anno V.

Sequitur Decretum Sacræ Rituum Congregationis, quo prædictum Indultum extenditur ad omnes Sacerdotes tam Seculares, quam Regulares ad Ecclesias d. Societatis confluentes.

Cum aliàs sub die 3. Julii 1627. Sacra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo, concesserit, ut de tribus Sanctis Martyribus e Societate Jesu Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai in Japponia pro Christi fide Cruci affixis, Officium ac Missa de Communi plurium Martyrum ipsa die eorum Martyrii, nempe 5. Februarii, ab omnibus presbyteris ejusdem Societatis, ubique existentibus, recitari, & celebrari posset; instante Generali Patrum Societatis Jesu, indultum prædictum, ad omnes Sacerdotes, tam seculares, quam regulares ad eorum Ecclesias confluentes, extendi posse eadem Sacra Congregatio censuit. Facto verbo cum Sanctissimo, Sanctissimus annuit die 26. Septembris 1629.

Jo. Baptista Card. Detus.

F. Fulv. Benign. Secr.

CCXL.

Præfigitur terminus trium mensium ab istius Constitutionis publicatione partibus ad retractandum omnia contra Constitutiones Sixti V. Clementis VIII., & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona Jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia, & contra illarum declarationem, & extensionem respective quoad Castra diruta, & alia in eis expressa a Sanctitate Sua emanatas, gesta, & Notariis, etiam Sedis Apostolicæ, etiam de numero participantium ad instrumenta, de quibus sunt rogati, exhibendum, & in eorum margine cassationes adnotandum. Et insuper mandatur testibus, quatenus contractus omnes, quibus interfuerint, intra similem terminum a die contractus revelar. & de eis notam dare debeant.

Prohibitionem hujusmodi alienationum a Sixto V. editam habes in ipsius Constitut. VII. Solicitudo *Tom. IV. Par. IV. fol.* 134. *Et Clem. VIII. declarationem, & extensionum lege in ejusdem Const. CCL.* Romanum *Tom. V. Par. II. fol.* 371. *Ac Pauli V. innovationem in Const. CCLXXXI.* Pastorale *Tom. V. Par. IV. fol.* 246. *ampliavit Urbanus VIII. in Const. CCXXIV.* Decens *ut supra fol.* 50.

Quia

Quia vero multæ alienationes contra tenores dictarum Constitutionum factæ fuerant, ne temporis progressu jurisdictio aliqua usurpetur, seu fines jurisdictionales confundantur, erexit Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici, Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subjecti, nuncupandam, ut in Const. 241. Debitum. *fol.* 85.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sedes Apostolica pia mater filiis pœnas, quas illi per inobedientiam, vel negligentiam incurrerunt, aliquando remittere, & condonare consuevit, ad hoc ut illi benignitatem experti, ad ea, quæ sibi injuncta sunt, fidelius peragenda incitentur, eos vero, qui clementiam suam agnoscere non curant, timore pœnæ perterrere non desistit.

Refertur Cōstitutio ab ipso edita quam habes indicatam in Rubr.

§.1. Nuper siquidem per alias nostras, sub Dat. videlicet Kal. Junii Pontificatus nostri anno 4. confectas literas Constitutiones per fel. record. Sixtum V., Clementem VIII., ac Paulum etiam V. Romanos Pontifices prædecessores nostros super prohibitione Fortalitia, & Castra, aliaque bona jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia alienandi editas confirmavimus, & innovavimus, easque quoad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non jurisdictionalia in confinibus loci jurisdictionalis, & bona in dicto Statu in confinio Principum exterorum sita, illorumque locationes, & censuum annuorum super præmissis omnibus impositarum, & impositorum venditiones extendi declaravimus, & respective extendimus, prout in dictis literis plenius continetur.

Partibus quę Const. Clem. VIII. Sixt. V. & hujus Pont. contravenerunt præfigitur terminus trium mensiū ad retractandum gesta contra ipsas Const. & pœnas exigi prohibetur d. termino durante.

§.2. Licet autem omnes, & singuli, qui ad venditiones, alienationes, locationes, aliaque in singulis Constitutionibus, ac etiam nostris literis prædictis respective fieri prohibita, aut eorum aliquod nulla Sedis Apostolicæ præcedente in scriptis obtenta licentia, vel illa apud Notarium in actu celebrationis contractus minime dimissa devenerint, & seu exequutioni demandaverint, pœnas omnes in Constitutionibus, & earum qualibet, ac etiam in nostris literis prædictis contentas eo ipso incurrerint, & incurrisse censeri debeant; Nihilominus ex nostra benignitate mitius agendo, Motu proprio, non ad alicujus oblatæ Nobis desuper petitionis instantiam, sed ex mera nostra scientia, & deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis, qui in præmissis, aut eorum aliquo hactenus contravenerint, terminum trium mensium, a die publicationis præsentium computandum, intra quem omnes, & singuli tam emptores, quam venditores, cæterique quomodolibet contravenientes omnia, & singula per eos gesta, & inde sequuta quæcumque retractasse, & actu retro simili in pristinum, prout ante sequutam aliquo modo contraventionem erant, reposuisse, & restituisse debeant, apostolica auctoritate præfigimus per præsentes, quo quidem termino durante pœnas prædictas, tam ab ipsis contrahentibus, scilicet, venditoribus, alienantibus, & locatoribus, ac emptoribus acquirentibus, & conductoribus, quam a Notariis exigi nolumus.

Quo elapso tamquā contra non parentes manu regia, & exequutive procedatur, & pœna exigatur.

§.3. Ipso autem termino elapso, & præmissis non parito, tam Cameræ nostræ Apostolicæ Commissarium, quam Fisci Procuratorem generalem dilectos filios posse, & debere ejusdem Cameræ nomine, & nemine vocato, ac manu regia, & exequutive, ac etiam de facto, citra vitium spolii, nullitatis, & attentatorum, possessionem bonorum venditorum, alienatorum, vel locatorum capere ad effectum retinendi & fructus illorum percipiendi ad utilitatem dictæ Cameræ, ac respective possessionem suo tempore consignandi juxta Constitutionum, & nostrarum literarum prædictarum formam personis in eisdem Constitutionibus, & nostris literis designatis; necnon etiam desuper agere coram quocumque, Romanæ Curiæ, seu Status nostri Ecclesiastici Judice pro effectuali, & integra revocatione, & repositione omnium, & singulorum in pristinum, non obstante taciturnitate, negligentia, ac etiam contradictione ipsorummet contrahentium, & cujuslibet eorum, ita quod etiam illis, seu altero eorum non instantibus, quinimo etiam invitis, & contradicentibus, omnia, ut præfertur, etiam manu regia in pristinum quam primum reponantur, & contravenientes, ac omnia, & singula in pristinum infra dictum terminum trium mensium non reponentes in pœnas prædictas ipso jure, absque aliqua declaratione, etiamsi quoad contrahentes, & eorum quemlibet pretia restituta, aut alia in recompensam soluta, tradita, vel in eis quomodolibet promissa adimpleta non fuerint, incurrisse, & in illas incidisse.

Notarii omnes instrumenta hujusmodi exhibeant, & in margine cassationes ad notentur intra d. terminum.

§.4. Notarios quoque etiam Sedis Apostolicæ nuncupatos, etiam de numero participantium, intra eumdem trium mensium terminum, tam in exhibendo instrumento, quam etiam ulterius in adnotando in margine ipsorum instrumentorum cassationem, retractationem, restitutionem, & repositionem in pristinum omnium contra Constitutionum, & literarum prædictarum tenorem actorum, paruisse debere, aliàs privationis officiorum suorum, & alias omnes pœnas in eisdem Constitutionibus, & literis inflictas incurrisse, eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Testes, qui hujusmodi cōtractibus interfuerint, revelent contractus, & Notarios de illis rogatos infra terminum 3. mensium.

§.5. Et insuper, ne Constitutiones, & nostræ literæ prædictæ ex occultis contractibus fraudari contingat, præcipimus, & mandamus, quod omnes, & singuli testes, qui in prædictis contractibus, scilicet, venditionis, alienationis, locationis, & aliis, ut præfertur, prohibitis de cætero celebrandis adhibiti fuerint, infra terminum trium mensium a die cujuslibet celebrati contractus computandorum sub pœnis nostro, & pro

pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis, contractus, quibus intervenerint, revelare, & de eis, ac Notariis de illis rogatis notam dare teneantur, etiamsi contractus ipsi in exequutionem judicati, vel in vim subhastationis, aut aliàs quomodolibet celebrati extiterint.

Licentia, & beneplacitum Sedis Apost. super præmissis, vel similibus concessa, seu concedenda, ad favorem Sedis, & Cameræ Ap. concessa intelligantur.

§.6. Demum licentias, & beneplacitum Apostolicum a Sede Apostolica in quorumcumque Baronum, & aliorum quomodolibet nuncupatorum Montium erectione, seu censuum impositione, vel aliàs quomodolibet concessa hactenus, & imposterum quovis tempore concedenda, ac etiam Motu proprio, & aliàs quomodolibet emanata, hactenus, & in futurum emananda, etiam quoad omnia in eisdem licentiis, & beneplacito expressa, & exprimenda, sine præjudicio quorumcumque jurium Cameræ Apostolicæ, in quemcumque casum, seu eventum cujuscumque devolutionis, seu caducitatis ex quocumque capite hactenus quomodolibet forsan incursæ, seu de cætero quomodolibet incurrendæ, & purificatæ, seu purificandæ ad favorem Sedis, & Cameræ prædictarum in, & super Civitatibus, Castris, Oppidis, Terris, & locis jurisdictionalibus, & non jurisdictionalibus, ac etiam bonis per prædictas Constitutiones, & nostras literas qualificatis, nec alias, aliter, aut alio modo intelligi debere, aut posse harum serie similiter declaramus.

Clausulæ.

§.7. Sicque, & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam Camerarium, & de latere Legatos judicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

Præceptum observantiæ hujus Const.

§.8. Injungentes, & mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ eisdem Legatis, ac dilectis filiis Prolegatis, Gubernatoribus, etiam Urbis, ac Judicibus nunc, & pro tempore in eadem Urbe, & toto Statu nostro prædicto existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu prædictis ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuo observari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inviolabili observatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit, omnibus juris, & facti mediis opportunis similiter manu regia, & via exequutiva, ac omni, & quacumque appellatione remota, procedant.

Derogatio contrariorum

§.9. Non obstantibus nostra de non tollendo jure quæsito, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus prædecessores prædicti in dictis Constitutionibus, & Nos in literis nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publicationis.

§.10. Ut autem præsentes omnibus innotescant, volumus, & apostolica auctoritate pariter decernimus, quod illæ in valvis Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in Romana Curia, & Statu prædicto, quam extra eos existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Exemplorum fides.

§.11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ præfixionis, præcepti, declarationum, injunctionis, mandatorum, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 27. Sept. 1627. An.V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo 5. Kalendas Octobris Pontificatus nostri Anno Quinto.

Anno a Nativitate Domini Jesu Christi 1627. Indict. 10. Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus 5. die vero 5. mensis Octobris, retroscriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Principis Apost. de Urbe, S. Joannis Lateran., & in acie Campi Floræ per nos Paulum Bartoccium, & Augustinum de Bollis Apost. Curs.

Matthias Magister.

Ere-

CCXLI.

Erectio Congregationis super Confinibus Status Sedi Apost. mediate, vel immediate subjecti, cum deputatione illius Præfecti, & Consultorum, & facultatibus eisdem concessis.

Sixtus V. prohibuit alienari bona in forenses, & Castra, aliaque bona jurisdictionalia tam in forenses, quam in subditos absque Sedis Apost. licentia, ut in ejus Const. VII. Solicitudo *Tom. IV. Par. VI. fol.* 134. *Quam prohibitionem innovarunt Clem. VIII. in Const. XCCL.* Romanum *Tom. V. Par. II. fol.* 371. *Et Pauli V. Const. CCLXXXI.* Pastorale *Tom. V. Par. IV. fol.* 246. *Et pariter iste Pont. eas confirmavit, declaravit, & ampliavit in Const. CCXXIV.* Decens, *ut supra fol.* 50. *At cum multæ alienationes contra prædict. Const. factæ fuissent, præfixit partibus terminum ad eas revocandum absque pœnarum incursarum inflictione, ut in Const. CCXL.* Sedes *ibid. fol.* 82. *Quod cum parum profuisset hanc Congregationem erexit, & instituit.*

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEbitum Pastoralis officii Nobis meritis licet imparibus divina dispositione commissi mentem nostram continua pulsat instantia, ut ad ea, quæ nostræ, & Sedis Apostolicæ Civitatum, Oppidorum, & locorum, aliorumque bonorum, Confinium, & terminorum manutentionem, & conservationem, ac illorum incolarum nostrorum, & dictæ Sedis subditorum securitatem, & tranquillitatem concernunt, etiam per novarum Congregationum præmissis sedulo vigilantium erectionem procuranda, opem, & operam, quantum Nobis ex alto conceditur, efficaces impendamus, aliaque desuper disponamus, prout ad Cameræ nostræ, & subditorum eorumdem utilitatem, & Status nostri Ecclesiastici tuitionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Sixt. V. Clem. VIII. & Paul. V. ediderũt Const. cit. in Rubrica quas iste Pont. innovavit, & extendit, ut in Const. pariter cit. in Rubr.

§. 1. Nuper siquidem ex præmissis, & certis aliis tunc expressis rationibus, & causis adducti, ac Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, unam a fel. record. Sixto V. sub Kalendis Julii Pontificatus sui Anno I., qua cavetur, ne bona in forenses, & Castra, aliaque Jurisdictionalia tam in forenses, quam in subditos absque Sedis Apostolicæ licentia alienentur, ac aliam a piæ mem. Clemente VIII. sub pridie nonas Julii Pont. sui anno 10. prædictæ Sixti innovatoriam, ac extensivam, ac reliquam perpetuo valituras Constitutiones a recol. me. Paulo etiam V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris sub 12. Kalend. Decembris Pontific. sui anno 13. respective datas, editas, ac prædictas Sixti, & Clementis prædecessorum etiam innovatoriam, & declaratoriam non tantum apostolica auctoritate perpetuo approbavimus, confirmavimus, & innovavimus, sed etiam ad Castra diruta, Tenutas, prædia etiam non jurisdictionalia in confinibus loci jurisdictionalis, & ad bona in nostro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Statu, ac confinio Principum exterorum sita, illorumque locationes, ac censuum annuorum super præmissis impositiones, & impositorum venditiones d. auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliavimus, prout in nostris desuper sub Dat. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Quarto.

Causæ erectionis hujus Cõgregationis.

§. 2. Verum quia sicut Nobis postea non sine gravi animi nostri mœrore innotuit, variæ impune contra Constitutionum, & Literarum prædictarum tenores factæ fuerunt alienationes, & nisi in præmissis aliquod opportunum remedium adhibeatur, periculum est, ne temporis progressu, & varietate jurisdictio aliqua usurpetur, & termini, seu fines jurisdictionales confundantur, seu confusioni, & usurpationi hujusmodi ocasio præbeatur;

Erectio Congreg. de Confinibus Status Eccles. Sedi Apost. mediate, & immediate subjecti nuncupanda.

§. 3. Nos in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ac Constitutionum, & Literarum hujusmodi, a quibus per præsentes recedere non intendimus, sed in earum primævo robore eas perpetuo remanere volumus, totos, & integros tenores etiam veriores, ac datas, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici Nobis, & Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subjecti nuncupandam, quæ uni ex ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui Præfectus, & aliis partim ex sacra Consulta Status hujusmodi, partim ex Camera Apostolica prædicta, necnon etiam aliquibus aliis insignibus a Romano Pontifice pro tempore existente seligendis viris, qui Consultores dictæ Congregationis respective existant, constare debeat;

Quæ sint Causæ ab ea cognoscendæ.

§. 4. Et apud quam, ac Præfectum, & Consultores hujusmodi omnes, & singulas venditiones, permutationes, alienationes, & quascumque alias dispositiones contra, vel præter tenorem, & formam dd. Constitutionum, & Literarum factas, ac faciendas, tam partibus instantibus, quam ex officio cognoscendi, examinandi, ac prout eis visum fuerit, in toto, vel in parte cassandi, annullandi, aut nullas declarandi, moderandi restringendi, revocandi, confirmandi, & approbandi, aut de novo concedendi, dubitationes quascumque super eisdem Constitutionibus, & Literis, causis, & occasione alienationum hujusmodi ortas, vel oriundas tollendi, declarandi, & decidendi, necnon controversias, & lites quascumque sive inter Nos, Sedem, Cameram Apostolicam, & quascumque personas tam seculares, quam ecclesiasticas cujuscumque digni-

gnitatis, gradus, ordinis, status, conditionis, & præeminentiæ, etiam de quibus specialis, & individua mentio facienda foret, & quascumque Civitates, Castra, Oppida, Universitates, Collegia, Monasteria, & loca etiam pia, & religiosa, regularia, & secularia, etiam exempta quovis nomine nuncupata; sive etiam inter easdem personas, Civitates, Collegia, Monasteria, & loca prædicta motas, seu movendas, ac omnes, & singulas alias causas Civiles, & Criminales, & Capitales, ac mixtas audiendi, cognoscendi, & quoad Criminales, dummodo sententiam sanguinis per se ipsos non ferant, absque alicujus irregularitatis incursu definiendi, & decidendi; & confines quoscumque Status hujusmodi, & singularum illius Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & quorumvis aliorum locorum invisendi, declarandi, ponendi, & amovendi, perturbantes, occultantes, amoventes, incidentes, aut ponentes terminos, seu aliàs quomodolibet, & qualitercumque in, & super confinibus, & terminis, & circa confinia, seu ab eis dependentia, annexa, vel connexa delinquentes, aut aquas in vel prope confinia quomodolibet derivantes, aut ab eisdem amoventes, aut ædificium quovis nomine nuncupatum construentes, & quamcumque servitutem prope vel in confinibus imponentes, civiliter, & dummodo sententiam sanguinis, ut præfertur, per se ipsos non ferant, criminaliter eorum arbitrio omni, & quacumque appellatione remota, puniendi, vel cujuscumque personæ sibi bene visæ etiam in dignitate ecclesiastica non constitutæ, quæ tamen a Præfecto, & Consultoribus hujusmodi ad id idonea judicata fuerit, causas hujusmodi committendas, sive eam in toto, vel in parte cum iisdem facultatibus subdelegandi; ac unum, vel plures Commissarios, vel Notarios ad capiendas informationes, conficiendosque processus, quando, quoties, ac cum quibus opus fuerit, & ad confines invisendos, illorumque plantas, & descriptiones conficiendas cum provisionibus, salariis, atque expensis per Præfectum, & Consultores prædictos declarandis, ac per locorum communitates, atque alios interesse habentes, vel etiam per nostram Cameram arbitrio ipsorum Præfecti, & Consultorum persolvendis, transmittendi, & deputandi, ac personis quibuscumque in, vel prope confinia Status prædicti habitantibus pro confinium hujusmodi defensione arma quæcumque (non tamen brevioris mensuræ) deferendi simili arbitrio licentiam concedendi, necnon omnes, & singulas causas, lites, controversias, & quæstiones de, & super Confinibus, vel eorum annexis, seu connexis principaliter, vel secundario, ut præfertur, motas, & movendas a nostris Sacræ Consultæ, Boni Regiminis, & Aquarum, & aliis quibuscumque Tribunalibus, Judicibus, Præsidentibus, Gubernatoribus etiam Urbis, necnon Cameræ Apostolicæ generali, & Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus nostris etiam, & dictæ Sedis de latere Legatis tam ex officio, quam ad partium instantiam reassumendi, & avocandi, citandi, & inhibendi etiam sub censuris, & pœnis pari arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis, & illas sic reassumptas, & avocatas, omnes, & quascumque alias præmissa quomodolibet concernentes summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, ac manu regia, & sine strepitu, & figura judicii, similiter quacumque appellatione remota, cognoscendi, seu eisdem Congregationibus, Tribunalibus, Legatis, Judicibus, & aliis personis eidem Congregationi bene visis remittendi, & committendi cum iisdem facultatibus etiam simili arbitrio, & respective cum participatione tamen nostra, & non aliàs ea omnia agendi, & gerendi, quæ super Confinibus, Territoriis, & alienationibus, venditionibus, permutationibus, præmissisque omnibus, & singulis, & circa ea Nos, & Sedes Apost. facere possemus, quæque pro nostrorum subditorum quiete, & dicti Status conservatione necessaria, seu quomodolibet opportuna per eos respective judicabuntur, etiam privative ad Congregationes, Tribunalia, personas, & Judices prædictos, & alios etiam quomodolibet qualificatos sive incidenter, & sive principaliter agatur, plena, libera, & absoluta potestas resideat, apostolica auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium similiter perpetuo erigimus, & instituimus.

Deputatio Præfecti, & Consultorum Congregat.

§.5. Ac in Congregationis sic erectæ, & institutæ pro ejus felici regimine, & administratione dilectos filios nostrum Martium S. Mariæ Novæ Diaconum Cardinalem Ginettum nuncupatum Præfectum, Stephanum vero Duratium nostrum, & Cameræ Apostolicæ Thesaurarium generalem, & Joannem Beninum ejusdem Cameræ Clericum, ac Franciscum Vitellium Sacræ Consultæ prædictæ Prælatum, necnon etiam pro tempore existentem ejusdem Consultæ Secretarium, ac Antonium Cerrum nostri Consistorii, Cameræ, & Fisci Advocatum, & Cæsarem Raccagnum ejusdem Cameræ Apostolicæ Commissarium generalem, & Felicem Contelorium Bibliothecæ nostræ Vaticanæ, & illius, ac Jo. Baptistam Confalonerium in Theologia Magistrum Arcis S. Angeli Archiviorum Custodes Sedis Apostolicæ Notarios in Consultores, & eumdem Felicem in Secretarium eisdem auctoritate, & tenore constituimus, & deputamus.

Clausulæ præservativæ.

§.6. Decernentes, præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nunquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, illasque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aliisque contrariis, etiam totum tenorem continentibus dispositionibus minime comprehendi, sed semper ab illis excipi; & quoties illas revocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit, toties in pristinum statum restitutas

tutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & fore.

Clausula sublata, praeceptum observantiae, & exequutionis hujus Const.

§.7. Sicque, & non aliàs in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictaeque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Mandantes propterea praedictis, ac pro tempore existen. Praefecto, necnon Consultoribus dictae Congregationis, & eorum singulis, ut praesentes nostras literas observent, & exequantur, ac faciant ab aliis, quantum in eis erit, omnibus opportunis juris, & facti remediis firmiter, & inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum.

§.9. Non obstan., quatenus opus sit, nostra de Jure quaesito non tollen., ac similis me. Pii Papae Quarti etiam Praedecessoris nostri de similibus, seu aliis gratiis interesse Camerae praedictae quomodolibet concernen. in eadem Camera registrandis, & insinuandis, itaut praesentes absque alia in eadem Camera admissione, & registratione validae sint, suumque debitum sortiantur effectum, aliisque Apostolicis etiam in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Camerae, & Consultae hujusmodi, aliarumque Congregationum, seu Tribunalium, si quae sint, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Camerae, Consultaeque, ac Congregationibus, seu Tribunalibus hujusmodi, etiam super Jure similes causas etiam privative quoad alios cognoscendi, & terminandi, ac Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, & aliis quibusvis, etiam Motu simili, etiam consistorialiter, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam si aliàs illorum pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem praesentibus etiam pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Volumus autem, quod earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii dictae Camerae Apostolicae subscriptis, ac Capitis, seu Praefecti, vel alicujus ex modernis, & pro tempore existen. Consultoribus hujusmodi sigillo munitis, eadem prorsus, tam in judicio, quam extra illud in omnibus, & per omnia fides exhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Sanctio poenalis.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrae erectionis, institutionis, & constitutionis, deputationis decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 1. Octobr. 1627. An. V.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo vigesimoseptimo, Kalendis Octobris, Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXLII.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beata Rita de Cassia Ordinis Eremitarum Sancti Augustini pro universi Ordinis praedicti Fratribus, & Monialibus, & pro aliis in tota Spoletana Dioecesi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo apostolatus solio, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quae servorum, & ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promovetur, juxta creditum Nobis desuper apostolatus officium, libenter intendimus, piisque Christifidelium, praesertim sanctimonialium, votis peculiarem erga illos cultum, & venerationem respicientibus benigne annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio facta Pontif. pro facultate de qua in Rubrica.

§.1. Sane nomine dilectarum in Christo filiarum Priorissae, & Monialium Monasterii Beatae Ritae Ordinis Sancti Augustini de Cassia Spoletanae Dioecesis, Nobis nuper expositum fuit, quod ipsae pro eo, quem erga dictam Beatam Ritam de Cassia gerunt devotionis affectu, Officium, & Missam de ea ut infra, recitari, & celebrari posse summopere desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in praemissis licentia providere de benignitate apostolica dignaremur.

Quam Pont. concedit.

§.2. Nos igitur piis Priorissae, & Monialium praefatarum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, votis annuere, illasque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis,

sionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de dicta Beata Rita in tota Diœc. Spoletan., ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis Religiosis ubique existentibus Officium, & Missa tamquam de Communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, ac Breviarium ipsius Ordinis a Sede Apostolica approbatum respective recitari, & celebrari libere, licite possit, & valeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem impertimur.

Contraria removet. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandari mandat. §.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 1. Octobr. 1627. An. V. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1627. Pontificatus nostri Anno V.

Sequitur extensio supradictæ Concessionis pro confluentibus ubique terrarum ad Ecclesias prædicti Ordinis, & in tota Spoletana Diœcesi ad omnes Ecclesias.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset indulti concessionem in præced. Constit. contentam. NUper pro parte dilectarum in Christo filiarum Priorissæ, & Monialium Beatæ Ritæ de Cassia Ordinis Sancti Augustini Spoletan. Diœces. Nobis exposito, quod ipsæ pro eo, quem erga Beatam Ritam gerebant, devotionis affectu, Officium, & Missam de ea recitari, & celebrari posse desiderabant; Nos earum hac in parte supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de dicta Beata Rita in tota Diœcesi Spoletana, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis religiosis ubique existentibus Officium, & Missa tamquam de Communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, ac Breviarium ipsius Ordinis a Sede Apostolica approbatum respective recitari, & celebrari libere, & licite posset, & valeret, apostolica auctoritate licentiam, & facultatem impertiti sumus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nunc autem dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Fratrum totius Ordinis hujusmodi, necnon Priorissæ, & Monialium præfatarum supplicationibus Nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut in die festivo de eadem Beata Rita Missa tamquam de Communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Missalis Romani hujusmodi ab omnibus Presbyteris secularibus ad omnes totius Ordinis præfati, ac Diœcesis Spoletan. Ecclesias confluentibus celebrari libere similiter, & licite possit, & valeat, eadem auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem impertimur. Quod nunc extendit ut in Rubrica.

Obstantia tollit. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides danda. §.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 4. Februar. 1628. An. V. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Februarii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCXLIII.

Facultas erigendi Hospitium in partibus Africæ pro sex Religiosis Congregationis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum.

De his Fratribus vide in Constit. CLXXIX. In supremo. *Tom. V. Par. V. fol.* 419.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. INter cætera pietatis opera, quibus ex debito pastoralis officii Nobis injuncti adstricti sumus, illud præcipue in animo nostro incidit ardentius, ut personæ Christi fidem colentes, & in Captivitatem deductæ, & sub potestate infidelium constitutæ, a Captivitate hujusmodi liberentur, & in pristinæ libertatis gloriam deducantur, ac interim spiritualiter consolentur: illos quoque specialis gratiæ favore prosequimur, qui ad opus hujusmodi adjutrices, & liberales manus extendunt.

Causæ hujus Constitut. §.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Justini Antolines Decani Ecclesiæ Granatensis, ac Didaci de Sancto Raymundo moderni Congregationis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum Procuratoris Generalis petitio continebat, quod ipse Justinus cha-

charitatis erga proximum fervore accensus de bonis suis unum Hospitium pro sex Religiosis Congregationis hujusmodi pro nunc, & Deo dante etiam pro majori ipsorum Religiosorum numero in partibus Africæ, ad hoc ut ipsi Religiosi juxta laudabile eorum Institutum Christifideles inibi sub dira Turcarum servitute constitutos, quos possunt, ab illa eximere queant, eosque in Domino consolentur, illisque ecclesiastica sacramenta administrent, ac eorum denique animarum saluti meliori, qua poterunt ratione, incumbere valeant, construi facere, ac redditu annuo quingentorum saltem ducatorum monetæ Hispaniarum dotare intendat, si infrascripta sibi per Nos benigne concedantur.

Concessio, de qua in Rubr.

§.2. Quare pro parte Justini, & Didaci prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus infrascriptis annuere de benignitate apostolica dignaremur.

Extenduntur privilegia Ordinis huic Hospitio.

§.3. Nos igitur Christifidelium in captivitate hujusmodi constitutorum libertati, & spirituali consolationi, quantum cum Deo possumus, consulere cupientes, ac Justinum, & Didacum prædictos, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Justino, & Didaco, si, & postquam ipse Justinus redditum annuum quingentorum scutorum hujusmodi tutum, & securum pro dicti Hospitii fundatione vere, & realiter assignaverit, & non antea, aliter, nec alio modo, ut gentilitia familiæ dicti Justini tamquam Fundatoris, & Dotatoris, ac Patroni dicti Hospitii super ipsius Hospitii januis, & portis, necnon lapidem in aliquo dicti Hospitii pariete cum inscriptione fundationis, & seu dotationis per dictum Justinum factæ apponere, necnon Religiosis prædictæ Congregationis in eodem Hospitio pro tempore degentibus, ut omnibus, & singulis gratiis, & indultis, ac privilegiis, quibus cætera ejusdem Ordinis Hospitia, illorumque Religiosi quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo illa sint in usu, hactenusque non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, Regularibusque dicti Ordinis Institutis non adversentur, ac in erectione Hospitii hujusmodi forma Apostolicarum Constitutionum, præsertim felicis recordationis Clementis VIII., & Pauli V., ac Gregorii XV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac nostræ super novorum locorum Regularium institutione editarum servetur, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, & efficacia esse, & fore, ac dictæ Congregationi, & Religiosis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ pœnales.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 15 Octobr. 1627 An. V.

Datum in Arce Gandulphi Diœcesis Albanensis, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimoseptimo, Idibus Octobris, Pontificatus nostri Anno V.

CCXIV.

Ecclesiasticis Regni Galliarum facultas concedit subsidium Regi præstandi pro Hæreticorum profligatione.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Fratribus Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, cæterisque Ecclesiarum secularium, & regularium Prælatis Capitulis, Collegiis, & Conventibus, & Personis Ecclesiasticis quibuscumque per Regnum Franciæ constitutis salutem, & apostolicam benedictionem.

Prooemium.

In suprema militantis Ecclesiæ specula, nullo licet meritorum suffragio, immensa Dei, & Domini nostri benignitate constituti, & intra mentis nostræ arcana attentius considerantes, Principes, & Potestates tenebrarum, adversus quos Ecclesia sancta assidue colluctatur, ad ejusdem Ecclesiæ perniciem, & catholicæ fidei excidium incessanter vigilare, non possumus totis visceribus non commoveri: & licet certam spem, & fiduciam habeamus in Domino Deo exercituum, qui sponsam suam Ecclesiam sanctam sub omnipotentiæ clypeo protegit; cogimur tamen ex credita humilitati nostræ dominici gregis cura in id omni cogitatione, omnique studio incumbere, ut præcautionis nostræ ministerio non solum oves Christi adversus rapacium luporum insidias communitæ reddant Domino abundanter fructus suos; verum etiam charissimorum Regum vota rationes exquirentium,

tium, quibus nefarii hostium ipsius fidei ausus reprimi, & dissipari valeant, propitium sortiantur effectum.

Adlaboranti Regi in Hæreticorum profligatione,

§.1. Cum itaque, sicut nostra in Domino lætitia accepimus, charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus non immemor, quantum ipsæ divinæ debeat bonitati, quæ eum sedere fecit in solio Patris sui, & super florentissimum Franciæ Regnum constituit, apponens manus ad fortia, hæreticos sui Regni, favente Domino, debellare, & nefarios eorum conatus, ac machinationes reprimere fortiter cœperit, utque tam piæ, & sanctæ expeditioni de cætero facilius vacare, & immensa expensarum onera subeunda perferre, imminentesque, ac urgentissimas nomine Majestatis suæ Nobis expositas, in quas propterea Regnum ipsum redactum est, necessitates, tam ecclesiasticis, quam laicis communes supportare valeat, subsidio unius millionis scutorum maximopere indigeat; Quia vero ad hoc laicorum eorumdem facultates minime suppetunt, ad vos, qui bona ecclesiastica in eodem Regno, Dei benignitate, & fidelium beneficentia possidetis, confugere, subsidiumque hujusmodi a vobis in prædictos, & non alios usus convertendum, si nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia desuper suffragetur, obtinere intendat.

Pontifex subsidium ab Ecclesiasticis præstari sinit.

§. 2. Nos pro ea pastorali, quam universali Ecclesiæ debemus, solicitudine, proque nostro præcipuo paternæ erga eumdem Ludovicum Regem, Regnumque prædictum charitatis affectu, ei in tanto rerum discrimine, ac tam necessario tempore nullatenus deesse volentes, immo tam pium, & christianissimo Rege dignum propositum ratum, & gratum habentes, vos paterne hortamur, quatenus dicti Ludovici Regis, & Regni necessitatibus hujusmodi compatientes, subsidium pecuniarum pro summa, quæ a vobis, seu vestris deputatis, non tamen ultra prædictam summam, declarata fuerit, in locis, & terminis per vos, seu deputatos hujusmodi statuendis, eidem Ludovico Regi persolvendum, & per eum in usus prædictos dumtaxat erogandum juxta Sacrorum Canonum dispositionem, sicut gravitas causæ postulat, pro hac vice dumtaxat solvatis, & contribuatis.

Atque hortatur.

§.3. Licet autem de vestra pietate, prudentia, & charitate erga patriam, ac zelo fidei catholicæ propagandæ, nedum conservandæ plurimum in Domino confidamus, tamen pro nostro pastoralis officii debito facere non potuimus, quin vobis, ut merito existimamus, sponte currentibus, literarum nostrarum calcar adderemus, ut sicut ex piis dicti Ludovici Regis armis ad hæreticorum extirpationem, & Ecclesiarum dicti Regni non modicam commoditatem, & utilitatem ex Dei beneficio secundos exitus speramus, ita libentius, & cumulatius officio vestro satisfaciatis: præsertim cum Nobis rem tantæ curæ merito esse, & re ipsa intelligere potestis, divinæ retributionis spem vobis proponere supervacaneum ducimus, cum de Dei causa defendenda agatur, super cujus familiam ministri sumus constituti, ut demus illi in tempore tritici mensuram, audituri, si fideles, & prudentes erimus, intrate in gaudium Domini vestri.

Necessariasque illud exigendi facultates elargitur.

§.4. Cæterum, ut sublatis impedimentis quibuslibet ad ejusdem subsidii contributionem devenire valeatis, vobis, seu vestris deputatis subsidium prædictum imponendi, petendi, & exigendi tempus, locumque solutionis, ac modum, & formam, quantitatemque præscribendi, quascumque personas ad ipsius subsidii exactionem constituendi, & deputandi, quascumque promissiones, & obligationes necessarias, & opportunas, etiam juramento vallatas conficiendi; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione prorsus postpositis, compescendi, & compellendi, cæteraque omnia, & singula alia in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, apostolica auctoritate, tenore præsentium, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, & Ordinum quorumcumque etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nonnullos a præstatione subsidii eximit;

§.6. Volumus autem, quod subsidio hujusmodi semel contributo, & persoluto præsentes nullæ sint, neque exactioni amplius sit locus: quodque propterea bona stabilia Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum minime alienentur: & quod sub impositione, & exactione subsidii hujusmodi Ecclesiæ Cathedrales, quorum mille, ac curata, quorum redditus annui centum ducatorum auri de Camera non excedunt: Insuper Ordines Mendicantes, ac Hospitalia hospitalitatem actu exercentia, Fratresque Milites Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani nullatenus compræhendantur, sed omnino excipiantur, prout illos, & illa exceptos, & excepta esse, & fore decernimus.

In ejusque exactione canonicas leges jubet servari

§. 7. Præterea juxta Ordinationem a Concilio Viennen. desuper editam, Sacri Cali-

Calices, Libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Beneficiorum, & aliorum supradictorum divino cultui dicata ex causa pignoris, vel aliàs occasione solutionis summæ hujusmodi nullo modo capiantur, distrahantur, vel occupentur;

Ac demum Transumptis fidem addit.

§.7. Et pariter, quod præsentium transumptis Sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, & publici Notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum die 5. Nov. 1627. An.V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1627. Pontificatus nostri Anno V.

CCXLV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Societas Monachorum Sancti Benedicti Reformatorum Provinciæ Britannicæ Congregationi Sancti Mauri ejusdem Ordinis in Gallia erectæ unitur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD militantis Ecclesiæ regimen, nullis licet Nobis suffragantibus meritis, divina dispositione evecti, illud præ cæteris curam proposuimus, ut Ecclesiasticorum, & Religiosorum Ordines quoslibet ad pristini cujusque regularis eorum instituti normam, a qua non parum deflexerunt, quantum cum Domino possumus, reduceremus, ac propterea qui sua sponte religionis, & arctioris vitæ zelo ducti pristinæ Regulæ, quam suæ Religionis authores susceperunt, observantiam amplecti, & sectari desiderant, eosdem non solum in eorum proposito confovere, sed etiam opportunis favoribus, & gratiis libenter prosequi solemus.

Causæ faciendæ Unionis.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, a viginti circiter annis nonnulli Monachi Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Gallicanæ, accedente Superiorum suorum licentia, Regulam ejusdem Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis dicti Ordinis adamussim observare decreverint, & ad hunc effectum Prioratum de Lehon prædicti, seu alterius Ordinis Machlovien. Diœcesis sibi concedi obtinuerint: ac divina favente clementia in Regulæ, & Constitutionum hujusmodi observantia, vitæque sanctimonia adeo profecerint, ut ad eamdem observantiam in plura dicti Ordinis Provinciæ Britanniæ Monachorum Monasteria introducen., & stabilienda vocati fuerint, ut proinde unam Monachorum hujusmodi Societatem Britannicam nuncupatam de licentia, & auctoritate dilectorum filiorum nostrorum Francisci Sanctæ Praxedis de Sourdis, ac Francisci Sancti Callisti titulorum Presbyterorum Cardinalium de la Rochefoucault nuncupatorum, uti Commissariorum super Monasteriis dicti Ordinis Regni Franciæ ab Apostolica Sede deputatorum, ac alias canonice erexerint, & instituerint, in eaque Superiores, Visitatores, & Definitores ad instar dictæ Congregationis Cassinen. absque ulla a dicta Congregatione Gallicana, ejusque Superiorum dependentia habeant.

Pontificium Indultum.

§.2. Nos ut Societas hujusmodi felicioribus in dies in sanctitate, & justitia coram Domino proficiat incrementis, quantum cum Domino possumus, providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis regularium præpositorum consilio, motu proprio, & ex certa scientia nostris Societatem Monachorum Sancti Benedicti in Provincia Britannica reformatorum hujusmodi, una cum illius Monasteriis, & personis professis Congregationi S. Mauri ejusdem Ordinis in Galliis, apostolica auctoritate erectæ, ita ut de cætero Monasteria, & personæ tam Societatis, quam Congregationis hujusmodi sint unum corpus, & unicam constituant Congregationem sub titulo ejusdem Sancti Mauri, dicta auctoritate, tenore præsentium, perpetuo unimus, & incorporamus.

Exequutores designati.

§.3. Quocirca ne quæ difficultas exequutionem unionis, & incorporationis hujusmodi impediat, aut remoretur, dilectis filiis nostro Petro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Berullo nuncupato, ac nostro, & Apostolicæ Sedis apud carissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum Nuncio per præsentes injungimus, ac respective mandamus, ut conjunctim procedentes consultis aliquibus Patribus gravioribus, ac rerum usu peritioribus tam ejusdem, quam aliorum Ordinum sibi benevisis conditiones in unione, & incorporatione prædictis observandas præscribant, ac firment, easdemque unionem, & incorporationem, una cum eisdem conditionibus, auctoritate prædicta exequantur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Societati, & Congregationi Sancti Mauri hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationum, & Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore perman-

suris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Nov. 1627. An.V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1627, Pontificatus nostri Anno V.

CCXLVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ratificatio Actorum per Torquatum de Comitibus in restitutione Tormentorum Bellicorum, & aliarum rerum in Fortalitiis Vallis Tellinæ existentium Comiti Aloysio Trotto Procuratori a Gubernatore Mediolanensi nomine Regis Catholici deputato.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series.

CUM sicut Nobis innotuit, dilectus filius nobilis vir Torquatus de Comitibus Dux Guadagnoli, uti Procurator noster, in restitutione per eum facta dilecto filio Comiti Aloysio Trotto Campi Magistro Peditum Italorum charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici uti Procuratori a dilecto pariter filio nobili viro Gonzalez Fernandez de Corduba Status Mediolani Gubernatore, etiam de mandato ejusdem Philippi Regis ad hoc constituto, Tormentorum Bellicorum, Armorum, Munitionum, Victualium, & aliarum rerum in Propugnaculis, sive Fortalitiis Vallis Tellinæ, & Clavennæ existentium, & quondam Horatio Ludovisio Duci Fiani sub die 6. Junii 1623., ac dilecto pariter filio Nicolao ex Comitibus Guidibalnei Marchioni Montisbelli sub die 13. Nov. ejusdem anni in actu depositi, in fe:re: Greg. PP. XV. Prædec. nostri, ac nostris manibus respective facti, consignatarum, restitutionem eamdem a Nobis ratam habitum iri promiserit, dummodo tamen idem Philippus Rex restitutionem ipsam, & instrumentum desuper sub die 18. Martii 1627. celebratum, etiam ratum haberet;

Ratificatio, de qua in rubrica.

§.2. Idcirco præsupposito, quod idem Philippus Rex valide, & sufficienter rata habuit omnia, & singula acta, & gesta per Gonzalez Gubernatorem, & Comitem Aloysium prædictos, aliosque deputatos ad nostrum, & hujus Sanctæ Sedis favorem omne, & totum id, quod a dicto Torquato Duce, quoad restitutionem Tormentorum Bellicorum, Armorum, Munitionum, Victualium, atque etiam quoad alia quæcumque promissa, reservata, & expressa in Instrumento, seu Instrumentis per eumdem Torquatum Ducem celebratis, ad quæ Nos in omnibus, & per omnia referimus, actum, & exequutioni demandatum fuit, apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, ratumque, & gratum habemus, ac confirmamus; Nosque ratum, gratum, & firmum semper habituros, nec iis nunc, neque ullo umquam tempore contradicturos promittimus.

Derogatio contrariorum.

§.3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 10. Nov. 1627. An.V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novembris 1627, Pontificatus nostri Anno V.

CCXLVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nonnullæ Indulgentiæ pro Exercitu Regis Poloniæ contra Hereticos Prussiæ profecturo.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DE salute dominici gregis curæ nostræ divinitus commissi paterna charitate solliciti, ad eam procurandam cælestes Ecclesiæ thesauros libenter erogamus.

Militibus præscripta hic peragentibus Indulgentia conceditur.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Charissimus in Christo Filius noster Sigismundus Poloniæ, & Sueciæ Rex Illustris validum militum exercitum contra hæreticos Prussiæ destinaverit; Nos cupientes, ut Milites omnes dicti exercitus non solum corporalibus adversus visibiles, sed etiam spiritualibus armis adversus invisibiles humani generis hostes armati divinam opem in hoc seculo, & æternam salutem in cœlis facilius consequantur; supplicationibus dicti Sigismundi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Militibus, & aliis Christifidelibus universis, qui in dicto exercitu militaverint, aut operam, & auxilium quovis modo præstiterint, qui una hebdomada, postquam omnes simul convenerint, per Cappellanum Majorem dicti exercitus designanda, quarta, & sexta feriis, ac Sabatho, vel saltem uno ex his diebus arbitrio Confessarii jejunaverint, & infra prædictam hebdomadam peccata sua confessi sequenti Dominica Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & pro felici dictæ expeditionis successu, Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ fidei catholicæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, veniam, & remissionem ten. præsentium misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Facultas quoque datur Confessarium eligendi, qui eos a casibus reservatis S.di absolvat.

§. 2. Utque facilius Indulgentiam hujusmodi consequi valeant, supradictis omnibus, & singulis, ut confessorem idoneum ex approbatis ab Ordinario eligere valeant, qui ipsorum confessionibus diligenter auditis, eos ab omnibus peccatis, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, & censuris ecclesiasticis, a quibuscumque casibus etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi quomodolibet reservatis, etiam contentis in Bulla Die Cœnæ Domini legi solita in foro conscientiæ tantum, injuncta cuique illorum pœnitentia salutari absolvere; necnon eorum vota quæcumque (castitatis, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeant concedimus, & indulgemus.

E vero

Quæ ab ægrotis &c. sint præstanda.

§.3. Ii vero, qui ægroti, vulnerati, aut alias quocumque impedimento detenti, ut præfertur, jejunare, aut etiam Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere nequiverint, ut Præsbiter confessarius, ut præfertur, approbatus, quem elegerint, jejunium, in aliud pietatis opus commutare, aut in aliud proximum tamen tempus commodum differre valeat, pariter concedimus, & indulgemus.

Aliæ etiam conceduntur Indulgentiæ.

§.4. Præterea eisdem omnibus, & singulis supradictis cæteris quibusque vicibus, quibus vere contriti peccata sua confessi fuerint, & si commode potuerint, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quinque annos, & totidem quadragenas qualibet vice; quoties vero orationi mentali, vel vocali vacaverint, aut quodcumque pietatis opus peregerint, toties quinquaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Ac præsertim in mortis articulo.

§. 5. In mortis vero articulo constitutis atque in prædicta expeditione, vel pugna, seu præliis morientibus saltem contritis plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Potestas Episcopis facta Militibus benedicendi.

§.6. Insuper ut quicunque Antistes aut alia persona in dignitate ecclesiastica constituta exercitum prædictum, ac universos, & singulos Milites, ac Christifideles ad hanc expeditionem profecturos auctoritate nostra apostolica benedicere valeat facultatem impartimur.

Contraria tolluntur.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Nov. 1627. An. V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Novembris 1627. Pontificatus nostri Anno V.

CCXLVIII.

Ex Regest. in. Secret. Brev.

Subsidium decies Centenorum millium scutorum Clero Galliarum imponitur Regi persolvendum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium a calamitatibus Regni Galliarum petitum.

Cum primum ad summi Apostolatus apicem, licet immeriti, divina favente clementia, assumpti fuimus, etsi nihil antiquius habuerimus, quam ecclesiasticas personas, quas in visceribus gerimus charitatis, a quibusvis gravaminibus, sive impositionibus immunes præservare; nihilominus dum solerti mentis nostræ indagine consideramus, quantis fides catholica nefariorum hostium oppugnationibus, atque insultibus in florentissimo Franciæ Regno conflictetur, quantisque propterea charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus expensarum oneribus hactenus gravatus fuerit, & novis jugiter prægravetur, facere nullo modo possumus, quin implorato divinæ misericordiæ præsidio, ad ecclesiasticarum personarum subsidia recurramus; Nobis omnino persuadentes, illas, quæ in communi periculo versantur, partem redditum suorum Ecclesiasticorum potius erogaturas, ut totum conservetur, quam partem conservando, totum in discrimen adducatur.

Petitio Regis.

§.1. Cum itaque, sicut dictus Ludovicus Rex Nobis nuper exponi fecit, ipse, ut imminentibus, ac urgentissimis necessitatibus sui Regni, tam Ecclesiasticis, quam laicis communibus, quibus ob fidei Catholicæ defensionem premitur, subvenire valeat, subsidio unius millionis scutorum maximopere indigeat, laicorum vero facultates, propter alia onera eis incumbentia, subsidio hujusmodi comparando minime suppetant.

Pontifex subsidium, de quo in Rubr. ei ab Ecclesiasticis præstari jubet.

§.2. Nos eidem Ludovico Regi de aliquo subventionis auxilio ex Ecclesiarum Regni Franciæ peculio, Christique Domini, cujus causa agitur, patrimonio, providere volentes, supplicationibus ejusdem Ludovici Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, subsidium unius millionis cum dimidio Francorum dictæ monetæ a quarumcumque tam metropolitanarum, quam Cathedralium Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, necnon illarum, ac Collegiatarum Ecclesiarum Præpositis, Decanis, Capitulis, & Canonicis, ac Parochialium, & aliarum Ecclesiarum Rectoribus, Beneficiatis, cæterisque personis Ecclesiasticis secularibus, quæcumq. alia Beneficia Ecclesiastica quomodolibet nuncupata, & qualitercumque qualificata in dicto Regno consistentia, etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus apostolicis, vel aliàs quomodolibet obtinentibus, exceptis tamen ex Cathedralibus illis, quarum mille, & ex curatis iis, quorum annui redditus summam centum ducatorum auri de Camera non excedunt; Nec non Prioratibus, Præceptoriis, & Ecclesiis Fratrum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, ac Hospitalibus hospitalitatem actu exercentibus, ac etiam quorumcumque Monasteriorum, domorum, & Prioratuum Conventualium, Cistercien., S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacen., Fontis Ebrandi, Præmonstraten., Grandimonten., Cartusien., Camaldulen., Montis Oliveti, Vallis Umbrosæ, Cruciferorum, S. Hieronymi, & aliorum quorumcumque Ordinum non tamen Mendicantium, ac etiam Cassinen., S. Justinæ de Padua, S. Bernardi, Vallischolarium, Lateranen., ac S. Salvatoris, aliarumque Congregationum tam virorum, quam mulierum in Regno prædicto similiter existentium, & similiter Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatissis, Priorissis, & aliis quibuscumque quocumque nomine nuncupatis Superioribus cujuscumque conditionis, status, gradus, ordinis, & qualitatis existen., ac immunitatis, exemptionis, vel alio quocumque privilegio gaudentibus, juxta taxam a Ven: fratre Francisco Archiepiscopo Patracen., Epi-

Iis exceptis, qui hic recensentur.

Episcopo Cervien. nostro, & Sedis Apostolicæ in dicto Regno Nuncio, ac personis ab illo, si ei videbitur, & a Clero prædicto nominandis, & deputandis pro redditum, & proventuum quantitate facien., ac modum, & formam, tempus, locumque solutionis præscriben., peten., & exigen. apostolica auctoritate, tenore præsentium, imponimus.

Necessariasque ad id facultates Deputatis concedit.

§.3. Eidemque Joanni Francisco Archiepiscopo, & Nuncio, ac Clero præfato quascumque personas Ecclesiasticas ad exactionem subsidii hujusmodi pariter constituen., & deputan., quodque ut pecuniæ ex subsidii hujusmodi exactione provenientes personæ a dicto Clero Regni prædicti similiter deputandæ per eam in præfatos, & non alios usus erogandæ consignentur, mandandi, & præcipiendi; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac sibi in præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione prorsus remotis, & postpositis compescen., & compellen., aliaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Pœnas prædictos Deputatos impedientibus infligit.

§.4. Districtius inhibentes Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Præpositis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, necnon Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatissis, Priorissis, & Superioribus, aliisque supradictis sub excommunicationis majoris, a qua non nisi per summum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo constituti absolvi possint, necnon privationis omnium, & singulorum Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Monasteriorum, Officiorum, Administrationum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia imposterum obtinenda, aliisque arbitrio nostro statuendis, moderandis, & infligendis pœnis, ne eumdem Joannem Franciscum Archiepiscopum, & Nuncium, seu ab eo, & Clero prædicto deputandos super præmissis omnibus, & singulis, etiam vigore quorumcumque privilegiorum, Indultorum, Immunitatum, exemptionum, & aliarum gratiarum eis, vel eorum Ecclesiis, Ordinibus, Monasteriis, Domibus, & Prioratibus quomodolibet concessorum, confirmatorum, approbatorum, & innovatorum impedire, perturbare, molestare, vel inquietare audeant, seu præsumant.

Clausulæ.

§.5. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obstantibus fe: re: Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac nostra de Jure quæsito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, necnon Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, Domorum, & Prioratuum prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, legibus etiam municipalibus, & Institutis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Ecclesiis, bonis, & Beneficiis, ac Superioribus, & personis etiam per viam legis, aut statuti perpetui, ac etiam Juramenti, seu stipulati contractus, ac aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

In exactione subsidii leges Concilii Viennensis servandæ.

§.7. Volumus autem, quod dicta summa unius millionis cum dimidio Francorum hujusmodi semel soluta, præsens gratia nullatenus suffragetur, neque exactioni amplius locus sit; Quodque etiam juxta ordinationem in Concilio Viennensi super hoc editam Sacri Calices, libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Beneficiorum, & aliorum supradictorum divino cultui dicata ex causa pignoris, vel aliàs occasione solutionis summæ hujusmodi nullatenus capiantur, distrahantur, vel occupentur, neque propterea bona stabilia Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum Beneficiorum prædictorum ullo modo alienentur, exceptis tamen iis, quæ dudum de licentia Sedis Apostolicæ cum pacto, seu facultate illa redimendi alienata reperiuntur, quæ si in eventum, in quem rediman tur, illa pro præsentibus necessitatibus sublevandis, iterum cum pacto, & facultate redimendi similibus quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus alienari posse concedimus.

Fides danda transumptis.

§.8. Et pariter, quod præsentium transumptis sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, & publici Notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides in judicio adhibeatur,

& ex-

Dat. die 12. Nov. 1627. An. V.

& extra illud, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Novembris 1627. Pontificatus nostri Anno V.

CCXLIX.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionis Pii Papæ V. contra Monetarios, ejusdemque ad quascumque personas Ecclesiasticas, seculares, ac cujusque Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares.

Pii V. Constitut. quæ hic innovatur, ac extenditur vid. Tom. IV. Par. III. fol. 130. *ejusque initium est* Cum nil magis.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

IN suprema pastorali specula, meritis licet imparibus, a Domino constituti, ut noxia ab ejus grege arcentes ejusdem salutari regimini prospiciamus, non sine magno animi mœrore videmus, eo nostri temporis iniquitates esse progressas, ut iis, quibus onus incumberet pacem evangelizandi, & charitate proximum prosequendi, suæ vocationis immemores, a cupiditatum vortice abrepti, adulterinæ monetæ crimen perpetrare, sive perpetrantibus opem præstare non erubescant, nec reformident. Quare Prædecessorum nostrorum Constitutiones desuper editas innovantes, extendentes, & ampliantes, hujusmodi perditorum hominum, quos suæ existimationis consideratio in officio non continet, condigna pœnarum severitate temerarios, & nefarios ausus intendimus coercere.

Pius V. edidit Const. contra monetarios in dicatam in Rubrica.

§. 1. Cum itaque fel. re. Pius Papa V. Prædecessor noster attendens, quod licet monetarum aurearum tonsoribus de jure ultimi supplicii esset inflicta pœna, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor erat imposita, omnes eos, qui argenteas tonderent, ultimi supplicii, & eadem, qua aurearum tonsores eatenus puniti fuerant, & de jure puniri debent, pœna puniendos esse statuerit, prout in cedula Motus proprii manu ejusdem Pii Prædecessoris subscripta plenius continetur.

Eam Urbanus approbat, & innovat.

§. 2. Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuo valitura Constitutione, statutum, voluntatem, & mandatum Pii Prædecessoris præfati tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus.

Et ad omnes personas Eccles. in Italia ampliat.

§. 3. Ac ad omnes, & singulas personas ecclesiasticas etiam quomodolibet exemptas tam seculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam de necessitate exprimendi, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani regulares non solum in Statu Ecclesiastico mediate, vel immediate Nobis, & Sedi Apostolicæ subjecto, sed etiam in omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, & locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel aliàs adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut exponere præsumpserint, extendimus, & ampliamus.

Reos prævia degradatione Curiæ seculari tradi jubet.

§. 4. Volentes, ut culpabiles in præmissis reperti, prævia degradatione, Curiæ seculari puniendi tradantur.

Materiam, seu opem ad præmissa præstantibus pœnas imponit.

§. 5. Pecunias vero sic, ut præfertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, sive opem ad præmissa præstantibus pœnam Triremium per decennium imponimus.

Judices hujusmodi causarũ deputat.

§. 6. Et cognitionem causarum hujusmodi, quoad personas ecclesiasticas præfatas, tam seculares, quam regulares in Provinciis Nobis, & Sedi præfatæ subjectis, ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in eisdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos pro tempore existentes, in aliis vero omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis tam sub nostra, & dictæ Sedis, quam cujusvis alterius Principis ditione, in Italia tantum comprehensis, privative quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus; Mandantes proptarea Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, singulis videlicet in suis Civitatibus, & Diœces., & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia, ipsarum diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo vero ad ea, quæ extra fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinariis, quatenus ad instantiam cujusvis fisci, vel etiam cujusvis denunciatoris causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione a quibusvis aliis in causis ipsis modo præmisso procedant, omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Cognitionem hujusmodi causarum impedientibus pœnas infligit.

§. 7. Inhibentes insuper tam Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & Locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis præfatorum Superioribus, Conventibus, & Fratribus quantumvis exemptis, ne sub privationis beneficiorum, & officiorum per eos respective obtentorum, ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Legatos, & Prolegatos, ac Ordinarios locorum, ut præfertur, procedentes quoquomodo impedire,

dire, molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti, religiosos ipsos, etiamsi Superiores alicujus loci regularis actu fuerint, ipsis Legatis, Prolegatis, & Ordinariis, vel aliis, quibus iidem Legati, Prolegati, & Ordinarii mandaverint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Clausulæ. §.8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos Præsidentes, nec non causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ Gener. Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Vice-Camerarium judicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obstantium derogatio. §.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam Sancti Joannis præfatorum, & aliorum religiosorum, ac piorum locorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis etiam Sancti Joannis, ut præfertur, & aliis religiosis, & piis locis, Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium quomodolibet concessis, ac etiam pluries iteratis vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe omnes in Italia existentes afficit. §.10. Volumus autem, quod præsentes in valvis Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancell. Apost., & in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, post duos menses a die publicationis hujusmodi computandos, quoscumque tam in Statu nostro, quam extra eum ubique locorum, in Italia tamen existentes, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Exemplorum fides. §.11. Quodque earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ iisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale. §.12. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, extensionis, ampliationis, impositionis, voluntatum, derogationis, mandatorum, & decreti nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 13 Nov. 1627 An. V. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnat. Dominicæ 1627. Idibus Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi 1628. Indict. undecima, die vero vigesima octava mensis Januarii Pont. Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi Anno ejus 5. retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Later., & Principis Apost. de Urbe, Cancell. Apost., & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquod temporis spatium appensis, & deinde amotis, ut moris est, per nos Augustinum de Bolis Romanum, & Brandimartem Latinum Apostolicos Curs.

Martius Spada Magister.

CCL.

Confirmatio Decreti Congregationis Sacrorum Rituum super praecedentia Confratrum Ordinis Joannis Dei, ac Fratrum Ordinum Mendicantium; & quarumcumque controversiarum super præmissis pendentium extinctio.

Præcedentias inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates Laicorum in Processionibus, declaravit Greg. XIII. in Constitut. CLII. Exposcit. *Tom. IV. Par. IV. fol.38. Et de hac Religione vide plura in Pauli Quinti Const. CLXXIII.* Romanus *Tom. V. Par. IV. fol. 2. & hujus Pontificis Const. LIX.* Sacrosanctum *Tom. V. Par. V.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii debitum postulat, ut Sacrarum Religionum, & Congregationum in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen, atque subsidium, pie sancteque institutarum, illarumque personarum paternam curam gerentes, in his præcipue mentis nostræ aciem assidue intendamus, per quæ illarum paci, & quieti, felicique statui consulitur, ut

ut personæ ipsæ sublatis controversiarum materiis in pacis amœnitate vota sua Domino reddant.

Facti series, & S.Congr. Decretum.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Seraphinus Levisellus Procurator Generalis Congregationis Confratrum Joannis Dei, nobis nuper exponi fecit, Confratribus prædictis multis in locis a fratribus Ordinum Mendicantium nonnullæ controversiæ de, & super præcedentia moverentur, ac provide habito per ipsum eorumdem Confratrum nomine ad Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sacris Ritibus Præpositos recursu, iidem Cardinales, referente dilecto filio nostro Tiberio Tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupat. censuerint in eorumdem Confratrum favorem literas in forma Brevis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri, sub die 15. Julii 1583. super Fratrum Mendicantium Ordinum hujusmodi præcedentia editas servari debere, a tempore tamen quo dicti Confratres declarati fuerunt Religiosi, prout in decreto desuper emanato plenius dicitur contineri;

Quod confirmatur.

§.2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviam ire, pacique, & quieti dictorum Confratrum semotis controversiarum incommodis consulere, ipsosque Confratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Seraphini Congregationis hujusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus: illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Super hujusmodi controversiis perpetuum silentiū imponitur.

§.3. Necnon omnes, & quascumque controversiarum hujusmodi causas, & molestias super præmissis, & illarum occasione hactenus quomodolibet motas, & pendentes cum omnibus suis annexis, & depen. ad Nos harum serie avocantes, illas penitus extinguimus, ac tam Confratribus, quam Fratribus Mendicantibus prædictis, & quibusvis aliis interesse habentibus, seu prætendentibus perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Cum inhibitione &c.

§.4. Districtius inhibentes quibusvis Judicibus, & personis quavis auctoritate fungentibus, ne Fratres Mendicantes hujusmodi, seu alios pro eis super præmissis ulterius audire, seu alias desuper se ingerere quoquomodo audeant, seu præsumant, ac volentes, & eadem auctoritate decernentes, & declarantes, quod Confratres prædicti præcedentiam juxta dictarum literarum ipsius Gregorii Prædecessoris, decretique in eorum favorem emanati hujusmodi formam, & continentiam habeant, illaque perpetuo fruantur, & gaudeant, irritumque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentatum forsan est, vel imposterum contigerit attentari.

Exequutores hujus Constitutionis designantur.

§.5. Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, in quorum Diœcesibus Congregationis hujusmodi Hospitalia erecta reperiuntur, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra Confratres prædictos præsentibus literis, illarumque commodo, & effectu adversus quoscumque perturbatores pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria tolluntur.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Mendicantium Ordinibus, illorumque Superioribus, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritan., & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, illorumque tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides additur.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 26. Nov. 1627. An. V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 26. Novembris 1627. Pontificatus nostri Anno V.

CCLI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Liparensem Ecclesiam a jure Metropolitico Messanensis eximit, & Sedi Apostolicæ immediate subjicit.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex, cujus Principatum super omnes extulit Altissimus, Cathedralium Ecclesiarum Præsules interdum a metropolitica, cui suppositi sunt, subjectione segregandos, & Sedis Apostolicæ patrocinio, ac juri titulari immediate subdit, quos erga dictam Sedem obsequia multipliciter commendant, & amplioribus meritis juvari agnoscit, ac eorum contemplatione sui favoris prærogativam in successores, & illis subditos derivare libenter permittit, ut sub tranquilla ipsius protectione vivere gaudeant, & aliorum animi servitiorum illi fideliter præstitorum gratiam gestiant promereri.

Refert electū nuper a se Episcopum Liparensem. §. 1. Cum itaque Nos hodie Ecclesiæ Liparen. tunc per obitum bonæ memoriæ Alberti Episcopi Liparensis extra Romanam Curiam defuncti Pastoris solatio destitutæ de persona dilecti filii Josephi electi Liparensis, ac familiaris, & continui commensalis nostri Nobis.& Ven. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ob suorum exigentiam meritorum accepta de Fratrum eorumdem consilio, apostolica auctoritate providerimus, ipsumque illi in Episcopum præfecerimus,& pastoralem curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Liparen. sibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in nostris desuper expeditis Literis plenius continetur; Nos eumdem Josephum electum, ejusque gratorum familiaritatis, & devotionis Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impensorum obsequiorum, & meritorum intuitu, & illius in dicta Ecclesia Liparen. Successores Præsules, seu Administratores pro tempore existentes, ac Ecclesiam ipsam, & Civitatem Liparen. aliqua potiori prærogativa prosequi volentes; ipsumque Josephum electum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Motu proprio, non ad ipsius Josephi electi, seu alterius pro eo desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, meraque deliberatione, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, habita prius super his cum eisdem Fratribus deliberatione matura, de simili Fratrum eorumdem consilio, ipsum Josephum electum, ejusque in dicta Ecclesia Liparen. successores Præsules, seu Administratores pro tempore existentes, ac Ecclesiam ipsam Liparen., & Dilectos filios illius Capitulum, Canonicos, Clericos, Beneficiatos, & quosvis alios Ministros, Officiales, & personas, ac Episcopalis, & Capitularis Liparen. Mensarum bona, res, jura quæcumque, cujuscumque qualitatis, & quantitatis existant, ac Civitatem Liparensem prædictam, omniaque, & singula Oppida, Loca, Castra, Terras, Villasque Episcopo Liparen. pro tempore existenti in spiritualibus subjecta, si quæ sint, eorumque, ac singulorum ipsorum Territoria, terminos, districtus, Communitates, Universitates, Cives, Incolas, Habitatores, Ecclesiarum Rectores, Vicarios, Cappellanos, Beneficiatos, & alios inibi Beneficia Ecclesiastica quomodolibet nuncupata, & qualificata obtinentes, necnon Collegia, Seminaria, Hospitalia, Confraternitates, consortia, Prioratus, ac Ecclesias, Monasteria etiam Monialium, & Domos Regulares cujuscumque Ordinis, aliaque tam secularia, quam regularia, & pia Loca quæcumque ab omni, & quacumque nunc, & pro tempore existentium Messanen., & quorumvis aliorum Archiepiscorum, Patriarcharum, & Primatum, eorumque Judicum, Officialium, Ministrorum, ac ipsorum Ecclesiarum Capitulorum, Canonicorum, & Dignitates in eis obtinentium jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, potestate, & universo jure metropolitico, ac solutione decimarum, si quæ eis debitæ sint, de cætero facienda: itaut Archiepiscopus Messanensis, & alii præfati in illos, & illa aliquem visitationis, jurisdictionis, ac superioritatis, vel juris metropolitici actum exercere, aut aliquam sententiam, censuram, aut pœnam promulgare, aut recognitionem superioritatis, vel Decimarum hujusmodi præstationem ab eisdem petere, aut pretendere nullatenus possint, apostolica authoritate prædicta, tenore præsentium perpetuo penitus, & omnino eximimus,& totaliter liberamus, illaque omnia, & singula Nobis, & Sedi Apostolicæ prædictæ immediate etiam perpetuo, dicta auctoritate, subiicimus, & supponimus, ac sub Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum cura,& protectione recipimus. Ac Sedi Ap. immediate subdit. Decernentes Josephum electum, & successores, necnon Ecclesiam, & Civitatem Liparen. ac omnia Territoria, & personas, aliaque præmissa ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus ab Archiepiscoporum, Patriarcharum, Primatum, ac Judicum, Officialium, & Ministrorum, aliorumque prædictorum jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, potestate, jure metropolitico, & Decimarum solutione hujusmodi libera, & exempta, ac Nobis, & Sedi prædictæ immediate subjecta, ac sub cura, & protectione hujusmodi recepta esse, & fore, & quamcumque visitationem, jurisdictionem, aut superioritatem aliquam quomodolibet denotantia, & quascumque promulgationes, quas per Archiepiscopum Messanensem, & alios

Eumque, ac Successores a jure metropolitico Messanen. Archiep. eximit;

alios prædictos, vel eorum aliquem, quibus omnimodam hæc deinceps faciendi, ac decimas hujusmodi exigendi, aut petendi undecumque, & quomodocumque illis attributam motu pari abrogamus auctoritatem, ac si quæ contra tenorem præsentium fieri contigerit, nulla, invalida, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac pro nullis, & infectis haberi debere.

Clausulæ.

§.2. Easdemque præsentes semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, neque ex eo quod Archiepiscopi, Patriarchæ, Primates, ac Ministri, Judices, & Officiales prædicti, aliique in præmissis jus forsan habentes, aut habere prætendentes vocati, & auditi, & causæ, propter quas præmissa a Nobis emanarint, coram eisdem Archiepiscopis, Patriarchis, Primatibus, seu aliis d. Sedis Delegatis justificatæ, & verificatæ non fuerint, aut quavis alia de causa de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ; vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari unquam posse: sicque, & non aliàs per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos quacumque auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tolluntur.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac eorumdem Archiepiscoporum, Patriarcharum, Primatum, Ecclesiarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illis, ac Archiepiscopis, Patriarchis, Primatibus, Judicibus, & Officialibus hujusmodi, aliisque personis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat consilio, & potestatis plenitudine paribus specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ pœnales.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, exemptionis, liberationis, subjectionis, suppositionis, receptionis, abrogationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem secus hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1627. Tertio Kalendas Decembris, Pontificatus nostri, Anno V. Dat. die 29. Nov. 1627. An. V.

CCLII.

Nuntius Hispaniarum Commissarius deputatur ad exigendam summam 1500. scut. seu ejus residuum pro fabrica Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis ratione ampliationis facultatum Cruciatæ impositam. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Venerabili Fratri Joanni Baptistæ Patriarchæ Antiocheno nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Hispaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. Cum Nos alias facultates Sanctæ Cruciatæ in Regnis Hispaniarum in locis tunc expressis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, & sæpius prorogatas sub certis modo, & forma tunc similiter expressis aliqua ex parte ad quinquennium tunc proximum ampliaverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die 14. Junii 1624. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur; & quoniam Rodericus Gomez de Silva Dux Pastranæ tunc Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici apud Nos, & Apostolicam Sedem orator ejusdem Philippi Regis nomine pollicitus fuerit, quod Thesaurarii pecuniarum ex facultatibus hujusmodi proveniendarum sum. 1500. scut. Nobis, aut cui per Nos ordinatum fuisset, in subventionem fabricæ S. Joannis Lateranen. de Urbe quotannis, durante tempore concessionis facultatum prædictarum, persolvent;

Recenset prorogatum a se Cruciatæ Indultum ea sub lege, ut 1500. scuta quotannis pro fabrica Basilicæ Lateranen. persolvantur.

§.2. Nos cupientes fabricam hujusmodi omni ope promovere, ac de tuis fide, integritate, & diligentia plurimum in Domino confisi, Te, & pro tempore existentem nostrum, & Apostolicæ Sedis in dictis Regnis Nuntium ad summam 1500. scut. hujusmodi, seu dictæ summæ residuum debitis temporibus a prædictis Thesaurariis, seu aliis personis pecunias prædictas solvere debentibus per te, vel alium, seu alios loco tui, periculo tamen tuo, deputatis peten., exigen., levan., & recuperan., ac de exactis, levatis, & recuperatis quietan., & absolven. nostrum, & prædictæ fabricæ Procuratorem, & commissarium auctoritate apostolica ten. præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Exactorem deputat Nuncium Apostolicum.

Qui hujusmodi pecuniam Romam mittat.

§.3. Volentes, quod omnes, & singulas pecuniarum summas per te pro tempore sic exactas, ac prout illas in dies exigi contigerit, Romam traiicias, ac Præfectis per Nos deputandis, vel quibus iidem Præfecti seu eorum major pars ordinaverit, realiter, & cum effectu persolvas, ac persolvi facias.

Ratumque habet, quidquid ab eo gestum fuerit.

§.4. Nos enim, quidquid per te in præmissis actum, gestum, dictum, & procuratum fuerit, gratum, ratum, & firmum habebimus, teque de omni, & toto eo, quod Præfectis, aut aliis pro tempore de eorum mandato persolveris, aut persolvi feceris, ex nunc prout ex tunc auctoritate, & ten. prædictis liberamus, quietamus, & absolvimus.

Obstantibus derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius fabricæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam certam formam in confectione quietantiarum requiren., cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Decem. 1627. An. V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima quarta Decembris 1627. Pontificatus nostri An.V.

CCLIII.

Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Reformatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ad Fratres Calceatos ejusdem Ordinis, absque Romani Pontificis expressa licentia.

De Fratribus B. Mariæ de Mercede, & toto eorum statu vide in Constit. XLII. Gregorii IX. Devotionis. *Tom. III. fol.* 284. *Et privilegia eidem Ordini concessa novissime confirmavit iste Pontifex in Constitut.* Ex clementi. *Tom. V. Par. V. Et demum Discalceatos a Calceatis separavit Constitut. CCXXIX.* In Sede. *supr. fol.* 62.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum votis, qui spretis hujus seculi vanitatibus, divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese mancipарunt, paternam curam gerentes, ea statuamus, & decernamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportune consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ istius Constit.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filii Vicarius, & Prior generalis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Reformatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli ex Fratribus hujusmodi aliquando nullis, aliquando vero levibus ex causis, nulla tamen super hoc ab Apostolica Sede obtenta licentia, ad Fratres Ordinis Calceatos nuncupatos se transferre procuraverint, & in dies procurent, non sine Regularis observantiæ detrimento, ac Fratrum tam Calceatorum, quam Reformatorum prædictorum inquietudine.

Prohibitio transitus de quo in Rubr.

§.2. Nos pro nostri pastoralis officii debito præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperoque Fratrum eorumdem statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus Vicarii, & Procuratoris generalium hujusmodi Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, nulli fratrum Reformatorum hujusmodi absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ licentia ad Fratres Calceatos prædictos quovis prætextu, aut ex quavis quantum vis justa, legitima, & privilegiata causa sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto, absque ulla declaratione incurrendis transire;

Prohibitio ne Fratres Calceati hujus Ordinis hujusmodi transeuntes recipiant.

§.3. Minusque Fratribus Calceatis prædictis, illorumque Superioribus eosdem Fratres Reformatos sic, ut præfertur, de facto transeuntes, etiamsi novam professionem regularem emiserint, sub privationis suorum officiorum, ac excommunicationis pœnis hujusmodi etiam, ut præfertur, incurrendis, recipere, vel retinere ullo modo liceat, sed Fratres Reformati prædicti, qui secus fecerint, cum primum, desuper moniti fuerint, nulla mora, aut excusatione, vel appellatione etiam ad Nos, seu Sedem Apostolicam interpositis ad suam propriam Congregationem redire, & suorum Superiorum correctioni se submittere; Fratres vero Calceati, seu illorum Superiores hujusmodi ipsos Fratres Reformatos de facto transeuntes, ut præfertur, ipsorum Reformatorum Superioribus, seu ab eis deputandis, statim absque Judicis ministerio tradere, & consignare debeant, & teneantur, apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Intimationis effectus.

§.6. Volumus autem, quod præsentes Literæ, postquam in Alma Urbe nostra publicatæ, ac Fratrum tam Reformatorum, quam Calceatorum hujusmodi Procuratoribus intimatæ fuerint, omnes, & singulos, quo

quos illæ concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§.7. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 19. Januar. 1628. An. V.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Statuta nonnulla pro Reformatione Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Sancti Mauri.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supereminenti Apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus, divina disponente clementia constituti, ad universa orbis Monasteria nostræ considerationis intuitum dirigentes, eorumque decori, & venustati consulere satagentes, ad ea, per quæ divinus in illis cultus augeatur, propensis studiis libenter intendimus, ac ea, quæ pro illorum prospero, & felici statu, personarumque in eis sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium provide, ac religiose ordinata fuisse dicuntur, ut firmiora perpetuo, & illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, apostolico munimine roboramus, ipsosque Religiosos, ut eorum vota ad id facilius concurrant, spiritualibus muneribus, indulgentiis videlicet, & peccatorum remissionibus confovemus, ac alias desuper disponimus, prout eorumdem Religiosorum spiritualis devotio, & Christianissimorum Regum vota exposcunt, & conspicimus in Domino salubriter expedire.

Hujus Congr. erectionem refert.

§.1. Dudum siquidem fe: rec: Gregorio Papæ XV. Prædecessori nostro pro parte Charissimi in Christo filii nostri tunc sui Ludovici Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi, ac dilectorum filiorum Augustini prope, & extra Muros Lemovicen., ac Sancti Juliani de Nobiliaco Pictavensis Diœcesis, & Sancti Faronis prope, & extra muros Meldensis, necnon Sancti Petri de Gemeticis Rotomagensis Diœcesis, ac aliorum Monasteriorum Priorum, & Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, humiliter supplicato, quatenus in Regno Franciæ unam Congregationem ejusdem Ordinis sub titulo, & invocatione, seu denominatione Sancti Mauri ad instar Congregationis Cassinensis, seu Sanctæ Justinæ de Padua erigere, dictisque Prioribus, & Monachis, ut ad eum effectum prædicta insimul congregare, ac omnia alia non reformata Monasteria ejusdem Ordinis, quorum Monachos antiquioris disciplinæ regularis observantiam in semetipsis renasci facere amor excitaret, eis aggregare possent, & valerent, concedere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaretur; Dictus Prædecessor supplicationibus sibi, ut præfertur, porrectis tunc annuens, de voto tunc existentium S. R. E. Cardinalium Decretorum Concilii Tridentini Interpretum Congregationem Sancti Mauri hujusmodi erexit, & instituit, cum facultatibus, & indultis tunc expressis, ac alias, prout in Literis Apostolicis sub die 17. mensis Maii Anni Domini millesimi sexcentesimi vigesimi primi Pontificatus sui Anno primo desuper in forma Brevis expeditis, plenius continetur.

Necessitatem que concessa ei privilegia augendi.

§.2. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dicti Ludovici Regis, ac dilectorum filiorum Præsidentis, Definitorum, Visitatorum, Priorum, & Monachorum Monasteriorum dicti Ordinis, Congregationis Sancti Mauri hujusmodi petitio continebat, post hujusmodi erectionem brevissimo inde temporis spatio plures diversorum ejusdem Ordinis Monasteriorum Abbates, & Monachi pio quodam desiderio saltem de bonis aliquibus successoribus in ipsis Monasteriis providendi excitati, Superiores, & Monachos Congreg. reformatæ hujusmodi continuis precibus requisiverint de ipsa reformatione in non reformatos introducenda, & numerus eorum, qui id postulent, ita in dies augeri dignoscatur, ut clare, & evidenter concipiatur, omnia dicti Ordinis Monasteria in Regni prædicti Provinciis existentia intra paucos ab hinc annos, Deo favente, & Sede Apostolica annuente, iri penitus reformata; & sicut eadem petitio subjungebat, etiamsi prædictus Prædecessor per dictas Literas suas erectionis hujusmodi Congregationem ipsam Sancti Mauri nonnullis prærogativis, utpote unionis officiorum claustralium mensis conventualibus Monasteriorum ejusdem Congregationis Sancti Mauri, & aliis gratiis, quarum favore Congregatio ipsa Sancti Mauri palmites suos jam longe, lateque extendere cæpit, decoraverit; experientia tamen compertum sit, quod ad perfectionem tanti operis (universalem scilicet Reformationem totius Ordinis hujusmodi in tam amplo Regno stabiliendam) omnino necessarium videatur, gratias, & prærogativas dictæ Congregationi Sancti Mauri per eumdem Prædecessorem concessas, diversis aliis indultorum, ac facultatum favoribus ampliari, & defectui multorum aliorum, quorum necessitas tempore erectionis prædictæ minus prævisa fuit, & sine quibus cæptum tam grande finem suum perfectum consequi non potest, suppleri.

Ac præsertim ut bona non reformatorũ Reformatis applicentur.

§.3. Propterea Præsidens, Definitores, Visitatores, & Priores dictæ Congregationis Sancti Mauri prædicti attendentes, reformationem prædictam in nonnullis Monasteriis stabiliri, ac perfectam observantiam

inibi exerceri non posse, nisi prius omnia loca regularia eorumdem Monasteriorum in integra, & libera possessione dictorum Reformatorum constituta, & totalis etiam dispositio temporalium redditum Mensarum Conventualium pro victu, & vestitu Monachorum, prout, & officiorum Claustralium eis affecta remaneant, & insuper ad subveniendum tot, tantisque Monasteriis, quæ in dies eidem Congregationi Sancti Mauri offeruntur, sibi magno Superiorum numero opus esse, & diversarum gratiarum auxiliis illam indigere.

Quod a Gall. Rege, ac hujus Congreg. Superioribus efflagitatur.

§.4. Quare tam ipsius Ludovici Regis nomine per dilectum filium nobilem virum Philippum de Bethune, ipsius Ludovici Regis apud Nos, & Sedem prædictam oratorem extraordinarium, quam pro parte Præsidentis, Definitorum, Visitatorum, Priorum, & Monachorum reformatorum præfatorum, Nobis fuit humilitet supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere de simili benignitate dignaremur.

Urbanus Monasteria omnia, eorumque redditus &c. Reformatis attribuit.

§.5. Nos igitur, qui devotionis, & piorum operum incrementum, ac divini cultus augmentum, & Religionis propagationem, ac quorumlibet Ordinum, & Monasteriorum Reformationem ubique promoveri sinceris optamus affectibus, Præsidentem, Definitores, Visitatores, Priores, & Monachos Reformatos prædictos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsosque, ac dictæ Congregationis Sancti Mauri singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon Literarum Prædecessoris præfati tenores præsentibus pro expressis habentes, posterioribus supplicationibus hujusmodi inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, Superioribus, & Monachis dictæ Congregationis Sancti Mauri, quod ut omnis via Religiosos non reformatos perpetuandi in Monasteriis, in quibus reformati ipsi introducti fuerint, præcludatur, illi cum Abbatibus, & perpetuis Commendatariis, ac officialibus claustralibus, Monachis, Cappellanis, seu Beneficiatis Regularibus non reformatis Monasteriorum dicti Ordinis, seu Prioratuum Conventualium, & non Conventualium, ac Cappellaniarum, & Beneficiorum Regularium ab illis dependentium, super titulorum, & functionum officiorum claustralium, & tam illorum, quam temporalium redditum, mensarum Conventualium hujusmodi, necnon jurisdictionum eorumdem dimissione in favorem dictorum Reformatorum sub concessione, & reservatione præstationis certæ annuæ summæ pecuniarum, & quantitatis Vini, Frumenti, & aliarum rerum ipsis pro eorum portionibus monachalibus, sive aliis debitis redditibus per dictos Reformatos danda, cum qua dicti non Reformati, de speciali nostra licentia, in particularibus ædibus separatim, & seorsim a Communitate dictorum Reformatorum, & extra loca regularia eis, ut præfertur, relicta, intra tamen septa eorumdem, seu aliorum ejusdem Ordinis Monasteriorum, quousque diem suum claudant extremum, seu quousque bonis dictorum Reformatorum vitæ, ac morum exemplis inducti reformationem Congregationis Sancti Mauri hujusmodi amplecti velint, & viceversa ipsi Monachi non Reformati desuper cum eisdem Reformatis valeant convenire, ita quod ex tunc dicti Officiales Claustrales, Cappellani, & Beneficiati Regulares non Reformati redditus mensarum, ac officia, Cappellanias, & Beneficia Monasteriorum, seu Prioratuum, ac aliorum Regularium locorum ab ipsis Monasteriis dependentium hujusmodi redditus quidem mensarum, & officiorum in favorem Mensarum Conventualium dictorum Reformatorum, Cappellanias vero, Beneficia, & Prioratus hujusmodi in favorem particularium dictæ Congregationis Sancti Mauri Monachorum cedere, & de non resignandis officiis, Cappellaniis, & Beneficiis per eos obtentis, in aliorum, quam Reformatorum eorumdem favorem promittere, & ad id se obligare; dicti vero Reformati Officialibus Claustralibus, Cappellanis, & Beneficiatis hujusmodi, partem aliquam, etiam majorem, vel forte totalem fructuum, redditum, & proventuum Officiorum, Cappellaniarum, & Beneficiorum Regularium prædictorum, vita dictorum non Reformatorum durante dumtaxat, reservare, & assignare possint.

Pluraque pro hujus. Reformationis faciliori progressu statuit.

§.6. Et insuper eidem Congregationi Sancti Mauri, seu illius Capitulo Generali, ut attenta penuria Monachorum Reformatorum nascentis Congregationis hujusmodi, & quantitate locorum Regularium, ad quæ pro introducenda in illis Reformatione ipsi vocantur, ejusdem Congregationis Sancti Mauri Monachos, etiam Prioratus aliquos, ac officia claustralia, & alia quæcumque quomodolibet nuncupata, & qualificata Beneficia regularia dicti, seu Cluniacensis Ordinis obtinentes, a Monasteriis, a quibus illa dependent (etiamsi teneantur ratione fundationis illorum, & Provisionum sibi de illis apostolica, seu ordinaria auctoritate, seu ex nunc in futurum faciendarum, ad residentiam in dictis Monasteriis, seu aliis locis Regularibus a quibus, ut præfertur dependentia fuerint) ad alia Monasteria, seu loca Regularia dictæ Congregationi Sancti Mauri jam aggregata, seu in futurum aggreganda, pro functionibus, seu muneribus, ad quæ ab eorum Superioribus habiles, & idonei visi fuerint, subeundis, ac alias pro eorumdem Monasteriorum, seu locorum regularium Reformatorum necessitate, & novitiorum, aut aliarum in illis degentium personarum, tam in literarum, & scientiarum, quam disciplinæ regularis dictæ Congregationis reformatæ eruditione, & instructione

ctione, supportatis interim per alios ejusdem Congregationis Sancti Mauri Monachos Prioratuum, Cappellaniarum, & Beneficiorum prædictorum debitis, & consuetis oneribus, ad tempus sibi benevisum transferre: Priores quoque, & Novitiorum Magistros, ac alios quoscumque Superiores Monasteriorum, in quibus reformatio hujusmodi jam introducta est, seu introducetur in futurum, etiamsi ipsi in dicta Congregatione Sancti Mauri per tempus in illius Constitutionibus, & Literis prædictis præfixum non remanserint, sed superioritates, munera, officiaque hujusmodi, dummodo alias ad id idonei reperti fuerint, canonice eligere, & eos, seu alios, seu etiam definitores, ac Visitatores ad tempus, tam citra, quam ultra terminum in dictæ Congregationis constitutionibus, & illius erectionis literis præfixum, si ad id cogat necessitas, & superiorum capacium penuria quoad usque validior fiat dicta Congregatio Sancti Mauri, & pro bono illius, ad arbitrium Capituli Generalis, in suis superioritatibus, officiis, & muneribus continuare, & Monachos ad Sacros Ordines suscipiendos, non expectato tempore præfixo per easdem constitutiones, & erectionis Literas, dummodo etiam alias ætate, moribus, & doctrina ad id sint idonei, ac servatis servandis transmittere; necnon statuta, & constitutiones, prout necesse fuerit condere, & jam condita, & condenda, si id per Capitulum generale dumtaxat legitime congregatum omnino necessarium videatur pro majori Dei gloria, & feliciori successu totius Congregationis Sancti Mauri hujusmodi, moderari, immutare, & abrogare. Et inter alia, quod Monachi ejusdem Congregationis Sancti Mauri omnia beneficia dicti, & Cluniacensis Ordinum, quamvis etiam a diversis Monasteriis, in quibus Congregatio Reformata hujusmodi introducta non est, descendentia, seu officia claustralia, & quascumque pensiones, quæ sive ante professionem regularem, sive post illam obtinuerint, sive in futurum obtinebunt, in titulum quidem illa teneant, ita tamen, ut nullo modo in posterum de titulis ipsis, neque de fructibus eorum, seu pensionum possint in particulari disponere, sed omnimoda eorum dispositio penes Superiores, & officiarios dictæ Congregationis Sancti Mauri, seu illius Monasteriorum, ac in communem usum tantum remaneant, statuere.

Indulgentiarum concessio

§.7. Et denique iisdem Monachis Reformatis, ac omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui Ecclesias Monasteriorum Congregationis Sancti Mauri hujusmodi in singulis diebus Festivis Sanctorum Benedicti, & Mauri, necnon titularium, seu Patronorum Ecclesiarum earumdem, vere pœnitentes, ac Sacra Communione refecti visitaverint, piasque ad Deum preces pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, & Christianorum Principum concordia effuderint, ut plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam consequi.

Privilegiorum communicatio.

§.8. Eidem vero Congregationi Sancti Mauri, ac illius Monachis professis, & nondum professis, Commissis, Famulis, Officialibus, Domesticis, & aliis quibuscumque ab illa dependentibus, ac ei, & illius Monasteriis inservientibus, ut non solum omnibus, & singulis tam dictæ Cassinensis, seu S.Justinæ de Padua, SS.Vitoni, & Hydulphi Congregationū, sed etiam aliarum omnium, & quarumcumq;, sive non Mendicantium, sive Mendicantium, & Hospitalium, ac aliorum piorum locorum privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, indultis, indulgentiis, & aliis quibusvis gratiis, & prærogativis eisdem Congregationibus, & Ordinibus, aut Militiis per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessis, seu deinceps a Sede prædicta concedendis, non solum per participationem, communicationem, seu illorum extensionem, sed perinde, ac si illa omnia in specie eidem Congregationi Sancti Mauri per Nos concessa fuissent, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant perpetuo, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Pacta, conventiones & c. canonice facta pro Reformatione confirmat.

§.9. Postremo conventiones tam super dictis portionibus monachalibus, & dispositionibus locorum regularium, quam aliis supradictis omnibus, si quæ jam inter Superiores, & Monachos reformatos, sive illorum Abbates, aut perpetuos Commendatarios, ut præfertur, canonice factæ sint, ac alias, quas in futurum super similibus inter eosdem, in toto, vel in parte, etiam canonice fieri contigerit, necnon dictorum Monachorum Reformatorum Beneficiatorum, ut præfertur, translationes ad effectum supradictum factas, statuta quoque, illorumque moderationes, abrogationes, seu immutationes per dictum Capitulum Generale, ut præfertur, facienda, aliaque præmissa, & nunc, prout ex tunc, & e contra, postquam facta fuerint, etiam una cum erectione ejusdem Congregationis Sancti Mauri, ut præfertur, facta, & in illa contentis quibuscumque, præterquam supradictis Indultis, a Nobis concessis adversantibus auctoritate Apostolica, & tenore similibus, etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos sive cogitatos, sive incogitatos, aut alios quoscumque tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus, illaque tam per Reformatos Monachos, quam non Reformatos, illorumque Abbates, & Superiores nunc, & pro tempore existentes hujusmodi observari, & adimpleri debere, nec ab illis ullo unquam tempore resiliri, minusque eos desuper a quoquam, quavis auctoritate molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in Judicio, vel extra impediri posse.

Clausulæ.

§.10. Præsentes quoque literas, nullo unquam tempore de subreptionis capite, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis

tionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, seu in jus, vel controversiam revocari, aut infringi posse, sed semper, omni tempore, & adversus quascumque dispositiones, & obstacula quæcumque validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis observari debere, neque sub quibuscumque, similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis quibuscumque, dispositionibus etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis pro tempore quomodolibet, comprehendi, vel confundi, sed ab illis semper, & perpetuo excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas, esse, & fore; sicque per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Exequutorum deputatio.

§.11. Quocirca dilectis filiis Venerabilium Fratrum nostrorum Parisiensis, & Rothomagensis, ac Burdegalensis Archiepiscoporum Officialibus per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præsidentis, Definitorum Visitatorum, Priorum, & Monachorum, Monasteriorum Ordinis, & Congregationis Sancti Mauri prædictorum, aut eorum successorum, aut cujusvis eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisdemque Præsidenti, Definitoribus, Visitatoribus, Prioribus, & Monachis Congregationis Sancti Mauri hujusmodi, ac eorum singulis, in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari: non permittentes eosdem Præsidentem, Definitores, Priores, & Monachos Congregationis Sancti Mauri hujusmodi, ac eorum singulares personas desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, impediri, aut perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata tamen forma Concilii hujusmodi, aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Derogatio contrariorum.

§.12. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi etiam Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede præfata deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in qua deputati fuerint, contra quoscumque procedere præsumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Sancti Benedicti, & Cluniacensis Ordinum præfatorum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, illis, illorumque Monasteriis, Abbatibus, Superioribus, & Monachis, ac aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod resignationes Prioratuum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, non tamen officiorum Claustralium per Monachos non reformatos obtentorum, quas in futurum ad favorem reformatorum fieri, ac pensiones, quas super illorum fructibus reservari contigerit, a Sede præfata dumtaxat admitti, & reservari debeant.

Clausulæ pœnales.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 21. Januar. 1628. An. V.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1628. 12. Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno V.

Con-

CCLV.

Confirmatio Privilegiorum, ac Jurium Ecclesiæ, & Capituli Sanctæ Mariæ ad Martyres super Platea ante dictam Ecclesiam.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Romanus Pontifex æqui, bonique supremus assertor inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut Ecclesiarum omnium, præsertim Collegiatarum Insignium Almæ Urbis nostræ jura, proprietates, & dominia sarta tecta conserventur, & quæ propterea a Prædecessoribus suis facta, & decreta sunt, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter observentur, apostolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliaque statuit, ordinat, & disponit, prout personarum in eisdem Ecclesiis Altissimo famulantium quieti, utilitatibusque, & commodis conspicit in Domino salubriter expedire.

Recensentur Sixti Papæ V. hac super re Literæ. §.1. Alias siquidem a felicis recordationis Sixto Papa Quinto Prædecessore nostro emanarunt Literæ, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, tenoris subsequentis, videlicet. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Nuper a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet. Sixtus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cunctarum Orbis Ecclesiarum regimini, auctore pacis annuente, præfecti Ecclesiarum ipsarum, præsertim Collegiatarum Insignium Almæ Urbis, & personarum divinis inibi obsequiis adscriptarum statum feliciter dirigi, ac earum deinde quietem personarum confoveri cupientes, ea, quæ illis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa fuisse dicuntur, apostolico munimine roboramus, aliasque desuper disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Etsi dilecti filii Archipresbyter, & Capitulum Ecclesiæ Beatæ Mariæ Rotundæ de dicta Urbe ab immemorabili tempore fuerint, & sint Domini, & Patroni totius Plateæ Sanctæ Mariæ Rotundæ nuncupatæ ante Ecclesiam prædictam existentis, & in pacifica hactenus possessione extiterint tenendi bancos, & illos locandi, ac pretium inde proveniens percipiendi, unde nemini, nec Judici, nec Magistratui, aut Superiori licuerit, nec liceat, Archipresbyterum, & Capitulum prædictos in ipsa eorum possessione, minusque eorum locatarios, quominus Banchis, & Platea prædictis libere uti possint, molestare, aut ab ipsis locatariis prætextu dictæ Plateæ aliquid exigere, petere, vel recipere; imo soliti sint, tam in dicta Platea, quam extra, & prope eam in viis publicis ab illa ad quinque cannas, vel circiter distantibus fructus, herbas, panem, pisces, & alia tam comestibilia, quam incomestibilia vendere volentibus licentiam desuper concedere, ac quoscumque, qui pro ejectione luti, ac immunditiarum dictæ Plateæ ratam partem solvere recusant, omnesque in hujusmodi Platea, ac locis vicinis dictis Archipresbytero, & Capitulo subjectis, vendentes, illis dumtaxat exceptis, qui in locis ordinariis, & per eosdem Archipresbyterum, & Capitulum deputatis de eorum licentia manent, aut illos in Dominos recognoscunt, illos quoque habitantes, qui ante eorum apothecas banchos ultra debitum, seu tabulata, & tabulas, super quibus res vendendæ teneri, & exhiberi solent, a pariete apothecæ ultra quatuor palmos distantes habent, aut sub dictis banchis, & tabulis barilia, tinas, sive ut vulgo dicunt, tinozas, aliasque res tenent, ad solutionem, & contributionem debitam cogere, & compellere; nihilominus sicut accepimus nonnulli vicini, domos in circuitu ejusdem Plateæ possidentes, & habitantes, nescitur quo jure, absque licentia dictorum Archipresbyteri, & Capituli juxta suos parietes, & ante eos erigere præsumpserunt banchos ad usum macelli, & pro vendendis piscibus, pro quibus etiam aliquid prædictis Archipresbytero, & Capitulo solvere recusant, in grave eorum damnum, & præjudicium.

Quibus omne jus Capituli super plateam competens confirmatum fuit. §.2. Nos, qui ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fierent, suggestiones justitia proponeretur, dudum inter alia decrevimus, & declaravimus nostræ intentionis esse, quod deinceps per quamcumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel Literas Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem a Nobis emanarent, vel de mandato nostro faciendas nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tolleretur, quique ad indemnitatem personarum ecclesiasticarum, ac Ecclesiarum ipsarum attendimus, & ut bona, jurisdictiones, immunitates, privilegia, & gratiæ earumdem potius augeantur, quam minuantur, diligenter procuramus, ipsorum Archipresbyteri, & Capituli indemnitati in præmissis pro nostri pastoralis officii munere opportune providere volentes, ac Archipresbyterum, & Capitulum prædictos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon singulorum concessionum, mandatorum, & sententiarum infrascriptorum tenores, ac datam cum inde sequutis præsentibus pro expressis habentes, motu simili, non ad ipsorum Archipresbyteri, & Capituli, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, ac simili scientia nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, indulta, juris-

dictiones, libertates, immunitates, exemptiones, facultates, & gratias Ecclesiæ, necnon Archipresbytero, & Capitulo prædictis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros hactenus, & quomodocumque, ac qualitercumque concessa, usum dictæ Plateæ, & sibi adjacentium locorum, illorumque concessionem concernentia, in quorum pacifica possessione, & usu hactenus extiterunt, necnon mandata, & sententias de, & super manutentione possessionis dictæ Plateæ per quosvis Palatii Apostolici causarum Auditores, sive eorum Locumtenentes, aut alios quoslibet Romanæ curiæ Judices hactenus latas emanata, & relaxata, prout rite, & recte gesta sunt, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & etiam solemnitatum quarumlibet quomodolibet omissarum defectus, si qui forsan intervenerunt in eisdem, supplemus, illaque omnia, & singula, etiam perpetuo valere, & tenere, ac ab illis, ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter perpetuo observari debere, nec ab illis ullo unquam tempore resilire posse, sed ad præmissorum omnium, & singulorum observationem perpetuo obligatos fore, & esse, ac ad id etiã censuris Ecclesiasticis, ac pecuniariis poenis cogi, & compelli posse decernimus.

Et quatenus opus sit, de novo conceditur.

§.3. Et nihilominus quamcumque litem, seu quascumque lites, & causas, ac controversias super platea, & adiacentibus locis antedictis coram quocumque ejusdem Curiæ Judice ordinario, vel extraordinario, in quibuscumque statu, & terminis existant, etiamsi aliquæ sententiæ jam desuper quomodolibet latæ extiterint, ad Nos harum serie avocamus, illasque penitus extinguimus, necnon Plateam prædictam, ac loca sibi circumquaque adiacentia in viis publicis existentia, & ab ea per quinque cannas distantia hujusmodi, quorum omnium situationes, confines, qualitates, quantitates, vocabula, & dominationes, etiam præsentibus haberi volumus pro expressis, etiamsi dictam Plateam ullo unquam tempore per quascumque personas cujuscumque gradus, & conditionis existentes augeri, extendi, & ampliari contigerit, etiam cum augmento ampliationis, & extensionis hujusmodi, quantumcumque fuerit, quo adveniente, etiam loca in viis publicis, & ab ea per quinque cannas distantia hujusmodi computari, & compræhendi volumus, cum omnibus, & singulis juribus, & pertinentiis suis, ac etiam omnibus, & quibuscumq; illorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis Ecclesiæ, Archipresbytero, & Capitulo prædictis dicta apostolica auctoritate similiter perpetuo, & irrevocabiliter donamus, concedimus, & elargimur, ac omne illius, & illorum jus, & dominium, etiamsi ad Nos, & Cameram Apostolicam, aut alios quoscumque particulares spectet, in Ecclesiam, & Archipresbyterum, & Capitulum hujusmodi transferimus, eosque in nostrum, & Cameræ, ac particularium prædictorum quomodolibet locum, & jura quoad hæc ex nunc pariter perpetuo substituimus, & subrogamus; itaut liceat Archipresbytero, & Capitulo prædictis Plateæ, & adiacentium locorum sic specificatorum, ac jurium, obventionum, & emolumentorum prædictorum per se, vel alium, seu alios possessionem per eos captam, ut præfertur, continuare, & quatenus opus sit, de novo propria auctoritate libere appræhendere, illamque perpetuo retinere, necnon fructus, redditus, & proventus ex eis provenientes percipere, exigere, & levare, necnon in eorum, ac dictæ Ecclesiæ usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ac ex nunc Ecclesiæ, ac Archipresbytero, & Capitulo hujusmodi in Platea, & adiacentibus locis prædictis plenum jus omnino acquisitum esse, illamque, & illa cum Juribus, obventionibus, & emolumentis prædictis ad Ecclesiam, necnon Archipresbyterum, & Capitulum prædictos de jure spectare, & pertinere, ipsisque lapides marmoreos loco Banchorum pro majori piscium venditorum commoditate, ac dictæ Plateæ ornatu mensibus elapsis per eos in ipsa Platea erectos, & appositos libere, & impune erigere, & apponere licuisse, eadem auctoritate apostolica declaramus.

Cum exemptione a cujuscumque judicis jurisdictione.

§.4. Præterea Plateam una cum augmento hujusmodi, si illud fieri quandocumque contigerit, necnon loca adjacentia prænominata ab omni jurisdictione, & superioritate nunc, & pro tempore existentium nostri, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum Camerarii, ac dictæ Urbis viarum Magistrorum ex nunc, & in perpetuũ ita, & taliter, quod d. Camerarius, & Magistri, in & super Platea, ac locis circumvicinis prædictis, illorumque membris, ac pertinentiis nullam omnino habeant, nec habere possint jurisdictionem, & auctoritatem, eadem auctoritate eximimus, & liberamus, quodque de cætero nulli omnino cujuscumque gradus, status, ordinis, & conditionis existant, etiam quovis privilegio sint suffulti, in Platea prædicta, ac prope illam in viis publicis ab ea per quinque cannas distantibus hujusmodi, etiam prætextu quod sint Domini liberi, & absoluti, vel habitatores domorum circumcirca in dicta Platea existentium, in domorum prædictarum parietibus, & ante eas aliquod genus Banchorum, seu Tabulatorum, vel Tabularum ad effectum quidpiam vendendi, aut venale prostituendi, de cætero erigere, nec erigi, seu erectum tenere, vel teneri facere per se, vel alium, seu alios absque expressa, & in scriptis obtenta Archipresbyteri, & Capituli prædictorum licentia, etiam perpetuo statuimus: sicque etiam districte præcipiendo inhibemus, ipsos quoque Archipresbyterum, & Capitulum super præmissis, eorumque circumstantiis universis, etiam per Cameram prædictam, ejusque Agentes, vel Commissarios, aut Deputatos, & Viarum

rum Magistros hujusmodi quavis auctoritate, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri non posse, neque debere, præsentesque literas, etiam ex eo, quod ejusdem Cameræ Agentes, vel Magistri prædicti, aut quicumque alii interesse habentes, vel prætendentes, aut putantes ad hoc vocati non fuerint, vel quavis, seu quibusvis aliis causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus umquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illæ concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter perpetuo observari, sicque in præmissis censeri, ac ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos, ac etiam dicti Palatii causarum Auditores, eorumque Locumtenentes, necnon S. R. E. Cardinales, & etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane etiam decernimus.

§.5. Mandantes propterea Camerario, Præsidenti, & Clericis prædictis, ac Nostro, dictæque Cameræ Thesaurario, & Depositario etiam generalibus, nunc, & pro tempore existentibus, aliisque omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit, ut præfertur, quatenus easdem præsentes si, & postquam pro parte Archipresbyteri, & Capituli prædictorum pro tempore quandocumque requisiti fuerint, recipiant, & admittant, illasque ex nunc, & deinceps, ac in perpetuum attendant, & inviolabiliter observent, & ab omnibus supradictis observari mandent, & faciant realiter, & cum effectu.

§.6. Non obstantibus prioribus decreto, & declaratione nostris prædictis, ac quorumcumque Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum de rebus dictæ Cameræ non alienandis, neque distrahendis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Cameræ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, decretis, & etiam novis reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis etiam Cameræ, necnon, & Camerario, Præsidenti, & Clericis, ac Magistris prædictis, necnon dilectis filiis Populo Romano, & domorum ipsius Urbis Inquilinis, ac Dominis, & quibusvis aliis personis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, ac in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis.

§.7. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus specialiter, & expresse derogamus, & contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostram absolutionis, confirmationis, approbationis, adjectionis, suppletionis, avocationis, extinctionis, donationis, concessionis, elargitionis, translationis, substitutionis, subrogationis, declarationis, exemptionis, liberationis, statuti, inhibitionis posteriorum decretorum, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1586. Idibus Novembris, Pontificatus nostri Anno secundo.

§.8. Quia in præinsertis literis a Nobis emanatis, mentis, & intentionis nostræ non fuit, neque est Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo Ecclesiæ B. Mariæ Rotundæ nuncupatæ de Urbe, ad quorum favorem literæ ipsæ emanarunt, quidquam de novo, & præsertim in præjudicium cujusvis tertii concedere, sed solum confirmare vetera eorum, si qua, & quæcumque eisdem juxta sacrorum Canonum statuta, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, aut aliarum personarum quarumcumque ad id auctoritatem habentium concessiones, & indulta, aut ex juris communis dispositione, seu quocumque alio legitimo titulo jura competant, & non aliter, neque alio modo, etsi forte literæ supradictæ aliter continere videantur, id a Nobis præter, & contra mentem, & intentionem nostram accidit.

§.9. Idcirco ne cui ex dictis nostris Literis, & contentis in eis, quodvis damnum, & præjudicium illatum censeri, neve quis aliter nostræ mentis, & intentionis fuisse, & esse existimare, & judicare, sive interpretari possit: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium in perpetuum declaramus, & attestamur, volumus, & decernimus dictas Literas, & contenta in illis, in quantum ultra veteres concessiones, & indulta, aut titulos, seu alia jura hujusmodi quidquam de novo concessisse videamur, pro non editis haberi, concessionesque, & indulta hujusmodi, & omnia in illis contenta revocamus, annullamus, & pro non fa- Declarat ejus intentionem circa prædicta.

ctis haberi mandamus, eisdem Literis cum omnibus in illis contentis solum, & dumtaxat quoad confirmationem veterum concessionum, & indultorum, ac jurium ejusdem Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo, juxta sacrorum Canonum statuta, & supradictorum Prædecessorum nostrorum, ut supra, aut alias concessiones, & Literas competentium in suo robore, & firmitate manentibus, & sic per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, atque justitiæ Ministros, quacumque dignitate, auctoritate, & potestate pollentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, præsentes, & futuros, ac Palatii nostri Apostolici causarum Auditores interpretari, judicari, & definiri, & exequi volumus, pariterque decernimus, & mandamus, sublata eisdem, & omnibus aliis, quibus opus fuerit, aliter interpretandi, judicandi, definiendi, & exequendi potestate, & auctoritate, irritum quoque, & inane quidquid in contrarium fieri, & attentari contigerit. Non obstantibus eisdem præinsertis nostris Literis, & inde sequutis, quæ adversus hanc nostram declarationem, attestationem, voluntatem, & decretum Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo supradictis suffragari quomodolibet forte possent, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac statutis, privilegiis, & Literis Apostolicis quibusvis in contrarium forsan concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus quoad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Maii 1587. Pontificatus nostri Anno tertio.

Motiva hujus Confirmationis.

§.10. Cum autem, sicut accepimus, licet Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici prædicti ab immemorabili tempore, ac plurium sententiarum, & rerum judicatarum, & tam rec. mem. Innocentii VIII., Sixti IV., & Julii II. Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum nostrorum, quam præinsertarum literarum, necnon variarum inhibitionum, & mandatorum diversis temporibus desuper emanatorum vigore fuerint, & sint ad præsens universæ plateæ prædictæ Domini, & Patroni, & ab inde citra se, dictamque eorum Ecclesiam manutenuerint in quasi possessione in universa Platea hujusmodi, etiam privative quoad omnes alios, etiam domorum eidem Plateæ adjacentium dominos erigendi, tenendi, & habendi Banchos, & tabulata ad effectum inibi fructus, herbas, pisces, & alia comestibilia vendendi, dictosque Banchos, & Tabulata personis sibi benevisis locandi, pensiones ex hujusmodi locationibus provenientes percipiendi, exigendi, & levandi, ac in suos usus, & utilitatem convertendi, & personis prædictis similes Banchos, & Tabulata in Platea hujusmodi erigendi, tenendi, & habendi licentiam concedendi, cæteraque omnia, & singula alia ad liberum ipsius Plateæ dominium spectantia, & pertinentia faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi; nihilominus de anno 1602. Archipresbyter, & Canonici aliqui, ut creditur extra Capitulum, & singulariter contrahentes, per eorum assertam scripturam privatam, quæ per Sedem Apostolicam non probatur confirmata, renunciaverunt, & ab eorum Ecclesia abdicare tentarunt hujusmodi Banchos, & Tabulata ad Macella apponendi, & alia jura in, & super dicta Platea Archipresbytero, & Canonicis, ac Capitulo prædictis, ut præfertur, competentia, ad favorem Magistrorum viarum Urbis, &; de anno 1618., seu alio veriori tempore dilectus filius Adamus Melsius Aromatarius cujusdam domus eidem Plateæ adjacentis, & ad dilectum filium Crescentium de Crescentiis Romanum, ut asseritur, spectantis inquilinus habitator, prætendens ante apothecam dictæ domus in quodam situ angulari medio inter eamdem apothecam, & viam publicam super eadem Platea transeuntem, qua a Domo Regulari Sanctæ Mariæ Magdalenæ Clericorum Regularium Ministrantium infirmis ad domum etiam Regularem Beatæ Mariæ super Minervam nuncupatam de eadem Urbe Fratrum Ordinis Prædicatorum itur, sub prætextu, quod situs hujusmodi in eadem Platea non comprehendatur, sed locus privatus, & de pertinentiis dictæ domus existat, Banchos hujusmodi erigere, habere, & tenere posse, etiam forsan de licentia Magistrorum viarum Urbis, seu viarum Præsidentis, duos Banchos similes in eodem situ erexerit, illosque pro piscibus vendendis locaverit, habito autem per Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos prædictos ad dilectum filium nostrum in Alma Urbe prædicta Vicarium in spiritualibus Generalem recursu, banchi prædicti amoti, iique postea prætextu cujusdam sententiæ, seu aliàs a Venerabili Fratre Octaviano Archiepiscopo Jadrensi, tunc dilecti filii nostri S. R. E. Camerarii Auditore, emanatæ, denuo appositi fuerint, introducta deinde per viam appellationis causa hujusmodi in Camera nostra Apostolica coram dilecto filio nostro Lælio SS. Viti, & Modesti Diacono Card. Biscia nuncupato, tunc Cameræ, & deinde dilecto filio Octaviano Raggio ejusdem Cameræ Clericis, ibique sub die 26. Junii 1624. citato prædicto Adamo, & iterum sub eadem die 26. Junii anni sequentis 1626. discusso an de bono jure ipsius Ecclesiæ constaret, citatis, & auditis, tam prædicto Adamo, quam prædicto etiam tunc Crescentio, de bono dictæ Ecclesiæ jure constare resolutum fuerit, dictique Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici vigore resolutionum hujusmodi sub die prima Julii ejusdem anni 1626. mandatum de manutenendo in possessione, seu quasi tenendi Banchos in prædicto situ, & platea præfata contra eosdem Crescentium, & Adamum obtinuerint, & in illius exequutionem Banchi prædicti in angulo prædicto, ut præ-

præfertur, appositi, amoti, & sublati fuerint, verum dicti Crescentius, & Adamus mandatum de manutenendo, illiusque executionem hujusmodi eludere volentes, ut in quadam parva apotheca ad eumdem Crescentium, ut asseritur, pariter spectante,& situi prædicto contigua, dicti Adami, seu Crescentii, vel aliorum vicinorum conductores se reciperent, ibique pisces venderent, procuraverint, quo factum fuit, ut Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici prædicti postquam spatio octo annorum litem hujusmodi sustinuerint, aliam tantumdem, & forsan amplius duraturam, non sine gravi eorum Ecclesiæ dispendio, magnisque laboribus exortam litem, seque de cætero litibus hujusmodi prosequendis ob assidua expensarum onera jugiter subeunda gravatos fore prospiciant.

§.11. Nos Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum prædictorum indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsosque specialibus favoribus,& gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literarum Innocentii VIII., Sixti IV., & Julii II. Prædecessorum nostrorum prædictorum, sententiarumque, rerum judicatarum, inhibitionum prædictarum veriores, & totos tenores, necnon litium, & causarum prædictarum statum, & merita,ac aliorum quorumcumque, si qui sint, collitigantium nomina, & cognomina, qualitates,& denominationes, aliaque hic de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes.

Confirmatio Literarum Sixti IV.

§.12. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas primo loco Sixti V. Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ,& inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, necnon causam, & causas hujusmodi inter Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos ex una, necnon Crescentium, & Adamum prædictos, dilectosque filios Julium Pocobellum, ac Fratres domus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, ac Confratres Sanctissimæ Annunciatæ Confalonis nuncupatæ, & Sanctissimi Crucifixi Confraternitatum de Urbe prædicta, & alios ad causam, & causas hujusmodi forsan admissos ex altera partibus de, & super præmissis motas pendentes, & instructas, ut præfertur, a dictis, & quibuscumque aliis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, Commissariis, & Exactoribus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ac Rotæ, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoribus, eorumque Locumtenentibus, ad Nos harum serie avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus. Necnon eisdem Crescentio, & Adamo, aliisque prædictis perpetuum desuper silentium imponimus.

§.13. Insuper pro majori Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum prædictorum cautela, juraque juribus addendo, Plateam prædictam nunc, & pro tempore existentem eisdem Ecclesiæ, Capitulo, & Canonicis concedimus, & perpetuo donamus, relicto domorum, seu Apothecarum eisdem Plateæ adiacentium dominis,vel inquilinis trium dumtaxat palmorum extra domos, vel apothecas hujusmodi spatio quoad usum tantum pro mercibus, sive aliis rebus ipsorum Dominorum, seu Inquilinorum tantum, quæ tamen in ipsis domibus, vel Apothecis venduntur, & non aliàs, neque ad alium usum, nisi de licentia expressa ipsorum Archipresbyteri, Canonicorum, & Capituli, in scriptis titulo locationis obtinenda.

§.14. Ulterius domorum, & apothecarum hujusmodi dominis, necnon Magistris viarum, & aliis Officialibus quocumque nomine nuncupatis, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, cæterisque quibuscumque, ad quos nunc quomodolibet spectat, & perpetuo in futurum spectabit, ne Archipresbyterum, Canonicos, ac Capitulum hujusmodi super universæ ipsius Plateæ dominio, & facultatibus prædictis impedire, molestare, vel perturbare, aut in domibus, & apothecis, & aliis sitibus eidem Plateæ adjacentibus circumcirca infra centum cannarum spatium, quoad pisces, tellinas, gambaros, vel squillas dumtaxat, nec etiam in eadem Platea, & apothecis vicinis super dicta Platea respondentibus carnes cujuscumque generis, vivas, vel mortuas, etiam hœdos, & agnos, & alias, nec fructus cujuscumque generis, olera, & flores vendere, aut macellum, vel lanienam habere, absque expressa Archipresbyteri,ac Canonicorum, & Capituli prædictorum licentia audeant, seu præsumant, sub indignationis nostræ, & Successorum nostrorum, & aliis arbitrii nostri, & Successorum prædictorum pœnis,& in dictis Sixti V.Prædecessoris Literis inflictis, & comminatis interdicimus, & prohibemus.

§.15. Volumus quoque prædictos Archipresbyterum, Canonicos, & Capitulum ad refectionem Selciatæ, tam Plateæ usque ad parietes domorum, & apothecarum adiacentium, quam viarum in prædicta Platea respondentium pro latitudine, & longitudine dictæ Plateæ tantum teneri, & perpetuo obligatos esse, ac ad illam faciendam cogi posse.

Decretum irritans.

§.16. Decernentes præsentes Literas nullo umquam tempore de subreptionis,vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, expressæ, & justificatæ, dictique Crescentius, & Adamus, & alii quicum-

cumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel alia quavis de causa quantumvis privilegiata notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, limitari, modificari, immutari, revocari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut quodcumque aliud gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut dictos Crescentium, & Adamum, seu quempiam alium sic impetrato, vel concesso uti, seu se juvare in judicio, vel extra nullatenus posse, neque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per dictos Archipresbyterum, & Canonicos, & Capitulum erigenda concessas esse, & fore, ac censeri, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Camerarium, & Cameræ nostræ præsidentes Clericos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.17. Quocirca dilectis filiis nostro in dicta Urbe Vicario in spiritualibus, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ Auditori generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos præmissorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§.18. Non obstantibus præmissis, necnon recol. mem. Symmachi, Pauli II., Pauli IV., Pii V., & aliorum Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, ac quatenus opus foret, regula nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon ejusdem Cameræ, & Almæ Urbis præfatæ, & aliis quibuscumque statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis dictæ Urbi, Populo Romano, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, necnon reliquis omnibus, quæ in secundo præinsertis Sixti Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 9. Februarii 1628. Pontificatus nostri Anno V. *Datum die 9. Februar. 1628 An. V.*

CCLVI.

Deputatio Exequutorum alternativæ circa electionem Provincialium, Dignitatum, ac Officiorum, & pro Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Provinciæ Mechoacanæ.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Mexicano, ac Episcopis Mechoacanis, & Gualdaxarensibus in Indiis, seu dilectis filiis eorum Officialibus.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabiles Fratres, seu dilecti filii, salutem, & apostolicam benedictionem.

Aliàs a fel. recordationis Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro emanatunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet, Gregorius Papa XV. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, votis illis, per quæ paci, & quieti inter Christifideles quoslibet, præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes opportune consulitur, liben- *Prœmium.*

libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Referuntur Causæ hujus Const.

§.1. Cum itaque sicut dilecti filii Prior, & Procurator Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecerunt, alias ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum delatum fuerit, in Provincia de Mechoacan in Indiis Occidentalibus inter Fratres dicti Ordinis super electione, & distributione Provincialatus, Dignitatum, aliorumque Officiorum Ordinis,& Provinciæ hujusmodi diversas controversias exortas esse, majoresque verisimiliter exoriri posse: Nos discordias hujusmodi de medio tollere, ac pacem, & quietem inter ipsos fratres confovere volentes, Priore, & Procuratore Generalibus dicti Ordinis super hoc auditis, de eorumdem Cardinalium consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus electiones Provincialium, Dignitatum, & Officiorum Provinciæ prædictæ de Mechoacan fiant alternative ex qualibet partialitate, scilicet pro una ex Fratribus, qui nati in Hispania, inibi, vel in Indiis habitum susceperunt; pro altera ex iis, qui in Indiis nati sunt, Criolique vulgariter nuncupantur, itaut in quolibet Capitulo a Provincialatu usque ad ultimum Officium prædicti Ordinis, & Provinciæ dignitates, & officia, quæ distribuenda fuerint, alternatim juxta dictas partialitates distribuantur: quæ alternativa in proximo Capitulo post intimationem præsentium Literarum celebrando a partialitate Criolorum initium habeat.

§.2. Quod si Provincialem,vel aliquem Officialem Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, non peracto suo officio, decedere contingat, tunc alius ejusdem partialitatis,cujus defunctus erat, in ejus locum usque ad tunc proximum futurum Capitulum subrogetur. Si vero post intimationem Literarum hujusmodi electiones Provincialium, Dignitatum, & aliorum Officiorum præfatorum, aliter, quam, ut præscribitur, fieri contigerit, nullæ sint, & inanes; præsentes vero Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi,etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis,& consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis,& innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 29. Novembris 1621. Pontificatus nostri Anno primo.

Exequutores deputat.

§.3. Nunc autem Nos Literas præinsertas hujusmodi debitæ exequutioni,ut par est, demandari volentes, Vobis per præsentes committimus, & mandamus,quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum præinsertas Literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum, & Fratrum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi fueritis requisiti,solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciatis auctoritate nostra præinsertas Literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit,inviolabiliter observari. Non permittentes, illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet impediri, molestari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus,censuras,& pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, necnon omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Febr. 1628. An.V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Februarii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLVII.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Concilii, quo declaratur, Constitutionem Gregor.XV. de Conservatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Militiæ adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Congregat. Concilii emanavit Decretum ad favorem hujus militiæ, de quo in Rubrica.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Paula Magnus Magister, & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod a Venerabilibus Fratribus

tribus nostris Sanctæ Romanæ EcclesiæCardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris subsequentis videlicet: sexta Februarii 1627. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilii Tridentini interpretum censuit, Constitutionem sanctæ memoriæ Gregorii Decimiquinti de Conservatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

Quod supplicarunt a Pont. confirmari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Antonius Magnus Magister, & Conventus præfati decretum hujusmodi pro illius validitate, & subsistentia firmiori apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Prout modo approbat, & confirmat.

§.3. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum, & Conventum præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§.4. Decernentes, Decretum hujusmodi, necnon præinsertas Literas semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existenti illius Magno Magistro, & Conventui plenissime suffragari.

Ita judicari mandat.

§.5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus præfati Gregorii Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi jubet.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 17. Febr. 1628. An.V.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 17. Februarii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLIX.

Indultum Clero Regni Poloniæ elargiendi Regi subsidium.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerabili Fratri Antonio Archiepiscopo Seleucien. apud charissimum in Christo filium nostrum Sigismundum Poloniæ, & Svetiæ Regem Illustrem nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Ecclesiastici Regni Poloniæ aliquod subsidium Regi tribuere cupiunt.

CUM, sicut accepimus, dilecti filii Clerus Regni Poloniæ provide considerantes, Regnum ipsum gravibus ad præsens necessitatibus urgeri, & imminentia illi pericula tam ecclesiasticis, quam laicis communia: Regni vero prædicti vires adeo exhausta esse, ut laicorum facultates sufficienti subsidio, quo eisdem necessitatibus subveniatur, & periculis prædictis occurratur, comparando, nequaquam suppetant: pro publicæ salutis, patriæque defensione, aliquam pecuniæ summam subsidii nomine charissimo in Christo filio nostro Sigismundo Poloniæ, Svetiæ Regi Illustri, nostra, & Sedis Apostolicæ ad id accedente licentia, & consensu, sponte conferre desiderent.

Quod permittit Urbanus.

§.2. Nos prædicti Sigismundi Regis, & dicti Poloniæ Regni necessitatibus hujusmodi consulere, periculisque prædictis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere volentes: Tibi, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis ejusdem Regni, ut pro necessitatibus, & periculis hujusmodi subsidium prædicto Sigismundo Regi, sponte tamen, pro una vice, & summa, quæ eis videbitur dumtaxat tribuere; ipsi autem Sigismundo Regi, ejusque Ministris, quod subsidium hujusmodi petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, ac censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursu libere, & licite possint, dummodo tamen subsidium hujusmodi in prædictos, & non alios usus convertatur, & erogetur, apostolica auctoritate indulgendi, ac licentiam concedendi, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, & alias personas ecclesiasticas, ac earum singulas, quatenus dictam pecuniæ summam absque Sedis prædictæ licentia promiserint, aut solverint, necnon eumdem Sigismundum Regem, & suos Ministros prædictos, si illam similiter absque licentia prædicta jam receperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate absolvendi facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium, concedimus, & impertimur.

Nuncio Apostolico demandatur illius exactio.

§.3. Tibique, ut ad exactionem prædicti subsidii per personas ecclesiasticas tantum, & non alias procedere debeas, eadem

dem auctoritate committimus, & mandamus; Contradictores, & solvere recusantes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque juris, & facti remedia, eadem auctoritate, compescendo.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus Concilii Lateranen., ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, & exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pauperes Clerici a subsidio præstando eximuntur.

§.4. Volumus autem, ut pauperes clerici, qui in redditibus non habent, nisi victum necessarium, ad contribuendum minime compellantur.

Transumptis credi jubet.

§. 5. Præterea volumus, præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem adhiberi, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 19. Febr. 1628. An.V.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Februarii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLIX.

Ampliatio Constit. Clem. VIII. contra non promotos ad Sac. Presbyteratus ordinem sacramentales confessiones audientes, aut Missam celebrantes, Curiæ seculari prævia degradatione tradendos editæ, nec ætate minori 25. annis excusentur, dummodo 20. ætatis annum compleverint.

Clement. VIII. Constitutionem editam contra hos nefarios homines, quæ incipit Etsi aliàs. *habes Tom. V. Par. II. fol.* 395. *num. CCLX.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

APostolatus officium, cui meritis licet imparibus, disponente Deo, præsidemus, a Nobis postulat, ut quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus in iis præsertim, quorum eo sacrilega processit audacia, ut se beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis Constitutionibus, confoveat in delictis, quorum statutis pœnis se idcirco jactant minime subjacere.

Recenset Clementis Papæ Octavi Literas.

§.1. Aliàs siquidem a felicis recordationis Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Etsi alias felicis recordationis Paulus Papa IV. &c. *Omittitur residuum, quia ista Const. est supr. loco in Rubric. citat.*

Qua prætextu minoris ætatis cum nonnulli abuterentur;

§.2. Cum, sicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temere confisi, & legum indulgentia freti pœnas a dicti Clementis Prædecessoris Constitutione in hujusmodi delinquentes statutas parvipendere præsumant.

Urbanus eam extendit ad minores 25. annis.

§.3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnant, negotio hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum coram Nobis habita, mature discusso, inhærentes Constitutioni prædictæ, aliisque decretis per felicis recordationis Paulum Quartum, & Sixtum Quintum Romanos Pontifices Prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque apostolicæ potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & decernimus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, qui imposterum ad sacrum Presbyteratus ordinem non promotus Missam celebrare, aut Sacramentalem Confessionem audire præsumpserit, ætate minori annis vigintiquinque non excusetur, quominus eidem Clementis Constitutioni subiiciatur, dummodo vigesimum suæ ætatis annum compleverit.

Et Curiæ seculari puniendos tradi jubet.

§.4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione præfatæ minoris ætatis, sive Laicus, sive Clericus secularis, aut cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti, necnon Militiarum quarumcumque, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curiæ seculari pœnis debitis plectendus.

Clausulas apponit.

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Sanctæ Inquisitionis Judices, & Inquisitores, etiam generales, S. R. E. Card., & locorum Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & sin-

& singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, quatenus statutum, decretum, & constitutionem hanc nostram inviolabiliter observent, & observari faciant.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus editis, etiam in corpore juris clausis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, & Privilegiis, ad favorem minorum vigintiquinque annis quomodolibet, & ubicumque locorum editis, ac aliàs in ipsorum favorem facientibus, apostolica etiam confirmatione, ac juramento, & seu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Constit. publicari mandat.

§.7. Volumus autem, harum Literarum publicationem, & affixionem fieri juxta formam in prædicta Clementis Constitutione præscriptam, easque publicatas, & affixas omnes intra Urbem, & extra tam citra, quam ultra montes, & mare post tempus in ipsa Clementis Constitutione præfixum arctare, & afficere, ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Et transumptis fidem addit.

§.8. Mandamus pariter, ut earumdem, transumptis etiam impressis, manuque publici Notarii subscriptis, & sigillo Officii S.Rom.Inquisitionis, vel alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur fides, adhibeatur.

Dat. die 23. Martii 1628. An.V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23.Martii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimooctavo, indictione undecima, die vero decima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi Anno ejus Sexto, retroscriptæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis præsentibus Literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curs.

Brandimartes Latinus SS. D. N. Papæ Cursor, pro Mag. DD. Curs.

CCLX.

Confirmatio, & innovatio Regulæ Cancellariæ, Decreti Cameræ Apostolicæ, & Constitutionum Julii quoad fructus Beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos.

*Hanc Julii III. Constitutionem habes Tom.IV. Par.I. fol.*268. *num.VII.* Cum sicut accepimus.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Æternus rerum conditor, cujus judicia abyssus multa, sacrosanctum apostolicæ servitutis officium Nobis ad hoc licet immeritis demandare voluit, ut speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constituti, inter cæteras ejusdem servitutis curas boni Patris familias exemplo provideamus, ut non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in divinis deservientium indemnitati jugiter consulatur, verum etiam Cameræ nostræ Apostolicæ jura sarta, tectaque omni solicitudine præserventur, & unicuique, quod suum est, æqua lance tribuatur: ea vero Nobis ut sublatis impedimentis quibuslibet facilius succedere valeant, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones desuper editas, & libenter innovamus, & si quæ super illis, ac etiam a Nobis ea de re emanatis regulis, sive Literis Apostolicis dubia oriri noscuntur, opportunæ declarationis ministerio removemus, ut etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantum Nobis ex Alto conceditur, non inutilem faciamus.

Recenset revocatas a se fuisse facultates disponendi de fructibus Beneficiorum ultra annum.

§.1. Aliàs siquidem per regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editas omnia, & singula facultates, & indulta in ea parte, in qua necdum vere, & realiter suum erant sortita effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros ad favorem quarumcumque personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unum annum elocare, & arrendare, ac ad firmam, vel annuam responsionem concedere, seu eos, & ea ad favorem quarumcumque personarum obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & ad tempus quo beneficia hujusmodi obtinuissent, minime restricta, nec coarctata, inter alia revocavimus, cassavimus, & annullavimus.

Facultatem vero testandi excepisse.

§.2. Ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. 11.Kalend. Novembris, Pontificatus nostri

nostri Anno II. expeditas Literas, licet post generalem gratiarum, & indultorum in præjudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem Prædecessores nostros quomodolibet concessorum revocationem, facultates testandi, & ab intestato succedendi, quibusvis etiam per Nos concessas excepe-rimus.

Sine tamen præjudicio Regulæ Cancell. contra superviventias.

§.3. Nihilominus mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse declaravimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ super revocatione indultorum superviventiæ, ut præfertur, per Nos editæ, nullatenus per easdem Literas nostras præjudicare, quinimo eamdem regulam, quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quavis dignitate, etiam Cardinalatus fulgen. confirmavimus, & quatenus opus esset, innovavimus, & extendimus, ac aliàs prout in dictis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quàm etiam fructus inexactos comprehendere declaratum fuit.

§.4. Cum autem, sicut accepimus, pro interesse successorum in beneficiis Ecclesiasticis, & seu respective Cameræ nostræ à nonnullis in dubium revocari contigisset, an regula nostra prædicta facultates ab eisdem Prædecessoribus nostris quomodolibet concessas, & emanatas testandi, quoad Ecclesiarum, & beneficiorum fructus inexactos, revocaret, in eadem plena Camera nostra Apostolica sub 13. Januarii 1625. resolutum fuit, facultates testandi in ea parte, in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per prædictam regulam nostram, esse revocatas, & super resolutione hujusmodi Decretum Camerale emanaverit, ejusdem decreti observantia, & exequutione etiam subsequutis, pariter ex eo quod in facultatibus testan., & de bonis disponen., ac ab intestato succedendi per Nos ab inde citra concessis, expressa constitutionum etiam declaratoriarum fel. re: Julii Papæ III. etiam Prædecessoris nostri super fructibus inexactis alias in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum, ac in eis successorum, & respective Cameræ nostræ Apostolicæ editarum derogatio, cum diversis, & prægnantibus clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis apposita fuit, a nonnullis prætendatur, regulæ, & constitutioni nostræ hujusmodi, resolutionique, & Decreto Cameralibus prædictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficiis, & Ecclesiis, & respective Cameræ prædictis, quoad fructus inexactos hujusmodi præjudicium illatum fuisse.

Et hujusmodi declarationem confirmat Pontifex.

§.5. Nos omnem in præmissis dubitandi, seu hæsitandi materiam e medio tollere, & tam Ecclesiarum, & Beneficiorum, in eisque Successorum, ac etiam respective Cameræ prædictorum indemnitati consulere volentes, necnon quarumcumque Literarum Apostolicarum tam in forma Brevis, quam sub plumbo super facultatibus testandi, disponendi, & ab intestato succedendi, & aliàs quomodolibet expeditarum, ac quarumcumque aliarum concessionum, & gratiarum desuper quomodolibet factarum veriores, & totos tenores, necnon alia quæcumque etiam hic forsan de necessitate exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, easdem nostras Cancellariæ Apostolicæ Regulam, & Constitutionem, prædictamque resolutionem Cameralem, ac decretum desuper emanatum hujusmodi, necnon ipsas d. Julii Prædecessoris Constitutiones in favorem Ecclesiarum, & Beneficiorum, in eisque Successorum, ac Cameræ Apostolicæ respective super fructibus inexactis hujusmodi editas, & de iis quomodolibet disponentes, tenore præsentium perpetuo approbamus, illasque, & earum quamlibet quoad fructus inexactos hujusmodi in favorem Ecclesiarum, & Beneficiorum, in eisque Successorum, & respective Cameræ nostræ Apostolicæ prædictæ innovamus.

Eamque servari omnino præcipit.

§.6. Insuper Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus declaramus, & in verbo Rom. Pontificis attestamur, mentis, & intentionis nostræ numquam fuisse, nec esse, minusque de cætero fore per quamcumque concessionem, indultum, seu facultatem testandi, & disponendi, ac ab intestato succedendi, vel transmittendi etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & per modum Indulti, seu legis generalis, vel aliàs quomodolibet a Nobis emanatam, prædictis Regulæ, & Constitutioni nostris, necnon resolutioni, & decreto Cameralibus, illorumque observantiæ, minusque Constitutionibus dicti Julii Prædecessoris hujusmodi, quoad dd. fructus inexactos, etiamsi affictus, & emolumenta quæcumque inexacta hujusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum, & in horreo reconditorum, ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis præjudicium ullo modo inferre, quinimo easdem nostras Regulam, & Constitutionem, decretumque, & resolutionem Cameræ prædictæ, ac dicti Julii Prædecessoris Constitutiones per Nos, ut præfertur, approbatas, confirmatas, & respective innovatas de cætero perpetuis futuris temporibus, quoad fructus quarumcumque Ecclesiarum, & Beneficiorum quomodolibet qualificatorum, & quocumque nomine nuncupatorum inexactos hujusmodi inviolabiliter observari, ac omnimodæ exequutioni demandari debere, etiamsi in prædictis indultis, licentiis, seu facultatibus testandi, vel aliàs quomodolibet disponendi, & ab intestato transmittendi, vel succedendi, hactenus etiam per Nos concessis, & de cætero etiam per Successores nostros Romanos Pontifices, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel aliàs quomodolibet concedendis, clausula prædictæ regulæ nostræ revocatoriæ præservativa, sive quodvis aliud Decretum, sub quacumque verborum forma, & expressione conceptum, de eadem regula præservanda ap-

posita, & appositum respective non fuerit.

Atque in omnibus Indultis exceptam intelligi.

§.7. Omnes vero, & singulas licentias, indulta, & facultates testandi, & alias quomodolibet disponendi, vel ab intestato transmittendi, & succedendi tam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a Nobis hactenus quomodolibet concessas, & emanatas, quam in futurum etiam a Successoribus nostris prædictis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concedendas, & emanandas in favorem quarumcumque personarum etiam speciali, & individua mentione, & expressione dignarum, cujuscumque qualitatis, status, gradus, & conditionis sint, vel fuerint, & quacumque dignitate etiam Cardinalatus fulgeant, censendas, haben., & intelligen. esse, censerique, haberi, & intelligi debere, perinde ac si in eis, & quacumque illarum parte apposita esset clausula omnium, & singulorum jurium prædictorum dictæ Cameræ Apostolicæ, ac respective Ecclesiarum, & Beneficiorum, in eisque Successorum præservativa, verbis infrascriptis, sive æquipollentibus concepta videlicet (salvis semper, & in suo robore permanentibus prædictis Regula, & Constitutionibus, resolutioneque, & decreto Camerali super ipsius Regulæ declaratione die 13. Januarii 1625. emanatis) quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.

Nec sub generalibus clausulis derogatoriis compræhendi.

§.8. Præterea etiam decernimus, nunquam de cætero in quibuscumque concessionibus, & dispositionibus, indultis, facultatibus, & gratiis etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam quorum ten. &c. & quascumque alias clausulas, etiam derogatoriarum derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis, vel indulti generalis etiam consistorialiter, & alias quomodolibet sub quibuscumque ten., & formis per Nos, & quoscumque successores nostros hujusmodi concedendis, seu a Nobis, vel illis emanandis nunquam præmissis omnibus, & singulis censeri in aliquo præjudicatum, nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expresse, & dispositive, non autem per clausulas generales idem importantes, & seu eventualiter præsenti nostræ constitutioni derogatum.

Clausulæ præservativæ.

§.9. Præsentes vero Literas, omniaque, & singula in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse haben., seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu alias justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, seu invaliditatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in facultatibus testandi, ac alias de rebus, & bonis disponendi quibusvis etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Sede Apostolica, vel alias quomodolibet ex quacumque causa etiam favorabili, publica, & pia, etiam ratione consanguinitatis, vel affinitatis inter concedentem, & privilegiatum existentis, ac alias quovis modo etiam consistorialiter concessis caveatur expresse, quod illis uti intuitu, & in remunerationem laborum, & onerum quorumcumque, vel ratione legationum, aliorumque officiorum etiam Romanæ Curiæ, & dignitatum quarumlibet etiam speciali nota, & expressione dignarum, ac alias ex titulo, & causa mere onerosis, & alias quovis modo attributis nullatenus, vel nonnisi sub certis modo, & forma tunc expressis derogari valeat, ac in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, seu statuto, & consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, etiam quoad quoscumque ipsorum privilegiatorum creditores, etiam quantumlibet privilegiatos, aut quocumque alio colore, & titulo etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, ac aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspen., limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis compræhendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

§.10. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Camerarium, & Thesaurarium Cameræ, necnon Præsidentes, & Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.11. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de jure quæsito non tollen. aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon qui-

quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Literis facultatum testandi, aliasque de rebus, & bonis disponendi per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusvis personis etiam S. R. E. Cardinalibus, sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum, ac ratione officiorum, & dignitatum, necnon ex titulo, & causa mere onerosis, & alias cum quibusvis efficacioribus clausulis, & decretis, privilegiis quoque, indultis, aliisque Literis Apostolicis in contrarium, ut præmittitur, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi specifice, & sigillatim expressi, & inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, ad effectum omnium, & singulorum præmissorum, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium publicatio.

§. 12. Ut autem præsentium Literarum notitia ad omnes deveniat, volumus, quod illæ, sive earum exempla ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Et transumpta

§. 13. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Aprilis 1628. An. V.

Datum Romæ paud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die quinta Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno V.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1628. *indict.* 11. *die vero* 10. *mensis Julii, Pontif. Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi anno ejus Quinto, supradictæ Literæ Apostolicæ, seu Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus Literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est affixis, & deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa ut moris est, per nos Franciscum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Curs.*

Brandimartes Latinus pro D. Mag. DD. Cursorum.

CCLXI.

De electione Priorum Provincialium, ac celebratione Capitulorum Provincialium, necnon de modo regendi, & gubernandi Provincias Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Italiæ.

Vide de his Fratribus in Constitut. CCX. Clement. VIII. Decet. *Tom. V. Par. II. fol.* 271. *Et in Constit. XLIX. Gregorii XV.* Pastoralis. *Tom. V. Par. IV. fol.* 419.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refert Cong. Italiæ a se divisam in quatuor Provincias, a quatuor regendas Provincialibus.

Alias pro parte dilecti filii Basilii a Sanctissima Trinitate Vicarii Generalis Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum Italiæ Nobis exposito, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habebat, itaut solus per seipsum commode eas regere, & gubernare nequiret: proindeque earumdem domorum utilitati maxime consultum iri existimabat, si eadem Congregatio in Provincias, ut infra divideretur; Nos supplicationibus ejusdem Basilii Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Januen., & Siciliæ apostolica auctoritate perpetuo divisimus, & separavimus, necnon pro ea prima vice usque ad proxime futuri Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem tantum, & non ultra, in Romanæ Victorium ab Epiphania; in Neapolitanæ Simeonem a Cruce; in Januen. Valerianum a Sancto Augustino; ac in Siciliæ Provinciarum hujusmodi Provinciales Joannem Baptistam a Sancto Francisco de Paula Ordinis, & Congregationis hujusmodi professores dilectos filios sub uno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum privilegiis, gratiis, indultis, facultatibus, jurisdictione, & auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis dicta auctoritate creavimus, constituimus, & deputavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Sed cum nihil adhuc de eorum electione, gubernio &c. sit statutum;

§. 2. Cum autem, nulla in Literis nostris prædictis de modo novos Priores Provinciales eligendi, Capitula provincialia celebrandi, Provinciasque ipsas regendi, & gubernandi, minusque in eorumdem Fratrum Constitutionibus ab hac Sancta Sede confirmatis mentio fiat; Capitulum vero generale eorumdem Fratrum in domo regulari ejusdem Congregationis Civitatis Neapolitan. Dominica quarta post proximum festum Paschatis Resurrectionis Domini celebrandum sit.

§. 3. Nos felici ejusdem Congregationis, illiusque Fratrum regimini, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, con-

Decernit hæc statui in proximo Capitulo Gener., & ad S. Sedem deferri ad confirmationem obtinendam.

consulere, eosdemque Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod omnes ipsius Congregationis Vocales pro hac vice dumtaxat in Capitulo generali prædicto Priorem generalem, & alios officiales generales, sicut hactenus in eadem Congregatione usque in præsentem diem fieri consuevit tam Constitutionum ejusdem Congregationis, quam declarationum, sive decretorum, a præteritis Capitulis generalibus emanatorum vigore eligere libere, & licite possint, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus,& impartimur, ita tamen, ut congregatis in unum pro celebratione ipsius Capituli generalis Vocalibus prædictis, antequam ad quamlibet electionem deveniatur, per viam constitutionum proponatur, discutiatur, & terminetur modus expediens,& opportunus, qui de cætero in Capitulorum generalium, & Provincialium celebratione, Prioris generalis, & Provincialium electione servari omnino debeat, quas quidem constitutiones ad Nos, & hanc Sanctam Sedem deinde transmitti volumus, ut quid circa illarum confirmationem statuen. fuerit,matura consultatione adhibita, deliberare valeamus.

Et in illo Provinciales,aliosque eligi Provinciarum officiales.

§.4. Præterea, ut stante temporis hujusmodi angustia,Capitulum generale prædictum ad Dei laudem, ipsiusque Congregationis utilitatem felicius celebretur; quod electis in dicto Capitulo generali prædictæ Congregationis Officialibus generalibus, ipsiusque Capituli generalis, in iis, quæ ad Capitula Provincialia quomodolibet pertinuerint, nullatenus se ingerat,sed totali celebratione absoluta, vocales uniuscujusque Provinciæ noviter electi, ac etiam ii, quorum officia tunc temporis cessaverint, immediate in eadem domo regulari, & pro hac vice dumtaxat seorsim, & separatim ab aliis se congregare, suaque Capitula provincialia celebrare, Præsidentes, Definitores Provinciæ, Provinciales, Priores, aliosque Officiales solitos eligere libere similiter, & licite possint, & valeant, itaut vocales unius Provinciæ in Officialium quorumcumque alterius Provinciæ electione nullatenus interveniant, nec votum ferant, seu alias se immisceant, auctoritate, & tenore prædictis facultatem impartimur.

Clausulæ.

§.5. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

§.6. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, &delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,& singulis,eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.8. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 8. Aprilis 1628. An.V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 8. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXII.

Indictio universalis Jubilæi ad agendas gratias, & divinam opem in imminentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam.

Vide in Constit.CCLXXIII. Pauli V. Ecce. *Tom.V. Par.IV. fol.*232. *Et scito quod anno sequenti validioribus armorum ingruentibus motibus, & magis periculosis adversitatibus Urbanus pro pace inter Principes a Deo facilius impetranda aliam concessit indulgentiam plenariam,ut in Constit.seq.*

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis,salutem,& Apostolicam benedictionem.

Exordium.

QUod ab initio Pontificatus nostri precibus, & votis expetivimus, Pater misericordiarum Deus animi nostri pios affectus respiciens, orthodoxæ fidei hostes non solum repressit, sed eorum vires attrivit adeo, ut in portu tranquillitatis conquiescere posse videremur. Inimicus tamen humani generis, qui in agro dominico solitus est superseminare zizanias,satagit auram vertere in procellam, & interturbare tam felices progressus nititur. Quamobrem præterita beneficia ab Altissimo obtenta requirunt, ut majores, quas possumus, gratias ei agamus, & grati animi significationem publicam exhibeamus, & insimul divinæ

vinæ Majestatis suæ thronum adeuntes, pro Sanctæ Ecclesiæ hostium conversione, ejusdemque Ecclesiæ exaltatione, & inter Principes Catholicos pace summopere deprecemur. Peccata igitur, quæ obicem gratiæ Dei interponunt, jejunio, fletu, orationibus, & eleemosynis redimamus, ut qui sperantes in se infirmari non patitur, ulterius magnificet nobiscum facere misericordiam, & convertamur ad illum in toto corde nostro. Hoc autem ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & largissime erogare decrevimus.

Romæ degentibus, & præscripta hic peragentibus opera Pontifex Indulgentiam plenariam elargitur.

§.1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles, tam in Alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum constitutos apostolica auctoritate paterne, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem catholicam protegere ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, Universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe præfata degentibus, qui solemni processioni, quam a Basilica Principis Apostolorum in Vaticano ad Ecclesiam Archihospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia nuncupati de Urbe Feria Quarta proximæ Hebdomadæ Passionis, una cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, universoque Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel illam sequenti Hebdomada easdem Basilicam, & Ecclesiam saltem semel visitaverint, ibique devote, ut supra, Deum oraverint, ac Feria Quarta, & Sexta, ac Sabbato ejusdem, vel sequentis Hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum Hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

In aliis etiam Civitatibus commorantibus.

§.2. Cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda Hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ Literæ devenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas, saltem semel visitaverint, ibique ut supra, Deum oraverint, ac feria Quarta, Sexta, & Sabbato alterius ex duabus Hebdomadis ab eisdem deputandis, jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Navigantibus &c.

§.3. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis omnibus peractis, ut supra, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Regularibus, captivis &c.

§.4. Regularibus autem personis utriusque sexus, in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Religiosis secularibus, seu regularibus, in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut confessarius, quem ut infra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Confessariorū facultates absolvendi a casibus reservatis.

§.5. Cupientes autem, omnes Christifideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus tam laicis, quam ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam secularem, quam cujusvis Ordinis regularem, ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant.

Et vota commutandi.

§.6. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen, eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio iniungendis.

Qua

Præsentes publicandæ, & exequutioni mandandæ.

§.7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioec., Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca, publicent, & publicari faciant, & Cleris, ac Populis sibi subjectis solemnes processiones, & supplicationes indicent, & celebrent, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Quibus non suffragentur.

§.8. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; Neque etiam iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denuntiati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contraria tolluntur.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, ac facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, & nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis Literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 8. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno V.

Dat. die 8. Aprilis 1628. An.V.

Sequitur Concessio Indulgentiæ Plenariæ, pro iisdem necessitatibus validius ingruentibus avertendis.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Votis, & precibus pro S. Ecclesiæ hostium conversione, ejusdemque Ecclesiæ exaltatione, & inter Principes Catholicos pace impetranda Domino in superioris anni quadragesimali jejunio enixe precati sumus. Nunc autem periculosius adversitatibus imminentibus, & validioribus armorum ingruentibus motibus, ad immensam ejus misericordiam, publicis etiam precibus indictis, denuo confugiendum esse duximus, sperantes fore, ut exaudiat preces nostras multiplicatis intercessionibus, iis, qui dixit: *Convertimini ad me, & ego convertar ad vos*. Quapropter revertamur ad illum, & hoc præsertim acceptabili tempore scindamus corda nostra, & projiciamus a Nobis prævaricationes nostras, in quibus prævaricati sumus, humiliemus illi animas nostras in jejuniis, orationibus, eleemosynis, aliisque piis operibus, ut conjunctis pœnitentium suffragiis, dirigantur preces nostræ, sicut incensum in conspectu suo, & quæ ab ineffabili ejus clementia petimus, tandem consequamur. Hoc autem, ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & erogare decrevimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles, tam in Alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum constitutos apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Præscripta hic opera peragentibus plenaria conceditur indulgentia.

§.1. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe

Urbe prædicta degentibus, qui in una ex tribus hebdomadis post præsentium publicationem immediate sequentibus; cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra eamdem Urbem existentibus, qui prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ Literæ pervenerint (majori tamen, & Octavæ Paschatis Resurrectionis hebdomadis exceptis) quarta, & sexta feriis, necnon sabbato jejunaverint, & quatenus jejunare non possint, alia pietatis opera arbitrio infrascripti Confessarii fecerint, ac in uno ex diebus hujusmodi, vel sequenti Dominica vere pœnitentes, & confessi Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & ut præfertur, oraverint, eleemosynamque arbitrio suo fecerint, necnon processioni a dilecto filio nostro in Urbe prædicta Vicario in spiritualibus generali in eadem Urbe, in Ecclesia, seu Ecclesiis designandis, extra illam vero ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, in unaquaque Cathedrali, seu Collegiata, aut his non extantibus, Parochiali, vel Matrice Ecclesia viciniore agendæ, in qua Litaniæ cum solitis precibus, & orationibus, addita tamen Oratione, *Deus refugium &c.* decantandæ erunt, interfuerint, se unã ex d. Ecclesiis visitaverint, & ibi, ut præfertur, oraverint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino, pro hac vice dumtaxat, concedimus.

Extensio ad infirmos, iter facientes, carceratos, &c. sub certis modo, & forma.

§.2. Infirmis vero, navigantibus, iter agentibus, in carcere seu servitute, aut alio quocumque legitimo impedimento detentis, qui Processioni hujusmodi interesse, aut dictam Ecclesiam visitare nequiverint, si alia pietatis opera sibi a Confessario ex approbatis ab Ordinario iniungenda, adimpleverint, ac vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, ut præfertur, oraverint; regularibus quoque personis utriusque sexus, qui Processioni, quoad Moniales videlicet, in suis Monasteriis; quo vero ad alios regulares ad Cathedralem, seu in ejus defectum Collegiatam, aut aliam Ecclesiam majorem loci respective faciendæ interfuerint, ibique similiter vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, ut præfertur, oraverint, aliaque præmissa adimpleverint, ut eamdem Indulgentiam consequantur, etiam concedimus, & indulgemus.

Facultas pro secularibus tã laicis, quam ecclesiasticis sibi eligendi Confessarium approbatum, ut eos absolvat a casibus non tamen in Bulla Cœnæ Domini reservatis, cum prohibitione illos habilitandi, &c.

§.3. Ac eisdem Christifidelibus, tam laicis, quam Ecclesiasticis sæcularibus licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis regularem, ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis causa, non tamen judicialiter latis, seu inflictis, ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen in Bulla die Cœnæ Domini legi solita, contentis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet propter præmissa, pœnitentia salutari, & aliis ejusdem Confessarii arbitrio injungendis, absolvere, & liberare valeat, citra tamen facultatem dispensandi super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate, quoquomodo contracta, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ.

Publicatio hujus Bullæ facienda ab Ordinariis locorum.

§.4. Idcirco ten. præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœc., Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Clerisque, & Populis sibi subjectis privatas processiones, & supplicationes, ut præfertur, celebrandas indicant.

Contrariorũ derogatio, & exemplorum fides.

§.5. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides, habeatur, quæ haberetur ipsis Literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 1. Martii 1629. An.V.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Martii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXIII.

Erectio unius Cathedræ Eloquentiæ, sive Rethoricæ in publico Urbis Gymnasio, pro uno ipsius Rhetoricæ Lectore, & Professore, cum annuæ provisionis assignatione, necnon Privilegiorum, & Indultorum, quibus alii dicti Gymnasii Cathedratici gaudent, communicatione; Ejusdemque concessio Augustino Mascardo.

Studium Generale in Urbe cum privilegiis pro Doctoribus, & Scholaribus instituit Bonifac.VIII. ut ex Const.XX. In supremæ. *Tom.III.Par.II. fol.*100. *Cui consonat alia Leon.X. Constitut.IV.* Dum suavissimos. *Tom.III. Par.III. fol.*370.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Ecclesiæ regimini ab eo, a quo omnis sapientia est, & cum quo illa

illa semper fuit, & est ante ævum, nullo licet meritorum suffragio præpositi, & attente considerantes, inter cæteras liberales doctrinas, & disciplinas, quibus Juventus in publico Almæ Urbis nostræ Gymnasio instruitur, & eruditur, ut hominis decus est ingenium, sic ingenii lumen esse eloquentiam; quodque Rhetorica docet, & justa persuadere, & horum contraria fugere, operæ pretium Nos facturos existimavimus, si in eodem Gymnasio una Eloquentiæ, sive Rhetoricæ Cathedra provisionis nostræ ministerio erigatur, & instituatur, eique sic erectæ, & institutæ, de tali persona provideatur, cujus insignis doctrina, & eruditio, non modo industria, studio, labore, & diligentia, verum etiam singulari Deum pietate comprobetur.

Erectio Cathedræ Rhetoricæ de qua in Rubr.

§.1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris unam in præfato Gymnasio Eloquentiæ, sive Rhetoricæ Cathedram pro uno ipsius Eloquentiæ, sive Rhetoricæ Lectore, & Professore cum omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, etiam speciali nota, & expressione dignis, & quibus aliarum scientiarum, sive disciplinarum in dicto Gymnasio Cathedratici professores de jure, usu, statuto, consuetudine, aut ex concessione apostolica, vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum.

Provisionis annuæ sc.500. assignatio.

§.2. Necnon provisione annua scutorum quingentorum monetæ ex ea octingentorum scutorum similium, quam Venerabilis Frater Julius Archiepiscopus Thessalonicen., uti Juris civilis in eodem Gymnasio olim professor, & Jubilatus ex concessione apostolica percipit, postquam tamen per obitum ipsius Julii Archiepiscopi, seu alias ex ejus persona quomodolibet cessaverit, desumenda, & persolvenda, apostolica auctoritate, tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Augustini Mascardi in dictæ Cathedræ Rhetoricæ Lectorem deputatio.

§.3. Insuper dilecti filii Augustini Mascardi Clerici Lunen. Sarzanen. Cubicularii, ac Familiaris continui commensalis nostri eximiæ doctrinæ, & spectatæ multarum literarum scientiæ, atque eruditionis, aliarumque insignium virtutum, sinceræ erga Nos, & hanc Sanctam Sedem fidei, & devotioni conjunctarum rationem habentes, motu, scientia, & deliberatione similibus, Cathedram Eloquentiæ, sive Rhetoricæ per Nos, ut præfertur, erectam, & institutam, sive onus scientiam hujusmodi in dicto Gymnasio publice legendi, docendi, & profitendi eidem Augustino, quoad vixerit cum omnibus, & singulis honoribus, oneribus, privilegiis, gratiis, indultis, ac provisione annua quingentorum scutorum hujusmodi, illi modo, & forma præmissis persolvenda, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, assignamus, & demandamus, eumque Eloquentiæ, sive Rhetoricæ in dicto Gymnasio professorem quoad vixerit cum honoribus, oneribus, & provisione præfatis facimus, constituimus, & deputamus.

Exequutioni prædictarum mandatum.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis, aliisque arbitrii nostri pœnis, ut eumdem Augustinum ad Cathedram Eloquentiæ, sive Rhetoricæ præfatam, onusque scientiam hujusmodi profitendi, illiusque liberum exercitium juxta tenorem præsentium recipiant, & admittant, eique de provisione annua quingentorum scutorum hujusmodi postquam illa octingentorum scutorum similium cessaverit, ut præfertur, suis congruis temporibus respondeant, ac responderi curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Contrariorum abrogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Gymnasii, & Urbis præfatorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Aprilis 1628. An.V.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXIV.

Revocatio Decreti editi in Capitulo Fratrum Joannis Dei, quo conceditur cuilibet Sacerdoti dicti Ordinis, ut duas Missas singulis hebdomadis celebrare, & de earum eleemosynis ad sui libitum disponere possent: Ac prohibitio, ne dicti Sacerdotes exerceant officia, & dignitates, quæ in eadem exerceri solent: Cum declaratione, quæ sint officia, & dignitates hujusmodi, ac inflictione pœnarum contrafacientibus.

De isto Ordine, ejusque materiis, vide Constitut. CCLXXVII. Pauli V. Romanus, *Tom. V. Par. IV. fol.* 223.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea interdum, quæ in personarum regularium Capitulis sancita sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, præsertim cum felici personarum sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium statui, regularisque observantiæ incremento opportune consulitur, atque inconvenientibus obviam itur, alterat, immutat, in hisque solicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Refertur Cap. Gen. Decretum de quo in Rubrica.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, in quodam Capitulo Fratrum Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, ordinatum fuerit, ut quilibet ejusdem Congregationis Sacerdos duas Missas ad sui libitum singulis hebdomadis celebrare, eleemosynamque sibi propterea datam percipere, & de ea in suos usus disponere valeat; ordinatio autem prædicta non parum eidem Congregationi obesse dignoscatur,

Nos

Ejus revocatio.

§.2. Nos prospero, feliciqve ipsius Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, ordinationem prædictam, ac prout illam concernunt, omnia, & singula in scripturis desuper confectis contenta, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu prorsus evacuamus.

Sacerdotes ab officiis arceantur:

§.3. Insuper volumus, ac auctoritate, & tenore prædictis statuimus, quod ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possint.

Nemo ante decem annos a professione sacris initiandus.

§. 4. Et illi duo pro qualibet regulari domo ex Fratribus dictæ Congregationis, qui pro Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione ad sacros etiam Presbyteratus Ordines, vigore Literarum felicis recordationis Pauli Papæ Quinti Prædecessoris nostri, desuper emanatarum promovendi sunt, ad eosdem Ordines de cætero promoveri nullatenus valeant, nisi prius decem annos professionis in eadem Congregatione peregerint, & ab Examinatoribus Synodalibus, non solum ad Ordines prædictos, verum etiam ad sacras confessiones audiendas examinati, & idonei reperti fuerint, & necessarias super hoc patentes Literas ab eisdem Examinatoribus obtinuerint.

Et solum pro necessitate administrandi Sacramenta.

§.5. Ac demum, quod nullus de cætero ad sacros Ordines in dicta Congregatione promoveatur, nisi pro necessitate administrandi Sacramenta Ecclesiastica infirmis, & Religiosis, ac de Confratris Majoris, & Definitorum dictæ Congregationis consensu ad prædictum effectum dumtaxat præstando.

Clausulæ præservativæ.

§.6. Decernentes, præsentes Literas, ac omnia, & singula in eis contenta, valida, & firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§.7. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū remotio.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, eidem Congregationi, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno V.

Dat. die 18. Aprilis 1628. An.V.

Sequitur declaratio, quæ nominibus officiorum, & dignitatum intelligenda sint, ac pœnarum inflictio eligentibus, ac electis contra formam hujus Constitutionis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Paul.V. indulsit, ut in qualibet domo regulari hujus Congr. unus Confrater ad sacros ordines promoveri posset.

§.1. Aliàs felicis recordationis Paulo Papæ V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentis Vicarii Generalis, & Confratrum Congregationis Joannis Dei exposito, quod omnes Domus Regulares Congregationis prædictæ magna incommoda, & damna patiebantur ex eo, quod quadam Constitutione piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, sub datum die nona Septembris millesimo quingentesimo nonagesimosexto, Pontificatus sui Anno Quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascensus ad sacros Ordines interdictus erat; siquidem Presbyteros seculares, qui pauperum in domibus prædictis exceptorum confessiones audirent, Sacramenta ministrarent, & agonizantium animas omnipotenti Dei commendarent, habere valde dispendiosum, & quod deterius erat dicti Presbyteri seculares, post celebratum ab eis Sacrosanctum Missæ sacrificium a prædictis domibus regularibus pro majori parte diei, & tota nocte aberant in maximum animarum dictorum pauperum præjudicium: Idem Paulus Prædecessor eorum, hac in parte supplicationibus inclinatus, quod in qualibet domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio tunc, & pro temporibus existentis ejusdem Congregationis apud Sedem Apostolicam Protectoris ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines promoveri posset, sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & indulsit.

Et sic promotis officiorum d. Congregat. administrationem interdixit.

§. 2. Utque sic promoti nullum officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, vel exercere valerent, sed Missis celebrandis, & Sacramentis ministrandis tantummodo vacare deberent, statuit.

Subinde vero iste Pont. statuit Sacerdotes in d. Congreg. Prælaturas nullatenus obtinere posse

§.3. Subinde vero Nos prospero, feliciqve dictæ Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, inter alia voluimus, ac etiam statuimus, quod ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possent, & aliàs, prout in dicti Pauli prædecessoris, ac nostris in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo ex causis hic expressis;

§.4. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli dictæ Congregationis Superiores, & Sacerdotes prædictas Literas contra verum illa-

illarum sensum, & dispositionem interpraetari non verentes Confratris Majoris, Procuratoris Generalis, Consiliarii Provincialis, Vicarii Generalis, Prioris, ac Secretarii Generalis dignitates, & officia dictae Congregationis, si ad ea assumantur, absque ullo conscientiae scrupulo se recipere, & obtinere posse praetendant.

Declarat dignitates ad quas omnino inhabiles esse debent.

§.5. Nos in praemissis opportunae declarationis ministerio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, negotiis Regularium Praepositorum consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus, Confratres Sacerdotes Congregationis hujusmodi ex forma Literarum praedictarum ad praenominatas dignitates, & officia obtinenda, inhabiles esse, apostolica auctoritate, tenore praesentium, decernimus, & declaramus.

Electis quoque, ac eligentibus contra formam hujus Const. poenas apponit.

§.6. Necnon eisdem Confratribus Sacerdotibus, earumdem, tenore praesentium, interdicimus, & prohibemus, ne ad dignitates, & officia hujusmodi patiantur se eligi, vel assumi, aut in eis se immiscere quoquomodo: Superioribus vero ne illorum quemquam eligere, vel assumere audeant, seu praesumant, alioquin Superiores sic eligentes, vel assumentes omnibus officiis, & dignitatibus obtentis, voceque activa, & passiva eo ipso privati censeantur: Confratres vero Sacerdotes hujusmodi, ut praeponitur, electi, vel assumpti a suorum ordinum exequutione, perpetuo suspensi remaneant.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§.7. Decernentes, sic, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§.8. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis Literis concessa sunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat.

§.9. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. die 17. Junii 1628. An. V.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Jun. 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXV.

De electione Praefecti Generalis, Consultorum, & Arbitrii Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Hujus Congregationis materiam lege ad Constit. XXXV. Sixt. V. Ex omnibus. *Tom. IV. Par. II. fol.* 191. *Et etiam in hujus Pontif. Constitut. XXVII.* Sacrosanctae. *Tom. V. Par. V. fol.* 185.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex è sublimi militantis Ecclesiae specula universi gregis Dominici curae jugiter invigilans, praecipuas apostolicae solicitudinis partes iis impendere consuevit, ut qui abjectis vanitatibus, huic temporali vitae renuntiarunt, charitatemque sectantes, & spiritualia aemulantes, non solum sibi, sed etiam proximo ad salutem prodesse satagunt, per ordinatae, provideque constitutam superiorum electionem feliciter regantur, & gubernentur, sublatisque contentionibus quibuslibet, reddant Domino vota sua, ambulentque in innocentia vitae, ac sanctitate, & justitia coram ipso.

Numerus Provinciarum, & officialium in Capitulo Gener. eligendorum.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis, in quinque Provincias, videlicet Romanam, & Hetruriae in simul, Siculam, Neapolitanam, Bononien., & Mediolanen. divisa existat, & in Capitulo generali ipsius Congregationis praeter generalem illius Praefectum, quatuor Consultores, duo scilicet Presbyteri, & duo Laici, unusque Arbiter, qui in sacro Presbyteratus ordine constitutus esse debeat, eligi consueverint.

Praefectus generalis ex qua Provincia, & quo ordine de caetero eligendus.

§.2. Nos felici, atque prospero Clericorum praefatorum regimini, atque gubernio quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, quod de caetero perpetuis futuris temporibus succedente muneris Praefecti generalis dictae Congregationis vacatione, Siciliae primo, ac subinde Mediolanensis, deinde vero Bononiensis, postea Neapolitan. demumque Romanae, & Hetruriae Provinciarum ejusdem Congregationis professores ad munus Praefecti genelis ordine hujusmodi successivo servato, dummodo tamen ad illius functionem, sive exercitium habiles, & idonei in ea Provincia, cui id obtigerit, reperiantur, & sic deinceps alternis vicibus.

Consultores, & Arbiter ex quibus Provinciis eligendi.

§.3. Quodque in proxime futuro Capitulo generali ipsius Congregationis, è Mediolanen., & Bononien. duo Laici, è Neapolitan. vero, & Siciliae duo Presbyteri in Consultores, necnon Arbiter pro hac prima vice

vice rursus e Mediolanen. Provinciis hujusmodi, in futurum vero ex aliis Provinciis per turnum alternis vicibus, atque ordine successivo, ut præfertur, eligantur, & assumantur, eligique, & assumi debeant, ita tamen, ut è duabus illis Provinciis, ex quibus in uno Capitulo generali duo Presbyteri, in Consultores assumpti fuerint, in alio sub sequenti nonnisi duo laici, ad officium Consultorum hujusmodi eligi valeant, neque Consultores, & Arbiter ejus sint Provinciæ, ex qua Præfectus generalis eligi contigerit, servato semper in omnibus præmissis ordine alternativæ: tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum præservativũ. §.4. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum irritans. §.5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi illiusque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 29. Aprilis 1628. An.V. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 29. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXVI.

Extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beato Felice de Cantalicio Ordinis Cappuccinorum in ejus festo ad omnes Sacerdotes ad Ecclesias ejusdem Ordinis confluentes.

Hunc Felicem de Cantalicio beatificavit hic idem Pontifex Constitut.CXLIX. In specula. *Tom.V. Par.V. fol.*360.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refert dispositionem aliarum Constit. Alias nomine dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Romani imperii Principis Electoris, & Caroli Lotharingiæ Ducum respective, necnon Francisci a Lotharingia Comitis Vademontanæ, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam a Lotharingia Monasterii Sedi Apostolicæ immediate subjecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti nullius, seu Tullen. Dioecel. Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quod bo. me. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, eaque propter exponentes prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ab Apostolica Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut ipse bo. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo tamquam de Communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus, hic autem Romæ, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus, die eorum Superioribus benevisa, in posterum vero die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum præfatorum, videlicet in Nanceii, ac præfato Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantum, Romæ vero ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesiam ipsorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari. Et subinde, ejusdem Ordinis universis, & singulis ubique existentibus, Romæ autem dumtaxat etiam a Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluen. in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo, ut præfertur, similiter recitari, & celebrari respective posset, & valeret, licentiam, & facultatem concedimus, & impertiti sumus, prout in

ut in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum ten. præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc ad supplicationem horum Fratrum extendit hujusmodi indultum.

§.2. Nunc autem dilecti filii Francisci Genuensis Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, & Fratrum præfatorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati de eorumdem Card. consilio, ut in die tantum festi ejusdem Beati Felicis Officium, & Missa de eo tamquam de Communi Confessoris non Pontificis, ut præfertur, juxta rubricas prædictas etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respective libere similiter, & licite valeat, licentiam, & facultatem, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impertimur.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem haberi mandat.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Martii 1628. An. V.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 15. Martii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXVII.

De electione Definitorum Congregationis Cassinensis, aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, Ordinis S. Benedicti, ac de eorumdem vacatione ab Officio; Necnon de auctoritate Dietæ circa dispositiones Abbatum, eorumque mutationes, ac eorum, qui Decanatus munere digni sunt, electionem.

Hujus Congregationis materiam vid. in Const. Julii II. Super cathedram. *Tom. III. Par. III. fol. 250. Emanavit postea Decretum a S. Rituum Congregatione super usu Baldachini, & Ministrorum, & aliarum cæremoniarum ad favorem Abbatum ipsius Congregationis, relatum, & confirmatum ab Urbano Octavo ut infra.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Commissi Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis officii debitum postulat, ut sacrarum Religionum in Ecclesia Dei militantium felici statui, & directioni sedulo intendentes, ea statuamus, & decernamus, quæ prospero illarum regimini, & gubernio conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constit.

Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monasteriorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinen; aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, quod ipsi alias de anno proxime præterito in Civitate Perusin. capitulariter congregati, considerantes damna, seu inconvenientia, quæ in dicta Congregatione ob nimiam, & fere absolutam auctoritatem, & potestatem, qua ipsius Congregationis Definitorium sua perpetuitate fretum, ac Dieta utebantur, eatenus exorta erant, proindeque illis de aliquo opportuno remedio providere cupientes, ad Nos, & Apostolicam Sedem desuper recursum habere decreverunt. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

De electione duratione, & vacatione Definitorum de cætero.

§.1. Nos damnis, & inconvenientibus hujusmodi quantum cum Domino possumus, obviam ire, ac Abbates præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum Præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censen. hujusmodi supplicationibus inclinati. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Definitorium ejusdem Congregationis non sit, nec esse possit perpetuum, sed quoad omnes Definitores vacabile: ita quod ipsorum Definitorum officium sit annale, & vigore cujuscumque confirmationis ultra biennium non duret, & qui de præsenti Definitores existunt, si tempore proximi Capituli generalis ejusdem Congregationis, quod ut asserunt, præsenti anno in Civitate Parmen. celebrandum est, eorum, & seu cujuslibet ipsorum Definitorum officium spatio biennii tunc præcedentis duraverit, eorum officium per biennium, ut præfertur obtentum, eo ipso vacet, & vacare censeatur, iidemque Definitores biennales ad officium Definitoris hujusmodi denuo eligi, vel assumi nequeant, nisi postquam per aliud biennium ab eodem officio cessaverint.

De auctoritate dietæ circa dispositiones Abbatum, ac Decanorum electione.

§.2. Quodque etiam in Dieta dictæ Congregationis nullus Abbas deponi possit, sed id Capitulo generali ejusdem Congregationis omnino relinquatur, & casu, quo aliqua urgens necessitas provisione indigens occurrat, tunc cognita primum causa, reoque audito, ad suspensionem administrationis dumtaxat deveniri possit, ac loco Prælati sic suspensi alius deputetur Prælatus, qui tamen ex illis non sit, qui Dietam ex qua judicium fieri contigerit, ingrediuntur: Demum quod in Dieta ullus Abbas in pœnam absque cognitione causæ mutari, seu decreta in Capitulo generali facta annullari, aut Decani sub quovis prætextu creari nullatenus possint.

Contrafacientium pœna.

§.3. Prædictaque omnia, & singula, perpetuo sub nullitatis gestorum excommunicationis latæ sententiæ, privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa in posterum obtinen. pœnis eo ipso incurrendis.

Sicque,

Clausula sublata. §.4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis in prædicta Congregatione perpetuo observari, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus.

Deputatio executorum. §.5. Quocirca dilectis filiis nostro Ludovico tituli Sancti Laurentii in Damaso Presbytero Cardinali Ludovisio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti Ordinis, & Congregationis hujusmodi apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium Ordinis, & Congregationis hujusmodi superiorum, aut alicujus eorum nomine dictæ Congregationis fuerint requisiti, solemniter publican. eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant eas, & ea auctoritate nostra ab omnibus inviolabiliter observari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras ecclesiasticas, & pœnas etiam pecuniarias eorum arbitrio imponen. moderan., & applican. aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his haben., servatis processibus, cens., & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravan., invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum. §.6. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum ten. præsentibus pro sufficienter expressis haben., illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facien. plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionē.

Dat. die 4. Maii 1628. An.V. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quarta Maii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXVIII.

Confirmatio Constitutionum Urbanarum Fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Francisci in Capitulo generali dicti Ordinis Anno 1625. celebrato pro feliciori ipsius Ordinis progressu editarum, ac de mandato Urbani VIII. examinatarum cum annullatione quarumcumque aliarum Constitutionum prædictis repugnantium.

Istæ Constitutiones Urbanæ sunt impressæ Romæ Anno 1628. *quas hic imprimere denuo, otiosum esset.*

Fratribus hujus Ordinis, eorumque Superioribus ambitum prohibuit Paul. V. ut in Const.CCXCVIII. *Admonemur*. To.V. Par.IV. fol. 271. & seq. Et pro dicti Ordinis Studentibus Collegium in Insula Melevitana erexit idem Paul. in Constitut. CCCXI. *In supereminenti*. ibidem. fol.287. Et aliud in Civitate Pragæ instituit postea Gregor. in Constit.LIII. *In supereminenti*. Tom.V. Par.V. fol.22. Vide etiam Honor.III. Const.LXVII. *Solet*. Tom.III. fol.229.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per abundantiam divinæ gratiæ præpositi, inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio jugiter incumbimus, ut qui, abjectis vanitatibus, huic temporali vitæ renuntiarunt, charitatemque sectantes, & spiritualia æmulantes, divini numinis obsequiis se manciparunt, sub provide, atque ordinate editis statutis, feliciter regantur, atque gubernentur. Procemium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Felix Franciscinus de Cassia Minister generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in proxime præterito ipsius Ordinis Capitulo generali de anno 1625. celebrato pro feliciori ipsius Ordinis, ejusque Fratrum progressu, ac disciplinæ regularis observantia, novæ ipsius Ordinis constitutiones Urbanæ nuncupatæ in unum volumen compilatæ fuerunt. In Capitulo Gen. horum Fratrum de anno 1625. celebrato, ipsius Ordinis Const. Urban. nuncupatæ, compilatæ fuerunt, & in unum volumen redactæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, pro majori earumdem Constitutionum validitate, atque observantia, dictus Felix plurimum cupiat, illas apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, & alias per Nos, ut infra provideri. Illasque ut confirmaret supplicarunt Pont.

§.3. Nos, qui Constitutiones ipsas per dilectum filium Jacobum Crescentium Monasterii Abbatiæ nuncupatæ S. Euthitii, S. Benedicti, seu alterius Ordinis Spoletan. dictorum Commendatarium diligenter examinari, & revideri jussimus, piis dicti Felicis votis, quantum cum Domino possumus annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excom- Quas, ut hic revisas, & examinatas approbat, & confirmat, si qui intervenerint defectus.

communicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones hujusmodi in unum volumen compilatas, sic de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præcedentes Constit. his contrarias tollit.

§.4. Omnes vero, & singulas alias dicti Ordinis Constitutiones in antea factas, etiam auctoritate apostolica roboratas, in iis, quæ præsentibus repugnant, & quæ annis proxime præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu evacuamus.

Clausulæ.

§.5. Decernentes Constitutiones hujusmodi compilatas, ac de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur, ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, cæterisque personis sub pœnis in illis contentis inviolabiliter observari debere.

§.6. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis.

§.8. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Maii 1628. An.V.

Datum in arce Candulphi Albanen. Diœcesis sub annulo Piscatoris die 15. Maii 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

Sequitur Deputatio Ministri generalis hujus Ordinis in Exequutorem observantiæ dd. Constitutionum Urbanarum.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecto filio Franceschino a Cassia Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Ministro Generali, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Recenset præcedentes Literas.

Nuper a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Urbanus Papa Octavus. Ad perpetuam rei memoriam. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus. *Residuum est Const. quæ præcedit.*

Deputatio Min. gen. in exequutorem.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, Constitutiones hujusmodi de mandato nostro examinatæ, emendatæ, correctæ, & revisæ, ac per Nos approbatæ, & confirmatæ, ut præfertur, in generali eorundem Fratrum Congregatione in domo regulari sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe de mense Maii proxime præteriti celebrata publicatæ, & acceptæ fuerint: Nos ut Constitutiones prædictæ eo facilius in omnibus ipsius Ordinis domibus, & locis regularibus introducantur, exactiusque ab illorum Fratribus, & personis observentur, quo amplioribus fueris a Nobis, & hac sancta Sede facultatibus suffultus, providere volen., ac de tua fide, prudentia, pietate, doctrina, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, tuam in præmissis auctoritatem in primis apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium excitamus, tibique per præsentes committimus, & mandamus, ut per teipsum, si commode potueris, sin minus per idoneos ipsius Ordinis religiosos viros vitæ, ac morum probitate, doctrinaque præstantes a te subdelegan. Constitutiones hujusmodi de mandato nostro examinatas, & revisas, ac per Nos approbatas, & confirmatas, ut præfertur, in omnibus tui Ordinis domibus, & locis regularibus, auctoritate nostra, introducas, easque ab omnibus illorum Fratribus, & personis, quantum fieri posse, & expedire judicaveris, observari eadem auctoritate cures, & facias; contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

Cum facultatibus necessariis.

§.3. Nos enim tibi præmissa, & quæcumque alia circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna facien., dicen., geren., & exequen. plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, dicta auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impertimur. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præsentibus literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Septem. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 16. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

Ordi-

CCLXIX.

Ordinationes, & Leges servandæ in electione Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Hujus Hospitalis materiam vide in Con.XV. Anastasii IV. Christianæ. *Tom.II. fol.*346. *Et etiam hujus Pontif. Const.XLV.* Universalis. *Tom.V. Par.V. fol.*205., *qua confirmavit omnia privilegia ei quomodolibet concessa. Et in alia pariter Constitutione CCLVII.* Exponi. *hic supra. fol.*111.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Specula militantis Ecclesiæ, nullo meritorum suffragio, sed per abundantiam divinæ gratiæ constituti, inter cætera, quibus juxta creditum humilitati nostræ Apostolatus officium jugiter angimur, illa Nos maxime sollicitos reddunt, ut eorum, qui ad primaria in Militiis Regularibus munia assumendi sunt, electiones certis legibus celebrentur, & omni perturbatione semota, feliciter perficiantur.

Certam legem præscribere volens iste Pontifex in electione Magni Magistri prohibet ne Locumtenens a quocumque electus in actus gratiam concernentes se intromittat, sed quæ ad justitiam tantum pertinet, exerceat. Et alia statuit, ut infra.

§.1. Quare certam legem, & formam in electione Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani celebranda præscribere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, prohibemus, & interdicimus, ne de cætero ullus Locumtenens a pro tempore existente dicti Hospitalis Magno Magistro, vel Sede Magistrali vacante, a consilio status, seu completo juxta formam statutorum, seu stabilimentorum dicti Hospitalis, auctoritate apostolica, confirmatorum deputatus, vel electus cum quovis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quavis persona ad habitum Fratrum dicti Hospitalis admitti petente super cujuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque privilegiorum, seu facultatum eadem auctoritate concessorum, seu confirmatorum, dispensare, aut alias gratias quovis prætextu facere, minusque literas apostolicas Magno Magistro prædefuncto directas, exequutioni demandare, aut alios quosvis actus gratiam concernentes, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurren. facere audeat, vel præsumat: Volentes, & expresse præcipientes, ut ipse Locumtenens ea solum, quæ ad meram justitiam pertinent, exercere valeat; alioquin omnia, & singula per eum contra præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nulliusque roboris, & momenti existant. Sicque dispensati, & alii quicumque exequutionis literarum prædictarum, necnon gratiarum, eis sic, ut præfertur, a Locumtenente hujusmodi factarum, usu, & effectu careant, & aliàs in eodem statu, in quo antea erant, non secus, ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæque eis concessæ, ac literæ apostolicæ hujusmodi exequutioni demandatæ non fuissent, remaneat.

De pæcuniis ærario communi debitis sede Magistrali vacante recipientes conservandis.

§.2. Occurrente autem Sedis Magistralis vacatione tres ejusdem Hospitalis FF. Milites fide, & facultatibus idonei, per Locumtenen., & Consilium præfatos deputentur, ut in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ per debitores communis Ærarii, vacatione præfata durante, in numerata pecunia realiter, & cum effectu solvantur, & numerentur. Solventes vero solutionum hujusmodi quietantias ab ipsis deputatis reportent; qui quidem Deputati statim, sequuta Magni Magistri electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniasq. ipsas Magno Magistro, canonice electo, seu Thesaurario, vel aliis Ministris, ad quos de jure, & ex forma statutorum, seu stabilimentorum hujusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur, aliterque factæ solutiones nullatenus solventibus suffragentur, quin adhuc communis Ærarii, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

Milites nati extra limites non se ingerant in electione Magni Magistri, nec ferant suffragium, exceptis Episcopo Melevit. Priore Conventualis Ecclesiæ, ac Fratribus Magnæ Crucis

§.3. Præterea, ne ullus dicti Hospitalis Frater, sive Miles, sive Cappellanus, sive Armorum serviens, & extra limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullusque Frater Cappellanus, actu Sacerdos non existens, minusque nullus Frater serviens, qui ex mera gratia, nullis factis probationibus, receptus fuerit in electione Magni Magistri, aut in quovis alio actu illam concernente, etiam cujusvis privilegii a Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, aut quovis alio prætextu, ingenio, vel colore, votum, vel suffragium ferre, nec etiam passivum habere, seu in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere audeat, vel præsumat, aut privilegio, vel consuetudine hujusmodi, sine quibusvis aliis gratiis, sibi specialiter, etiam auctoritate apostolica, desuper concessis, uti possit, aut valeat. Exceptis tamen venerabili Fr. Episcopo Melevitano, & dilecto filio Priore Ecclesiæ Conventualis ejusdem Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quovis alio Magnæ Crucis Fratre, quos, licet receptos extra limites, ad suffragium ferendum habiles declaramus, eosque in hac prohibitionis parte nullatenus comprehendere intendimus, sed ejusdem Episcopi, necnon etiam linguæ germanicæ jura, privilegia, & prærogativas, si quæ illis aliàs competunt, præservamus.

Catalogus Vocalium juxta hanc Cōstit. conficiatur, ac terminus præfigatur ad hoc, ut si quis voluerit, contra aliquem excipere possit, quo elapso non audiatur.

§.4. Insuper statuimus, ut ipse Locumtenens, una cum Consilio supradicto quamprimum eorum Fratrum, qui juxta formam præsentis nostræ Constitutionis suffragium laturi sunt, notam, sive catalogum, cum eorum nominibus, cognominibus, patriis, & denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac residentiæ, & caravannarum per eorum quemlibet factarum confici, illamque in locis publicis, solitis, & consuetis, ad hoc, ut si quis se gravatum sense-

senserit, aut contra aliquem excipere voluerit, intra terminum, ab eisdem præfigendum, in Actis Cancellarii, seu Vice-Cancellarii, aut cujusvis alterius ad hoc deputandi, exhibere, & jura sua deducere possit, & valeat, affigi curent; Quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes amplius non audiantur.

Locumtenens & Consilium, sede Magistrali vacante, causas summarie cognoscant, & decidant.

§. 5. Ipsi vero Locumtenens, & Consilium ipsas, & quascumque alias controversias, quas, Sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri consumatam electionem deventum fuerit, privative, quoad alios quoscumque summarie, simpliciter, & de plano, absque strepitu, & figura judicii, etiam manu regia, juxta tamen eorum statuta, stabilimenta, & consuetudines hujusmodi, omni, & quacumque appellatione, in integrum restitutione, & aliis quibuscumque exequutionem retardare valentibus, remotis, decidere, & terminare etiam possint, & valeant.

Modus, & forma eligendi Magnum Magistrum.

§. 6. Conventus vero, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia d. Hospitalis congregentur, & Missa celebrata, Hymnoque, *Veni Creator Spiritus*, decantato, singuli Fratres jus suffragii vigore præsentium habentes, ad Cappellam unicuique linguæ, ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam, exceptis tamen Fratribus illius linguæ, ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore Ecclesiæ S. Joannis remaneant, accedant, ibique prævio juramento per eorum singulos alta, & intelligibili voce juxta formam in statutis, seu stabilimentis hujusmodi præscriptam, & de præsenti observandam, deque eligendo eum, quem secundum Deum judicarint expedire, præstando: Quod quidem in omnibus aliis electionibus, vigore earumdem præsentium, faciendis, per omnes, & singulos, suffragium laturos, præstari, & renovari volumus: non unum ut antea consueverant, sed tres Fratres Milites ex unaquaque lingua capaces, ac juxta præsentium, necnon statutorum, seu stabilimentorum præfatorum formam qualificatos, in electores eligant, itaut imposterum non octo tantum Fratres Milites, qui in electores deputabantur, sed vigintiquatuor eligantur, ipsaque trium Fratrum cujuscumque linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequentibus fiat; Videlicet, quod omnes schedulæ, vel impressæ, vel una, & eadem manu tantum conscriptæ sint, cum expressione eorum omnium, quæ in similibus electionum schedulis exprimi solent, præter nomina, & cognomina, seu denominationes eligentium, & eligendorum, illæque super mensa in Cappellis, & Ecclesia hujusmodi respective apponi, singulique eligentes seorsim, & separatim, aliis inde remotis, ad ipsam mensam accedere, & ipsimet in una proprium nomen, seu cognomen, aut denominationem, in altera vero schedulæ partibus, illius, quem eligere voluerint, nomen, seu cognomen, aut denominationem propria manu, alioquin suffragium sit nullum, scribere debeant. Liceat tamen iis, quibus Consilium, & Locumtenens præfati ex aliqua infirmitatis, vel alterius justæ, & rationabilis impotentiæ causa, id concesserint, nomina, cognomina, seu denominationes præfata per alium, ab ipsismet Locumtenente, & Consilio deputan. describi facere. Quilibet vero eligentium hujusmodi ad mensam præfatam accedens, nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus præfatis in sua schedula, ut præfertur, conscriptis, illam complicet, & involvat ad effectum, ut a nemine legi possit, eamque sic complicatam, & involutam summis digitis elevans, & circumstantibus palam, & publice ad hoc, ut unicam esse omnibus pateat, commonstrans, in urnam, seu vas in mensa ad hunc effectum appositũ immittat. Quo facto tres antiquiores, seu magis antiani tamquam scrutatores palam, & publice omnibus videntibus, & audientibus eligentes, & schedulas in urnam, seu vas immissas, numerent, & ubi pauciores, seu plures schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illico comburantur, & ad novum scrutinium toties deveniatur, donec schedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique respondeat, ipsaque trium hujusmodi Fratrum Militum pro unaquaque lingua electio fiat; illique electi censeantur, qui majorem suffagiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Si vero nemo, sive duo, aut unus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam suffragiorum partem reportaverit, scrutinium toties renovetur, quoad alios, qui quartam partem non reportaverint, donec trium numerus cum d. saltem quarta parte compleatur. Qui vero, ut præfertur, electus fuerit a suffragio ferendo pro aliis duobus arceatur, statimque, atque electus fuerit, ab ipsa Cappella recedat, & ad locum opportunum se conferat. Quod si Locumtenens in dd. trium numerum eligatur, statim alius Locumtenens deputetur, seu magis antianus ipsius Consilii inibi existens Locumtenentis loco præsideat, prout prædicto Consilio expedire videbitur. Quia vero Prioratus, & aliæ dignitates anglicanæ linguæ Magno Magistro Hospitalis hujusmodi, donec illud Regnum ad gremium S. R. E. redierit, apostolica auctoritate unite reperiuntur, unaquæque lingua successive alium eligat, & ex septem sic electis, viginti, & unus supradicti per secreta pillularum suffragia, pro majori numero eligentium, respectu minoris, tres diversarum nationum, Gallicæ, videlicet, Hispanicæ, Italicæ, & Germanicæ eligant, qui tres, ut præfertur, electi, linguam anglicam repræsentent, illiusque vice, & nomine in electione hujusmodi tantum suffragium ferant. His peractis ipsi viginti quatuor, ut præfertur, electi, ad locum Conclavis se conferant, in quo etiam electio Magni Magistri, non alibi facienda erit, ibique Præsidentem electionis per pillulas secretas, juxta antiquam dicti Hospita-

lis

lis consuetudinem, hactenus observatam, eligant, qui sic electus loco dicti Locumtenentis cum prohibitionibus supradictis, gratias, & alia supradicta non faciendi præsideat, & ea, quæ Præsidentes electionis de jure, & privilegio, usu, vel consuetudine facere, & gerere possunt, seu debent, gerat, & faciat, & subinde ad electionem Triumviratus, nempe unius militis, unius Cappellani, & unius Armorum servientis Fratrum, qui sint diversarum linguarum juxta formam scrutinii pillularum, superius descripti, usque ad perfectam electionem hujusmodi procedant, ipsaque electione celebrata, ipsi tres sic electi in Conclavi prædicto ad quarti electionem, diversæ tamen linguæ unanimes deveniant: si autem intra unius horæ spatium concordes non fuerint, tunc, eo casu singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet benevisum, qui non sit ex eorum linguis, nominent, nominationeque hujusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi ad secretum pillularum, pro electione unius ex dictis tribus nominatis scrutinium deveniant, in quo ille, qui majorem suffragiorum numerum, respectu minoris numeri reportabit, pro quarto electus sit, & esse censeatur. Quartus autem sic electus ad Conclave accedat, & cum aliis tribus ad quinti, quintus vero similiter electus, cum aliis quatuor ad sexti electionem procedat per majorem suffragiorum numerum, sicque successive, usque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex unaquaque lingua, juxta eorum præeminentias, & prærogativas hactenus observatas, quibus præjudicium inferre non intendimus, deveniatur. Occurrente autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, magis antianus, & in antianitatis æqualitate is, qui diuturniorem residentiam in Conventu, & in residentiæ paritate is, qui plures Caravanas fecerit, aliis præferatur, electusque sit, & esse censeatur. Completa tandem sexdecim præfatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore, & aliis quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solumque Deum, illiusque Religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes) ad electionem Magni Magistri, quem capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & utilitate idoneum judicaverint, juxta stabilimenta præfata deveniant.

Electionem si contra hanc formam fiet irritat, & annullat.

§.7. Quod si electio Magni Magistri aliter, quam in Conclavi, & prævia electione trium Fratrum militum uniuscujusque linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tam respectu scrutinii, & suffragiorum, quam linguæ anglicanæ facienda, & non electo prius uno Fratre Milite, uno Fratre Cappellano, & alio Fratre serviente Armorum, ut supra, qualificatis, qui usque ad electionem decimisexti, duorum videlicet pro qualibet lingua, juxta ten. præsentium procedant, & a sexdecim electis hujusmodi, demumque de alio, quam uno ex Fratribus Militibus, ex eadem limitum gratia nequaquam receptis, celebrata fuerit, nulla, & irrita sit eo ipso, nullumque sortiatur effectum: quæ omnia inviolabiliter observari debere, declaramus.

Præsentes literas in Cancellaria d Hospitalis recipi registrarique mandat.

§.8. Mandantes propterea dilectis filiis dicti Hospitalis Magno Magistro, ac Locumtenenti, & Consilio, omnibusque aliis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut præsentes Literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipiant, & admittant, ac registrent, recipique, & admitti, ac registrari curent, & faciant.

Clausulæ præservativæ.

§.9. Ac decernentes, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod ipsius Hospitalis Magnus Magister, Conventus, & Fratres ad præmissa vocati, & auditi non fuerint, aut alia quacumque causa, quantumvis legitima apparente, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, aut in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci non posse, sed illa semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ejusdem Hospitalis Fratribus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§.10. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.11. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Hospitali, illiusque Magno Magistro, Conventui, & Fratribus, ac quibusvis aliis personis, etiam particularibus, necnon dispensationibus super quibusvis defectibus, ac sub quibuscumque tenoribus, ac formis, & cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis, quas ad effectum præmissorum nemini suffragari posse decernimus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc

hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium tantum, illis aliàs in suo robore permansuris, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in Urbe, & in Insula Melevit. omnes obligat

§. 12. Ut autem præsentium ignorantia allegari, aut prætendi nullo modo possit, volumus, præsentes, seu earum transumptum ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ de Urbe more solito, deinde per hæreticæ pravitatis Inquisitorem in Insula Melevitana residentem, seu ab eo deputan. in Conventu præfato publicari, atque affigi, ipsasque præsentes sic publicatas, omnes, & singulos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, illico arctare, afficere, & obligare, perinde, ac si unicuique personaliter intimatæ, & præsentatæ fuissent.

Transumptis vult exhiberi fidem.

§. 13. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Magni Magistri, aut alicujus d. Hospitalis Magnæ Crucis, aut alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Julii 1628. An. V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem; sub annulo Piscatoris, die trigesima Julii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nova Erectio Seminarii Apostolici Cariatensis cum assignatione ædificiorum, & Possessionum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recensetur prima hujus Seminarii erectio.

§. 1. Aliàs pro parte bo: me: Mauritii Episcopi Cariaten., tunc in humanis agentis, Nobis exposito, quod ipse, quo Presbyterorum ad curæ animarum exercitium idoneorum penuriæ in sua Diœcesi vigenti subveniret, unum Clericorum Seminarium in terra Verzini dictæ Diœcesis, quæ ut asserebat, a Turcarum incursionibus ipsamet Civitate Cariaten. securior erat, fabrica ad id decenti, & congrua propriis suis sumptibus constructa, juxta Concilii Tridentini decreta erexerat, & instituerat, terrasque, seu possessiones, quarum redditus, & proventus annui ad summam ducentorum ducatorum monetæ Regni Neapolitani facile ascendebant, per eum emptas, dicto Seminario perpetuo donaverat, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicebatur contineri. Nos dicti Mauritii Episcopi supplicationibus, ea in parte tunc inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpositorum consilio, erectionem, & institutionem Seminarii prædicti in dicta terra, juxta decreta ejusdem Concilii, ac dotationem, seu donationem prædictas, apostolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, aliaque tunc expressa fecimus, & decrevimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die 21. Octobris 1624. expeditis Literis quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Et Pontificia confirmatio.

Cum autem Bona ... ei ab Episcopo data sub spolio C. A. cadere videantur;

§. 2. Quoniam vero ædificia Seminarii hujusmodi, ac possessiones illi pro ejus dote per dictum Mauritium Episcopum assignatæ propter reservationem usus fructus, quam idem Mauritius Episcopus fecisse asseritur juxta Constitutionem fel: rec: Pii Papæ Quinti Prædecessoris nostri desuper editas, in spolio cadere, & propterea ad Cameram Apostolicam pertinere videbantur.

Urbanus iterũ illud erigit, eique prædicta bona donat,

§. 3. Idcirco Nos in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ac piam dicti Mauritii Episcopi dispositionem Diœcesi Cariaten. utilem, & necessariam, dictique Concilii decretis consonam, approbantes. De eorumdem Cardinalium consilio in terra prædicta, unum Clericorum Seminarium apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo de novo erigimus, & instituimus, illique sic erecto, & instituto ædificia, & possessiones illi pro ejus dote per dictum Mauritium Episcopum, ut præfertur, assignatas, rursus attribuimus, ac quatenus opus sit, titulo donationis, quæ fieri dicitur inter vivos irrevocabiliter donamus.

Dempta successoribus Episcopis quacique ea alienandi &c. auctoritate.

§. 4. Propterea Venerabili Fratri moderno Episcopo Cariaten., ejusque in Ecclesia Cariaten. successoribus in perpetuum, ne ædificia, aut possessiones, & redditus hujusmodi, seminario prædicto per dictum Mauritium Episcopum, ac per Nos, ut præfertur, de novo concessa, donata, & attributa, in toto, vel in parte quantumvis minima dismembrare, alienare, oppignorare, aut de illis quemlibet contractum Seminario hujusmodi præjudicialem facere audeant, seu præsumant auctoritate, & tenore prædictis prohibemus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes, Seminarium hujusmodi per Nos apostolica auctoritate sic, ut supra erectum, & institutum, robur, & subsistentiam, non a prima dicti Mauritii Episcopi fundatione, & erectione, sed a noviter per præsentes a Nobis factis erectione, & institutione prædictis, ita ut deinceps Seminarium hujusmodi Apostolicum, & non Diœcesanum dici, & nuncupari debeat, sortiri, & obtinere; presentes vero Literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impe-

impetrari numquam posse, sed illas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Seminario in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tolluntur.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac prædicta Pii Prædecessoris hujusmodi, quæ incipit: *Rom. Pontificis*, necnon piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernen. in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Cameræ, & quibuscumque aliis, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 13. Julii 1628. An. V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Julii 1628, Pontificatus nostri Anno V.

CCLXXI.

Approbatio, & Confirmatio nonnullarum Constitutionum pro tutiori Fratrum Discalceatorum Reformatorum Ordinis S. Augustini Congregationis Galliæ gubernio editarum.

Istorum Fratrum materiam habes in Constitut. CCX. Decet. *Clement. VIII. Tom. V. Par. II. fol. 271. licet ibi non loquatur de hac Congregatione Galliæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Ex injuncti Nobis apostolici muneris debito sacrarum religionum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutarum prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, his, quæ propterea provide facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter cum a Nobis petitur, apostolici muniminis adjicimus firmitatem, aliasque desuper ejusdem muneris partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ob nonnullas difficultates ortas inter Priorem General. Ord. S. Augustini, & Fratres Discalceatos Congreg. Galliæ ejusdē Ord. de consensu d. Prioris Gener., & Assistentium multa fuerunt concessa, & provisa, prout inferius.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Generalis totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, necnon Fratres Reformati Discalceati nuncupati ejusdem Ordinis Congregationis Galliæ, quod cum inter ipsum Priorem Generalem, ac Fratres Reformatos hujusmodi nonnullæ difficultates circa ejusdem Congregationis regimen ortæ fuissent; tandem post longam, & maturam negotii hujusmodi discussionem, dictus Prior Generalis felici, ac prospero ipsius Congregationis regimini, ac strictioris, quam ipsi Fratres profitentur observantiæ, conservationi, & augmento consulere volens de assensu, & consensu dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Assistentium dicti Ordinis nonnulla concessit, & providit tenoris subsequentis, videlicet:

De Vicario Gener. ipsius Congreg.

§.2. Quod Congregatio gubernetur per Vicarium Generalem (sicut nunc, & semper gubernata fuit) in Capitulo Congregationis eligendum, qui a Priore Generali Ordinis pro tempore existente, absque aliqua contradictione confirmetur, cum omnibus actis in eodem Capitulo, dummodo nihil in præjudicium auctoritatis dicti Reverendissimi Prioris Generalis contineant, qui Vicarius Generalis semper sit eligendus de corpore ejusdem Congregationis, qui eamdem vitæ austeritatem profiteatur.

De novorum locorum acceptationibus, seu fundationibus.

§.3. Et quod prædictus Vicarius Generalis cum Definitoribus Monasteria, & Ecclesias oblatas acceptare, novas fundare possint, etiam Monasteria Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quæ non actu a Religione possidentur, & quæ possidentur, non poterunt, nisi de consensu Reverendissimi Patris Generalis, ita tamen, ut in fundationibus, & erectionibus hujusmodi servetur forma edita in Constitutionibus, & Decretis Apostolicis.

Eli-

De Præsidente Capituli.

§.4. Eligatur unus ex eadem Congregatione a Priore Generali in Præsidentem Capituli, quod si non mittantur literæ Præsidentiæ sit ipso facto Præsidens primus Definitor Capituli præcedentis, juxta Constitutiones dictæ Congregationis.

De transitu ad aliam Provinciam, Congr. vel Ordinem.

§.5. Quod nullus prædictæ Congregationis Frater professus in aliquam Provinciam, vel Congregationem, tam prædicti, quam cujusvis alterius Ordinis, & Instituti (Carthusianis exceptis) absque Sedis Apostolicæ licentia transire possit, & qui aliter transierit, ad Congregationem redire per censuras ecclesiasticas, & alio meliori modo a Vicario Generali compelli possit.

De laicis Congregat.

§.6. Et quod nullus in prædicta Congregatione Laicus, vel Conversus ad statum Clericorum, etiam durante tempore Novitiatus transire possit, aut Ordines sacros suscipere, juxta formam Decreti Clementis Octavi.

De Discolis, & incorrigibilibus apostatis

§.7. Quod si quis Frater dictæ Congregationis propter aliquem excessum, vel culpam juxta illorum Constitutiones punitus fuerit per Superiores Congregationis, a Priore Generali in detrimentum disciplinæ Reformationis, & observantiæ absolvi non posit. Et si quis Discolus, & Incorrigibilis Apostata, vel alia legitima causa servato Decreto D.N. Urbani Papæ VIII. a Congregatione fuerit expulsus per Priorem Generalem, contradicente Vicario Generali Congregationis, ad illam remitti non possit, nisi constito de gravamine.

De auctoritate Prioris Gen. visitandi Fratres Congr.

§.8. Prior Generalis per se, vel per alium ejusdem Congregationis Fratres visitare, & corrigere poterit, juxta tamen disciplinam, & Constitutiones Congregationis, quibus derogare non poterit, qui Prior Generalis in visitatione hujusmodi, primum Definitorem Congregationis assumat, & quod, tam in visitatione, quam extra, Fratres de loco ad locum non mittat, sed si quis mittendus fuerit, Vicario Generali significet, ad quem Vicarium Generalem literas obedientiales pro loci mutatione dare pertineat. Et quod si quid aliter factum fuerit, aut tentatum contra præmissa, inane, & irritum esse decernatur.

De Fratribus Romam aliquo sub prætextu venientibus.

§.9. Et quod ad omnem vagandi occasionem tollendam, nullus Frater Congregationis Romam petere posit, etiam sub prætextu literarum a Priore Generali obtentarum, nisi consentiente Vicario Generali Congregationis, & ab ipso benedictione accepta.

Hic Pontifex præmissa omnia præinserta & acceptata approbat, atque confirmat cum supplemento defectuum.

§.10. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat omnia, & singula præmissa, post maturam discussionem, tam ab ipso Priore Generali, quam Fratribus Reformatis hujusmodi, per modum concordiæ provisa, & acceptata fuerint, ipseque Prior Generalis plurimum cupiat eadem præmissa, quo firmius subsistant, exactiusque observentur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nos Priorem Generalem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio præmissa per dictum Priorem Generalem ut supra concessa, seu ordinata, & per ipsos Fratres Reformatos, ut petitur, cum omnibus inde sequutis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cum prohibitione sub excommunicationis pœna habitum similem deferendi in Gallia, aut eorumdem nomen sibi arrogandi.

§.11. Præterea nequis in Gallia habitum in materia, & forma similem, itaut ex prædictis Fratribus Discalceatis existimari possit, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, gestare, sive nomen Discalceatorum Reformatorum Sancti Augustini sibi arrogare, aut prædictam Congregationem esse Ordinis Eremitarum Sancti Augustini verbo, vel scripto temere negare audeat, seu præsumat, sub excommunicationis pœna interdicimus, & prohibemus.

Neque prædictæ Congreg. Constitutionibus derogandi vel super eis dispensandi.

§.12. Et ut vitæ asperitas, & observantia puritatis Regulæ Sancti Augustini, & peculiarium Congregationis prædictæ constitutionum absque ullo impedimento serventur. Volumus, quod desuper nullatenus a Superioribus dicti Ordinis dispensari possit, sed semper fixa, & firma remaneat stricta Regularis observantia.

Clausulæ præservativæ.

§.13. Decernentes, præsentes Literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut in jus, vel controversiam vocari, aut aliter quomodolibet infringi, vel retardari, suspendi, limitari, vel molestari, aut aliter in contrarium disponi, statui, vel ordinari numquam posse; sed illas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§.14. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Rogamus quoque, & hortamur attente charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum, quatenus Congregationem Fratrum Discalceatorum Reformatorum hujusmodi

jusmodi pro sua in Deum, pietate, ac in Nos, & hanc Sanctam Sedem observantia habens propensius commendatam, illam benigno favore, & gratia prosequatur.

Deputatio exequutorum

§.15. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, ac aliis locorum Ordinariis dicti Regni per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter observari. Non permittentes illos desuper a quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum

§.16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, & Congregationi, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque sententiis, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.17. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 21. Julii 1628. An. V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesimaprima Julii 1628. Pontificatus nostri Anno V.

CCLXXII.

Confirmatio unionis Congregationis Presbyterorum Oratorii bo: mæ: Gratiarum in Provincia Provinciæ, Congregationi Oratorii D. N. Jesu Christi.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congr. B. M. Gratiarum instituta fuit ad instar Congr. Vallicellanæ.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt Presbyteri Congregationis Oratorii loci B. Mariæ Gratiarum Forojubien. Diœcesis in Provincia Provinciæ, quod Congregatio prædicta ad instar Congregationis Oratorii Beatæ Mariæ in Vallicella de Urbe a fe: re: Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro erecta, & instituta fuit.

Ac deinde se univit Congr. Oratorii D. N. J. C.

§.2. Postmodum vero primodictæ Congregationis Presbyteri animadvertentes ob exiguum Presbyterorum primodictæ Congregationis numerum, eamdem primodictam Congregationem manuteneri, & piæ peregrinorum é diversis partibus ad Ecclesiam primodictæ Congregationis magno numero confluentium, devotioni satisfieri non posse, de anno 1615. a dilecto filio nostro Petro S. R. E. Presbytero Cardinale Berullo nuncupato, tunc in minoribus constituto, & Congregationis Oratorii Domini Nostri Jesu Christi in Regno Franciæ canonice institutæ Præposito generale petierunt se, uti membrum, & Domum ultimodictæ Congregationis hujusmodi eidem ultimodictæ Congregationi hujusmodi uniri, annecti, & incorporari, ita tamen, ut eorum Domus esset, & censeretur secunda totius ultimodictæ Congregationis hujusmodi, omnibusque privilegiis, gratiis, facultatibus, & Indulgentiis eidem ultimodictæ Congregationi ab hac Sancta Sede concessis frueretur, & gauderet. Unde dictus Petrus Cardinalis pro Presbyterorum prædictorum desiderio, satisfacere desiderans, eamdem Congregationem Beatæ Mariæ Gratiarum, prædictæ Congregationi Oratorii Franciæ, reservato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, univit, annexuit, & incorporavit.

Quam unionẽ petitur apost. auctoritate validari.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Presbyteri prædicti plurimum cupiant, unionem, annexionem, & incorporationem prædictas pro illarum validitate, & subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmatur.

§.4. Nos eosdem Presbyteros specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, unionem, annexionem, & incorporationem Con-

Congregationis Oratorii Beatæ Mariæ Gratiarum eidem Congregationi Oratorii Domini Nostri Jesu Christi cum omnibus privilegiis, gratiis, facultatibus, & Indulgentiis hujusmodi per dictum Petrum Cardinalem, ut præfertur factas, dummodo tamen privilegia, facultates, gratiæ, & indulta hujusmodi sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.5. Decernentes unionem, annexionem, & incorporationem hujusmodi necnon præsentes Literas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictæ Congregationis Oratorii Beatæ Mariæ Gratiarum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationum prædictarum, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 3. August. 1628. An. V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die tertia Augusti 1628. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLXXIII.

Quod Fratres Cappuccini Ordinis S. Francisci ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensem vero, sine Ministri generalis licentia de cætero non transeant.

Istis Fratribus ut Crucem propriam in Processionibus deferre possint indulsit Paulus V. in Const. CCLXXIX. Pastoralis. *Tom. V. Par. IV. fol. 244. Et uberiùs habes in Clementis VII. Const. XXIV.* Religionis *T. IV. Par. I. fol. 73. Transitum quoque a Fratribus Cappuccinis ad FF. Minimos S. Francisci de Paula, & e contra prohibuerat Pius V. Const. LXVI.* Sedis. *Tom. IV. P. II. fol. 399.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui, spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis, sub suavi religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis, sese manciparunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulo intendamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportune consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

Quia mult hujus Ordinis Fratres ad alios Ordines se transferre posse prætendunt.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnulli dicti Ordinis Religiosi, nulla desuper ab Apostolica Sede, vel Superioribus suis obtenta licentia, ad alios Ordines, seu Congregationes se transferre posse prætenderint, & prætendant, non sine gravi regularis disciplinæ observantiæ detrimento, dictique Ordinis inquietudine.

Pontifex ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusien. verò sine Ministri generalis licentia scripta d. transitum interdicit.

§.2. Nos pro nostri Pastoralis officii debito præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperoque ipsius Ordinis statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne de cætero perpetuis futuris temporibus ullus dicti Ordinis Religiosus ad laxiorem absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ, ad Carthusien. verò, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia in scriptis obtinen. quovis prætextu, aut ex quavis quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis transire quoquomodo audeat, seu præsumat, apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

Decretū præservativum addit.

§.3. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces

ces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari.

Ita judicari præcipit. §.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum, ac quorumvis aliorum Ordinum, & Congregationum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis redi mãdat. §.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibns adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Augusti 1628 An.VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 9. Augusti, millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Cardinalibus Millino, & Cremonensi ad procedendum contra Cyrillum Pseudo-Patriarcam Constantinopolitanum.

Dilectis filiis nostris Joanni Garsiæ S. Laurentii in Lucina Millino, & Desiderio Sancti Caroli, titulorum Præsbyteris Cardinalibus Cremonen. nuncupatis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecti filii nostri, salutem, & apostolicam benedictionem.

Contra Cyrillum Pseudo-Pat. in hæreses prolapsum. §.1. CUm, sicut Nos, non sine gravi animi nostri molestia, etiam fama publica insinuante, accepimus iniquitatis Filius Cyrillus Pro-Patriarca Constantinopolitano se gerens in hæreses, & schismata turpissime lapsus sit, ac alios in easdem hæreses, & schismata trahat, & trahere audeat, ac etiam varios alios excessus, ac enormia crimina, & delicta in processu causæ deducenda, ausu nefario perpetraverit, ac in dies committere non vereatur;

§.2. Nos, ne tanta delicta impunita remaneant, præmissaque omnia, & singula, ac alia quæcumque pro expressis habentes, causam, & causas excessuum, criminum, & delictorum hujusmodi, prout justitia postulat, cognosci, & quamprimum terminari, ipsumque Cyrillum debitis pœnis puniri volentes; ac de singulari vestra, & cujuslibet vestrorum pietate, prudentia, doctrina, integritate, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, vobis, & cuilibet vestrum, tam conjunctim, quam divisim, causam, & causas declarationis, & punitionis hæresum, & schismatum, necnon criminum, excessuum, & delictorum hujusmodi per dictum Cyrillum, ut præfertur, ac aliàs quomodolibet commissorum, cum omnibus, & singulis earum inciden., dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negotio principali summarie, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii, ac sola facti veritate inspecta audiendas, cognoscen., & fine debito, prout juris fuerit, tam in Congregatione generali sancti Officii, & in præsentia nostra, quam extra eam, ac cum omnibus, & singulis facultatibus eidem Congregationi, ac Cardinalibus ejusdem Congregationis, quomodolibet concessis, & competentibus, omni, & quacumque appellatione, ac restitutione in integrum, recursu, ac nullitatis dictione penitus, ac omnino rejectis, & remotis, terminandas, & decidendas, apostolica auctoritate, tenore præsentium, committimus, & demandamus; Procedendi cõmissio Cardinalibus Millino, & Cremonen. data.

Cum facultatibus necessariis. §.3. Dantes vobis, & cuilibet vestrum plenam, liberam, & amplam facultatem, unam, seu plures personas ecclesiasticas, vobis benevisas, ad præmissa omnia, & singula subdelegandi, ac etiam ad instantiam Procuratoris fiscalis generalis dicti Officii SS. Inquisitionis, & forsan aliorum illi adhærentium, quam ex officio, & etiam de notorio contra dictum Cyrillum, & alios quoscumque hæresum, & schismatum, ac criminum, excessuum, & delictorum hujusmodi complices, & fautores, auxiliumque, & consilium præstantes, & usque ad sententiam definitivam inclusive procedendi, privationis, & quascumque alias, etiam corporis afflictivas pœnas irrogandi, declarandi, & exequendi; illosque omnes, & singulos, si justitia postulaverit, curiæ seculari tradendi, quos opus fuerit, etiam ultra decem, ac quibus; ubi, quando, & quoties opus fuerit, citandi, & inhibendi, etiam per edictum publicum, constito etiam summarie, & quantum sufficere videbitur, de non tuto accessu, ac sub censuris, & pœnis, etiam ecclesiasticis, vobis, & eorum alteri, seu, ut præfertur, deputan. benevisis: contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, in censuras, & pœnas ecclesiasticas prædictas incidisse, declaran., aggravan., reaggravan., interdicen., auxiliumque brachii secularis invocan., aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea

ea necessaria quomodolibet, & opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, de una, & in concilio generali edita, de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis, auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus, vel provincialibus editis, privilegiis quoque, indultis, & literis apost. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 19 August. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19. Augusti 1628., Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCLXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Subsidium ab Ecclesiasticis Siciliæ Regi pecuniarium permittit subministrari.

Venerabili fratri Archiepiscopo Panormitan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Oblato per status Regni Siciliæ quodam subsidio Regi,

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod cum dilecti filii tres hominum status, seu tria brachia, Ecclesiasticum, Militare, & Demaniale nuncupata Regni Siciliæ, ultra Pharum, cujus ipse Philippus Rex existit, quibusdam rationabilibus de causis eorum animos moventibus de offerendo eidem Philippo Regi, ac quondam Henrico Primentel Marchioni de Tovora, tunc ejusdem Regni Proregi certas pecuniarum summas, donativa nuncupatas ad triennium, ac sub certis terminis, ac modo, & forma exigendis, inter se tractaverint,

Illis accedere statuunt Ecclesiastici.

Venerabiles fratres, Archiepiscopi, Episcopi, ac dilecti filii Archimandrita, & aliæ personæ ecclesiasticæ dicti Regni certam ratam sponte sua obtulerunt, & dare statuerunt in parlamentis ordinariis habitis de anno proxime præterito 1627. Ipsique Archiepiscopi, Episcopi, Archimandrita, & aliæ ecclesiasticæ personæ eorum ratam hujusmodi, accedente ad hoc nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, persolvere obtulerunt, & forsan etiam persolverunt.

Quod cum forsan Regii jam acceperint Ministri;

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo, quod per Lateranen. Concilium, novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub certis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant, dictus Philippus Rex, ac ejus Regni illius Ministri, necnon Dilectus filius Nobilis vir Franciscus Fernandez dela Cueva Dux de Alburquerque modernus dicti Regni Prorex, dubitent, ratam prædictam ante obtentum beneplacitum apostolicum recipiendo, censuras, & pœnas prædictas incurrere, & forsan incurrisse, ac Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecerit, pro sua ac dictorum Ministrorum, ac Francisci Ducis, & Proregis conscientiæ quiete, quatenus præmissis nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Urbanus Archiepisc. Panormitano dat in mandatis ut permittat, & ecclesiasticos ad id cogat,

§.3. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito tibi per legitimas probationes de expresso majoris partis Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum ecclesiasticarum dicti Regni consensu, & quod reliqui, & reliquæ vocati, & vocatæ fuerint oblationi, & forsan promissioni, necnon solutioni per Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias Ecclesiasticas personas factis pro hac vice tantum nostram, & Sedis prædictæ auctoritatem interponas per præsentes, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas ecclesiasticas hujusmodi, etiam si sint de illis, quæ pro minori Cleri parte præmissis non consenserint, ad ea tamen vocati, & vocatæ fuerint, ad solutionem eorumdem ratæ hujusmodi opportunis juris, & facti remediis cogas, & compellas; & nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & Archimandritæ, ac aliis ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præfertur, oblatam, & promissam, persolvere, ac dictus Philippus Rex, & ejus Ministri dictusque Franciscus Dux, & Prorex, eam petere, & recipere, absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite valeant, auctoritate nostra, concedas, & indulgeas.

Et quatenus adpromissam ratã jam persolverint, dantes, recipientesque a censuris absolvat.

§.4. Ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias personas ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, aut solverint, necnon eumdem Philippum Regem, ejusque Ministros, ac Franciscum Ducem, & Proregem prædictos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate absolvas, & absolutos fore censeas, & declares.

Et pensionarios quoque compræhendit.

§.5. Et quod omnes, & singuli pensionarii, seu ii, quibus loco pensionum fructus, in totum, vel in partem reservati existunt, cujuscumque dignitatis, vel conditionis sint, exceptis tamen S. R. E. Cardinalibus, ad hujusmodi ratæ solutionem in omnibus, & per omnia, perinde ac si nominatim ratam eam-

eamdem se soluturos obtulissent clausulis, & decretis in Literis Apostolicis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, etiam consistorialiter appositis, & quod dictæ pensiones ab omni decima, subsidio charitativo, & quovis alio onere, tam ordinario, quam extraordinario, quavis auctoritate, etiam pro expeditione, tam offensiva, quam defensiva contra Turchas, & alios infideles, ac Reipublicæ Christianæ hostes, ab illorum conatibus defensione, seu inexcogitabili causa a Romano Pontifice pro tempore existente, etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum instantiam, illorumque contemplationem, & intuitum, etiam motu proprio, & ex certa scientia impositis, & imponendis, aut aliàs qualitercumque exemptæ sint, nequaquam obstan. teneantur, & efficaciter obstricti sint, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, & Archimandrita, & aliæ personæ, quarum Ecclesiæ, Monasteria, & alia Beneficia ecclesiastica annuis pensionibus, auctoritate apostolica assignatis, gravata, & onerata sint, ratam pensionariorum suorum, seu eorum, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, solvere, & illud, quod pro ipsis pensionariis, seu iis, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, vere, & realiter, ac quacumque fictione cessante, persolverint sua propria auctoritate, postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras, & pœnas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant, eadem auctoritate decernas.

Derogat contrariis.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac Literis Apostolicis, quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, necnon Literis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, ac quibusvis obligationibus, etiam in forma Cameræ etiam cum Juramento, & censuris, ac mandati executivi susceptione, vel aliàs desuper facti, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi Clausulas generales etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis, plene observatis: Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pauperes Ecclesiasticos excipit.

§.7. Cæterum volentes providere, ne pauperes ecclesiastici ad contributionem hujusmodi graventur, hortamur te attente, ac in virtute sanctæ obedientiæ tibi mandamus, quatenus pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil aut parum, etiam usque ad valorem decem unciarum, scuta viginti quinque monetæ illius Regni constituen. inclusive habent, ad contributionem prædictam per quoscumque, quavis auctoritate fungentes cogi, aut compelli nullo modo permittas.

Exactionem a solis fieri jubet ecclesiasticis.

§.8. Volumusque, quod exactio pecuniarum hujusmodi ab ecclesiasticis, per personas ecclesiasticas a dicto Philippo Rege, seu Francisco Duce, & Prorege nominandis, & per te deputandis, fieri debeat, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis; quod si secus in aliquo præmissorum factum fuerit, qui contravenerint, in pœnas, & censuras incurrant, perinde ac si præsentes Literæ non emanassent.

Præsentiumq; transumptis credi.

§.9. Quodque etiam præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra, in omnibus, & per omnia adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 21. Augusti 1628. An. V.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimaprima Augusti 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXVI.

Concedit Domum, & Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Sancto Joannino in Capite de Urbe Fratribus Reformatis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Istorum Fratrum privilegia confirmavit hic Pont. Const. CCLXXXVII. Ex clementi. *fol.* 150. *Dedit eis facultatem erigendi Hospitium in partibus Asiæ Const. CCXLVII.* Inter cætera. *ibid. fol.* 88.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Constitut.

CUm sicut dilectus filius Didacus de Sancto Raymundo Procurator Generalis Fratrum Reformatorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, Nobis nuper exponi fecit, aliàs dilectæ in Christo filiæ Abbatissa, & Moniales Monasterii Sancti Silvestri in Capite de Urbe usum Ecclesiæ, & domus Sanctæ Mariæ in Sancto Joannino nuncupatæ in Regionæ Columnæ, sub proprietate dicti Monasterii, & apud illius viridarium existentibus Fratribus præfatis, reservato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito concesserint, prout plenius continetur in publico Instrumento desuper confecto, tenoris qui sequitur: videlicet. In Nomine Domini &c. sub die 10. Augusti 1627. per acta Marci Angeli Cesii Not. Eminentissimi Vicarii: cupiat autem dictus Didacus præmissa pro illorum validitate, & subsistentia apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, & aliàs desu-

desuper, ut infra, per Nos opportune provideri.

Concedit ut in Rubrica. §.1. Nos Didacum, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Didaci nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium fratrum Episcoporum, ac dilectorum filiorum Prælatorum Congregationis Visitationis Apostolicæ aliàs perNos indictæ consilio concessionem usus dictæ Ecclesiæ Fratribus præfatis, ut supra factam, ac desuper confectum præfatum Instrumentum hujusmodi cum omnibus, & quibuscumque in eo contentis, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Conventiones in Instrumento expresse observandæ. §.2. Et nihilominus pro potiori cautela, & ad minuendum dicti Monasterii S. Silvestri sumptus, eisdem Fratribus usum Ecclesiæ, & Domus Sanctæ Mariæ in Sancto Joannino hujusmodi ad dictum Monasterium, ut præfertur, spectantium, cujusque sumptibus de præsenti, ut asseritur, gubernatur, cum pactis, & conventionibus in præinserto Instrumento hujusmodi contentis, & expressis.

§.3. Et ulterius, quod Fratres prædicti tam præsentes, quam futuri, fabricam dictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, ejusque Monasterium altius erigere, sive ejusdem Ecclesiæ faciem, invitis Abbatissa, & Monialibus prædictis, immutare non possint, nec valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo concedimus, & assignamus.

Decretum irritans. §.4. Decernentes præmissa omnia, necnon præsentes Literas perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari: atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Monasterii, & Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quodque beneplacitum nostrum hujusmodi juxta pactum cum Abbatissa, & Monialibus prædictis initum de illud obtinendo infra tres menses, ut præfertur, obtentum non sit, cæterisque contrariis quibuscumque: quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Cautela redimendi Ecclesiam. §.6. Volumus autem, quod Fratres prædicti, si, & postquam pro parte dilectorum filiorum Deputatorum dicti Monasterii, seu majoris partis illorum, aut per Episcopos, & Prælatos Congregationis Visitationis prædictæ ad hoc fuerint requisiti, dictam annuam responsionem scutorum sexaginta, solutis scutis bis mille, redimere teneantur, qua redemptione sequuta, Ecclesia, & domus hujusmodi ad Fratres prædictos pleno jure spectet, & pertineat: & nihilominus in casu redemptionis hujusmodi Ecclesia, & domus, ad Monasterium deputatæ, seu deputandæ, Monialibus invitis, ac nisi prævia dilecti filii nostri in alma Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis, licentia, altius erigi non possint.

Depositum pecuniæ faciendũ penes Montem Pietatis. §.7. Quodque scuta bis mille prædicta deponi debeant penes Montem Pietatis de Urbe ad effectum, ut pro concurrenti quantitate tot ipsius Monasterii Sancti Silvestri debita, prævio mandato, ab ejusdem Monasterii Abbatissa, & Vicario nostro prædicto, sive ejus Vicesgerente pro tempore existente, subscribendo, extinguantur.

Dat. die 21. Augusti 1628. An.VI. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die vigesima-prima Augusti 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

M. Antonius Maraldus.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

CCLXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Deputatio Cardinalis Sancti Honuphrii in Præsidem visitationis Ecclesiarum, & Piorum Locorum Urbis.

Dilecto filio nostro Antonio tituli Sancti Honuphrii Presbytero Cardinali nostro secundum carnem fratri germano Barberino.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

Card. S. Honuphrii elogium. Singularia circumspectionis tuæ in Nos, & hanc Sanctam Sedem fidei, & devotionis merita, aliaque multiplicia insignium virtutum dona, quibus te a Domino insignitum jugiter experimur, Nos inducunt, ut Te rei, quæ Nobis maxime cordi est, administrandæ libenter præficiamus, firma spe in Domino freti, Te in ea functione, juxta datam tibi a Domino prudentiam, desiderio nostro cumulate satisfacturum.

Cum

Indictæ Ecclesiarum, & Piorum locorum visitationi

§. 1. Cum itaque pridem ad exequendum visitationis Ecclesiarum, & Piorum Locorum, eorumque personarum hujus Almæ Urbis nostræ per Nos indictæ munus, nonnullos Venerabiles Fratres Archiepiscopos, Episcopos, & alios Romanæ Curiæ Prælatos, nominatim delegerimus, Nos ut visitatio prædicta feliciori, qua fieri potest, ratione peragatur, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes; Motu proprio, non ad Tuam, vel alterius pro Te, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Te visitationis prædictæ Præsidentem cum omnibus, & singulis privilegiis, auctoritate, jurisdictione, aliisque gratiis, & indultis similibus Præsidentibus de jure, usu, & statuto, consuetudine, privilegio, vel aliàs quomodolibet competen., & competituris, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus cum facultate, omnia, & singula decreta per dictæ visitationis Prælatos, pro tempore facta, juxta rei, & casus exigentiam debitæ exequutioni demandandi, seu demandari faciendi; Contradictores quoslibet, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Præficitur; Cum necessariis facultatibus.

Mandatum de parendo.

§. 2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis prædictæ visitationis Prælatis, cæterisque omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, ut Te in visitationis hujusmodi Præsidentem devote suscipientes, & debita honorificentia prosequentes, Tuis monitis, & mandatis salubribus humiliter intendant, eaque efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam, inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ in Literis indictionis hujusm odi voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Septem. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXVIII.

Extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de vigintitribus Martyribus ex Ordine Minorum Sancti Francisci Discalceatorum ad alias ecclesiasticas, & seculares personas.

De hujusmodi Martyribus lege Constit. 238. *Salvatoris. ut supr. fol.* 81.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Aliàs pro parte dilecti filii Petri Baptistæ Procuratoris Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Georgii Philippinarum, & Japponiæ, Nobis exposito, quod Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Sacris Ritibus Præpositi, in causa Canonizationis vigintitrium Martyrum, videlicet Petri Baptistæ, & Sociorum eius ex dicto Ordine, quorum nempe, sex professi, cæteri vero laici familiares, & coadjutores eorumdem sex professorum erant, quique omnes pro Christi nomine in Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Japponiæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tyberio tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinali Muto nuncupato discussa, censuerunt constare de martyrio, & miraculis, ideòque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse; Superiores vero dicti Ordinis pro eo, quem erga eosdem Martyres gerebant, devotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verum etiam carissimus in Christo filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilensis, & Chinensis, seu Machanensis, aliique Nobis per eorum Literas ad Nos transmissas, humiliter supplicaverant, deveniretur, recitari posse desiderabant.

Causæ hujus Constitut. referuntur.

§. 1. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut de eisdem Martyribus, tam ab omnibus dicti Ordinis Sancti Francisci Religiosis ubique existentibus, quam etiam aliis ecclesiasticis, & secularibus personis Manilensis Diœcesis dumtaxat, ubi præcipue dicti Martyres pro Christi fide laborantes valde profecerant, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum, die eorum Martyrii, videlicet die 5. Februarii recitari, & celebrari respective libere, & licite posset, & valeret, apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus, & impertiti sumus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, qua-

quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Concessio de qua in Rubr. §.2. Cum autem, sicut nomine Populi, & Cleri Abulensis Dioecesis Beati Petri Baptistæ, & Mexicanæ Patriæ Beati Philippi de Jesu ex dictis vigintitribus Martyribus prædicti Ordinis Discalceatorum, Provinciæ Sancti Georgii Philippinarum hujusmodi, Nobis nuper expositum fuit, ipsi pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt devotionis affectu, plurimum cupiant licentiam, & facultatem prædictas per Nos, ut infra, extendi: Nos piis eorum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio licentiam, & facultatem, Officium, & Missam de dd. Martyribus, ut supra recitandi, & celebrandi per Nos, ut præfertur, concessas, ad alias Ecclesiasticas, & seculares personas dictarum Civitatum Abulensis, & Mexicanæ dicta auctoritate tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Derogatio obstantium. §.3. Non obstantibus omnibus illis, quę in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides danda transumptis. §.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 11. Septem. 1628 An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Sept. 1628. Pontificatus nostri Anno sexto.

CCLXXIX.

Revocatio Indultorum, ac Privilegiorum omnium, etiam per modum communicationis concessorum Militiis, Hospitalibus, Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, Congregationibus, & Ordinibus quibusvis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, cæterisque locis piis, & eorum, sive earum respective personis, audiendi secularium Confessiones, absque Ordinarii examine, & approbatione.

Privilegia omnia super hujusmodi facultate concessa revocaverat Conc. Trident. sess. 23. cap. 15., & ad secularium confessiones audiendas, ab Episcopis illos tantum admitti statuit, qui vel Parochiale Beneficium obtinent, vel per examen, aut alias idonei judicati fuerint, vide etiam Constit. 183. Pii V. Romani. *Tom. IV. Par. III. fol. 177. Per quam ipse Pius hoc idem prohibuit Regularibus cujuscumque Ordinis, etiam Lectoribus, aut in Theologia Graduatis. Ejus autem Constitutionem reduxit ad terminos juris communis, & Concilii Trid. Gregor. XIII. in Constitut. XV.* In tanta. *ibid. fol. 251. Et ad hanc materiam attende etiam Clement. VIII. Constit. CCCL.* Quæcumque. *Tom. V. Par. III. fol. 85.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ istius Revocationis. CUm, sicut accepimus, aliquibus Religiosis, quorumdam Ordinum, seu Congregationum à Sede Apostolica indultum fuerit, ut sacramentales personarum secularium confessiones audire valeant, etiamsi ab Episcopis Dioecesanis ad id examinati, & approbati non fuerint: nec desint, qui temere asseverent, hoc ipsum privilegium cæteris quoque aliorum Ordinum Regularibus competere, ex amplissimis privilegiorum communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerunt, indeque fiat, ut saluberrima Sacri Concilii Tridentini dispositio hac de re edita, funditus convellatur.

Revocatio indultorum, de qua in Rubrica. §.1. Nos huic malo opportune provisionis nostræ Ministerio obviam ire volentes, de Ven. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, omnia, & singula indulta hujusmodi, audiendi secularium confessiones absque Ordinarii examine, & approbatione, quibusvis Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, etiam Societati Jesu, Congregationibus, & Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium, necnon Monachorum quorumcumque, etiam Sancti Benedicti, & Cistercien., ac etiam quibusvis Militiis, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, & quibuscumque Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasteriis, cæterisque locis piis, sive eorum, & earum respective Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Provincialibus, Cappellanis, Confessariis, aut aliis quocumq; nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præeminentiæ, & conditionis existentibus, & quovis privilegio munitis, & tam ad supplicationem partium, quam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quavis, etiam de necessitate exprimenda causa, & aliàs quomodolibet concessa, apostolica auctoritate, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati

cietati Jesu, Congregationibus, & Ordinibus, ac Militiis prædictis, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque imposterum ullo modo suffragari, minusque illos, & illas, etiamsi de iis specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio haben. foret, indultis hujusmodi uti posse.

Clausulæ præservativæ. §. 2. Præsentes vero Literas, & in eis contenta quæcumque ex eo, quod quicumque in præmissis interesse haben., seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata. §. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. etiam de Latere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus, Cappellanis, aliisque prædictis, sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servan. foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ, præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes ligat. §. 6. Quodque eædem præsentes Literæ seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Jo. Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. die 12. Sept. 1628. An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

Anno 1629. Indict. 12. Pontificatus autem Sanctissimi D. N. Papæ Domini Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus sexto, die vero Lunæ octava Januarii retroscriptæ Literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Franciscum Pignoccatum, & Pompejum Giranum ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

CCLXXX.

Quod in toto Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, nulli præter eos, quibus de jure, juxta dicti Ordinis Constitutiones de jure competit, liceat vocem in Capitulis Provincialibus habere.

De his Fratribus vide in Constitutionibus præcedentibus, & præcipuè in Const. CCII. Romanus Pontifex. *supra fol. 22. & in Const. CXXII.* Romanus. *Tom. V. Par. V. fol. 325.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Aliàs per fel. rec. Clementem PP. VIII. Prædecessorem nostrum inter alia accepto, quod in Provinciis Bœtica, Mexicana, de Mechoacana, del Perù, del Quito novi Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis Provincialibus, ut plurimum confusiones, & perturbationes oriri solebant, idem Clemens Prædecessor ad eas omnino tollendas, ut de cætero in perpetuum in quacumque dictarum Provinciarum, nulli præter eos, quibus de jure juxta dicti Ordinis Constitutiones licebat, vocem in Capitulis Provincialibus haberent, sed ii, quibus ex gratia concessa esset, voce activa omnino carerent, & ex nunc privati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens Prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet privavit, apostolica auctoritate, statuit, & ordinavit.

Causæ hujus Constit. referuntur. §. 1. Nuper vero Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris statutum, & ordinationem hujusmodi ad Provincias Italiæ dicti Ordinis sub certis modo, & forma tunc expressis extendimus, & ampliavimus, prout in ipsius Clementis prædictis, ac nostris desuper in simili

mili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extensio ad totam Religionē, prout in Rubr.

§.2. Nunc autem prospero, felicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Provinciarum statui, & directioni in præmissis, quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, motu, scientia, & deliberatione similibus, statutum, & ordinationem per Clementem Prædecessorem hujusmodi facta, & per Nos extensa, & ampliata, ut præfertur, ad universas Provincias, & Congregationes totius Ordinis prædicti, eadem auctoritate, tenore præsentium, rursus perpetuo extendimus pariter, & ampliamus, illaque in universarum Provinciarum, & Congregationum hujusmodi Capitulis Provincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate etiam, & tenore prædictis, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & singularum illius Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, aliisque omnibus, & singulis, quæ in dictis Literis concessa sunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 14. Sept. 1628. An.VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 14. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultates Visitatoribus pro visitatione Ecclesiarum, Monasteriorum &c. Urbis deputatis concessæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Institutàm à se in Urbe visitationem apostolicam refert.

§.1. Pastoralis officii nostri onus in Monasteriis, Ecclesiis, Hospitalibus, & Locis Piis Almæ Urbis nostræ, eorumque bonis, juribus, personis, officialibus, & Ministris visitandis adimplere, & ut in prosequendo visitationis hujusmodi munere, ad quod nonnullos ven. fratres Archiepiscopos, & Episcopos, aliosque Romanæ Curiæ Prælatos, ac personas etiam regulares nominatim delegimus, ea, qua convenit auctoritate, & facultate procedatur, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes;

Visitatoribus facultatem contra quoscumq; etiam in criminalibus procedendi tribuit.

§.2. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & personis ad munus visitationis hujusmodi per Nos delectis, ut præfertur, ultra alias facultates illis per diversas nostras, etiam in simili forma Brevis expeditas Literas, quas præsentibus pro expressis haberi volumus, attributas, tenore præsentium, omnibus scilicet prædictis ad visitationem apostolicam prædictam deputatis, & pro tempore deputandis, & cuilibet eorum in solidum, ac tam conjunctim, quam divisim, in omnibus, & singulis causis eamdem visitationem quomodolibet concernen., tam civilibus, quam criminalibus, & mixtis, earumque dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, etiam specialem, & individuam mentionem requiren., etiam per affixionem ad valvas ipsorum Monasteriorum, Ecclesiarum, Hospitalium, & Locorum Piorum, sive per Edictum publicum, & aliàs quomodolibet, prout eis sufficere videbitur, procedendi, ita quod processus hujusmodi omnes, & quoscumque tam laicos, quam clericos, & Sacerdotes, ac alios etiam regulares quorumcumque ordinum, etiam Cistercien., ac Militiarum etiam Hospitalis S.Joannis Hierosolymitani, & aliàs quomodolibet exemptos, ac alios quoscumque, cujuscumque qualitatis, dignitatis, status, gradus, ordinis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi speciali nota, & de necessitate exprimendi forent, afficiat, & arctet in omnibus, & per omnia, perinde acsi citationes, aliæque provisiones, ordinationes, seu decreta a Visitatoribus hujusmodi pro tempore factæ, seu facta, ut præfertur, in valvis Monasteriorum, Ecclesiarum, Hospitalium, seu Locorum Piorum prædictorum quomodolibet affixæ, seu affixa eis personaliter intimatæ, seu intimata fuissent, etiam ad effectum censurarum, & suspensionis, & interdicti personarum ecclesiasticarum, Monasteriorum, Hospitalium, & Locorum Piorum prædictorum, & aliorum quorumcumque quomodolibet qualificatorum, & qualibet individua mentione dignorum, itaut nulla Ecclesia, nullum Hospitale, nullus Locus Pius, nullaque persona censeatur ab hujusmodi commissione, & facultate excepta, sed omnes, & omnia, ac singula comprehendantur, exceptis dumtaxat Collegiis habentibus S.R.E. Cardinales Protectores; quorum visitatio fieri debet juxta tenorem decreti aliàs in præsentia nostra facti in Congregatione de Propaganda Fide; necnon quascumque alias ecclesiasticas, ac pecuniarias, & alias temporales pœnas, etiam absque eo quod causæ cognitionem judicialiter assumant, infligendi, imponendi, decernendi, publicandi, & debitæ

Et censuras comminandi.

Exceptis Collegiis, quæ habent Cardinales Protectores.

Et pœnas temporales infligendi.

bitæ exequutioni demandandi, ac etiam præsentibus non publicatis, neque cuiquam intimatis, nec exhibitis, vel ostensis, ut præfertur, ad omnia, & singula præmissa, ac alia, quæ sibi videbuntur necessaria, vel quomodolibet opportuna, procedendi, etiam sub privationis eo ipso incurrendæ quorumcumq. Beneficiorum ecclesiasticorum, ac officiorum per eos obtentorum, necnon privilegiorum, indultorum, bonorum, & jurium quorumcumque per Nos, vel Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam eisdem Monasteriis, Ecclesiis, seu Locis Piis, & personis quomodolibet concessorum, necnon etiam citandi, & quoties, quando, & quibus opus fuerit, inhibendi, & contra inobedientes, & rebelles quoslibet censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravan., interdictum ecclesiasticum imponen., & relaxan., auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocan., cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, omni, & quacumque appellatione, nullitatis, etiam ex tribus, dictione, restitutione in integrum, aliisque remediis ordinariis, & extraordinariis omnino remotis, & sublatis, attento, quod in visitatione extrajudicialiter proceditur, & tela judiciaria, vel strepitus, aut ordo judicialis non servatur, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Obstantia tollit.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare: quibus, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Septem. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXII.

Quod Indulta concessa diversis Urbis Tribunalibus, & Judicibus cognoscendi causas criminales super delictis quarumcumque personarum privative quoad alios, non privative quoad Gubernatorem Urbis pro tempore existentem, sed cumulative cum eo concessa, intelligantur.

Hujusmodi Indulta multis Archihospitalibus, Collegiis, Capitulis, Militiis, ac similibus concessa a diversis Pontificibus require in Indice, in singulis eorum nominibus.

Auctoritatem vero Gubernatoris Urbis, lege in Leonis X. Const. IX. *Etsi cunctarum*, Tom. III. Par. III. fol. 401. Et in Pii IV. Const. I. *Cum sicut*, Tom. IV. Par. II. fol. 1. necnon Pii V. Const. CL *Cum Apostolica*, Tom. IV. Par. III. fol. 121.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, æqui bonique supremum assertorem: si quæ dubia circa constitutas administrandæ Justitiæ rationes oriantur, declarationis suæ oraculo ita dilucidare, ut præcisa cujuscumque hæsitationis, sive dubii materia, unicuique quod suum est, per competentes Judices, & Ministros æqua lance tribuatur.

Indulta nonnullis Judicibus concessa recensentur.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, varia diversis Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, & Judicibus etiam S. R. E. Cardinalibus, Protectoribus, & Collegiis, vel aliis etiam hic de necessitate exprimendis, Indulta quascumque causas criminales, vel earum aliquas super quibuscumque delictis, criminibus, & excessibus quarumcumque personarum, tam laicarum, quam ecclesiasticarum, etiam regularium, & Militiarum, etiam speciali nota dignarum privative quoad alios quoscumque cognoscendi, per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos concessa sint.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos debitæ earumdem causarum cognitioni, atque expeditioni, quantum cum Domino possumus, consulere volentes; necnon omnium, & singulorum Indultorum prædictorum tenores, ac Dat. præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine: Quod omnia, & singula Indulta hujusmodi non privative quoad modernum, & pro tempore existentem dictæ Urbis Gubernatorem, sed cumulative cum eo concessa intelligantur, & intelligi debeant.

Clausulæ.

§.3. Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, Camerarium, Vice-Cancellarium, Cameræ Apostolicæ Thesaurarium generalem, & quosvis alios Officiales, & Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præsentium declaramus, & quatenus opus sit, statuimus, decernimus, & mandamus.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra, de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti dero-

derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Septem. 1628 An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigesimatertia Septembris 1628., Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Julio Buratto Fortalitium *Forte Urbano* vulgo nuncupatum conceditur extruendi.

Dilecto filio Julio Buratto Romano.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Rationes erigendi Fortalitium. §.1. QUod à Rom: Pontificibus Predecessoribus nostris pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis temporalis, & præsertim Civitatis nostræ Bononien. ejusque territorii tuitione ad Sedis Apostolicæ hostium incursiones impediendas, aliasque improvisas locorum dictæ ditionis invasiones, direptionesque propulsandas, provide excogitatum fuerat, de constituendo in apertis illis partibus fortalitio, sive propugnaculo, eorumdem tamen prædictorum superveniente obitu exequutioni minime demandatum fuit.

Pontifex Julio Buratto illud erigendi facultatem concedit. §.2. Nos hoc tempore, quo bellorum procellæ Italiam percurrunt, & major tempestas timetur, ad finem debitum perducere volentes, ac de tua in Nos, & hanc Sanctam Sedem fide, & devotione, ac in extructionibus militaribus erigendis peritia plurimum in Domino confisi; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Tibi, per præsentes committimus, & mandamus, ut in loco per Nos inter Castrum francum dictæ ditionis, & flumen. Panaræ, ejusque territorii Bononien. destinato, fortalitium, sive propugnaculum hujusmodi *Forte Urbano* lingua vulgari nuncupandum, juxta typum, & exemplar per te Nobis exhibitum, nostro, & ejusdem Sanctæ Sedis nomine, nostraque auctoritate construas, fabrices, erigas, & ædifices, construique, fabricari, erigi, ædificari cures, & facias.

Quod vult munitionibus instructum. §.3. Ac constructum, fabricatum, erectum, & ædificatum, armis, Militibus, commeatu, aggeribus, fossis, aliisque operibus, & munimentis, ac rebus necessariis, & opportunis munias, custodias, & defendas.

Mandat omnibus Gubernatoribus, ut dicto Julio opē præstent. §.4. Ut autem omnia, & singula, quæ ad præmissa pertinent, ea qua decet auctoritate, præcipiantur, & pari celeritate debitæ exequutioni demandentur, ad præmissorum, & cujuslibet ipsorum dumtaxat effectum, quoscumque Civitatum, terrarum, & locorum status nostri ecclesiastici Gubernatores, Superiores, exequutores, aliosque officiales, & Ministros quocumque nomine nuncupatos, necnon Barones, Domicellos, Principes Civitatum, terrarum, & locorum prædictorum Communitates, universitates, & homines, ac viros reformatos status libertatis, necnon Regimen ipsum dictæ Civitatis Bononien. eadem auctoritate requiras, ut tibi in præmissis omnibus, & singulis peragendis, & exequendis prompte pareant, faveant, & assistant, opemque, & auxilium, secundum rei, & casus exigentiam, omni dilatione postposita, præstent.

Quod etiam a Militibus præstari præcipit; §.5. Ac tam omnibus, & singulis supradictis, quam quibuscumque Militibus, etiam præsidiariis, & stipendiariis, necnon Militiarum ordinariarum Civitatis Bononien., ejusque territorii prædictorum, ac generaliter aliis quibuscumque Nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus subditis, & speciali nota, & expressione dignis, etiam sub crimine lesæ Majestatis in primo capite, ac rebellionis, necnon confiscationis, ac devolutionis civitatum, terrarum, castrorum, locorum, & bonorum quorumcumque per eos, & eorum quemlibet possessorum pœnis, pari auctoritate, toties quoties tibi expediens videbitur, injungas, mandes, jubeas, & imperes, omnia, & singula, quæ ad constructionem, fabricam, erectionem, & ædificationem fortalitii, seu propugnaculi hujusmodi, illiusque custodiam, munimentum, & tuitionem necessaria, & quomodolibet opportuna fore judicaveris. Sub pœnis hic expressis.

Necessariasque addit facultates. §.6. Nos enim tibi ad effectum præmissum dumtaxat omnia, & singula præmissa faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi dicta auctoritate ten. præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & potestatem concedimus, & impertimur.

Ejus jussa fieri mandat. §.7. Mandantes propterea Legatis, & Vicelegatis Bononien., & Ferarien., ac Præsidi, & Gubernatoribus Romandiolæ, aliarumque Provinciarum Ditionis nostræ prædictæ, ut per te requisiti in omnibus ubi opus erit assistant. Gubernatoribus vero, Civitatum superioribus, exequutoribus, officialibus, Ministris, Baronibus, Domicellis, Principibus, Communitatibus, Universitatibus, viris, Reformatoribus, Regimini, ac Militibus, aliisque subditis nostris prædictis omnibus, & singulis, ut in præmissis exequendis tua jussa, monita, & mandata, ea, qua decet obedientia, & fide exequantur, & adimpleant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem

ctionem condignam inviolabiliter observari.

Obstantia tollit.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Civitatum, terrarum, Castrorum, & locorum status ecclesiastici prædicti, ac etiam ejusdem Regiminis Civitatis Bononien. prædictæ, etiam juramento confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum ten. præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ipsumque Julium subjectũ reddit Carolo Barberino totius Militiæ Capitaneo generali.

§.9. Volumus autem, ut tu in omnibus, & singulis præmissis peragen., & exequendis dilecto filio Nobili viro Carolo Barberino nostro secundum carnem fratri germano, totius militiæ nostræ, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ejusque universæ ditionis, tam pedestris, quam equestris præsentis, & futuræ Capitaneo generali immediate subjectus, subordinatusque iis, ejusque præceptis, jussionibus, & mandatis omnino parere debeas, & tenearis.

Dat. die 23. Septem. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die vigesimatertia Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio declarationum circa facultates Collectoris Portugalliæ, & Commissarii Cruciatæ.

Ven. Fratri Laurentio Episcopo Hieracen. Jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori generali.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Declaratio Cardinalium, & Prælatorũ: scilicet Commissarium Cruciatæ non posse facultatem concedere Missas celebrandi, nec etiam audiendi in Oratoriis privatis.

§.1. Cum, sicut accepimus in controversiis inter Te, & pro tempore existentem Jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectorem generalem ex una, ac dilectum filium Antonium Mascarenhas Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, & temporalium Cruciatæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ab hac Sancta Sede concessarum Commissarium generalem, apostolica auctoritate deputatum, ex altera partibus ortis, Ven. Fratres nostri S. R. E. Cardinales super hoc à Nobis specialiter deputati cum interventu etiam Prælatorum à Nobis pariter ad hoc deputatorum, negotio mature examinato, partibusque hinc inde informantibus pluries auditis declaraverint, & resolverint, prædictum Antonium Commissarium non potuisse, nec in futurum posse, vigore Literarum Apostolicarum ejusdem Cruciatæ concedere licentiã celebrandi, necnon audiendi Missas in Oratoriis privatis, seu domesticis, & ideo licentias hactenus per ipsum Antonium Commissarium concessas, & de cætero forsan concedendas fuisse, & esse, ac fore nullas, & invalidas; Ac insuper, quod quando idem Antonius Commissarius procedit, uti merus exequutor dictarum Literarum Cruciatæ, nec egreditur limites suæ commissionis, tunc ab exequutione earumdem Literarum Cruciatæ, non dari appellationem, nec ad effectum devolutivum, nec suspensivum, sed quando excedit limites suæ Commissionis, aut gravat partes, posse, saltem per viam quærelæ, recursum haberi ad Collectorem, uti superiorem, qui potest, servatis Sacris Canonibus, inhibere, & postea cognito plene de gravamine, vel excessu, illud, seu illum emendare, & providere, prout Justitia exigit: Idemque posse dictas partes facere, quando Commissarius procedit uti Judex, aut mixtus Exequutor; Verum in casibus in quibus Jus commune expresse concedit appellationẽ posse partes appellare, & Collectorem appellationem ad utrumq; effectũ recipere, & modo superius, d. inhibere.

Datásque licentias irritas esse.

Non dari appellationem ab ejus sententiis, quando limites suæ Commissionis non excedit.

Quando autem limites excedit, tunc ad Collectorem recurri posse.

Dubia deinde exorta.

§.2. Cumque postea super declarationibus, seu resolutionibus prædictis exorta fuissent sequentia Dubia, videlicet: Primum, Ad quem spectaret cognoscere an Commissarius Cruciatæ gravaverit partes, vel excesserit uti mixtus exequutor, vel an appellationes fuerint interpositæ in casibus, in quibus Jus commune expresse illas permittit; secundarie vero, quando censeatur Commissarius procedere uti merus, vel mixtus exequutor. Ac demum an Commissarius prædictus, & Notarius Cruciatæ possint cogi ad tradendum acta, ad effectum, ut Collector de præmissis cognoscat, & an idem Commissarius parere teneatur inhibitionibus desuper sibi à Collectore factis, sive faciendis.

Dubiorum resolutiones.

§.3. Iidem Cardinales una cum Prælatis prædictis articulis hujusmodi exacte discussis, ad primum Dubium responderint prædictam cognitionem spectasse, & pro tempore spectare ad Collectorem uti Superiorem Commissarii Cruciatæ. Ad secundum vero, tunc eumdem Commissarium procedere, uti merum Exequutorem, quando absque judiciali cognitione exequitur purum, & nudum factum super rebus expressis in eisdem Literis Cruciatæ, mixtum vero exequutorem dici, quando assumit judicialem cognitionem super re prius non cognita, aut quando se opponit aliquis legiti-

mus Contradictor. Ad Tertium denique, posse eumdem Commissarium, & ejus Notarium cogi à Collectore ad traden. acta, & quemadmodum Collector postquam cæperit cognoscere de gravaminibus, seu excessibus supradictis, aut an appellationes sint admittendæ, possit canonice inhibere eidem Commissario, ita Commissarius tenetur hujusmodi inhibitioni parere; Interim autem, quo acta transportantur coram Collectore, possit idem Collector concedere supersessorias ad tempus, sive actu denegentur, sive malitiose eorum transportatio differatur, sivæ aliæ extent qualitates, & circumstantiæ, ex quibus in aliis casibus idem faciendum sit.

Quibus resolutionibus cũ non acquieverit Commissarius;

§.4. Et licet dictus Antonius Commissarius se declarationibus, seu resolutionibus prædictorum Cardinalium pariturum promiserit, nihilominus propriæ salutis immemor, declarationes, seu resolutiones easdem parvi pendens, iis non solum cum effectu parere recusaverit, verum etiam dictas Sacrosanctum *Missæ Sacrificium* in privatis Oratoriis, ut præfertur, celebrandi, licentias concedere, & ad hunc effectum Literas Apostolicas super concessione gratiarum spiritualium, & temporalium dictæ Cruciatæ emanatas alterare, in iisque, quod licentias hujusmodi concedere possit, adjungere, easque Literas sic alteratas, sive earum exempla, etiam impressa, publicari facere præsumpserit, aliaque quamplurima in auctoritatis hujus Sanctæ Sedis præjudicium, & contemptum ac contra declarationes, seu resolutiones hujusmodi facere, dicere, & gerere non erubuerit.

Eas confirmat Pontifex.

§.5. Nos præmissis pro muneris nostri debito, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnes, & singulas declarationes, seu resolutiones supra expressas hujusmodi cum omnibus in eis contentis, & inde sequutis quibuscumque, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dicit, vel prætendi possent, supplemus.

Mandat Nuncio Apostolico ut Commissario inhibeat, quominus prælata attentet.

§.6. Preterea motu, scientia, & deliberatione similibus tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut eidem Antonio moderno, & pro tempore existenti gratiarum dictæ Cruciatæ in eisdem Regnis Commissario sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, ac privationis Beneficiorum, Dignitatum, ac Officiorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum, inhabilitatisque ad illa, & alia imposterum obtinen. pœnis eo ipso absque ulla declaratione incurrendis auctoritate nostra præcipias, & mandes, ne licentias Sacrosanctum Missæ Sacrificium in privatis Domorum Oratoriis celebrandi, seu respective celebrari faciendi, quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus quavis ex causa, vel quæsito colore, aut prætextu concedere, nec Literarum Apostolicarum super concessione dictæ Cruciatæ confectarum, ut præfertur, summaria, vel exempla, Literis concessionis prædictæ Cruciatæ non conformia, imprimere, seu publicare, aut imprimi, vel publicari facere audeat, seu præsumat, nisi prius eadem summaria, vel exempla a te, seu de tuo mandato per personas ad hoc idoneas a te deputandas revisa, & si opus fuerit correcta, & emendata, & cum eisdem Literis diligenter collata fuerint.

Clausulas necessarias apponit.

§.7. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque quovis prætextu, causa, vel quæsito colore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, infringi, vel retractari, in Jus, vel controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium intentari, seu impetrari, aut sic impetrato, vel concesso quempiam illo uti, seu se juvare in judicio, vel extra nullo umquam tempore posse, sed illas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque a prædicto Antonio moderno, & pro tempore existente gratiarum Cruciatæ hujusmodi Commissario, ac aliis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes in quavis causa, & instantia; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis statutis, & consuetudinibus, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Commissario, ac quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda

foret,

foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Septem. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Nicolao Guidobagno Marchioni Montisbelli, Caroli Barberini in Provincia Romandiolæ Locumtenenti, eveniente obitu Ducis Urbini eam Provinciam tuendi, & per se, vel suos Ministros manu armata Ducatum, & Civitates hujusmodi custodiendi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Creditum humilitati nostræ meritis licet imparibus divina providentia apostolicæ servitutis officium continua Nos solicitudine admonet, ut in iis præcipuas pastoralis vigilantiæ curas intendamus, per quæ nostræ, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ ditionis temporalis jura conserventur.

Facultas Nicolao Guidobagno de qua in Rubrica.

§. 1. Hinc est, quod Nos, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ne ullum huic Sanctæ Sedi, ex quovis casu progressu temporis eveniente, præjudicium inferatur, in temporali ejus ditione, & præsertim in Ducatu Urbini, necnon Civitatibus Senogallien., & Pisauren., & Statu Montis Feretrani, aliisque dominiis, Civitatibus, Oppidis, terris, & locis, in, & sub Statu dicti Ducati Urbini ad præsens quomodolibet comprehensis, & per dilectum filium nobilem virum Franciscum Mariam Urbini Ducem possessis, quæ omnia, & singula succedente ipsius Francisci Mariæ Ducis fine liberis, & descendentibus Masculis legitimis, & naturalibus obitu, ob lineam finitam, una cum omnibus eorum territoriis, districtibus, jurisdictionibus, fortalitiis sive propugnaculis, membris, juribus etiam prohibendi, ac pertinentiis necessariis, excepto castro Podii Hybernorum, & aliis bonis non feudalibus, nec jurisdictionalibus relaxatis, & reservatis eidem Francisco Mariæ Duci, ejusque hæredibus, & successoribus, etiam in instrumento Concordiæ celebrato sub die 30. Aprilis 1624. aperientur, ac ad Nos, & Rom. Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam revertentur, devolventur, & pleno jure pertinebunt; Necnon de singulari dilecti filii Nicolai Guidobagni Marchionis Montisbelli ejusdem nostræ ditionis erga Nos, & Sedem eamdem devotione, ac probata in re militari fide, & experientia plurimum in Domino confisi; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine eidem Nicolao, quem nuper dilectus filius nobilis vir Carolus Barberinus noster secundum carnem frater germanus totius militiæ nostræ, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ejusque universæ ditionis prædictæ, tam pedestris, quam equestris præsentis, & futuræ Capitaneus generalis, suum in Provincia nostra Romandiolæ Locumtenentem deputavit, ut non solum prædictam Provinciam Romandiolæ, iis omnibus modis, muneri Locumtenentis hujusmodi convenientibus, & ad illum quomodolibet spectan., tueri, & defendere, verum etiam, eveniente dicti Francisci Mariæ Ducis obitu, seu alio quocumque casu, juxta ipsius Caroli Capitanei generalis jussa, monita, instructiones, & mandata in Ducatum Urbini, statum Montisferetran., ac Civitates, dominia, terras, castra, fortalitia, & loca supradicta per se, sive suos Ministros, & substitutos etiam armata manu ingredi libere, & licite possit, & valeat, ad effectum Ducatum, & statum prædictos, ac Civitates, dominia, Castra, Terras, Fortalitia, & loca hujusmodi realiter, & cum effectu custodiendi, seu tuendi, eaque etiam, si opus fuerit, recuperandi ab omni, & quocumque, qui ea invadere, seu occupare, seu aliàs quodvis præjudicium in Ducatu, ac statu, necnon Civitatibus, Dominiis, Castris, Terris, Fortalitiis, & locis hujusmodi eidem sedi inferre ausu temerario præsumeret, plenam, liberam, amplam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem ten. præsentium ad nostrum, seu dicti Caroli beneplacitum concedimus, & impertimur.

§. 2. Volumus autem, ut dictus Nicolaus possessionem Civitatum dictorum Castrorum, Terrarum, Fortalitiorum, & locorum hujusmodi, quam per se vigore præsentium assequi contigerit, Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Cæsenaten. moderno, & pro tempore existenti Ducatus, & aliorum Dominiorum hujusmodi Gubernatori, sive ejus deputando ad omnem ejus requisitionem consignare teneatur. Mandat eidē, ut prædictorū locorum possessionem, Laurentio Episcopo Cæsenaten. ad ejus requisitionem tradat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantibus derogat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die secunda Octobris 1628. Pontificatus nostri Anno VI. Dat. die 2. Octobr. 1628. An. VI.

CCLXXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis Concilii Tridentini, quo declaratur, Episcopos posse uti opera duorum Canonicorum, sive Cathedralis, sive Collegiatæ Ecclesiæ, eosque interim percipere posse, dum vacant Episcopi servitio, fructus Præbendæ, amissis distributionibus quotidianis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit Ven: Frater Archiepiscopus Colonien. Sacri Romani Imperii Princeps Elector quod Dubia Congr. Concilii ab Archiep. Colonien. proposita.

quod aliàs à Ven., & Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Illustrissimi, & & Reverendissimi Domini Pro parte Archiepiscopi Electoris Colonien. supplicatur, per hanc Sacram Congregationem declarari. Primo. An Privilegium competens Episcopis assumendi in sui servitium duos Canonicos, habeat locum, non solum respectu Canonicorum Cathedralis Ecclesiæ, sed etiam Collegiatæ. Secundo. An procedat hoc, non obstantibus Constitutionibus Ecclesiarum juratis per Canonicos de residendo in illis.

Responsiones. Die 9. Septembris 1628. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, ad Primum respondit, Episcopos posse uti opera duorum Canonicorum, sive Cathedralis, sive Collegiatæ, eosque interim percipere posse, dum vacant Episcopi servitio, fructus Præbendæ, amissis distributionibus quotidianis, dummodo tamen ultra duos Canonicos Episcopi pro suo servitio eodem tempore non adhibeant. Ad Secundum: prædictas Ecclesiæ Constitutiones, etiam juratas minime obstare. N. Card. Ubaldinus Franciscus Paulutius Sac. Cong. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Dictus Archiepiscopus hujusmodi Decretum auctoritate apostolica roborari petit. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Archiepiscopus Decretum hujusmodi pro illius validitate, & subsistentia, necnon observantia firmioribus, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus confirmat. §.3. Nos igitur eumdem Archiepiscopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.4. Decernentes Decretum hujusmodi, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Octobr. 1628. An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die septima Octobris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXVII.

Confirmatio Privilegiorum, & Indultorum Ordini Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum concessorum.

Hunc Ordinem approbavit Gregor. IX. Constitut. XLII. Devotionis, *Tom. III. fol.* 284. *Reformatis vero istius Ordinis transitum ad Calceatos sine Sedis Apostolicæ licentia interdixit istemet Pontifex Constitutione CCLIII.* Injuncti, *ut supra fol.* 100. *Eidemque Ordini ut Missam, & Officium recitare valeant in die festo Sancti Raymundi Confessoris concessit Const. CLIII.* Salvatoris *Tom. V. Par. V. fol.* 376.

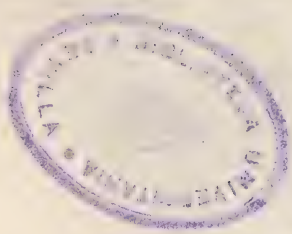
URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ex clementi Sedis Apostolicæ provisione, necnon personarum Deo devotarum sub Religionis jugo Domino militantium, pia devotione provenire dignoscitur, ut Romanus Pontifex quandoque per Prædecessores suos Romanos Pontifices pro personarum earumdem, locorumque illarum felici successu, & quiete concessa approbet, & confirmet, atque communiat, prout personarum earumdem, ac locorum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Sane pro parte dilecti filii Ludovici Apparicii moderni Procuratoris Generalis infrascripti Ordinis Beatæ Mariæ, Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum inter omnes vitæ Regularis Ordines ille in primis conspicuus esse videretur, quem Beatissima Cœlorum Regina ad Captivorum infidelium partibus misere servientium redemptionem Sancto Raymundo de Peniafort, & claræ memoriæ Jacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Rolasco primo illius professori, dum vitam ducerent in humanis, singulari quodam miserationis affectu sibi fore charissimum revelaverat, felicis recordationis Callistus Papa III. Prædecessor noster illum certis Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres se Infidelibus in captivorum redemptionem pignus fore devovent, & obstringunt, celsiorem, & perfectiorem vocavit, & hic ipse Ordo jam inde ab anno Domini millesimo ducentesimo decimo octavo, in Civitate Barchinonen. ab eodem Jacobo Rege in die festo Sancti Laurentii Martyris, sub invocatione Beatæ Mariæ de Mercede, & Redemptione captivorum nuncupatæ institutus, & a piæ memoriæ Gregorio Papa IX. etiam Prædecessore nostro a Nativitate Domini millesimo ducentesimo trigesimo, a revelatione vero prædicta duodecimo, Pontificatus autem sui octavo annis, in festivitate Sancti Antonii Abbatis confirmatus, iis pietatis incrementis in corporum, animarumque captivorum hujusmodi salutem, scilicet eo- Multa a diversis Pontif. huic Ordini concessa fuerunt privilegia.

eorum aliis redimendis, aliis instruendis, aliisque in fide corroborandis opere, & sermone in dies magis magisque effloruit, ut quamplurimi Romani Pontifices similiter Prædecessores nostri, non minus primam illius originem cælitus revelatam, quam pios hujusmodi progressus admirati innumeras propemodum in eum gratias, & privilegia, ex inexhausto Ecclesiæ Dei thesauro depromptas, Sedis Apostolicæ benignitate liberalissime contulerit.

Quæ Ordo supplicat a Pontifice confirmari.

§.2. Quare pro parte dicti Ludovici, tam suo, quam universorum ejusdem Ordinis Professorum nominibus Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus privilegia hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia apostolico munimine roborare, aliasque eis in præmissis, ut infra, opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Prout modo approbat, & confirmat, dummodo sacris Canonibus, & Concil. Trid. non adversentur &c. suppletque omnes defectus.

§.3. Nos igitur dicti Ordinis Beatæ Mariæ, quem præ cæteris in visceribus gerimus charitatis, prosperum, & tranquillum statum paterno zelantes affectu, ac Ludovicum, & singulos Religiosos hujusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Omnia, & singula privilegia, & indulta, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, concessiones, remissiones peccatorum, indulgentias, absolutiones, aliasque gratias universas per dictum Gregorium IX., & recolendæ memoriæ Gregorium XI., Innocentium IV., Innocentium VI., & Innocentium VIII., Alexandrum IV., & Alexandrum VI., Clementem IV., Clementem VI., & Clementem VII., Joannem XXII., Nicolaum III., Nicolaum IV., & Nicolaum V., Bonifacium VIII., Urbanum V., Martinum etiam V., Eugenium IV., Pium II., prædictum Callistum, Paulum II., Paulum III., & Paulum IV., Sixtum IV., Julium II., & Julium III., Leonem X. novissimeque, Sixtum V., Clementem VIII., & Paulum V., & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros universo Ordini Beatæ Mariæ hujusmodi, & singulis illius Provinciis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus, aliis regularibus locis, necnon Generali Magistro, illiusque sive ipsius Ordinis Vicario, seu Vicariis, Procuratoribus, Visitatoribus, Provincialibus, Redemptoribus Captivorum, Electoribus, Definitoribus, Commendatoribus, Vocalibus, aliisque Officialibus, quocumque nomine nuncupatis, & cæteris illius Fratribus, & Religiosis, & aliis personis quibuscumque, tam in genere, quam in specie, etiam per modum communicationis, extensionis, & ampliationis, aliàs quomodolibet, & sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus concessa, innovata, confirmata, & approbata, & Literas Apostolicas desuper, tam in plumbo, quam in forma Brevis expeditas, quorum, & quarum omnium, & singulorum, ac singularum tenores, etiamsi talia, seu tales forent, quæ specialem, & individuam mentionem requirerent, ac datis præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, dummodo tamen sint in usu, & sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, necnon Apostolicis Constitutionibus, & dicti Ordinis regularibus institutis non repugnent, illaque, & illæ hactenus revocata, & revocatæ, ac sub aliquibus revocationibus comprehensa, & comprehensæ non sint, apostolica auctoritate eorumdem, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum de jure, usu, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, ac in præmissis omissarum, necnon quoscumque alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, dicta auctoritate supplemus.

Clausul. præservativas, & Decretum irritans appo-

§.4. Decernentes easdem præsentes semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus præmissis, necnon prædicti Bonifacii Papæ Octavi pariter Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita, de alia dietis, dummodo tamen non ultra tres dietas, quis vigore præsentium, ad judicium trahatur, aliisque quibusvis Apostolicis, etiam in provincialibus, synodalibus, universalibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis B. Mariæ juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis, illi, ejusque superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem impor-

portantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, earum serie latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem adhiberi mandat.

§.6. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manuque, & sigillo pro tempore existentis Magistri generalis ipsius Ordinis B. Mariæ, seu illius Vicarii subscriptis, & munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Facultates Generalis in Fratres Reformatos non intendit approbare.

§.7. Per easdem præsentes autem non intendimus, facultates dicti Magistri generalis circa Fratres ipsius Ordinis B. Mariæ Reformatos, seu Recollectos nuncupatos, in aliquo approbare.

Sanctionem pœnalem superaddit.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 9. Octobr. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, septimo Idus Octobris, Pontificatus nostri Anno VI.

CCLXXXVIII.

Excommunicatio contra extrahentes Sacras Reliquias, aut Libros ex Ecclesia, & Bibliotheca Collegii Sancti Francisci de Paula ad Montes Urbis Fratrum Minimorum Nationis citerioris Calabriæ.

De hoc Collegio vide in hujus Pontif. Constitut. VIII. Ex injuncto. *Tom. V. Par. V. fol.* 150.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

JUstis, & honestis Christifidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Causæ hujus inhibitionis.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Vicarii Generalis, & Fratrum Domus regularis Nationis Calabriæ ad Montes nuncupatæ de Urbe Ordinis Sancti Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum petitio continebat. Quod in Ecclesia eorum Domus quampluries diversorum Martyrum, ac Beatorum, & Sanctorum Reliquiæ, necnon in ejusdem Domus Libraria, seu Bibliotheca diversi generis libri volumina, & alia scripta Ecclesiæ, & Domui hujusmodi hinc inde pro majori divini cultus augmento, & Fratrum eorumdem spirituali consolatione, & profectu pie, & studiose comparata reperiantur; Et propterea ne successu temporis, tam Reliquias, quam libros, & volumina, seu scripta hujusmodi passim distribui, & inde asportari, ac disperdi contingat, pro parte eorumdem Vicarii, & Fratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Inhibitio, de qua in rubric.

§.2. Nos igitur prædictum Vicarium, & Fratrum hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Vicario, & Fratribus, eorumque Successoribus, & aliis personis quibuscumque, tam secularibus, quam regularibus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus, ullas omnino Reliquias, nec Libros, seu Volumina, & Scripta hujusmodi ab Ecclesia, & Domo, seu Bibliotheca præfatis ullo modo amovere, transportare, distribuere, seu mutuo dare audeant, seu præsumant sub excommunicationis eo ipso incurrendæ sententia, apostolica auctoritate, tenore præsentium inhibemus, & præcipimus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, & ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, & in Provincialibus, Synodalibus, Universalibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Domus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio, & affixio facienda in d. Collegio.

§.5. Volumus autem, quod Literæ præsentes, saltem semel quolibet anno in dicta Domo publicentur, ac illarum copia, & exemplar authenticum ad hoc, ut ad omnium notitiam pervenire possint, in Sacristia dictæ Ecclesiæ, ac Bibliotheca ejusdem Domus portis interioribus remaneant affixa.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, inhibitionis, præcepti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 31. Octobr. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimooctavo, pridie Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno VI.

Facul-

CCLXXXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Provinciæ Romandiolæ Præsidi removendi Flumen Rhenum a suo cursu illudque derivandi ad loca Bondeni, & Gambaroni.

Ven. Fratri Octavio Archiepiscopo Tarsen. Provinciæ nostræ Romandiolæ Præsidi.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. Assidua de nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditis cura, & solicitudo, necnon præcipuus, quo eos complectimur paternæ charitatis affectus postulat, ut inter cæteras apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio incumbamus, qua eorumdem subditorum incommodis, damnisque, & jacturis obviam itur, illorumque utilitati, & securitati opportunis rationibus consulitur.

Refert, quæ a Card. S. Clementis jussu Clem. VIII. gesta fuere. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs cum felicis recordationis Clemens Papa Octavus Prædecessor noster Civitatem nostram, tunc suam Ferrarien., ejusque Territorium, nec non Agros Provinciæ Romandiolæ, & Comitatus nostrorum, tunc suorum Bononien. a periculis, quæ illis ex aquarum inundationibus imminebant, eximere, & liberare decrevisset, & opus hujusmodi curæ, & fidei bonæ memoriæ Francisci tituli Sancti Clementis Presbyteri Cardinalis demandasset, idem Franciscus Cardinalis inhærendo mandatis dicti Clementis Prædecessoris, & in vim facultatum sibi ab eo per suas in simili forma Brevis sub die 12. Augusti 1604. expeditas Literas concessarum, Flumen Rheni e solito, & naturali suo alveo eduxerit, & in Vallem Sancti Martini nuncupatam introduxerit, sive derivaverit, ad effectum, ut ibidem tandiu remaneret, donec Aqua Padi Lombardiæ in alveum a Stellatæ, seu alio opportuniori loco ad loca Primari, & Volanæ juxta peritorum designationem deducendum, in ea quantitate, & sufficientia introducta esset, ut alveum ipsum usque ad prædicta loca Primari, & Volanæ purum, & expurgatum conservare, ac turbidas aquas Fluminis Rheni deducere, & expellere posset, ea tamen intentione, ut tunc ipsum Flumen Rheni in loco a peritis approbando, in eumdem alveum a dicto Stellatæ, usque ad Primari, & Volanæ loca hujusmodi expurgandum restitui valeret.

Causasque iterum expurgandi alveum Fluminis Rheni. §.2. Processu vero temporis Flumen prædictum Vallem ipsam terra adeo repleverit, ut majori periculo versus Civitatem Ferrarien. prædictam aquis turbidis profluat, & gravioribus Provinciam Romandiolæ, ac Comitatum Bononien. prædictos ruinis, jacturisque affligat, cum certo, atque evidenti non modo dictæ Civitatis Ferrarien., verum etiam Polesini, Sancti Georgii nuncupat., & Vallis Comaclen. periculo adeo, ut hodie Civitas nostra Ferrarien. non solum totum, & integrum Territorium, quod habet in parte dextera Padi nuncupati Ferrarien., versus agrum Bononien., & Provinciam Romandiolæ, utpote aquis submersum, amiserit, sed etiam brevi sui ipsius, & Polesini, S. Georgii, una cum Civitate nostra Comaclen., & illius Vallibus inevitabilem submersionem, ac totalem devastationem subitura videatur: Ager vero Provinciæ Romandiolæ, & Comitatus nostrorum Bononiæ nedum fere totus submersus, & aquis, ac uliginibus Vallium sterilis, & incultus redditus reperiatur, sed in dies magis, & magis, si quid sani, ac fertilis habet, submergatur, & in deteriorem statum reducatur.

Facultas Archiepisc. Tarsen. illud ad locum Bondeni, seu ad alium deducendi. §.3. Nos, qui tot, & tanta nostrorum subditorum præterita, & præsentia, ac futura pericula, & detrimenta absque ingenti animi nostri mærore audire non possumus, paterna solicitudine, tam illis, quam ejusdem Civitatis securitati, agrorumque, & locorum Provinciæ, & Comitatus prædictorum ab inundationibus fluminis Rheni hujusmodi, damnisque innumerabilibus exinde provenien. liberationi, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, quousque alveus prædictus à loco Stellatæ, seu alio opportuniori, usque ad loca Volanæ, & Primari prædicta excavatus, expurgatus, ac perfectus erit, & aqua Padi Lombardiæ in eumdem alveum ejus quantitatis introducta fuerit, ut illum excavatum, & expurgatum manutenere, & conservare possit, & valeat; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Tibi dictum Flumen Rheni a suo cursu ordinario in Territorio Bononien., & loco Mirabelli vulgo nuncupat. removere, ac per lineam rectam ad locum Bondeni, & per illum ad locum Gambaroni similiter nuncupat., & ex hoc, vel unitum, vel separatum cum Flumine Panaro, ad Flumen Padi magni, & locum la Stellata pariter nuncupatum juxta ipsius lineæ typum, qui tibi cum præsentibus jussu nostro transmittitur, sive ad quemcumque alium locum, qui Tibi videbitur, & placuerit, deducere, & derivare libere, & licite possis, & valeas, apostolica auctoritate, tenore præsentium, potestatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Illudque, vel aliud quodcumque Flumen extendendi ad quẽcumque locũ Territoriorũ Bononien., & Ferrarien. §.4. Dantes Tibi plenam, liberam, & amplã facultatem dictum Flumen Rheni non solum in prædicto Mirabelli, verum etiam in alio quocumque loco territoriorum Bononien., & Ferrarien. hujusmodi, ut præfertur, removendi, & per quæcumque eorumdem Territoriorum loca in quamcumque Vallem, seu quodcumque aliud Flumen, aut quemcumque locum, quæ, seu quod, vel qui tibi magis expedire videbitur, & placuerit, deducendi, & derivandi.

Fossasque necessarias faciendi. §.5. Et ad hunc effectum quoscumque alveos, & quascumque fossas, & excavationes in præmissis necessarias, & opportunas facien., in longitudine, latitudine, profunditate, & in quibuscumque locis, necnon quos-

quoscumque aggeres, ubicumq; opus fuerit, in altitudine, latitudine, & longitudine prout expediens tibi visum fuerit, omniaque, & singula desuper necessaria, & opportuna faciendi, constituendi, mandandi, & exequendi respective.

Et quoscumq. cogendi ad manum operi admovendam

§.6. Necnon pro illorum exequutione omnes, & singulos etiam Ecclesiasticos seculares, & regulares cujusvis Ordinis, qui ex prædicto opere commodum sentient, ut expensas pro hoc opere necessarias facien. contribuant, ordinandi.

Aliaque hic expressa faciendi.

§.7. Et desuper opportunas taxas, & repartitiones faciendi, illasque exequendi, utque utilitas, & beneficium, quod exinde cuiquam interesse habentium proventurum est, facilius dignosci valeat, ad effectum, ut pro sua rata tantum quisque supradictorum in hujusmodi expensas concurrat, altitudinem aquarum, & terminos, quos attingunt, cum interventu interesse habentium, vel etiam illis, & aliis quibuscumque citatis, vel non citatis tam laicis, quam etiam ecclesiasticis, & regularibus mensurari facien., ac Terras, & bona etiam ecclesiasticorum, ut supra, & aliorum cujuscumque status, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ etiam quacumque dignitate, & auctoritate fulgentium, ac speciali mentione, & nota dignorum in Territorio Ferrarien., Bononien., & Romandiolæ nunc palustria, aut tumentia, sive inundationibus hujusmodi obnoxia, terras, & bona habentium describendi, & designandi, & ab aliis bonis hujusmodi detrimentis minime obnoxiis separan., ac pro modo, & ratione utilitatis, quæ dictis bonis sic descriptis, & designatis proveniet, sive ex eo, quod ex opere hujusmodi facilius ad culturam reduci, vel aliàs redacta, nunc faciliora, uberiora, & utiliora reddi, vel ex eo quod ab aquarum incursionibus, & inundationibus tutiora, & securiora remanere, aut aliud quodvis commodum, & utilitatem ex opere hujusmodi consequi possent, pro modo, & rata, & qualitate commodi, & utilitatis expensas hujusmodi inter eos, & singulos possessores dictorum bonorum, adhibito peritorum ad hoc electorum, seu eligendorum judicio, & tuo arbitrio statuendi, dividendi, & partiendi, eosdemque ad realem, & effectualem satisfactionem cogen., & compellen.

Officiales ad hoc opus necessarios eligendi.

§.8. Necnon ultra dictos Peritos, quoscumque officiales in hoc opere faciendo necessarios arbitrio tuo hujusmodi eligendi, & illos quandocumque, & quotiescumque opus fuerit mutan., provisiones, & mercedes quibuscumque personis, non tamen Architecto, nec Congregationis Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super aquarum negocio hujusmodi Secretario hactenus assignatas, annullandi, & cassandi, & alia quæcumque circa præmissa omnia, & singula quomodolibet necessaria, seu opportuna facien., ordinan., mandan., & exequen., ac quascumque causas etiam circa personas ecclesiasticas, ut supra, tam Civiles, quam Criminales ad hujusmodi opus spectantes, aut ab eo dependentes, & emergen. summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii manu regia, nulloque juris ordine servato, ac omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione postpositis, ita ut si appellari, aut recurri contingat, non ad alium, quam ad Nos, aut Romanos Pontifices successores nostros appelletur, & recurratur, & nihilominus nec processus causæ, nec operis prædicti prosequutio, aut integra ejus exequutio aliquo modo impediri, retardari, aut differri, vel suspendi possit vigore cujusvis appellationis, aut recursus etiam ad Nos, & Sedem Apostolicam, aut cujusvis inhibitionis, nisi commissio manu nostra, aut Romani Pontificis successoris nostri pro tempore existentis signata fuerit cum hac expressione, quod exequutio suspendatur, necnon etiam intra limites Legationum Ferrariæ, & Bononiæ, aut alibi, ubicumque opus fuerit, audien., cognoscen., terminan., & deciden., cum potestate quos, & quibus opus fuerit, etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis citandi, & inhibendi privative quoad alios quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam S. R. E. Cardinales etiam de latere legatos, necnon quoscumque Commissarios, & Judices in quibuscumque locis tibi benevisis toties quoties tibi videbitur, qui casus hujusmodi cognoscant, & terminent, & alia necessaria faciant, & exequantur cum simili, vel limitata facultate deputan., ac etiam quibuscumque Gubernatoribus, Officialibus, & aliis Apostolicæ Sedis Ministris ubicumque existentibus, atque Communitatibus, Universitatibus, ac etiam particularibus personis in Territoriis Ferrarien., Bononien., & Provinciæ Romandiolæ, & ipsarummet Civitatum Bononien., & Ferrarien., ut omnia, & singula per te circa præmissa ordinanda, & statuenda, debitæ exequutioni demandare procurent, auctoritate nostra, mandandi, ac inobedientes opportunis juris, & facti remediis, quacumque appellatione, & recursu postpositis, cogen., & compellendi, unumque, vel plures Depositarios, & Exactores Taxarum per te, & tuo mandato faciendarum ab interesse habentibus supradictis exigendarum deputan.: utque fideliter in opus prædictum, & non in alium usum exponantur ab eisdem Depositariis, seu Exactoribus idoneam cautionem recipiendi. Insuper pro felici hujusce operis prosequutione, & expeditione non solum prædicta omnia, & singula, ac decreta dicti Clementis Prædecessoris desuper edita, & in illis præscripta quæcumque non servandi, & ab eis receden., verum omnia, & singula, etiam in eis non contenta, & quæ tibi quomodolibet necessaria, & opportuna videbuntur, etiamsi talia sint, vel fuerint, de quibus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, nec non etiam ea, quæ Ven: Fratres nostri S. R. E. Cardinales super aquis hujusmodi deputati facere possunt, faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi cum hoc, quod de faciendis, gerendis, & exequendis per Te vigore præsentium nemini preterquã soli Deo rationẽ reddere tenearis.

Et

Mandatum de parendo.

§.8. Et nihilominus dilectis filiis Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris, necnon Communitatibus, Universitatibus, & particularibus personis quibuscumque, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit, ut Tibi in omnibus prompte obediant, tuaque jussa exequantur per præsentes præcipimus.

Derogatio contrariorum

§.9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis ex supradictis Communitatibus, Universitatibus, necnon Collegiis, Monasteriis, & locis piis, ac personis tam ecclesiasticis, quam secularibus cujuscumque gradus, ordinis, & conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Judices Ecclesiastici ad hoc deputati in suspensionem non incidunt in criminalibus procedendo.

§.10. Volumus autem, ut tam tu, quam tui Ministri quicumque in præmissis adhibendi, qui Clerici extiterint, in negociis, & causis criminalibus ratione eorumdem præmissorum vos immiscendo nullam propterea censuram ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurratis, dummodo a sententia sanguinis per vos ipsos feren. abstineatis.

Dat. die 4. Novem. 1628 An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die quarta Novembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCXC.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Literarum Pauli PP. V. quibus Indultum Hispaniæ Regi fuit concessum quasdam pecunias ab Ecclesiasticis Regni Siciliæ exigendi.

Dilectis filiis universo Clero Regni Sardiniæ.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Literas Pauli Quinti recenset, quibus concessit Philippo III. fuerat quasdam pecunias ab Ecclesiasticis Sardiniæ exigere.

§.1. Aliàs à fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Dilectis filiis universo Clero Insulæ Sardiniæ. Paulus PP. V. Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem. Dudum, sicut Nobis nuper exponi fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, fel: rec: Gregorio Papæ XIII. Prædecessori nostro pro parte cla: mem: Philippi Hispaniarum etiam Regis Catholici genitoris sui tunc in humanis agentis exposito, quod occasione parlamenti, quod singulis certis annis in Sardiniæ Regno, ad communem illius utilitatem, convocari solet, necessariæ quædam expensæ sustineri, & subsidia præstare consuevissent, in quibus supportandis ecclesiasticæ quoque personæ ab immemorabili tempore citra semper contribuere solitæ fuerant; sed quia de Sedis Apostolicæ licentia minime constabat, & ideo ab aliquibus dubitari probabiliter poterat, an dictus Philippus Rex a vobis etiam sponte solventibus, pecunias exigere, & vobis illas solvere liceret, eidem Prædecessori prædictus Rex supplicari fecit, ut tam suæ, quam vestrarum conscientiarum securitati consulere dignaretur. Ideo dictus Prædecessor ad omnem scrupulum ex animis vestris dimovendum, tam Regi prædicto, ut contributiones hujusmodi occasione parlamenti per vos tunc faciendas exigere, seu exigi facere, quam vobis, ut illas juxta solitum, & consuetum solvere licite valeretis, apostolica auctoritate concessit, & indulsit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, expensæ prædictæ præteritis annis creverint subsidia quoque prædicta, & contributiones ad vigintiquinque millium ducatorum summam aucta fuerunt.

Quare Nobis idem Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut concessionem, & Indultum dicti Prædecessoris extendere, ac tam suæ, quam vestrarum conscientiarum securitati similiter consulere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, tam Regi prædicto, ut contributiones hujusmodi occasione dictorum parlamentorum, quæ quolibet decennio haberi Nobis pariter expositum fuit, ut præfertur, auctas, per vos faciendas exigere, seu exigi facere, quam vobis, ut illas infra solitum, & consuetum, ut præfertur, solvere licite valeatis, auctoritate apostolica, tenore præsentium, pro tribus parlamentis proximis tantum concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 13. Octobris 1607. Pontificatus nostri Anno III.

§.2. Cum autem, sicut carissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, in Parlamentis in eodē Regno de annis 1614., & 1624. convocatis, subsidia, & contributiones hujusmodi ad aliam summam vigintiquinque millium Ducatorum aucta fuerint, ita ut illa cum aliis in præinsertis dicti Pauli Prædecessoris Literis expressis insimul summam centum, & quinquaginta millium ducatorum hujusmodi conficiant; Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut concessionem, & indultum ejusdem Pauli Prædecessoris ad posteriorem summam viginti quinque millium ducatorum hujusmodi extendere, ac tam suæ, quam conscientiarum vestrarum secu- Philippus IV. eas petit confirmari.

securitati, similiter consulere de benignitate apostolica dignaremur.

Ratas habet Urbanus. §.3. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, tam eidem Philippo Regi prædicto, ut contributiones occasione dictorum parlamentorum de annis 1614, & 1624. convocatorum, ad summam vigintiquinque millium ducatorum, ut præfertur, auctas, per vos faciendas exigere, seu exigi facere, quam vobis, ut illas juxta solitum, & consuetum, ut præfertur, solvere libere, & licite valeatis, dicta auctoritate, tenore præsentium, pro dictis duabus vicibus, seu duobus dumtaxat parlamentis de annis 1614., & 1624. hujusmodi convocatis, ut præfertur, concedimus, & indulgemus.

Obstantia tollit. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Decem. 1628. An. VI. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 15. Decembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCXCI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Clero Regni Sardiniæ parandi octo Triremes ad ejusdem Regni defensionem.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium. Eximius Majestatis tuæ orthodoxæ fidei conservandæ, & propagandæ zelus, ac singularis erga Nos, & Apostolicam Sedem devotionis, aliaque præclara merita plane exigunt, ut subsidia pro ejusdem fidei, tuorumque Regnorum, & subditorum ab hostibus fidei defensione, ab eisdem subditis tuis sponte oblata, quantum cum Domino possumus, adjuvemus.

Ecclesiastici subsidium Regi offerunt pro parandis octo Triremibus contra Pyratas. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecisti, quod aliàs cum dilecti filii subditi Regni tui Sardiniæ in parlamento de an. 1624. celebrato animadvertentes, prædictum Sardiniæ præ aliis Regnis tuis barbarorum, & aliorum pyratarum infestationibus, invasionibus, & direptionibus, ob ejus Africanæ oræ vicinitatem expositum esse, eamdem vero Majestatem tuam, pro Religionis catholicæ, & obedientiæ erga S. R. E. conservationem in tuis, & exteris ditionibus, ac Regnis aliis gravissimis assidue sumptibus urgeri, commeatum, sive victualia, & necessariam pannaticam, vulgo nuncupat., pro octo triremibus ad ejusdem Regni, ejusque Civitatum, Urbium, & locorum maritimorum, portuumque contra barbarorum, & aliorum pyratarum impetus, infestationes, atque direptiones defensione in certis terminis, ac modo, & forma tunc expressis solvendam, sive præstandam Majestati tuæ sponte obtulissent, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, Episcopi, & universæ personæ ecclesiasticæ ejusdem Regni super hoc congregatæ, in solutione, sive præstatione commeatus, sive victualium, ac pannaticæ hujusmodi pro rata eas tangente, nostro, & hujus S. Sedis accedente beneplacito, concurrere similiter sponte, & libere obtulerunt, promiserunt, & se obligarunt.

Rex ut illud possit recipere, sibi permitti flagitat. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, laicorum dumtaxat ipsius Regni facultates ad præmissa nullatenus suppetant, & ex eo, quod per Lateranen. Concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub diversis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii seculares Magistratus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam, sive hujusmodi subventionem exigant, aut recipiant, Majestas tua, & tui illius Regni Ministri dubitetis, ratam prædictam recipiendo, censuras, & pœnas prædictas incurrere, & forsan incurrisse, & propterea pro tuæ, & dictorum Ministrorum conscientiæ quiete Nobis humiliter supplicari feceris, quatenus in præmissis nostram, & hujus S. Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Permittit Urbanus. §.3. Nos attentis præmissis, supplicationibus hujusmodi inclinati, spontaneæ oblationi, promissioni, & obligationi, per Archiepiscopos, Episcopos, & alias ecclesiasticas personas, ad effectum præmissum factis, quas ad decennium proximum dumtaxat, & non ultra durare volumus, & dummodo rata hujusmodi in alios, quam infra expressos usus nullo modo applicetur, pro hac vice tantum, nostram, & dictæ Sedis auctoritatem interponimus per præsentes; & nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis ecclesiasticis personis prædictis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præfertur, sponte oblatam, & promissam persolvere, ac tua Majestas, ac tui Ministri eam petere, & recipere, exigere, & levare absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite possint, apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, concedimus, & indulgemus; ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, aut solverint, necnon eamdem Majestatem tuam, & tuos Ministros prædictos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis per eos propterea quomodolibet incursis, auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & absolutos fore censemus, & declaramus.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & con-

consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus etiam in corpore juris clausis, ac Literis apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nonnullas præscribit cōditiones.

§.5. Volumus autem, ut finito decennio hujusmodi, personæ ecclesiasticæ dicti Regni, a solutione, sive præstatione, & exactione similium subventionum omnino abstineant, quodque pœnitentiam, quam pro præmissis cujusvis Confessarius ab Ordinario approbatus, illis, & eorum cuilibet duxerit imponendam, adimplere omnino teneantur. Quodque distributio, repartimentum, ac taxa, & exequutio hujusmodi a personis ecclesiasticis, in comitiis hujusmodi ab eisdem ecclesiasticis forsan deputatis, aut in eorum defectum ab Ordinariis locorum, seu a personis ecclesiasticis per ipsos Ordinarios deputandis dumtaxat fiat, ac Ministris Regiis ad effectum præmissum tantum consignetur, aliàs præsentes nullæ sint eo ipso,

Transumptis fidem addit.

§.6. Necnon quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, sigilloque personæ in dignitate ecclesiastica, constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 16. Decem. 1628 An. VI.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 16. Decembris 1628. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCII.

Nova institutio Collegii Fuldensis ad Scholares Germanicæ Nationis Latinis literis, aliisque liberalibus disciplinis instruendos, una cum congruæ dotis assignatione, ac gratiarum, privilegiorumque concessione, & extensione.

Non dissimilia Collegia pro hujusmet Nationis Scholaribus erexit iste Pontifex in Civitate Pragensi Const. CCXXV. Quoniam *supra fol.* 52. *Et in Civitate Viennensi, in Const. CCXXVI.* Quoniam, *sup. fol.* 26. *Ac unum antea pro Adolescentibus ex Illyricis Provinciis in Civitate Lauretana instituerat in Const. CCXXIII.* Zelo Domus Dei, *supra fol.* 46.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUoniam divinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad Universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos ejusdem adjuvante gratia ea cogitare non destitimus, quæ, sicut officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum, & ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam maxime cognovimus, pertinere.

Recenset Statum Germaniæ.

§.1. In primis vero animo recolentes amplissimam Germaniæ Provinciam, quæ superioribus seculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quam ornamento, atque decori foret, nunc tot, tantisque in ea instinctu Satanæ excitatis de religione dissidiis, ita miserandum in modum afflictam, & deformatam esse, ut nemo, vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri queat; eam præcipue curam suscepimus, ut, quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Et institutionē hujus Collegii aliàs factam a Gregorio XIII.

§.2. Ac proinde considerantes, fel. rec. Gregorium PP. XIII. Prædecessorem nostrum optimo quidem consilio Collegium in Oppido Civitate nuncupato Fulden. nullius Diœcesis Provinciæ Moguntin. quadraginta alendorum, ac latinis literis, Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ Nationis puerorum causa, ut Hæreticorum maxime nobilium filii, a quibus pendent pagi, oppida, & ditiones in Germania, esca liberalis mensæ illecti catholice ibidem educarentur, & sanctæ Sedis Apostolicæ nomen contra Hæreticorum execrationes antichristianas amabile fieret etiam ipsis hostibus fidei juratis nulla obligatione requisita, stipendia vero danda iis, qui Alumni esse non possent, ad facilius ibidem absolvendum humaniora studia, discendam Fidem Catholicam, & ut a scholis Hæreticorum Germana Juventus abstraheretur, in quibus hujusmodi subsidia ex Monasticis, & Ecclesiæ bonis tanquam illecebræ adolescentibus conferuntur, nulla etiam obligatione a stipendiariis requisita, eidem Collegio mille, & octingentorum scutorum auri de Camera, mille, & ducentorum videlicet pro Alumnatu, sexcentorum vero scutorum hujusmodi summa pro stipendiis assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica solvit, aliàs apostolica auctoritate erexisse, & instituisse; tamen id ejus cœptum, atque conatum tum propter obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum, & rerum difficultates parum processisse, imo nec Literas Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas esse, verisimiliter credendum sit, cum factis plurimis tam in Romana Curia, quam in d. Oppido Fulden. diligentiis Literæ Apostolicæ

super

super hujusmodi erectione, & institutione non potuerint reperiri expeditæ.

Illud de novo erigit, & instituit, Alumnorumque numerũ statuit.

§.3. Nos ad opus hoc propagationi Fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ servitutis officio tenemur, promovendum animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii Prædecessoris renovare intendentes, ac singulares personas Collegii hujusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, maturo desuper cum Ven. fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide præfectis habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germaniæ Nationis salutem, & commodum in dicto Oppido Fulden. rursus Collegium ipsum Fuldense appellandum, in quo licet ex tenore erectionis, & institutionis Gregorii Prædecessoris hujusmodi Quadraginta Alumnorum numerus, ex quo tunc tempora erant optima, & minori sumptu ibi mortalis hæc vita sustentari poterat, in eo manutenendus veniret; quia tamen nunc omnia in triplo, aut quadruplo sunt pretio, nec unquam tanta annonæ vilitas, quanta superiori seculo fuit, verisimiliter reditura est, triginta Alumnorum numerus non ex tota Germania tantum, sed ut hactenus consuevit, ex septemtrionalibus ejus Provinciis, videlicet Franconia, Hassia, Buchovia, Saxonia, Misnia, Turingia, Brunsuigia, Westphalia, Marca, Brandeburgica, Ducatu Mechenburg, Pomerania, Holsatia, & Archiepiscopatu Bremen. evocandorum, de cætero manuteneri debeat, apostolica auctoritate, tenore præsentium denuo ex integro perpetuo erigimus, & instituimus.

Et pro ejus congrua dote 1800. scuta aurea annua assignat.

§.4. Illique sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac Alumnorum prædictorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione redditus annuos mille, & octingentorum scutorum aureorum hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, & numerandos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione quoad de totidem reddituum summa in bonis stabilibus eidem Collegio a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, fuerit provisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Juramentum a 15. Alumnis præstari, & elios dispensari posse statuit.

§.5. Ac ex prædictis triginta Alumnis quindecim obligandos ad præstandum juramentum juxta formulam ab eadem Congregatione Alumnis Pontificiorum Collegiorum præscriptam; Reliquos vero quindecim nobilibus, & illustribus Parentibus etiam Hæreticis ortos, dummodo ipsi sint catholici, vel quam primum fiant, ab ea obligatione a nostro, & Sedis Apostolicæ Nuntio nunc, & pro tempore in illis partibus residente, cui per præsentes ex nunc, prout ex tunc, plenariam, & omnimodam concedimus facultatem, & auctoritatem, pro ejus prudentia, communicato tamen prius consilio super uniuscujusque dispensatione, & re accurate discussa cum dilecto filio Joanne Bernardo moderno, & pro tempore existente Abbate Fuldensi, vel habita relatione ab Ordinariis illarum partium, ex quibus ii Alumni fuerint oriundi, dispensandos.

Et 600. scuti ex prædictis 1800. distribuenda Scholaribus ut his decernit.

§.6. Et ex prædictis scutis sexcentis auri de Camera, quæ distribuuntur ad instar eleemosynæ scholaribus pauperibus extra Collegium degentibus, trecenta tantum eisdem pauperibus assignanda, & ut hactenus factum est, distribuenda, reliqua vero trecenta quindecim Alumnis, qui juramentum hujusmodi præstituri sunt, applicanda, & in eorum necessitatibus impendenda esse, eadem auctoritate volumus, statuimus, atque decernimus.

Collegiũ regimini Presbyterorũ Societatis Jesu subjicit.

§.7. Cæterum, cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis Jesu in hoc educandorum, instituendorumque Alumnorum munere diligentia, fides, integritas, & in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum prædictorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ, eadem auctoritate, etiam perpetuo subjicimus, atque submittimus.

Protectores Collegii constituit.

§.8. Præterea ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque tam in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quam quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptum eis, paratumque auxilium sit, S. R. E. Cardinales Congregationi de Propaganda Fide præfectos prædictos, nunc & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Vice-Protectorem illius dictum modernum, & pro tempore existentem Abbatem Fulden., ita tamen, ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuntii Apostolici prædicti, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in regulis a Congregatione prędicta approbatis continentur, immutare minime licebit absque ejusdem Congregationis, vel nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

Eisdem auctoritatem, & facultates impartitur.

§.9. Illisque, ac Vice-Protectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorumque bonorum, & rerum, jurium temporalium, & spiritualium ejusdem Œconomos, Advocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amovendi, ac alios in eorum locum

locum substituendi, differentias, lites, & controversias inter quascumque personas tam Alumnorum, quam Ministrantium clericorum, & laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summarie, simpliciter, & de plano, sine figura, aut strepitu judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, statutaque, & ordinationes disciplinam domesticam, & studia Alumnorum prædictorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia faciendi, & condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter observari mandamus, plenam, & liberam, auctoritate, & tenore præmissis, facultatem impertimur.

Alumnorũ admissionis modum, & formam præscribit.

§. 10. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem prædictum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac Patriæ, & Parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint cum die, menseque ingressus, & egressus illorum Nuntio prædicto mittere, ut ipse Nuntius illum præfatæ de Propaganda Fide Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; Insigniores vero Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuntio significare, ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cum occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Et administrationis bonorum, ac rationis reddendæ ordinem præfinit.

§. 11. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissime, & clarissime descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in ejus manibus relinquatur folium vulgo Bilancium, in quo provisio Collegii, & alia, quæ ipsius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quid autem de tota pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuntii, & Abbatis Fulden. prædictorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Privilegia Alumnis concedit, & præsertim in promotione ad sacros Ordines.

§. 12. Ut vero hujus Collegii Alumni post longos studiorum, aut cœptorum, aut consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, ut cum solis Literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Abbati Fulden. offerendis, ac ejus sigillo muniendis, nisi forte Alumni prædicti suos Ordinarios habuerint, a quibus dimissorias a Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo Beneficii, vel patrimonii titulo etiam extra tempora ad id a jure statuta, & intra annum, annique curriculo non expectato, minusque servatis ad id a Concilio Tridentino prædicto designatis interstitiis, dummodo ad id aliàs reperiantur idonei, promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tam ipsi, quam cæteri omnes in dicto Collegio degentes, ut pœnitentiæ, & Eucharistiæ, etiam in die Paschatis, & Extremæ Unctionis Sacramenta a Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii a dicto Rectore constituendo suscipere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Necnon in occurrentibus beneficiorum vacationibus in Provinciis, ex quibus Alumni extiterint.

§. 13. Verum, ut quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, serio requirimus, atque monemus Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices, ut in illis conferendis, & præsertim si Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cæteris paribus præferant. Nuntios quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum Diœcesi Alumni præfati extiterint, ut in occurrentibus Beneficiorum hujusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquo modo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis, pauperibus, præcipueque nostra Pontificia gratia dignis, Nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum patriis providendis, eosdem Alumnos, aliis omnibus cæteris paribus, tam in Romana Curia, quam in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Eidem Collegio, & ejus personis privilegia Studii generalis Urbis communicat.

§. 14. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, & indulta, quibus Studium Generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gau-

gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ita ut Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi illis non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, & per omnia, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo communicamus.

Plenariam quoque indulgentiam in die ingressus, & exitus, vel mortis in dicto Collegio eisdem confessis, & Eucharistia refectis elargitur.

§.15. Ut vero temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de ejusdem omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, & deinde in exitu, si quidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiamsi in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Constitutiones ad ejusdẽ Collegii curã a Congreg de Propaganda fi de editas confirmat, & observari ab omnibus mandat.

§.16. Postremo quascumque Regulas, & Constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia a dicta de Propaganda Fide Congregatione die 25. mensis Septembris Anni Domini 1623. editas, etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulas preservativas apponit.

§.17. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac easdem præsentes nullo umquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ Quarti etiam Prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio prædicta, & alia contraria minime emanassent.

Aliter judicari prohibet.

§.18. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vice-Camerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores hujus sanctionis instituit.

§.19. Quocirca eidem Nuntio, & dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Abbati prædicto motu pari per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi, seu aliorum, quorum favorem illa concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari; ac Rectorem, Alumnos, aliosque hujusmodi illis pacifice frui, & gaudere; Non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas servata forma ejusdem Concilii Trid., etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.20. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non conceden., ac prædicta Gregorii Prædecessoris hujusmodi, quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Statutis, & Constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorumque Rectoribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem,

Volu-

Exemplis erectis jubet.

§.21. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretumq; pœnale super addit.

§.22. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, statuti, subjectionis, submissionis, constitutionis, creationis, attributionis, indulti, requisitionis, monitionis, communicationis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentatare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 19. Dec. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimooctavo, quarto Kalendas Januarii, Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Congregationis de Propaganda Fide, quo statuit Lectores, & Studentes Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia linguarum, non esse exemptos a jurisdictione Ministri Generalis, & aliorum Superiorum quoad disciplinam Regularem, quo vero ad remotionem a Lectura, & Studiis, Lectores non posse amoveri inconsulta Sacra Congregatione: Studentes vero a solo Generali, & Commissario etiam Generali mutari, & a studiis removeri posse.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur Decretum, de quo in Rubrica.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Commissarius Curiæ nuncupatus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia etiam nuncupatorum, quod non ita pridem Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotio Propagandę Fidei præpositi declararunt, Lectores, & Studentes linguarum a jurisdictione, potestate, & correctione Guardianorum, & Provincialium, & Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis non esse exemptos, quoad disciplinam regularem; Quo vero ad remotionem eorum a lectura, & a studiis, Lectores quidem inconsultis eisdem Cardinalibus officio legendi removeri non posse, quia illi sunt Ministri Congregationis eorumdem Cardinalium, & ideo eorum nomina, & officia in ejus libris describi censuerunt; studentes vero a solo Ministro Generali, vel Commissario etiam Generali mutari posse, & a studiis removeri, prout in eorumdem Cardinalium Decreto desuper emanato plenius continetur.

Quod Commissarius Gener. petit confirmari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Commissarius Curiæ prædictus plurimum cupiat Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, atque inviolabili observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.3. Nos igitur eumdem Commissarium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum prædictum, omniaque, & singula in eo contenta, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Decretumque hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20. Decem. 1628. An. VI.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1628. Pontificatus nostri Anno VI.

CCXCIV.

Confirmat Decretum Sacræ Rit. Congregationis, quod in Ecclesia Calaritana servetur ad unguem Cœremoniale Episcoporum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Calaritanæ, quod aliàs in causa, seu causis diffe-

differentiarum inter ipsos ex una, ac dilectos etiam filios Beneficiatos ejusdem Ecclesiæ ex altera partibus, in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris ritibus præpositorum vertentes, ab eisdem Cardinalibus emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Decretum Sac. Rituum Congregat.

§.1. Illustrissimi, & Reverendissimi Signori. Per comporre le differenze vertenti in questa Sacra Congregatione trà li Canonici, è Capitolo della Chiesa di Calleri per una parte, è li Beneficiati della medemà Chiesa dall'altra, piacque alle Signorie Vostre Illustrissime di scrivere à quell' Arcivescovo, che saria stato bene di far osservare quanto disponeva il Ceremoniale Romano. Ma parche tal lettera conteneva solo una semplice inclinatione della Sacra Congregatione, non ordine, ò precetto alcuno; perciò non è mai stato messo in essecutione, onde di nuovo supplicano li Canonici le Signorie vostre Illustrissime, che si degnino far decreto preciso sopra l'osservanza di detto Ceremoniale Romano, conforme la Constitutione di Clemente VIII. sopra l'approbatione, è confermatione di esso: Che tutto, &c. Sacra Rituum Congregatio mandavit, & præcepit in Ecclesia Calaritana servari ad unguem Cæremoniale Episcoporum, die 30. Septembris 1628.

Confirmatio Decreti.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici prædicti plurimum cupiant, decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, inviolabilique observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri: Nos Capitulum, & Canonicos hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum decretum hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, decretumque hujusmodi, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in præfata Ecclesia ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, perpetuo observari; & ita per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præfatis, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 30. Januar. 1629. An.VI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXCV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Apostolico apud Catholicum Regem Nuncio conceditur permittendi, ut vectigal super Carne, & Vino in Portugalliæ Regno pro summa quatuorcentum mille scutorum imponi possit, etiam ab Ecclesiasticis persolvendum.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Hieracen. moderno, & pro tempore existenti jurium, & spoliorum Cameræ nostræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Direptiones Barbarorum in Indiis Orientalibus recensentur, & necessitas eos profligandi.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit Charissimus in Christo filius noster Philippus Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Catholicus, quod suscepta pridem per inimicos catholicæ fidei in Indias Orientales navigatione illi easdem Indias a nonnullis annis citra, non solum latrociniis, direptionibusque, ac portuum, & locorum illarum partium invasionibus, inibi etiam fortalitia, seu propugnacula construendo, cum ingenti earumdem Indiarum detrimento infestas reddiderunt, & propagationem ejusdem fidei impedierunt, verum etiam conjuratis, & unitis animis, viribusque eamdem fidem, quæ inibi summa Redemptoris nostri benignitate, & tantis Portugalliæ, & Algarbiorum Regum ejusdem Philippi Regis Prædecessorum impensis, tantaque sanguinis subditorum suorum effusione dudum plantata fuit, nec non omnes earumdem partium Christifideles, Ecclesiasque in notorium discrimen, maximumque periculum adduxerunt; Unde dictus Philippus Rex pie consideratis se tot classes, & arma pro recuperandis Indiarum hujusmodi locis, aliisque minime occupatis conservandis, cum immensa patrimonii sui impensa, eo destinasse, ea verò prævalentibus inimicorum armis, violentiisque minime suffecisse, ut nihil intentatum relinquat, quo Christifidelium prædictorum

ctorum saluti, & defensioni, locorumque hujusmodi recuperationi consulat, alia eisdem Indiis pro avita sua in Deum pietate subministranda auxilia decreverit;

Oblatumque Regi subsidiũ 200.mill.scut. ex imposito quodam vectigali desumendorum.

§.2. Quia vero Patrimonii sui regalis Regnorum hujusmodi redditus jam oppignoratos, & venditos reperit, pro comparando celeri ad præmissa subsidio, ad subditos eorumdem Regnorum suorum Portugalliæ, & Algarbiorum recursum habere coactus fuit, dilecti autem filii Præsidens, & Officiales Cameræ Civitatis Ulisbonen. pios ejusdem Philippi Regis conatus coadjuvare volentes, cum illi subsidium ducentorum millium cruciatorum monetæ illarum partium, summam ducentorum millium scutorum monetæ Romanæ non excedentem, in sex annos repartitum, & pro rata cujuslibet anni persolvendum obtulissent, ut pecunias pro solutione subsidii hujusmodi, mitiori, qua fieri posset ratione, & minori subditorum detrimento, congerere possent, Gabellam ad sexennium, a die prima mensis Januarii proximi præteriti, vel a die quo imposita fuerit, incipien. duraturam, unius scilicet super qualibet libra carnis, nec non alterius quatrenorum in partibus illis Reis vulgo nuncupatorum, super qualibet vini, quod publice venditur, mensura, Canada vulgo nuncupata, per carnem, & vinum ementes quoscumque solvendam, reservato præsertim quoad ecclesiasticos nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, per eundem Philippum Regem impetrando imposuerunt, seu imponere obtulerunt, vel decreverunt.

Rex petit, licitum esse, hujusmodi vectigal etiam ab Ecclesiasticis solvi.

§.3. Quare dictus Philippus Rex considerans laicorum facultates dictorum Regnorum ad præmissa non suppetere, Nobis humiliter supplicari fecit, ut de opportuna nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia in præmissis providere de benignitate apostolica dignaremur.

Urbanus 400. millia scutorum solvi posse etiam ab Ecclesiasticis permittit.

§.4. Nos igitur laudabilibus dicti Philippi Regis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, Clerumque, & Ecclesiasticos Regnorum prædictorum Portugalliæ, & Algarbiorum, sub quorum dominio Indiæ prædictæ consistunt, pro necessaria dictorum locorum recuperatione, ac Christifidelium ibi existentium salute, Catholicæ Religionis defensione, & augmento, de patrimonio Christi, cujus causa maxime agitur, etiam eorum ratam gabellæ hujusmodi pro carne, & vino publice emendo solvendam libenter suppedituros, Nobis persuadentes, prædictasque necessitates omnino attendentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut tam Ulisbonen. prædictæ pro dicta summa ducentorum millium Cruciatorum hujusmodi, quam aliarum eorumdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Civitatum, Oppidorum, & Locorum, quorum Communitates, ac Universitates, & homines pro recuperatione, & manutentione Locorum Indiarum prædictarum, eumdem Philippum Regem aliquo etiam subsidio coadjuvare voluerint, Præsidentibus, Officialibus, & Ministris quovis modo nuncupatis eamdem gabellam, si quam super carne, & vino publice emendis, ut præfertur, ac alias modo, & forma præmissis, & infra sexennium, ut præfertur, computandum, ad effectum præmissum dumtaxat, in aliis Civitatibus, Terris, & Locis ipsorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, quæ tamen insimul non excedant summam aliorum ducentorum millium Cruciatorum valorem scut. ducentorum millium monetæ Romanæ prædictæ, ut præfertur, constituentium, ita ut prædicta gabella, tam Civitatis Ulisbonenensis, quam etiam quarumcumque aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum hujusmodi insimul, & in totum summam quadringentorum millium Cruciatorum, seu scutorum monetæ Romanæ non excedant, imponi contigerit, vel respective imposita sit, etiam a personis ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existant, etiam exemptis, & quomodolibet qualificatis, vinum, & carnem, ut præfertur, publice ementibus, absque ullo conscientiæ scrupulo, aut censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursu, & durante sexennio prædicto a dicta die prima Januarii proxime præteriti, seu a die, quo respective imposita fuerit, computando dumtaxat exigendi, pecuniasque inde provenientes, ad effectum præmissum, & non in alios usus quoscumque convertendi, & erogandi, licentiam, & facultatem auctoritate nostra concedas, & impertiaris, & respective, quatenus jam imposita sit, confirmes, & approbes.

Pro exigendo hoc vectigali, duas personas unam ab eodem Philippo, alteram a Clero deputari mandat.

§.5. Volumus autem, quod pecuniæ ratione gabellarum hujusmodi exigendæ penes duas personas fide, & facultatibus idoneas, una scilicet ab eodem Philippo Rege, seu ejus Ministris in eodem Regno existentibus, aliam vero à dicto Clero, seu a Te ejusdem Cleri nomine deputandas, & respectivè approbandas omnino deponantur, & per easdem personas conjunctim præcedentes dictis Philippi Regis Ministris, ad effectum illas in supradictos, & non alios usus, sub infrascriptis censuris, & pœnis eo ipso incurrendis, expendendis, consignentur.

Quæ has pecunias nonnisi ad d. effectum impendant.

§.6. Quodque personæ sic deputatæ, & approbatæ de pecunias hujusmodi nonnisi ad effectum eadem subsidia in prædictos, & non alios usus præstandi eisdem Philippi Regis Ministris numerando, Ministri vero prædicti pecunias ex dictis gabellis provenientes sibi, ut præfertur, numerandas, nonnisi in istos, & non alios usus erogando,

Sub pœnis hic expressis.

sub excommunicationis majoris, ac privationis dignitatum, officiorum, & beneficiorum, etiam ecclesiasticorum ipso facto incurren., à quibus nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente specialiter, non autem vigore cruciatæ, seu cujuslibet alterius concessionis, aut privilegii ab eadem sede pro tempore emanati, & emanan-

emanandi absolvi posse declaramus, solitum præstent iu manibus tuis juramentum.

Si autem in alios usus convertantur, ad restitutionem teneri declarat.

§.7. Insuper etiam volumus, quod quicumque alii Ministri, & Officiales Regis cujuscumque conditionis, qualitatis, status, & preeminentiæ, specialique nota digni sint, easdem pecunias in toto, vel in parte in alios, quam prædictos usus, sub eisdem censuris, & pœnis ipso facto incurren. convertere non possint; quodque in eventum contraventionis, seu inobservantiæ omnium, & singulorum præmissorum, vel cujuslibet eorum, præsens gratia nulla sit, prout illam ex nunc tenore presentium nullam fuisse, & esse, contravenientesque ad restitutionem teneri, & nonnisi facta actuali restitutione absolvi posse, similiter declaramus, ac etiam decernimus.

Finito sexennio vectigal exigi vetat.

§.8. Quodque sexennio hujusmodi elapso, & interim si prædictæ summæ erunt solutæ, seu exactæ, eædem præsentes expirent similiter eo ipso, nec sub eisdem censuris, & pœnis ipso facto incurrendis gabellæ prædictæ ulterius exigi, minusve super eis aliquod onus, præsertim ultra prædictum tempus duraturum imponi umquam possit.

Declaratque vectigali pro aquæ derivatione imposito non præjudicari.

§.9. Per præsentes autem non intendimus impositioni aliàs per eamdem Civitatem Ulisbonen. pro derivanda aqua factæ, & per Nos confirmatæ in aliquo præjudicare.

Clausulæ.

§.10. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.11. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quorumvis Ordinum, & congregationum, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, & alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 31. Januarii 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

Dat. die 31. Januarii 1629. An. VI.

CCXCVI.

Declaratio, quod opus remotionis Fluminis Rheni a loco Mirabelli, illiusque derivatio in Flumen Padi, perpetuo fiat.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Ven. fratri Octavio Archiepiscopo Tarsen. Provinciæ nostræ Romandiolæ Præsidi.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Refert Decretum aliàs emanatum pro removendo Flumine Rheni a suo cursu, & illo deducendo ad Flumen Padi, seu ad alium locum.

§.1. Cum nuper, ut intollerabilibus submersionibus, & inundationibus Agrorum Provinciæ Romandiolæ, Civitatis Ferrariæ, ac Comitatus nostrorum Bononiæ, necnon periculis, & damnis eidem Civitati Ferrariæ, Polesini, S. Georgii, Civitati nostræ Comaclen., & Vallibus illius imminentibus aliquod remedium opportunum adhiberemus, Tibi dederimus in mandatis, quatenus Flumen Rheni, quod nunc in Vallem S. Martini nuncupatam influit, & ob repletionem ejusdem Vallis, omnibus supradictis damnis, & periculis causam prebet a suo cursu moderno, & ordinario in Territorio Bononien., & loco Mirabelli vulgo nuncupat. removeres, & per lineam rectam ad locum Bondeni, & per illum ad locum Gambaroni similiter nuncupatum, & illinc vel unitum, vel separatum cum Flumine Panaro, ad Flumen Padi Magni, & locum la Stellata pariter nuncupat. juxta ipsius lineæ Typum tibi transmissum, seu ad alium quemcumque locum, qui tibi videretur, & placeret deducere, & derivare posses, & deberes, prout in Literis nostris, in simili forma Brevis sub die 4. Novembris anni proxime præteriti expeditis, tenoris infrascripti, videlicet: Vener. fratri Octavio Archiepiscopo Tarsen. Provinciæ nostræ Romandiolæ Præsidi. Urbanus Papa VIII. Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem. Assidua de nostris & S. R. E. Subditis &c. *reliqua invenies in suo loco.*

Communitates, & Civitates dubitant: utrum ista remotio fit ad tempus, vel perpetua.

§.2. Postmodum vero dilecti filii Civitas, Communitas, & particulares Civitatis nostræ Bononien., ac Provinciæ Romandiolæ, & quamplures alii Subditi nostri dubitantes remotionem dicti Fluminis a loco Mirabelli, & derivatione ad Flumen Padi supradictas non fore perpetuas, sed ad tempus, ut dicitur, pro interim, propter nonnulla verba in eisdem nostris præinsertis literis in forma Brevis apposita, Nobis exponi fecerint, quod neutiquam ipsis expedit pro remotione, & derivatione ad tempus, & pro interim, tam ingentes labores, sumptus, & expensas subire, quodque suspicantur, ne dum dubitatur, an prædictæ remotio, & derivatio futuræ sint perpetuæ, vel ad tem-

ad tempus, & excavationes, effossiones, aggeres, & alia ad hujusmodi remotionem, & derivationem necessaria, ita perfecta, & durabilia fiant, prout opus est, & requiritur.

Quod declarari petunt.

§.3. Et propterea Nobis humiliter supplicari fecerint, quatenus opportunæ declarationis nostræ ministerio desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Et ideo Urbanus remotionem istam perpetuam esse declarat.

§.4. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, tenore præsentium declaramus, nostræ voluntatis, & intentionis fuisse, & fore, ut Flumen Rheni a dicto loco Mirabelli non ad tempus, sed perpetuo amoveatur, & exinde in Flumen Padi Magni derivetur, & introducatur, ibique derivatum, & introductum, perpetuis futuris temporibus remaneat, & defluat, quodque excavationes, effossiones, expurgationes, aggeres, & omnia, & quæcumque alia necessaria, & opportuna, iisdem modo, & forma fiant, ut operi derivationis, & introductionis hujusmodi, perpetuis futuris temporibus inserviant, & inservire possint, illaque ad hunc effectum similiter perpetuo manuteneri, & conservari valeant, & debeant, nisi tamen Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus nostris, & Sedi Apostolicæ aliter visum, & ab eisdem statutum, ordinatum, & provisum fuerit, libero nihilominus Nobis, dictisque Successoribus nostris, ac Sedi Apostolicæ remanente arbitrio, facultate, & potestate semper, & quandocumque dictum Flumen Rheni a dicto Mirabelli, seu alio Nobis, & prædictis Successoribus beneviso loco amovendi, vel amotum conservandi, & per eadem loca in Typo descripta, vel aliorsum per loca quæcumque benevisa conducendi, & derivandi, & in loco nuncupato la Stellata, seu alio beneviso in Padum Magnum introducendi, vel idem Flumen Rheni, in eamdem S. Martini, vel alias Valles, seu Padum Ferrarien., vel in alium quemlibet locum, pari modo benevisum, remittendi, introducendi, & derivandi, ita ut semper, & perpetuo amotio, manutentio, derivatio, & introductio dicti Rheni, in, & per quæcumque loca benevisa, Nobis, & Successoribus nostris, penitus, & omnino arbitraria, & voluntaria sit, & esse, & ad libitum, & voluntatem nostram fieri possint, & debeant.

Obstantibus derogat.

§.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisq; contrariis quibuscumque.

Dat. die 14. Februar. 1629 An. VI.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 14. Februarii 1629. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Rituum, quo declaratur, Domino cujusdam Terræ Diœcesis Cephaluden. non licere juxta Chorum in Ecclesia majori uti Throno, seu Sede in loco eminentiori cum gradibus, & Baldachino ad instar Sedis Episcopalis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset Dubia Episcopi Cephaluden.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Ven. frater Episcopus Cephaluden., quod habito per eum ad Vener. fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos recursu, quatenus dignarentur declarare, Primum videlicet: An Comiti Domino Terræ de Isnello Cephaluden. Diœcesis, juxta Chorum in Ecclesia majori uti liceat Throno, seu Sede in loco superiori, & eminenti cum gradibus, & Baldachino ad instar Sedis Episcopalis; Secundo autem, an eidem Comiti competat thurificatio per Presbyterum Pluviale gestantem? Iidem Cardinales responderunt, nihil ex supradictis Domino Terræ competere, prout in Decreto desuper emanato plenius continetur.

Responsiones ad Dubia.

Episcopus desiderat auctoritate apostolica confirmari.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Episcopus prædictus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, ac inviolabili observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri;

Quod efficit Urbanus.

§.3. Nos ejus votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus; illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Decretumque hujusmodi, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, ac ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari;

Ità judicari decernit.

§.3. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Obstantia tollit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam Juramento, confirmatione apostolica,

vel

vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Martii 1629. Anno VI. Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris, die 10. Martii 1629. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Episcopo Naulensi a censuris absolvendi Duces, & Gubernatores Reipublicæ Gennen., quod ipsi pro munitione unius propugnaculi usi sunt glebis ad mensas Saonensem, & Naulensem spectantibus absque Sedis Apostolicæ licentia.

Ven. Fratri Episcopo Naulen.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Cum propter acceptionem glebarũ, Dux, & Gubernatores in censuras incurrissent, §.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Nobiles viri Dux, & Gubernatores Reipublicæ Januen, quod ipsi in præsentibus belli motibus, ut Fortalitium Sancti Laurentii, & Situm Sancti Stephani in Vado nuncupat. munirent, glebis absque Sedis Apostolicæ auctoritate acceptis ex bonis partim ad Saonen., & partim ad Naulen. mensas episcopales spectantibus usi fuerunt, censuras, & pœnas ecclesiasticas propterea inflictas incurrendo.

Ab illis eos Pontifex absolvit. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Dux, & Gubernatores pretium glebarum hujusmodi solvere parati existant, & propterea super illius investimento, ut infra, necnon tam sibi, quam Senatoribus, & aliis, qui in glebarum hujusmodi occupatione, detentione, & alienatione se ingesserunt, de opportunæ absolutionis beneficio per Nos provideri summopere desiderent; Nos Ducem, & Gubernatores prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Episcoporum præpositorum consilio, Ducem, & Gubernatores prædictos;

Necnon etiã omnes, qui in tali negotio se ingesserunt, §.3. Necnon Senatores, & alios, qui in dicta occupatione, detentione, & alienatione se ingesserunt, ut præfertur, a quibuscumque censuris, & pœnis ecclesiasticis per eos præmissorum occasione quomodolibet incursis, apostolica auctoritate, tenore præsentium absolvimus, & totaliter liberamus, illisque pœnas hujusmodi gratiose remittimus, & condonamus; Et insuper tibi committimus, & mandamus, ut una cum duabus primis Dignitatibus, vel in illarum defectum antiquioribus Canonicis Ecclesiæ Naulen. ad dicti pretii investimentum hujusmodi procedas.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ Saonen., & Naulen. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogat obstantibus.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Aunulo Piscatoris die 14. Martii 1629. Pontificatus Nostri Anno VI. Dat. die 14. Martii 1629. Anno VI.

CCXCIX.

Confirmatio Privilegiorum Religionis Hierosolymitanæ circa alienationes, & præscriptiones suorum bonorum.

Hujus Religionis Privilegia confirmavit Urban. Constitut. XLV. Universalis *Tom.V. Par.V. fol.205. qui etiam moderavit Constit Greg.XV. de Conservatoribus, Constit. LXXXVIII.* Exponi, *Tom.V.Par.V.f.77. demum confirmavit Ordinationes pro electione Magni Magistri Const.CCXXIX.* In specula *. supra fol.129.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

MIlitantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina providentia præsidentes, inter cæteras apostolicæ servitutis curas ei cum peculiari studio invigilamus, ut militarium Ordinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem pie, salubriterque institutorum bona in eisdem Ordinibus conserventur: & propterea ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris hac in parte sancita, & decreta sunt, ut firmiora, & validiora persistant, apostolicæ confirmationis robore communimus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§.1. Alias siquidem fel. recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster donationes, concessiones, locationes, investituras, & alias alienationes censuum, redditnum, jurium, jurisdictionum, & bonorum quorumcumque ad Bajulivas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, Beneficia, & loca Hospi- Clem.VIII. edidit Const. de hac materia.

Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani pertinentium, in illorum læsionem, jacturam, vel detrimentum, etiam per personas dicti Hospitalis, etiam cum renunciationibus, pactis, juramentis, & pœnis desuper impositis, & adjectis, ac instrumentis, & literis desuper confectis, & confirmationibus forsan inde sequutis, etiam de licentia Sedis Apostolicæ, absque tamen consensu, seu expressa licentia Magni Magistri, & Conventus dicti Hospitalis, quacumque præscriptione, seu longissima pacifica possessione, & detentione non obstantibus, cassavit, revocavit, & annullavit, ac irritavit, nulliusque roboris, vel momenti fore, & pro infectis haberi decrevit, ac census, redditus, jura, jurisdictiones, & bona alienata hujusmodi, ac etiam per quoscumque sæculares occupata, usurpata, & detenta ad jus, & proprietatem dicti Hospitalis, seu illius Bajulivarum, Prioratuum, Castellaniæ Empostæ, Præceptoriarum, Domorum, Hospitalium, & Beneficiorum præfatorum reduxit, illaque in integrum adversus concessiones, donationes, & alias quaslibet alienationes prædictas, necnon investituras illarum prætextu quomodolibet quavis auctoritate factas, & concessas in integrum, ac in pristinum, & eum statum, in quo antea erant restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, illorumque detentores cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes ad illorum relaxationem per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia cogi, & compelli posse voluit, & similes alienationes de cætero sub excommunicationis latæ sententiæ, & privationis beneficiorum per eos obtentorum pœnis per contrafacientes eo ipso absque ulla declaratione incurrendis fieri prohibuit, & si fierent, illas viribus omninò carere decrevit. Postmodum vero rec. memor. Pius Papa IV. similiter Prædecessor noster per suas sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLX. Kal. Junii, Pontificatus sui anno primo, sub plumbo expeditas literas inter alia cassationem, revocationem, annullationem, decreta, reductionem, repositionem, restitutionem, reintegrationem, voluntatem, declarationem, & prohibitionem hujusmodi Motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine approbavit, & confirmavit, & alias, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quam confirmavit Pius Papa IV.

Urbanus prædictas confirmat Constitutiones.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, propter malam nonnullorum Præceptorum, seu Commendatariorum dicti Hospitalis administrationem, multa ipsius Hospitalis bona contra illius statutorum, seu stabilimentorum, ac ordinationum capitularium auctoritate apostolica confirmatorum, prohibitionisque hujusmodi formam usurpata, & alienata reperiantur; Nos ejusdem Hospitalis indemnitati, ejusque bonorum, ut præfertur, usurpatorum, & alienatorum recuperationi, & conservationi, quantum cum Domino possumus, providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine prædictas Pii Prædecessoris Literas quoad præmissa emanatas, in iis tamen, quæ præsentibus non adversantur, approbantes, confirmantes, & innovantes, omnes, & quascumque alienationes censuum, redditunm, & bonorum quorumcumque ad Bajulivas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, Beneficia, & Loca Hospitalis hujusmodi pertinentium a personis religiosis dicti Hospitalis etiam de licentia dictæ Sedis Apostolicæ sine consensu, vel licentia Magni Magistri, & Conventus hujusmodi, in illorum læsionem, jacturam, vel detrimentum, cum quibusvis renunciationibus, pactis, juramentis, & pœnis desuper appositis, ac instrumentis, & Literis desuper confectis, & confirmationibus desuper a Sede Apostolica subsequutis, ad personarum religiosarum Hospitalis hujusmodi, non autem Regum, vel Principum supplicationem, neque aliàs motu proprio hujusmodi factas, quacumque præscriptione, seu longissima pacifica possessione, & detentione non obstante, tenore præsentium etiam cassamus, revocamus, & annullamus, ac irritamus, nulliusque roboris, vel momenti fore, & pro infectis haberi decernimus; necnon Bajulivas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, & Beneficia prædicta adversus alienationes hujusmodi in integrum, ac in pristinum, & eum, in quo antea erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, bonorumque, ut præfertur, alienatorum detentores cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes ad illorum relaxationem per censuras ecclesiasticas, & alia juris remedia cogi, & compelli posse volumus, & similiter decernimus; Literasque Clementis, & Pii Prædecessorum hujusmodi in, & quoad omnia, & singula præmissa ad præsentium formam, tenorem, & terminos reducimus, ac restringimus, & nihilominus quascumque alienationes bonorum hujusmodi, si quas de cætero a personis religiosis prædictis sine consensu, vel approbatione Magni Magistri, & Conventus prædictorum, etiam de licentia per Nos, seu Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore existentes ad Religiosorum quorumcumque, non tamen Regum, vel Principum supplicationem, seu instantiam, nec aliàs motu proprio, quæ suam habeant, & sortiantur exequutionem, & effectum, concedenda fieri contigit, ex nunc prout ex tunc nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, nullique jus tribuere; præsentes vero Literas etiam ex eo, quod quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes ad præmissa concedendum, seu concedi videndum vocati non fuerint, aut eisdem præmissis non consenserint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentio-

tentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari minime posse, sed illas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari.

Clausulas apponit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac nostris, & Apostolicæ Sedis in Franciæ, & Hispaniarum Regnis Nunciis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, seu eorum quilibet easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Magni Magistri, Priorum, Bajulivorum, Præceptorum, Militum, & Fratrum prædictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, & singulos, quos ipse concernunt, illis pacifice frui, & gaudere. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, ejusdem Clementis, & Pii Prædecessorum Literis, necnon recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam legibus juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, contractibus, & instrumentis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apost. quibusvis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15 Martii 1629. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Martii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCC.

Religiosi Soc. Jesu non possunt uti facultate literarum Sanctæ Cruciatæ, nec eligere alium Confessarium, quam assignatum a suis Superioribus.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex ad ea solicitudinis suæ partes intendere debet, per quæ Religiosorum status in pace, & quiete tutius conservetur.

Indicat concessiones alias factas a Gregorio XIII., Clem. VIII., & Greg. XV.

§. 1. Sane cum ratio doceat, & experientia compertum sit, Religionibus valde perniciosum existere, ut eorum Religiosis licitum sit Confessarium sibi eligere, & licet fel. rec. Gregorii XIII., ac Clementis VIII., & Gregorii XV. Romani Pontifices Prædecessores nostri per suas in forma Brevis literas expresse prohibuerint, ne Religiosi Societatis Jesu facultatibus Cruciatæ Sanctæ uti absque Superiorum suorum licentia valerent.

Assignat causas hujus novæ Constit.

§. 2. Nihilominus quia nonnulli existimant ex clausulis literarum dictæ Cruciatæ cuicumque ipsius Societatis privilegio derogari, & propterea ipsis Religiosis hujusmodi facultatibus uti licitum esse, speciali ad hoc nostro, & Apostolicæ Sedis opportuno remedio necesse sit;

Declaratio de qua in Rubr.

§. 3. Nos pro nostri pastoralis muneris debito, ea quæ ipsius Societatis quieto, & pacifico statui, ac debitæ Superioribus obedientiæ conservandæ, opportuna esse cognoscimus, salubriter providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, nulli Religiosorum ejusdem Societatis licere facultatibus Cruciatæ hujusmodi in quacumque mundi parte publicatæ, vel publicandæ, quoad eligendum Confessarium, & obtinendam absolutionem a casibus reservatis uti, nec eis quoad hanc eligendi Confessarium, & obtinendam absolutionem prædictam facultatem Cruciatæ hujusmodi suffragari, minusque præsentes Literas sub quibuscumque ejusdem Cruciatæ concessionibus, extensionibus, prorogationibus, & confirmationibus factis, & pro tempore quomodolibet faciendis compræhendi.

Sicque,

Clausulæ. §.4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Obstantia tolluntur. §.5. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §.6. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Secretarii Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo ejusdem Societatis, vel personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 31. Martii 1629. An.VI. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die ultima Martii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCI.

Confirmatio Decreti Congregationis Rituum super usus Baldachini, & assistentium, & aliorum Ministrorum pro Abbatibus Congregationis Olivetanæ Ordinis S. Benedicti.

Ista Congregatio approbata fuit primo a Joanne XXII. ut in ejus Const. XXXVI. Cum a Nobis. *Tom. III. Par. II. fol.* 191. *Sed ejus materiam vide ad Clem. VI. Const. III.* Solicitudinis. *ibid. fol.* 294.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

A S. Congr. Rituum nuper emanavit Decretum, prout hic subjungitur. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Silvius Favilla de Neapoli Procurator Generalis Congregat. Monachorum Montis Oliveti, quod nuper a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Sacris Ritibus Præpositis, emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Instante Patre Don Silvio Favilla de Neapoli Procuratore Generali Congregationis Monachorum Montis Oliveti, nomine Abbatum ejusdem Congregationis, ut attenta antiquissima consuetudine solemniter cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis celebrandi, recederetur, quoad eos a decretis aliàs hac de re editis in causis Firmana 28. Januarii 1606., & in Neapolitana 18. Martii 1617. Sacra Rituum Congregatio, sæpius audito eodem Procuratore Generali, & rationibus ab eo deductis mature consideratis, Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Cæsarino referente, censuit, & declaravit, in hac parte recedendum esse a dictis Sacræ Congregationis decretis, & licere Abbatibus Olivetanis solemniter, in tribus tantum Anni festivitatibus, celebrantibus, uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa: necnon assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex, ad summum, Monachorum sacris indumentis coloris solemnitati convenientis paratorum, ultra Diaconum, & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: ita ut iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut Sedes Episcopalis retineri consuevit: sed eorum Sedes retineatur in Ecclesia, iis tantummodo diebus, quibus solemniter celebratur, & dicti sex Monachi, ut supra parati, non in Sedibus Choralibus, sed super Scabellis sedeant, in situ congruo, juxta Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis: dictis Sacræ Congregationis Decretis in causa Firmana, & Neapolitana editis aliàs in suo robore permansuris. Die 17. Martii 1629.

Ad instantiam Procur. Gen. hujus Congr. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Silvius præfatus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi, pro firmiori illius subsistentia, inviolabilique observatione, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Approbatur. §.3. Nos specialem illi gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus dicti Silvii, ejusdem Congregationibus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, decretum præinsertum hujusmodi cum omnibus in eo contentis, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus: ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ præservativæ. §.4. Decretum hujusmodi, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§.5. Atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contraria removentur. §.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis danda fides. §.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in dignitate ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur,

beatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 4. Aprilis 1629. An.VI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 4. Aprilis 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Episcopus Maceratensis absente Principe Masserani deputatur Gubernator ad Sedis Apostolicæ beneplacitum cum facultate quamcumque in eodem Principatu Jurisdictionem exercendi.

Dilecto filio Jacobo Crispo Maceraten.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Tuis in Nos, & hanc Sanctam Sedem fidei, & devotionis, necnon integritate, doctrina, & rerum gerendarum usu, aliisque laudabilibus virtutum tuarum meritis inducimur, ut te rei, quæ Nobis maxime cordi est, administrandæ, libenter præficiamus, firma spe in Domino freti, te juxta datam tibi a Domino prudentiam desiderio nostro cumulate satisfacturum.

Franciscus Philibertus Princeps Masserani Ministros suos in locis sibi subjectis tuto mittere non potest.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus dilectus filius nobilis Vir Franciscus Philibertus Ferrerius Fliscus Princeps Masserani Vercell. Dioecesis ob dissensiones, seu differentias inter eum, & Universitates, & Homines locorum dicti Principatus, ab eodem Principatu, qui Feudum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ existit dudum absens sit, nec Officiales, seu Ministros suos, qui ipsius Principatus regimine, & gubernio intendant, tuto mittere valeat.

Episcopus Maceratensis deputatur Gubernator.

§.2. Nos ne propterea dictus Franciscus Philibertus Princeps, ejusque Jurisdictio, ac Universitates, & Homines Oppidorum, seu Locorum sub dicto Principatu compræhensorum, aliqua propterea detrimenta patiantur, simulque prospero illorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Te dicti Principatus, ac Terrarum, Oppidorum, Castrorum, Arcium, & Fortalitiorum, ac Locorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum in, & sub dicto Principatu quomodolibet compræhensorum, Gubernatorem cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritate, jurisdictione, honoribus, oneribus, provisione, salariis, & emolumentis solitis, & consuetis, & cum facultate in Marchionatu Crepacorii, & aliis Castris, seu locis sub illo compræhensis Prætorem, in illisque, ac dicto Principatu, aliisque locis infra expressis quoscumque alios Officiales, & Ministros, etiam speciali nota, & expressione dignos ad tui nutum amovibiles pro justitia administranda, constituendi, & deputandi, ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, Tibique per præsentes committimus, & mandamus, ut quam primum fieri poterit ad Principatum hujusmodi personaliter te conferas, necnon in Principatu, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, Fortalitiis, & locis prædictis quamcumque Jurisdictionem civilem, criminalem, & mixtam nostro, & Apostolicæ Sedis nomine exerceas, aliaque omnia, & singula, quæ pro felici Principatus, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, Arcium, Fortalitiorum, & locorum prædictorum, earumque Universitatum, & Hominum gubernio, prosperoque regimine necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna facias, dicas, geras, & exequaris, super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Atque omnibus Universitatibus, & locis, ut illi pareant, mandatur.

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon rebellionis, ac etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis omnibus, & singulis Principatus, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, Arcium, Fortalitiorum, & Locorum prædictorum, Universitatibus, Hominibus, & Personis, Prætoribus, Capitaneis, Castellanis, Magistratibus, & aliis Officialibus, ut Te in Gubernatorem hujusmodi, juxta tenorem præsentium recipiant, Tibique pareant, faveant, & assistant, Tuaque jussa, monita, & mandata, ea, qua decet obedientia, & fide exequantur, & adimpleant; alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Contrariis derogatur.

§.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Principatus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Gubernator nihil recipere, præter esculenta, & poculenta potest.

§.5. Volumus autem, quod de officio Gubernatoris hujusmodi recte, & fideliter exercendo, ac de non recipiendo aliquod genus muneris, præter esculenta, & poculenta, quæ triduo consumi possint, in manibus nostri, & ejusdem S. R. E. Camerarii debitum præstes in forma solita juramentum.

Dat. die 18. Aprilis 1629. An.VI.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Aprilis 1629. Pontificatus nostri Anno VI. (a)

(a) Hac eadem die, Literisque ejusdem exempli Pontifex deputavit Prætorem Marchionatus Crepacorii, & aliorum Castrorum, seu Locorum sub eodem Marchionatu compræhensorum, quæ etiam sunt Feuda Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Car-

CCCIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Cardinali de Richelieu absolvendi Hæreticos Regni Franciæ facultas conceditur.

Dilecto filio nostro Armando Joanni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali de Richelieu nuncupato.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Faculcas, de qua in Rubrica.

CUm ad salutem animarum Regni Franciæ maxime pertinere existimemus, si circumspectioni Tuæ hæreticos pœnitentes, & ad gremium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ redeuntes recipiendi, & absolvendi facultatem concedamus; Nos, qui pro pastorali munere id unum procurare tenemur, ut hæreticæ pravitatis errores ex hominum mentibus evellantur, & si quæ oves a veritatis semita deviarunt, in viam salutis revocentur, necnon de singulari pietate, prudentia, religionis zelo, aliisque eximiis virtutibus, quibus illarum largitor Altissimus personam Tuam multipliciter insignivit, plurimam in Domino fiduciam habentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, generalium adversus hæreticam pravitatem Inquisitorum a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, Tibi, ut ad decennium proximum tantum, quoscumque Regni Franciæ, illiusque Provinciarum, & Dominiorum eidem Regno subjectorum ad Te recurrentes utriusque sexus, tam laicos, quam clericos, & cujusvis ordinis regulares, hæreticos, schismaticos, & a fide catholica apostatas, atque aberrantes non tamen Italos, aut alios apud quos viget Sacrum Inquisitionis officium in judicio delatos, & condemnatos ab hæresibus, apostasia, & schismate, nec excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, quas propter hæreses, & excessus hujusmodi quomodolibet incurrerunt, dummodo corde sincero, & fide non ficta, hæreses, schismata, & errores hujusmodi coram Notario, & testibus publice, vel privatim, prout casus exegerit, ac Tibi visum fuerit, detestati fuerint, anathematizaverint, & objuraverint, ac se in gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ recipi, & admitti humiliter postulaverint, & præstito per eos jurejurando promiserint, quod talia deinceps non committent, neque committentibus præstabunt auxilium, consilium, vel favorem in forma ejusdem Romanæ Ecclesiæ consueta, in utroque foro, necnon quibusvis criminibus, excessibus, & delictis, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, injuncta eis, & eorum cuilibet pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis injungendis, prout eorum saluti expedire cognoveris, in foro conscientiæ dumtaxat auctoritate nostra absolvere, & liberare, eosque gremio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & unioni fidelium reconciliare, cæteraque in præmissis necessaria, & opportuna facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licite possis, & valeas, apostolica auctoritate, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum die 4. Maii 1629. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die quarta Maii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prohibitio, ne Ecclesiastici, tam seculares, quam regulares Neapolitan., nec in ædibus suis, nec in Ecclesiis, vel earum ambitu, lectiones legum, Medicinæ, vel aliarum artium liberalium Ecclesiasticis prohibitarum legant.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras apostolicæ servitutis curas, in illam jugiter incumbimus, ut publica Gymnasia ad juventutem liberalium artium disciplinis excolendam instituta, feliciter dirigantur, quapropter ea, quæ felici eorum directioni obesse, aut impedimento esse possent, quantum in Nobis est, removemus, & prohibemus, in hocque solicitudinis nostræ partes libenter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Prohibitio, de qua in Rubr.

§.1. Cum itaque, sicut pro parte dilecti filii nobilis viri Antonii Fernandez de Toledo Ducis de Alva Regni Neapolis Proregis, Nobis nuper expositum fuit, ipse pro felici publicorum Studiorum Civitatis Neapolitan. directione per Nos, ut infra provideri summopere desideret, Nos ejusdem Antonii Ducis, & Proregis votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, prosperoque, & felici eorumdem Studiorum regimini, & gubernio consulere volentes, supplicationibus dicti Antonii Ducis, & Proregis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: Ne in Civitate Neapolitan. Ecclesiastici, tam seculares, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regulares, absque Sedis Apostolicæ licentia in ædibus suis, nec in Ecclesiis, aut in Ecclesiarum ipsarum ambitu, nec in Monasteriis, aut Domibus Reularibus, Legum, Medicinæ, vel aliarum Artium liberalium, Ecclesiasticis a jure prohibitarum, lectiones legant, neque per quemcumque, & coram quibuscumque legi permittant, præsertim tempore, quo eædem lectiones in publicis Scholis dictæ Civitatis publice legentur, sub excommunicationis, & aliis per modernum, & pro tempore existentem nostrum, & dictæ Sedis Nuntium in Regno Nea-

Neapolis pro tempore commoran., infligendis, seu declarandis pœnis, cui opportunam ad hoc tribuimus facultatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Derogatio contrariorum. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præservatio Lectionum Theologiæ, & artium liberalium Ecclesiasticis permissarum. §.3. Per præsentes autem Lectiones Sacræ Theologiæ, aliarumque liberalium artium Ecclesiasticis permissarum, quæ etiam per laicos in eisdem ædibus, seu ambitu Ecclesiarum, vel in Monasteriis, seu Domibus regularibus, aut alibi pro servitio, etiam Ecclesiasticorum, & privatim legerentur, nullatenus intendimus prohibere.

Transumptis danda fides. §.4. Volumusque, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo dicti Nuntii munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum die 9. Maii 1629. An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die nona Maii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCV.

Quod Priores Genrales Ordinis Eremitarum Sancti Augustini utentes aliqua facultate, seu concessione à Sede Apostolica per literas obtenta, in patentium literarum expeditionibus, earum tenores de verbo ad verbum inserant; Neque ullo pacto quibusdam clausulis Oraculum sapientibus in hujusmodi expeditionibus post hac uti audeant.

Istius Ordinis materiam habes sup. ad Constitut. XXIX. Licet. *Alex. IV. Tom. III. f.* 373. *Alia vero quæ ibi non habes tamquam posterius edita vide in hujus Pont. Constitut. CXXII.* Romanus. *Tom. V. Par. V. fol.* 325.

Vivæ vocis oraculo omnia revocavit, præter ea, quæ facta fuerunt Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & eorum manu firmata Greg. XV. in *Constit. LXIII.* Romanus. *ibidem fol.* 37.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii debitum postulat, ut in his, per quæ Regularium personarum paci, & quieti consulitur, litibusque, & discordiis obviam itur, ejusdem officii partes, etiam per opportunæ declarationis ministerium interponamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Cum itaque sicut dilecti filii Priores Provinciales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Hispaniarum, & Indiarum, Nobis nuper exponi fecerunt, a decennio citra dilecti filii modernus, & alii Priores Generales Ordinis prædicti, qui pro tempore fuerunt in eorum patentibus literis, quibusdam clausulis oraculum sapientibus nimirum facto verbo cum Romano Pontifice, sive auctoritate apostolica Nobis ad hoc specialiter commissa, aliisque similibus, quando scilicet suarum literarum patentium, expeditionibus, seu concessionibus, quin effectum sortiantur Literæ Apostol. obsistant uti cœperint, ex hoc autem quamplurimæ lites, & discordiæ, ac scandala orta jam sint, & in dies oriantur. Causæ propter quas,

§.2. Nos inconvenientibus hujusmodi opportunæ declarationis nostræ remedio obvjam ire volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus, modernum, & alios dicti Ordinis Priores generales vivæ vocis oraculum à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice nequaquam habuisse, neque habere. Urbanus declarat modernos, & alios Priores hujus Ordinis non habuisse, neque habere a Rom. Pont. vivæ vocis oraculum.

§.3. Sicque, & non aliter, ab omnibus censeri, & observari; atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Sedis Apostolicæ Nuntios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Atque ita ab omnibus censeri, observari, & judicari debere decernit.

§.4. Inhibentes propterea in virtute sanctæ obedientiæ ac sub officii Prioris, seu Vicarii Generalis, vocisque activæ, & passivæ privationis, necnon excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrendæ, ac aliis arbitrii nostri pœnis, ne de cætero perpetuis futuris temporibus modernus, & pro tempore existens Prior, seu Vicarius Generalis dicti Ordinis, prædictis, vel aliis æquipollentibus clausulis in eorum patentibus literis uti ullo modo audeant, seu præsumant. Inhibet, ne de cætero hujusmodi clausulis oraculum sapientibus utantur sub pœnis ipso facto, ut hic, incurrendis.

§.5. Sed si eos aliqua facultate, seu concessione apostolica Motu proprio concessa, vel ab eis jam obtenta uti oportuerit, Literas nostras, & Romani Pontificis pro tempore existentis desuper expeditas, scilicet earum tenores de verbo ad verbum integre in suis patentibus literis inserant, alias firmis remanentibus pœnis prædictis eorum literæ patentes hujusmodi nullæ sint eo ipso. Modum utendi facultatibus ab Apostolica Sede obtentis in suarum patentium expeditionibus præscribit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, & quibusvis aliis etiam juramento confirmatione apostolica, Contraria prohibet obstare.

vel

vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Priori Generali, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Bullæ exemplis credi mandat.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Maii 1629. An. VI.

Datum in Arce Candulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris die 15. Maii 1629. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCCVI.

Prohibitio imposterum concedendi exemptiones Officiorum, & præsertim ea, quibus Fratres Provinciales, Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores Majores nuncupati Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gaudent, Fratribus ejusdem Ordinis, qui ea numquam exercuerunt, absque Sedis Apostolicæ expressa licentia.

De hoc Ordine vide in Constit. CXXII. Romanus, *Tom. V. Par. V. fol.* 325.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras apostolicæ servitutis curas, quibus circa universalis Ecclesiæ regimen assidue premimur, ea Nos præcipue sollicitos habet, ut personæ regulares divini numinis obsequiis sub suavi religionis jugo mancipatæ, juxta regularia earum instituta in pacis amœnitate salubriter regantur, & gubernentur, & propterea, si quæ earum felici gubernio obesse, aut in earum regularis disciplinæ observantia aliquod detrimentum vergere cognoscimus, ea, quantum cum Domino possumus removemus, & prohibemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constitutionis

§.1. Cum itaque sicut dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum, tam Hispaniarum, quam Indiarum Occidentalium Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecerunt, regularis disciplinæ observantia in eodem ordine a nonnullis annis citra plurimum defecerit, præsertim ab eo tempore, quo ejusdem Ordinis Priores Generales nimia facilitate, & nullo habito respectu concedunt exemptiones officiorum dicti Ordinis Fratribus, qui ea numquam exercuerunt, unde infinitæ confusiones, & discordiæ oriuntur, eo quod eædem exemptiones Fratribus, ut plurimum, minus benemeritis eas favoribus, & aliis modis extorquentibus, conceduntur, quandoquidem rationi consentaneum minime videatur, ut aliquis religiosus officii, quod numquam exercuit exemptionibus gaudeat æque, ac illi, qui illud exercuerunt, dilectus vero filius modernus dicti Ordinis Prior Generalis, ut asserunt, multis Fratribus dicti Ordinis qui numquam Provinciales fuerunt, ut Provincialium absolutorum, aliis vero qui numquam Definitores extiterunt, ut Definitorum, & aliis, qui nunquam verbum Dei prædicarunt, ut ejusdem verbi Dei Prædicatorum exemptionibus gaudeant, concessit, & indulsit.

Prohibitio, de qua in Rubr.

§.2. Nos inconvenientibus hujusmodi, quantum cum Domino possumus occurrere volentes, supplicationibus eorumdem Provincialium nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati; Ne de cætero prædictus modernus, & pro tempore existens dicti Ordinis Prior, seu Vicarius Generalis exemptiones officiorum ulli dicti Ordinis professori, qui ea prius non exercuerit, & præsertim eas exemptiones quibus illi, qui Provinciales, Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores majores nuncupati fuerunt, gaudent, absq. expressa Sedis Apostolicæ licentia concedere audeat, seu præsumat, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & suspensionis ab officio apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Decernentes nihilominus irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tolluntur.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Priori, seu Vicario Generali, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illarum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Bullæ exemplis danda fides.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum

Dat. die 25. Maii 1629. An.VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Maii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultatibus Cruciatæ eligendi Confessarium, & obtinendi absolutionem a casibus reservatis uti non possunt Monachi Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Portugalliæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ad ea solicitudinis suæ partes intendere debet, per quæ Religiosorum status in pace, & quiete tutius conservetur.

Monachi Cõgregat. PortugalliæConfessarios sibi eligunt, qui a casibus reservatis eos absolvant vigore privilegiorum Cruciatæ.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Abbas Gener. Monachorum Ord. S. Benedicti Congregationis Portugalliæ, Nobis nuper exponi fecit, Monachi d. Congregationis in vim facultatum Cruciatæ Sanctæ, Confessarios sibi eligant, qui eos a casibus reservatis absolvant, non sine gravi regularis disciplinæ detrimento.

Quod effici non posse declarat Pontifex.

§.2. Nos pro nostro Pastoralis muneris debito, ad ea, quæ ipsius Congregationis felici regimini, & gubernio, ac quieto, & pacifico statui esse cognoscimus opportuna, intenti, supplicationibus dicti Abbatis Generalis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, nulli Religiosorum dictæ Congregationis licere facultatibus Cruciatæ hujusmodi, in quacumque Mundi parte publicatæ, vel publican. quoad eligendum Confessarium, & obtinen. absolutionem a casibus reservatis uti, nec eis, quoad hanc eligendi Confessarium, & obtinendum absolutionem prædictam, facultates Cruciatæ hujusmodi suffragari, minusque præsentes Literas, sub quibuscumque ejusdem Cruciatæ concessionibus, extensionibus, prorogationibus, & confirmationibus factis, & pro tempore quomodolibet faciendis compræhendi;

Clausulas apponit.

§.3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obstantibus.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Maii 1629. An.VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 30. Maii 1629. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCCVIII.

Exemptio concessa Clericis Regularibus Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum à processionibus, & aliis actibus publicis.

De istorum Clericorum Regularium Congregatione notavi in Constit. XLII. Greg. XV. In Supremo. *Tom. IV. Par. IV. fol.* 404.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEbitum pastoralis officii Nobis ex alto commissi requirit, Nosque ad id promptos excitat, ut Regularium studio piæ vitæ, & puerorum institutionis sedulo vacantium ne ipsi ab illis distrahantur, quantum cum Domino possumus libenter annuamus.

Causæ hujus exemptionis.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Ministri Generalis Religionis seu Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatorum petitio continebat, videlicet, Clerici Presbyteri, aliique Superiores, & personæ d. Religionis, seu Congregationis a principio ejusdem Religionis institutionis, ut juxta pium eorum institutum, a quibuscumque occupationibus expediti, puerorum in bonis literis, & probis moribus, ac Doctrina Christiana, aliisque piis, & salubribus documentis eruditioni, & instructioni, & animarum saluti consulere, & invigilare possint, ad publicas processiones, quæ in Civitatibus, & locis, in quibus ipsa Religio, seu Congreg. propagata est, celebrantur, & ab Ordinariis locorum indicuntur, convenire minime consueverint, nihilominus ipsius Religionis, seu Congreg. Clerici, Presbyteri, aliique Superiores prædicti diversis in locis, ab eorumdem locorum Ordinariis, processionibus hujusmodi, contra eorum instituta, etiam sub censuris ecclesiasticis, interesse, & eas passim comitari cogantur, unde non solum ab eorum piis exercitiis non parum retrahuntur, sed etiam gravissima jurgia, & dissensiones inter eos, & aliarum Religionum Fratres, seu Monachos super praeeminentia oriri consueverunt; Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat eorumdem Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum instituti, non conveniat ad similes processiones accedere, & propria eorum instituta prætermittere; ipsique pro fugiendis scandalis, quæ præcedentiæ hujusmodi causa in-

ter eos, & aliarum Religionum Fratres, seu Monachos hujusmodi intercedere possent, cupiant ab interessentia in processionibus publicis hujusmodi, ut infra, eximi, & liberari. Quare pro parte ejusdem Ministri Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Exemptio, de qua in Rubr. §.2. Nos igitur qui justis, & honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, ipsos Ministrum Generalem, ac Clericos, Presbyteros, Superiores, & Religionis, seu Congreg. Scholarum Piarum hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ex voto Congregationis Venerab. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, eidem Ministro Generali, ac Primod. Religioni, seu Congreg. illiusque Clericis, Presbyteris, Superioribus, & personis nunc, & pro tempore existentibus, quod ipsi extra Urbem videlicet ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, in Urbe verò arbitrio dilecti filii nostri nunc, & Romani Pontificis pro tempore existentis Vicarii in d. Urbe in spiritualibus Generalis quibuscumq. processionibus, & aliis quibuslibet actibus publicis quocumque tempore de more, vel consuetudine, aut alias pro tempore faciendis, & celebrandis, aut ab Ordinariis locorum quibusvis indicendis, interesse minime teneantur, nec ubique locorum per quoscumque Ordinarios hujusmodi, aliasque personas inviti cogi, aut compelli possint, auctoritate apostolica perpetuo concedimus, & indulgemus, ipsosque desuper ab eisdem Ordinariis, vel aliis personis molestari, perturbari, aut inqnietari nullatenus umquam posse.

Decretum irritans. §.3. Irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Derogatio contrariorum §.4. Non obstantibus quibusvis Apost. ac Synodalibus, Provincialibusque editis, & edendis Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis. §.5. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 1. Junii 1629. An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1629. Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCCIX.

Absolvit Regem Catholicum, ejusque Ministros a censuris, in quas incurrerant ob exactum ante obtentum beneplacitum apostolicum ab Ecclesiis, & Ecclesiasticis Regnorum Castellæ, & Legionis subsidium octodecim millionum. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

§.1. Nuper a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Charissimo in Christo filio nostro Philippo &c. Cum autem, sicut ejusdem Majestatis tuæ nomine, Nobis nuper expositum fuit, Tu Gabellas, seu Sisas prædictas super vino, aceto, oleo, & carne in prædictis Castellæ, & Legionis Regnis pro servitio, sive subsidio decem, & octo millionum nummorum aureorum, juxta præinsertarum Literarum formam, & tenorem persolvendo, & per Laicos subditos eorumdem Regnorum Castellæ, & Legionis Tibi oblato imposítas, etiam ab Ecclesiis, & ecclesiasticis personis eorumdem Regnorum per Ministros, seu Officiales tuos antequam nostra, & Sedis prædictæ licentia, seu approbatio super præmissis accederet, per nonnullos menses exegeris, vel exigi feceris, contra sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum, necnon Bullæ in die Cœnæ Domini legi, & publicari consuetæ dispositionem, Cum Philippus Rex propter exactionem, sine Sedis Apostolicæ licentia, vectigalium ab Ecclesiasticis in censuras incurrisset;

§.2. Nos Majestatis tuæ, ac Ministrorum, seu Officialium tuorum prædictorum conscientiæ consulere, Teque, ac illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus ejusdem Majestatis tuæ nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Te, ac Ministros, seu Officiales tuos prædictos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis per Te, ac Ministros, seu Officiales tuos prædictos, præmissorum occasione quomodolibet incursis, modis, & formis infrascriptis, dicta auctoritate apostolica absolvimus, & liberamus, dictasque pœnas, ac pecunias ad quamcumque summam accedentes ex Gabellis, seu Sisis hujusmodi per eosdem Ministros, seu Officiales tuos, ab Ecclesiasticis, ut præfertur, exactas, Tibi gratiose remittimus, & condonamus. Eum absolvit Pontifex.

§.3. Volumus tamen, ut pœnitentiam, quam Confessarius idoneus, omnino eligendus, Tibi, ac Ministris, & Officialibus prædictis, propter præmissa duxerit injungendam adimplere, omnino teneamini, aliàs præsentes nullæ sint. Mandatque per eum adimpleri pœnitentiam a Confessario imponendam.

§.5. Non intendimus autem ex hac nostra absolutione, & condonatione inductam censeri, seu induci posse, futuris temporibus, aliquam etiam tacitam facultatem, vel appro- Per præsentem absolutionem non intelligitur absolutus ab a.

liis exactionibus indebitis. approbationem Gabellarum indebite exactarum, vel exigendarum per quoscumque ab Ecclesiis, & Ecclesiasticis prædictis, nec etiam in aliquo præinsertis Literis derogare, nec præjudicare, minusque novennium, vel summam decem, & octo millionum hujusmodi ampliare, quinimo præsentes Literas, omniaque, & singula in eis contenta, omnino, & cum effectu observari, & adimpleri, pecuniasque condonatas hujusmodi in prædicta summa decem, & octo millionum Clero excomputari debere, alioquin præsentes nullas, eo ipso fuisse, & esse declaramus, & decernimus.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obstantibus apostolicis, & in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 2. Junii 1629. An. VI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 2. Junii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCX.

Confirmatio quarumdam Constitutionum in Capitulo Generali Fratrum Discalceatorum Recollectorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

De his Fratribus vide notata ad Constitutionem CCLXXVI. Cum sicut, *sup. fol.* 139. *Et separationẽ a Calceatis, Con. CCXXIX.* In Sede, *hujus Pontificis sup. fol.* 62.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. SAcri Apostolatus Ministerio per abundantiam divinæ gratiæ (nullis licet nobis suffragantibus meritis) præsidentes, ex injuncti Nobis muneris debito Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, hisque propterea, præsertim in eorumdem Ordinum Capitulis Generalibus provide sancita fuisse comperimus, ut firma perpetuo, & illibata persistant, exactiusque observentur apostolicæ nostræ confirmationis robur libenter adjicimus, ejusdemque muneris partes propensis studiis impertimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Petitio Procuratoris Generalis. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Alonsus de Sanctissimo Sacramento Fratrum Discalceatorum Recollectorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Procurator Generalis, quod in Capitulo Generali eorumdem Fratrum de Mense Maii anni proxime præteriti 1628. celebrato, pro felici, prosperoque ipsorum Fratrum regimine, & gubernio Constitutiones editæ fuerunt tenoris subsequentis, videlicet:

Hic Summus Pontifex inserit duas distinctiones continentes Capita 67. Scilicet in prima distinctione Capita quadraginta, nempe Cap. 1. *Ubi nostri Instituti ratio, Religionisque nomen exponitur.* Cap. 2. *De uniformi vita ab omnibus etiam Superioribus observanda.* Cap. 3. *De indispensabili perpetuitate Regulæ, & Constitutionum.* Cap. 4. *De Officio Divino.* Cap. 5. *De horis cum cantu solemniter celebrandis.* Cap. 6. *De aliis ad Ecclesiam, & Missarum celebrationem spectantibus.* Cap. 7. *De oratione Mentali.* Cap. 8. *De suffragiis mortuorum.* Cap. 9. *De horis Fratrum obedientiæ.* Cap. 10. *De disciplinis.* Cap. 11. *De silentio.* Cap. 12. *De clausura, & modo exeundi.* Cap. 13. *De jejuniis.* Cap. 14. *De cibo.* Cap. 15. *De honesta animi recreatione post prandium.* Cap. 16. *De vestitu.* Cap. 17. *De Prælatorum circa communem usum, & epistolas providentia.* Cap. 18. *De Infirmis.* Cap. 19. *De Fratribus iter agentibus.* Cap. 20. *De Redemptione Captivorum.* Cap. 21. *De his, qui pro Redemptione Captivorum eleemosynas petunt.* Cap. 22. *De Redemptoribus.* Cap. 23. *De Ordinibus recipiendis.* Cap. 24. *De Confessionibus, & Confessoribus.* Cap. 25. *De Confessoribus Monialium.* Cap. 26. *De officio Concionatorum.* Cap. 27. *De levi culpa, & de ejus pœna.* Cap. 28. *De gravi culpa, & de pœna ei exhibenda.* Cap. 29. *De graviori culpa, & de pœna ei debita.* Cap. 30. *De gravissima culpa, & de pœna ei exhibenda.* Cap. 31. *De proprietariis.* Cap. 32. *De apostatis, & fugitivis.* Cap. 33. *De incorrigibilibus, & eorum expulsione.* Cap. 34. *De aliquibus declarationibus in pœnis prædictis observandis.* Cap. 35. *De absolutione apostatæ, vel excommunicati.* Cap. 36. *De recipiendis ad Ordinem.* Cap. 37. *De modo, & Cæremoniis, quibus Habitus conferri debet.* Capit. 38. *De instructione Novitiorũ.* Cap. 39. *De Professione.* Cap. 40. *De tradendo Habitu manentibus in Seculo, & de recipiendis ad beneficia Ordinis.*

In secunda vero distinctione Cap. 27. nempe Cap. 1. *De Capitulo Generali.* Cap. 2. *De Electoribus Capituli Generalis, & eorum convocatione.* Cap. 3. *De electione Vicarii Generalis.* Cap. 4. *De aliis ad electionem, & Capitulum spectantibus.* Cap. 5. *De electione, & officio Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ, & Regiæ.* Cap. 6. *De Officio Vicarii Generalis.* Cap. 7. *De Capitulo Provinciali.* Cap. 8. *De electione Provincialis.* Cap. 9. *De Vicario Provinciali, & ejus electione.* Capit. 10. *De prima die Capituli Provincialis, & de electione Definitorum, & Procuratoris Generalis Provinciæ.* Cap. 11. *De secunda die Capituli Provincialis.* Cap. 12. *De tertia die Capituli Provincialis.* Cap. 13. *De quarta die, & absolutione Capituli Provincialis.* Cap. 14. *De officio Provincialis.* Cap. 15. *De electionibus in communi, & in particulari.* Cap. 16. *De statu omnium Provinciarum, & de quibusdam aliis ad totum Ordinem spectantibus.* Cap. 17. *De Definitoribus, eorumque officio.* Cap. 18. *De officio Commendatorum.* Cap. 19. *De officio Vicarii Conventus.* Cap. 20. *De Capitulo Conventuali.* Capit. 21. *De Visitatore.* Cap. 22. *De ordine sedendi.*

dendi. Cap. 23. *De Collegiis, & Studentibus in eis*. Cap. 24. *De Bibliotheca, literarumque exercitio in aliis Conventibus*. Cap. 25. *De possessionibus habendis, & de domibus acceptandis de novo*. Cap. 26. *De bonis temporalibus*. Cap. 27. *De modo servando in petendis eleemosynis*.

Sequitur Bulla.

Petitur a Pontifice prædictarũ Constitutionum confirmatio.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Alonsus plurimum cupiat præinsertas Constitutiones hujusmodi, pro firmiori illarum subsistentia, ac inviolabili observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea, eorumdem Fratrum nomine, humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui Constitutiones hujusmodi, aliquibus Romanæ Curiæ Prælatis pietate, prudentia, doctrina, & Religionis zelo præstantibus, diligenter examinandas, & ubi opus foret, corrigendas commisimus, Fratres prædictos, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones præinsertas hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmat prout in Rub.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem Constitutiones, ac præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab eisdem Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, firmiter, & inviolabiliter perpetuo observari, & adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 2. Junii 1629. An. VI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 2. Junii 1629. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCCXI.

Confirmatio Decreti a Sacra Rituum Congregatione editi super usu Baldachini, & Ministrorum, ac aliarum Cœremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cassinensis, aliàs S. Justinæ de Padua.

De hac Congregatione vide notata ad Const. II. Julii II. Super Cathedram, *Tom. III. P. III fol. 260. Et de Definitorum electione, eorumque vacatione ab officio, ac dictæ auctoritate nonnulla ordinavit istemet Pontifex sup. in Const. CCLXVII,* Commissi, *fol. 126.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset Decretum Sacræ Congregationis Rituum emanatum super Pontificalibus ad favorem Abbatũ Congr. Cassinensis.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Pinellus Monachorũ Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti Procurator Generalis, quod aliàs a Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanavit Decretum tenoris subsequen. videlicet: Cum aliàs de Anno 1606. sub die 28. Januarii, Sacra Rituum Congregatio, instante Archiepiscopo Firman., interdixerit Priori S. Catharinæ Ordinis Canonicorum Regularium in eorum Ecclesia usum aliquarum Cœremoniarum, & de anno 1617. sub die 18. Martii illud Decretum ad instantiam bo. me. Cardinalis Caraffæ, Archiepiscopi Neapolitan. extenderit ad omnes Priores, & Abbates cujuscumque Ordinis, etiam Cassinen., ab hoc Decreto reclamavit Procurator Generalis Cassinen., & ad sacram Congregationem recursum habuit, asserens, suam Congregationem indefensam fuisse, & re mature, ac diligenter discussa, referen. bon. mem. Cardinale Lancellotto, Sacra Congregatio de anno 1618. sub die 12. Martii, censuit, quoad usum Baldachini, & quorumdam Ministrorum in aliis Decretis prohibitorum, recedendum esse a prædictis Decretis de annis 1606., & 1617. emanatis, & licere iisdem Abbatibus, quando solemniter celebrant, uti Baldachino, & apparatu, juxta eorum antiquissimam consuetudinem, ita tamen, ut modeste cum debita convenientia, sine pompa, & auro, atque in tribus ad summum festivitatibus quolibet anno utantur, prout in dictis Decretis latius continetur; Nunc demum Archiepiscopus Florentin. ad Sacram Congregationem accedens instetit prohiberi Abbati S. Mariæ ejusdem Civitatis Florentinæ Ordinis Cassinen. usum Baldachini, & dictorum Ministrorum, & aliarum multarum cœremoniarum in dedecus, & præjudicium suæ Archiepiscopalis dignitatis vergentium, & citato, & interveniente Patre Domi-

Domino Dominico Pinello ejusdem Congregationis Cassinensium Procuratore Generali, & partibus sæpe, ac sæpius auditis, ac negotio diligenter discusso, referente Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Pio, eadem Sacra Rituum Congregatio inhærendo dicto ultimo Decreto facto de anno 1618. censuit, & declaravit, licere Abbatibus Cassinen. quando solemniter celebrant, quod in tribus ad summum festivitatibus facere eis permittitur, uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, & aliquibus etiam Ministris paratis sacris indumentis. Quia vero numerus horum Ministrorum in aliquibus eorum Monasteriis erat valde excessivus, vetuit, ac prohibuit, ne iidem Abbates solemniter, ut supra celebrantes, alios possint habere Ministros sacris indumentis paratos, quam duos Diaconos, & Presbyterum assistentes, Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Evangelio, & Epistola, ac sex ad summum alios, duos cum Pluvialibus, duos cum Planetis, & duos cum Tunicellis coloris tempori convenientis: quoad reliqua vero in dictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis contenta, Sacra Congregatio eadem Decreta confirmavit, & quatenus opus sit, innovavit; inhibens omnibus Abbatibus Cassinensibus, ac serio præcipiens, ut in reliquis omnibus ea ad unguem inviolabiliter observent; eorumque dispositioni addidit, ut supradicti Abbates nullo modo debeant, nec possint habere, nec tenere sedem suam abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut sedes episcopalis retineri consuevit, minusque liceat supradictis sex Monachis paratis, ut supra, sedere in sedibus choralibus, ut Canonicorum secularium mos est, sed sedes pro Abbate solemniter celebrante retineatur in Ecclesia, iis tantummodo tribus diebus, quibus ipse Abbas solemniter celebrat, dictique sex Monachi parati sedere debeant loco congruo juxta Ecclesiarum convenientem situm super scabellis ad hunc effectum tunc appositis panno laneo coopertis. Die 29. Januarii 1628.

Quod instantiam Procuratoris Gener. approbat atque confirmat.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Dominicus prædictus plurimum cupiat, præinsertum Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & inviolabiliter observetur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nos ejus votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus; ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possent, supplemus.

Clausulas præservativas apponit.

§.3. Decretumque hujusmodi, necnon præsentes Literas cum omnibus in eis contentis semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi, illiusque Abbatibus, ac Monachis, & personis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, neque illos a quoquam quavis auctoritate super præmissis quovis modo, impediri, molestari, inquietari, vel perturbari umquam posse, nec debere.

Ita judicari decernit.

§.4. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Exequutores deputati.

§.5. Quocirca dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nuntiis, ac causarum Cur. Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatum, & Monachorum dictæ Congregationis requisiti fuerint, seu aliquis eorum requisitus fuerit, solemniter publican. eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Abbates, & Monachos prædictos præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permitten. illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, vel inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescen., invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantibus derogat.

§.6. Non obstante fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis, auctoritate præsentium, in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo per-

personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 11. Julii 1629. An. VI.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 11. Julii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Restitutionis Provinciæ Saxoniæ Fratrum Minorum de Observantia mediante recuperatione Conventuum e manibus hæreticorum, &c.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Capituli Generalis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus filius Josephus Bergaigne Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum Difinitor Generalis, ac super Provincias Germaniæ, Belgii, Hyberniæ, Angliæ, Scotiæ, & aliàs Commissarius etiam Generalis, quod alias in Capitulo Generali ejusdem Ordinis ultimo celebrato statutum, & decretum fuit, ut postliminio Provinciæ Saxoniæ S. Crucis nuncupata dicti Ordinis restitueretur, prout restituta existit. Unde concessa postmodum per Nos eidem Josepho per alias nostras, in simili forma Brevis expeditas Literas facultate, omnes nimirum Regulares Domus ipsius Ordinis in partibus Germaniæ existentes, & in antea per hæreticos, seu alios indebite occupatas recuperandi, & exinde plurimis Regularibus Domibus hujusmodi recuperatis divina favente clementia, dictus Josephus Dominica sexta post Pentecosten anni proxime præteriti 1628. prædictum Capitulum Provinciale ipsius Provinciæ Sanctæ Crucis in Domo Regulari Montis Sanctæ Mariæ prope Fuldam ejusdem Ordinis celebravit.

Josephus Bergaigne pristina jura Provinciæ S. Crucis competentia petit confirmari.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Josephus plurimum cupiat Provinciam hujusmodi ad Dei gloriam sic restitutam, quo firmius subsistat, omnia pristina ejus jura sibi competentia per Nos apostolica auctoritate confirmari, ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Cui annuit Pontifex.

§.3. Nos igitur prospero, felicique dictæ Provinciæ statui, quantum cum Domino possumus consulere, dictumque Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorū Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, restitutionem prædictæ Provinciæ, ut supra factam, omniaque, & singula illius jura sibi olim quomodolibet competentia apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes præsentes Literas, aliaque prædicta valida, firma, & efficacia existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Provinciæ in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ita per quoscumque judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tolluntur.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides danda.

§.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Junii 1629. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Junii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Cardinali ab Harach, & Apostolico apud Imperatorem Nuntio, cum eodem Imperatore super bonis, Decimis, Primitiis, rebus, Juribus, & actionibus quibuscumque ad Ecclesiasticos Regni Bohemiæ, non tamen ad Hospitale S. Joannis Hierosolymitani spectantibus, conveniendi, & transigendi.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

INter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, quibus pro nostri pastoralis officii debito jugiter angimur, illa Nos præcipue sollicitos habet, ut sacrosancta fides catholica dispersis, atque conculcatis inimici hominis zizaniis ubique gentium inviolata vigeat, & propagetur, hæresesque, & alii damnati errores è mentibus Christifidelium ubi peccatis hominum facientibus irrepserunt, per immensam Dei bonitatem penitus evellantur; Quapropter Nos, qui militantis ecclesiæ regimen, omnimodamque universi Dominici gregis a Christo Domino curam in Beatissimo Petro Apostolorum Principe accepimus; Et si Nos ad om-

ad omnium salutem procurandam, debitores agnoscamus, iis tamen Provinciis peculiare pastoralis vigilantiæ studium impendimus, quæ dextera Domini faciente virtutem e manibus hæreticorum non ita pridem ereptæ opem, & operam nostras magis implorare dignoscuntur, piosque Catholicorum Principum conatus, atque desideria ad id tendentia, favoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Causæ concedendæ facultatis.

§. 1. Cum itaque concitata retroactis temporibus in Regno Bohæmiæ per Principes, & potestates tenebrarum rebellione, furentibusque etiam armata hæresi, seditionibus, bellisque intestinis multa bona, & jura ecclesiastica partim direpta, partim occupata, & usurpata fuerint, ac ad præsens detineantur; Charissimus vero in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus pro suo avito, & spectato Religionis, ac Fidei Catholicæ hujusmodi zelo profligatis auxiliante Domino Deo exercituum, rebellibus hæreticis, sedatisque armorum motibus fidei prædictæ in dicto Regno, & illi adiacentibus Provinciis, bonorumque ecclesiasticorum restitutioni totis viribus incubuerit, & eorumdem hæreticorum conversioni, hæresumque prædictarum extirpationi pia solicitudine jugiter invigilet.

Facultas, de qua in Rubrica.

§. 2. Nos sperantes negotium restitutionis, extirpationis, & conversionis prædictarum eo faciliores progressus habiturum fore, quo major in ecclesiasticorum bonorum, & jurium possessionibus in dictis Regno, & Provinciis præteritorum temporum hujusmodi confusione, ut præfertur, occupatis, usurpatis, & detentis, nedum benignitas, & Indulgentia ab hac Sancta Sede ostendatur, sed etiam indemnitati Ecclesiarum prædictarum quantum cum Domino possumus consulatur; Nobisque persuadentes prædictarum Ferdinandum Romanorum Regem in Imperatorem electum, ob præclaram ejus in Nos, & Sedem eamdem observantiam, atque in reductione Regni, & Provinciarum hujusmodi ad ejusdem Ecclesiæ gremium, & veræ Fidei prædictæ confessionem, nostramque, & pro tempore existentis Romani Pontificis obedientiam singulare studium infrascripta facultate tamquam materna suæ pietatis exercendæ usurum, eamque ostensurum, tam in Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis, quæ adhuc extant conservandis, & manutenendis, quam dirutis, & eversis in dies instaurandis, occupatisque recuperandis, hisque sufficienter dotandis, ac reliquis denique vulneribus, quæ eorumdem temporum confusione Ecclesiæ ipsæ maxima acceperunt, medendis, & sanandis; De Ven: Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio Propagandæ in universo mundo fidei præpositorum consilio, dilecto filio nostro Ernesto Adalberto S. R. E. Presbytero Cardinali ab Harach nuncupato Ecclesiæ Pragen., ex concessione, & dispensatione apostolica Præsuli, necnon Ven: Fratri Joanni Baptistæ Archiepiscopo Thessalonicen. nostro, & sedis prædictæ apud eumdem Ferdinandum Regem in Imperatorem electum Nuntio, super bonis, Decimis, Primitiis, rebus, juribus, & actionibus quibuscumque Ecclesiasticis Regni Bohemiæ prædicti, non tamen ad hospitale S. Joannis Hierosolymitani quomodolibet spectantibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuerint, ac quocumque prætextu, vel causa occupata, & usurpata sint, ac detineantur, tam nostro, & ejusdem S. Sedis, quam Cleri secularis, & Regularis ejusdem Regni nominibus cum prædicto Ferdinando Romanorum Rege in Imperatorem electo conveniendi, concordandi, & transigendi, ac de eisdem bonis dispon endi, prout ad fidei Catholicæ in eodem Regno propagationem, ac manutentionem eisdem expedire visum fuerit, reservata tamen Nobis, & eidem Sedi de bonis, juribus, & redditibus vigore præsentium assignandis nostro, & dictæ Sedis arbitrio ad Dei servitium, & Ecclesiarum dicti Regni utilitatem disponendi, omnimoda facultate, & potestate, plenam, & liberam potestatem, & auctoritatem apostolica auctoritate tenore præsentium, concedimus, & impertimur.

§. 3. Non obstantibus nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis, quorum interest, & exprimendo valore Beneficiorum, ac de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon piæ memoriæ Simachi, quæ incipit: *Non liceat*: Ac Pauli II. Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & quibusvis aliis apostolicis, necnon in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum fundationibus, ac etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die septima Julii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

Datum die 7. Julii 1629. An. VI.

Unio

CCCXIV.

Unio quarumdam Domorum Regularium Provinciarum novi Regni Granaten., seu Quiten. in Indiis Occidentalibus Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini, sub gubernio Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis existentium, Fratribus Discalceatis dicti Ordinis, Congregationis Hispaniarum.

De hujusmodi Fratribus lege, quæ notavi ad Constit.XLIX. Pastoralis. *Tom.V. Par.IV. fol.*419. *Et ad aliam Constitut.LXXV.* Ad sacram. *Tom.V. Par.V. fol.*56. *Præter, quæ scito hunc Sanctissimum Pont. Congr. Italiæ horum Fratrum in quatuor Provincias divisisse, ut in Constit.CLXXXIX.* Ad uberes. *ut supr. fol.*5.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

UNiversalis Ecclesiæ regimini, nullis licet nostris suffragantibus meritis, sed immensa Redemptoris nostri benignitate præpositi, ex injuncti Nobis muneris debito Christifidelium sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis Altissimo famulantium votis, per quæ prospero, felicique eorum statui, atque progressui opportune consulitur, libenter annuimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis interponimus, ut iidem Christifideles in pacis amœnitate, ac justitia, & sanctitate coram Domino felicioribus in dies proficere valeant incrementis.

Fratres Discalceati Ordinis Erem. S. Augustini Provinciæ novi Regni Granaten. sub cura Fratr. Calceator. ejusdem Ord. existentes plurimum cupiunt uniri Congr. Fratr. Discalceat. Hispaniarum accedente expresso consensu Prioris Generalis, & Vicarii d. Cong.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Resurrectione Procurator generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini domorum Regularium Beatæ Mariæ de Candelaria, ac Sanctæ Crucis de la Popa in Provincia novi Regni Granaten., necnon S. Josephi de Panama ejusdem seu Quiten. Provinciæ in Indiis Occidentalibus sub cura, & gubernio Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis existentium, quod Fratres prædicti pro majori divini cultus incremento, ac Catholicæ Religionis propagatione, & feliciori eorum statu, & directione, se, & eorum domos prædictas dilectis etiam filiis Fratribus Discalceatis etiam nuncupatis dicti Ordinis Congregationis Hispaniarum per Nos, ut infra, uniri, & incorporari plurimum desiderent, & ad hoc dilectorum filiorum Prioris generalis dicti Ordinis, ac Vicarii dictæ Congregationis expressus accedit assensus. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eorum votis huiusmodi annuere de benignitate apostolica dignaremur.

Urban. Monasteria d. Provinciæ unit præd. Congr. ita ut unum corpus inter se absque ali- qua differentia constituant

§.2. Nos igitur, qui Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium pacem, felicemque statum sinceris desideramus affectibus, Franciscum, & Fratres primodictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Fratres Discalceatos primodictos, eorumque domos prædictas Fratribus Discalceatis Congregationis Hispaniarum Ordinis hujusmodi, itaut unum corpus simul, unamque Congregationem sub eisdem legibus, constitutionibus, & juribus constituant, nec aliqua inter eos sit differentia.

Fratres Provinc. sic unit. Vicar. Gener. d. Congr., & Commissario ad eorum gubernium Deputandis obedientiæ subesse debere declarat.

§.3. Ipsique primodicti Fratres Discalceati secundo dictis Fratribus hujusmodi sese conformare, necnon Vicario generali dictæ Congregationis, & Commissario ab eo ad domorum Regularium prædictarum regimen, & gubernium pro tempore deputan. subesse, eisque debitam obedientiam, & reverentiam in omnibus præstare debeant.

Et recursum ad Priorem Gen. Ordin. S. Augustini, ac Sedem Ap. concedit.

§.4. Ita tamen, ut iidem primodicti Fratres Conventuum Indiarum hujusmodi in eorum negotiis, & causis possint libere, & licite recurrere etiam per viam appellationis ad Priorem generalem dicti Ordinis Sancti Augustini, necnon ad Sedem Apostolicam, omisso medio, non secus atque si dicta unio quoad hoc facta non fuisset, apostolica auctoritate ten. præsentium perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Eisdem privilegia omnia, & indulta ipsi Congr. competentia concedit, ac eis pariformiter uti indulget.

§.5. Eisque primodictis Fratribus, & Regularibus domibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, concessionibus, & gratiis, quibus alii prædictæ Congregationis Fratres, eorumque domus de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere similiter, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si ab initio erectionis dictæ Congregationis primo dicti Fratres, eorumque domus Regulares prædictæ eidem Congregationi unitæ, & incorporatæ fuissent, auctoritate, & ten. prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas addit.

§.6. Decernentes, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primodictis Fratribus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Decretum irritans apponit

§.7. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nun-

Nuntios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.8. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis, ac Domorum, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum ten. præsentibus pro sufficienter expressis haben., illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fidem mandat.

§.9. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 16. Julii 1629. An. VI.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 16. Julii 1629. Pontificatus nostri Anno VI.

CCCXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Episcopo Osnaburgensi facultas conceditur erigendi Academiam in ipsa Civitate Osnaburgensi; cui quidem Academiæ cæterarum Academiarum privilegia conceduntur.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAlvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices, licet immeriti, gerentes in terris, ingenti utique desiderio ducimur, & cura propensioris solicitudinis excitamur, ut Academiæ, aliaque Literarum studia, per quæ tenebrosa ignorantiæ caligo expellitur, scientiarum thesaurus acquiritur, veritas agnoscitur, pestifera hæresis extirpatur, funditusque tollitur, fides catholica, & divinus cultus augetur, atque ad specialis, & temporalis gaudii gloriam pervenitur, laudabilibus incrementis dirigant ubilibet, & propensius invalescant in illis potissime locis, & partibus, quæ idonea, & accommoda fere noscuntur ad multiplicanda doctrinæ semina, & germina salutaria producenda.

Causæ Academiam erigendi.

§.1. Sane pro parte Venerabilis Fratris nostri Francisci Gulielmi Episcopi Osnaburgen., & Sac. Rom. Imper. Principis Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod Civitas Osnaburgen., in qua olim claræ memoriæ Carolus Magnus Romanus Rex, & Imperator Augustus post fundatam, & institutam in ea, quam Saxoniæ Metropolim esse cupiebat Sedem Episcopalem, Scholas publicas, in quibus Sacra Theologia, & liberales artes, ac lingua potissimum Græca, & Hæbraica publice docerentur, & quas quasi Seminarium, e quo viri eruditi in totam Saxoniam prodirent, esse voluerat, fundaverat, & instituerat, cujusque, & fundatoris mens fuerat, ut Scholæ hujusmodi, quæ jam ab octuaginta circiter annis injuria temporum, & bellorum, ac pestiferæ hæresis, qua tota fere Diœcesis Osnaburgen., in qua etiam Parochiæ supra tercentę enumerantur, infecta est, & Parochis doctis destituta, aboleverunt, publicæ, ac totius quasi Saxoniæ primariæ essent, prout ex ipsis historiis, & antiquis illorum temporum monumentis facile colligi potest, celebris admodum, & populosa, ac situ ad Fluvium Hasan jucundo, atque ad studia, tum propter illius, ac locorum viciniorum Incolarum bonam indolem, propter Annonæ, & commeatus opportunitatem, aliasque commoditates non parum commoda existit, necessariumque omnino videtur ad evellendam hæresim, formandos Parochos, & Ecclesias recte procurandas, eo maxime, quia in vicinis ditionibus, Principatibusque impiarum Lutheri, & Calvini sectatores publicas pravæ dictarum sectarum, & erronei dogmatis habent Scholas, seu Academias, nempe Hemstaduen., Bremen., Rentelen., Marspurgen., Giessen., & forsan alias, ad quas illius Diœcesis multi Incolæ proficiscuntur, haustumque ibi hæresum virus in Civitatem, & Diœcesem, Populumque, & Plebem, uti experientia docet, effundunt; quod sine solida Philosophiæ, & Theologiæ traditione, ac disciplina fieri nequit, ut viri eruditi ad pastoralia officia formentur.

Quam Franciscus Episcopus erigi curat.

§.2. Et propterea idem Franciscus Gulielmus Episcopus provide advertens, se in ipsa Civitate, utpote ad id, ut præfertur, non parum apta, & commoda pro infrascriptis facultatibus Academia, ut infra, erigatur, maxima, tam Ecclesiæ, quam universæ reipublicæ christianæ commoda esse inde oritura, & hac via adolescentes ingeniosos, qui incredibili cum sumptu, parique animi, & corporis periculo in exteras regiones obligantur esse remansuros, & ibi frequentes, atque idoneos, tam ex Civitate, & Diœcesi hujusmodi, quam aliis finitimis Civitatibus, Oppidis, & locis, etiam hæreticis non defuturos, qui ad hujusmodi studia concurrant.

Et petit.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Franciscus Gulielmus Episcopus Academiam pro Philosophia, & Theologia publica in ipsa Civitate Osnaburgen. per Nos, ut infra erigi, atque institui, aliaque infrascripta fieri, atque ordinari summopere desideret. Quare pro parte ejusdem Francisci Gulielmi Episcopi Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsius

ipsius Civitatis Osnaburgen. decori, & venustati, ac illius Civium, & Dioecesanorum animarum saluti, & commoditatibus in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Ad quod efficiendum facultates eidē conceduntur.

§.4. Nos igitur attendentes, quod ex literarum studio animarum salus maxime procuratur, ipsumque Franciscum Gulielmum Episcopum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, atque ædificiorum ad usum dictæ Academiæ constructorum situationes, confines, vocabula, denominationes, qualitates, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in ipsa Civitate Osnaburgen., & in ædibus a Collegio per eumdem Franciscum Gulielmum Episcopum magno sumptu constructis unam publicam Academiam, in qua a Religiosis Societatis Jesu, seu aliis Professoribus, vel Lectoribus Philosophia, & Theologia Scholastica publice doceantur, ad instar aliarum Academiarum, tam in Transalpinis Provinciis, & Regnis, quam alias ubilibet institutarum, ex nunc, prout postquam idem Franciscus Gulielmus Episcopus sufficientem dotem pro præmissis omnibus de propriis patrimonialibus, aut aliis laicalibus bonis, non autem ex redditibus Beneficiorum Ecclesiasticorum, vel pro illorum dote, aut in alios pios usus destinatis, & relictis perpetuo valide, & efficaciter, ac realiter, & cum effectu donaverit, & assignaverit, & non alias apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo, sine tamen alicujus præjudicio, erigimus, & instituimus: illique sic erectæ, & institutæ pro ejus onerum supportatione redditus per eumdem Franciscum Gulielmum Episcopum, ut præfertur, assignandos ex nunc, prout postquam illos assignaverit, dicta auctoritate, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Et hujusmodi Academiæ cæterarum Academiarū privilegia conceduntur.

§.5. Et insuper ejusdem Academiæ Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, aliisque illius Ministris, & Officialibus, ac personis, necnon membris, & subditis pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, antelationibus, prærogativis, favoribus, & gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibusvis aliis, tam superioris, quam inferioris Germaniæ Academiis, illarumque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, ac aliis Ministris, Officialibus, & personis, illarumque membris, & subditis pro tempore etiam existentibus in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet apostolica, vel alia auctoritate, aut aliàs quomodolibet concessis, seu etiam præscriptis, ac imposterum conceden., vel præscriben., ac quibus illi, & illæ de jure, usu, privilegio, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad instar, sed pariter, & pariformiter, ac æquipollenter, & sine ulla prorsus differentia, etiam per viam communicationis, seu novæ concessionis, dummodo tamen illa sint in usu, nec revocata, nec sub aliqua revocatione compræhensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis minime contraria, uti, frui, potiri, & gaudere.

Doctoribus quoque concessa privilegia.

§.6. Et præterea, quod ejusdem Academiæ vigore earumdem præsentium erectæ Scholares, tam seculares, quam quorumvis Ordinum, & Militiarum regulares illuc undecumque advenientes, qui inibi Philosophiæ, & Theologiæ studebunt, ut eorum in facultatibus hujusmodi peractis cursibus, ac alias servatis servandis, prout moris est, & in aliis, tam superioris, quam inferioris Germaniæ Studiorum Generalium Universitatibus observari consuevit, & solet, & tam ibi Studentes, quam etiam alii, qui in aliis similibus Academiis, & Universitatibus quibuscumque catholicis studuerint, & post suorum Studiorum in eisdem facultatibus cursus peractos eo advenerint, inibi ad Baccalaureatus, Licentiaturæ, & Magisterii gradus promoveri, & postquam promoti fuerint, disciplinas, & artes, in quibus graduati fuerint, tam in prædicta, quam aliis quibuscumque Academiis, seu Studiorum Generalium Universitatibus, & aliis Gymnasiis quibuslibet, ac alias etiam ubilibet voluerint docere, legere, interpretare, ac in dictis disputare, necnon quoscumque gradui, seu gradibus per eos susceptis convenientes actus exercere.

Eidem Episcopo potestas facta condendi statuta.

§.7. Postremo dicto Francisco Gulielmo Episcopo, ut ipse, & pro tempore existens Episcopus Osnaburgen. una cum Rectore ipsius Academiæ, ut præfertur, erigendæ, pro felici, & prospero regimine, & administratione Academiæ hujusmodi, illiusque Rectorum, Magistrorum, Doctorum, Lectorum, & aliorum ejus officialium electione, nominatione, receptione, administratione, & scholarium institutione, visitatione, & correctione, quæcumque Statuta, Ordinationes, & Capitula licita, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concil. Trid. Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contrarias edere, condere, & promulgare, ac pro rerum, & personarum, ac temporum varietate, & qualitate, mutare, corrigere, reformare, ac alia de novo edere, condere, & ordinare; necnon super illorum observatione pœnas per contumaces, & contravenientes, vel in fractores incurrendas imponere libere, & licite valeant, auctoritate apostolica, & tenore præmissis indulgemus.

Clausulæ.

§.8. Demum dictas præsentes, tamquam in divini cultus, & bonorum operum, ac fidei

fidei orthodoxæ augmentum tendentes perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, judicari, ac definiri debere; ac si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatio contrariorum. §.9. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, necnon in synodalibus, provincialibusq; Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque aliarum Universitatum Studiorum Generalium, ac Academiarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & Literis Apostolicis, eisdem Academiis, illarumque Rectoribus, aliisque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ pœnales. §.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 22. August. 1629. An. VII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo nono, undecimo Kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXVI.

Taxa reddituum exigendorum pro Clericis alendis in Seminario Romano denuo præscripta.

Alumnorum Seminariorum materiam lege in Const. Clem. VIII. Tom. V. P. I fol. 366. ubi vide quid dicti Alumni gerere debeant quoad pietatem, precationes, virtutes, studium orationis, & literarum custodiam.

URBANUS PAPA OCTAVUS

URBIS

Confirmatio applicationis, seu assignationis annuorum reddituum pro manutentione, seu subventione Seminarii in Urbe erecti.

Motu proprio &c.

§.1. Cum sicut Nobis innotuit, pridem felicis recordat. Pius Papa Quartus Prædecessor noster, pro perpetua Seminarii puerorum ecclesiastici, per eum in Urbe apostolica auctoritate erecti, & instituti, necnon illius, ejusque Rectoris, & Alumnorum, aliorumque Ministrorum pro illius servitio necessariorum sustentatione, annuam, & perpetuam pecuniariam Collectam, seu Taxam super diversorum Urbis, & illius districtus Monasteriorum, seu aliorum Regularium diversorum Ordinum locorum, necnon ejusdem Urbis Basilicarum, Mensarum Capitularium, ac aliarum cum cura, & sine cura Ecclesiarum, ac Beneficiorum, & Cappellaniarum fructibus distincte impositam, & repartitam, ac per Monasteriorum, seu aliorum Regularium locorum hujusmodi Abbates, seu alios Superiores, aut perpetuos Commendatarios, vel alios Administratores, quavis auctoritate, & dignitate, etiam Cardinalitia fungentes, necnon Basilicarum, & aliarum Collegiatarum Capitula, cæterarumque Ecclesiarum cum cura, & sine cura hujusmodi Rectores, ac perpetuos Beneficiatos, & Cappellanos Beneficia, & Cappellanias hujusmodi pro tempore obtinentes, annis singulis, in certis tunc forsan expressis terminis, ipsius Seminarii Rectori, aut ejus Ministris, vel Procuratoribus pro rata quemlibet tangente integre solvendam, juxta normam, seu ordinem impositionis Taxæ hujusmodi desuper emanatam, tenoris sequentis, videlicet. Refert Taxã factam a Pio Quarto.

Nota Monasteriorum, Capitulorum, Parochiarum, Cappellarum, & Ecclesiarum, quæ manutentioni Clericorum Seminarii contribuere debent.

Monasterium Criptæferratæ scuta 150. Taxa.
Monasterium Farfense sc. 150.
Monasterium Sublacense sc. 250.
Monasterium S. Gregorii sc. 85.
Monasterium Triumfontium sc. 200.

Mona-

Monasterium S. Laurentii sc.60.
Capitulum S. Mariæ Majoris sc.130.
Capitulum S. Petri in Vaticano sc.1300.
Capitulum S.Joannis Lateranensis sc.218.
Capitulum S.Laurentii in Damaso sc.132.
Capitulum S. M. in Transtyberim sc.66.
Capitulum S. Mariæ Rotundæ sc.15.
Capitulum S.Mariæ in Vialata sc.107.ob.40.
Capitulum S. Marci sc.15. ob.75.
Capitulum S. Nicolai in Carcere sc.12.
Capitulum S. Eustachii sc.63. ob.50.
Capitulum S.Angeli in Foro Piscium sc.27. ob.50.
Capitulum SS.Juliani, & Celsi sc.38. ob.50.
Capitulum S. Anastasiæ sc.10.
Capitulum S. Mariæ in Cosmedin scut.38. ob.50.
Capitulum S. Laurentii in Lucina sc.11.
Parochialis Ecclesia S.Mariæ in Posterula scut.5.
Parochialis Ecclesia S.Blasii della Fossa.sc.6.
Parochialis Ecclesia S. Salvatoris delle Cupelle sc.5.
Parochialis Ecclesia S. Stephani in Piscinola sc.10.
Parochialis Ecclesia S. Andreæ de Funaris scut.4.
Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Vallicella scut.6.
Parochialis Ecclesia S. Salvatoris in Primicerio sc.5.
Parochialis Ecclesia SS. Simonis, & Judæ scut.6.
Parochialis Ecclesia S. Nicolai in Navona scut.7.
Parochialis Ecclesia S. Agnetis in Navona scut.10.
Parochialis Ecclesia S.Blasii de Annulo sc.5.
Parochialis Ecclesia S. Salvatoris de Curtibus sc.5.
Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Grottapinta sc.12. ob.50.
Parochialis Ecclesia S. Simeonis sc.5.
Parochialis Ecclesia S. Cæciliæ in Monte Jordano sc.4. ob.50.
Parochialis Ecclesia S. Thomæ in Parione sc.4. ob.50.
Parochialis Ecclesia Sancti Joannis in Ayna sc.4. ob.50.
Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Cacaberis scut.4.
Parochialis Ecclesia S. Laurentii in Monte scut.4.
Parochialis Ecclesia S. Joannis della Pigna scut.5.
Parochialis Ecclesia S. Blasii ad Scalas Campitelli in Ara-Cœli sc.4. ob.50.
Parochialis Ecclesia S. Salvatoris in pede Pontis sc.4.
Parochialis Ecclesia S. Benedicti alla Regola scut.5.
Parochialis Ecclesia S.Sebastiani della Valle scut.5.
Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Publiculis scut.5.
Parochialis Ecclesia S. Martinelli sc.7.
Parochialis Ecclesia S. Blasii della Tinta scut.7.
Parochialis Eccl. S. Leonardi in Judæa sc.2.
Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Campitello sc.2.
Parochialis Ecclesia S.Martini in Foro Boario sc.7.
Parochialis Ecclesia S.Mariæ de Curtis sc.5.
Cappella S. Pauli in S. Maria in Campitello scut.25.
Cappella S. Luciæ in S. Cæcilia in Monte Jordano sc.3. ob.51.
Cappella S. Andreæ ad Columnam in S.Maria in Via sc.2. ob.25.
Cappella SS. Petri, & Pauli in S. Angelo in Foro Piscium sc.2. ob.50.
Cappella SS. Laurentii, & Antonii in S.Stephano del Cacco sc.2.
Monasterium Monialium Turris Speculorum sc.2.
Cappella in S. Maria Rotunda sc.2.
Cappella Sanctissimæ Trinitatis in S. Eustachio sc.2.
Cappella SS. Patris Mutii, Coprete, & Alexandri in S. Maria in Vallicella sc.4.
Cappella S. Nicolai in S. Maria in Campitello sc.7. ob.50.
Cappella S. Joannis Baptistæ in S. Barbara scut.2.
Cappella S. Nicolai in S. Maria in Via-Lata sc.1. ob.80.
Cappella S. Nicolai in Monte in S. Marco scut.4.
Cappella S. Mariæ Magdalenæ in S. Joanne Lateranensi sc.25.
Cappella SS. Philippi, & Jacobi in S. Laurentio in Lucina sc.7.
Cappella S. Jo: Baptistæ, & S. Luciæ in Sancto Celso sc.4.
Cappella SS. Sergii, & Bacchi in S. Hadriano scut.4.
Cappella S. Mariæ Innocentii Papæ Octavi in S. Petro in Vaticano sc.12.
Cappella S. Petronillæ in S. Petro in Vaticano sc.5.
Cappella S.Marci in S.Petro in Vatic. sc.10.
Cappella S.Nicolai in S. Eustachio sc.1. 50.
Cappella S.Francisci in S.Marco sc.1.ob.50.
Cappella S. Cæciliæ in S. Maria de Planctu sc.2. ob.25.
Cappella S. Joannis in S. Laurentio in Lucina sc.1. ob.50.
Cappella S. Mariæ Magdalenæ in S.Angelo in Foro Piscium sc.1. ob.50.
Cappella Sanctissimæ Nativitatis in S.Celso sc.2. ob.20.
Cappella S. Annæ, & Conceptionis B.Mariæ Virginis in S.Laurentio in Damaso scut.2. ob.50.
Cappella Sanctissimi Crucifixi in S.Laurentio in Damaso sc.2.
Cappella S. Joannis Baptistæ in S. Laurentio in Lucina sc.1. ob.50.
Cappella S. Luciæ in S. Laurentio in Damaso scut.2.
Cappella S. Mariæ Misidianæ in S. Celso scut.2.
Cappella S. Margaritæ in S. Laurentio in Damaso scut.2.
Ecclesia S. Joannis in Campo sc.10.
Cappella B.Virginis, & S.Laurentii in S. Angelo in Foro Piscium sc.3.

Tempora solutionum.

§.2. Quoad S. Petri, & S. Mariæ in Via-Lata Capitula, in tribus solutionibus distinctis, videlicet: quoad S. Petri in qualibet Resurrectionis Dominicæ pro secunda, & Assumptionis Beatæ Mariæ pro quarta, & in qualibet Nativitatis Dominicæ festivitatibus pro reliquorum septingentorum scutorum summis, Ratæ, Collectæ, seu Taxæ hujusmodi, & idem Capitulum S. Petri tangentis: & quoad Capitulum S. Mariæ in Via-Lata hujusmodi in tribus æqualibus solutionibus, nempe in eisdem Festivitatibus Ratæ Impositionis, Collectæ, seu Taxæ hujusmodi ipsum tangentis. Quo vero ad Monasteria, & aliarũ Collegiatarum Capitula, & Parochialium, & aliarum Ecclesiarum præfatarum Rectores, ac Cappellanos, & Cappellanias superius expressas, seu alia Beneficia hujusmodi pro tempore quomodolibet obtinentes, in duabus æqualibus solutionibus Ratæ quemlibet tangentis, pro una videlicet in Domini Nostri Jesu Christi, & altera medietatibus Ratæ quemlibet tangentis hujusmodi in B. Joannis Baptistæ Nativitatum festivitatibus, integre perpetuis futuris temporibus persolvenda imposuerit.

Seminarii administratio, & cura commissa Vicario Urbis, & Soc. Jesu Generali, &c.

§.3. Ipsumque Seminarium sic erectum, & institutum Curiæ, Regimini, & Administrationi Præpositi Generalis, & Presbyterorum Soc. Jesu, & sui, ac Romani Pontificis pro tempore existentis in dicta Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis tutelæ, patrocinio, & protectioni commiserit.

Deputatio Commissarii pro exactione Taxæ factæ à Pio V.

§.4. Et subinde piæ memoriæ Pius Papa Quintus similiter Prædecessor noster ipsius Seminarii indemnitati consulere cupiens, & ut facilius annuæ Collectæ, & Taxæ hujusmodi eidem Seminario pro tempore debitæ facilius exigerentur, bonæ memoriæ Jacobo, dum vixit, Tituli Sanctæ Mariæ in Cosmedin Presbytero Cardinali Sabello nuncupato, tunc suo in Urbe, & ejus districtu in eisdem spiritualibus Vicario licentiam, & facultatem unum, vel plures Commissarios ad exactionem Collectæ, seu Taxæ hujusmodi, & pecuniarum illius occasione tunc debitarum, & in futurum quandocumque debendarum, ab illarum debitoribus, etiam Episcopis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Abbatibus, & aliis quarumcumque Ecclesiarum, & Monasteriorum Prælatis, seu Commendatariis, aut aliis Administratoribus, necnon Basilicarum, aliarumque Collegiatarum Capitulis, & aliis quibuscumque, etiam de necessitate exprimendis, cum facultatibus amplissimis ad id necessariis deputandi, Motu simili concesserit, prout in diversis decretis, seu aliis scripturis desuper confectis, plenius dicitur contineri.

Confirmatio rerum omniũ prædd. ab Urbano Papæ VIII.

§.5. Nos decretorum, seu scripturarum desuper confectarum hujusmodi tenores, etiam veriores, præmissis tamen minime contrarios, ac datam præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ac hujusmodi Seminarii manutentioni, ac felici progressui in præmissis opportuna ratione consulere volentes, Motu simili, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, & de apostolicæ potestatis plenitudine Collectam, seu Taxam, vel assignationem præfatas, prout in prædicta nota continetur, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui forsan desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Prædicti omnes ad solutionem Taxæ tenentur.

§.6. Decernentes, omnium, & singulorum Monasteriorum Abbates, seu Commendatarios, aut alios Administratores, necnon Basilicarum prædictarum, aliarumque Ecclesiarum Capitula, ac singulas Ecclesias, ac Cappellanias præfatas nunc, & pro tempore quomodolibet in titulum, Commendam, aut aliàs obtinentes, quavis etiam Episcopali, vel Cardinalitia, aut alia quavis auctoritate, & dignitate præfulgentes;

Pro unitis etiam, suppressis, incorporatis, &c. solvendum.

§.7. Necnon Ecclesiarum, seu Mensarum Capitularium, aut aliorum Locorum piorum, quibus forsan aliqua ex Monasteriis, Ecclesiis, Cappellaniis, seu aliis Beneficiis præfatis, etiam prævia illorum perpetua suppressione, & extinctione, concessa, aut etiam unita, annexa, & incorporata, vel etiam eorumdem Monasteriorum, & Mensarum Capitularium fructus in toto, vel in parte, etiam per viam dismembrationis, seu aliàs apostolica, vel alia canonica auctoritate applicati, & appropriati fuerunt, Capitula, Rectores, seu Administratores nunc, & pro tempore existentes ad integram solutionem Taxæ, seu Collectæ hujusmodi pro rata eorumdem fructuum illis, ut præfertur, unitorum, & incorporatorum, seu aliàs applicatorum, & appropriatorum a die, qua singulæ uniones, annexiones, & incorporationes, aliæque applicationes suum sortitæ fuerunt effectum; & aliàs juxta formam Notæ, Impositionis, Taxæ, seu Collectæ hujusmodi, ejusdem Seminarii Rectori, seu illius Agentibus, vel Ministris, debitis, & consuetis locis, & temporibus faciendam efficaciter teneri, ac omnino obligatos esse, & fore.

Facultates Vicarii circa exequutionem solutionum.

§.8. Ac eos, eorumque singulos a præfatæ Urbis Vicario, seu Seminarii Rectore, vel aliis Ministris præfatis a Vicario hujusmodi deputatis, omnibus, & singulis juris, & facti remediis necessariis, & opportunis, manu regia, ac sine figura, & strepitu Judicii, etiam per fructuum hujusmodi sequestrationem, appellatione postposita, cogi, & compelli posse, sic, &c.

Clausula sublata.

§.9. Quæ, & non aliàs, per quoscumque Judices, &c. etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata &c. judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari &c.

Decretum irritans.

§.10. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & Romani Pontificis etiam pro tempore existentis in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus Generali per apostolica scripta mandamus,

mus, quatenus ipse, si & postquam præsentes sibi præsentatæ fuerint, per se, vel per alium, seu alios, easdem præsentes, & in eisdem contenta quæcumque, quandocumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris ejusdem Seminarii pro tempore existentis fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque, ac eorum singulis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta quæcumque per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter observari, & per singulorum Monasteriorum præfatorum Abbates, seu perpetuos Commendatarios, aut alios Superiores, ac Ecclesiarum Capitula, Rectores, & Cappellanias præfatas pro tempore quomodolibet obtinentes, quavis auctoritate, vel dignitate, etiam Cardinalitia fulgentes, omnes, & singulas pecuniarum præstationes prædictas, aut illarum ratas pro tempore debitas, manu regia, & sub censuris, & pœnis sibi benevisis, integre persolvi, necnon ejusdem Seminarii Rectorem pro tempore existentem, ejusdem Seminarii Alumnos, cæterasque illius personas præsentibus pacifice frui, & gaudere.

Sub censuris, & pœnis.

§. 11. Non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper per quoscumque, contra earumdem præsentium formam, & tenores indebite molestari, perturbari, vel inquietari.

Derogatio contrariorum

§. 12. Contradictores appellatione postposita compescendo, ac in legitimis super his habendis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Concilii Tridentini aggravando, invocato ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis apostolicis, necnon in synodalibus, provincialibusque, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon singulorum Monasteriorum, ac singularum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, &c. roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illis, illorumque Abbatibus, Commendatariis, Capitulis, & Canonicis, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus, vel aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. latissime, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Subscriptio Papæ.

Fiat Motu proprio M.

Clausulæ facultativæ.

§. 13. Et cum absolutione a censuris ad effectum &c., & quod singularum Literarum, seu decretorum, aliarumve scripturarum Prædecessorum prædictorum tenores, præmissis tamen minime contrarii, habeantur pro expressis, vel in toto, vel in parte exprimi possint, & de perpetuis approbatione, confirmatione, roboris adjectione, defectuum suppletione, decreto, derogatione, aliisque præmissis latissime extendendis.

Sola Signatura sufficiat.

§. 14. Et quod pro præmissorum omnium, & singulorum etiam denominatione, qualibet nuncupatione, invocatione annexorum, aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in Literis, seu, si videbitur, sola præsentium signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, Regula quacumque contraria non obstante.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 15. Cum decreto, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu ipsius Vicarii subscriptis, & sigillo ejusdem Vicarii, vel personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique in judicio, & extra illud fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Regulares, & alii obtinentes hujusmodi beneficia unita, ad Taxam illorum teneantur.

§. 16. Et cum alio decreto, quod quæcumque Ecclesiæ, tam seculares, quam cujusvis Ordinis Regulares, aut Capitula, Conventus, vel Collegia, quibus aliqua ex Beneficiis, sive Ecclesiis in præfata Taxa comprehensis, prævia eorum suppressione, unita, seu eorum fructus &c., etiam pro erectione Canonicatuum, & Præbendarum, vel novorum titulorum beneficiorum, seu assignatione quotidianarum distributionum applicati fuerunt, vel imposterum uniri, vel applicari contigerit, ad Taxæ contributionem, & solutionem Seminario hujusmodi faciendam teneantur, & ad id per Vicarium præfatum omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli possint, & debeant.

Dat. 26. die Augusti 1629. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sexto Kalen. Septembris 1629. Anno VII.

Fiat M.

CCCXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Suppressio Monasterii Sancti Salvatoris Majoris, & Prioratuum ab eo dependentium.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Singulari diligentia, & exactissima cura, qua super gregem Nobis a Domino commissum assiduos Nos invigilare convenit, satis comperimus, quantum ex Monasteriis, aliisque regularibus locis pie institutis, & recte administratis in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur, quantum quoque regularis disciplinæ relaxatio perfectioni evangelicæ, quam Christus Dominus Noster a suis Ministris, & domestico quasi ejus obsequio adscriptis, exacte requirit, adversetur, atque charitatis fervorem extenuet, virtutisque robur ad studium adimat; perindeque restitutioni pristinæ disci-

ſciplinæ regularis, quando collapſa eſt, ſolertius, atque vigilantius intendimus ſed ubi pertinacia durius perſeverat, & regularis vita inaniter, & oretenus tantum jactatur, ſubſtantialiter autem non ſatis obſervatur, certaque in melius reformationis ſpes jam nulla, aut modica expectatur, pro poteſtate Nobis a Domino tradita Regulares ipſos a Monaſteriis, & locis, ubi ſegnius, atque ignavius otioſi torpeſcunt, merito removemus, novos operarios in agrum Domini deſtinamus, ac poſtremo pro paſtoralis officii noſtri ſolicitudine ad hoc, ut adoleſcentium, quorum proba indoles, & voluntas ſemper afficiat eos eccleſiaſticis miniſteriis ſedulo perpetuo inſervituros, recte inſtituatur ętas, & a teneris annis ad pietatem, & religionem informetur, attentius providemus, aliaſque deſuper diſponimus, & ordinamus, pro ut rerum, perſonarum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Paulus V. Alexandro Montalto committit reformationem Monaſterii S. Salvatoris Majoris.

§. 1. Sane, cum alias bo: me: Alexander Epiſcopus Albanen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Montaltus nuncupat. fel: rec: Paulo Papæ V. Prædeceſſori Noſtro expoſuiſſet, quod regularis diſciplinæ obſervantia in Monaſterio Sancti Salvatoris Majoris nuncupati Ordinis Sancti Benedicti, Monaſterio Beatæ Mariæ Farfen. ejuſdem Ordinis nullius Diœceſis in diſtrictu Urbis perpetuo canonice unito, quæ præfatus Alexander Epiſcopus, & Cardinalis in Commendam ad ſui vitam, ex conceſſione, & diſpenſatione apoſtolica tunc obtinere aſſeruit, necnon Sanctæ Victoriæ ejuſdem Sanctæ Victoriæ, & Sancti Petri de Farcis, ac ejuſdem Beatæ Mariæ, aliàs Sancti Laurentii de Rotellis, necnon Sancti Angeli de Montelparo, & ejuſdem Sanctæ Mariæ Cillanæ de Monte, novem locorum, ſeu Oppidorum ſimiliter nullius, ſeu Firman., ac Montis alti reſpective Diœceſis, Prioratibus Conventualibus ejuſdem Ordinis, a primo dicto Monaſterio dependentibus jam dudum collapſa erat, idem Paulus Prædeceſſor prædicto Alexandro Epiſcopo, & Cardinali Dilectos filios Monachos primodicti Monaſterii, ac Prioratuum hujuſmodi vulgo Berrettanti a Bireti de Laonen. nuncupatos vitam laxiorem, & liberiorem, ac a Statu Monachali admodum alienam tunc agentes reformandi licentiam, & facultatem conceſſit, eidemque Alexandro Epiſcopo, & Cardinali, ut eiſdem Monachis, qui reformationem hujuſmodi amplecti recuſarent, poſtquam illis ex eorumdem Prioratuum redditibus de congrua ſuſtentatione providiſſet, in propriis domibus, habitu tamen regulari ſecreto retento, ſub Ordinarii loci obedientia degendi etiam licentiam concedere poſſet, indulſit.

Ac deinde Congregationi Caſſinenſi unit.

§. 2. Et ſubinde per dictum Paulum Prædeceſſorem accepto, quod nonnulli ex prædictis Monachis reformationem ipſam ſubire nolentes, data eis in vim prædicti indulti, extra Monaſterium Sancti Salvatoris, & Prioratus hujuſmodi, commorandi licentia, in domos ſuas, ſeu in ſeculum ſe receperant, pluries vero eamdem reformationem ſuſceperant, & ut ex ipſa reformatione ſperati fructus percipi poſſent, opere pertium, & valde expediens fore noſcebatur, ut Monaſterium Sancti Salvatoris, & Prioratus hujuſmodi Congregationi Caſſinen. aggregarentur; Idem Paulus Prædeceſſor motu ſuo proprio, tam Monaſterium Sancti Salvatoris, quam Prioratus hujuſmodi cum ſuis reſpective membris, bonis, juribus, juriſdictionibus, proprietatibus, annexis, pertinentiis, & dependentiis quibuſcumque dictæ Congregationi per eam, illiuſque Præſidentem, & Superiores tunc, & pro tempore exiſtentes, juxta illius mores, conſuetudines, & inſtituta regularia regenda, gubernanda, & adminiſtranda, ac reformanda, titulo tamen, & denominatione Abbatis Monaſterii Farfen. illiuſque dignitate, menſa, ædibus abbatialibus, ac quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum collatione, juriſdictionibus, bonis, proprietatibus, fructibus, decimis, & aliis quibuſcumque rebus ad menſam abbatialem Farfen. hujuſmodi quomodolibet ſpectantibus præfato Alexandro Epiſcopo, & Cardinali, ac pro tempore exiſtenti Abbati ſeu perpetuo Commendatario Monaſterii Farfen. hujuſmodi ſalvis, & illæſis remanentibus, ejuſdem Alexandri Epiſcopi, & Cardinalis expreſſo ad id accedente conſenſu, & dummodo præfati Prioratus collativi non eſſent, apoſtolica auctoritate perpetuo ſub certis modo, & forma tunc expreſſis aggregavit, univit, annexuit, & incorporavit.

§. 3. Succeſſive vero per piæ me. Gregorium PP. XV. etiam Prædeceſſorem Noſtrum ſimiliter accepto, quod Alexander Epiſcopus, & Cardinalis præfatus, qui tunc temporis Farfen., & Sancti Salvatoris Monaſteriorum hujuſmodi commendæ, ad favorem dilecti filii Franciſci Urſini Clerici Romani ceſſerat, & eorumdem Monaſteriorum fructuum, & aliorum prædictorum reſervatarius dumtaxat exiſtebat, conſenſum aggregationi, & aliis præfatis in dicti Franciſci, ac ejus in Farfen., & Sancti Salvatoris Monaſteriis hujuſmodi ſucceſſorum damnum, & præjudicium valde præſtare non potuerat, atque ideo conſenſus hujuſmodi datus omnino nullus, & invalidus fuerat, & erat; ipſeque Franciſcus in hoc aggregationis negotio de alienatione perpetua, atque etiam de ſuo proprio intereſſe, & detrimento agi, & tractari videns, illi, prout debebat, numquam facile, vel expreſſe aſſentire, immo vero, quantum in ſe erat, refragari ſemper intendebat, & ſupradicta reformatio tantumodo in dicto Monaſterio Sancti Salvatoris, ac in uno ex Prioratibus hujuſmodi ſubſequuta, neque hoc pacto poſteriores Literæ ſuum plenarium, & integrum effectum ſortitæ fuerant, nec Monachi præfati reformationem in reliquis eorum Prioratibus ſuſcipere intendebant; Propterea que, & ex aliis rationabilibus cauſis prædicto Gregorio Prædeceſſori notis, ſuppreſſio, unio, annexio, & aggregatio, ac deſuper confectæ literæ merito revocandæ,

Hujuſmodi unionem revocat Gregorius XV.

dæ, ipsique Monachi ad pristinum eorum statum restituendi erant, unde ipse Gregorius Prædecessor, etiam motu proprio, unionem, annexionem, & incorporationem prædictas cum omnibus inde sequutis apostolica auctoritate præfata, etiam absque ullo Congregationis Cassinen., illiusque Præsidentis, Superiorum, & Monachorum desuper habendo, & requirendo consensu, perpetuo, penitus, & omnino revocavit, cassavit, irritavit, annulavit, abolevit, viribusque, & effectu evacuavit, & alias prout in diversis Pauli, & Gregorii Prædecessorum præfatorum desuper confectis Literis plenius continetur.

Manentibus autem iisdem causis,

§. 4. Cum autem, sicut non sine magni animi nostri displicentia accepimus, dilectus filius noster Franciscus Sanctæ Agathæ Diaconus Cardinalis Barberinus nuncupatus noster secundum carnem ex fratre germano Nepos, qui ad præsens Sancti Salvatoris, & Farfen. Monasteria hujusmodi in commendam ad sui vitam ex similibus concessione, & dispensatione obtinet, in Monasterio Sancti Salvatoris, &, qui omnes, ut etiam accepimus, per Priores triennales juxta Decretum in Synodo Abbatiali de Anno Domini 1604. celebrata regi consueverunt, seu debent, Prioratibus hujusmodi regularem disciplinam in deterius prolabi, Monasteria, & Prioratus hujusmodi majora in dies in spiritualibus detrimenta sustinere, ac Monachos, & Religiosos præfatos, qui num. 34., vel circa existunt, & in parum distinctos a Presbyterorum secularium habitu incedunt, ac professionem regularem in manibus supradicti commendatarii solemniter emittere, eique obedientiam præstare consueverunt, vitam longe ab eorum institutis regularibus alienam cum propriæ salutis periculo traducere animadverterit, & jam nullos ad habitum regularem in Monasterio Sancti Salvatoris, & Prioratibus hujusmodi de cætero recipi debite statutum fuerit; lis vero, & causa inter Præsidentem, & Superiores Cassinen. Congregationis ex una, ac eosdem Monachos, seu alios eorum litis consortes ex altera partibus super aggregatione, & aliis præmissis coram certo Causarum Palatii Apostolici Auditore ab eo tempore, quo dictus Franciscus Ursinus Monasteria præfata in commendam obtinebat, introducta reperiatur;

Urbanus Regularitatem in Prioratibus ab eo dependentibus supprimit.

§. 5. Nos eosdem Monachos regularis disciplinæ, reformationisque parum capaces agnoscentes, ex præmissis, & aliis Nobis etiam plane notis causis Ordinem prædictum in Monasterio Sancti Salvatoris, ac Prioratibus hujusmodi tollere, & supprimere, litibusque, & causis hujusmodi, ac earum sumptibus occurrere volentes, necnon singularum Literarum præfatarum veriores, & totos tenores, ac Datas, nec non quarumcumque causarum, & rationum in eis deductarum, & quæ forsan deduci possent, ac si de verbo ad verbũ insererentur, illarumque statum, & merita, nominaque, & cognomina judicum, & collitigantium, eorumque titulos, & prætensiones, cum inde sequutis quibuscumque præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, motu simili, non ad dicti Francisci Cardinalis, vel alterius pro eo Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, ad quos negotium hujusmodi examinandum, & discutiendum rejecimus, tam in Monasterio Sancti Salvatoris, & Prioratibus hujusmodi ex nunc, quam in Parochiali Ecclesia ejusdem Sancti Salvatoris in Campo nuncupati de Urbe, quæ a prædicto Monasterio Sancti Salvatoris dependet, seu illius Grangia existit, ac cujus, dum pro tempore vacat, collatio, provisio, & omnimoda dispositio ad præfatum commendatarium spectare dignoscitur, cum primum tamen ipsam Ecclesiam Sancti Salvatoris per cessum, vel decessum, etiam ex causa permutationis, etiam in nostris, vel Successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium, vel etiam Commendatarii Sancti Salvatoris, & Farfen. Monasteriorum hujusmodi manibus factæ, vel faciendæ, seu privationem, vel quamvis aliam dimissionem, aut amissionem quamcumque illam in titulum ad præsens obtinentis, vel aliis quibusvis modis, etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique hujusmodi per quascumque Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas nunc, & pro tempore reservatis, aut Ordinariis Collatoribus per Constitutiones, seu regulas easdem, vel Literas alternativarum, aut quæcumque privilegia, & indulta hactenus concessa, & in posterum concedenda competentibus, aut aliàs quomodolibet vacare contigerit, seu si jam Parochialis Ecclesia Sancti Salvatoris hujusmodi actu vacet, eorumque membris, & dependentiis quibuscumque, ac in omnibus, & singulis, si quæ sint, Beneficiis dicti Ordinis regularibus quomodolibet qualificatis, & ab ipsis Monasteriis, seu Prioratibus dependentibus, dictum Ordinem Sancti Benedicti, omnemque illius statum, & essentiam, ac dependentiam regulares, necnon conventualitatem quamcumque, ac omnia, & singula officia claustralia, si quæ sint, ac ministeria, & munia regularia, necnon quæcumque statuta, & ordinationes, ac constitutiones, & decreta ejusdem, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia munita quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, eisdem præsentibus etiam pro plene, & sufficienter expressis habemus, ac in eisdem Prioratibus, etiam titulos, etiam absque Priorum Monachorum, ac Rectoris Parochialis Ecclesiæ Sancti Salvatoris hujusmodi, vel quorumvis aliorum, de quorum interesse forsan quomodolibet tractatur, & agitur, consensu, immo etiam ipsis, & eorum singulis,

singulis, ac quibusvis aliis invitis, & reclamantibus, & firmo remanente titulo, & denominatione Abbatis, seu perpetui Commendatarii Farfen., & Sancti Salvatoris Monasteriorum hujusmodi, & sine aliquo ejus, aut mensarum abbatialium utriusque Monasterii hujusmodi, necnon quorumcumque fructuum illarum reservationum, vel assignationum præjudicio, dicta auctoritate apostolica earumdem tenore præsentium, etiam perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus.

Et ad statum secularem reducit. §.6. Necnon omnia, & singula, si quæ sint officia, & beneficia dicti Ordinis regularia qualitercumque nuncupata, & qualificata ab ipsis Monasteriis, seu Prioratibus dependentia, Ecclesiasque, seu Cappellas ad secularitatem, & statum secularem, itaut Parochialem Sancti Salvatoris Ecclesiam hujusmodi ad præsens obtinens absque alia nova provisione, vel possessionis adeptione desuper facienda, illam deinceps in titulum, quoad vixerit, retinere, & illius fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in suos proprios usus, & onerum, ad quæ de præsenti tenetur, & obligatus existit, supportationem, necnon Parochialis Ecclesiæ prædictæ manutentionem, ut prius, convertere libere, & licite possit, & valeat, auctoritate, & tenore prædictis, similiter perpetuo reducimus, ac Priores, & Monachos præfatos, qui dictum Ordinem professi fuerint, ab observantia disciplinæ regularis dicti Ordinis absolvimus, & liberamus.

Monachos jure omni privat, propriasque remittit ad Domos. §.7. Insuper omnes, & singulos Monachos, tam Monasterii S. Salvatoris, quam Prioratuum hujusmodi, Rectore Parochialis Ecclesiæ prædictæ dumtaxat excepto, sic seculares effectos domibus, ac locis, & bonis immobilibus, mobilibus, & semoventibus, sacra quoque, & communi suppellectili, atque illorum omnium usufructu, administratione, possessione spirituali, temporali, ac etiam jure, & actione privamus, eosque deinceps ad proprias domos esse dimittendos;

Locorumque Ordinariis subjicit. §.8. Monachos vero sic dimittendos prædictos, super quorum dimissione, ut præfertur, facienda, eidem Francisco Cardinali moderno Commendatario liberam, plenam, & amplam facultatem concedimus, & auctoritatem, visitationi, correctioni, & jurisdictioni Episcopi, in cujus Diœcesi ipsos pro tempore commorari contigerit, in omnibus, & per omnia, itaut per Franciscum Cardinalem, & pro tempore existentem Commendatarium dictorum Monasteriorum ad Claustra nullo umquam tempore revocari possint, subjacere, ac Ecclesiarum secularium servitio adscribi debere, & Beneficiorum ecclesiasticorum secularium capaces fore, ac in Ecclesiis secularibus deservire posse. A Novitiis vero, & aliis quibuscumque non professis, si qui ad præsens in Monasterio S. Salvatoris, & Prioratibus hujusmodi reperiantur, habitum regularem tollendum, & detrahendum fore, & esse, nullosque de cætero ad habitum, & professionem regulares itidem aliquo modo recipi, & admitti debere, & si recipiantur, & admittantur, receptionem, & admissionem hujusmodi, ac inde sequuta quæcumque nullius fore, & esse roboris, vel momenti decernimus, ac etiam declaramus.

Nomen Rectoris in Ecclesia S. Salvatoris in Campo supprimit. §.9. Præterea in Parochiali Ecclesia S. Salvatoris hujusmodi, ex nunc, prout postquam illam quoquo modo, ut præfertur, aut aliàs vacare contigerit, nomen, & titulum, ac denominationem Rectoris, eadem apostolica auctoritate pariter, & perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Prioratus in Vicarias pro Præsbyteris secularibus erigit. §.10. Et tam in ea ex nunc, prout postquam casus vacationis illius, ut præfertur, evenerit, quam in singulis Prioratibus præfatis, quibus cura Parochianorum imminet animarum, etiam ex nunc unam Vicariam perpetuam, quarum omnium, & singulorum collatio, provisio, & omnimoda dispositio ad præfatum Franciscum Cardinalem, & cessantibus tamen reservationibus, & affectionibus apostolicis, pro tempore existentem Commendatarium dicti Monasterii Farfen. spectare, & de quibus singulis, quoties illas vacare contigerit, prævio examine per Examinatores in Synodo Abbatiali deputatos (hac prima tamen vice, quatenus providendi approbati jam reperiantur, excepta) provideri debeat, pro Præsbyteris secularibus futuris inibi perpetuis Vicariis, qui apud Ecclesias præfatas perpetuo continuo residere, & curam animarum exercere, & Sacramenta ecclesiastica illarum respective Parochianis ministrare, omniaque alia, & singula officia, & onera parochialia eisdem Ecclesiis incumbentia subire, & adimplere teneantur, dicta apostolica auctoritate etiam perpetuo erigimus, & instituimus.

Congruam unicuique Vicario assignat. §.11. Ac a Monasteriis S. Salvatoris, necnon singulis Prioratibus, & Parochiali Ecclesia S. Salvatoris præfatis, tot eorum proprietates, & bona stabilia, ex quibus redditus, & proventus annuus sexaginta scutorum monetæ pro unoquoque Vicario commode percipi possit, similiter, tam arbitrio dicti Francisci Cardinalis, aut personæ, vel personarum per eum ad hunc effectum deputandæ, seu deputandarum designandus, perpetuo quoque dismembramus, & separamus, eaque sic dismembrata, & separata cuilibet ex dictis Vicariis pro congrua, & competenti cujuslibet earum dote, ac illas pro tempore obtinentium sustentatione, onerumque eis incumbentium supportatione, etiam ultra alia incerta emolumenta, ex curæ animarum exercitio provenientia, quæ ad perpetuos Vicarios spectare debeant, eisdem apostolica auctoritate, & tenore similiter perpetuo applicamus, & appropriamus, ita quod liceat eisdem Vicariis, & cuilibet eorum pro tempore existentium, quos prædicto Francisco Cardinali, & etiam pro tempore existenti dictorum Monasteriorum Commendatario, eodem penitus modo, quo Monachi præfati ante eorum abso-

absolutionem ; & liberationem subjecti erant, in omnibus, & per omnia subjicimus, & supponimus, corporalem, realem, & actualem proprietatum, & bonorum dismembratorum, ac separatorum hujusmodi, ac eorum Vicariis respective applicatorum possessionem, per se, vel alium, seu alios eorum, & cuilibet eorum, necnon Vicariarum per ipsos pro tempore obtinendarum nomine, propria auctoritate appræhendere, & appræhensam etiam perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque pari modo percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in suos usus, & utilitatem convertere, dicti Commendatarii nunc, & pro tempore existentis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

Beneficiorum a Prioratibus dependentium collatione Abbati Commendatario concedit.

§. 12. Collationem vero, provisionem, & omnimodam dispositionem omnium, & singulorum beneficiorum ecclesiasticorum, cujuscumque naturæ existant, de quibus per Priores præfatos hactenus disponi consuevit, prout etiam institutionem personarum ad beneficia jurispatronatus, tam laicorum, etiam universitatum, quam illorum, & Clericorum mixtim, & Clericorum tantũ, etiam Collegiorum, & aliorum piorum locorum, per priores dumtaxat, seu etiam Priores, & Conventus omnium, & singulorum Prioratuum prefatorum fieri solitas, necnon omnimodam jurisdictionem, correctionem, & visitationem Monasterii Monialium ejusdem Ordinis in d. Oppido, seu loco S. Victoriæ siti, & alias sub cura Prioris Prioratus S. Victoriæ hujusmodi existentis, necnon bona ab Abbatibus, seu Commendatariis dictorum Monasteriorum in emphiteusim, seu livellum, quibusvis personis concessa, seu aliàs possessa, si quandocumque ex quovis capite devolvantur, aut etiam ob delictum incorporanda veniant, servata tamen forma circa dictas renovationes, & locationes in aliis servari solita, locandi, seu renovandi facultatem eidem Francisco Cardinali, & pro tempore existenti dictorum Monasteriorum Commendatario, seu ab eo ad præmissa communiter, vel divisim deputando, cessantibus similiter quoad beneficiorum collationes, & provisiones per dicti Francisci Cardinalis in eodem Monasterio Farfen. successores pro tempore faciendas, reservationibus, & affectionibus apostolicis, perpetuo competere declaramus.

Vetat quominus Rector Ecclesiæ S. Salvatoris eam resignet ad favorem.

§. 13. Cæterum Rectori Parochialis Ecclesiæ S. Salvatoris hujusmodi, ne deinceps illam ad favorem cujusvis personæ resignare, seu dimittere, vel ejus jura in ipsa Parochiali Ecclesia S. Salvatoris, vel ad illam quomodolibet competentia cedere audeat, seu præsumat, sub nullitatis resignationis, dimissionis, vel cessionis, ac indignationis nostræ, & pro tempore existentis Romani Pontificis Successoris nostri, & aliis dicti Francisci Cardinalis, & Commendatario arbitrio imponendis pœnis inhibemus, atque interdicimus.

Quoddam Clericorum Seminarium erigi jubet.

§. 14. Ex redditibus vero, [&] proventibus ad Prioratus, necnon mensam conventualem Monasterii S. Salvatoris, & cum primum illa vacaverit, Parochialem Ecclesiam S. Salvatoris hujusmodi quomodolibet spectantibus, & per exactores per Franciscum Cardinalem, ac pro tempore existentem Commendatarium Monasterii B. Mariæ Farfen. hujusmodi, per quem etiam Procuratores ad lites desuper necessarii deputari debeant, deputandos exigendis, certam alioquin sufficientem portionem ab eodem Francisco Cardinali, & Commendatario, pro tempore existente, taxandam, & pro cultu uniuscujusque Ecclesiæ, & Fabricæ conservatione, & pro adimplendis oneribus cuilibet dictarum Ecclesiarum incumbentibus, & manutentione Sacerdotum secularium, vel cujusvis Ordinis regularium Monasterii S. Salvatoris, & ubi opus fuerit, Prioratuum præfatorum Ecclesiis prædictis residentium, & aliorum Sacerdotum hujusmodi servitio insistentium, necnon pro necessitatibus, & indigentiis dictorum Monasteriorum, & illorum Prioratuum, qui sufficientes nunc, & pro tempore non habuerint redditus, detrahendam, prout etiam residuum ad quamcumque summam etiam notabilem ascendens penes sacrum Montem Pietatis de dicta Urbe, aut aliquam ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam per eumdem Franciscum Cardinalem, & pro tempore existentem dicti Monasterii Farfen. Commendatarium, ad effectum infrascriptum deponendum, & conservandum, uni, seu pluribus Seminariis in loco, seu locis per eumdem Commendatarium semel, vel pluries ejus arbitrio eligendis, & pro Clericis eidem Francisco Cardinali, & pro tempore existenti Commendatario dictorum Monasteriorum subjectis, & præcipue ex locis Monasterii Sancti Salvatoris, & Prioratuum præfatorum oriundis, & in eorum omnium defectum, aliis per eumdem Franciscum Cardinalem, & pro tempore existentem Commendatarium eligendis, qui in eo, seu eis alantur, & religiose educentur, & in ecclesiasticis disciplinis, & humanioribus literis instruantur, & tandem Ecclesiarum ministerio adduci, atque animarum curæ salubriter perfici valeant, applicari pariter mandamus;

Causas omnes extinguit, & ad se avocat.

§. 15. Demum omnes, & quascumque lites, causas, & controversias, quæ super præmissis, ut præfertur, aut aliàs quovis modo motæ, & agitatæ reperiuntur, in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, etiamsi instructæ, & in calculo ferendæ sententiæ existant, seu si in eis ad aliquos actus, seu aliquas decisiones, etiam ad favorem Præsidentis, & Superiorum Congregationis Cassinen. hujusmodi, aut quorumvis aliorum deventum sit, a quibuscumque Judicibus, coram quibus de præsenti pendent, seu aliis Ordinariis, vel Delegatis, ac quavis auctoritate, dignitate, vel excellentia fulgentibus, harum serie, motu, scientia, & deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, ad Nos avocamus, illasque sic avocatas,

catas, penitus, & omnino extinguimus, necnon tam Præsidenti, & Superioribus Congregationis Cassinen., & Monachis Monasterii S. Salvatoris, & Prioratuum hujusmodi, quam quibusvis aliis interesse in præmissis quomodolibet habentibus, vel habere prætendentibus super præmissis omnibus, & singulis perpetuum silentium imponimus; præfatisque, seu quibusvis aliis Judicibus, etiam causarum dicti Palatii Auditoribus, & Cappellanis nostris, ne posthac de statu, & meritis litium, & causarum prædictarum, tam forsan ad instantiam Præsidentis, & Superiorum Congregationis, vel Monachorum Monasterii S. Salvatoris, & Prioratuum hujusmodi, quam quorumvis aliorum conjunctim, vel divisim introductorum, ac juribus, & prætensionibus eorum, nunc, vel quandocumque in futurum cognoscere, minusque ipsas partes, aut alios in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad illarum prosequutionum, etiam prætextu cujuscumque commissionis, vel rescripti, etiam a Nobis, vel Successoribus nostris, seu de nostro, aut de eorum mandato, etiam in plena nostra, seu eorumdem successorum signatura, etiam cum quibusvis prægnantissimis, & efficacissimis clausulis, & decretis obtenti, vel obtinendi, dimittere, aut desuper quandocumque audire, vel aliàs in causa, & causis hujusmodi ad ulteriores actus, vel aliàs procedere quoquomodo audeant, seu præsumant, districtius etiam inhibemus.

Ex hujusmodi suppressione locorum, Ecclesiarum, & bonorum privilegiis nihil derogatũ esse declarat.

§. 16. Cæterum per suppressionem, aliaque præmissa omnia, & singula Monasterio S. Salvatoris, & Prioratibus, ac Parochiali Ecclesiæ S. Salvatoris prædictis, eorumque personis dimittendorum Monachorum dumtaxat exceptis, ac locis, & bonis in aliquo præjudicare non intendimus, neque in Monasterio Sancti Salvatoris, eorumque personis, præterquam dimittendorum Monachorum, ac omnibus tam Ecclesiis Monasteriorum Sancti Salvatoris, ac Prioratuum hujusmodi, quam Monasterio Sancti Salvatoris, & Prioratibus ipsis actu inservientibus, ac locis, & bonis præfatis aliquod jus locorum Ordinariis acquisitum esse, sed Monasterium Sancti Salvatoris, & Prioratus, ac Parochialem Ecclesiam Sancti Salvatoris, eorumque etiam personas, loca, & bona, & omnes eisdem Ecclesiis, & Monasterio Sancti Salvatoris, necnon Prioratibus actu inservien. non tamen Monachos, ut præfertur, dimittendos omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, libertatibus, indultis, & gratiis, quibus ante suppressionem, & alia præmissa quomodolibet utebantur, fruebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere potuissent pariter, & absque ulla differentia uti, frui, potiri, & gaudere posse, & debere similiter decernimus, & declaramus.

Monachorũ m dimissorũ sustentationi consulit.

§. 17. Necnon Monachis sic dimissis, ac cuilibet eorum, donec aliunde etiam ex redditibus ecclesiasticis æquivalentem sustentationem habuerint, annuum redditum quadraginta scutorum monetæ pro congrua sustentatione per Œconomos, vel Sindicos, seu Ministros, & Exactores Monasterii Sancti Salvatoris, & Prioratuum hujusmodi per eumdem Franciscum Cardinalem, & pro tempore existentem Commendatarium, deputandos, & eorumdem Monasterii præfati Sancti Salvatoris, & Prioratuum hujusmodi respective per eos debentur fructibus, redditibus, & proventibus Annis singulis in duabus solutionibus, vel si ita expediens videbitur, quolibet mense, seu bimestre, vel trimestre pro rata ejusdem summæ, quã quilibet eorum in administratione pro usibus religiosis, & necessitatibus suis, etiam absque eo quod rationem de illa Ordinario loci, aut alteri cuicumque personæ reddere teneantur, detinere valeant, persolvi mandamus, exceptis etiam eisdem Monachis, cum quibus de minori portione concordatum fuerit, quos portiones, seu concordata, sicut etiam alios Monachos simili portione quadraginta scutorum hujusmodi eis, ut præfertur, solvenda, contentos remanere, nec quidquam aliud ultra dictam portionem prætendere posse, seu debere, & quod Sacris Ordinibus non initiati ad titulum redditus annui, seu portionis hujusmodi, loco Patrimonii promoveri valeant; & nihilominus Franciscus Cardinalis præfatus, & pro tempore existens Commendatarius illis omnibus, seu illorum aliquibus, qui minori, quam quadraginta scutorum hujusmodi summæ acquieverit, aliquid aliud ipsius Francisci Cardinalis, & pro tempore existentis Commendatarii arbitrio concedere possint, volumus, & declaramus.

§. 18. Decernentes easdem præsentes semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & esse in omnibus, & per omnia, perinde ac si præmissa in Consistorio nostro secreto de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu emanassent, ac nullo umquam tempore, etiam ex eo quod causæ, propter quas emanarunt, coram Ordinariis locorum, etiam tamquam a Sede Apostolica delegatis, aut alibi examinatæ, verificatæ, justificatæ, & approbatæ, ac Præsidens, & Superiores præfatæ Congregationis Cassinen. sive iidem Monachi, vel quicumque alii in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, & auditi non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, seu ex quovis alio, etiam enormissimæ læsionis prætextu, vel quacumque alia legitima, & juridica causa hic non expressa, aut in corpore juris clausa, etiam necessario, & de necessitate exprimenda, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, annullari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumq; juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspen-

Clausulas addit opportunas.

suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore existentes, & Sedem præfatam, etiam in crastinum assumptionis cujuslibet eorum ad summi apostolatus apicem, vel aliàs etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium pro tempore existentium consilio, & assensu, sub quibuscumque tenoribus, & terminis, & ex quibuscumque causis pro tempore faciendis, etiam si in desuper conficiendis Literis de toto earum tenore, ac dat. specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio fiat, comprehændi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo, antequam emanassent, quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per quoscumque in hoc interesse habentes eligenda concessas semper validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat firmiter, & inviolabiliter observari, ac etiam adimpleri, sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Commissarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique, & in quacumque instantia judicari, & interpretari debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores designat. §.19. Quocirca Dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, & Magistro Aurelio Maraldo in utraque signatura nostra Referendario, ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Ripan. in spiritualibus generali, motu pari mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Francisci Cardinalis, & ejus in dictis Monasteriis successorum, vel aliorum, quorum favorem illa concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, easdem præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum firmiter, & inviolabiliter observari, ac Franciscum Cardinalem, & ejus in Monasteriis hujusmodi successores, aliosque præfatos illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione quacũque remota compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Derogat contrariis. §.20. Non obstantibus litis pendentia, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit nostra, de jure quæsito non tollendo, ac recolendæ me: Pauli Papæ II. similiter Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque apostolicis, nec non in Lateranen., & aliis universalibus, nec non Provincialibus, & sinodalibus Conciliis editis, vel edendis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac omnibus illis, quæ Paulus, & Gregorius Prædecessores præfati in singulis eorum Literis præfatis voluerunt non obstare, necnon Ordinis, ac Monasteriorum, & Prioratuum, ac Congregationis Cassinen. hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ordinationibus, usibus, & stabilimentis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis tam illis, quàm eorum superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac etiam quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis. Quibus omnibus, etiam si aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbũ, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus eisdem pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliès in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, contrariis quibuscumque.

Aut si quibusvis communiter, aut divisim ab eadem sit sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua cujuscumque toto tenore habenda sit in nostris Literis mentio specialis.

Transumptis credi mandat. §.21. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, etiam manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac Francisci Cardinalis, & pro tempore existentis Commendatarii dicti Monasterii Beatæ Mariæ Farfen., seu alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & ex-

& extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ pœnales.

§.22. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ cujusvis, & utriusque respective suppressionis, extinctionis, abolitionis, liberationis, privationis, concessionis, subjectionis, Decreti, declarationis, erectionis, institutionis, dismembrationis, separationis, applicationis, appropriationis, suppositionis, inhibitionis, interdicti, mandati, avocationis, silentii impositionis, voluntatis, sublationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 12. Septem. 1629 An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1629. Pridie Idus Septembris Pontificatus Nostri Anno Septimo.

CCCXVIII.

Erectio Reformationis Provinciæ S. Salvatoris Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ S. Francisci.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sacrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter multiplices, gravissimasque apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi Religionis jugo Salvatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Causæ hujus Constitutionis

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ambrosius à Galbiato Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Strictioris observantiæ per Germaniam Superiorem Commissarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, dilecti filii Fratres Ordinis prædicti Provinciæ Sancti Salvatoris Hungariæ pro celebratione Capituli Provincialis congregati, se puritatem Regulæ Sancti Francisci, juxta Decretum desuper a Nobis aliàs emanatum, & prout dilecti etiam filii Fratres reformati nuncupati ejusdem Ordinis servant, servare velle unanimes decreverint, proindeque Provinciam prædictam in Provinciam Fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum, per Nos modo, & forma infrascriptis erigi, & institui summopere desiderent.

Declarat Provinciam Reformatam, & subiicit Superiori generali Italicæ nationis.

Visitari non potest nisi a Reformatis.

§.2. Nos eosdem Fratres in hujusmodi eorum laudabili proposito confovere, ac specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Ambrosii eorumdem Fratrum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Provinciam prædictam in Provinciam Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Francisci Reformatorum Ungariæ nuncupandam, quæ Reformata, & aliis eorumdem fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Provinciis Regnorum Hispaniarum conformem, & ad illarum instar esse, necnon sub omnimoda Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, ejus Vicarii Generalis, necnon etiam Commissarii Generalis, juxta Bullam unionis electi, non autem Commissariorum Generalium ejusdem Ordinis, & Regnorum, nec superioris, vel inferioris Germaniæ.

Moderari debet sicut alia Prov. Reformata.

§.3. Ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales prædicti juxta Bullam hujusmodi electi illam, nonnisi per se ipsos, aut Commissarios Ordinis Reformatorum prædictorum visitare valeant jurisdictione, authoritate, & superioritate cujusque Fratres, juxta declarationes felic. record. Nicolai III., & Clementis V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vivere debeant.

§.4. Et cum hoc etiam, quod ex nunc Minister Provincialis Provinciæ Hungariæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis prædicti sibi subditos, quam circa novarum domorum ejusdem instituti in eadem Provincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, aliaque in Literis Apostolicis recol. mem. Gregorii PP. XIII. etiam Prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum in omnibus, & per omnia habeant, & tam ipsi, quam singularum domorum dictæ Provinciæ Fratrum Minorum S. Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Hungariæ Superioris, necnon singulares eorum, & cujuslibet illorum personæ omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, & illarum domorum regularium superiores, & singulares personæ uti, frui, potiri, & gaudere solent, ac possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariter, & pariformiter, ac æque principaliter, sine ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere possint, & valeant.

§.5. Quodque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis prædictus, aut Visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi, statuta, constitutiones, & ordinationes ejusdem Provinciæ Hungariæ, illiusque domorum regularium hujusmodi, nisi de con-

consensu majoris partis Fratrum vocalium dictæ Provinciæ Hungariæ in eorum Capitulis Provincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodo juxta easdem declarationes vivant, disturbare.

§.6. Necnon quod Fratres ejusdem Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupati infra limites ejusdem, seu alterius Provinciæ existentes collectas, seu quæsturas ad domos regulares ejusdem Provinciæ Reformatorum Discalceatorum Hungariæ spectantes, exceptis eis à Fratribus dictæ Provinciæ Hungariæ in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciæ Hungariæ hujusmodi desuper perturbare nullo umquam tempore possint, nec valeant, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

§.7. Ac insuper eidem Ministro Generali, ut Ministrum Provincialem, Custodem, & Definitores dictæ Provinciæ Hungariæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi libere, & licite possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, etiam tenore prædictis concedimus, & impertimur licentiam, & facultatem.

§.8. Ita tamen, ut Fratres Provinciæ hujusmodi Constitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, seu Congregatione generali factis, quæ strictiori observantiæ non adversentur, subjaceant, ad illarumque observationem omnino teneantur.

Decretum irritans.

§.9. Decernentes Provinciam per præsentes erectam, & institutam hujusmodi decretis, & declarationibus à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Successoribus nostris pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seu emanandis nullatenus subjectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Provincialem, Custodem, & Definitores, aliosque Superiores, & Fratres Provinciæ per præsentes erectæ, & institutæ à quoquam, quavis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majori auctoritate fungentes desuper molestari, inquietari, perturbari, aut impediri non posse; sicque per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ordini, & Provinciis, illiusque, & illarum Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo piscatoris, die 15. Septembris 1629. Pontificatus nostri Anno septimo. Dat. die 15. Septem. 1629. An. VII.

CCCXIX.

Quod Regens, & Collegiales Collegii Sanctæ Bonaventuræ in Domo SS. Duodecim Apostolorum de Urbe subiaceant obedientiæ Guardiani dictæ Domus, aliorumque dicti Ordinis Superiorum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

FElici, ac prospero Collegii S. Bonaventuræ in Domo Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum erecti, quantum cum Domino possumus, pro nostri pastoralis officii munere consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris.

Præcipit pro ut in Rubric.

§.1. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus dilecti filii Regens, & Collegiales dicti Collegii obedientiæ, correctioni, & visitationi dilectorum filiorum Guardiani dictæ Domus, aliorumque dicti Ordinis Superiorum, prout cæteri Fratres in eadem domo degentes subjaceant, itaut debitis pœnis puniri possint, non tamen in loco Collegiali.

Oeconomus quolibet semestri reddat rationem.

§.2. Quodque Œconomus pro tempore deputandus ipsius Collegii cautionem idoneam de bene administrando dare debeat, necnon Guardiani, & alii prædicti Ordinis Superiores hujusmodi computa ipsius Œconomi quolibet semestri revidere possint, & ita in præmissis observari: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Collegii etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Collegio, illiusque Regenti, & Collegialibus prædictis, & quibusvis

busvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Septem. 1629. An. VII. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Sept. 1629. Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXX.

Confirmatio Decreti Sacræ Rituum Congregationis super usu Baldachini, Ministrorum, ac aliarum Cæremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cœlestinæ, Ordinis S. P. Benedicti.

De horum Monachorum Congregatione, lege Const. I. Cœlest. V. Etsi cunctos. *Tom. III. Par. III. fol. 70. Cui postea communicavit aliorum Monachorum privilegia Urbanus Octavus Constitut. LXXIII.* Sacrosancti. *Tom. V. Par. V. fol. 243. Et Constitutiones, vel Statuta novissime pro Congregationis gubernio edita, confirmavit in Const. 182.* Sacrosanctum. *ibid. fol. 423.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

S. Rit. Cong. edidit Decretum ad favorem Abbatum Monach. Cœlestinorum super pontificalibus. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Henricus Fortuna, Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti, quod nuper à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus sacris Ritibus præpositis emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Cum Sacra Rituum Congregatio alias de anno 1606. sub die 18. Januar. ad instantiam Archiepiscopi Firmani prohibuerit Priori Sanctæ Catharinæ ordinis Canonicorum Regularium, in eorum Ecclesia usum Baldachini, & aliquarum Cæremoniarum. Et de anno 1627. sub die 18. Martii idem Decretum ad instantiam Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitani, extenderit ad omnes Priores, & Abbates cujuscumque Ordinis, etiam Cassinen. R. P. D. Henricus Fortuna de Monte Leone Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, ægre ferens hujusmodi Decreta tamquam præjudicialia antiquissimæ consuetudini, solemniter celebrandi cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis; Institit audiri in eadem Sacra Congregatione, super dicta antiquissima eorum consuetudine. Et commissa causa Illustrissimo, & Reverendissimo Cardinali Antonio Barberino, coram quo, audito sæpius dicto Procuratore Generali Cœlestinorum, & rationibus, ab eo deductis bene perpensis: Eodem Illustrissimo, ac Reverendissimo Antonio referente: Sacra Rituum Congregatio, re mature discussa, censuit in hac parte recedendum à supradictis decretis, de anno 1606., & 1617. & declaravit, licere Abbatibus Cœlestinis, in tribus tantum anni festivitatibus solemniter celebrantibus uti Baldachino sine auro tamen, & pompa, necnon assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris Vestibus, coloris solemnitati, respective convenientis, indutorum, duorum nempe cum Pluvialibus, duorum cum Planetis, & aliorum duorum cum tunicellis, ultra Diaconum, & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: dummodo iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut sedes Episcopalis retineri solet, sed eorum sedes retineatur in Ecclesia iis tantum diebus, quibus solemniter, ut supra celebrari debet: Et dicti sex Monachi, ut supra parati, non in sedibus choralibus, sed super scabellis sedeant in situ congruo, juxta Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis; firmis in reliquo remanentibus supradictis sacræ Congregationis, in Firmana, & Neapolitana Decretis editis die 30. Junii 1629.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Henricus plurimum cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & inviolabili observantia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Quod Decretum petit Procurat. Generalis a Pontif. confirmari.

§. 3. Nos dictum Henricum specialis gratiæ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum hujusmodi cum omnibus in eo contentis, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Pontif. illud confirmat, & approbat.

§. 4. Decretumque, & in eo contenta hujusmodi, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Clausulas præservativas apponit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus Aliter judicari prohibet.

super

super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contraria tollit. §.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Septem. 1629. An. VII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Septembris 1629. Pontificatus nostri Anno septimo.

CCCXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Episcopo Paphiensi Ecclesiæ omnes latinæ Regni Cypri administrandæ demandantur.

Ven. Fratri Petro Episcopo Paphien.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Commissio, de qua in rubrica. §.1. Felici, ac prospero Ecclesiarum latinarum Regni Cypri statui, & gubernio quantum cum Domino possumus, ne aliqua in spiritualibus detrimenta patiantur, pro nostri pastoralis officii munere providere volentes, ac de fraternitatis tuæ fide, prudentia, doctrina, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, de Ven: Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negocio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Tibi omnium Ecclesiarum latinarum Regni Cypri hujusmodi curam, regimen, & administrationem in eisdem spiritualibus, & temporalibus cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritate, & potestate, quas Ecclesiarum prædictarum Episcopi de jure, vel consuetudine habere solent, & possunt, & præsertim juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini decreta visitandi, & reformandi, cæteraque omnia, & singula, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia forent, quæ magis expressam, & specificam exigerent commissionem, & quæ dicti Episcopi pro tempore existentes de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet facere possunt, faciendi, ordinandi, & exequendi apostolica auctoritate tenore præsentium committimus, & demandamus.

Mandatum de parendo. §.2. Mandantes propterea dilectis filiis Cleris, & Populis dictarum Ecclesiarum, cæterisque ad quos spectat, ut Tibi in omnibus officium tuum concernentibus, & quæ in Domino eis mandanda duxeris, pareant, & obediant, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Obstantia tolluntur. §.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictarum Ecclesiarum etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris 1629. Pontificatus nostri Anno septimo. Datum die 2. Octobr. 1629. An. VII.

CCCXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Impositio nonnullarum Decimarum super Beneficiis Ecclesiasticis in Dominio Reipublicæ Venetæ existentibus in subsidium belli contra Turcas.

Venerabili Fratri Joanni Baptistæ Archiepiscopo Amasien., moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Dominio Venetorum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium à causis imponendi decimas sumptum. Sacrosanctæ militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet meritorum suffragio præpositi, inter graves sollicitudines, quibus pro credito Nobis apostolicæ servitutis officio assidue premimur, ea est præcipua, quam continua pericula, atque discrimina, quæ à nefario Christi nominis hoste Turcarum tyranno Principibus, & populis Christianis numquam non impendent Nobis conficiunt. Quapropter, & si Domini Dei exercituum, qui sponsam suam Ecclesiam sanctam protegit, præsidio potissimum confidamus, cogimur tamen pro debito pastoralis muneris in id omni cogitatione, omnique cura incumbere, ut provisionis nostræ ministerio, adhibitis Catholicorum Principum viribus, mala hujusmodi procul à Populo Christiano arceantur. Cum vero plus satis constet eumdem impium Turcarum Tyrannum nihil avidius quærere, quam Christianos Populos invadere, & Christianam Religionem exterminando abominationem suam plantare, ac propagare; Idcirco pro ea, quam universo gregi dominico curæ nostræ divinitus commisso impendere tenemur, sollicitudine malum hoc jamdudum metuentes pro officii nostri debito Venetorum præcipue Nobilissimam Rempublicam, quæ hostibus maxime exposita esse dignoscitur, non semel in Domino cohortati sumus, ne insidiarum plena cum impiis pace, quibus non est pax, confideret, sed prudenter caveret, suasque

arces,

arces potius, & loca muniret, classem, & alia ad Bellum necessaria compararet, & parata haberet.

Sexdecim decimas super omnibus Beneficiis Ecclesiasticis imponit.

§.1. Cum autem ingentes sumptus hæc res postulet fel. rec. Clem. VIII., & Pauli V., necnon Gregor. XV., aliorumque Rom. Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, eam Rempublicam id enixe flagitantem, ecclesiasticis auxiliis prompto, libentique animo adjuvandum decrevimus, attendentes non solum Nos ejus unius saluti, verum etiam multorum, ac omnium Italiæ Populorum incolumitati consulere, cum ipsa sit magnum totius Italiæ Populorum munimentum, ac firmissimum Maris Adriatici propugnaculum. Quamobrem æquum, & rationi consentaneum esse duximus, eidem Reipublicæ eorumdem Clementis, & Pauli, necnon Gregorii Prædecessorum exemplo, subsidio decimarum ex fructibus, & redditibus Cleri ejusdem status Venetorum pro eisdem usibus, ad certum tempus attribuendo, subvenire, firmam in Domino fiduciam haben. fore, ut ea Respublica hac testificatione paternæ voluntatis erga se nostræ non solum se esse munitam, & pro re nata ad restituendum communi hosti paratam in dies magis conservet sed etiam ad pristinos belli spiritus resumendos, contra eumdem Turcarum tyrannum excitetur, ut ille Christianorum armis ab Europæ finibus aliquando detrudatur. Nos igitur istis gravissimis, & justissimis de causis moti, motu proprio, ac ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine nostris tenore præsentium indicimus, & imponimus sexdecim decimas integras omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præpositatuum, Præceptoriarum, Canonicatuum, Præbendarum, Dignitatum etiam Majorum, ac Principalium, Personatuum, Administrationum, & officiorum, cæterorumque beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacen., Cistercien., Præmonstraten., S. Basilii, Silvestrinorum, & qui proprietates, reddituque certos ex privilegio Apostolico, vel aliàs possident, mendicantium, & quorumvis aliorum ordinum, utriusque sexus, & Congregationis non tamen earum que inferius descriptæ sunt, ac militiarum regularium in universo dominio dictæ Reipublicæ Venetorum existentium.

Aliasque sexdecim super quibuscumq; pensionibus.

§.2. Ac insuper alias sexdecim decimas omnium, & quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, & proventibus supradictis assignatarum, & assignandarum ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, cæterisque cujuscumque status, gradus, Dignitatis, & conditionis personis: exceptis dumtaxat Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, necnon dilectis filiis fratribus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolimitani, ac Fratribus Mendicantibus prædictis, & insuper beneficiis ecclesiasticis officio sanctæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis in dicto Dominio instituto unitis, annexis, & applicatis, quos Cardinales, ac fratres Hospitalis prædicti, ac beneficia prædicto Inquisitionis officio unita in totum; fratres vero mendicantes pro medietate dumtaxat ab eisdem Decimis, & earum solutione immunes, & exemptos esse volumus, & decernimus, Ecclesias, Monasteria, & beneficia, ac pensiones, seu fructus, aut illorum partem hujusmodi in eodem Dominio quocumque jure, ac titulo obtinentibus, & obtenturis, nec non ab universis etiam Œconomis, Commendatariis, atque administratoribus perpetuis, & temporalibus usufructuariis, similiter fructus omnes, vel illorum partem loco pensionum annuarum, vel pensiones, & alia hujusmodi jura ex quacumque auctoritate apostolica in toto, vel in parte reservata habentibus, & habituris, sive secularibus, sive quorumcumque ordinum, Congregationum, & Militiarum prædictorum regularibus, & ab ipsis, & Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, personis, Collegiis, Militiis, Massis, & locis prædictis quacumque amplissima, & firmissima exemptione, & immunitate reali, personali, vel mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua, etiam ex titulo quantumvis oneroso suffultis integraliter, & cum effectu numerandas persolven., & consignan.

Cardinales, aliosque ab his decimis eximit.

Mendicantes autem pro medietate solvere jubet.

Novemque alias super unaquaq; Congreg. Monastica hic expressa.

§.3. Ulterius supradictis de causis motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus imponimus, & indicimus novem decimas omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum: ad Cassinen. aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, Lateranen., Carthusien., Montis Oliveti, S. Salvatoris, Camaldulen., S. Mariæ Vallisumbrosæ, S. Georgii in Alga Venetiarum, Cælestinorum, Cistercien., Provinciæ Lombardiæ, Cruciferorum, & S. Hieronimi Congregationes, earumque Monasteria, Abbatiales, vel Conventuales, aut alias mensas, Prioratus, Præceptorias, Præposituras, beneficia, & officia, cum cura, & sine cura, membra, grangias, & alia loca illis annexa in dicto Dominio consistentia quovis modo pertinentia solven. etiam per ipsas Congregationes, earumque Superiores, Abbates, Priores, Præpositos, Conventus, Capitula, & personas ultra subsidia montis religionis, seu quadringentorum millium scutorum, & quartæ partis eorumdem fructuum, reddituum, & proventuum, & alia onera, quæ per Sedem Apostolicam eis imposita, aut alias persolvunt, seu persolvere promiserunt similiter numerandas, & persolven., & consignan. secundum valorem annuum verum fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum, & ad hunc effectum licet fel. rec. Pius Papa V. nonnullis tunc causis adductus, & Clemens, necnon Paulus, ac novissime Gregorius Prædecessores nostri prædicti etiam ex aliis tunc expressis causis easdem Con-

Congregationes à Decimis super fructibus, & redditibus ecclesiasticis deinceps ubivis etiam in Dominio Venetorum, & ex quacumque causa imponendis liberas, & immunes fecerint, pari motu, scientia, auctoritate, & de apostolicæ potestatis plenitudine quoad fructus, redditus, & proventus ad ipsas Congregationes, & quamlibet earum in dicto Dominio Venetorum spectantes, immunitates, exemptiones, ac omnes, & quoscumque contractus, scripturas, conventiones, transactiones, concordias, pacta, instrumenta, obligationes, etiam in forma Cameræ Apostolicæ, & Juramento, vel alia quavis firmitate roborata præsertim inter Pium, & Clementem, ac Paulum, necnon Gregorium Prædecessores prædictos, & Cameram Apostolicam, & pro ea Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, vel Thesaurarium generalem, aliosve quoscumque tunc existentes, & ejusdem Cameræ Ministros quantumvis ampla, & sufficienti facultate ad præmissa facien., suffultos ex una, & Congregationes ultimo dictas, illarumque procuratores ex altera partibus, ac omnia, & quæcumque privilegia, indulta, libertates, exemptiones, immunitates, hac de causa in hunc usque diem eisdem Congregationibus etiam ex causa, & titulo oneroso concessa hac vice dumtaxat, & ex causis supradictis suspendimus, ac ipsis Congregationibus quoad novem decimas prædictas hac vice, ut præfertur, suffragari nolumus, illa vero aliàs in suo robore permanere decernimus, ipsasque Congregationes ex gravissimis causis prædictis novem decimis hujusmodi oneramus cum cæteris secularibus, ac regularibus clericis, personis, ejusdem dominii Venetorum sexdecim, ut præfertur, indixerimus, tali nostræ impositioni acquiescere, ac tacits, & contentas esse volumus, universas vero, & singulas personas quavis Dignitate, vel auctoritate fungentes, tam supradictas Ecclesias, Monasteria, & beneficia, quomodolibet obtinentes, ac pensiones, seu fructus, aut earum partem sibi, ut præfertur, reservatas percipientes, quam ultimo dictas Congregationes, & eorum unumquemque tam conjunctim, quam divisim ad hujusmodi decimas in octo annis, binas videlicet Decimas dumtaxat quolibet anno, & quoad ultimodictas Congregationes singulas tantum Decimas cum una octava parte alterius decimæ, quoad dictos autem fratres mendicantes singulas similiter decimas quotannis durante octennio à die, qua ultima concessio expirat computan., & ut sequitur finien., in certis terminis per te præfigendis integre persolven., efficaciter teneri, & jure obligatos esse, iisdemque pensionariis, aut eorum alicui pensiones annuas prædictas quantumlibet exemptas, & sub quibusvis obligationibus etiam in forma Cameræ, & juramento etiam de non contravenien., & forsan de non impetran. gratias nostras contra eos, & de non utendo concessis firmatas, aut alias vallatas, & forsan aliis cautelis, & decretis munitas causam donationis super iisdem fructibus, & pensionibus etiam medio Cedularum Banchi, seu in forma depositi habentibus, & intra octo annos prædictos habituris, etiamsi ipsi, a quibus pensiones hujusmodi solven. sunt, juri, & actioni petendæ, vel retinen. portiones, aut ratæ partis pensionarios tangen. jure jurando renunciaverint, ulla privilegia, aut indulgentias sub quacumque verborum forma, aut expressione concepta quo ad hoc nullatenus suffragari volumus.

§.4. Sicque, & non aliter in prædictis universis, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. *Clausulà sublata.*

§.5. Ut autem hujusmodi decimæ facilius exigantur, fraternitatem tuam, ac Ven. Fratres Patriarcham Venetiarum, & Episcopum Clodien. ad dictas decimas exigendas, Ducique, & Dominio prædictis, sive ejus Ministris ad id specialiter deputatis statim, nulla interposita mora, & sine aliqua prorsus diminutione, retentione, aut detractione, etiam non detractis quinque pro centenario Cameræ nostræ prædictæ in exactione talium Decimarum applicari consuetis integre consignandas, earumdem decimarum Collectores, & exactores prædictos constituimus, & deputamus, ac tibi, & Patriarchæ Venetiarum, ac Episcopo Vicentin. pro onere, quod in exactione Decimarum hujusmodi substinebitis quatuor millia scuta auri in auro ex eisdem decimis detrahenda, & illorum medietatem inter vos pro æquali portione, & quolibet anno ejusdem octennii pro rata distribuen., & dividen., reliquam vero medietatem subcollectoribus, & aliis exactoribus, ac procuratoribus ad easdem Decimas colligendas deputatis, etiam quolibet anno pro rata habita ratione laboris, & amplitudinis cujuscumque Civitatis, & Diœcesis loco salarii, seu stipendii, & mercedis assignan., & distribuendi, ita tamen, ut non quotannis hujusmodi quatuor millia scuta, sed in toto octennio integra summa eorumdem quatuor millium scutorum pro rata quolibet anno detrahatur, ac tam vos, & quilibet vestrum, quam ipsi subcollectores, & alii prædicti ratione fructuum Ecclesiarum, quibus nunc præesse dignoscimini, aut imposterum præfici, vel beneficiorum obtentorum, aut quæ obtinere, necnon fructuum, & pensionum reservatorum, & assignatarum, quos, & quas vobis assignari posthac contigerit, Decimas ipsas pro vestra, & illorum rata, & illorum quemlibet tangente integre, & realiter persolvere omnino teneamini, & dicta assignatione, & distributione contenti esse debeatis, nec quidquam aliud vos, & vestrum quilibet prætendere possitis, Tibi, & aliis prædictis, à dictis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Com- *Exactores deputat,*

Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Capitulis, Conventibus, & aliis personis supra expressis exceptis, easdem decimas, ut præfertur, per Nos impositas petendi, exigendi, & colligendi, eisque tam in genere, quam nominatim, & in specie ut illas solvant sub privationis beneficiorum ecclesiasticorum per eos quomodolibet obtentorum, aliisque prout Nobis videbitur pœnis, etiam pecuniariis, ac demum per sententias, & censuras ecclesiasticas mandandi, & præcipiendi, ac pro earumdem decimarum faciliori exactione unum, vel plures subcollectores qui si in dignitate ecclesiastica constituti sint, pari, actu vigore præsentium facultate fungantur, per locorum ordinarios in quacumque Civitate, & Diœcesi, & loco sibi subjecto pro tempore deputatos approban., & si quis e ipsis ordinariis intra aliquem brevem terminum vestro arbitrio præfigendum viros idoneos ad id deputare neglexerit, tibi, etiam sine illorum consensu, tuo arbitrio illos libere deputan., & deputatos amoven., aliosque eorum loco toties quoties tibi videbitur substituen., & subrogan., ac solvere recusantes, & differentes; & generaliter contradictores quoslibet, & rebelles, & ne decimæ hujusmodi solvantur persuadentes directe, vel indirecte; per ipsas censuras ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendi, auxilioque brachii secularis contra eos ad hoc si opus fuerit invocan., solventes vero de solutis quietandi, & liberandi á censuris, & pœnis, quas dicta occasione quomodolibet incurrerint, absolven., ac generaliter omnia, & singula alia in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, ordinandi, mandandi, & exequendi plenam, & liberam, auctoritate, & tenore prædictis, facultatem concedimus, & potestatem.

Obstantibus derogat. §.6. Non obstan. regula nostra de non tollendo jure quæsito, ac aliis quibusvis Apostolicis, ac etiam in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si ipsis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Electis, Administratoribus, Commendatariis, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Capitulis, Conventibus, Congregationibus, & aliis personis prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad solutionem alicujus decimæ non teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari, seu extra, vel ultra certa loca ad judicium evocari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem; & quibuslibet aliis privilegiis, & exemptionibus, etiam in corpore juris clausis, ac Literis Apostolicis, quibuscumque Dignitatibus, seu Ordinibus specialiter, vel generaliter sub quacumque verborum forma expressis, etiamsi motu proprio, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, & consistorialiter, ac etiam in vim contractus emanaverint, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda esset, quæ eis quoad præmissa nolumus in aliquo suffragari.

§.7. Volumus autem, quod juxta ordinationem in Concilio Viennen., super hoc editam calices, libri, & alia ornamenta Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & aliorum piorum locorum divino cultui dicata ex causa pignoris, vel alia occasione solutionis Decimarum hujusmodi nullatenus capiantur, detrahantur, vel occupentur. Decreta Concilii Viennen. sis servari mádat.

§.8. Quodque præsentium Literarum transumptis tuo, vel alterius Prælati ecclesiastici sigillo, & publici Notarii subscriptæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis fidem addit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die tertia Octobris 1629. Pontificatus nostri Anno VII. Dat. die 3. Octobr. 1629. An. VII.

CCCXXIII.

Beatificatio Cajetani Thienæi Clericorum Regularium Fundatoris, ac Indultum celebrandi Missam, & Officium de eodem recitandi.

Hujus Congregationis institutionem habes in Constit. X. Clementis VIII. Exponi Nobis. *Tom. IV. Par. I. fol.* 47.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, ad ea, per quæ servorum Christi veneratio in terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis pastoralis muneris nostri partes propensis studiis impendimus, prout pia Catholicorum Regum, & Principum, aliorumque Christifidelium, & præsertim vota exposcunt, Nosque conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§.1. Sane nomine dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod facta nuper per dilectos etiam filios causarum Palatii Apostolici Auditores Nobis relatione de processibus, apostolica auctoritate fabricatis, super sanctitate Servi Dei Cajetani Thienæi Nobilis Patritii Vicentini dictæ Congregationis Fundatoris, iisque in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, de mandato nostro per plures sessiones, citato etiam ad hoc, Instantiæ factæ Pont pro hujus viri Beatificatione.

ad hoc, & audito Promotore Fidei, ad relationem dilecti filii nostri Antonii S. Mariæ in Aquiro Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis, acerrime discussis, cognito primum super validitate dictorum processuum, deinde super virtutibus heroicis, ac demum super miraculis in vita, & post mortem intercessione dicti Servi Dei ab Altissimo patratis, iidem Cardinales unanimi consensu censuerunt, tuto posse, quandocumque Nobis placuerit, ad solemnem Canonizationem dicti Servi Dei Cajetani Thienæi deveniri. Quare pro parte non solum Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum, verum etiam charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis Imperatorem electi, ac Ludovici Francorum Regis Christianissimi, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Ducis, & Reipublicæ Venetorum, aliorumque Christianorum Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut interim, donec ad solemnem Canonizationem dicti Servi Dei Cajetani Thienæi deveniatur, idem Servus Dei Cajetanus Thienæus Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra, celebrari possit.

Beatificatio ejusdem, ac concessio Missæ, & Officii prout hic.

§.2. Nos piis Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Ludovici Regis, necnon Ducis, & Reipublicæ, aliorumque Principum, ac Præpositi, & Clericorum prædictorum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut ipse Dei Servus Cajetanus Thienæus imposterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus Clericis Regularibus ubique existentibus Officium de communi Confessoris non Pontificis in die ejus obitus recitari, & Missa celebrari, juxta Breviarii, & Missalis Romani Rubricas, etiam per sacerdotes regulares, & seculares ad eorum Ecclesias confluentes. In Civitate vero Vicentina ubi natus, & in Civitate Neapolitana ubi sacrum ejus corpus requiescit, in omnibus Ecclesiis, tam regularium, quam secularium, Missam, & Officium, ut supra, respective celebrari, & recitari valeat: Ac pro præsenti anno dumtaxat dicti Præpositus Generalis, & Clerici solemnem Beatificationem cum Officio, & Missa in die eis benevisa, hic Romæ in Ecclesia Sancti Andreæ de Valle, necnon alii ad illam confluentes celebrare, libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Contrariorum remotio.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarii ipsius Congregationis, vel alicujus Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, aut Præpositi, vel Vicarii Generalis ejusdem Congregationis sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 8. Octob. 1629. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die octava Octobris 1629., Pontificatus nostri Anno Septimo.

CCCXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Extensio facultatum Cruciatæ, quoad licentiam vescendi ovis, & lacticiniis, ad Patriarchas, Archiepiscopos, & alios inferiores Prælatos, ac Presbyteros, & Clericos seculares, tantum excepta majori hebdomada.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Pius V. aliique Pontifices vigore Cruciatæ concesserunt jejuniorum temporibus ovorum, & lacticiniorum usum;

§.1. Aliàs a felicis recordationis Pio Papa Quinto Prædecessore nostro inter cæteras gratias illas spirituales, & temporales ad certum tunc expressum tempus publicandas, & duraturas claræ memoriæ Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico Avo tuo, ac omnibus, & singulis Christifidelibus in Regnis, & Dominiis Hispaniarum, & illis adiacentibus, necnon Sardiniæ Insulis consisten., & ad illa declinan., iis, qui certa munera adimplevissent, concessas, & à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris eidem Philippo, ac similis memoriæ Philippo III. etiam Hispaniarum Regi Catholico genitori tuo, & à Nobis per nostras in simili forma Brevis sub die 26. Martii 1624., & die 9. Octobris præsentis anni 1629. expeditas Literas Majestati tuæ prorogatas indultum fuit, ut ipsi carnibus, de consilio utriusque medici, temporibus jejuniorum, tam quadragesimalium, quam quorumlibet totius anni, ac pro eorum libito ovis, & lacticiniis vesci, ita quod, qui carnes non comedissent, servata in cæteris Jejunii Ecclesiastici forma, dicto jejunio satisfecisse censerentur, libere, & licite possent.

Exceptis tamen Patriarchis, Primatibus &c.

§.2. Subhac tamen gratia, & concessione minime comprehendi Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, neque alios inferiores Prælatos, neque quaslibet regulares personas, atque ex secularibus eas, quæ in Presbyteratus ordine constitutæ essent, quoad quadragesimalia jejunia, illis autem exceptis, omnes prædictos, præterquam Insularum prædictarum Incolas etiam ovis, & lacticiniis vesci posse, ut supra, concessit, voluit etiam quemcumque Ecclesiasticum, vel secularem, qui eam gratiam fuisset assequutus, ea minime posse uti extra ipsa Hispaniarum Regna, & aliàs prout in diversis, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis desuper expeditis Literis, quarum

rum omnium tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continentur.

Urbanus idẽ privilegium excendit ad ipsos.

§.3. Nunc autem Nos spirituali consolationi Patriarcharum, Primatuum, Archiepiscoporum, Episcoporum, aliorumque inferiorum Prælatorum, & Presbyterorum secularium prædictorum dumtaxat, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes, supplicationibus etiam Majestatis tuæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ven: Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis inferioribus Prælatis, necnon Clericis, & Presbyteris secularibus prædictis tantum, ut Quadragesimali tempore, hebdomada tamen majori excepta, ovis similiter, & lacticiniis, pro eorum libito, uti, & vesci libere, & licite valeant, apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus.

Et Antonium de Soto hujus indulti Commissariũ eligit.

§.4. Ac dilectum filium Antonium de Sottomajor ordinis fratrum Prædicatorum professorem prædictarum gratiarum exequutorem, & Commissarium apostolica auctoritate deputatum, & præsentium exequutorem, & Commissarium auctoritate, & tenore prædictis facimus, constituimus, & deputamus.

Clausulæ.

§.5. Decernentes irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus Literis prædictis, ac omnibus iis, quæ in illis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad sexennium tantum valituris.

Dat. die 10. Octob. 1629. An. VII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1629. Pontificatus nostri Anno septimo.

CCCXXV.

Jubilæi universalis concessio ad divinam opem pro imminentibus in diversis Christiani Orbis partibus periculis postulandam.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis, salutem, & apostolicam benedictionem.

Causa hujus concessionis Jubilæi, & hortatio ad illud assequendum.

IRritatus assiduis humani generis flagitiis Deus consuevit iracundiæ suæ flagella sæpius ostentare, ut errantes derelinquant vias suas, & aliquando visitat in virga iniquitates, & in verberibus peccata; nolens tamen aliquem perire; remediis acrioribus excitat peccatorum sopitas mentes, ut resipiscentes ad eum revertamur. Nos igitur è pastorali specula, dominici gregis Nobis, licet immeritis, crediti, prospicientes saluti, cum propius imminere discrimina pestilentiæ, & damna famis pervagari, bellique turbines in detrimentum Catholicæ Religionis varias Christiani orbis partes invadere, & ibidem violentius percrebrescere animadvertamus, oculos in excelsum tollimus ad Altissimum, qui licet sit justus, etiam misericors est, & placabilis super nequitiam populi sui, & publicæ orationis anchora, quod sæpius fecimus, iterum innixi, instantis tempestatis impetum evitare speramus. Adeamus itaque in amaritudine animarum nostrarum, recogitantes vitæ præteritæ annos, Aram misericordiarum Domini, & sine intermissione orantes contriti cordis, & humiliati spiritus offeramus ei sacrificium, ut, qui interdum opem implorantibus dormiens vult videri, & quandoque supplicantium preces seriùs audit, tandem cumulate exaudiat, & nostris, & communibus Fidelium votis in tempore opportuno adesse dignetur, & tantos æstuantis maris motus dissidiorum, ventis imperans, sedet, ut optata fiat tranquillitas. Hoc autem, ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur: ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more, in præsentibus necessitatibus, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & largissime erogare decrevimus. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles, tam in Alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum constitutos apostolica auctoritate paterne, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Concessio Jubilæi pro existentibus Romæ.

§.1. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam ab Ecclesia B. Mariæ Angelorum nuncupata, Carthusien., Ordinis, ad Basilicam ejusdem B. Mariæ Majoris etiam nuncupatam de Urbe, feria quarta proximæ sequentis hebdomadæ, una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, Proceribus, ac universo Clero, & Populo agemus, interfuerint, aut qui prædicta, vel immediate subsequenti hebdomada easdem Ecclesiam, & Basilicam, saltem semel visitaverint, ibique devote, ut supra, Deum oraverint, necnon feria quarta, & sexta, ac Sabbato ejusdem, vel subsequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu saltem alio dictarum

ctarum hebdomadarum die Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

Necnon pro existentibus extra Urbem.

§.2. Cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & Locis, qui processioni ab ordinariis locorū, vel eorum Vicariis, seu Officialibus de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam, ad eorum notitiam hæ nostræ Literæ devenerint, indicendæ, & agendæ, interfuerint, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique, ut supra Deum oraverint, ac feria quarta, sexta, & Sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctiss. Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Ac pro itinerantibus.

§.4. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & loco interventus in processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loco ejusdem domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant.

Etiam pro regularibus aliisque impeditis

§.4. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quam religiosis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem, ut infra, elegerint, eis prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi Pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Concessio eligendi Confessarium cum facultatibus, ut hic.

§.5. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus, tam laicis, Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam secularem, quam cujusvis Ordinis regularem, ex approbatis à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiesticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, & etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per qualscumque nostras, aut Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen à crimine hæresis, absolvere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare; injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia, aliisque ejusdē Confessarii arbitrio, injungendis.

Præceptum illud publicandi, &c.

§.6. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœc, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, ac Cleris, & populis sibi subjectis solemnes processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Restrictio circa facultatem dispensandi.

§.7. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam easdem præsentes, iis qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denuntiati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariorum remotio.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pont. pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indi-

& individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.9. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Octob. 1629. An. VII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 22. Octobris 1629. Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXXVI.

Pro Ordine S. Basilii Congregationis Reformatæ del Tardon, & S. Antonii de Valle del Gallegillos.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Pastoralis officii Nobis ex alto commissi debitum postulat, ut circa statum Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium salubriter dirigendum mentis nostræ aciem assidue intendentes, ad ea præcipue ejusdem officii partes sedulo impendamus, ut quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici eorumdem Ordinum statu, & directione proinde sunt statuta, & ordinata, ab iis, ad quos spectat, inviolabiliter observentur.

Clem. VIII. edidit Const. de hac reformatione.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Ordinis S. Basilii Congregationis Reformatæ nuncupatæ, quod alias fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster cupiens S. Basilii hujusmodi regulam cum suo laudabili de labore manuum instituto in sua propria, & primitiva Sanctorum Patrum observantia stabiliri, ac perpetuo conservari, duo Monasteria ejusdem Ordinis tunc expressa in Monasteria Reformationis, & veræ regulæ Observantiæ constituens, & separans, inter alia voluit, quod Monachi Monasteriorum Reformationis hujusmodi Abbati dicti Ordinis Generali taliter subjacerent, ut ipse per se, non vero per alium, nisi forte ex eadem Congregatione Reformata Monachum posset illa, tam in capite, quam in membris visitare, corrigere, & emendare, non vero in aliquo contra supradictam reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas, in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, sive innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia quacumque de causa transferre, seu alios ab ipsis etiam ad breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos posset perturbare, seu quomodolibet inquietare, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis Literis plenius continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissis nequaquam obstantibus nonnulli ejusdem Ordinis Abbates Generales, eorumque Vicarii quibusdam Monachis Reformatis ad Provincias non reformatas transeundi licentiam, & facultatem concesserint, atque ex hoc non leves in Congregatione Reformata hujusmodi exoriantur perturbationes, proindeque per Nos desuper opportune provideri summopere desideret: Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviam ire, prosperoque Monachorum prædictorum regimini, & gubernio consulere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis, &c. censentes, supplicationibus dicti Procuratoris Nobis, &c. inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, dilecto filio Abbati Generali dicti Ordinis pro tempore existenti per præsentes præcipimus, ut in posterum prædictas Literas in forma Brevis prædicti Clementis Prædecessoris omnino observet, & observari faciat.

Quam hic Pont. observari mandat.

§.3. Decernentes illum, si unquam aliquem ex Monachis Reformatis hujusmodi contra dispositionem dictarum Literarum ad Provincias non reformatas transferre præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrere, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari, &c. attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædecessor in suis Literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat puniri transgressores.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Octobris 1629. Pontificatus nostri Anno VII.

Dat. die 30. Octob. 1629. An. VII.

Vectigal

CCCXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Vectigal super Carne, & Vino, quod ab Ecclesiasticis Civitatis Ulixbonen. exigi permiserat, ab Ecclesiasticis quoque Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum exigi posse indulget.

Indultum, quod hic recensetur, lege sup. in Const. CCXCV. Exponi nobis. *pag.* 162.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Hieracen. moderno, & pro tempore existenti jurium, & spoliorum Cameræ nostræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectori Generali.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset Indultum jam concessum e. xigendi vectigal ab Ecclesiasticis Ulixbonen.

§.1. Aliàs a Nobis emanarunt Literæ tibi directæ tenoris subsequentis videlicet, Venerabili Fratri Laurentio &c. sub Dat. 31. Januarii 1629. Anno VI.

Petitio Regis pro extensione ad omnes Ecclesiasticos Regnorũ Portugalliæ, & Algarbiorum

§.2. Cum autem dictus Philippus Rex denuo Nobis exponi fecerit, maximas necessitates Christi fidelium, & ecclesiarum illarum partium majori indigere subsidio, personasque aliarum Civitatum, Oppidorum, & Locorum eorumdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum numero valde excedere personas dictæ Civitatis Ulixbonen. emolumentaque dictæ gabellæ, si illam pro majori subsidio eidem Regi ad prædictum effectum præstando prædictæ Civitates, Oppida, & loca prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, excepta Civitate Ulixbonen. imposuerint, vel imponere voluerint, spatio prædicti sexennii dictam summam ducentorum millium Cruciatorum hactenus a Nobis per præinsertas Literas etiam quoad ecclesiasticos approbatam, longe excedere, & ad summam quadringentorum millium Cruciatorum, & ultra ascendere, facultatesque Laicorum eorumdem Regnorum non suppetere, Nobis idcirco dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut quoad prædictas alias Civitates, Oppida, & Loca dictorum Regnorum, excepta dicta Civitate Ulixbonen., quatenus prædictæ aliæ Civitates, Oppida, & Loca excepta Civitate prædicta Ulixbonen., eamdem Gabellam imposuerint, vel imponere voluerint, Nos eamdem gabellam etiam a Personis ecclesiasticis earumdem Civitatum, Oppidorum, & Locorum dictorum Regnorum, non tamen prædictæ Ulixbonen. Civitatis, ad sexennium pro rata carnis, & vini per easdem personas ecclesiasticas publice emendi etiam ultra summam dictorum ducentorum millium Cruciatorum exigendi licentiam, & facultatem concedere de benignitate apostolica dignaremur.

Cui Pontifex annuit.

§.3. Nos igitur piis dicti Philippi Regis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati prædictas necessitates omnino attendentes, Clerumque, & ecclesiasticos Regnorum prædictorum Portugalliæ, & Algarbiorum, sub quorum dominio Indiæ prædictæ consistunt, pro Christifidelium, & ecclesiarum in illis existentium necessitatibus prædictis sublevandis de Patrimonio Christi, cujus causa maxime agitur, etiam eorum ratam gabellæ hujusmodi pro carne, & vino publice, ut præfertur, emendo solvendam libenter suppeditaturos, Nobis persuadentes, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus, excepta dicta Civitate Ulixbonen., reliquarum aliarum Civitatum, Oppidorum, & Locorum dictorum Regnorum, quæ gabellam hujusmodi imposuerint, vel imponere voluerint, Præsidentibus, Officialibus, & Ministris quovis nomine nuncupatis eamdem gabellam etiam a personis ecclesiasticis tam secularibus, quam regularibus cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existant, etiam exemptis, & quomodolibet qualificatis, vinum, & carnem, ut præfertur, publice ementibus usque ad aliam summam aliorum ducentorum millium Cruciatorum, & sic in totum usque ad summam quadringentorum millium Cruciatorum, excepta dicta Civirate Ulixbonen., infra tamen sexennium a die impositionis dictæ gabellæ, si illam, ut præfertur, imposuerint, vel imponere voluerint, computandum dumtaxat, & non ultra, modo, & forma in præinsertis Literis expressis contribuen., solven., exigen., & converten., absque ullo conscientiæ scrupulo, aut censurarum, & pœnarum ecclesiasticarum incursu exigendi, pecuniasque inde provenientes ad effectum præmissum, & non in alios usus quoscumque convertendi, & erogandi licentiam, & facultatem auctoritate nostra concedas, & impartiaris.

Pro exigendo hoc vectigali duas personas, unam scilicet a Rege, alteram ab Episcopo Hieracen. deputari mandat.

§.4. Volumus autem, quod pecuniæ ratione gabellæ hujusmodi exigendæ penes duas Personas fide, & facultatibus idoneas, unam scilicet ab eodem Philippo Rege, seu ejus ministris in eisdem Regnis existentibus, aliam vero a dicto Clero, seu a te ejusdem Cleri nomine deputan., & respective approban., omnino deponantur, & per easdem personas conjunctim procedentes dictis Philippi Regis Ministris ad effectum illas in supradictos, & non alios usus sub infrascriptis censuris, & pœnis eo ipso incurrendis expendendi consignentur.

Pecunias sic exigendas in alios impendi usus vetat.

§.5. Quodque personæ sic deputatæ, & approbatæ de pecunias hujusmodi nonnisi ad effectum eadem subsidia in prædictos, & non alios usus præstandi, eisdem Philippi Regis Ministris numerando, Ministri vero prædicti pecunias ex dictis gabellis provenientes sibi, ut præfertur, numerandas non nisi in usus istos, & non alios erogando, sub excommunicationis majoris, ac privationis dignitatum, officiorum, & beneficiorum etiam ecclesiasticorum, ipso facto incurren., a quibus nonnisi a Nobis, seu Roma-

Romano Pontifice pro tempore existente specialiter, non autem vigore Cruciatæ, seu cujuslibet alterius concessionis, aut privilegii ab eadem Sede pro tempore emanati, & emanandi absolvi posse declaramus, solitum præstent in manibus tuis juramentum.

Contrafacientes ad restitutionem teneri vult.

§.6. Insuper etiam volumus, quod quicumque alii Ministri, & Officiales Regii, cujuscumque conditionis, qualitatis, status, & præeminentiæ, specialique nota digni sint, easdem pecunias in toto, vel in parte in alios quam prædictos usus sub eisdem censuris, & pœnis ipso facto incurrendis convertere non possint; quodque in eventum contraventionis, seu inobservantiæ omnium, & singulorum præmissorum, vel cujuslibet eorum, præsens gratia nulla sit, prout illam ex nunc tenore præsentium nullam fuisse, & esse, contravenientesque ad restitutionem teneri, & non nisi facta actuali restitutione absolvi posse.

Elapso autem sexennio vectigal exigi vetat.

§.7. Similiter declaramus, ac etiam decernimus, quod sexennio hujusmodi elapso, & interim si, & postquam prædicta summa quadringentorum millium Cruciatorum in Civitatibus, Oppidis, & Locis prædictis prædictorum Regnorum, excepta Civitate Ulixbonen. hujusmodi, decursa, soluta, seu exacta fuerit, præsens gratia expiret eo ipso, nec sub eisdem censuris, & pœnis ipso facto incurrendis gabella, seu gabellæ prædictæ ulterius exigi, minusve super eis aliquod onus, præsertim ultra prædictum tempus duraturum imponi unquam possit,

Clausulæ.

§.8. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obstantibus.

§.9. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Decem. 1619. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Decembris 1629. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CCCXXVIII.

Erectio Montis Vacabilis subsidii nuncupati.

Materiam subsidii late videre poteris in Constitut. XLVII. Pauli III. Decens, *Tom. IV. Par. I. p.* 225. *item in Const. XXIX. Pauli IV.* Cupientes, *ibidem fol.* 358. *& Pauli V. Constit. XXI.* In maximis, *Tom. V. Par. III. fol.* 170. *Revocationem verò exemptionum a solutione subsidii triennalis vide in Const. VI. Sixti V.* Inter varias, *Tom. IV. Par. IV. fol.* 133.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constit.

§.1. IMpensarum moles, quas his durissimis, & difficillimis temporibus pro defensione, & conservatione Status nostri Ecclesiastici facere cogimur, Nos impellit, ut pecuniam, undequaque haberi potest, pro imminentibus Sedis, & Cameræ nostræ necessitatibus, & ad ea gerenda, quæ pro ejusdem Sedis, & prædicti Status nostri beneficio necessaria videntur, assidue cogitemus colligere, & comparare, ut eam paratam in ipsis necessitatibus habeamus, idque minori, quo possimus, subditorum nostrorum, & ipsius Cameræ incommodo, & detrimento facere studeamus. Ideo unum Montem Vacabilem, ex quo opportuna pecuniæ vis colligi possit, super augmento, seu subsidio Julii unius pro quolibet Cado Vini, quod ad Urbem ex circumvicinis Civitatibus, & locis asportatur, pro annuis scutis viginti duobus millibus monetæ dilectis filiis Joanni Baptistæ, & Fratribus de Gallis locatis, & alio augmento, seu subsidio duarum ex tribus partibus quadrantis super qualibet libra Carnis, quæ in Urbe venditur, ad annua scuta 25. millia ascendente, per Nos impositis, & auctis, aliisque dictæ nostræ Cameræ introitibus erigere deliberavimus.

De erigendo Monte vacabili super vectigale Vini, & Carnis cogitat;

Et erigit.

§.2. Motu igitur proprio, ac ex certa scientia, & potestatis plenitudine nostris Montem vacabilem scutorum 300. millium monetæ subsidii nuncupandum locorum, seu portionum trium millium vacabilium resignabilium ad instar aliorum officiorum, & Montium vacabilium Romanæ Curiæ, scutis centum monetæ pro quolibet loco computatis, annui fructus scutorum novem monetæ pro quolibet loco, & portione, & anno, a die prima mensis Julii proxime præteriti præsentis anni 1630. inchoando, ad instar aliorum Montium, & officiorum vacabilium, auctoritate apostolica, tenore præsentium erigimus, creamus, facimus, & instituimus.

Dotem assignat.

§.3. Illique sic erecto, & instituto, ac personis, quæ in eo pecunias, ut infra dicetur, posuerint, pro dicti Montis congrua dote, ac fructibus, & emolumentis ad prædictam rationem scutorum novem monetæ annis singulis pro quolibet loco, & quolibet bime-

bimestri in fine pro rata solvendis summam scutorum 27. millium monetæ, annuorum scilicet scutorum 20. millium monetæ ex dicto subsidio, seu augmento julii pro quolibet Cado Vini, & reliquorum scutorum septem millium monetæ annuorum ex supradicto augmento Gabellæ Carnis per Nos, ut præfertur, imposito, a dictorum subsidiorum emolumentis, & redditibus dismembramus, & separamus, sicque dismembratam, & separatam dicto Monti, illiusque Depositario, & Montistis solvendam eodem Monte durante concedimus, applicamus, & appropriamus, & assignamus, applicatamque, & appropriatam esse volumus, & mandamus.

Dictum Montem ab omnibus oneribus eximit.

§.4. Ipsumque Montem, & illius futuros Creditores in nostrum, ac Sedis, & Cameræ prædictarum locum quoad integram summam prædictam, ejusque liberam perceptionem, exactionem, & consequutionem, etiam irrevocabiliter ponimus, substituimus, & subrogamus, eamdemque summam ab omnibus oneribus, tributis, subsidiis, & collectionibus, & retentionibus per Nos, & pro tempore existentes Romanos Pontifices ex quacumque urgenti, & publica, ac etiam pestis, fidei catholicæ tuendæ causa, augmento cultus divini, seu alia sublevatione, & conservatione ejusdem nostri Status, & Romanæ Ecclesiæ quomodolibet impositis, & imponendis, ac ab omnibus, & quibuscumque aliis gravaminibus ordinariis, & extraordinariis præsentibus, & futuris eximimus, & liberamus, exemptaque, & libera, dictosque redditus, introitus, & emolumenta eidem Monti, & illius Creditoribus, & Montistis obligata, & hypothecata esse volumus, & obligamus, & hypothecamus.

Sedis Apostolicæ, & Cameræ bona pro dicti Montis securitate obligat.

§.5. Et pro majori ejusdem Montis, & personarum in eo pecunias ponere volentium cautela, & securitate omnia, & singula alia Sedis, & Cameræ prædictarum bona mobilia, immobilia, jura, res, & actiones quæcumque præsentia, & futura ubique locorum existentia, introitusque, redditus, & proventus dicto Monti subsidii, illiusque singulis personis, & Montistis generaliter, & specialiter etiam obligamus, & hypothecamus, ac obligata, & hypothecata esse, nec super annuis summis prædictis, ut supra assignatis, illarumque exactione, & perceptione etiam per Nos, & successores nostros prædictos quovis modo Montistas prædictos perturbari, inquietari, vel molestari posse volumus, & decernimus.

Facultatem omnibus tribuit in dicto Monte pecunias ponendi, exceptis Mendicantibus, & infidelibus.

§.6. Necnon etiam eadem auctoritate statuimus, atque decernimus, quod quæcumque utriusque sexus personæ cujuscumque ætatis, etiam Minores, Pupilli, ac Spurii, & illegitimi, & cujuscumque status, gradus, conditionis, dignitatis, & praeminentiæ existentes, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, & Ecclesiis Cathedralibus etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, seu Monisteriis præsint, & quæcumque, quotcumque, & qualiacumque ecclesiastica beneficia cum cura, & sine cura obtineant, in sacris etiam Presbyteratus ordinibus constitutæ, necnon quorumvis sub quavis regula institutorum Hospitalium, & Militiarum, & quorumcumque (non tamen mendicantium) Ordinum Religiosi, quibus a jure, aut per privilegium concessum est, proprium retinere posse, cujuscumque nominis, qualitatis, & conditionis, præterquam ratione regularis professionis in aliquo Ordine mendicantium inhabiles, & incapaces existant, ac infidelibus exceptis, in Monte prædicto subsidii quascumque pecuniarum quantitates, non tamen infra summam scutorum centum monetæ in singulas personas, itaut loca, & portiones hujusmodi dividi minime possint, usque ad dictam summam locorum trium millium ponere, & ipsæ personæ pro pecuniis sic positis fructus ad rationem scutorum novem similium pro quolibet loco singulis annis, & quolibet bimestri eorum ratam sine aliquo conscientiæ scrupulo, & sortis principalis diminutione, vel aliquo restitutionis onere integrè, omni prorsus impedimento cessante, percipere, & habere possint, & valeant.

Confiscari prohibet.

§.7. Præterea etiam expresse prohibemus, quod loca prædicta, nec eorum fructus, & emolumenta etiam causa rebellionis, proditionis, assassinii, sacrilegii, læsæ majestatis, & aliorum criminum quantumcumque gravium, & enormium per loca ipsa obtinentes, tam intus, quam extra ditionem nostram, & in qualibet mundi parte, non tamen in personam Romani Pontificis, aut alicujus ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus commissorum, etiam confessorum, & probatorum, publicari, seu deliberari, nec sub aliquibus, sive specialibus, sive generalibus omnium bonorum, rerum, & jurium confiscationibus comprehendantur, sed specialiter ab illis excepta fore, & esse censeantur: deque illis ipsimet delinquentes integre disponere possint, ac si delicta hujusmodi nequaquam commisissent; minusque loca prædicta, vel eorum fructus quolibet prætextu ad instantiam cujusvis personæ, etiam Cameræ nostræ, vel alias modo aliquo sequestrari, vendi, subhastari, aut impediri possint.

Reductionem prohibet, & a vacatione per quinquennium liberat.

§.8. Decernimus præterea, quod Mons prædictus non possit redimi, vel reduci ad non vacabilem, nec extingui, minusque illius fructus a ratione scutorum novem hujusmodi pro quolibet loco, ut supra reduci, nec minui sub quovis prætextu, etiam necessitatis urgentis, & urgentissimæ Sedis Apostolicæ, enormissimæ læsionis, urgentis necessitatis, seu etiam evidentis utilitatis, aut alia quacumque causa: & volentes Montem prædictum, illiusque Montistas, & creditores pro tempore existentes specialibus favoribus, & gratiis decorare, decernimus, atque eadem auctoritate statuimus, & indulgemus, quod loca, seu portiones dicti Montis per quinquennium incipiendum a Kalendis ejusdem mensis Julii proxime præteriti præsentis anni 1630. & ut sequitur, finiendis, per obitum personarum, super quarum vitæ periculis loca extabunt

vel ab

vel ab eis causam dicto quinquennio durante habentium, non vacent, sed illa ad decedentium, illorumque, ad quos loca prædicta spectabunt, hæredes ex Testamento, seu ab intestato omnino deveniant, ipsique hæredes, & successores loca, seu portiones hujusmodi retinere, vel resignare, ac pretium exinde proveniens recipere possint, & resignationes sic per eos factæ admitti debeant, etiam cum eodem privilegio non vacantiæ per dictum quinquennium a Kalendis Julii ut supra incipiendum; quod privilegium non vacantiæ dicto quinquennio durante transeat etiam in quoslibet successores, quibus suffragari debeat pro residuo dicti quinquennii, quo elapso loca prædicta per obitum illa obtinentium omnino vacent, & vacare debeant ad commodum, & favorem ejusdem Cameræ nostræ.

Facultates, exemptiones, & privilegia concedit Montistis.

§.9. Volumus præterea, quod Montis prædicti creditores ad pecunias ab ipsis in eo positas, & erogatas, aut illarum partem, in aliquam subventionem, utilitatem, seu necessitatem Status Ecclesiastici, vel Sedis, & Cameræ prædictarum conversas fuisse, & esse probandum, haud quaquam teneantur, sed cum simplicibus literis patentibus ab infradicendo Thesaurario nostro Generali, & Secretario dicti Montis, ab ipso, ut infra deputando, expeditis iidem creditores, & Montistæ tuti sint, eidemque Monti, & personis in eo pecunias habentibus Collegium, & Defensores creandi, & deputandi, ordinationes, & statuta quæcumque, licita tamen, & honesta a prædicto Thesaurario nostro Generali examinanda, & approbanda condendi licentiam, & facultatem concedimus, necnon iis, ut omnibus, & singulis aliis privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, & immunitatibus, libertatibus, prærogativis, gratiis, & indultis, quibus cæteri creditores aliorum Montium vacabilium Romanæ Curiæ potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ac si illa sic de verbo ad verbum inserta forent, uti, frui, & potiri libere, & licite valeant indulgemus, quodque præsentes vim, & robur veri, & validi contractus, ac obligationis inter Nos, & Sedem, & Cameram prædictas ex una, & eos, qui pecunias in ipso Monte posuerint, ex altera partibus legitime initi, & stipulati obtineant, & obtinere, dictusque Mons, & illius Montistæ in pacifica, libera, & quieta dictorum annuorum scutorum 27. millium eis, ut præfertur, assignatorum exactionis, & perceptionis possessione, & dicto Monte durante manuteneri, & conservari debeant.

Thesaurariũ Gen. C. A. hujus Montis designat Protectorem.

§.10. Præterea dilectum filium Magistrum Stephanum Duratium Thesaurarium nostrum Generalem, aliosque pro tempore existentes Thesaurarios Generales dicti Montis Protectores cum potestate literas patentes sub eorum nominibus, & sigillis expediendi, & concedendi, necnon omnes, & quascumque causas super dicto Monte, illiusque causa, & occasione, & ab eo quomobolibet dependentes movendas privative quoad omnes alios Judices cognoscendi, & terminandi, ac omnia alia, quæ ad ejusdem Montis utilitatem, providamque directionem pertinere cognoverit, peragendi cum facultate etiam Depositarium, ac Secretarium, & Ratiocinatorem, seu Computistam dicti Montis cum emolumentis eidem benevisis ad eorum vitam, & donec vixerint, & prout ipsis melius placuerit, & videbitur, eligendi, & deputandi.

Clausulas præservativas apponit.

§.11. Decernentes, præsentes nostras Literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, argui, vel impugnari, aut revocari, restringi, vel limitari minime posse, seu debere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, etiam quod in dictæ Cameræ, ejusque libris non admittantur, neque registrentur; sicque & non aliàs in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici, & dictæ Cameræ Clericos, Cameramque ipsam, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.12. Non obstantibus præmissis, & fel. recordationis Symmachi, Calixti Tertii, Pauli Secundi, Pauli Tertii, Pauli Quarti, & Pii Quinti, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam nostris de rebus Ecclesiæ, & Cameræ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac etiam Pii IV. de registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus, ac universalibus Conciliis editis, specialibus, & generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam prædicta fieri specialiter expresse prohibentibus, & facta irrita esse decernentibus, dictæque Cameræ juramento, confirmatione apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis eidem Cameræ, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarũ derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & potestatis plenitudine similibus, & pro conservatione Status, dignitatis, & existimationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, concessis, confirmatis, ac etiam reiteratis vicibus innovatis, extensis, & moderatis, quibus omnibus, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, integra, & individua mentio habenda esset, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,

mus, illaque quatenus præmissis obstent, tollimus, abrogamus, & abolemus.

Exemplis fides adhibeatur.

§.13. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii dicti Montis, seu publici Notarii subscriptis, & sigillo prædicti Thesaurarii Generalis, seu personæ in dignitate ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique locorum adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ, adhiberetur.

Papæ subscriptio.

Placet Motu proprio M.

CCCXXIX.

Quod præcedentia in concursu cum aliis Regularibus in Processionibus competit Fratribus Discalceatis S. Francisci in Provinciis Hispaniarum.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Ex incumbenti Nobis apostolici muneris debito, ad ea mentis nostræ aciem assidue intendimus, per quæ Christifideles, sub suavi Religionis jugo, & strictioris Observantiæ Regulis Altissimo famulantes, sublatis obstaculis, in quietis, ac pacis amænitate vota sua Domino reddant, ac felicioribus in via mandatorum ejus proficiant incrementis.

Decretum Sac. Rituum Congregat.

§.1. Nuper siquidem a Vener. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Sacris Ritibus Præpositis, emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Procurator Fratrum Discalceatorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Hispaniarum exposuit, suos Fratres Discalceatos pati controversiam ab aliis Regularibus, & præcipue ab Augustinianis circa pręcedentiam in processionibus, & alias prærogativas ipsis etiam Discalceatis, cum veri filii reformati ejusdem Ordinis sint, pariter suffragantes, & expressas] in Bulla Clementis Octavi, incipiente: Ex injuncto Nobis: sub die septimo Septembris 1602. quotiescumque dicti Discalceati non incedunt, aut degunt cum Fratribus familiæ de Observantia, quod cum sit contra expressam mentem, & Bullam dicti Clementis Octavi, citato etiam ad hoc Procuratore Generali Ordinis Sancti Augustini, supplicavit provideri. Et Sacra Rituum Congregatio, sequendo votum Illustrissimi Deti, cui hæc causa erat commissa, censuit præcedentiam in concursu cum aliis Regularibus in Processionibus, & aliis actibus publicis, semper competere dictis Discalceatis, sive soli de per se, & sub propria cruce, sive sub cruce, & cum familia de observantia incedant, & sive Discalceati, Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dummodo sint vere Reformati Ordinis Sancti Francisci; necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogativis in supradicta Bulla Clementis Octavi expressis, & ita imposterum ubique servari mandavit hac die 22. Decembris, & juxta aliàs resoluta in antecedenti Congregatione sub die 10. ejusdem mensis 1629.

Quod petente FF. Discalceatorum Procuratore.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Fratrum Discalceatorum prædictorum Nobis exponi fecit, ipse plurimum cupiat, præinsertum Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, exactiusque ab omnibus observetur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri: Nos, qui pacem, & quietem, inter Regulares præsertim personas, vigere sinceris desideramus affectibus. Procuratorem, & Fratres prædictos, quo præmissorum commodo, & effectu pacifice uti valeant, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possent, supplemus. Necnon Decretum, & in ea contenta hujusmodi, præsentesque Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus Discalceatis prædictis ubicumque existentibus, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, necnon ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter perpetuo observari; sicque ab omnibus censeri; & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ubique, & in quavis instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super hoc a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præfatis decernimus, & declaramus.

Pontifex confirmat.

Exequutores deputat.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, ac Oroliensi, & aliis Episcopis in Provinciis, & locis, in quibus Fratrum Discalceatorum hujusmodi Regulares domus erectæ sunt, sive imposterum erigentur, constitutis, ac dilectis filiis eorum Officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum

eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Discalceatorum hujusmodi requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisdemque Fratribus Discalceatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula ab iis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inviolabiliter observari, eosdemque Fratres Discalceatos præmissorum commodo, & effectu, quiete, & pacifice ubique frui, & gaudere, non permittentes illos per aliorum quorumvis Ordinum, & institutorum Regulares in præmissis quovis prætextu, causa, vel occasione, aut aliàs quomodolibet indebite molestari, perturbari, inquietari, vel impediri.

Mandat puniri transgressores. §.4. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs in præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, aut indirecte quomodolibet præstantes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, & Congregationum, illorumque Domorum, & locorum regularium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.6. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 9. Januar. 1630. An. VII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 9. Januarii 1630. Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXXX.

Facultas Cardinali a Balneo absolvendi Archiepiscopum Rothomagensem, qui in quodam libro nonnulla contra Sedis Apostolicæ auctoritatem inadvertenter scripserat. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilecto filio nostro Joanni Francisco Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali a Balneo nuncupato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Prœmium. Sedes Apostolica pia mater recurrentibus ad eam post excessum cum humilitate filiis libenter se propitiam exhibet, & benignam.

Archiepiscopus Prothomagensis contra Sedem Apostolicam inadvertenter nonnulla scripserat. Ideo a censuris absolutionem petit. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Ven. Fr. Franciscus Archiepiscopus Rothomagen., quod in certo libro per eum composito nonnulla contra nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem inadvertenter scripsit, & publicavit.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse de præmissis plurimum doluerit, & doleat ad præsens, & per eum contra nostram, & ejusdem Sedis auctoritatem scripta, ut præfertur, ore, & in scriptis palam, & publice retractaverit, sive revocaverit, cupiatque propterea a censuris, & pœnis ecclesiasticis per eum præmissorum occasione quomodolibet incursis, per Nos in utroque foro absolvi, & aliàs statui suo in præmissis opportune provideri.

PP. dat facultatem Cardinali a Balneo ipsum absolvendi. §.3. Nos attendentes exuberantem Sedis Apostolicæ clementiam gremium suæ pietatis petentibus claudere non consuevisse, ac cum eodem Francisco Archiepiscopo more pii patris agere, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, ut eumdem Franciscum Archiepiscopum, si hoc a te humiliter petierit, a quibuscumque censuris, & pœnis ecclesiasticis per eum, præmissorum occasione, quomodolibet incursis, & quas incurrisse dici, vel censeri posset, imposita ei, propter præmissa arbitrio tuo pœnitentia salutari, & facta per eumdem Franciscum Archiepiscopum promissione de parendo nostris, & Sanctæ Matris Ecclesiæ mandatis, auctoritate nostra in utroque foro absolvas, dictasque pœnas illi gratiose remittas, & condones, omnemque inhabilitatis notam, & aliud forsan præjudicium contra eum præmissorum occasione quomodolibet

dolibet insurgens ab eo penitus tollas, & aboleas, eumque in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erat, statum restituas, reponas, & plenarie reintegres, secumque super irregularitate, si quam, eorumdem præmissorum occasione, contraxit, eadem auctoritate dispenses.

Obstantia tollit. §.4. Non obstantibus Apostolicis, & in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 13. Aprilis 1630. An. VII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decimatertia Aprilis 1630. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CCCXXXI.

Confirmatio Concordiæ, & revalidatio Literarum, quibus jussu hujus Pontificis Anno 1616. in Conventu Virginis Mariæ Solitudinis de la Jana Provinciæ S. Joannis Baptistæ Minorum Discalceatorum S. Francisci de Observantia celebratum, ac insuper confirmatum fuit Capitulum Provinciale, cum impositione silentii, ac pœnis, & censuris per contrafacientes eo ipso incurrendis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris, inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Christifideles, præsertim sub suavi religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis divinis obsequiis famulantes vota sua in pacis amænitate Altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter, si quæ pro litibus, & controversiis inter eos, superseminante humani generis hoste zizania, exortis evellendis, penitusque exstirpandis concorditer facta fuisse comperimus, illa, ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur, apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, ac alias desuper pastoralis officii nostri partes, quantum Nobis ex alto conceditur, sedulo impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Referuntur priores Pontificis Literæ. §.1. Aliàs siquidem a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Cathedra Beati Apostolorum Principis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per abundantiam divinæ gratiæ constituti, inter gravissimas pastoralis sollicitudinis curas illa Nos solicitos jugiter habuit, ut religiosi viri, divini numinis obsequiis sub regularibus arctioris vitæ institutis famulantes, majoribus in dies in sanctitate, & justitia coram Domino proficiant incrementis, ac proinde, quæ in hoc impedimento esse possunt, etiam per opportunæ declarationis ministerium tollimus, aliasque statuimus, & ordinamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Quibus quamdam Clemen. Const. declaraverat. §.2. Aliàs siquidem fel. rec. Clem. VIII. Prædecessor noster felici, ac prospero Fratrum Ordinis Min. S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ S. Jo: Baptistæ Hispaniarum regimini, & gubernio pastorali solicitudine invigilans, inter alia concessit, & indulsit Fratribus prædictis, quod suis arctioribus constitutiobus gubernarentur, nec ad observanda statuta generalia ordinis facta, vel pro tempore facienda a Capitulis, vel Congregationibus Generalibus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, nec ad peculiaria Superiorum mandata, quæ Definitorum Provinciæ judicio fuissent Excalceatorum reformationi, aut commodo dissentanea, tenerentur: nec similiter possent Fratres ipsius Provinciæ ab ipsa sua Provincia abstrahi per quoscumque Superiores, vel ad Indos, vel alias partes, & Provincias remitterentur, nisi de consensu Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ, & aliàs prout in ipsius Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.3. Cum autem, sicut accepimus, circa concessionem, & indultum, ac Literas Clementis Prædecessoris hujusmodi, nonnulla dubia, diversæque lites, & controversiæ, ac perturbationes in dicta Provincia hactenus ortæ sint, & de præsenti vigeant, ac verendum sit alias longe majores orituras: Nos præmissis pro nostri officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, ac paci, & quieti ipsius Provinciæ opportune consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis regularium præpositorum, consilio; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus, Constitutiones proprias illas tantum esse intelligendas, quæ fuerunt firmatæ, & receptæ in Capitulo Provinciali: Necnon a clausula sequenti, nimirum (nec ad peculiaria Superiorum mandata, quæ Definitorum Provinciæ judicio fuerint Excalceatorum Reformationi, aut commodo dissentanea) verba illa (aut commodo) omnino delenda esse, prout Nos earumdem præsentium vigore delemus: Ubi autem dicitur, non posse Fratres ipsius Provinciæ abstrahi per quoscumque Superiores, nisi de consensu Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ verba illa: *per quoscumque Superiores*, nimirum de Superioribus ejusdem Ordinis tantum declaranda, ac respective intelligenda esse.

Ac præsertim quæ sit Ministri Gen. super hanc Provinciam jurisdictio. §.4. Præterea pro majori quiete, & ad omnes discordias, & differentias inter dictæ Provinciæ Fratres removendas, auctoritate, & tenore præsentium statuimus, & decernimus, quod dilectus filius Minister Generalis

neralis prædicti Ordinis Capitulo dictæ Provinciæ, in quo tamquam Minister Generalis, vocem habere solet, omnino interveniat, cum facultate Fratres quoscumque Ordinis, Provinciæque hujusmodi in præmissis delinquentes a quibusvis censuris, & pœnis ecclesiasticis, ac super quibuscumque irregularitatibus, per eos propterea quomodolibet incursis, & respective contractis, auctoritate nostra absolvendi, & dispensandi, easdemqne pœnas illis remittendi, & condonandi. Dilecti vero filii Antonius Vives Minister Provincialis, ac Joannes Ximenez, pro hac vice tantum tres Patres de corpore dictæ Provinciæ, bonæ famæ, & conditionis, ac ab omni factione alienos; Franciscus autem Borgia ejusdem Ordinis, & Provinciæ professores tres alios ejusdem probitatis, & prudentiæ viros respective nominent, ac ex istis sic nominatis Minister Generalis præfatus quatuor Definitores, ac Provincialem, & Custodem, qui una cum eodem Ministro Generali de aliis electionibus, prout in Capitulo Provinciali facere solent, provideant, eligat. Quod si in dicta nominatione facienda Antonius, ac Joannes, & Franciscus prædicti concordes non fuerint, vel aliquis eorum interea e vivis decesserit, tunc, & eo casu Minister Generalis prædictus vices quoquomodo deficientis, auctoritate nostra suppleat.

Cum Decreto ut prædicta omnino serventur.

§. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & privationis quorumcumque officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia imposterum obtinenda, ac aliis arbitrio nostro infligendis pœnis eidem Ministro Generali, aliisque Ordinis, & Provinciæ hujusmodi Superioribus quocumque modo nuncupatis, quatenus præmissa omnia, & singula, necnon præsentes Literas firmiter, & inviolabiliter observent, ac ab aliis observari curent, & faciant: ac decernentes sic, & non aliter in eisdem præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis Prædecessoris hujusmodi Literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Constitutionibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum Ministrum Generalem præfatum harum serie in Domino monemus, ut in præmissis adimplendis taliter se gerere studeat, quod alicui ex factionibus suspectus minime reddatur, quinimo dictæ Provinciæ concordiam, quietem, charitatemque præ oculis semper habeat, ut non solum in proximo futuro Capitulo, sed etiam perpetuis futuris temporibus, Deo dante, valeat permanere. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 6. Februarii 1626. Pontificatus nostri Anno III.

Imponit silentium super celebrato Capitulo.

§. 6. Subinde vero pro parte dilecti filii Joannis Baptistæ Beruegal Procuratoris Generalis Fratrum Provinciæ hujusmodi dicti Ordinis Nobis exposito, quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ in Domo Beatæ Mariæ de la Soledad vulgo nuncupatæ, Oppidi de la Jana Dertusensis Diœcesis, de mense Maii tunc proxime præterito, jussu nostro Præsidente in eo dilecto filio Bernardino de Senis dicti Ordinis Ministro Generali, celebrato, dilectus etiam filius Joannes Olante dicti Ordinis Professor in ejusdem Provinciæ Ministrum Provincialem canonice electus, & deputatus fuerat: Nos dicti Joannis Baptistæ supplicationibus ea in parte tunc inclinati, electionem, & deputationem prædictas per nostras in simili forma Brevis sub die 29. Januarii 1627. expeditas Literas Apostolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus. Ac demum per Nos accepto, quod Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales negotiis Regularium Præpositi, literas remissorias aliquibus Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ in Regno Valentiæ, ad effectum examinandi testes super tribus articulis, concesserant, prout in literis remissoriis hujusmodi continebatur: Nos de eorumdem Cardinalium consilio, stante consensu Procuratorum utriusque partis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, circa nullitates celebrationis Capituli habiti die 17. Maii Anni 1626. in Cœnobio Beatæ Virginis Mariæ Solitudinis de la Jana supradictæ Provinciæ, apostolica auctoritate perpetuum silentium imposuimus. Inhibentes propterea omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Fratribus, cujuscumque gradus, & conditionis existerent, sub pœna privationis officiorum, quæ tunc obtinerent, & inhabilitatis ad cætera in futurum obtinenda, ne ullo umquam tempore super electionibus in eodem Capitulo factis aliquas lites, seu controversias movere, vel prosequi quoquomodo auderent, vel præsumerent, & aliàs prout in diversis nostris in eadem forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius continetur.

Concordia.

§. 7. Cum autem, sicut denuo dictus Joannes Baptista Nobis nuper exponi fecit, orta subinde inter dilectum filium Joannem a Sancto Bernardino, tunc dicti Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Procuratorem Generalem, ipsumque Joannem Baptistam, & alios dictæ Provinciæ Fratres ex una, ac quondam Jacobum Palau dilectorum filiorum Honuphrii Legaza, aliorumque ipsius Provinciæ Fratrum Discalceatorum Procuratorem ex altera partibus, lite, & causa de, & super prætensa dicti Capituli, ac electionum in eo factarum revocatione, rebusque aliis in actis causæ, seu causarum hujusmodi deductis, tandem Joannes, ac Joannes Baptista, & alii Fratres, necnon Jacobus præfati communi

muni bono, pacisque inter eos conservationi consulentes, ad certam inter se devenerunt concordiam, & transactionem tenoris subsequentis, videlicet: Die 12. Septembris 1628. Concordia facta inter Rev. Pat. Fratrem Joannem a Sancto Bernardino Ordinis Sancti Francisci Generalem Procuratorem, & PP. Fratrem Joannem Baptistam Beruegal, Fratrem Damianum Estellet, Fratrem Joannem Ruiz, & Fratrem Franciscum Siruent Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Discalceatorum ejusdem Ordinis speciales Procuratores ex una, & ex altera partibus Doctorem Jacobum Palau Procuratorem Fratris Honuphrii Legaza, aliorumque Patrum ipsius Provinciæ. I. Quod literæ remissoriales a Sacra Congregatione obtentæ die 17. Decembris 1627. anni proxime præteriti totaliter annullentur, quamvis examen, seu processus fuerint inchoati, & ut paci, quietique Provinciæ consulatur, comburantur. II. Decretum, & Motus proprius concessus a Sanctissimo Domino Nostro Papa Urbano VIII. die 18. Januar. 1628. permaneant semper in suo robore, validitateque, quoad illam partem nempe, & clausulas revalidantes, ac perpetuum silentium ponentes Capitulo, & electionibus rite, & canonice habitis in Conventu Virginis Mariæ Solitudinis de la Jana die 17. Maii 1626. virtute literarum, seu Motus proprii ejusdem Sanctissimi incipientis: Urbanus Octavus ad futuram rei memoriam. *In Cathedra Beati Apostolorum Principis &c.* sub datum die 6. Februarii 1626. quin potius ex communi partium consensu illud totum ratum sit, ac denuo confirmetur, quacumque dubitatione non obstante, aut quæ forsan inde oriri potest, eo quod in ipsismet Decreto, & Motu proprio de hujusmodi literis remissorialibus specialis fiat mentio, cum illas nunc, & imposterum, partibus convenientibus, specialiter, & expresse irritas, ad nihilumque redigendas omnimode placuerit. Tertio circa sententias latas die 19. Januarii 1621. tam in favorem Fratris Onuphrii Legaza, quam in pœnam quorumdam Fratrum, prout in ipsismet sententiis majori Provinciæ sigillo munitis, & a pleno Definitorio, hoc est R. P. Fr. Blasio Aybar Ministro Provinciali, Fratre Joanne Ximenez, Fratre Hieronymo Planes, Fratre Antonio Sobrino Provinciæ Patribus, & Fratre Michaele Blanch, Fratr. Petro Adam, Fratre Vincentio Naucasa, Fratre Sylvestro Sanz Definitoribus, etiam pronunciatis, subscriptisque liquido constat: hujusmodi igitur sententiæ declarandæ sunt, & admittendæ a Provinciali præsente, & Definitorio, tamquam bene latæ, neque aliquam patientes nullitatem. Quocirca idem Frater Honuphrius Legaza ab eodem Provinciali, & Definitorio pleno per literas patentes declaretur liber juxta sensum expressum in prædictis sententiis, itaut quicquid post latas sententias, vel prædictæ concordiæ confirmationem, seu interim dum exequutioni mandatur, attentatum pro parte cujuscumque fuerit, nullum sit, irritum, & absque ullo fundamento, & si quis aliquid in contrarium præmissorum suscitare, commovere, seu allegare quovis modo, vel quacumque de causa præsumpserit, pœnis in confirmatione Concordiæ assignandis, seu infligendis subiiciatur, quibus etiam donetur idem Frater Onuphrius, si aliquid imposterum prætenderit, aut directe, vel indirecte facere tentaverit contra Fratres contentos in illis sententiis, seu alias quascumque personas. Quarto: Rursus circa prætensam apostasiam prædictus Frater Honuphrius subiiciat se ad cautelam absolutioni, ita & taliter, ut nullis donetur pœnis a Constitutionibus Generalibus Ordinis, & Provinciæ constitutis, nec censeatur active, nec passive incapax ad quodcumque religionis officium. Quinto: Insuper in ipsa Concordia declaretur, quod a Provinciali, & Definitorio, non solum dictus Honuphrius, verum etiam omnes illi Patres, qui mandatum Procurationis dederint ad effectum prætensum revocationis supradicti Decreti, seu quarumcumque Literarum Apostolicarum, affligi, molestari, seu aliqua pœna affici nequeant. Sexto denique inter partes concordantes declaretur etiam, quod prædicta transactio, seu concordia nullum habeat vigorem, quousque tandem ab ipsa Sacra Regularium Congregatione fuerit confirmata, & ante hujusmodi confirmationem in partibus acceptata, quibus positis prædictus Frater Honuphrius, a die datæ confirmationis Concordiæ infra duos menses ad suam teneatur remeare Provinciam.

§. 8. Nos inviolabili Concordiæ, & transactionis hujusmodi subsistentiæ, & observationi, quantum cum Domino possumus, consulere, ac Joannem Baptistam, & alios præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium Præpositorum consilio, ac auditis Procuratoribus utriusque partis, Motu proprio, & ex certa scientia nostris Concordiam, & transactionem præinsertas hujusmodi cum omnibus in eis contentis, superadditis tamen in primo capite loco verbi (comburantur) sequentibus verbis, scilicet, quod dicti processus comburantur, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, etiam consensus partium prædictarum, ac tam juris, quam facti, & solemnitatum, ac quosvis alios etiam substantiales defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possent, supplemus, sanamus, & abrogamus; Confirmatio concordiæ.

nec-

necnon omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis præfatis cujuscumque conditionis, seu gradus existant, perpetuum super præmissis silentium imponimus, eisdemque sub præcepto sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ,& passivæ, necnon quorumcumque officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, pœnis eo ipso incurrendis injungimus, ne de cætero dictæ Provinciæ Fratres hujusmodi lites, seu controversias quavis occasione, causa, seu prætextu directe, vel indirecte, per se, vel alios movere, vel prosequi possint, nec inter se molestare, seu molestari facere quomodolibet audeant, seu præsumant.

Decretum irritans.

§.9. Decernentes concordiam, & transactionem prædictas, præsentesque Literas cum omnibus in eis contentis semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis Fratribus prædictis, cæterisque ad quos spectat, & in futurum pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter in omnibus, & per omnia observari, & adimpleri debere, nec ab illis ullo umquam tempore resiliri posse; sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Valentino, ac Oriolienſi, & Carthaginensi Episcopis nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Baptistæ, & Fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra concordiam, & transactionem prædictas, præsentesque Literas ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, & adimpleri.

Mandat puniri transgressores.

§.11. Non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus felic. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§.12. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. April. 1630. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1630. Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio gestorum ab Episcopo Malleacensi pro restituendo exercitio Religionis Catholicæ in Valle Pragellæ Taurinen. Diœcesis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Universalis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidentes, in eam potissimum curam incumbimus, ut evulsis ex agro dominico nocuis perniciosarum hæresum stirpibus, eæ superserantur plantæ, quæ copiosum in eodem agro fructum valeant producere, & propterea, si quid in præmissis provide factum, & ordinatum fuisse accipimus, illud, quo firmius subsistat, apostolicæ firmitatis robore communimus, aliasque in hoc sollicitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Facti series.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum Rex Christianissimus, quod cum ipse Rex pro sua avita, & a majoribus suis Christianissimis Regibus, quasi hæreditario jure accepta in Deum pietate, necnon Catholicæ Religionis studio, ejusdem Catholicæ Religionis exercitium restitui curaret in Valle Pragellæ Taurinen. Diœcesis, quæ ab Anno 1147. diversarum hæresum labe infecta fuerat, & in qua licet Religionis Catholicæ usus à clar. mem. Ludovico XII. eorumdem Francorum Regem in Italiam transeunte, restitutus fuisset, ab ea tamen sævientibus postmodum per illas partes bellis ita exterminatus fuerat, ut nec Archiepiscopi Taurinen., nec Præpositi Mona-

Monasterii de Oulz Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, aut alii præteriti dictæ Vallis ordinarii ullum inibi actum jurisdictionis ecclesiasticæ exercere potuerint, præter bo: me: duos ultimos Archiepiscopos Taurinen., qui in medio dictæ Vallis agro in signum sui juris, & possessionis sacrosanctum Missæ sacrificium celebrari fecerunt; Ven. Frater Henricus Episcopus Malleacen. ad restitutionem ejusdem Religionis in dicta Valle exequendam, auctoritate apostolica deputatus, attenta controversia inter modernum, seu tunc existentem Vicarium Capitularem Ecclesiæ Taurinen., illius Sede Archiepiscopali vacante deputatum ex una, & Hieronymum de Birago Vicarium Præpositura dicti Monasterii dilectus filius ex altera partibus super jurisdictione spirituali dictæ Vallis orta, se ad eamdem Vallem transtulit, ibique cum coram se, & aliis ad id etiam deputatis officialibus, convocatis Consulibus, & Ministris præcipuis, aliisque senioribus dictæ Vallis Incolis, prævio Juramento ab eis accepisset, in Burgo de Mentoulle olim unum Prioratum curatum dicti Ordinis S. Augustini, à dicta Præpositura dependentem, necnon quinque Parochias in dicta Valle, tam inde Fenestrelle, & Usceau, quam aliis illius locis extitisse, cæpta visitatione in dicto Burgo de Mentoulle, expulsisque hæreticis ex ædificiis, & Domibus, quæ dicti Hæretici sibi super ruinis Ecclesiæ, & Terris Prioratus prædicti construxerant, dictus Henricus Episcopus, ædificiis hujusmodi ad formam Ecclesiæ redactis, Ecclesiam ipsam consecravit, in illiusque, ac ejus Domus, & Terrarum ei adiacentium possessionem dilectum filium Michaelem Orcell. Canonicum Regularem dicti Ordinis de dicto Prioratu canonice provisum ad deinceps possessione hujusmodi utendum, & fruendum, illiusque Decimas, & redditus percipiendum, prout dicti Prioratus Priores, antequam ille ab hæreticis occuparetur, uti, & frui, ac percipere potuerunt, induxit, deinde ad locum de Fenestrelle se contulit, cumque ibi prævia desuper capta informatione similiter accepisset locum, in quo sepeliebantur hæretici, fuisse olim Cœmeterium Catholicorum, in illoque etiam eorum Ecclesiam, & Domum Parochiales fuisse, expulsis præterea exinde hæreticis, ibi donec liquidatio aliarum terrarum, Decimarum, & bonorum ad Parochialem Ecclesiam hujusmodi pertinentium, & ad unius Parochi sustentationem sufficientium facta fuerit, duos Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupat. professores constituit, illisque unam Domum pro eorum habitatione locari curavit, & in uno ex dictæ Domus cubiculo ab omnibus domesticis usibus libero, ac decenter ornato, & ad formam Oratorii redacto, sacrosanctum Missæ sacrificium publice celabrandi licentiam concessit, donec eis Ecclesia, Domusque regularis constructæ fuerint, & subinde ad locum de Usseaux translatus, expulsis pariter hæreticis ex Cœmeterio Catholicorum, in quo aliàs etiam Parochialis Ecclesia fuerat, ibi duos Societatis Jesu Presbyteros constituit, donec bona Ecclesiasticorum ibi ab hæreticis usurpata, recognita fuerint, eisque quamdam Cappellam Pagi de Pourrieres, quam à Parochiali Ecclesia loci de Usseaux dependisse acceperat, regendam, & deserviendam concessit; & cum ad Pagum de Rua accessisset, illumque visitasset, ibique nihil aliud, quam quemdam locum amplum vacuum reperiisset, in quo olim Ecclesia Parochialis, & Cœmeterium dicti loci existebant, duos Presbyteros Congregationis Doctrinæ Christianæ, donec liquidatio terrarum, Decimarum, & aliorum bonorum spectan. ad dictam Ecclesiam facta fuerit, in loci hujusmodi possessionem induxit, & iis quamdam Domum locari similiter curavit, eisque omnium à Parochiali Ecclesia dicti loci dependentium curam, & administrationem, tam à Pago de Traudeses, quam usque ad locum Collum de Sistrieres nuncupat. demandavit, & posthæc ad Pagum de Villaret se contulit, ibique cum ejus Cappellam fere ruinosam ab hæreticis occupatam reperiisset, illis inde expulsis, eam Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupat. opportunam suæ missionis facultatem super hoc à Sede Apostolica obtentam exhibentibus, concessit, illisque donec aliquod Hospitium constructum sit, unum Cubiculum in Domo Prioris Prioratus de Mentoulle assignari curavit. Quibus peractis ordinavit, ut dicti Professores, ac Fratres, & Presbyteri in sua quisque missione actualiter, aut alii eorum loco residere teneantur, quia vero Decimæ, Terræ, & alia bona spectantia ad Parochos, & Ecclesiasticos dictæ Vallis sunt omnino adhuc ab hæreticis possessa, & usurpata, pro sustentatione cujusque ex dictis missionibus summam 300. librarum monetæ illarum partium è pecuniis dicti Ludovici Regis in manibus Archiepiscopi Ebredunen. ad effectũ eas illis distribuendi consignandam sub dicti Ludovici Regis beneplacito assignavit, & ad evitandam confusionem, quæ oriri posset inter dictos Missionarios, sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, ordinavit, ut fratres Capuccini hujusmodi omnium locorum curam gerant, quæ à confinibus dictæ Vallis à la Perouse nuncupatæ usque ad dictam Terram de Mentoulle reperiuntur; Fratres vero Minores de observantia nuncupati prædicti Burgi de Fenestrelles, & Pagorum ab ejus Parochiali Ecclesia dependentium; Presbyteri Societatis Jesu Burgi de Usseaux, & pagi de Pourrieres, aliorumque locorum intra limites Parochiæ dicti Burgi, usque ad limites Parochiæ de Rua existentium. Presbyteri autem Congregationis doctrinæ christianæ Burgi de Rua, & pagi de des Traverses, & aliorum locorum dictæ Vallis, usque ad locum Col de Sistrieres, vulgo nuncupatum, curam habeant. Postremo cum eidem Archiepiscopo, captis, quas potuit capere, informationibus, constitisset, in dicto loco de Mentoulle Prioratum prædictum tantum exti-

extitisse, Præpositum vero dicti Monasterii Jus conferendi Prioratum, ac Parochiales Ecclesias de Fenestrelles, Usseaux, & de la Rua locorum prædictorum habere, nihil autem de aliis Ecclesiis locorum ab eis dependen. ei probatum fuisset, ipse pro felici regimine dictæ Vallis pariter sub nostro, & Sedis prædictæ beneplacito infrascripta ordinavit, videlicet: quod Prior Prioratus de Mentoulle ingrediens possessionem omnium Decimarum, Terrarum, Pratorum, & aliorum bonorum ad Ecclesias Parochiales, & Cappellas prædictas spectan. actualiter residebit in dicto loco de Mentoulle, habebitque Vicarium, qui eum in deserviendo Parochiali Ecclesiæ dicti loci adjuvare, & mediante provisione centum, & quinquaginta librarum similium pro ejus sustentatione singulis Dominicis, & festis diebus de præcepto Missam in Ecclesia, seu Cappella loci de Villaret celebrare teneatur, ita tamen, ut Baptismi, aut Matrimonii Sacramenta administrare, & mortuos sepelire nequeat, absque expresso consensu dicti Prioris, ad quem hæc spectabunt; Quovero ad Parochialem Ecclesiam de Fenestrelles, Præpositus dicti Monasterii de Oulz, aut ejus Vicarius nominabit illius Parochum, seu Rectorem, qui ibi celebrare, sacramenta administrare, aliaque munia Parochialia intra ejus limites exercere tenebitur: Prior vero Prioratus de Mentoulle pro ejus, & unius Vicarii sustentatione summam annuam trecentarum librarum similium assignare debebit, nisi maluerit ei Decimas, Terras, & bona ad dictam Parochialem Ecclesiam spectan., seu ab ea dependen. relinquere. Præterea, quod dictus Præpositus Monasterii prædicti de Oulz, aut ejus Vicarius nominabit Parochum in Burgo de Usseaux, qui possessionem Domus Parochialis à quodam ministro hæreticorum, aliàs possessæ, & jam ab eis restitutæ, ingredietur, & dictæ Domus cubiculum ad formam Oratorii, seu Cappellæ, servatis servandis prius redactum consecrari curabit, ad ibi sacrosanctum Missæ sacrificium celebrandum, & Ecclesiæ Sacramenta administran., aliaque officia parochialia peragen., donec Ecclesia sit constructa, ac singulis Dominicis, & festis diebus de præcepto unam Missam in Ecclesia, seu Cappella de Pourrieres per Presbyterum, quem ad hunc effectum manutenebit, celebrari facere tenebitur, illi vero summa annua 300. lib. similium à dicto Priore de Mentoul persolvetur, nisi ipse Prior maluerit eidem Parocho omnes Decimas, & alios redditus, & Jura ad dictam Ecclesiam Parochialem spectan., ut præfertur, relinquere. Insuper, quod Præpositus prædictus, aut ejus Vicarius nominabit alium Parochum in loco de Rua, qui curam habeat ejus Parochiæ, & pagorum intra ejus limites existentium, cuique de loco commodo, & uno Vicario ad ibi sacrosanctum Missæ sacrificium celebran., & munia, & officia parochialia peragen., donec Ecclesia constructa fuerit, providebitur, & præterea ei dictus Prior 300. libras similes pro ejus manutentione, nisi, ut præfertur, maluerit ei ejusdem Parochialis Decimas, bona, & jura relinquere, & quoad Vicarium prædictum pro eo etiam summam annuam 150. librarum similium solvere tenebitur, quibus mediantibus ipse Vicarius obligatus erit in Ecclesia Burgi de Traverses unam Missam singulis Dominicis, & festis diebus de præcepto celebrari facere, ita tamen, ut Sacramenta Baptismi, & matrimonii administrare, aut mortuos sepelire non possit, absque expresso dicti Parochi consensu, & aliàs prout in scripturis desuper confectis plenius dicitur contineri.

§.2. Quare Nos præmissorum validitati, & firmitati, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, supplicationibus dicti Ludovici Regis nomine, Nobis super hoc humiliter parrectis, inclinati, præmissa omnia, & singula per dictum Henricum Episcopum, ut præfertur, acta, gesta, & ordinata cum inde sequutis, sine tamen præjudicio quorumcumque jurium alteri, vel aliis competentium, & præsertim respectu jurisdictionis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Omnia rata habet Urbanus.*

§.3. Decernentes illa, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum Congregationis, & Societatis prædictorum, ac aliis quibusvis, etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Derogatio contrariorum*

§.5. Volumus autem quod Administratio Regularibus, ut præfertur, commissa, ad decennium proximum tantum duret, ita ut si interim contingat bona recuperari, & de Dote competente, aliisque necessariis Ecclesiis Parochialibus prædictis, ex tunc substituantur Parochi seculares, juxta formam per dictum Henricum Episcopum, ut supra, ordinatam. *Interina provisio.*

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die decimaquinta Maii 1630. Pontificatus nostri Anno VII. *Dat. die 15. Maii 1630. An. VII.*

Non-

CCCXXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Nonnullæ facultates conceduntur Cardinali Barberino Angliæ, & Scotiæ Protectori pro re catholica illis in Regnis bene administranda.

Dilecto Filio nostro Francisco Sanctæ Agathæ Diacono Cardinali Barberino nuncupato nostro secundum carnem ex Fratre Germano Nepoti.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium. INter gravissimas pastoralis nostræ sollicitudinis curas, quibus assidue urgemur, in ea cogitatione diu noctuque versamur, quæ scilicet ratione catholica fides in iis Regnis, & locis, quæ sathanæ fraudibus decepta ab illa misere descruerunt, restitui valeat, sed erga nobilissima Angliæ, & Scotiæ Regna, eorumque Populos quadam commiseratione commoti eorum saluti, quibus possumus modis, omnino consulendum censemus, De tuæ igitur circumspectionis erga d. Regna, qui apud Nos, & Apostolicam Sedem Protector à Nobis deputatus existis, illosque populos precipua charitate, vigilantia, ardentique Catholicæ fidei restituen., & propagan. studio plurimam in Domino fiduciam habentes, infrascriptas tibi faculates, quibus provide, & circumspecte ad restituen. in eisdem Regnis Catholicam fidem, & Anglorum, & Scotorum salutem procurandam uti possis, concedendas duximus.

Nonnullas facultates hic expressas Cardinali Barberino concedit. §. 1. Motu itaque proprio non ad tuam, vel alterius pro te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Tibi quoscumque Anglos, & Scotos Catholicos doctrina, & moribus idoneos cuicumque Catholico Antistiti gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habenti per tuas Literas commendandi, ac etiam sine suorum ordinariorum Literis dimissoriis, ac sine titulo ad primam Tonsuram, ac omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines præsentandi, omnesque pariter Anglos, & Scotos, qui agnitis erroribus pænituerint, & ad S. R. E. Catholicæ gremium redire voluerint, ab omni hæresis, & schismatis labe, ac quibuscumque peccatis, & excessibus, quantumvis enormibus, ac censuris, & pœnis ecclesiasticis, etiam Apostolicæ Sedis absolutioni reservatis, etiam contentis in Literis die Cœnæ Domini legi solitis, per eos propterea incursis, ipsis tamen Clericis, qui hæretici Calvinistæ, seu Sacramentarii fuerint, ab Altaris ministerio perpetuo, vel ad tempus tuo arbitrio suspensis, dummodo non sint relapsi, in foro conscientiæ absolvendi, ac cum eis super irregularitate præmissorum occasione quomodocumque, vel etiam ob communicationem cum Hæreticis contracta in eodem foro dispensandi, atque sacerdotibus in prædictis Regnis Angliæ, & Scotiæ, degentibus, vel illuc pro tempore mittendis, vel aliquibus eorum similem, vel limitatam absolvendi, & dispensandi, personarum, & temporum qualitate pensata, facultatem, secundum prudentiam tuam communicandi, eosque ad prædicta subdelegandi, necnon eisdem, ut in carceribus, Cameris, Cryptis, & aliis locis, ubi tutius, & melius, atque cum majori, qui licuerit, cultu, & ornatu sacrosanctum Missæ sacrificium super altare portatili, etiam ante lucem celebrare possint, licentiam, & facultatem apostolica auctoritate concedendi. Nonnullis etiam eorumdem sacerdotum, quos magis idoneos judicaveris paramenta, & indumenta, aliaque utensilia ecclesiastica, non tamen calices, patenas, & corporalia, aut alia, in quibus sacrum Chrisma adhiberi solet, pro earum partium usu benedicendi, facultatem tribuendi, atque etiam cum personis catholicis, aut hæresim relinquentibus dictorum Regnorum, durante in iis schismate hujusmodi, si saltem animarum bonum, religionis, aut evidentem rei necessitatem id exigere cognoveris, quas secundo in linea æquali, ac secundo, & tertio, ac tertio, & quarto simplicibus, vel mixtis consanguinitatis, & seu affinitatis gradibus conjunctas matrimonio jungi, aut in jam contractis matrimoniis remanere utile futurum sit, ut non obstantibus gradibus hujusmodi matrimonium, servata forma Concilii Tridentini, quantum in illis locis fieri potest, contrahere, & solemnizare, ac in eis, & seu jam contractis remanere, & super cognatione spirituali similiter, non tamen inter levantem, & levatum, tam de contracto, quam de contrahendo in foro conscientiæ tantum dispensandi, easque à censuris, & pœnis ecclesiasticis propter ea incursis, & incestus reatu absolvendi, prolesque susceptas exinde legitimas nunciandi, & decernendi, & ad præmissa quoque pios aliquos sacerdotes in eisdem partibus subdelegandi, dummodo tamen, cum fides catholica ibidem restituta fuerit, vel alias commode potuerint, dispensationes, & legitimationes hujusmodi ab Apostolica Sede in foro exteriori impetrentur. Vota pariter quæcumque, Castitatis, & religionis dumtaxat exceptis, in alia pia opera illis locis, personis, & temporibus magis convenientia, commutandis, vel super eis cum personis illarum partium, quæ illa emiserint, deputandi, & ad hæc quoque sacerdotes tibi benevisos subdelegandi; Ad hæc libros Catholicos contra hæreticos Anglico, & Scoto idiomatibus scriptos, ac Sacras Scripturas in eadem idiomata fideliter versas approbandi, Catholicisque, ut eas legere possint, licentiam concedendi, certis etiam personis doctrina, & pietate, ac Catholicæ Religionis Zelo præstantibus, ut libros hæreticorum ad effectum illos confutandi dumtaxat legere, & contra eos scribere valeant, licentiam concedendi, plenam, amplam, & universam facultatem, auctoritatem, & potestatem concedimus, & impertimur.

§. 2. Præterea omnibus, & singulis, ad quos

Mandatum de ei parendo.

quos spectat, & in futurum spectabit in præmissis omnibus prompte pareant, tuaque monita, & jussa fideliter exequantur, ac omnes ad te inter ipsos catholicos, aut alios, controversias, dubia, & difficultates referant.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Maii 1630. An. VII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die decimaoctava Maii 1630. Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXXXIV.

Ne de cætero alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conventus, aut regularia loca per tres leucas circumcirca Monasterium, & Ecclesiam B. Mariæ de Monte Serrato construantur, sub pœna excommunicationis.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Complura pietatis, & charitatis opera, quæ in Monasterio B. Mariæ de Monteserrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Vicentinæ, seu Nullius Diœcesis exerceri consueverunt, Nos inducunt, ut in his provisionis nostræ ministerio libenter intendamus, per quæ pia opera hujusmodi conservari, majoraque in dies suscipere valeant incrementa.

Causæ faciendæ de prohibitionis.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, ad Ecclesiam dicti Monasterii, ac sacram ejusdem B. Mariæ de Monserrato imaginem, inibi existentem, magnus Peregrinorum ex omnibus Orbis partibus devotionis causa confluentium, fiat concursus, ipsumque Monasterium, in quo erga eosdem Peregrinos hospitalitas, & alia christianæ charitatis opera exercentur, plenam in civilibus, & criminalibus jurisdictionem per longum circuitus spatium habeat, eaque mediante loca eidem Monasterio subjecta, licet aspera, & deserta, proindeque ad bannitorum, viarumque grassatorum receptionem apta sint, ab illis tamen hactenus semper salva, & illæsa, ipsisque peregrinis tuta servaverit.

Prohibitio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos attendentes, quod si alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conventus in districtu ipsius Monasterii, sive illius jurisdictione construerentur, id non solum eidem Monasterio circa pias fidelium eleemosynas, & oblationem eidem Monasterio, & Ecclesiæ fieri solitas, piorumque operum prædictorum exercitium, maximum præjudicium, & detrimentum illaturum fore, verum etiam bannitis, & grassatoribus prædictis se in Monasteria, Domus, & Conventus hujusmodi recipiendi occasionem præbiturum; Idcirco præmissis, quantum cum Domino possumus obviam ire, ac dilectos filios Abbatem, & Monachos dicti Monasterii, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris: ne de cætero perpetuis futuris temporibus alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conventus, aut regularia loca quomodolibet nuncupata, etiam vigore, seu prætextu quorumvis privilegiorum eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, etiam ab Apostolica Sede quovis modo concessorum per tres leucas circumcirca Monasterium, & Ecclesiam Beatæ Mariæ de Monte serrato hujusmodi, nisi de expressa Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii pro tempore existentium licentia construi, fundari, aut alias quomodolibet erigi, vel institui possint, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsentes Literas perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Monasterio in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Elnensi, & Urgellensi Episcopis, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, ac Abbatem, & Monachos prædictos illorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari.

Inobedientes per censuras puniendi.

§.5. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus fel. rec.

Obstantium derogatio. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Mendicantium Ordinum hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorum que Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis panda fides. §.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 7. Junii 1630. An. VII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 7. Junii 1630. Pontificatus nostri Anno VII.

CCCXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Contractus inter Regem Catholicum, & Clerum Regni Portugalliæ initi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD clavum apostolicæ servitutis in puppi militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio per abundantiam divinæ gratiæ constituti ad ea, per quæ Ecclesiarum, ac Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum ecclesiasticorum exornationi, ac personarum ecclesiasticarum tranquillitati, & paci opportune consulere, libenter intendimus, & his, quæ propterea, præsertim per Catholicos Reges, & personas ecclesiasticas hujusmodi facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata permaneant, libenter cum a Nobis petitur, apostolici muniminis adjicimus firmitatem, aliasque statuimus, atque decernimus prout rerum ac temporum, necnon personarum qualitatibus debite pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Gregorii XV. suasque Literas refert. §.1. Aliàs siquidem a fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro, & Nobis emanarunt Literæ, tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius PP. XV. ad futuram rei memoriam. In suprema militantis Ecclesiæ specula &c. *reliqua invenies in suo ordine sub* Dat. 22. Junii 1623. Pontificatus anno III. - Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico, Urbanus PP. VIII. Charissime &c. Orthodoxæ fidei &c. *reliqua invenies in suo ordine sub* Dat. 31. Maii 1625. Pontificatus An. II.

Expositio Michaelis Soarez, nomine Regis, & Status Ecclesiastici. §.2. Cum autem, sicut dilectus filius Michael Soarez Pereira negotiorum Regni Portugalliæ in Romana Curia agens, tam ejusdem Philippi Regis, quam Status dictorum Regnorum nominibus, Nobis nuper exponi fecit, instante postmodum apud eumdem Philippum Regem, Venerabili Fratre Joanne Episcopo Colimbrien. uti procuratore Status Ecclesiastici dictorum Regnorum, ut ipse Philippus Rex, tam nomine proprio, quam Coronæ suorum Regnorum ab omni jure, & actione, quæ vigore concessionum, & gratiarum in præinsertis Literis contentarum hujusmodi prætendere posset, attentis Ecclesiarum dictorum Regnorum necessitatibus, desistere vellet, nec aliam gratiam, seu gratias ob causas in dictis præinsertis Literis expressas ab hac Sancta Sede peteret, nec etiam Motu proprio concessas acceptare, seu eis uteretur idem Philippus Rex præfatis, & aliis magni momenti rationibus, sibi per eumdem Joannem Episcopum, nomine Status Ecclesiastici hujusmodi allegatis, mature consideratis, cupiens quantum fieri poterat Statui Ecclesiastico prædicto gratificari, dilectum filium Mendum de Mota de Valladares, Consiliarium suum, & Palatii Senatorem in suum procuratorem constituerit, ut ipsius Philippi Regis, & Coronæ Regnorum suorum nominibus, ad aliquam super præinsertis Literis, cum prædicto Joanne Episcopo uti Status Ecclesiastici præfati procuratore, concordiam deveniret, præfati vero Mendus, & Joannes Episcopus nominibus, quibus supra, inter se concordaverint, pro eo, quod spectat ad præinsertas d. Gregorii Prædecessoris Literas, in centum nonaginta millium, & pro eo quod spectat ad præinsertas Literas nostras hujusmodi, in triginta trium millium Cruciatorum monetæ Regni Portugalliæ donativis voluntariis, summam insimul ducentorum, & viginti trium millium Cruciatorum hujusmodi constituen., & in duabus solutionibus æqualibus, prima videlicet infra duos menses, a data instrumenti contractus, seu scripturarum desuper confectarum; secunda vero in Festo Nativitatis D. N. J. C. 1629. persolvendas, dictusque Joannes Episcopus in exequutionem concordiæ hujusmodi, ac nomine Status Ecclesiastici præfati dicto Philippo Regi, ob causas in præinsertis Literis expressas, nomine voluntarii servitii donativum, seu donativa in totum ducentorum, & vi-

& viginti trium millium Cruciatorum hujusmodi, nempe centum, & nonaginta, respectu prioris, triginta vero trium millium, respectu posterioris concessionum, seu gratiarum in præinsertis Literis contentarum, in moneta currenti Regni Portugalliæ præfati, ac temporibus, & in terminis supra declaratis persolven. obtulerit; & dictus Mendus donativum, seu donativa hujusmodi, nomine ipsius Philippi Regis acceptaverit, & promiserit, quod idem Philippus Rex non utetur gratiis, ac concessionibus, sibi per præinsertas Literas factis, neque aliam gratiam, seu gratias ab eadem Sede pro succursu Indiarum, aliarumque necessitatum recuperationis, & defensionis, locorumque Corona Regni Portugalliæ possedit in India Orientali, & sustentationis belli offensivi, & defensivi, quod in locis Indiæ prædictæ contra Infideles, Hæreticos,& Schismaticos exercetur,obtinebit,nec illam licet per Romanos Pontifices, pro tempore existentes, etiam Motu proprio concessam, acceptabit, nec illa utetur, sed in omnibus concordata olim inter Clerum Regni Portugalliæ, & bo. me. Reges Emanuelem, & Sebastianum, super similibus gratiis inita, observabit; propterea Instrumentum contractus, sive concordiæ hujusmodi cum omnibus in eo contentis desuper, sub die 17. Februarii 1629. celebratum, per ejus schedulam, manu sua subscriptam, & regio sigillo munitam, ratum habebit in omnibus, & per omnia, perinde ac si præmissa ab eodem Philippo Rege, & in ejus præsentia facta fuissent, & si idem Philippus Rex Instrumentum hujusmodi non ratificaverit, illud nullum sit, & nullius roboris, dictus vero Joannes Episcopus desistentiam, & renuntiationem præinsertarum Literarum, necnon promissionem, de non impetranda, neque acceptanda alia gratia pro succursu dictarum necessitatum, per dictum Mendum, nomine ipsius Philippi Regis, ac Coronæ suorum Regnorum, in Instrumento hujusmodi factam, nomine Status Ecclesiastici prædicti acceptaverit, seque obligaverit, quod sui constituentes, & dictus Status Ecclesiasticus ratificabunt, & approbabunt, statim hoc Instrumentum, omniaque in eo contenta, aliàs nullum sit, & nullius vigoris, & idem Philippus Rex, gratiis, & concessionibus, sibi per præinsertas Literas, ut præfertur, concessis, libere uti possit: Insuper Joannes Episcopus, & Mendus prædicti, nominibus, quibus supra, convenerint, quod pecunia donativi, seu donativorum hujusmodi expensis dicti fructus ecclesiastici, & de ejus mandato exigatur, neque in hujusmodi exactione, expensæ ex parte ipsius Philippi Regis, seu regii ejus patrimonii, minusve aliqua pecuniæ donativorum prædictorum defalcatio fiat, quodque ducenti viginti tres mille Cruciati dividentur, & distribuentur super redditibus ecclesiasticis, in præinsertis Literis hujusmodi compræhensis, solvantur, & ponantur in Civitate Ulixbonen., expensis dicti Status Ecclesiastici,penes personam, seu personas, quas dictus Philippus Rex nominaverit, & dicta quantitas exigatur, ut dictum est, expensis, & sumptibus dicti Status Ecclesiastici, absque eo quod in exactione illius, fiant aliquæ expensæ ex parte ipsius Philippi Regis, dictaque exactio fiat per officiales ecclesiasticos, ordinarios Prælatos, & Capitula, quibus dictus Philippus Rex, provisiones, & literas patentes pro exequutione necessarias expediri mandabit, ad transportationem vero, & conductionem dictarum pecuniarum, Officiales Justitiæ ejusdem Philippi Regis assignent Custodes cum provisionibus, & aliis rebus, etiam necessariis, absque eo, quod pro hujusmodi custodia, & securitate, aliquid per Statum Ecclesiasticum expendatur, seu erogetur; Insuper prædictus Philippus Rex personam aliquam, seu Communitatem ex compræhensis in præinsertis Literis, a contributione suæ ratæ, in divisione dictorum donativorum nullatenus eximat, nec aliqua persona, seu Communitas, ex compræhensis in eisdem præinsertis Literis, aliquo exemptionis generalis, seu specialis privilegio ab eadem Sede obtento, vel obtinen., ad effectum non contribuendi ad hujusmodi donativa, se juvare possit, & in eventum, in quem privilegium hujusmodi obtinere contingat derogatio illius, ab eadem Sede obtineatur, & si non obtinebitur id totum, quod personæ, seu Communitates sic exemptæ non contribuerint, idem Philippus Rex ex pecuniis, vigore præinsertarum concessionum exactis deducat, seu defalcet, quodque ipse Philippus Rex, præmissorum omnium, confirmationem cum clausulis, & cautelis necessariis, & opportunis, a Nobis, & eadem Sede quantocitius petat, attentisque necessitatibus, in præinsertis dicti Gregorii Prædecessoris Literis expressis, prædicta pecuniarum quantitate, in terminis supra expressis exigenda, etiam non expectata hujusmodi contractus confirmatione, uti possit, quodque idem Rex in computum quantitatis prædictarum pecuniarum, pecuniam, quæ fuerit exacta, vigore prædictorum Brevium,ut præfertur, renunciatorum, recipere, & defalcare teneatur, & aliàs prout in dicto Instrumento per Baldassarem Martinez Criado Scribam Regium, Matriti sub die 17. Februarii 1629. seu &c. confecto, plenius dicitur contineri.

§.3. Quare pro parte dicti Philippi Regis, ac Prælatorum, & personarum ecclesiasticarum dictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut instrumento, & contractui hujusmodi, apostolicæ confirmationis robur adjicere, aliàsque desuper opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur. *Philippus Rex contractum cum Ecclesiasticis initum petit confirmari.*

§.4. Nos igitur Philippi Regis, ac Prælatorum, & personarum ecclesiasticarum, votis quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon singulares Prælatorum, & personarum ecclesiasticarum hujusmodi personas, a quibusvis excom- *Cui Pontifex annuit.*

communicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, contractum præfatum, ac prout illum concernunt, omnia, & singula in instrumento desuper confecto contenta, & inde sequuta quæcumq; licita tamen, & honesta, apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti, necnon solemnitatum quarumcumque, etiam quantumvis necessariarum, & requisitarũ, & alios etiam quantumvis substantiales defectus, si quidesuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, supplemus.

Laurentio Episcopo Hieracen. ut hujusmodi contractum observari faciat, mandat.

§. 5. Necnon de Vener. Fratris Laurentii Episcopi Hieracen., jurium, & spoliorum in eisdem Regnis Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoris generalis singulari fide, prudentia, integritate, doctrina, & rerum gerendarum usu plurimum in Domino confisi, eidem Laurentio moderno, & pro tempore existenti Collectori hujusmodi, ut præfatum contractum, & concordiam juris, & facti remediis observari, & per illos, ad quos spectat, adimpleri faciat, summæque triginta trium millium Cruciatorum hujusmodi, ac expensarum necessariarum, desuper factarum, & faciendarum, redditüum scilicet ecclesiasticorum, Archiepiscopatuum, & Episcopatuum, & aliarum Ecclesiarum, & Beneficiorum præsentationis, seu nominationis, ejusdem Regis divisionem, seu partitionem, auditis possessoribus, & interesse habentibus, respectu vero Literarum ejusdem Gregorii Prædecessoris dumtaxat pro rata quemcumque Archiepiscopatum, & Episcopatum, Archiepiscoposque, & Episcopos, ac Capitula Sedibus Archiepiscopalibus, & Episcopalibus vacan., tangente, auctoritate nostra faciat, pro reliquo autem alios obligatos, tangente per Archiepiscopos, & Episcopos, Sedibusque vacantibus, & Capitula, & Canonicos, uti a Nobis, & Sede Apostolica, quemque in sua Civitate, & Diœcesi delegatos fiat, & fieri, & exequi, omni appellatione remota, debeat, cum facultatibus necessariis, & opportunis, & cum hoc, ut si aliqua dubia coram aliquo præfatorum Archiepiscoporum, Episcoporum, vel Capitulorum, super partitione, & exactione hujusmodi, desuper moveri contigerit, ad eumdem Collectorem, sine tamen retardatione solutionis recurratur, & quidquid ab eo in præmissis decisum, terminatum, seu aliàs ordinatum fuerit, illud omni, & quacumque appellatione remota, debitæ exequutioni demandetur.

Archiepiscopalibus, & Episcopalibus Sedibus vacantibus,

Ecclesias, Monasteria &c. possidẽtes tercentum Cruciatos persolvere debent.

§. 6. Quoniam vero ii dumtaxat Prælati, & personæ ecclesiasticæ, qui, & quæ Ecclesias, Monasteria, & Beneficia ecclesiastica, de Jurepatronatus ipsius Philippi Regis, in eisdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis possident, ad contributionem, seu solutionem donativi triginta trium millium Cruciatorum tenentur, volumus, & eadem auctoritate mandamus, ut ob desistentiam per eumdem Philippum Regem, factam, ab exequutione præinsertarum Literarum nostrarum hujusmodi, ii, quorum ecclesiasticæ dignitates, seu beneficia, post concessionem præinsertarum Literarum nostrarum hujusmodi vacarunt, attento, quod eædem præinsertæ Literæ nostræ omnibus intimatæ, & cum multis per Collectorem, in eisdem præinsertis Literis nostris prædictis exequutorem deputatum, exequutioni demandatę fuerint, integre persolvant, quidquid jam ratione earumdem præinsertarum Literarum nostrarum solvere debeant, & quidquid pro complemento summæ triginta tres millium Cruciatorum hujusmodi defuerit, iis modo, & forma, per eumdem Collectorem dividatur, qui justiores illi videbuntur, decernen., Collectorem, ac Archiepiscopos, & Episcopos, necnon Capitulum, & Canonicos præfatos, tamquam nostros, & Sedis prædictæ delegatos, in præmissis omnibus præcessuros; Personas vero, ac Communitates, & universitates, in præinsertis Literis compræhensas, quibuscumque privilegiis a Sede Apostolica obtentis, vel obtinen., nullomodo ad effugiendam solutionem ratæ pecuniarum, illàs, ratione donativi hujusmodi tangentis, uti, seu se tueri posse, sed eas ad integram ratæ suæ, damnorumque, & interesse ob dilationem solutionis satisfactionem, & solutionem, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, Collectoris, ac Archiepiscoporum, Episcoporum, necnon Capituli, & Canonicorum præfatorum arbitrio, respective imponendas, moderandas, & applicandas, cogi, & compelli posse, & debere; Contractum vero quatenus adhuc, vel postquam, ut præfertur, a partibus ratificatus fuerit, ac prout illum concernunt omnia, & singula in dicto instrumento contenta, ut præfertur, valida, firma, & efficacia fore, nec partes ipsas ab eis ullatenus resilire posse, sed eas ad illorum omnium observationem, & præstationem teneri, & efficaciter obligatos fore, censurisque, & pœnis similibus compelli;

Clausula sublata.

§. 7. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§. 8. Non obstantibus præinsertis Literis hujusmodi, ac fel. etiam rec. Bonifatii Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliàs apostolicis, necnon in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, &

Mo-

Monasteriorum, necnon ordinum, quorum fuerint, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, aliisque decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter. & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 17. Junii 1630. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Junii 1630., Pontificatus nostri Anno Septimo.

CCCXXXVI.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares utriusque sexus, & cujuscumque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientiæ.

Clem. VIII. Const. XXII. Romani Pontificis, *quam habes indicatam in* §. 1. *reperies Tom. V. Par. II. fol.* 271.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum suffragio, divina dispositione constituti, & attente considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulisse, ut ad eas conservandas, & instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint: dignum quin potius debitum reputamus, ut eorumdem Pontificum vestigiis inhærentes, ad ea pastoralis vigilantiæ partes jugiter intendamus, ut in eisdem Ordinibus disciplinæ regularis observantia sarta tecta conservetur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportunæ constitutionis ministerio salubriter removeantur.

Clem. VIII. edidit Const. indicatam in a. Rubrica.

§. 1. Aliàs fel. rec. Clementi Papæ VIII. Prædecessori nostro exposito per Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & aliis Privilegiis ab Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christifideles absolvere a casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti facultatibus uti præsumebant in detrimentum eorum regularis disciplinæ: Quare idem Clemens Prædecessor sua perpetuò valitura Constitutione declaravit, facultatem, & concessionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum prædictorum, quantum ad prædictum articulum, eligendi Confessarium, & absolvendi a casibus reservatis, non habere locum cum Fratribus, & Sororibus Monialibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum cujusvis Instituti, Mendicantium, & non Mendicantium, tam in Provincia Hispaniæ, quam extra eam ubilibet constitutis, neque eis suffragari, sed ejusdem Clementis Prædecessoris intentionis fuisse, quod iidem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subjecti essent, prout in dicti Clementis Prædecessoris in simili forma Brevis desuper sub die 23. Novembris 1599. Pontificatus sui anno octavo, expeditis literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Sed quia eâ nonnulli Regulares abutuntur.

§. 2. Nihilominus, sicut Nobis, non sine animi nostri molestia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores prætextu Bullæ ejusdem Sanctæ Cruciatæ, ac dictorum Indultorum Confessarium hujusmodi, qui eos, ut præfertur, absolvat, eligere posse prætendant, & forsan eligant etiam ad præsens, postquam Literæ nostræ sub die 14. Junii 1624. Pontificatus nostri anno primo super facultate eisdem Regularibus Confessarium, ad effectum hujusmodi eligendi ad quinquennium tunc proximum concessa, emanatæ pridem ab anno, & ultra expiraverunt, in maximum status, & observantiæ regularis præjudicium.

Hic Pontifex eam innovat, & observari præcipit.

§. 3. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, ac felici, tam eorumdem S. Dominici, & Beatæ Mariæ de Monte-Carmelo Religiosorum, quam omnium, & quorumcumque aliorum cujuslibet Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam speciali mentione, & nota digni utriusque sexus, tam Mendicantium, quam non Mendicantium statui, atque directioni, & aliorum Christifidelium saluti consulere volentes, præfatæque Clementis Prædecessoris declarationi inhærentes, illamque tenore præsentium innovantes, ac quatenus opus sit, ampliantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Concessionem sanctæ Cruciatæ, quæ respectu facultatis hujusmodi, etiam Laicis, & Clericis secularibus cujuscumque status, gradus, qualitatis, & conditionis, etiam speciali nota dignis, quoad casus reservatos, etiam in Bulla Cœnæ Domini (hæresi excepta) contentos, nonnisi in foro conscientiæ, non autem in foro externo suffragatur, aliorumque indultorum hujusmodi

qua-

quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi a prædictis casibus reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis cum Fratribus, & Monialibus prædictorum FF. Prædicatorum, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum, Societatisque, & instituti prædictorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam Provinciæ Hispaniæ, quam extra eam ubilibet constitutorum Religiosis locum minime habuisse, neque habere, nec illis ullo modo suffragari potuisse, neque posse, excepto dumtaxat illo quinquennio, quo Literæ nostræ hujusmodi, ut præfertur, duraverunt, siquidem die 14. mensis Junii 1629. proxime præteriti jam expiraverunt, sed nostræ intentionis fuisse, & esse, quod iidem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad sibi reservata, subjecti sint, earumdem tenore præsentium perpetuo declaramus.

Clausulas præservativas apponit.

§.4. Decernentes præsentes nostras Literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quocumque defectu a quoquam impugnari non posse.

Ita judicari mandat.

§.5. Sicque, & non aliter, & in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, ac Cruciatæ Commissarios, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari, ac judicari debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Clementis Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Publicatione in Urbe omnes afficere decernit.

§.7. Ut autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicari, ipsasque sic publicatas, omnes, & singulos ubique existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent.

Transumptis credi jubet.

§.8. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19. Junii 1630. Pontificatus Nostri Anno VII.

Dat. die 19. Junii 1630. An. VII.

CCCXXXVII.

Prohibitio ne aperiantur Loca, & Domus sub titulo Cogregationis Oratorii in Regno Neapolis, nisi in Civitatibus insignioribus, & tunc adsint decem Sacerdotes, qui se sustentare valeant, quin eleemosynas quærere cogantur.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Presbyteri Congregationis Neapolitan. referunt abusus ex multiplicitate Cōgregationum exortos.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Congregationis Oratorii Neapolitan., quod in Regno Neapolitan. nonnullæ personæ Loca, & Domus Congregationis, & instituti Oratorii hujusmodi in aliquibus Civitatibus, & Terris ejusdem instituti minime capacibus, & ubi concursus pro prædicando inibi Dei verbo, aliisque dicti instituti spiritualibus exercitiis decenter faciendis non adest, aperire, quin etiam quo se sustentare valeant in eisdem locis publice in scholis, constitutis etiam certis salariis docere, victumque sibi, acsi Mendicantium Ordinum professores essent, quærere cæperunt, non sine magno ejusdem instituti præjudicio, gravique læsione. Quare Presbyteri prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Pontifex aliàs Congregationes erigi nisi in insignioribus ejusdem Regni Civitatibus, vetat.

§.2. Nos igitur eorumdem Presbyterorum indemnitati in præmissis opportune providere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Loca, & Domus sub nomine, seu titulo Congregationis Oratorii in dicto Regno, nisi in illius insignioribus Civitatibus, seu quæ Metropolis Provinciæ sit, & tunc decem inibi Sacerdotes juxta qualitates a Constitutionibus d. Congregationis apostolica auctoritate confirmatis, requisitas fuerint, qui se absque eo, quod in eisdem locis publice, vel privatim in scholis constitutis etiamcertis salariis, vel sine ipsis doceant, seu eleemosynas quærant, aut docere, vel quærere cogantur, sustentare, aliaque servitia, seu exercitia per Presbyteros instituti Oratorii hujusmodi fieri solita, facere valeant, quorum quidem omnium requisitorum verificatio coram nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno prædicto pro tempore existente Nuntio eisdem Presbyteris semper ad omnia citatis

Quibus sic erectis decem adsint Sacerdotes,

citatis, & auditis fieri debeat, aperiri nullatenus possint, nec debeant, apostolica auctoritate tenore præsentium sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna interdicimus, & prohibemus.

Clausulæ. §.3. Decernentes præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec illis aliquo modo derogatum, aut contra eas dispositum sit, aut censeatur, nisi in derogatione, aut dispensatione hujusmodi Presbyteri prædicti prius citati, & auditi fuerint; sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quod earumdem &c.

Dat. die 2. Julii 1630. An.VII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Julii 1630. Pontificatus Nostri Anno VII.

CCCXXXVIII.

Inquisitor Melitensis Præses deputatur Capituli a sexdecim Compromissariis in Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani habendi cum facultatibus necessariis, & opportunis. Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilecto filio Magistro Ludovico Serristorio in utraque Signatura nostra Referendario hæreticæ pravitatis in Insula Meliten. Inquisitori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili, salutem, & apostolicam benedictionem.

Deputatio, de qua in Rubr. §.1. Cum Capitulum Generale Fratrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani die 7. mensis Octobris proxime futuri juxta quasdam nostras in simili forma Brevis expeditas Literas, benedicente Domino celebrandum sit; Nos cupientes, ut Capitulum hujusmodi recte, & fideliter ad Dei laudem, ejusdemque Hospitalis utilitatem celebretur, Te, qui hæreticæ pravitatis in Insula Meliten. Inquisitor Generalis existis, & de cujus fide, pietate, prudentia, & religionis zelo, plurimum in Domino confidimus, super sexdecim Compromissariis electis, sive plures fuerint deputati, nostro, & Apostolicæ Sedis nomine Præsidentem.

Cum facultatibus, quæ hic indicantur. §.2. Cum auctoritate, facultatibus, jurisdictione, honoribus, & oneribus similibus Præsidentibus competentibus, ac aliis solitis, & consuetis, ac cum facultate quascumque propositiones, tractatus, & resolutiones, prout melius in Domino expedire judicaveris, impediendi, terminum quindecim dierum non feriatorum dictis Compromissariis pro expediendis negociis ad aliud tibi benevisum extendendi, & prorogandi, dictos sexdecim, & plures, si fuerint, & alios in dictis sessionibus interessentes cogendi ad juramentum præstandum de non revellando, seu indicando verbo, scripto, signo, seu alio quovis modo propositionibus, tractatibus, & resolutionibus in dictis sessionibus habendis, & faciendis cuivis personæ, etiam in quavis dignitate constitutæ, præterquam dictis electis, & interessentibus, sub pœnis arbitrariis, etiam excommunicationis latæ sententiæ; donec tamen eorum omnium publicatio in Capitulo Generali facta fuerit, Capitulum Generale septima die Octobris inchoandum, ad aliam diem, si tibi videbitur, prorogandi, & quando in dictis sessionibus Compromissariorum interesse nequiveris, aliquam personam tibi benevisam in Tui locum ad hujusmodi munus obeundum substituendi, apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus.

Adhortatio ad eumdem, ut bonum Militiæ curet. §.3. Teque in Domino hortamur, & monemus, ut sessiones præfatas feliciter regere, & in illis omnia, quæ ad prosperum

rum totius Hospitalis statum, regimen, & gubernium pertinere judicaveris, decerni, statui, & ordinari cures, & facias.

Mandatum de parendo.

§. 4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filiis ejusdem Hospitalis Magno Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, seu Commendatariis, cæterisque Fratribus quocumque nomine nuncupatis, & specialiter vocalibus in dicto Capitulo, & Sessionibus congregatis, aliisque, ad quos spectat, ut Te in eorumdem sexdecim, sive plurium Compromissariorum electionem nostro, & dictæ Sedis nomine Præsidentem recipiant reverenter, Tibique, ac per Te substituendæ personæ hujusmodi in omnibus ad Præsidentis hujusmodi officium pertinen. pareant, obediant, & assistant, Tuaque, & ejusdem personæ salubria monita, & jussa suscipiant reverenter, & efficaciter adimplere procurent.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Hospitalis juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Augusti 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sexta Augusti 1630., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCXXXIX.

Ex regest. in Secret. Brev.

Facultas eidem Inquisitori jubendi, ut electio duorum Compromissariorum fiat a qualibet lingua, vel ab aliis incorporatis a Capitulo per secreta suffragia &c.

Dilecto filio Magistro Ludovico Serristorio in utraque Signatura nostra Referendario hæreticæ pravitatis in Insula Meliten. Inquisitori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili, salutem, & apostolicam benedictionem.

Recensot dilatam a se fuisse Capituli celebrationem ad 7. Octobr.

§. 1. Nuper certis de causis animum nostrum moventibus celebrationem Capituli Generalis Fratrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani ad Dominicam secundam, quæ fuit die 14. mensis Aprilis proxime præteriti, vigore quarumdam Literarum nostrarum in simili forma Brevis expeditarum indictam ad diem septimam mensis Octobris præsentis anni 1630., firmis in reliquis remanentibus eisdem nostris Literis, apostolica auctoritate extendimus, & prorogavimus, prout in aliis nostris in eadem forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, plenius continetur.

Deputatum Inquisitorem, qui ei præsit.

Jubet Compromissarios a tota Lingua eligi,

§. 2. Et quoniam juxta primodictarum nostrarum literarum formam, & tenorem, in dicto Capitulo duo ejusdem Hospitalis Fratres pro qualibet lingua ad numerum sexdecim, qui Compromissarii existunt, conficiendum, eligendi sunt; Idcirco Tibi, quem in eorumdem sexdecim Compromissariorum nostro, & Apostolicæ Sedis nomine Præsidentem deputavimus, quod duorum Fratrum hujusmodi electio a tota lingua, vel ab iis tantum, ut moris est, qui in eodem Capitulo incorporati erunt, fiat.

Per secreta tamen suffragia, sumptoque ab electoribus SS. Eucharistiæ Sacramento.

§. 3. Et tam is, quam alius modus per secreta suffragia, prout eisdem Literis nostris cavetur, similiter fiat, sumpto tamen prius ab illis Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ac præstito præcise juramento de aptioribus eligendis, & in omnibus, prout Tu, cui modus, qui in dicta electione servari debeat, præscribendus relinquitur, melius in Domino expedire judicaveris, auctoritate nostra apostolica mandandi facultatem, eadem auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Derogat obstantibus.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in primodictis Literis nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 6. Augusti 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die sexta Augusti 1630., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCXL.

Ex regest. in Secret. Brev.

Facultas eidem Inquisitori conceditur nominandi sexdecim Compromissarios absque participatione linguæ, aut incorporatorum a Capitulo, qui sic nominati habeant eamdem facultatem, quam habent nominati a Capitulo.

Dilecto filio Magistro Ludovico Serristorio in utraque Signatura nostra Referendario hæreticæ pravitatis in Insula Meliten. Inquisitori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili, salutem, & apostolicam benedictionem.

Facultas Inquisitori nominandi 16. Compromissarios.

§. 1. Cupientes prospero, felicique Capituli Generalis Fratrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani die septima mensis Octobris proxime futuri benedicente Domino celebrandi successui, quantum cum Domino possumus, providere, Tibi, quem hodie super sexdecim Compromissariis, sive plures fuerint, nostro

stro, & Apostolicæ Sedis nomine Præsidentem sub certis modo, & forma tunc expressis deputavimus, prout in nostris inde confectis Literis plenius continetur, ut solus per Te ipsum, absque eo, quod lingua, sive alii a Capitulo, ut supra, incorporati nominationem aliquam facere possint, sexdecim Compromissarios, auctoritate nostra apostolica nominare.

Qui eamdem habeant facultatem, ac si a Capitulo forent electi.

§.2. Qui quidem sic per Te nominati eamdem facultatem, & auctoritatem habeant, quam alii sexdecim haberent, si a Capitulo Generali, sive ab eo incorporatis nominati, & electi essent, quam tamen nominationem prædictum Capitulum, sive incorporati pro hac vice tantum facere non possint.

Ipse verò Capituli nominationem possit impedire.

§.3. Utque etiam ad hunc effectum incorporatis prædictis, & quibusvis aliis quamcumque nominationem impedire possis, & valeas, apostolica auctoritate, tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Contrària tolluntur.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis quoque, ac legibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Augusti 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die sexta Augusti 1630., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCXLI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Inquisitori Melitæ nominandi eos Fratres Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, qui Capitulo Generali pro lingua Angliæ adsint.

Dilecto filio Magistro Ludovico Serristorio in utraque Signatura nostra Referendario hæreticæ pravitatis in Insula Melitæ Inquisitori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Refert præcedentes Literas.

§.1. CUm Nos hodie te in sexdecim, vel plurium Compromissariorum Fratrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani eligendorum in proximo Capitulo Generali die septima mensis Octobris præsentis anni benedicente Domino celebrando, nostro, & Apostolicæ Sedis nomine Præsidentem apostolica auctoritate constituerimus, & deputaverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

Facultas, de qua in Rubr.

§.2. Nunc autem cupientes, ut Capitulum hujusmodi, ac dictorum sexdecim, seu plurium Compromissariorum sessiones feliciter celebrentur, Tibi eos dicti Hospitalis Fratres, qui Capitulo hujusmodi, & dictorum sexdecim, seu plurium Compromissariorum sessionibus pro lingua Angliæ ipsius Hospitalis intervenire debebunt, auctoritate nostra apostolica nominandi facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Contrària tolluntur.

§.3. Non obstantibus quacumque concessione dignitatum ipsius linguæ quibusvis dicti Hospitalis Fratribus hactenus, etiam per Literas apostolicas in forma Brevis hujusmodi facta, ac quibuscumque aliis privilegiis, statutis, & consuetudinibus, necnon omnibus illis, quæ in aliis nostris in eadem forma Brevis super indictione dicti Capituli emanatis, voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Augusti 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die Septima Augusti 1630. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCXLII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Inquisitori Melitæ nominandi sexdecim Fratres Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani etiam ex non incorporatis in Capitulo, duos scilicet pro qualibet lingua, qui adjungantur aliis a linguis, seu Capitulo nominatis.

Dilecto filio Magistro Ludovico Serristorio in utraque Signatura nostra Referendario hæreticæ pravitatis in Insula Meliten. Inquisitori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ concedendæ facultatis.

§.1. NUper certis de causis animum nostrum moventibus celebrationē Capituli Generalis Fratrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani ad Dominicam secundam, quæ fuit dies 14. mensis Aprilis proxime præteriti vigore quarumdam Literarum nostrarum in simili forma Brevis expeditarum indictam ad diem septimam mensis Octobris præsentis Anni 1630. firmis in reliquis remanen. eisdem nostris Literis, apostolica auctoritate extendimus, & prorogavimus, prout in aliis Nostris in eadem forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, plenius continetur.

Facultas, de qua in Rubr.

§.2. Nunc autem prospero, felicique Capituli hujusmodi successui quantum cum Domi-

Domino possumus providere volentes, Tibi, quem hodie in sexdecim, sive plurium Compromissariorum Electorem, nostro, & Apostolicæ Sedis nomine, Præsidentem deputavimus, alios sexdecim dicti Hospitalis Fratres, etiam ex non incorporatis, in dicto Capitulo Generali, duos scilicet pro qualibet lingua, qui dictis sexdecim a linguis, sive a Capitulo incorporatis nominatis adjungi debeant, auctoritate nostra apostolica nominandi facultatem eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Obstantium derogatio. §.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in primodictis nostris Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Augusti 1630 An. VIII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Augusti 1630. Pontificatus Nostri Anno VIII.

CCCXLIII.

Prohibitio erigendi Scholas sub denominatione Scholarum Piarum: Et annullatio erectarum sub tali nomine ab aliis, quam à Clericis Regularibus Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. Necnon interdictio deferendi habitum per dictos Clericos gestari solitum.

Scholarum Piarum materiam lege in Constit. CCLXIII. Pauli V. Adea, *Tom. V. Par. IV. fol.* 226.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ad uberes fructus, quos dilecti filii Clerici Regulares Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum in Vinea Domini proferunt, considerationis nostræ aciem convertentes, dignum, quin potius debitum reputamus, ut ea, quæ felicibus eorum progressibus obesse possunt, quantum cum Domino possumus, removeamus, & prohibeamus.

Prohibitio, de qua in Rubr. §.1. Specialibus itaque illos favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censen., supplicationibus Ministri Generalis dictæ Congregationis Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati. Ne alii quicumque, quavis auctoritate fungentes Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan jam erectas, pias nominare, nec inscribere, minusque habitum per dictos Clericos Regulares gestari solitum, gestari audeant, seu præsumant sub excommunicationis, & aliis censuris ecclesiasticis per contrafacientes ipso facto incurrendis, apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Clausulæ præservativæ. §.2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus inviolabiliter observari.

Clausulæ irritantes. §.3. Sicque per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Ut autem, præsentes facilius omnibus innotescant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 17. Augusti 1630 An. VIII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 17. Mensis Augusti 1630. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCXLIV.

Declaratio Constitutionis Pii Quarti de registrandis in Camera gratiis illius interesse concernentibus.

Hanc Pii Quarti Constitutionem habes in Const. CXVII. Inter multiplices, *Tom. IV. Par. II. fol.* 241.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium. Cum sicut accepimus plures Romani Pontifices Prædecessores Nostri concesserint, prout etiam Nos concessimus diversa privilegia, indulta, licentias, & gratias, etiam interesse Cam. Apost. concernentia, tam per literas apostolicas sub plumbo, & in simili forma Brevis expeditas, quam per Chirographa eorum, & Nostra respective manu subscripta, in quibus quidem literis, & Chirographis, Motu proprio, seu Constitutioni fel. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri, quo cavetur ut omnes, & singulæ gratiæ interesse dictæ Cameræ concernentes in eadem Camera intra certum ibi expressum tempus, registrari debeant, aliàs gratiæ ipsæ nullæ sint, derogatum reperitur, a nonnullis vero nimium scrupulosis in dubium revocetur, an tales derogationes adhuc in Camera prædicta registrari debuerint, & debeant.

Dubitatio circa registrationem. §.1. Nos, ne ullo umquam tempore de ipsorum privilegiorum, indultorum, licentiarum, & gratiarum validitate, ex eo quod privilegia, indulta, licentiæ, gratiæ, seu facultates, aut derogationes hujusmodi in eadem Camera registratæ non fuerint, hæsita-

æſitari, eoſque, ad quorum favorem emanarunt, eo prætextu, ſuper privilegiis, indultis, licentiis, gratiis, & facultatibus eiſdem pro tempore, ut præfertur, conceſſis, moleſtari contingat, providere cupientes, ac motus proprii, ſeu Conſtitutionis prædicti Pii Prædeceſſoris tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes.

Pontificis ex Motu proprio decretum.

§.2. Motu proprio, non ad alicujus Nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera animi Noſtri deliberatione, certa ſcientia, ac de apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula privilegia, indulta, licentias, gratias, & facultates tam per Prædeceſſores Noſtros, quam per Nos ipſos perLiteras apoſtolicas ſub plumbo, aut in forma Brevis expeditas, ſeu per Chirographa eorumdem Prædeceſſorum, vel Noſtra manu reſpective ſubſcripta, etiam quodcumque intereſſe dictæ Cameræ concernentia, cujuſcumque qualitatis, generis, quantitatis, & valoris etiam maximi, & inexcogitabilis exiſtat, conceſſa hactenus, & impoſterum per Nos, & Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros concedenda, in quibus Motui proprio, ſeu Conſtitutioni Pii Prædeceſſoris hujuſmodi ad effectum,ut illi, ad quorum favorem emanarunt, & emanabunt pro tempore ad ipſa privilegia, indulta, licentias, & gratias in eadem Camera regiſtrandum non teneantur, derogatum fuerit, ſeu derogari contigerit in futurum, etiamſi illæ, & illa ſive derogatio, & voluntas hujuſmodi in prædicta Camera regiſtrata non ſint, & non regiſtrentur, etiam ab earum data valere, & de eorum validitate dubitari non poſſe, neque propterea illos, ad quorum favorem emanarunt, aliquo modo moleſtari debere tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Silentii officialibus impoſitio.

§.3. Ac dilectis filiis Noſtro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, ac Theſaurario Generali, Præſidenti, & Clericis, necnon Commiſſario ejuſdem Cameræ nunc, & pro tempore exiſtentibus, & aliis quibuſcumque deſuper intereſſe quomodolibet prætendentibus, aut qui illud quomodolibet prætendere poſſent, perpetuum ſilentium deſuper imponimus.

Contra facientibus pœna.

§.4. Mandantes Camerario, Theſaurario, Præſidenti, & Clericis, necnon Commiſſario nunc, & pro tempore exiſtentibus, & aliis intereſſe prætendentibus prædictis, ne ſub noſtræ, & pro tempore exiſtentis Rom. Pont. indignationis, aliiſque Noſtro, & pro tempore exiſtentis Rom. Pont. arbitrio imponendis pœnis, & etiam interdicti ingreſſus Eccleſiæ, ac aliis eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis ipſo facto per contravenientes, & eorum quemlibet toties quoties contravenerint reſpective incurrendis, a quibus a nemine, præterquam a Roman.Pont. pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolvi ſeu illæ eis relaxari nequeant, prædictorum aliquem ſuper præmiſſis aliquo modo moleſtare audeant vel præſumant.

Præſervatio.

§.5. Volentes, & eadem auctoritate decernentes præſentes Noſtras Literas, declarationem, & voluntatem, etiam quod in dicta Camera non regiſtrentur, neque præſententur iis omnibus, de quorum intereſſe actum fuerit, vel agetur pro tempore ſuffragari debuiſſe, & debere, perinde ac ſi in eadem Camera debito tempore præſentatæ, & in ea regiſtratæ fuiſſent.

Exequutorum deputatio.

§.6. Quocirca venerabilibus fratribus Noſtris Oſtien. & Portuen. Epiſcopis, ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cam. Apoſt. Generali Auditori, per præſentes committimus, & mandamus quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte in præmiſſis intereſſe habentium deſuper requiſiti fuerint, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate Noſtra illos præmiſſorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia,appellatione poſtpoſita,compeſcendo legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc,ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contrariorũ abrogatio.

§.7. Non obſtan. piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris Noſtri de una, & in Conc. generali edita de duabus dietis dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad judicium non trahatur, ac Motu proprio hujuſmodi, ſeu prædicta Pii Prædeceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, aliiſque in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis, eorumque tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes latiſſime hac vice ad effectum præmiſſorum tantum motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 19. Auguſti 1630 An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Auguſti 1630. Pontificatus Noſtri Anno VIII.

Indul-

CCCXLV.

Ex regest. in Secret. Brev.

Indulgentiæ, ac Privilegia omnia Monachis Ordinis S. Basilii Monasterii S. Catharinæ Montis Sinay a Prædecessoribus Pontificibus concessa confirmantur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

ROmanus Pontifex Universalis Ecclesiæ regimini præpositus, ad singulorum quoque Monasteriorum, præsertim ab hac Sancta Sede longe remotorum, statum respiciens, indulta, & gratias illis, eorumque personis, ac aliàs ad ea, & illorum Ecclesias confluentibus, seu aliàs illorum intuitu concessa libenter eum a se petitur, apostolicæ confirmationis munimine corroborat, ut exinde fidelium pietas, & devotio, animarumque salus majora in dies, Deo dante, suscipere valeant incrementa.

Innoc. VIII. Confraternitatem in Monasterio S. Catharinæ Montis Sinai instituit;

§.1. Dudum siquidem, postquam rec. mem. Pius Papa IV. Prædecessor noster acceperat, quod fel. rec. Innocentius VIII. ex certis tunc expressis causis, in Monasterio Hospitali Beatæ, & Gloriosæ Virginis, & Martyris Catharinæ Montis Sinay Ordinis Sancti Basilii Nullius Diœcesis, unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem erexerat, & voluerat, quod omnes, & singuli utriusque sexus Christifideles illius Confratres pro tempore existentes confessarium idoneum secularem, vel regularem eligere possent, qui illis semel tantum in mortis articulo, plenariam omnium peccatorum suorum, de quibus contriti, & confessi essent, remissionem, & absolutionem, apostolica auctoritate impendere, ac votum visitandi Sepulchrum ipsius Beatæ Catharinæ commutare valeret.

Spiritualesq; Confratribus gratias impertitus fuit.

Pius II. hujusmodi gratiis novas addidit.

§.2. Et deinde piæ memoriæ Julius II. præmissa approbans, ipsis Fratribus concesserat, ut idem Confessor eos, etiam ab omnibus criminibus, excessibus, & delictis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, exceptis contentis in Literis in Cœna Domini legi consuetis, semel in vita, a non reservatis vero, quoties opus esset, absolvere posset.

Prout etiam Leo X.

§.3. Ac postea rec. mem. Leo Decimus, omnes, & singulas indulgentias, gratias, privilegia, indulta, ab eisdem Innocentio, & Julio Prædecessoribus ad tam pium opus concessa similiter approbans, & confirmans, perpetuo statuerat, & ordinaverat, quod in quacumque Civitate, aut Terra illius Incolæ de dicta Confraternitate existentes Altare unum, seu unam Cappellam sub invocatione ipsius Beatæ Catharinæ in aliqua Ecclesia, seu Monasterio, aut loco construere, & deputare, ac in ea singuli primis diebus cujuslibet mensis convenire, & inibi Processionem, & Missam celebrare, & celebrari facere, ipsamque Cappellam, necnon omnia, & singula ad eos, & dictam Confraternitatem inibi quomodolibet spectantia, per duos ex eisdem Incolis, & Confratribus annis singulis eligendos, gubernare, & in dicta Cappella Missas, & alia divina officia per Presbyterum ad eorum nutum ponendum, & amovendum, etiam tempore cujuscumque interdicti, ordinaria auctoritate appositi, dummodo ipsi, vel eorum aliqui interdicto hujusmodi causam non dedissent celebrari facere, ac eorum non fratrum corpora Ecclesiasticæ sepulturæ sine tamen funerali pompa, tempore interdicti hujusmodi tradi, & quilibet ex dictis Confratribus quadragesimalibus, & aliis temporibus, quibus esus carnium, & lacticiniorum prohibetur, ovis, butiro, lacte, & aliis lacticiniis, ac de utriusque medici consensu, etiam carnibus vesci, & a quacumque excommunicationis sententia, a jure, non tamen ab homine quavis occasione, vel causa lata per Presbyterum ad ejus nutum eligendum, sine tamen juris alieni præjudicio absolvi, ac nobiles, & clerici, necnon infirmitate, vel alias impediti Confratres Altare portatile habere, ac super eo Missas, & alia divina officia in quibusvis locis, ad hoc tamen congruis, & honestis, per se ipsos, qui Presbyteri forent, alii vero per Presbyterum ad hoc eligendum celebrari facere possent, & insuper quod quicumque Cappellam, seu Altare hujusmodi singulis annis dominicis, ac primis cujuslibet mensis diebus viginti annorum, & totidem quadragenarum, qui vero illam in festo ejusdem Beatæ Catharinæ visitarent plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem singulis diebus, & festo prædictis, quibus id facerent respective consequerentur, & qui diebus Stationum in Alma Urbe, & extra ejus muros celebrandarum deputatis, dictam Cappellam visitarent, easdem indulgentias, & peccatorum remissiones consequerentur, quas ipsi eisdem diebus Ecclesias Almæ Urbis, & extra ejus muros pro indulgentiis hujusmodi consequendis deputatas, personaliter visitarent, & quæcumque ad id opportuna facerent, & nihilominus, tam vivi, quam defuncti fratres omnium eleemosynarum, & Missarum participes, & consortes in perpetuum essent.

Paulus III. & Pius IV.

§.4. Et subsequenter sanctæ memoriæ Paulus III., ac successive dictus Pius Romani Pontifices Prædecessores nostri per quasdam suas Literas erectionem, & institutionem Confraternitatis, necnon omnia, & singula, concessiones, indulgentias, facultates, indulta, & alias gratias hujusmodi similiter approbaverant, & confirmaverant, necnon, ut Cappellæ in honorem Beatæ Virginis, & Martyris Catharinæ erigendæ ferventiori devotionis zelo a Christifidelibus frequentarentur, ipsique Christifideles, Monasterii, ejusque Abbatis, & Monachorum prædictorum necessitatibus promptius succurrerent, quo se cœlesti munere uberius refectos esse cognoscerent, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, seu statutis a jure temporibus confitendi propositum habentibus, qui infra decennium tunc proxime futurum Cappellas præfatas Jovis in

in Coena Domini Hebdomadæ Sanctæ, & Festi Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis quintadecima mensis Augusti diebus a primis Vesperis, usque ad occasum solis dierum hujusmodi devote visitarent, necnon senibus valetudinariis, & mulieribus prægnantibus, vel alio legitimo impedimento detentis, qui per alium id facerent plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum indulgentiam in forma Ecclesiæ anni quinquagenarii, & non secus, ac si ipsius Beatæ Catharinæ sepulchrum, & loca sancta Civitatis Jerusalem visitarent, auctoritate apostolica concesserant; mandantes sub interdicti, & ingressus Ecclesiarum privationis, & excommunicationis poenis respective, universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis eorum Vicariis in spiritualibus generalibus, verbi Dei Prædicatoribus, Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, & Vicariis, cæterisque personis ecclesiasticis secularibus, & quorumvis etiam Canonicorum Regularium, & Mendicantium Ordinum Regularibus exemptis, & non exemptis, quod, quando, & quoties pro parte Abbatis Monasterii præfati, & cujusdam tunc existentis Monachi, & Procuratoris ipsius Monasterii desuper requisiti forent, præmissas, & quasvis alias indulgentias, concessiones, facultates, & alia indulta in Literis desuper confectis contenta in eorum Ecclesiis, aliisque decentibus locis cum solemni, & generali Processione publicarent, & publicari facerent, capsasque sub clavibus pro collectione eleemosynarum in suis Ecclesiis ponerent, nec durante descriptionis, & indulgentiæ hujusmodi tempore aliquas alias indulgentias, etiam sub Sancti Sebastiani ad Cathecumbas, vel Sancti Rochi de Urbe, aut Redemptionis Captivorum, seu alio nomine per quosvis Commissarios, & Quæstores publicari sinerent, ac districtius inhiben. quibuscumque Commissariis, etiam Sancti Sebastiani, & Sancti Rochi eorumdem, necnon Sancti Spiritus Almæ Urbis, ac Redemptionis Captivorum Neapolitan., & Avenionen., ac Toletan., aliisque quibuslibet, ne vigore quarumcumque Literarum eatenus sibi concessarum Abbatem, & Procuratorem prædictos super libera indulgentiarum, aliorumque præmissorum publicatione, molestare, inquietare, vel perturbare præsumerent.

Privilegia quoque nonnulla, & Indulgentias Monachis Monasterii Montis Sinay concessit idem Pius IV.

§. 5. Demum post certam dicti Pii Constitutionem similium indulgentiarum ad ipsamet principalia loca, pro quibus emanassent, personaliter visitantes restrictivam sub datum septimo Kalendas Maii, Pontificatus sui Anno Secundo expeditam provide considerans, quod idem Monasterium Beatæ Catharinæ ob itineris difficultatem, & maxima pericula, cum ipsum sit inter Arabos situm, difficileque posset a Christifidelibus visitari, illiusque Monachi, quorum, & dicti eorum Monasterii bona, ab infidelibus occupantur, maxima affligebantur inopia, eorum egestati succurrere volens per alias suas indulgentias, literas, & facultates, ac desuper confectas Literas prædictas, & inde sequuta quæcumque adversus suam hujusmodi Constitutionem in pristinum, & eum, in quo antequam illa emanassent, erant statum, robur, & vires, in omnibus, & per omnia, dummodo præterquam per Monachos dicti Monasterii non differentur, apostolica auctoritate restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac pro restitutis, repositis, ac reintegratis habere voluit, & ita ab omnibus censeri, necnon dictarum prædictarum Literarum transumptis, etiam impressis, Procuratoris Generalis Monasterii hujusmodi, ac ab eo substituendi manu subscriptis, sigilloque alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eamdem fidem adhiberi debere, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, Literis ipsis post decennium prædictum minime valituris decrevit. Ac postmodum per dictum Pium accepto, quod Abbas, & Monachi Monasterii prædicti linguæ latinæ penitus ignari, grecam solum noverant, indulgentias prædictas ad duos dies, eisque Abbati, & Monachis, seu eorum procuratoribus, quos ad id duxissent deputandos, benevisos, necnon ad animas defunctorum in Purgatorio existentes per modum suffragii, ita quod Christifideles, qui in diebus per Abbatem, & Monachos, seu Procuratorem prædictis declarandis etiam alicujus defuncti animæ in Purgatorio existentis, etiam propinqui nomine Cappellas prædictas visitarent, & alia in prædictis Literis contenta facerent, & adimplerent, ipsius defuncti anima per suffragii modum indulgentiæ hujusmodi particeps efficeretur, ipsique Christifideles easdem indulgentias consequerentur, quas si feria quarta in Coena Domini, & Festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis prædictis ea adimplevissent, consequerentur, dicta auctoritate apostolica extendit, & ampliavit. Decernentes easdem indulgentias per quascumque personas Abbati, & Monachis prædictis benevisas, & ad eorum nutum eligendas publicari, ac denuntiari posse.

Idemque Pius præfatas omnes concessiones ratas habuit, & confirmavit.

§. 6. Ac demum dicto Pio Prædecessori pro parte tunc existentis Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii exposito, quod ab aliquibus hæsitabatur, an indulgentias hujusmodi sub certis aliis revocationibus per ipsum Pium Prædecessorem postmodum editis compræhenderentur, idem Pius Prædecessor Abbatis, & Monachorum supplicationibus tunc inclinatus omnes, & singulas indulgentias, ac desuper confectas Literas Apostolicas adversus prædictas, & quasvis alias revocationes, limitationes aliasque contrarias dispositiones, ab ipso Pio Prædecessore eatenus forsan emanatas in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum, sub certis modo, & forma tunc expressis, apostolica auctoritate plenarie restituit, reposuit, & reintegravit, ac etiam innovavit, prout in ipsius Pii, & aliorum Prædecessorum prædictorum Lite-

Literis desuper confectis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis plenius continetur.

Procurator Generalis petit iterum confirmari.

§.7. Cum autem, sicut dilectus filius Clemens Lambardus d. Monasterii Procurator dilectorum filiorum Abbatis, & Monachorũ ipsius Monasterii nomine nobis nuper exponi fecit, ipsi plurimum cupiant præmissa omnia, quo firmiora subsistant, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobisque propterea humiliter supplicari fecerit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.8. Nos attendentes Monasterium hujusmodi inter Arabos situm, maximamque illius ab hac Sancta Sede distantiam, & propterea ejusdem Monasterii Monachos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula concessiones, indulgentias, facultates, indulta, & alia superius expressa hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium scilicet ad triginta annos, quoad indulgentias extraordinarias, hujusmodi approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulas necessarias apponit.

§.9. Decernentes eadem præmissa, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Monachis prædictis, & aliis, quos illa concernunt, & concernent in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.10. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, quod si aliàs Christifidelibus dictam Cappellam visitantibus, aliquam aliam indulgentiam perpetuo, vel ad tempus non elapsum concesserimus, præsentes nullæ sint.

Dat. die 4. Sept. 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 4. Septembris 1630., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCXLVI.

Magistratui Ferrariensi facultas conceditur vectigal Salis, & Olei imponendi, Montemque non Vacabilem super ejus fructibus erigendi.

Ex regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Paterna de nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditis cura, & solicitudo postulat, ut eorum commoditatibus, & saluti, quantum cum Domino possumus, jugiter consulamus.

Facultas Magistratui Ferrariensi conceditur vectigal salis, & olei imponendi.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Judex, & Magistratus sapientum Civitatis nostræ Ferrarien. ad avertendam, quantum Divinæ placuerit misericordiæ, contagionem in nonnullis Lombardiæ partibus grassantem, varia, atque gravia expensarum onera subeant, Nos, ut Judex, & Magistratus prædicti præmissa facilius, & minore, quo fieri potest, eorum incommodo peragere valeant, pro nostri pastoralis officii debito opportune providere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine eisdem Judici, & Magistratui, ut in prædicta Civitate dumtaxat unam duorum quatrenorum, cum dimidio alterius similis quatreni monetæ illarum partium super qualibet libra salis, & aliam Gabellas tertiæ partis unius Bolognini super qualibet libra olei imponere, easque a quibusvis personis, tam secularibus, quam ecclesiasticis, ac cujuscumque Ordinis Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam Mendicantium utriusque sexus Regularibus, Hospitaliumque, & aliorum Locorum Piorum, etiam quocumque immunitatis, exemptionis, vel alio quovis privilegio suffultis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, exigere libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur.

Et Montem non vacabilem erigendi.

§.2. Præterea super Gabellis vigore præsentium imponendis hujusmodi, illarumque exactione, & annuo redditu, qui, ut asseritur, ad summam septem circiter millium scutorum monetæ ascensurus est, unum montem temporalem non Vacabilem, & ut infra extinguibilem mille locorum cum annuo redditu sex scutorum pro quolibet loco, ex quibus quidem mille locis, trecenta, & quinquaginta dumtaxat per Judicem, & Magistratum prædictos, reliqua vero

vero sexcenta, & quinquaginta loca hujusmodi, nonnisi de nostra, seu pro tempore existentis Romani Pontificis licentia vendi possint, pecuniæ vero ex eorumdem Locorum Montium venditione provenientes in alios usus, quam ad avertendam, quantum Deo propitio fieri poterit, prædictam contagionem, seu æris alieni ea de causa contracti extinctionem, seu prout a Nobis desuper mandatum fuerit sub excommunicationis latæ sententiæ, & aliis arbitrii nostri pœnis converti, & erogari nequeant, apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac illi sic erecto, & instituto omnes, & singulos redditus, & proventus ex Gabellis vigore præsentium imponendis, earumque exactione, ut præfertur, facien. proventuros ab omni onere, impositione, gravamine, & restauro, ac etiam quocumque casu fortuito quantumcumque inexcogitabili, liberos, immunes, & exemptos, ex quibus fructus Locorum Montis prædicti personis in eo pecunias suas collocantibus ad rationem sex pro centenario annuatim persolvantur, ac quidquid supererit, in solutionem expensarum per Communitatem, & Homines ob causam supra expressam factarum, iisque persolutis in ipsius Montis extinctionem, ut infra faciendam omnino convertatur, auctoritate, & tenore prædictis applicamus, & appropriamus, ac titulo venditionis concedimus, tradimus, & assignamus, necnon personas prædictas, & Collegium ex eis instituen. in locum dictorum Judicis, & Sapientum in dictarum Gabellarum exactionem pro concurrenti quantitate eorum crediti ponimus, substituimus, & subrogamus.

Cuilibet hujusmodi Montis portiones acquirendi facta potestas.

§.3. Volentes, quod quæcumque utriusque sexus personæ cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentes, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, & Ecclesiis, etiam Cathedralibus, & Metropolitanis, & Monasteriis præsint, ac quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtineant, ac in sacris, etiam presbyteratus ordinibus sint constituti, & quorumvis, non tamen Mendicantium de Observantia Ordinum, ac Hospitalium, & Mendicorum Religiosorum, ac Mulieres cujuscumque nominis, qualitatis, & conditionis, præterquam illæ, quæ ratione regularis professionis in aliquo Ordine Mendicantium de Observantia, ut præfertur, inhabiles, & incapaces existunt super dicto Monte pro una, vel pluribus portionibus integris, vel dimidiis quamcumque pecuniarum summam juxta tenorem præsentium ponere, & pro pecuniis sic positis ad rationem sex pro centenario annis singulis, & quolibet bimestri eorum ratam sine aliquo peccato, & conscientiæ scrupulo, seu restitutionis, vel satisfactionis onere in utroque foro, etiam absq; eo, quod eorum solutio quorumvis interdictorum, aut represaliarum, etiam forsan contra Civitates, Loca, & Castra, aut Dominos, seu Subditos, vel Incolas in genere, vel in specie, etiam ex

Exemptiones Montistis concessæ.

causa belli, vel cujusvis inobedientiæ, seu rebellionis, etiam excogitatarum, incogitatarum, decretorum, aut relaxatorum, aut quovis alio prætextu denegari, aut protrahi, vel differri queat, recipere, & habere, & quamcumque remissionem, & quamlibet aliam diminutionem ex quibusvis honestis, rationabilibus, ac necessariis, & quantumvis urgentibus, etiam inexcogitatis causis pro tempore faciendas ad damnum, & totale incommodum Cameræ Ferrarien. cedere, & pertinere debere, itaut Conductores, seu Appaltatores dictarum Gabellarum singulo quoque bimestri integros redditus pro concurrenti quantitate eorum crediti dictis Collegio, & personis, seu eorum Depositario persolvere teneantur, & in eo, quod supererit de dictis redditibus, & in subsidium in cæteris introitibus, & bonis dictæ Cameræ Ferrarien. de remissione, aut diminutione prædictis refici debeant, ac etiamsi læsæ majestatis, aut alia quæcumque, & qualiacumque, & quantacumque gravia, & gravissima crimina, præterquam in personam Romani Pontificis, aut alicujus personæ S. R. E. Cardinalis, ac Legatorum, Vice-Legatorum, vel Gubernatorum Ferrarien. pro tempore existentium committerentur, & propterea ultimo supplicio condamnati, & traditi, seu condemnandi, & tradendi forent, ac omnia eorum bona sint confiscata, vel confiscanda de locis, & portionibus Montis hujusmodi, etiam emolumentis sibi ex eo spectantibus, necnon pecuniis per eos, qui ab ipsis causam habuerint super eodem Monte positis ita statuimus, quod nullatenus confiscari, aut ad instantiam quorumcumque creditorum, vel aliàs aliquo modo sequestrari, vel impediri sine licentia Legati pro tempore possint, sed ad eorum ab intestato hæredes, seu proximiores, aut aliàs succedere habentes transeant, ac de eis libere in Testamento, vel Codicillis, aut quocumque contractu inter vivos in quoscumque etiam illegitimos, & alios, ac in omnibus, & per omnia juxta facultates aliis Montibus, & præsertim Almæ Urbis nostræ, & Civitatis nostræ Bononien. per quoscumque Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos concessas disponere, & ut personæ pecunias super dicto Monte ponentes, & habentes Collegium interse constituant, ac Collegialium jura, & insignia, statumque, & ordinationes ad instar aliorum Montium habeant, illaque mutare, & alterare, necnon possessionem, seu quasi exactionis annui redditus hujusmodi pro rata pecuniarum, quas in eodem Monte posuerint, propria auctoritate, & absque alia juris, seu Judicis ministerio, vel mandato; etiam Judicis, & Magistratus prædictorum, aut aliorum quorumcumque appræhendere, & perpetuo retinere libere, & licite valeant, & quod Gabellarum prædictarum Conductores, seu Appaltatores, antequam ad ipsarum possessionem admittantur, de solven. dictis Collegio, & personis, vel eorum Depositario dictos annuos redditus pro quantitate eorum crediti

ti singulo bimestri integre, & sine aliqua diminutione, ut supra, promittere, & ad hoc se se principaliter, & in solidum, etiam in forma Cameræ Apostolicæ, cum juramento, & aliis clausulis opportunis, & necessariis obligare, ac idoneos fidejussores præstare teneantur; & quod quicumque ad dandum investituram in aliqua re immobili tuta, & secura, etiam cum juramento obligatus, dando aliquam ratam, & partem dicti Montis æquivalentem pretio per eum investien. obligationi suæ satisfecisse censeatur, & super illo pecuniæ pro mulieribus nuptui dandis assignari possint. Ac Mons ipse, illiusque singulæ portiones, & loca ab illa pro tempore possidentibus libere, vel cum pacto recuperandi aliis resignari, & si libere nulla in instrumento resignationis, aut Campiono facta mentione, quod loco rei immobilis dentur libere, etiam aliis cedi, & resignari possint; ita quod illæ, & illa aliàs, quam in instrumento contractus, aut Campiono exprimatur, obligari, aut hypothecari nequeant, sed illas, & illa acquirentes tuti sint, & securi, quod illas, & illa ementes tuti sint, & securi, quod illæ, & illa ab omni onere, & hypotheca prorsus, & omnino liberæ, & libera existant; dictique Judex, & Magistratus cum participatione tamen, & consensu dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentis in Civitate, & Ducatu Ferrarien. nostris de latere Legati Depositarium, Notarium, & Camplonerium, ac alios quoscumque Officiales deputare, ac cum participatione, & consensu similibus amovere, illisque ex fructibus, & redditibus ejusdem Montis salaria, & honoraria respective constituere, & deputare libere possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Card. Legati super Monte hujusmodi jurisdictio.

§.5. Ultraque salaria, & honoraria a dilecto filio nostro moderno in dicta Civitate, & Ducatu de latere Legato dictis Secretario, & Camplonerio assignata annuorum scutorum centum octo in totum eisdem Collegio, & personis alia scuta triginta ex fructibus, & redditibus dictarum Gabellarum ejus, & eorum arbitrio in aliis sustinen. oneribus, & expensis pro dicti Collegii conservatione eroganda; necnon etiam facultatem dictos Secretarium, Camplonerium, & Depositarium electos cum solo consensu ejusdem, vel pro tempore existentis de latere Legati amovendi, & mutandi dd. salario, & honorario non alteratis, eadem auctoritate concedimus, & impertimur.

Alia Montistarum privilegia.

§.6. Decernentes, has nostras concessiones, tam respectu eorum, qui postea pecunias super dicto Monte ponent, quam eorum, qui hactenus posuerunt, effectum suum sortiri debere. Decernentes insuper Montem, & Collegium, ac personas hujusmodi, eorumque assignamenta, & jura quæcumque per eos eis, ut præfertur, concessa, & assignata, etiam per Nos, ac dictam Sedem, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes aliquo gravamine seu ordinario, extraordinario onere affici, aut ratione cujuscumque pecuniarum summæ eidem pro sustentatione onerum Romanæ Ecclesiæ, aut Nobis incumbentium, seu ex quacumque alia etiam urgentissima, & efficacissima causa pro tempore imposito minui, aut ex eis aliquam partem auferri, vel retineri nullatenus posse, vel debere; neque Collegium dicti Montis, illiusque personas ad probandum, in quos usus dictæ pecuniæ concessæ fuerint, teneri,

Clausulæ pro præsentium Literarum firmitate.

§.7. Præsentesque Literas de nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut quoquomodo in jus, vel controversiam revocari nullatenus posse; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Leges in redemptione Montis servandæ.

§.8. Volumus autem, ut Judex, & Magistratus, ac deputati præfati Montem hujusmodi modo, & forma infrascriptis redimere, & extinguere, ac ad id etiam ad favorem Montistarum non solum fructus earumdem Gabellarum, sed etiam se se, ac omnia, & singula Cameræ Ferrarien. bona efficaciter obligare, etiam in ampliori forma Cameræ Apostolicæ omnino teneantur; utque prædictæ impositiones, extincto Monte, eo ipso etiam extinctæ existant, neque ulterius exigi possint; quodque redemptio, & extinctio Montis hujusmodi fieri nequeant, nisi elapso quinquennio a data præsentium computan., & deinde omnino fieri debeant per Judicem, & Magistratum præfatos coram eodem Cardinale Legato, seu ejus Vice-Legato, iis modo, & forma, quibus redemptiones, & extinctiones Montium Almæ Urbis nostræ prædictæ fieri consueverunt.

Obstantium derogatio.

§.9. Non obstantibus piæ memoriæ Pii Papæ Quarti Prædecessoris nostri de gratiis interesse Cameræ concernen. in eadem Camera infra certum tempus præsentandis, & registrandis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis præsertim fel. record. Simmachi, quæ incipit: *Non liceat*; ac aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & nostris, necnon in universalibus, provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, necnon Civitatis Ferrarien. hujusmodi, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, & libertatibus, ac Literis Apostolicis in contrarium præmissorum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque

que efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, aut consistorialiter, seu alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda sit, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, eorumque causam, & effectum præsentium pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis, necnon modos, & formas ad id servan. pro individuo servatis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, &c.

Fides danda transumptis. §. 10. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 16. Septem. 1630. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Septembris 1630., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCXLVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Concordiæ initæ inter Philippum IV. Hispaniarum Regem, & Capitula Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis super solutione primæ Decimæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. PRo nostro munere in his partes nostras libenter interponimus, quæ ad concordiam, & pacem inter Catholicos Reges, & ecclesiasticas personas super exactionibus apostolica auctoritate faciendis pertinere dignoscuntur.

Rex, & Capitula concordiã ineunt super solutione primæ Decimæ eidem Regi a Sede Apost. concessæ. §. 1. Nuper siquidem, sicut Nobis exponi fecerunt Charissimus in Christo filius noster Philippus IV. Hispaniarum Rex Catholicus, ac dilecti filii singularum Toletan., Ispalen., Compostellan., Granaten., Burgen., Legionen., Oveten., Palentin., Seguntin., Conchen., Corduben., Pampilonen., Giennen., Zamoren., Astoricen., Malacitan., Caurien., Pacen., Aurien., Canarien., Guadixen., Segobien., Civitaten., Calaguritan., Calciaten., Salamantin., Oxomen., Vallis Soletan., Lucen., Mindonien., Almerien., Tuden., Abulen., Oriolen., Placentin., Carthaginen., & Gadicen., Ecclesiarum Capitula, quæ universum Clerum Regnorum Castellæ, & Legionis repræhesentant, considerantes dictus Philippus Rex, & Capitula prædicta gratiam, & concessionem primæ decimæ quarumlibet dictarum Ecclesiarum, & Parochialium in omnibus Hispaniarum Regnis, & insulis illis adjacentibus dudum per fel. rec. Pium PP. V. Prædecessorem nostrum clar. mem. Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico ipsius Philippi IV. Regis Avo ad quinquennium concessum, & postea pluries a recol. mem. Gregorio XIII., & deinde a Sixto V., & postmodum a Gregorio XIV., ac Clemente VIII., nec non Paulo V. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris eidem Philippo, ac clar. similiter memoriæ Philippo III. ipsius Philippi II. nato, & dicti Philippi IV. genitori pluries, & in ultima vice a Nobis ad aliud quinquenniũ a principio Anni MDCXXVII. inchoatam, & in fine Anni 1631. finiendam respective prorogatam, & extensam, prout in singulis eorumdem Prædecessorum, & nostris desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur; si iisdem modo, & forma, quibus concessa est, exequutioni demandaretur, id non sine ejusdem Cleri incommodo exequi posset; cupientesque præmissis ea, qua fieri potest, ratione occurri, quo facilius illa, ad quæ tenentur, ab ipsis adimpleri valeant, ipsæque personæ ecclesiasticæ onus illis eam ob causam incumbens supportare facilius possint, ad infrascriptam concordiam, per earum procuratores ad hoc a te specialiter deputatos devenerunt.

§. 2. In primis, quod prædictus status ecclesiasticus Coronæ Castellæ, ac Legionis darent, & solverent dicto Philippo IV. Regi, seu personæ ab eo deputatæ, seu deputandæ ducentos, & quinquaginta mille ducatos, qui ascenderent ad numerum nonaginta trium millium, & septingentorum quinquaginta millium Morapetinorum quolibet Anno durantibus quinque Annis prorogationis pro iis, quæ ad hujusmodi effectum dicto Regi debentur, & ad eum spectant ratione dictorum Regnorum Castellæ, & Legionis, non compræhensis in præsenti concordia, & repartitione dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum Regnis Aragoniæ, Cathaloniæ, & Valentiæ cum Insulis illis adjacentibus, itaut dictus Philippus IV. Rex ab ipsis possit exigere illud, quod sibi ex prorogatione hujusmodi provenit, excepta Ecclesia Oriolen., cujus dispositio, & pars ingreditur, & computatur una cum statu ecclesiastico Coronæ Castellæ, & Legionis. Et quia transactionis, & concordiæ instrumentum, antequam gratia prædictæ prorogationis currere inciperet, stipulari debebat, id autem factum minime fuit; & eo quod Ecclesiæ distulissent insimul se congregare ad eum effectum, & ante congregationem hujusmodi fuissent decreti, & relaxati Ordines directi dictis Ecclesiis pro summa 250. mil. duc. solvendorum in fine Junii, & Novembris Anni 1628. pro quarta parte in argentea, & tribus reliquis partibus in ænea moneta pro fructibus Anni 1627. qui fuit primus hujus quinquennii eidem

Concordiæ tenor.

dem

dem Philippo IV. Regi, ut præfertur ultimo prorogati; & multi solverunt non obstan. protestationibus factis, quod non tenebantur, ideo convenerunt, & concordarunt, quod cum solverint dictam quartam partem in argento in duabus solutionibus, non possit peti, nec defalcari quicquam pro parte Ecclesiarum, quæ hoc modo solverunt: sed illæ, quæ non solverunt usque in diem concessionis, & concordiæ, censeantur, non obstantibus quibusvis ordinationibus datis, a quibuscumque sententia, seu sententiis judicum, qui de hujusmodi causis cognoverint, & cognoscent in futurum, satisfacere, solvendo quidquid debebunt ratione dictæ quartæ partis argenti in moneta ænea una cum cambio ad rationem viginti pro quolibet centenario; & in hanc conformitatem teneatur Consilium Cruciatæ decernere, & relaxare Literas ad effectum, ut Judices, & exequutores admittere debeant hujusmodi solutiones, & hoc modo cessare debeant exequutiones, & impensæ; & quod aliæ successive solutiones adimplendæ, & terminandæ in fine Anni 1632. fiant similiter, videlicet solvendo dictam quartam partem in argento, & reliquas tres in moneta ænea, & quoad dictam quartam partem argenteam censeatur satisfieri dando, & solvendo pro reductione, & cambio ad rationem viginti pro quolibet centenario pro quinquennio prædicto ultimo prorogato; ita tamen ut in futurum non possit trahi in consequentiam, neque quinquennio hujusmodi durante possit aliqua lex aut pragmatica alterare neque mutare dictam reductionem seu cambium loquendo, & intelligendo tam de pragmaticis factis, quam faciendis, & promulgandis, & neque illæ, neque ista censeantur compræhendere hanc conventionem, & concordiam initam cum statu ecclesiastico: quas quidem solutiones facient, & facere teneantur suis sumptibus in Civitatibus principalibus cujuslibet dioecesis, secundum contributionem, & repartitionem infrascriptam, quam invicem fecerunt ad hoc, ut contributio hujusmodi assignetur, & recuperetur in specie in qualibet dioecesi ex redditibus decimalibus, etiam primitialibus earumdem Dioecesum, quia super istis, & non super ullis aliis redditibus ecclesiasticis debent repartiri, & recuperari quolibet Anno dictorum quinque Annorum dicti ducenti, & quinquaginta mille ducati; & ex nunc remaneant obligata prout se obligant Capitula generaliter, & debeant se obligare in particulari pro solutionibus, quarum remanent debitores pro quinquennio ipsi Philippo Regi IV. ut præfertur prorogato juxta repartitionem, quæ est, ut sequitur.

Præfigitur Taxa ab unaquaque Ecclesia solvenda.

Capitulum Ecclesiæ Toletan. pro se, & sua Dioecesi solvet summam quatuordecim millionum, ac septingentorum, & decem millium, noningentorum, & triginta Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Ispalen. pro se ac sua Dioecesi novem millionum, sexcentorum, & sexaginta quinque millium, & trecentorum, & triginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Salamantin. pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum, ducentorum, & nonaginta sex millium, & duodecim Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Zamoren. pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum, & septuaginta novem millium, ducentorum, & quinquaginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Seguntin. pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum, sexcentorum, & quadraginta trium millium, centum, & quadraginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Conchen. pro se, ac sua Dioecesi quatuor millionum, sexaginta, & duorum mille quingentorum, & octuaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Carthaginen. pro se, ac sua Dioecesi unius millionis, quingentorum, & octuaginta quatuor mille ducentorum, & quadraginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Oriolen. pro se, ac sua Dioecesi quadringentorum, & quadraginta millium trecentorum, & nonaginta septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Corduben. pro se, ac sua Dioecesi trium millionum quadringentorum ac quinquaginta duorum mille, centum, & octuaginta ac quinque Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Pacen. pro se, ac sua Dioecesi unius millionis sexcentorum, & novem millium, noningentorum, & decem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Caurien. pro se, ac sua Dioecesi unius millionis quingentorum, ac nonaginta novem millia, ducentorum, & quatuordecim Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Placentin. pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum, trecentorum, & novem millium, septingentorum, ac viginti, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Giennen. pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum ducentorum, & nonaginta quatuor millium, quadringentorum, & sexaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Sancti Jacobi pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum, septingentorum, & undecim millium, ducentorum, & quinquaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Burgen. pro se, ac sua Dioecesi quinque millionum, centum, & triginta duorum millium quingentorum, & sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Legionen. pro se, ac sua Dioecesi duorum millionum, ducentorum, & octuaginta sex millium, & quinquaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Oveten. pro se, ac sua Dioecesi unius millionis, quadraginta duorum millium, octingentorum, & viginti sex Morapetinorum.

Capitula Ecclesiarum Calaguritan., & Calciaten. pro se, suisque Dioecesibus duorum

rum millionum, octuaginta, & trium millium, centum, & sexaginta quatuor Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Astoricen. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, ducentorum, & sexaginta millium, & sexaginta, & octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Abulen. pro se, ac sua Diœcesi trium millionum, quinquaginta duorum millium, & quadraginta sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Segobien. pro se, ac sua Diœcesi duorum millionum, ac ducentorum, ac quadraginta septem millium, trecentorum, & nonaginta unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Oxomen. pro se, ac sua diæcesi duorum millionum, ducentorum, & duorum millium, ducentorum, & nonaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Aurien. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, centum, & quinquaginta quatuor millium, centum decem, & octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Lucen. pro se, ac sua Dœicesi quadringentorum, decem, & septem millium, & septuaginta duorum Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Mindonien. pro se, ac sua Diœcesi ducentorum, & nonaginta trium millium, septingentorum, & quadraginta Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Tuden. pro se, ac sua Diœcesi quingentorum millium, noningentorum, & quinque Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Palentin. pro se, ac sua Diœcesi trium millionum sexcentorum, & quinquaginta millium, sexcentorum, & nonaginta, & unius Morapetinorũ.

Capitulum Ecclesiæ Vallis Soletan. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, sexcentorum, & tredecim millium, quadringentorum, & nonaginta duorum Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Civitaten. pro se, ac sua Diœcesi septingentorum, & quatuordecim millium ducentorum, & quadraginta sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Guadixen. pro se, ac sua Diœcesi trecentorum, & viginti quatuor millium, centum, & octuaginta octo Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Almerien. pro se, ac sua Diœcesi trecentorum, & viginti sex millium septingentorum, & quinquaginta, & unius Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Gadicen. pro se, ac sua Diœcesi sexcentorum, & sexaginta septem millium, & quinquaginta novem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Granaten. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis quadringentorum nonaginta, & octo millium noningentorum, & quinquaginra septem Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Malacitan. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, trecentorum, & nonaginta septem millium, trecentorum & quinquaginta sex Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Pampilonen. pro se, ac sua Diœcesi unius millionis, quadringentorum, & septuaginta duorum millium, centum, & quinquaginta quinque Morapetinorum.

Capitulum Ecclesiæ Canarien. pro se, ac sua Diœcesi quingentorum decem, & octo millium, sexcentorum, & duorum Morapetinorum.

Abbatia de Alfaro octuaginta novem millium quingentorum, & octuaginta septem Morapetinorum.

Abbatia de Agreda centum, & quinquaginta sex millium, septingentorum, & octuaginta Morapetinorum.

Vicaria de Alva de Liste centum, & septuaginta novem millium, centum, & septuaginta septem Morapetinorum.

Vicaria de Huescar centum, & triginta trium millium, octingentorum, quadraginta, & unius Morapetinorum.

Abbatia de Baza centum, & quinquaginta octo millium, centum viginti, & unius Morapetinorum.

Milites Militiæ Sancti Jacobi duorum millionum, noningentorum, & undecim millium, sexcentorum, & triginta quatuor Morapetinorum.

Milites Militiæ de Calatrava, duorum millionum, centum, & octuaginta trium millium, septingentorum, ac viginti quatuor Morapetinorum.

Milites Militiæ de Alcantara unius millionis, noningentorum, & trium millium, septingentorum, & septuaginta Morapetinorum.

§.3. Insuper quod aliquis de compræhensis in prædicta concessione, & prorogatione cujusvis dignitatis, præeminentiæ, Ordinis, & religionis existat, non eximetur, neque dictus Philippus Rex consentiet, neque permittet, quod se eximat a solutione, & contributione ratæ illum tangentis dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum quolibet Anno dictis quinque Annis durantibus; & quod si per Nos, aut dictum Philippum Regem aliquis exemptus esset, aut eximeretur, ex dictis personis, vel Militiis, Ordinibus, aut quavis alia dignitate fulgentibus, sic compræhensus in dicta concessione, & prorogatione, idem Philippus Rex fieri mandabit justam, & equalem refectionem, & satisfactionem pro illis admittendo a dictis Ecclesiis ad bonum computum ratam hujusmodi respective ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum. Nullus exemptus sit.

§.4. Rursus quod quælibet personæ, cujuscumque dignitatis, & qualitatis existant, quæ percipiunt, & percipient pensiones compræhendi debeant, & nullo modo sint exemptæ ad effectum contribuendi ad instar aliorum redditum decimalium in divisione hujusmodi ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum. Non obstan. quacumque clausula, exemptione, prærogativa, ordinatione, & obligatione, etiam in forma Cameræ in sui favorem factis. Neque etiam illi, qui pensiones percipiunt.

§.5. Quodque decimæ, & tertiæ, quas idem

Decimæ liberæ onere declarantur.

idem Philippus Rex habet, & quocumque modo possidet, vel alias vendidit, aut impignoravit, cum evictione, & securitate ac promissione, quod sint, & esse debeant liberæ a divisione, & subsidio, & qualibet alia impositione apostolica, remanere debeant liberæ, & salvæ a solutione, & repartitione dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, absque eo quod hac de causa, vel aliqua alia, etiam extra contentas, & expressas in præsenti concordia aliquid minuatur ex summa ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum.

Non tamen illæ, quas Ecclesiæ, Collegia &c. possident.

§.6. Reliquæ vero tertiæ decimæ hujusmodi, & aliæ primitiæ, per quascumque Ecclesias, Collegia, Universitates, Monasteria, & quascumque alias personas possessæ, & perceptæ quocumque titulo, jure, consuetudine, seu privilegio fuerint, remaneant compræhensæ, & contribuere debeant in dicta divisione ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum hujusmodi.

Vacantibus Episcopalibus & Archiepiscopalibus Sedibus, eorum redditus possit ipse Rex percipere intuitu prædictæ summæ.

§.7. Insuper quod dictus Philippus Rex recipere debeat, & recipiat ad computum omne id, quod tanget, & fuerit justè assignatum, & distributum mensis Archiepiscopalibus, & Episcopalibus dictorum Regnorum Castellæ, & Legionis, pro toto tempore, quo Sedes vacabunt, intuitu dictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum.

Brachium seculare debet dictæ solutioni opem præstare.

§.8. Quod idem Philippus Rex debeat mandare dari, & relaxari quascumque provisiones, & Literas necessarias ad effectum, ut Brachium seculare det, & præstet favorem, & auxilium ad exequutionem, & exactionem dictæ divisionis prædictorum ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum, & expensarum desuper faciendarum, & ut negotia præsentem concordiam, & contributionem, vel earum expensas tangen. non ducantur, seu trahantur in audientias Regias per viam gravaminis, neque ipsæ regiæ audientiæ in illis se intromittant.

Judices &c. debent relaxare mandata ad effectum prædictum.

§.9. Quodque Judices Commissarii Apostolici exequutores generales dictæ concessionis, & prorogationis decernere, & relaxare teneantur provisiones, & subdelegationes Judicum, & omnia recapita necessaria pro recuperatione subsidii prorogati hujusmodi, & expensarum.

Omnia credita Capituli &c. etiam per viam Judicii, possint recuperari.

§.10. Quodque omnia credita Capituli, Dignitatum, vel Canonicorum possint recuperari coram Judicibus subdelegatis, nempe debita, ad quæ tenentur ipsorum œconomi, reddituarii, & affictuarii, aliique debitores; etiamsi ipsi aliquam in hoc experiantur difficultatem, & debitores non se submiserint jurisdictioni Commissarii generalis, & ejus subdelegatorum; etiamsi sint subjecti aliis Judicibus; quamvis hujusmodi creditum proveniat ex fructibus, seu redditibus, de quibus debeatur, & solvi debeat subsidium, & dummodo non excedat quantitatem, quæ unicuique fuerit repartita, nec sint debita decocta, nec debitores intentaverint causam graduationis, & aliàs prout continetur in instructionibus, ac provisionibus, & scripturis super præmissis datis.

Etiamsi per pragmaticam ab ipsomet Rege publicatam sit prohibitum.

§.11. Quodque cum per pragmaticam a dicto Philippo Rege de anno 1622. publicatam, inter alia prohibeatur, ne in scripturis concessionum, sive arrendamentorum, reddituum, & debitorum submissiones Judicibus specialibus, neque salaria solvenda personis, quæ ad illas exequen. se conferre debent, poni possint, per hoc non intelligantur prohibitas fuisse dictas submissiones, & salaria in redditibus ecclesiasticis, de quibus solvitur subsidium, & excusatum, sed in scripturis dictorum redditFuum ecclesiasticorum, super quibus impositæ sint gratiæ hujusmodi, possint poni submissiones, & salaria iisdem prorsus modo, & forma, quibus fieri consueverat, antequam pragmatica hujusmodi promulgaretur, alioquin præsens concordia similiter nulla sit eo ipso.

Cum Philippus quoddam Tribunal jussisset erigi;

§.12. Et quoniam prædictus Philippus III. anno 1617. jussit expediri quamdam regiam cedulam ad effectum, ut in concilio Justitiæ adesset quoddam Tribunal, seu Aula, in quo, seu qua terminarentur competentiæ, quæ occurrerent inter Consilium Cruciatæ, ejusque subdelegatos, & ministros ex una, ac alia Tribunalia, & Judices dictorum Regnorum ex altera partibus, & istud similiter concessit Regno in comitiis congregato, & fuit una ex conditionibus in conventione, seu concordia super servitio millionum inita positis, & adjectis, & quamvis se obtulerint aliqui casus, in quibus Decretum circa dictam Aulam competentiæ, seu incompetentiæ Judicum factum exequutioni mandari potuisset; id nihilominus propter incommoda, quæ fuerunt exposita, factum minime fuit.

Postea per Congregationem habitam ipse Rex, ut nihil innovaretur circa hoc Tribunal, jussisset,

§.13. Et ultimo loco prædictus Philippus Rex propositis per Consilium Cruciatæ, & Congregationem Status Ecclesiastici in Congregatione habita anno 1624. dictis incommodis, idem Philippus Rex per suum Decretum commiserit Præsidi Castellæ, quod pro tunc nihil innovaretur circa exactionem superius mandatorum; idcirco convenerunt, quod nihil innovetur circa erectionem dictæ Aulæ competentiæ, seu incompetentiæ Jurisdictionum, sed quod omnes lites, & negotia tangen. dictum Cruciatæ Consilium tractentur, prosequantur, & terminentur privative in Tribunalibus suorum subdelegatorum, & in prædicto Consilio, perinde, ac si dicta regia cedula, & concessio dicto Regno facta non emanassent modo, & forma, quibus eatenus tractata fuerant, alioquin præsens gratia pariter nulla sit eo ipso.

Petenda Pontificia Concordiæ confirmatio.

§.14. Præterea, ut pro parte dictorum Philippi Regis, & Status Ecclesiastici prædictorum Regnorum supplicetur Nobis, quod concederemus Breve, quo confirmaremus, & approbaremus dictam concordiam, quam teneantur adimplere omnes Ecclesiæ dictorum Regnorum, tam illæ quarum procuratores ibi aderant, quæ majorem partem constituunt, quam illæ, quarum procuratores

tores erant absentes, aut non subscripserunt se hujusmodi concordiæ.

Commissarii Generalis, & subdelegatorum munus quale esse debeat.

§.15. Rursus quod Commissarius generalis, Judex Apostolicus, Exequutor generalis dictæ concessionis, seu prorogationis, det & dare debeat provisiones, & subdelegationes Judicum subdelegatorum, & quod dicti subdelegati sint, & esse debeant de gremio Capituli, ut moris est, pro dicta recuperatione facienda, & quando ad dictum Commissarium generalem fuerit appellatum per viam gravaminis, quod aliquis sibi in dicta contributione, & exactione illatum prætendat, si aliquas literas, seu provisiones decernet super ista materia, non suspendat per eas solutionem, neque impediat, quin subdelegati possint procedere ad exequutionem prædictæ exactionis, & super omnibus Justitiam administret, & aliàs prout in publico desuper a dilecto filio Joanne de Talavara Scriba Regio, & publico Notario, sub die 19. Mensis Junii 1629. confecto Instrumento plenius dicitur contineri.

Pontifex Concordiam confirmat.

§.16. Cum autem tam Philippus Rex, quam Capitula, & Status Ecclesiasticus Regnorum Castellæ, & Legionis hujusmodi cupiant concordiam prædictam pro illius majori validitate apostolicæ confirmationis robore communiri, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur; Nos qui honestis Philippi Regis, & Capitulorum prædictorum votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, eumdem Philippum Regem, & singulares personas Capitulorum hujusmodi, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon concordiæ, & instrumenti prædictorum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concordiam hujusmodi, & inde sequuta quæcumque, etiam si ad exactionem pecuniarum in eadem concordia contentarum, etiam ante hujusmodi nostram confirmationem, in totum, vel in partem sit processum, apostolica auctoritate, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus: supplentes omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, eaque tam quoad Capitula, quæ in dicta concordia intervenerunt, & illi consenserunt, quam quoad alia Capitula, quæ nullo modo præsenti concordiæ, & distributioni interfuerunt, nec illis consenserunt, etiamsi S. R. E. Cardinales fuerint Ecclesias, & alia beneficia possidentes, necnon decimas, primitias, & alios fructus in dicta concordia expressos exigentes, valida, & efficacia esse, ac per eos omnes inviolabiliter observari debere, illosque ad illorum omnium observationem, & solutionem omnibus viis, ac juris, & facti remediis, cogi, & compelli posse, & debere decernimus: absolventes etiam, si opus fuerit, tam ipsum Philippum Regem, quam quoscumque ejus ministros, necnon quascumque ecclesiasticas, tam seculares, quam regulares personas, a quibusvis censuris, & pœnis, si quas propter præmissa quomodolibet incurrerint, etiamsi in irregularitatem aliquam inciderint, ac Missas, & alia divina officia interim, non tamen in contemptum clavium celebraverint, super qua irregularitate, sic per eos forsan quomodolibet contracta, harum serie dispensamus, nec propterea fructus Ecclesiarum, & Beneficiorum obtentorum suos non fecisse dici, aut censeri posse declaramus, ac ab eis omnem inhabilitatis maculam, sive notam, si quam propter præmissa quomodolibet incurrerint abolemus, eósque in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, in omnibus, & per omnia restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, ac restitutos, repositos, & plenarie reintegratos per præsentes nunciamus.

Absolvit ipsum Regem, si aliquas incurrisset censuras.

Ad solutionem etiam Monasteria, & alia loca pia teneri, declarat.

§.17. Cæterum ad obviandum litibus, & controversiis, quæ inter personas ecclesiasticas oriri possent, harum serie declaramus, ad contributionem solutionum hujusmodi concordiæ vigore faciendarum, Monasteria, & alia loca pia quæcumque, respective etiam eorumdem bonorum, quæ vulgo dicuntur de la Branza, & Crianza, quæ vix pro usu, & victu personarum eorumdem Monasteriorum, & piorum locorum inserviunt, teneri, & obligatos fore.

Clausula sublata.

§.18. Sicque in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales ubique judicari, ac definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Nuncio Apost. ut hanc concordiam observari faciat, mandat.

§.19. Et nihilominus Venerabili Fratri moderno, & dilectis filiis, nostro, & Apostolicæ Sedis apud dictum Philippum Regem nunc, & pro tempore existenti Nuncio, & Commissario generali Cruciatæ in Regnis prædictis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Philippi Regis, & singularum personarum prædictarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ad exequutionem eorum omnium, quæ in dicta concordia continentur, procedant, & per eos, ad quos spectat, eadem observari curent, & faciant; necnon eisdem Nuncio, & Commissario generali injungimus, quod ubi, & quoties super repartitione, & aliàs in dicta concordia contentis, aliquas differentias exortas fuisse compererint, illas absque retar-

retardatione solutionis, juxta repartitionem jam factam, & faciendam, judicio eorum æqualiter componant, & terminent, justitiam partibus ministrando. Nos enim eisdem tam præmissa peragendi, quam quidquid super præmissis statuerint, omni, & quacumque appellatione remota exequutioni debitæ demandandi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles, per opportuna juris, & facti remedia, ac demum per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita compescendi, legitimisque super iis habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, plenam, & liberam facultatem concedimus.

Obstantia tollit.

§.20. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, legibus etiam municipalibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Necnon omnibus illis, quæ in dicta concessione primæ decimæ hujusmodi expressum est non obstare; seu si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, aut excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Cardinales à prædicta contributione eximit.

§.21. Cæterum eosdem S. R. E. Cardinales tantum, quibus pensiones annuæ super fructibus Ecclesiarum Cathedralium, aut Metropolitanarum, & aliorum Beneficiorum ecclesiasticorum reservatæ, seu ipsi fructus, vel eorum pars loco pensionum reservati reperiuntur, a præmissa contributione, quoad ipsas pensiones, & reservationes fructuum, volumus exemptos esse.

Fides danda transumptis.

§.22. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Septem. 1630 An. VIII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris 1630. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCXLVIII.

Ven. Joannes Dei Congregationis hujus nominis Fundator in Beatorum Confessorum numerum refertur cum concessione Indulti recitandi Officium, & Missam celebrandi de eo.

De his Fratribus vide Const. CXXXI. Pauli V. Inter alias. *Tom. V. Par. III. fol.* 363.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragan. meritis, divina providentia constituti ad ea, per quæ Servorum Christi veneratio in terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis, pastoralis muneris nostri partes propensis studiis impendimus, prout pia Christifidelium, & præsertim Catholicorum Regum, & Principum vota exposcunt, Nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad petitionem hic enumeratorum.

§.1. Sane nomine dilectorum filiorum Majoris, & aliorum Confratrum Congregationis Joannis Dei sub Regula S. Augustini Nobis nuper expositum fuit, quod transmissis de mandato nostro ad Ven. Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sacris Ritibus præpositos processibus apostolica auctoritate fabricatis, & in sacro Rotæ Auditorio examinatis super sanctitate, virtutibus, & miraculis Servi Dei Joannis de Deo Fratrum vulgo (Fate ben Fratelli) nuncupatorum Fundatoris, iisque in Congregatione eorumdem Cardinalium per plures sessiones acerrime discussis, citato etiam, & audito prius super iisdem, ut moris est, dilecto filio Promotore fidei, cognito primum de validitate processuum, deinde de virtutibus heroicis, ac demum de miraculis in vita, & post mortem ab omnipotenti Deo intercessione dicti sui servi patratis, referente dilecto filio nostro Petro Maria S. Georgii Diacono Cardinale, iidem Cardinales unanimi consensu pronuntiarunt, tuto posse, quandocumque Nobis placuerit, ad solemnem Canonizationem dicti Joannis de Deo deveniri, & interim Beatum nuncupari, ac Missam, & Officium de eo ut infra recitari, & celebrari. Quare pro parte non solum Majoris, & Confratrum prædictorum, verum etiam charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & charissimæ in Christo filiæ nostræ Isabellæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ, aliorumque Christianorum Principum Nobis fuit humili-

humiliter supplicatum, ut interim, donec ad solemnem Canonizationem dicti Joannis de Deo deveniatur, idem servus Dei Joannes de Deo Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo ut infra celebrari possit.

Concedit ut V. Joannes de Deo Beatus nuncupari, & de eo Missas celebrari, ac Officium recitari possit, ut hic.

§.2. Nos piis Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Regis, & Isabellæ Reginæ, aliorumque Principum necnon Majoris, & aliorum Confratrum prædictorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut ipse Servus Dei Joannes de Deo in posterum Beatus nuncupari, ac de eodem ab omnibus dictæ Congregationis Regularibus ubique existentibus quotannis in die ejus obitus Officium recitari, & Missa celebrari de communi Confessoris non Pontificis ritu duplici majori per annum juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani, & quoad missam etiam per alios Regulares, & Seculares Sacerdotes ad eorum Ecclesias confluentes: In Civitate vero Granaten., nempe in Ecclesia, ubi ejus sacrum Corpus requiescit, & in Terra nuncupata Monte mor il novo, ubi natus est, in omnibus Ecclesiis, tam Regularium, quam Secularium Officium, & Missa ritu duplici minore recitari, & celebrari possit, & valeat; Ac pro præsenti anno dumtaxat Major, & alii Confratres dictæ Congregationis solemnem Beatificationem cum Missis in die eis benevisa hic Romæ in Ecclesia S. Joannis Calabitæ, necnon alii Sacerdotes tam Regulares, quam Seculares ad dictam Ecclesiam eo die confluentes cum eadem Missa juxta rubricas se conformare libere valeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria tollit.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 21. Septem. 1630 An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Sept. 1630. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCXLIX.

Concessio Plenariæ Indulgentiæ in Urbe ad agendas gratias Deo pro præservatione dictæ Urbis, aliarum Civitatum, ac Provinciarum Italiæ a dira epidimiæ, seu pestis vexatione, & ad divinā opem implorandam pro earumdem conservatione, & aliarum dictæ vexationi obnoxiarum liberatione. Necnon extensio prædictarum omnium Indulgentiarum ad universam Italiam, & Insulas ei adjacentes. Ac prorogatio earum ad alios tres menses.

URBANUS PAPA VIII.

Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, ac aliis Christifidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa hujus concessionis.

Pater misericordiarum, & totius consolationis Deus votis nostris clementer annuens, Almam Urbem nostram, & multas alias Italiæ Civitates, & Provincias a dira epidimiæ lue, aliisque belli, & famis calamitatibus, & periculis immunes hactenus conservavit. Quamobrem cumulata in Nos cælestium gratiarum dona omnino exigunt, ut majores, quas possumus, divinæ Majestati gratias concordibus, & efficacibus affectibus agamus, eumque humillime deprecemur, ut prædictam Almam Urbem nostram, ac Civitates, & Provincias prædictas, reliquasque totius Christiani Orbis partes præservare, illas vero, quæ prædictis afflictionibus obnoxiæ existunt, liberare, ac præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur, ut si divinæ placuerit bonitati, orationes exaudiantur, & fiat super nos misericordia Altissimi speciosa in tempore tribulationis. Hoc autem, ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & erogare decrevimus.

Concessio Jubilæi, de quo in Rubr.

§.1. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, universis, & singulis Christi fidelibus, qui spatio trium mensium proxime decurrendorum in aliqua ex sextis feriis cujuslibet hebdomadæ jejunaverint, ac confessi, & sacra communione saltem in die Dominica immediate sequente refecti fuerint, propriamque Parochialem, seu unam ex infrascriptis tribus Ecclesiis Urbis, nempe Lateranensem, Principis Apostolorum, & in ea situm Altare Sancti Michaelis Archangeli nuncupatum, aut Sanctæ Mariæ Majoris Basilicas, sive Ecclesiam Nationalem, quoad ipsius Ecclesiæ Nationales, eadem hebdomada respective visitaverint, ibique ut supra, ac etiam pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad

ad Deum preces effuderint, eleemosynasque sibi benevisas erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Præscriptio alterius formæ pro volentibus sibi eligere Confessarium cum facultatibus, ut hic.

§.2. Iis, qui præterea intra dictos tres menses septem hebdomadarum sextis feriis jejunaverint, & aliquam Ecclesiarum, seu Basilicarum præfatarum iisdem hebdomadis etiam devote visitaverint, licentiam insuper concedimus, & facultatem damus, ut possint sibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum confessarium, tam secularem, quam cujusvis ordinis regularem ex approbatis a dilecto filio nostro in Alma Urbe nostra prædicta Vicario in spiritualibus generali, qui eos ab omnibus excommunicationibus, suspensionibus, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen a crimine hæresis, absolvere, & liberare valeat. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus, pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio, injungendis.

Præscriptio pro Regularibus, & aliis impeditis.

§.3. Regularibus autem personis utriusque sexus in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quam Ecclesiasticis secularibus, & regularibus in carcere existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem, ut supra elegerint, prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare possit, pariter concedimus, & indulgemus.

Duæ restrictiones prædictarum facultatum.

§.4. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, & interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denuntiati fuerint, nisi infra tempus, ut supra præfixum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, sive institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 9. mensis Julii 1630. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Dat. die 9. Julii 1630. An. VII.

Sequitur Extensio prædictarum Indulgentiarum ad universam Italiam, Insulasque ei adjacentes.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitiones pro hac extensione.

NUper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, &c. *Omittitur tenor ipsius constitut. quia est præinsertus.*

§.1. Cum autem sicut multi Venerabiles fratres Archiepiscopi, & Episcopi, necnon dilecti filii nobiles viri, Duces, Principes, & alii Magnates in Italia, & Insulis illi adjacentibus Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi ut etiam fructuosius, & majori cum spiritus ardore divinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorent, præinsertas literas nostras ad universos Italiæ, & Insularum prædictarum Christifideles extendi, summopere desiderant.

Extensio, de qua in Rubr.

§.2. Nos pro ea, qua eorumdem Christifidelium animarum saluti jugiter invigilamus, paterna charitate, ut illi tam pretiosi Ecclesiæ Thesauri participes fiant, providere volentes, piis Archiepiscoporum, Ducum, Episcoporum, Principum, & aliorum Magnatum votis, quantum Nobis ex alto conceditur, annuendum duximus. Igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas literas nostras cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, clausulis, & decretis ad universos utriusque sexus Christifideles seculares, & regulares in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordi-

Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos spatio trium similiter mensium a die publicationis præsentium in dictis locis faciendæ inchoando, durante, apostolica auctoritate, tenore præsentium extendimus, præfatisque Christifidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta cum clausulis, & decretis hujusmodi auctoritate, & tenore prædictis communicamus.

Contrariorũ abrogatio. §.3. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 17. Julii 1630. An. VII. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 17. Julii 1630. Pontificatus nostri Anno septimo.

Sequitur Prorogatio earumdem ad alios tres Menses.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontifex edidit Constitutionem præinsertam. §.1. NUper a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano. *Hæc Constitutio est præinserta, & ideo prætermittitur.*

Et eam extendit, ut in immediate antecedenti. §.2. Et subinde multorum venerabilium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum virorum, Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis, indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christifideles seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium a die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante, apostolica auctoritate extendimus; prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, prout in ultimodictis literis in simili forma Brevis sub die 17. Julii proximè præteriti expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo eas prorogat ad alios tres menses. §.3. Cum autem per abundantiam divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solum S. R. E., verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos ut Christifideles prædicti celestium miserationum copiosiores fructus consequi valeant, uberius providere volentes, tam præinsertas concessionis, quam alias subinde expeditas literas extensionis præfatæ cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis ad infrascriptos tres menses proximos videlicet, Octobris, Novembris, Decembris, quibus durantibus, si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christifideles adimpleverint, illi omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium extendimus, & prorogamus.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant &c.

Transumptis credi mandat. §.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 25. Septem. 1630. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 25. Septembris 1630. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Subsequitur prorogatio ad alios tres Menses, cum decreto, ut eisdem tribus Mensibus elapsis, quæcumque extensiones, & ampliationes Indulgentiæ hujusmodi ad certum tempus factæ, etiam eo ipso expirent.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pontifex edidit Constitutionem præinsertam. §.1. NUper a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, &c. *Omittitur tenor Constitutionis, quia habes supra.*

Indulgentiarum ad alios tres menses prorogatio. §.2. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum, Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentium supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Con-

Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christifideles, seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium a die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante, apostolica auctoritate extendimus; prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus; & postmodum, tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis ad infrascriptos tres Octobris, & Novembris proximè præteritos, ac præsentem Decembris menses extendimus pariter, & prorogavimus, prout in aliis nostris sub die 17. Julii, necnon sub die 25. Septembris proxime præteritorum desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Secunda extensio ad alios tres menses. §.3. Cum autem per abundantiam divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos ut Christifideles prædicti cœlestium miserationum fructus uberius consequi mereantur, peramplius providere volentes, tam præinsertas, quam alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis, ad alios duos menses proximos, videlicet, Januarii, Februarii, & Martii, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christifideles adimpleverint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus.

Cōtrariorum abrogatio. §.4. Quia vero ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, Indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis literis contentas ad certas Civitates, Diœceses, Provincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliavimus; volumus, & dicta auctoritate decernimus, ut tribus mensibus per præsentes prorogatis, ut præfertur, elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum per Nos factæ hujusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusque roboris, vel momenti, nec cuiquam ulterius suffragentur.

§.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Suspensio aliarum Indulgentiarum.

§.6. Ut autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus ut earumdē præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ eisdem ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Decemb. 1631. Pontificatus nostri Anno VIII. Dat. die 31. Decem. 1631. An. VIII.

CCCL.

Quod Magister Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum infra quindecim dies confirmare debeat electionem Vicarii Generalis pro tempore Fratrum Discalceatorum Recollectorum ejusdem Ordinis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium. Commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii debitum, postulat, ut in his, per quæ Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium prospero statui, felicique directioni consulitur, sedulo intendamus, eaque statuamus, & decernamus, per quæ iidem Christifideles litium sublatis obstaculis in pacis amœnitate reddere valeant Domino abundanter fructus suos.

Causæ controversiæ. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, inter dilectos filios Fratres Calceatos Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ex una, & Fratres Discalceatos nuncupatos ejusdem Ordinis ex altera partibus, vertatur lis, & causa de, & super confirmatione Vicarii Generalis prædictorum Fratrum Discalceatorum, instantibus, & petentibus Fratribus Discalceatis hujusmodi, & cum supplici libello Nobis porrecto, & per Nos ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales negotiis Regularium præpositos transmisso, illos de cætero amplius juxta concordiam inter ipsos factam, & per fel. rec. Gregorium PP. XV. Præd. nostrum, ac etiam Nos confirmatam, non adstringi, aut teneri petere d. electionis confirmationem a dilecto filio Magistro Generali Fratrum Calceatorum hujusmodi, ex quo id fieri non possit, sine magno ipsorum Fratrum Discalceatorum incommodo, & perturbatione, præsertim cum Magister Generalis, etiam sine aliqua justa causa per binas vices illam concedere recusaverit, vel dare distulerit; dictis vero Fratribus Calceatis aliter prætendentibus, rebus-

rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis.

Quod Generalis infra 15. dies confirmet Vicarium Generalem.

§.2. Nos pro nostri pastoralis officii debito paci, & quieti, felicique Fratrum ejusdem Ordinis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, ad dissensiones, quibus Religiosi carere debent, de cætero evitandas, de eorumdem Cardinalium consilio, partibus pluries auditis, apostolica auctoritate, tenore præsentiũ perpetuo statuimus, & ordinamus, quod Vicarius Generalis dictorum FF. Discalceatorum pro tempore electus, in signum solius præeminentiæ dicto Magistro Generali Fratrum Calceatorum hujusmodi in supradicta concordia reservatæ, infra tres menses a die suæ electionis teneatur eamdem electionem præsentare eidem Magistro Generali Fratrum Calceatorum, qui illam absque aliqua contradictione, vel cognitione super ejusdem electionis validitate, an videlicet canonice facta fuerit, confirmare debeat; si vero id facere recusaverit, vel confirmationem prædictam a die præsentatæ electionis ultra quindecim dies dare distulerit, dictus Vicarius Discalceatus electus accedat, & recursum habeat pro eadem confirmatione obtinenda ad nostrum, & Sedis Apostolicæ Nuntium in Regnis Hispaniarum commorantem. Dictis vero Fratribus, tam Calceatis, quam Discalceatis perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes statutum, & ordinationem nostram hujusmodi, præsentesque Literas perpetuo valida, firma, & efficacia fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter in præmissis perpetuo observari, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat, ac mandat puniri transgressores.

§.4. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio, ac Officiali Toletano, nunc, & pro tempore existentibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam, quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus præmissis adversetur concordia prædicta, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Novem. 1630 An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1630. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCLI.

Super concordia inter Præsules, seu Administratores ex una, necnon Præpositos, & Canonicos ex alia, ac Abbatem, & Monachos Ecclesiæ Sancti Ambrosii Mediolani Cisterciensis Ordinis ex reliqua partibus.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

GRegis Dominici cura a Salvatore, & Domino nostro, qui charitas est, & Deus pacis, humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, commissa postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari solicitudine incumbamus, qua litibus, & controversiis inter Christifideles quoslibet, præsertim Ecclesiarum Præsules, & Cardinalatus honore fulgentes, ac personas ecclesiasticas seculares, & regulares exortis opportunæ transactionis remedio obviam itur, ut personæ ipsæ ecclesiasticæ, quæ in sortem Domini vocatæ sunt, divinis ejus obsequiis commodius deserviant in sanctitate, & justitia coram ipso, eique semotis litium impedimentis, tranquilliori spiritu reddant abundanter fructus suos. Unde his,

his, quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut perpetua roboris validitate subsistant, & a partibus ipsis inviolabiliter observentur, apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout rebus omnibus matura consultatione pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Causæ hujus Cõstitutionis. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, a quingentis annis, & amplius inter Ecclesiæ Mediolanensis Præsules, seu Administratores ex una, necnon Præpositos, & Canonicos ex alia, ac Abbatem, & Monachos Ecclesiæ S. Ambrosii Mediolanensis Cistercienfis Ordinis, ex reliqua partibus, qui pro tempore respective fuerunt, lis, & causa, seu quæstionis materia ratione dictæ Ecclesiæ S. Ambrosii, ac illius dominii, & usus, necnon administratione, tam in spiritualibus, quam in temporalibus intentata, & ad hæc usque tempora magno earumdem partium dispendio protracta fuerit.

Promotores concordiæ. §.2. Cumque nuper dilectus filius noster Fridericus S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Borromeus prædictæ Ecclesiæ Mediolanensis ex concessione, & dispensatione apostolica Præsul liti, & causæ prædictis finem aliquando amicabiliter imponi desideraret, & dilectus etiam filius Cosmus Reynonus ejusdem Ecclesiæ S. Ambrosii Abbas, & in Italia Congregationis Cistercienfis Præses, pio dilecti filii nostri Francisci S. Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis hortatu inductus, propensam ejus ad hujusmodi concordiam voluntatem ostendisset, dilecti similiter filii nostri Robertus tituli S. Praxedis Presbyter Card. Ubaldinus Ordinis Cistercienfis apud Nos, & hanc S. Sedem Protector, & Theodorus Sancti Cæsarii Diaconus Cardinalis Trivultius nuncupatus, a Nobis super hoc specialiter deputati, Nobis, & eodem Francisco Cardinale annuentibus, totum hujusmodi negotium dilectis filiis Magistris Martino Aliforo, & Antonio Torniello in utraque Signatura nostra Referendariis discutiendumcommiserint; præfati vero Martinus, & Antonius plures super negotio hujusmodi tractatus, præsentibus eodem Cosmo, ac dilectis pariter filiis Joanne Baptista Belutio Canonico Mediolanensi, necnon Hieronymo Rampono nostro, & Sedis Apostolicæ Notario, uti præfati Friderici Cardinalis, ac dilectorum etiam filiorum Præpositi, & Canonicorum ejusdem Ecclesiæ Sancti Ambrosii Procuratoribus respective, necnon Matthæo Moretto ejusdem Theodori Cardinalis Auditore, de illius mandato habuerint, negotioque ipso mature discusso, ac visis omnibus, & singulis juribus, & processibus per Martinum, & Antonium, necnon Matthæum præfatos, & nomine ejusdem Roberti Cardinalis dilectum similiter filium Franciscum Nerlium ejus Auditorem, & facta per eos omnes dictis Roberto, & Theodoro Cardinalibus relatione, habitisque primo coram ipso Theodoro, & successive coram eo, & prædicto Roberto Cardinalibus super nonnullis capitibus, quorum resolutio illorum prudentiæ, & judicio relicta fuerat, diversis Congregationibus, tandem auctoritate eorumdem Roberti, & Theodori Cardinalium, & in eorum præsentia fuerunt inter dictas partes sub die 21. mensis Septembris proxime præteriti firmata, & subscripta transactionis, sive concordiæ capitula tenoris subsequentis, videlicet:

Capitula concordiæ. §.3. Capitula concordiæ initæ inter Eminentissimum, & Reverendissimum D.D. FridericumCardinalem Borromæum, Mediolani Archiepiscopum, & Capitulum Præpositi, & Canonicorum Ecclesiæ Collegiatæ, & insignis S. Ambrosii Mediolani, ac Abbatem, & Monachos ejusdem Ecclesiæ, ac Monasterii, quæ infrascripti eorum Deputati inviolabiliter, & bona fide observare promittunt. 21. Septembris 1630.

Canonici tam horis diurnis, quam vespertinis teneantur ingredi Chorum per dimidium horæ, antequam ingrediatur Capitulum Metropolitanæ, servata semper ordinaria tabella Illustrissimi D. Archiepiscopi.

In diebus solemnioribus, & præcipue S. Ambrosii, & Sanctorum Gervasii, & Prothasii caveat Capitulum Canonicorum, ne diutius immoretur in Choro, quam par sit, ita ut Monachis remaneat tantum temporis, quo possint congrue eorum vesperas celebrare.

Ritu Ambrosiano, quo Clerus utitur, Monachi utantur in solemnioribus diebus; videlicet a die Dominico in Ramis Palmarũ usque ad Domin. in Albis, & in primis Vesperis Sancti Ambrosii, & Sanctorum Gervasii, & Prothasii; reliquis vero suo Ambrosiano Monastico, quem vocant, juxta solitum utantur, & in Musicis possint etiam adhibere Instrumenta ad Simphoniam pertinentia.

Unica Missa Sabbathi Sancti, quæ in qualibet Ecclesia celebrari solet, juxta solitum, alternis vicibus, ab unoquoque Collegio celebretur. Monachi numquam divina celebrare incipiant, donec Capitulum Canonicorum e Choro discesserit.

Tam Canonici, quam Monachi sub quovis prætextu tempore celebrationis divinorum nullum actum faciant, per quem possit ad invicem celebratio impediri.

Liber usus Pontificalium Abbati Monachorum non controvertatur in quibuscumque ejus functionibus ecclesiasticis. Sedes Abbatis ad usum Pontificalium exercendorum diebus, quibus Illustrissimus Archiepiscopus solet in Ecclesia Sancti Ambrosii solemniter celebrare, in latere Epistolæ apponatur; Cæteris vero diebus Abbas in utroque latere, prout sibi magis libuerit, Pontificalia exerceat. Super Sede solita arcuata Abbatis Baldachinum apponatur.

Decreta Sac. Congregationis Rituum, tam quoad numerum Ministrorum, quam quoad alia in solemni Abbatis celebratione, seu functione (quæ tamen sunt in usu) observentur.

Illustris-

Illustrissimus D. Archiepiscopus a latere Monachorum non possit visitare, nisi ad limites quatuor visitationum tantum, ut infra, & non aliàs, &c. duarum scilicet factarum per S. Carolum de annis 1566., & 1578. tenoris, ut in eorum authentico integre, ac de verbo ad verbum, & non aliàs inserendi Instrumento desuper inter ipsas partes celebrando, & aliarum duarum factarum per Eminentissimum D. Cardinalem Archiepiscopum modernum de anno 1607. prout tamen in particulis inserendis, ut supra, in dicto Instrumento celebrando, ita quod præsens Concordia dictarum visitationum respectu sit restricta ad dictas particulas dumtaxat, & non ad totas, & integras visitationes, ac reliquum eorum tenorem, etiam si quid amplius ad favorem Archiepiscopi in illis possit contineri, quia sic, &c. & non aliàs, &c. omni, &c.

Oblationes publicæ, & præcipue Altaris Majoris ad Canonicos spectent. Privatas unaquæque pars in suo latere percipiat, quæ absque alio impedimento, aut dubitatione percipientium fiant.

Hæreditates, legata, & cæteræ dispositiones factæ ad favorem Ecclesiæ S. Ambrosii in genere, præter supradictas oblationes, quæ hic non compræhendantur, neutri Collegio censeantur acquisitæ, sed debeantur fabricæ ipsius Ecclesiæ.

Claves portarum Ecclesiæ lateralium tres consuetas teneat Capitulum Canonicorum, inter quas clavis portæ majoris connumeratur, tres alias Monachi, prout hucusque consueverunt.

Custodia altaris aurei ad Capitulum Canonicorum spectet, ejusque claves ab eodem, seu à deputando ab eo custodiantur. Habeant Canonici curam thesauri dictæ Ecclesiæ, ac sacræ supellectilis, etiam communis, si quæ, &c. & in specie candelabrorum argenteorum.

Custodia Sanctissimi Sacramenti in Altari majori existentis ad Capitulum Canonicorum pertineat: quoad illius tam publicam, quam privatam expositionem servetur, ut infra, videlicet: Quando exponendum est processionaliter, prout in festivitatibus quadraginta horarum, vel similium, fiat alternis vicibus a Capitulo Canonicorum, & Monachorum, itaut primus turnus in exequutionem concordiæ sit Canonicorum. Clavem igitur Tabernaculi, quando solemnitas fiet per Monachos, durante dumtaxat solemnitate, Monachi per Canonicos traditam custodiant, finita solemnitate eisdem Canonicis absque mora restituendam. Ubi vero ex privatorum precibus erit exponendum, si recursus piorum erit ad Monachos, teneantur illico Canonici, eisdem Monachis instantibus, sanctuarium aperire, & ad eamdem pariter instantiam claudere.

Capitulum Canonicorum semper Altare majus, & Ecclesiam apparari faciat, & ejus sit peculiare. Superstantiarius a Capitulo Canonicorum juxta consuetum nominandus pro tempore liberam habens superstantiariæ, ejusdemque introituum administrationem, sarta tectum, & Ecclesiam manutenere debet.

In accessu Legatorum, Archiepiscopi, ecclesiasticarum personarum, & Principum, ubi recipere opus est ad Januam majorem, tam Capitulum Canonicorum, quam Monachi obviam eant, & ab ambobus Collegiis recipiantur: Abbas tamen, & Monachi cucullati incedant, nec obviam eant, nisi præsente Capitulo Canonicorum. Vicarius, quem vocant provisionum, cum suo tribunali, ejusque publicæ oblationes a solo Capitulo Canonicorum excipiantur.

Unica Crux in Ecclesia adoranda populo die Veneris majoris hebdomadæ ad Altare majus, nec alibi exponatur alternis vicibus ab utroque Collegio, prout in processione, & expositione solemni Sanctissimi Sacramenti, eodemque turno servato. Eleemosyna ejusdem occasione adorationis populi ministris exponentium pro tempore relinquatur. Adoratio solemnis ejusdem Crucis juxta solitum fiat in Ecclesia S. Ambrosii per Monachos tantum, quæ actio intelligatur prorsus ab expositione Crucis separata.

Sepulchrum Domini, quod in majori hebdomada in qualibet Ecclesia fieri solet, unicum pariter in Ecclesia S. Ambrosii fiat alternis vicibus a Capitulo Canonicorum, & Monachis quolibet anno, servata forma turni, prout in solemni expositione Sacramenti, & Crucis die Veneris Sancti, Canonici quidem in Navi dexteri lateris, Monachi autem in sinistri.

Quando ob supplicationes summo mane faciendas, vel aliud simile impedimentum binæ Missæ Capitulares celebrari non possunt, Canonici celebrent ad Altare majus, & Monachi in Cappella S. Satyri, vel alia versus Monasterium, Rogationibus exceptis, quas Litanias vocant.

Festivitas baptismi S. Ambrosii in die S. Andreæ solemniter a Capitulo Canonicorum celebretur. Monachi vero eadem die celebrent, prout in aliis festivis diebus ordinariis solent. Canonici, & Monachi quilibet in labello versus navem sui lateris existenti aquam ad aspergendum populum benedicant. In navi media Ecclesiæ, sive majori, relicto loco medio ad usum sepulchri pro Archiepiscopis Mediolani, duo sepulchra fiant, a dextero scilicet pro sepultura Præpositorum, & Canonicorum; alterum a sinistro latere ad usum Abbatum, & Monachorum, neque alia sepulchra in dicta navi media fieri, aut concedi valeant.

Funeralibus Præpositorum, & Canonicorum Monachi interveniant, & pariter Abbatum, & Monachorum Canonici. Quoad ordinem, quando Præpositi, aut Canonici erit funus, Abbas, vel dignior post ipsum, Abbate impedito, in ejus locum officium celebret mortuorum, & cadaver deferatur a Monachis, ipsis a latere dextero, cum Canonicis a sinistro binis procedentibus. Cum vero Abbatis, vel Monachi funus sit peragendum, observetur ordine

dine converso, Præpositus scilicet, vel eo impedito, dignior primus ex Capitulo officium celebret, cadaver a Presbyteris deferatur, Canonicis latus dexterum, & Monachis sinistrum tenentibus, bini bini, prout in funere Canonici, procedant. Circa qualitatem, & sumptum funerum, solitum servetur, sicut in hanc usque diem fuit servatum.

Quoad sepulturas extraneorum laicorum, vel Ecclesiasticorum, quilibet in suo latere concedant, & sepeliant. Nullum ducatur in Ecclesia funus absque interventu Canonicorum. Funeralia cadaverum in media navi Ecclesiæ fiant. Emolumenta funerum in quocumque latere sepeliantur mortui, æqualiter inter Capitulum Canonicorum, & Monachos dividantur. Officiorum vero integraliter emolumenta sint eorum, in quorum latere celebratur officium.

Capitulum Canonicorum provideat Ecclesiæ de subselliis, mensis, & aliis hujusmodi ad usum Ecclesiæ communem spectantibus. Dignior locus semper in quacumque functione sit Capituli Canonicorum, excepto tamen casu funeris Præpositi, vel Canonicorum in Ecclesia S. Ambrosii. In recitatione Completorii servetur decretum S. Caroli in visitatione sub die 27. Februarii 1578. Organum, Pulpitum, seu vulgo Lettorino, utrique Collegio, Canonicorum scilicet, & Monachorum, tam quoad usum, quam quoad reparationes, quamvis in diversis lateribus reperiantur, sint communia.

Polluta Ecclesia, si quando contigerit, facultas reconciliandi ab Illustrissimo Archiepiscopo impetretur, eoque nolente per se ipsum, alternis vicibus a Præposito Ecclesiæ, & Abbate Monachorum reconcilietur, itaut primus turnus sit Præpositi. Teneatur Cimiliarcha absque ulla contradictione utrique Collegio necessaria, communia tamen, pro servitio divinorum tradere.

Redditus Superstantiariæ in ornatum, reparationem, & alios necessarios usus Ecclesiæ erogandi diligenter per Canonicos, eorumque Cimiliarcham ministrentur. In solemnibus Ecclesiam decenter ornari pro utroque Collegio curet, & ornatam pariter in pristinum redigi, idque etiam pro Missis prima vice tam a Canonicis, quam a Monachis, sive Præpositis, aut Abbatibus pro tempore, item in funeribus eorumdem, seu aliarum illustrium personarum, expensis tamen Monachorum, ubi ad eorum instantiam fiat.

Benedictio solemnis Cerei Paschalis die Sabbathi Sancti alternis vicibus per Capitulum Canonicorum, & Collegium Monachorum fiat, itaut illud, ad quod spectabit onus sacræ functionis, expensas Cerei faciat, & quod remanebit finito usu, retineat. Ordo benedictionis antedictæ sit, ut a Collegio celebrante Missam Sabbathi sancti fiat. Ad postulationem Abbatis, Canonici seu ab eis deputandi Altare aureum in Adventu illustrium personarum ostendant. Castrum doloris, quod vulgo, Tomba vocant, & candelabra pro eodem servitio destinata serventur in loco solito subtus Organum ad usum communem utriusque Collegii. Possint Monachi diebus festivis Sanctorum particularium Cappellas in suo latere existentes in eorumdem Sanctorum honorem erectas arbitrio suo, tam intus, quam foris, una cum columnis e regione Cappellæ existentibus in honorem festivitatum eorumdem ornare.

Ut commodius officiis Monachi incumbere possint, Capitulum Canonicorum in gratiam Eminentissimorum Dominorum Cardinalium Ubaldini, & Trivultii concedit clavem unam eisdem Monachis tenendam perpetuò, donec præsens concordia durabit, qua Cancellos ferreos Altaris majoris aperire possint, his tamen adjectis conditionibus, & non aliter &c., quod ab Abbate dicti Monasterii Monachus eligatur, cui dicta clavis consignetur, qui tamen cavere debebit, ne cancelli aperti remaneant extra horas divinorum officiorum. Ulterius ut Custodiæ Altaris, quanto minus fieri potest, præjudicetur, quotiescumque aperiri contigerit Altare aureum, idque apertum remanere, teneatur dictus Monachus hora præambula ad monitionem simplicem Superstantiarii Canonicorum dictam clavem ei consignare ab eo tenendam, donec dictum Altare aureum apertum remanebit, eo tamen statim clauso, superstantiarius eamdem clavem reddat Monacho sic, ut supra, deputato.

In festivitatibus Sanctorum juxta stylum Kalendarii Monastici Ambrosiani (quæ tamen in diebus festivis ex communi præcepto contigerint) si apparatus ad usum Canonicorum, Monachorum festivitati non respondebit, teneantur Canonici statim eorum divinis peractis proportionabiliter Pallium Altaris majoris, & conopœum Ciborii immutare. Idem particulariter fiat in festo Sancti Benedicti, etiamsi in die non festivo communi occurrat. Abbas pro suo arbitrio propria Monachorum candelabra argentea, & Sanctorum reliquias in suis vasibus existentes ad ampliorem Altaris majoris ornatum, candelabris tamen argenteis communibus non amotis, exponere valeat.

Lampades numero 11. circa Altare majus pro Sanctissimo Sacramento supra idem existente, quinque ad Capitulum Canonicorum, quinque ad Monachos, & una ad Societatem, quam vocant Scuroli, spectent, & earum manutentio ad singulos proportionabiliter pertineat. Clavis Confessionis, seu Scuroli cuique Collegio consignetur ad usum communem.

Altare privilegiatum pro defunctis fidelibus a Sanctissimo Domino Nostro in Scurolo impetrandum ad usum utriusque Collegii, tam Canonicorum, quam Monachorum petatur, cum generali pariter prohibitione, ne quicquam per Confratres dicti Scuroli, neque pro Missarum celebratione, aut sub alio quovis prætextu nomine elee-

eleemosynarum a quoquam percipiatur. Quoad eleemosynas pro Missis mortuorum ibidem celebrandis nullus in dicta Ecclesia, aut Scurolo ad hunc effectum deputetur aut pro eisdem recipiendis a fidelibus assistat, sed utrumque Collegium in sua Sacristia a sponte consignantibus recipiat. Ne ulla confusio quoad modum celebrandi in Scurolo gignatur, modus infra dicendus servetur.

Quotidianæ, & ex perpetuis obligationibus hinc inde celebrandæ statutis diebus juxta præcisam formam obligationis, & consuetudinis celebrentur. Extraordinaria, quæ dietim occurrunt pro defunctis alternis diebus ab utroque Collegio adimpleantur. Quilibet e sua Sacristia exteros Sacerdotes ad Altare privilegiatum dirigere possit, discreto tamen modo, itaut alter ab altero non impediatur: quod a prudentia hinc inde utenda speratur.

Clavis Organi utrique Collegio consignetur, ita ut quilibet pro suo arbitrio, & usu ex se aperire possit, & Organista quandocumque pro servitio utriusque sit paratus. In solemni Processione Corporis Christi, & Rogationum ad Ritum Ambrosianum quilibet in suo latere Ecclesiam in navi majori viridibus frondibus, & similibus ornet. Lampades, aliaque luminaria Sanctorum Imaginibus, tam in navi majori, quam minori e suo latere existentibus, Monachi absque contradictione accendant. Antiphona: *Sub tuum præsidium*, per Monachos processionaliter diebus festivis procedendo per navem Canonicorum, & inde per medium Ecclesiæ ad eorum libitum cantari possit. Item eodem modo in festivitatibus Purificationis, Olivarum, & Dedicationis Ecclesiæ egredi a janua laterali Canonicorum; procedi per cortinam, & portam majorem ingredi eisdem liceat, quemadmodum a Capitulo Canonicorum viceversa solet.

In vigiliis Sancti Ambrosii, ac Sanctorum Gervasii, & Protasii Abbas celebrans cum Monachis ad Altare Sancti Michaelis a latere Canonicorum existens antelatis insignibus Abbatialibus procedat, ibique pro solita statione immoretur, & inde discedens, portamque majorem Ecclesiæ egrediens per plateam proximam ad Ecclesiam Divi Francisci pergat, redeundo per portam Canonicalem ingrediatur Ecclesiam Sancti Ambrosii, & omnes easdem ecclesiasticas cœremonias præcedenti die per Capitulum Canonicorum factas ipse Abbas cum suis proportionabiliter adimpleat. Monachi in suo latere subsellia ad usum Confessariorum, quæ vulgo Confessionalia nuncupantur, habeant, quæ tamen sint conformia cum aliis a latere Canonicorum existentibus.

Finito funere in medio Ecclesiæ cum assistentia Cleri secularis secundum determinationem superius factam eorum, qui debent sepeliri in latere Monachorum, possint Monachi, absque ullo interventu ejusdem Cleri asportare cadavera ad sepulturam destinatam propria auctoritate. Cerei, seu candelæ, quæ solent sustineri per binos Angelos hinc, & hinc super Altari majore existentes, & per Canonicos celebrantes solent accendi, eodem modo per Monachos celebrantes, propriis tamen sumptibus, apponantur, & accendantur. Monachos Religionem Cisterciensem ingredientes Abbas ad Altare majus novis vestibus pro libito induat: ibique professionem suorum Monachorum, & Equitum sui Ordinis recipiat.

Officia mortuorum, etiam cum solitis ornamentis ab utroque Collegio in medio Ecclesiæ juxta solitum fiant. Ubi corpora, vel reliquiæ Sanctorum, vel alii thesauri in Ecclesia Sancti Ambrosii reperiantur, si in navi majori, libere Archiepiscopi dispositioni remaneant; si vero in latere dextero, Collegio Canonicorum, sicuti in latere sinistro Monachorum Collegio cedant, non tamen corpora, vel reliquiæ Sanctorum ex eadem navi, seu latere extrahantur, sed in eo, vel ea, debita veneratione serventur, ea tamen inquirere nemini liceat, absque expressa Archiepiscopi licentia.

In Ecclesia Sancti Ambrosii non intelligantur compræhensæ Ecclesia Sancti Sigismundi, ac Cappella Sancti Satyri, & Sancti Joannis.

Item ad tollendas dissensiones, ac lites, quæ hactenus versæ fuerunt, ac vertuntur inter D. Archiepiscopum, ac duo Collegia Canonicorum, & Monachorum super pertinentia dominii Ecclesiæ Sancti Ambrosii Mediolanensis, eadem Collegia ex causa prædicta, & pro bono pacis, ut evulsa radice communis controversiæ cum divini cultus augmento quiete, ac liberè fruantur, imposterum omni commodo dictæ Ecclesiæ cesserunt, ac cedunt D. Archiepiscopo Mediolani pro tempore dominium ejusdem Ecclesiæ, quod ambo prætendunt habere, ea tamen conditione, ac lege, & non aliàs, ut debeat perpetuo penes eum residere, nec ipse possit ullo umquam tempore illud, vel aliquam illius partem, aut majorem commoditatem, quam de præsenti habeant, eis, aut eorum alteri, seu aliis quibuscumque cedere, aut quod illud habeant, consentire: quodque deinceps D. Archiepiscopus vigore dictæ cessionis, sic, ut supra factæ, nihil amplius quavis auctoritate, titulo, aut jure, etiamsi indigerent speciali mentione, in dicta Ecclesia contra, & in præjudicium utriusque Collegii, eorumque personas, fructus, redditus, proventus, & emolumenta, tam conjunctim, quam divisim facere, seu prætendere possit, quam usque in præsentem diem appareat habuisse, & fecisse respectu utriusque Collegii, singula singulis congrue referendo, vel circumscripta præsenti cessione, de jure prius habere, & facere quavis auctoritate, titulo, & jure potuisset, & posset, & quod etiam hujusmodi cessio in quieto, ac libero usu ipsius Ecclesiæ, ac etiam in aliis concordatis nullatenus præjudicet, nec contra eorum usum, & utilem substantiam, aut exercitium quomodolibet, & qua-

& qualitercumque possit allegari, aliàs quælibet contraria prætensio, & quilibet actus in contrarium attentatus, sint ipso jure nulla, non solum præmisso, sed etiam omni alio meliori modo.

Hujus concordiæ intuitu, liti fabricæ Monasterii Monachorum Sancti Ambrosii Mediolanensis finis perpetuo imponatur, neminique liceat prætendere demolitionem fabricę hactenus factæ, & in futurum faciendæ. Teneantur tamen Abbas, & Monachi providere, ne ex hujusmodi fabrica, tam facta, quam facienda inferatur præjudicium Ecclesiæ Sancti Ambrosii, videlicet altius eam tollendo versus dictam Ecclesiam ultra summitatem, in qua reperitur de præsenti, vel eidem magis appropinquando dictam fabricam, & præcipue, ne ex aqua pluvia murus Ecclesiæ e latera Monasterii labefactetur, construendo cloacam, per quam illa recipiatur, & ducatur extra. Et quia nonnullæ Cappellæ dictæ Ecclesiæ versus Monasterium occasione luminis ampliandi nuper fuerunt ab antiqua earum forma deformatæ, Abbatis, & Monachorum expensis in priorem formam reducantur, quatenus ita videatur Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Borromæo moderno Archiepiscopo, & non alteri ejus successori.

Tandem ne imposterum aliquid in dicta Ecclesia innovetur; nihil, aut restaurationis, aut novæ reædificationis prætextu in eadem fieri, nisi accedente expresso consensu Illustrissimi Domini Archiepiscopi, Præpositi Ecclesiæ, & duorum Canonicorum per suum Capitulum deputandorum, necnon Abbatis ejusdem Ecclesiæ, & duorum Monachorum de corpore Monasterii Sancti Ambrosii per Monachos eligendorum, itaut saltem duæ partes ex tribus consentiant, & non aliàs &c. Salva tamen superstantiaria cum suis concordatis: & quoad expensas, hæ ubi a fidelibus non subministrentur, & ubi non adsint redditus, vel proventus ad hunc effectum destinati, qui sufficiant in subsidium, Abbas, & Monachi non possint adstringi ad contribuendum ultra tertiam partem. Attentis omnibus supradictis concordatis voluerunt, ac volunt, tam Illustrissimus Dominus Archiepiscopus, quam duo Collegia, quod omnes controversiæ, & quæcumque lites censeantur, & sint omnino extinctæ super dominio quomodolibet prætensæ, tam per D. Archiepiscopum, quam per utrumque Collegium, & perpetuum silentium quoad omnes desuper impositum, &c.

Pont. præd. Concordiam confirmat, omnesque defectus supplet.

§.4. Nos, quibus deinde, & eidem Francisco Cardinali facta fuit postmodum per eosdem Robertum, & Theodorum Cardinales de præmissis omnibus relatio, inviolabili concordiæ, sive transactionis, omniumque, & singulorum Capitulorum præinsertorum observationi, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, concordiam, sive transactionem hujusmodi, omniaque, & singula Capitula præinserta hujusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus, ac omnes, & singulos, non modo consensus omnium, & singulorum in præmissis interesse habentium, seu habere prætendentium, sed solemnitatum etiam substantialium, & a quibusvis statutis, legibus, & consuetudinibus, aut aliàs quomodolibet, & ex quacumque causa requisitarum, & forsan omissarum, necnon quoscumque alios, tam juris, quam facti, & quoslibet alios defectus cogitatos, vel incogitatos, si qui principaliter, vel accessorie, aut aliàs quomodolibet intervenerint in eisdem, etiamsi de illis ad hoc, ut suppleri, & sanari possint, specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, quam tamen pro habita, & facta haberi volumus, plenissime supplemus, eosdemque omnes, & singulos defectus a concordia, seu transactione, & præinsertis capitulis hujusmodi ex nunc tollimus, abrogamus, & amovemus.

§.5. Necnon concordiam, seu transactionem, ac Capitula præinserta hujusmodi, omniaque, & singula in illis quomodolibet contenta ab omnibus, & singulis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, eaque omnia, & singula suum plenarium effectum, exequutionem, & observantiam sortiri debere volumus, & mandamus in omnibus, & per omnia; perinde ac si cum omnibus, & singulis solemnitatibus, ac aliis etiam substantialibus de jure, privilegio, etiam apostolico, etiam in corpore juris clauso, stylo, & consuetudine, etiam immemorabili, vel aliàs qoumodolibet, etiam ex Constitutionum Apostolicarum, vel statutorum, etiam juratorum, aut aliàs quomodolibet requisitis, ac aliis servandis plene servatis, facta, & gesta, conventa, & celebrata forent. Mandat observari Concordiam.

§.6. Decernentes concordiam, seu transactionem, ac præinserta Capitula, præsentesque literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, aut habere prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel aliàs justificatæ fuerint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, maximo, & incogitato; sive etiam ex eo, quod in eisdem præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio, etiam a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, & enormissimæ, ac in totum læsionis, sive alio capite etiam in corpore

Decretum irritans.

pore juris clauso, aut occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, & in eis contenta prædicta sub quibuscumque generalibus, vel specialibus, etiam per viam legis, aut aliàs, etiam motu proprio, ac etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores nostros ex quacumque causa quantumlibet favorabili, & juridica editis, & edendis regulis, Constitutionibus, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & modificationibus, aliisque quibuslibet contrariis dispositionibus comprænhendi, sed semper ab illis libera, & exempta, & sub posteriori data per quemlibet ipsorum eligenda concessa, & adversus quascumque impugnationes, & impedimenta valida, firma, ac efficacia esse, & fore; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, Commissarios, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ, & Ordinis, seu Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibusque, & naturis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, etiam in corpore juris clausis per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam motu proprio, & consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 7. Decem. 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Decembris 1630., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCLII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Archiepiscopo Panormitano permittendi, ut Ecclesiastici Regni Siciliæ subsidium Regi persolvant.

Ven. Fratri Archiepiscopo Panormitan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Ecclesiastici Philippo Regi subsidium offerunt.

Exponi Nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod cum dilecti filii tres hominum status, seu tria brachia Ecclesiasticum, Militare, & Demaniale nuncupata Regni Siciliæ ultra Pharum, cujus ipse Philippus Rex existit, quibusdam rationabilibus de causis eorum animos moven., de offerendo eidem Philippo Regi, ac dilecto filio nobili viro Francisco Fernandez dela Cueva Duci de Alburquerque dicti Regni Proregi, certas pecuniarum summas, donativum ordinarium nuncupatas ad triennium, ac sub certis terminis, modoque, & forma exigendas inter se tractaverint, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, Episcopi, ac dilecti filii Archimandrita, & aliæ ecclesiasticæ personæ dicti Regni, certam ratam sponte sua obtulerunt, & dare statuerunt in Parlamentis ordinariis habitis de mense Maii proxime præteriti, ipsique Archiepiscopi, Episcopi, Archimandrita, & aliæ ecclesiasticæ personæ, eorum ratam hujusmodi, accedente ad hoc nostro, & Apostolicæ Sedis beneplacito, persolvere obtulerunt, & forsan etiam persolverunt.

Cum a Concilio Lateranen. expresse hoc Regibus, & Principibus prohibeatur

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ex eo, quod per Lateranen. Concilium novissime celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub certis censuris, & pœnis caveatur expresse, ne Reges, Principes, & alii Potentatus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam, sive subventionem recipiant, dictus Philippus Rex, ac ejus Regni illius Ministri, nec non dictus Franciscus Dux, & Prorex dubitent, ratam prædictam, ante obtentum beneplacitum apostolicum, recipiendo, censuras, & pœnas hujusmodi incurrere, & forsan incurrisse.

Nos

Ipse Philippus beneplacitum Apostolicum petit;

§. 3. Nobisque propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecerit pro sua, & dictorum Ministrorum, ac Francisci Ducis, & Proregis conscientiæ quiete, quatenus præmissis nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Archiepiscopo Panormitano Pontifex facultatem concedit id permittendi,

§. 4. Nos hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut constito tibi per legitimas probationes de expresso majoris partis Cleri, scilicet Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum ecclesiasticarum secularium, & cujusvis Ordinis Regularium dicti Regni consensu, & quod reliqui, & reliquæ personæ non consentientes vocati, & vocatæ fuerint, oblationi, & promissioni, necnon solutioni per Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, ac alias ecclesiasticas personas factis, pro hac vice tantum, nostram, & Sedis prædictæ auctoritatem, vigore præsentium, interponas, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas ecclesiasticas hujusmodi, etiamsi sint de illis, quæ pro minori cleri parte præmissis non consenserint, ad ea tamen vocati, & vocatæ fuerint, ad solutionem eorum ratæ hujusmodi opportunis juris, & facti remediis cogas, & compellas. Et nihilominus Archiepiscopis, Episcopis, & Archimandritæ, & aliis ecclesiasticis personis præfatis, ut ratam hujusmodi per eos, ut præmittitur, oblatam, & promissam persolvere, ac dictus Philippus Rex, & ejus Ministri, dictusque Franciscus Dux, & Prorex eam petere, & recipere absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu, libere, & licite valeant, auctoritate nostra concedas, & indulgeas.

Ipsumque, & Ecclesiasticos a censuris absolvendi, si quid jam persolverint.

§. 5. Ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & Archimandritam, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam jam promiserint, aut solverint, necnon eumdem Philippum Regem, ejusque Ministros, & Franciscum Ducem, & Proregem præfatos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate absolvas, & absolutos fore censeas, & declares, & quod omnes, & singuli Pensionarii, seu ii, quibus loca pensionum fructus in totum, vel in partem reservati existunt, cujuscumque dignitatis, vel conditionis sint, exceptis tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad hujusmodi ratæ solutionem, in omnibus, & per omnia, perinde acsi nominatim ratam eamdem se soluturos obtulissent, clausulis, & decretis in Literis Apostolicis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, etiam consistorialiter appositis, & quod dictæ pensiones ab omni decima, subsidio charitativo, & quovis alio onere, tam ordinario, quam extraordinario, quavis auctoritate, etiam pro expeditione, tam offensiva, quam defensiva contra turcas, & alios infideles reipublicæ christianæ hostes ab illorum conatibus defensione, seu inexcogitabili causa a Romano Pontifice pro tempore existente, etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum instantiam, illorumque contemplationem, & intuitum, etiam motu proprio, & ex certa scientia impositis, & imponendis, aut aliàs qualitercumque exemptæ sint, nequaquam obstan., teneantur, & efficaciter obstricti sint: ipsique Archiepiscopi, Episcopi, & Archimandritæ, & aliæ personæ, quarum Ecclesiæ, Monasteria, & alia Beneficia ecclesiastica annuis pensionibus, auctoritate apostolica, assignatis gravata, & onerata sunt, ratam pensionariornm suorum, seu eorum, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, solvere, & illud, quod pro ipsis Pensionariis, seu iis, quibus fructus hujusmodi sunt reservati, vere, & realiter, ac quacumque fictione cessante, persolverint, sua propria auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras, & pœnas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant, eadem auctoritate decernas.

Derogat contrariis.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, ac Literis Apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, necnon Literis reservationum pensionum, & fructuum hujusmodi, ac quibusvis obligationibus, etiam in forma Cameræ, etiam cum juramento, ac censurarum, & mandati exequutivi susceptione, vel aliàs desuper factis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Inopes Ecclesiasticos ab hac annua contributione eximit.

§. 7. Cæterum volentes providere, ne pauperes ecclesiastici ad contributionem hujusmodi graventur, te hortamur attente, & in virtute sanctæ obedientiæ tibi mandamus, quatenus pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil, aut parum, etiam usque ad valorem decem unciarum scuta vigintiquinque monetæ illius Regni constituen., inclusive habent, ad contributionem prædictam per quoscumque quavis auctoritate fungentes cogi, aut compelli nullo modo permittas.

Hujusmodi exactionē per personas ecclesiasticas fieri vult,

§. 8. Volumusque, quod exactio pecuniarum hujusmodi ab ecclesiasticis per personas ecclesiasticas a dicto Philippo Rege, seu

seu Francisco Duce, & Prorege nominandas, & per te deputandas fieri debeat, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrafacientibus pœnas addit.

§. 8. Quod si secus in aliquo præmissorum factum fuerit, qui contravenerint, in pœnas, & censuras incurrant, perinde acsi præsentes Literæ non emanassent.

Transumptis credi mandat.

§. 9. Quodque etiam præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 20. Decem. 1630. An. VIII.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1630. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Mandatum sub pœna excommunicationis quibuscumque, ut documenta quæcumque ad Ducatum Urbini spectantia ad Episcopum Senogalliensem deferant.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Devolutio ad Sedem, & Cam. Apost. Ducatus Urbini.

Considerantes Ducatum Urbini, necnon Civitates Eugubin., Pisauren., & Senogallien., ac Statum Montis Feretran., aliaque Dominia, Civitates, Oppida, Terras, Castra, Propugnacula, Fortalitia, & loca quæcumque, etiam speciali nota, & expressione digna, in, & sub Statu dicti Ducatus Urbini, aliorumque Dominiorum hujusmodi ad præsens quomodolibet compræhensa, & dilecti filii nobilis viri Francisci Mariæ Ducis Antecessoribus dudum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris in feudum, sub pactis, & conditionibus in investituris desuper factis, contentis, & expressis data, & concessa, seu aliàs per ipsum Franciscum Mariam Ducem quomodolibet possessa per obitum ipsius Francisci Mariæ Ducis sine liberis, & descendentibus masculis legitimis, & naturalibus ob lineam finitam una cum omnibus eorum Territoriis, Districtibus, Jurisdictionibus, Fortalitiis, sive Propugnaculis, Membris, Juribus, etiam prohibendi, ac pertinentiis universis (excepto Castro Podii Hibernorum, & aliis bonis non feudalibus, nec jurisdictionalibus relaxatis, & reservatis Francisco Mariæ Duci prædicto, ejusque hæredibus, & successoribus in Instrumento Concordiæ celebrato sub die 30. Aprilis 1624. aperta, ac ad Nos, & Romanam Ecclesiam, Sedemque, & Cameram Apostolicam reversa, & devoluta iri, & pertinere;

Urbanus mandat Documenta omnia ad illum spectantia tradi Episcopo Senogalliensi.

§. 2. Idcirco nihil, quod ad muneris nostri partes pro nostrorum, & Sedis prædictæ jurium conservatione spectant, prætermittere volentes. Universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum ordinariis sub interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis a Divinis, & tam iis, quam quibusvis aliis Ducibus, Principibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, necnon quibuscumque aliis personis etiam ecclesiasticis, secularibus, & regularibus cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis existentibus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis Majoris latæ sententiæ pœna per præsentes districtè præcipiendo mandamus, quatenus scripturas quascumque Ducatum prædictum, illiusque membra annexa, & pertinentias, aliaque jura, & interesse Sedis prædictæ ratione dicti Ducatus, ac membrorum annexorum, & pertinentiarum hujusmodi quomodolibet concernentes, sive ad ea quomodocumque spectantes, si quas apud se quomodolibet habuerint, vel retinuerint, aut occultaverint, statim atque præsentium notitiam habuerint, revelent, ac respective restituant, atque in manibus venerabilis fratris Laurentii Episcopi Senogallien., moderni dicti Ducatus Gubernatoris tradant, & consignent, seu restitui, & tradi, & consignari omnino curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Derogatio contrariorum

§. 3. Non obstan. quibusvis privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Archiepiscopis, Episcopis, ac locorum ordinariis, necnon Ducibus, Principibus, cæterisque supra expressis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque ten., & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumq. totis ten. specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Januar. 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 4. Januarii 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCLIV.

Indictio Sex Decimarum super omnibus fructibus ecclesiasticis Italiæ.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Suprema dispositione illius, cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, in eminenti apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus

bus constituti, & inter multiplices solicitudines, quas pro communi utilitate universæ Christianæ Reipublicæ nostræ curæ commissæ dies, noctesque suscipimus, tot, ac tantos novos Orthodoxæ Fidei hostium in inclytam Germaniam, & illi proximas Provincias percurrentes conatus paterna meditatione considerantes, non possumus calamitosum statum Catholicorum illarum partium non misereri, & ne catholici ipsi in majores incidant ærumnas, non pertimescere.

Causæ hujus Constit.

§.1. Quare nos officii nostri partes esse duximus, charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo, quacumque opportuna ratione possumus opem ferre, & communem Catholicæ Ecclesiæ causam adjuvare. Hinc est, quod post elargitos novissimè ex ipsius Ecclesiæ ritu ejusdem Ecclesiæ thesauros, quia Cameræ nostræ Apostolicæ valde debilitatæ vires ad ea comparanda præsidia, quæ præsentes necessitates postulant, nequaquam sufficiunt, cogimur exemplo Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum ad aliarum Ecclesiarum peculium, Christique Domini patrimonium, cujus causa nunc agitur, Nos convertere, sperantes in Domino, non iniquum quemquam urgentium harum necessitatum æstimatorem, in tam sanctum, pium, ac necessarium usum pro christiana pietate libenter contributurum.

Exceptis paucis omnes ad solutionem obligat.

§.2. Habita igitur super his omnibus cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & assensu indicimus, & imponimus sex integras Decimas omnium, & quorumcumque fructuum, redditSuum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacensium, Cistercensium, Præmostratensium, S. Basilii, Sylvestrinorum, & qui proprietates, reddituSque certos ex privilegio, vel aliàs possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Congregationum regularium, & insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt pia officia, exercentium, & possidentium, necnon B. Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, Templi Dominici, & aliarum Militiarum in Italia universa consistentium, secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum prædictorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica fuerit concordatum (Hospitalis S. Joannis Jerosolymitani Militia, quæ pro sui tutela contra Turcas, & alios infideles alienis indiget continuo auxiliis, necnon duodecim illis Congregationibus, quæ cum Camera Apostolica tempore fel. rec. Pii Papæ V. Prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt, & S. R. E. Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos ipsi Ecclesiæ universali impendunt, & gravissima, quæ tuendæ dignitatis causa sustinent, onera, dumtaxat exceptis) ac etiam indicimus, & imponimus sex similes decimas omnium, & quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis in favorem quorumcumque (non tamen Cardinalium, & duodecim Congregationum hujusmodi) assignatarum, & assignandarum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis, & Primatibus, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis officia prædicta, quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, necnon Œconomis, & Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura ex quacumque causa sibi apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata habentibus, & habituris, secularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Joannis) prædictorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Cappellanis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua suffultis, quos omnes ad hoc obligatos, pro una intra proximum diem festum Sancti Michaelis Archangeli proximi mensis Septembris, & pro alia intra eumdem festum anni proximè futuri, & pro tertia partibus æqualibus intra illum ipsum diem festum consequentis protinus anni Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo, omnino volumus persolvisse.

§.3. Ejusdem verò Depositarii munus erit sedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex Decimis colligitur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato nostro speciali in prædictos usus dumtaxat, nec aliàs erogandum.

Depositarii officium.

§.4. Quicumque vero Decimas hujusmodi nullo modo, vel non integre scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur, ineundam, sive terminis constituendis non exhibue-

Pœnas contra non integre solventes imponit.

exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, Ecclesiarum Antistites suspendimus a Divinis, Capitula vero, Conventus, Collegia quæcumq. ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus. Cæterum ad prædictas Decimas consequendas præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut utrasque Decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ quisque locationis, omnibus verò possessoribus, usufructuariis, & aliis Pensiones solvere debentibus, ut ipsi etiam Decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Depositiario prædictis integrè persolvant.

Solvere jubet juxta valorem, vel concordata.

§.5. Decernentes, Decimas fructuum, redditUum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annuum, vel saltem juxta taxam, de qua cum dilectis filiis nostris Hippolyto Sancti Angeli in foro piscium Diacono Cardinali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario Generali, quibus etiam Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & aliorum prædictorum fructus hactenus non taxatos taxandi, & taxam in libris Cameræ Apostolicæ describendam describi faciendi, necnon taxas antiquas, quas opus fuerit, juxta verum fructuum valorem augendi, licentiam, facultatem, & potestatem, & auctoritatem plenariè concedimus, & impertimur, ut præfertur, concordaverint, alias verò pensionum Decimas ad rationem decem pro centenario præstari debere, & secundum ea prædictos omnes insolidum cogendos esse, ipsarumque Decimarum Procuratores a quibus libuerit integre exigendi optionem, facultatemque habere, neque ullas immunitates, & exemptiones etiam ex causâ resignationis, cessionis juris, concordiæ, conventionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione quocumque modo concessas, & interim concedendas, integram solutionem hujusmodi minuere, vel impedire, neque possessores, usufructuarios, aut alios pensiones hujusmodi solvere debentes, etiamsi ipsi juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingentis Jurejurando renunciaverint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima caverint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse.

Quietantiæ fidem faciunt

§.6. Omnes verò confessiones, & quietantias receptionis Decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tam Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum fidem habere, ac si ipsimet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitimè anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam ad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut prius etiam adveniente successore continuare debere. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Ut autem omnia prædicta sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, prædictum Hippolytum Cardinalem Camerarium, cujus integritas, atque experientia jam pridem Nobis perspecta est, generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in universa Italia cum omnibus, & quibuscumque privilegiis, Jurisdictionibus, ac iuribus, quæ omnes alii antehac hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam potestatem, & facultatem, & auctoritatem tribuimus omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine ubique procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam divisim ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi, non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas incidisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum etiam manu regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi.

Collectorem facit, & dat ei privilegia.

§.8. Contradictores, & perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occultè quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, & aliis censuris, & pœnis ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis, quandocumque opus fuerit, invocandi: ad sanitatem vero reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incursa dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi.

Contrafacientibus pœnas ponit.

§.9. Præterea Collectores, & Subcollectores fide, & facultatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ

Alię facultates generalis collect.

liæ prædictæ quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos arbitrio suo revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque ei videbitur in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forte oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quam præsentibus est expressum.

Contrariorũ derogatio. §.10. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis: quodque Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim à prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi, necnon personis, earumque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis hujusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, & in specie quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis, etiam solutionem Decimarum aliter, quam secundum antiquam taxam, & nisi in universali Decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, denominationibus, obligationibus, juramentis, & renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem Decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcumque locum habere similiter declaramus; aliisque Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, & specialibus, cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino non inserta effectus earum impediri valeant quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris Literis mentio specialis, quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in alio suffragari, necnon aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Res sacras pro solutione accipere prohibet. §.11. Cæterum in percipiendis Decimis prædictis Constitutionem recolendæ memoriæ Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari: quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticumque valoris beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro Litera, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultra unum carolenum conficientem quatrenos triginta septem monetæ Romanæ solvere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambii uspiam compellatur.

Exemplis fidẽ re jubet. §.12. Quia vero difficile nimis esset præsentes literas quocumque illis opus erit, perferre, volumus quoque ut illarum exemplis etiam impressis, & Notarii publici manu, ac Hippolyti Cardinalis, & Camerarii prædicti, aut alterius Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, ejusve Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ illis ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Pœna lacerantium. §.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, concessionis, impartitionis, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, præcepti, & voluntatum nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 14. Febr. 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1631. 14. Kalen. Februarii, Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Papæ subscriptio. ✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Card. subscriptiones. ✠ *Ego Dominicus Episcopus Ostiensis, & Vellitrensis Card. Gymnasius.*

✠ *Ego C. Episcopus Portuensis, Cardinalis Pius.*

✠ *Ego Scipio Episcopus Sabinensis Cardinalis Burghesius Major Pœnitentiarius.*

✠ *Ego M. Episcopus Tusculanus, Cardinalis Lantes.*

✠ *Ego P. Paulus Episcopus Prænestinus Card. Crescentius.*

✠ *Ego G. Episcopus Albanensis, Cardinalis Borgia.*

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego R. tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Card. Vbaldinus.*

Ego

✠
✠
✠ *Ego B. tit. Sanctæ Crucis in Hierusalem, Presbyter Card. Sandoval.*
✠
✠
✠ *Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Card. Bentivolus.*
✠
✠
✠ *Ego Fr. Desiderius tit. S. Caroli Presbyter Card. de Cremona.*
✠ *Ego Augustinus tit. S. Bartholomæi in Insula Presb. Card. Spinula.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Fr. Antonius tit. Sancti Honuphrii Presb. Card. S. Honuphrii.*
✠
✠ *Ego Aloysius tit. S. Pudentianæ Presbyter Card. Cajetanus.*
✠ *Ego Bernardinus tit. S. Stephani in Monte Pincio Presb. Card. Spada.*
✠ *Ego Laudivius tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. S. Sixti nuncupat.*
✠ *Ego Berlingerius tit. S. Augustini Presb. Card. Gypsius.*
✠
✠
✠ *Ego Julius tit. S. Susannæ Presbyter Card. Sacchettus.*
✠ *Ego Jo: Baptista tit. S. Eusebii Presbyter Card. Pamphilius.*
✠ *Ego Jo: Fr. tit. S. Alexii Presb. Card. a Balneo.*
✠ *Ego F. tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Card. Verospius.*
✠ *Ego Ægidius tit. S. Mariæ in Via Presb. Card. Albornotius.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Gregorius tit. SS. Quiricii, & Julittæ Presb. Card. Narus.*
✠
✠ *Ego Lucas Antonius tit. S. Salvatoris in Lauro Presb. Card. Virilis.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Hippolytus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Card. Aldobrandinus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.*
✠ *Ego Franciscus S. Agathæ Diaconus Cardinalis Barberinus.*
✠ *Ego P. Maria Burghesius Diaconus Card. S. Georgii.*
✠
✠ *Ego Hieronymus SS. Quatuor Coronatorum Diaconus Card. Vidonus.*
✠ *Ego L. SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Biscia.*
✠ *Ego Martius S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Ginettus, Sanctissimi Domini Nostri Papæ Vicarius.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ in Domnica Diaconus Card. Cæsarinus.*
✠ *Ego Card. Antonius Barberinus Signaturæ Justitiæ Præfectus.*
✠ *Ego Hieronymus S. Agnetis in Agone Diaconus Card. Columna.*

CCCLV.

Ecclesiasticis Sardiniæ permittitur, nonnihil Regi persolvere in futuro Parlamento. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Dilectis filiis universo Clero Insulæ Sardiniæ.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Episcopi Regni Sardiniæ permitti sibi petunt, nonnihil de more Regi solvere in futuro Parlamento.

§.1. Cum, sicut Nobis nuper exponi fecistis, Parlamentum Generale, cujus celebrationi nonnulli nomine status Ecclesiastici istius Insulæ intervenire solent, in eadem Insula de mandato charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici propediem conveniendum sit, & in eodem Parlamento necessariæ quædam expensæ sustineri, & subsidia ordinaria eidem Regi præstari consueverint, in quibus supportandis, ecclesiasticæ quoque personæ ab immemorabili tempore citra de hujus Sanctæ Sedis licentia contribuere solitæ fuerint, & in Parlamento convocando hujusmodi similiter in expensis, & oneribus sustinendis, & supportandis prædictis contribuere posse desideretis, si nostra, & ejusdem Sanctæ Sedis licentia vobis suffragetur, & facultas. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Permittit Urbanus.

§.2. Nos igitur tam ejusdem Philippi Regis, quam vestrarum conscientiarum securitati quantum cum Domino possumus consulere, dictumque Philippum Regem, & vos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tam Philippo Regi præ-

prædicto, ut ratam contributionis subsidiorum ordinariorum prædictorum in Parlamento convocando hujusmodi præstandorum vos tangentem, a vobis exigere, seu exigi facere, quam vobis, ut eamdem ratam, juxta solitum, & consuetum solvere liberè, & licitè valeatis, apostolica auctoritate tenore præsentium pro eodem Parlamento convocando dumtaxat concedimus, & indulgemus.

Derogat obstantibus. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 29. Januar. 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Januarii 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCLVI.

Ex regest. in Secret. Brev.

Decretum, ut quotannis solvantur Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe decem mille ducati de Camera ex Cruciata Portugalliæ.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Charissime in Christo fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

Refert prorogata a se super Cruciatæ privilegia pro Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum. §.1. HOdie per alias nostras in simili forma Brevis expeditas literas indulgentias, & gratias illas spirituales, & temporales ad certum tempus publicandas, & duraturas cla. me. Philippo II., & Philippo III. Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus Catholicis Avo, & Genitori tuis respective, ac omnibus, & singulis Christifidelibus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Insulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquestis Terris, & Locis ejusdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, dominio temporali subjectis, commorantibus, & ad illa declinantibus, necnon Regnorum prædictorum subditis in alieno dominio in dictis Indiis mercimonii causa, non tamen animo in alieno dominio hujusmodi permanendi degentibus, qui certa munera adimplevissent à fel. rec. Gregorio XIV. die 6. Aprilis Pontificatus sui Anno primo, & deinde a Clemente VIII. die 9. Februarii 1592., & 19. Januarii 1598., & die 30. Octobris 1603., necnon die 23. Aprilis 1604., & postea a Paulo V. die 22. Junii 1605. ad triennium, & die 16. Decembris 1609. ad sexennium, & die 23. Decembris 1615. ad aliud sexennium, & postmodum a Gregor. XV. Romanis Pontificices Prædecessoribus nostris die 16. Septembris 1621., & novissime a Nobis die 10. Junii 1625. seu aliis verioribus temporibus per suas, & nostras respective in eadem forma Brevis expeditas Literas similiter ad sexennium a d. die 10. Junii 1625. inchoandum respective similiter publicandas, & duraturas concessas, & seu, ut præfertur, extensas, & prorogatas, quarum omnium tenores præsentibus pro expressis haberi voluimus, justis, & gravibus causis adducti ad aliud sexennium a data primodictarum nostrarum Literarum inchoandam extendimus, & prorogavimus, necnon eidem Majestati Tuæ, ac omnibus Christifidelibus prædictis Indulgentias, & gratias spirituales, & temporales prædictas cum omnibus, & quibuscumque indultis, facultatibus, concessionibus, declarationibus, extensionibus, conditionibus, clausulis, & decretis, in Gregorii XIV. ac Clementis, & Pauli, necnon Gregorii XV. Prædecessorum prædictorum, quæ ultimo dictis Pauli Prædecessoris prædicti Literis non adversantur, & iisdem ultimodictis Pauli Prædecessoris prædicti, ac nostris Literis contentis ad sexennium similiter concessimus, & indulsimus, prout in primo dictis nostris Literis hujusmodi plenius continetur.

Decem mille Ducat. Fabricæ S. Petri persolvi jubet. §.2. Ut autem fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, quæ in ejusdem Apostolorum Principis honorem jam multis Annis ingentibus sumptibus extruitur, parte alia eorumdem fidelium eleemosynarum adjuvetur. Volumus, & dicta auctoritate, tenore præsentium decernimus, ut ex eleemosynis, quæ causa, & occasione dictarum Indulgentiarum, & gratiarum erogabuntur, decem millia ducata auri de Camera quotannis a dat. præsentium incipien., eidem fabricæ impartiri, ac pro ea Venerabili fratri Laurentio Episcopo Hieracen., spoliorum, & jurium Cameræ Apostolicæ in dictis Regnis moderno, & pro tempore existen., Collectori solvi omnino debeant.

Mandatum hac de re Collectori spoliorum. §.3. Mandantes propterea dilecto filio Antonio Mascarenhas prædictarum gratiarum exequutori, & Commissario a Nobis deputato, & pro tempore exequutori, & Commissario deputando, omnibusque, ad quos spectat, & spectabit, ut prædictam pecuniarum summam Collectori prædicto integrè solvi faciant.

Contrariorũ derogatio. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Februar. 1631 An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Febr. 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCLVII.

Erectio unius Congregationis Fratrum Discalceatorum Reformatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Regno Franciæ.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. ALiàs a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Urbanus Papa Octavus. Ad perpetuam rei memoriam.

Ad militantis Ecclesiæ regimen divina dispositione, meritis licet imparibus evecti, illud Nobis præ cæteris curandum proposuimus, ut Ecclesiasticorum, & Religiosorum Ordines quoscumque ad pristini regularis cujuscumque eorum instituti normam, a qua non parum deflexerunt, quantum in Domino possumus, reduceremus. Ac propterea, qui sua sponte religionis, ac arctioris vitæ zelo ducti pristinæ Regulæ, quam suæ Religionis auctores instituerunt, observantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cætero sectari consueverunt, eosdem non solum in eorum proposito confovere, sed etiam opportunis gratiis, & favoribus libenter prosequi solemus.

Causa hujus Constitutionis

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnulli pii, & religiosi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum professores Regni Franciæ pie considerantes prædictum Ordinem, qui a fel. rec. Innocentio Tertio Prædecessore nostro institutus, & confirmatus fuit, prout in ejus Literis sub datum in Laterano, quinto Idus Februarii, Pontificatus sui anno primo, expeditis continetur, temporum injuria, & hominum tepiditate a primi ejus instituti regularis observantia deflexisse, & laxiorem vivendi modum suscepisse, & adhuc retinere, ac propterea divina inspirante gratia arctioris vitæ zelo ducti primum dicti Ordinis regulare institutum imitari cupientes, postpositis quibuscumque corporis commoditatibus, dummodo Christum lucrifacerent, pristinam ipsius Ordinis Regulam a prædicto Innocentio Prædecessore institutam, cum pristino illo rigore observare cœperint, & nonnullas ejusdem Ordinis domos ad hujusmodi primitivam Regulam reduxerint, videlicet: S. Dionisii de Urbe, S. Laurentii Aquensis, & SSmæ Trinitatis Nannetensis, & seu de novo instituere sperent, ac alii quamplures eorum vestigia sectantes sub eadem primitivæ Regulæ observantia Altissimo famulari desiderent.

§.2. Nos, qui pro nostri Pastoralis officii debito Religiosorum quorumcumque statui prospere dirigendo libenter intendimus, pium dictorum Religiosorum propositum summopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia, felicioribus progressibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, & eorum quemlibet a quibuslibet excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ex Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Episcoporum, & Regularium negotiis, & consultationibus deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commisimus, sententia.

Concedit prout in Rubr.

§.3. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, unam Provinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum nuncupandam, qui primitivam Regulam Ordinis prædicti, perpetuo observent, habitu, quem modo gestant, utentes, in Regno Franciæ, per unum Priorem Provincialem in Capitulo dictæ Provinciæ, seu Congregationis, postquam, ut in Domino speramus, eorumdem Religiosorum Reformatorum numerus auctus fuerit, canonice pro tempore celebrando, ex eisdem Reformatis, & Discalceatis eligendum, regendam, & gubernandam in perpetuum, auctoritate apostolica, tenore præsentium erigimus, & instituimus, eamque sic erectam, & institutam ab aliis Provinciis, & Congregationibus dicti Ordinis perpetuo sejungimus, separamus, & dismembramus, ipsosque Fratres Reformatos, & eorum Domos, & Monasteria, tam hactenus erecta, quam in posterum erigenda, ab omni, & quacumque jurisdictione, visitatione, & superioritate, tam Commissarii Generalis, quam aliorum Ministrorum Provincialium, aut localium, & aliorum quorumcumque Superiorum ejusdem Ordinis, super dictis Reformatis, & eorum Domibus eis competente, excepto Ministro Generali, ut infra dicitur, perpetuo eximimus, & liberamus.

Subjicit Provin. Min. Generali.

§.4. Ipsamque, tam Provinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum Discalceatorum, ejusque Domos, & Monasteria præsentia, & futura, sub obedientia, & superioritate Ministri Generalis totius Ordinis prædicti, sicut aliæ Provinciæ ejusdem Ordinis ei subsunt, & subjacent, perpetuo subesse, atque subjectam remanere, & subjacere volumus, qui per seipsum tantum, vel alium idoneum, ex ipsis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos, juxta eorum primitivam regulam, & instituta regularia, visitare, reformare, corrigere, & punire possit, in Monasteriis tamen, domibus, & locis eorumdem Fratrum Reformatorum, extra quæ nullatenus dicti Fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodem Ministro Generali quovis prætextu, vel occasione amoveri, assignari, mutari, extrahi, aut transferri, vel ad alias Provincias mitti, aut in eis retineri possint, nec ipse Minister Generalis aliqua ejusdem Ordinis Fratrum Reformatorum statuta auctoritate Sedis Apost. confirmata, seu confirmanda, vel quæ ipse Nuncius nunc fecerit, vel quæ postea a quocumq. Capitulo Provinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, si auctoritate nostra, ut dictum est, fuerint confirmata, mutare, nec aliquas gratias, exemptiones, aut privilegia alicui, vel aliquibus adversus ipsa statuta concedere valeat.

Datur annus probationis ad deliberandū.

§.5. Quia verò nonnulli prædicti Fratres Reformati ex prædicto Ordine Regulæ modificatæ, quam professi olim fuerint sunt assumpti, volumus, & mandamus, ut

his,

iis, & aliis, qui dictum est, ex Conventibus dictam primitivam regulam non profitentibus ad hos Reformatos in posterum recipientur, anni spatium concedatur loco probationis, intra quem, si qui prædicti instituti, vitæque austeritatem tolerare non possint, ad Priores Conventus reverti liceat, & si Reformati sibi minus expedire eorum societatem existimaverint, missos facere valeant; post annum vero elapsum, quod ad experimentum, periclitationemque conceditur, sine nova professione nulli Fratrum Reformatorum hujusmodi liceat ad aliam religionem, neque etiam ad ullam aliam ejusdem Ordinis Provinciam, aut Congregationem, dictam primitivam Regulam non profitentem, absque apostasiæ nota transire.

Examinandi sunt.

§. 6. Ut autem in hujusmodi Monasteriis ii tantummodo admittantur, qui ad onera supradictæ primitivæ Regulæ supportanda habiles, & idonei futuri sint, dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in eodem Regno Franciæ Nuncio nunc, & pro tempore existenti per præsentes committimus, & mandamus, quatenus aliquem Religiosorum ex Fratribus Ordinis Discalceatorum B. Mariæ de Monte Carmelo, aut alicujus alterius Ordinis Mendicantium Reformati, pietate, prudentia, doctrina, & experientia, ac in primis religionis zelo præstantem, quem ad hoc munus magis aptum, & idoneum judicaverit, in Visitatorem prædictorum Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis eligat, qui Monasteria prædictorum Fratrum Reformatorum personaliter visitare, & singulorum Fratrum prædictorum, qui hujusmodi primitivæ Regulæ observantiam amplexi sunt, vitam, mores, & qualitates diligenter inquirat, ac eorum, quos vere arctioris vitæ zelo ductos ad hanc primitivæ Regulæ normam transire judicaverit, professionem per eos, ut supra dictum est, emittendam recipere curet: cæteros verò, quos minus idoneos, & aptos esse compererit, ut habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum Domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ Domos revertantur, auctoritate nostra, etiam sub excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis cogat, & compellat.

Edantur statuta.

§. 7. Præterea idem Nuncius cum consilio prædicti Visitatoris, ac aliorum piorum, & eruditorum virorum dictorum Ordinum Discalceatorum Carmelitarum, aut alicujus alterius Ordinis Mendicantium Reformati, & etiam ex ipsismet Reformatis SS. Trinitatis Statuta, & Constitutiones pro felici dictæ Provinciæ Reformatorum, ejusque Domorum, & Monasteriorum gubernio, primitivæ Regulæ prædictæ, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversantes, auctoritate nostra faciat, & observari mandet.

Instituantur Magist. Novitiorum.

§. 8. Ministros insuper, Domorum Vicarios, & Magistros Novitiorum, tam ex prædictis Reformatis, si alioquin idonei fuerint, quam etiam in supplementum ex dictis Carmelitis, aut alicujus alterius Ordinis Mendicantium Reformati, prout felici hujus novæ Provinciæ progressui in Domino magis expedire judicaverit, eadem auctoritate nostra eligat. Dantes, & concedentes eidem Nuncio, & ab eo deputando Visitatori prædicto, aut alii, vel aliis, quos idem Nuncius ad hoc semel, aut iterum, ut præmittitur, duxerit deputandos respective, tam præmissa faciendi, quam etiam Domos, seu Monasteria ejusdem primitivæ regulæ visitandi, ac Ministris, seu aliis eorum Superioribus, ut eos, qui relicto sæculo ad prædictam Religionem confugere, divina inspirante gratia, statuerint, & alios, qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ SS. Trinitatis, aut ex aliis, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad prædictum Reformatorum Ordinem transire voluerint, servatis servandis, admittere possint, licentiam concedendi, dummodo quoad eos, qui ex aliis Ordinibus ad hunc transitum facere voluerint, major pars vocalium Domus, in qua recipiendi erunt, in illum consentiat, & Visitatoris prædicti licentia accedat: & nihilominus integrum Novitiatus annum, prout alii de novo recipiendi, antequam professionem emittant, perficiant.

Ad Capitulum convocentur.

§. 9. Postquam autem, benedicente Domino, prædictorum Fratrum Reformatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis numerus creverit, ita ut prædictorum externorum Religiosorum auxilio non indiguerint, & octo saltem Domos, seu Monasteria habuerint, in quorum singulis duodecim saltem Fratres Reformati hujusmodi existant, prædictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandum convocari faciat, & in dicto Capitulo ipse præsideat, & tam Visitator, quam Ministri, & eorum Procuratores, canonice electi, vocem, & locum habeant, ac Ministrum Provincialem, cæterosque Ministros Domorum ex eisdem Fratribus Reformatis, juxta præsentium tenorem, & regularia ejusdem Ordinis instituta eligant: ipse verò Minister Provincialis primo electus auctoritate nostra prædicta ea vice dumtaxat ab ipso Nuntio confirmetur, & tam ipse, quam ejus successores eamdem Provinciam Fratrum Reformatorum, salva semper Ministri Generalis, tam in ipsam Provinciam, quam in eumdemmet Ministrum Provincialem pro tempore eligendum, ut supra dictum est, superioritate, ita ut visitandi, regendi, & gubernandi plenam, & omnimodam habeat potestatem.

Provinciales confirmentur a Min. Generali.

§. 10. Cæteri autem Ministri Provinciales pro tempore in Capitulis Provincialibus, quæ de triennio in triennium, tam pro statutis faciendis, moderandis, aut ex causa abrogandis, quam electionibus Superiorum, & aliis ad bonum regimen ejusdem Provinciæ pertinentibus faciendis, & ordinandis celebrari debeant, eligendi, à Ministro Generali confirmationem quamprimum petere, ac obtinere curabunt; statim tamen, ac electi fuerint, prædictam auctori-

ctoritatem habeant, & exercere possint.

Habeant Procuratorem Generalem. §.11. Concedimus quoque eidem Provinciæ, ut cum crescente numero Domorum, & Fratrum, prout supra dictum est, Provincialem elegerint, Procuratorem Generalem apud Sedem Apostolicam pro ejusdem Provinciæ negotiis tractandis deputare, & perpetuo retinere valeant.

Gaudeant privilegiis. §.12. Præterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ personis nunc, & pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indulgentiis, exemptionibus, & immunitatibus, prærogativis, favoribus, & indultis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis Sacri Concilii Tridentini, Constitutionibus Apostolicis, ac primitivæ regulæ, prædictis non contrariis, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, indulgemus.

Prohibitio ne molestentur. §.13. Inhibentes Ministro Generali Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, Commissario Generali, Ministris Provincialibus, & Localibus, & aliis quibuscumque dicti Ordinis Superioribus, ne per se, aut alios prædictos Reformatos ejusdem Ordinis, aut etiam Visitatores prædictos, aut super præmissis quoquomodo molestare, aut inquietare audeant, vel præsumant, etiamsi nondum professionem prædictam Regulæ primitivæ emiserint: quod si secus fecerint, eos, & eorum singulos excommunicationis sententia ipso facto incurrenda innodamus: dicti verò Reformati nullo modo parere, aut deferre teneantur, salva tamen in reliquis obedientia dicti Ministri Generalis, cui eos perpetuò subjectos esse, & subjacere volumus, ut dictum est.

Decretum irritans. §.14. Decernentes præsentes Literas nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu, etiam ex eo, quod omnes interesse habentes forsan vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ab eadem Sede emanatis, & in posterum emanandis comprehendi posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri debere; sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputet. §.15. Quocirca eidem moderno, & pro tempore existenti in dicto Regno Franciæ Nuntio, ac venerabilibus Fratribus modernis Episcopis Senonensi, & Lingoniensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eos auctoritate nostra præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper per Ministrum Generalem, aliosque prædictos quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac aliis Apostolicis, necnon in Provincalibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis prædictis, vel quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Contrariis derogat.

§.17. Cæterum, quia difficile foret earumdem præsentium literarum notitiam ad quascumque personas pervenire, & ubique illas præsentare, eadem auctoritate volumus, & decernimus, quatenus transumptis earumdem præsentium literarum manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1629. Pontificatus nostri Anno Septimo. Transumptis credi jubet.

§.18. Cum autem, sicut pro parte dictorum Confirmatio prædictorum.

ctorum Fratrum Nobis denuo expositum fuit, præinsertæ Literæ hujusmodi multis, ac diversis in locis à se invicem distantibus exequutioni demandandæ sint, prædictus verò noster, & Apostolicæ Sedis Nuntius ob continuas, quibus detinetur, occupationes, ad loca hujusmodi se transferre nequeat, exindeque fiat, ut earumdem Literarum exequutio non solum retardetur, verum etiam omnino impediatur; Nobis propterea iidem Fratres humiliter supplicari fecerunt, ut sibi desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur Literas prædictas debitæ exequutioni, ut par est, demandari cupientes, ac Fratres prædictos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, exequutionem præinsertarum Literarum nostrarum Nuncio prædicto, ut præfertur, demandatam, dilecto filio nostro Ludovico Alphonso Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Lugdunensi nuncupato, Ecclesiæ Lugdunensis ex concessione, & dispensatione apostolica Præsuli, ejusque in Archiepiscopatu prædicto pro tempore successoribus, cum facultatibus, & auctoritatibus, ac alias modo, & forma in eisdem præinsertis Literis contentis, & expressis, dicta auctoritate tenore præsentium committimus, & demandamus. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in eisdem Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Februar. 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 28. Febr. 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCLVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Nuncio Apostolico in Germania nonnullos redditus ecclesiasticos Palatinatus Fœderi Catholico assignandi.

Dilecto Filio nostro, & Apostolicæ Sedis apud charissimum in Christo Filium nostrum Ferdinandum Roman. Regem in Imperatorem electum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili, salutem, & apostolicam benedictionem.

Refert Literas aliàs emanatas. §.1. Alias a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet, a tergo. Venerabili Fratri Carolo Episcopo Aversan. moderno, & pro tempore existenti apud charissimum in Christo Filium nostrum Ferdinandum Rom. Regem in Imperatorem electum nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio. Urbanus Papa VIII. Venerabilis Frater, salutem, & apostolicam benedictionem. Apostolatus officium Nobis meritis licet imparibus ex alto commissum postulat, ut peculiarem omnium Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Locorum Piorum curam gerentes, illorum restaurationi, & manutentioni, & felici eorumdem fructuum administrationi, quantum cum Domino possumus, opportune provideamus. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Palatinatus præpositorum consilio, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut ad decennium proximum dumtaxat per Te ipsum, vel alias personas ecclesiasticas, sive seculares, sive regulares Tibi benevisas fructus, ac redditus universos bonorum ecclesiasticorum antea occupatorum in Palatinatu superiori, & inferiori, sine tamen præjudicio aliarum concessionum ab hac Sancta Sede factarum, quamdiu duraverint, auctoritate nostra exigas, & dimidiam illorum partem eidem Ferdinando Regi in Imperatorem electo, vel alteri personæ ab ipso nominandæ, eadem auctoritate assignes; aliam vero partem in Ecclesiarum restaurationem, divinique cultus augmentum, animarum curam, religionis catholicæ conservationem, ac propagationem, & aliàs in illis partibus distribuen., prout Nos personarum, rerum, ac temporum qualitate pensata, salubriter in Domino expedire arbitrabimur, serves. Cæterum bona a locorum Ordinariis, aliisque Ecclesiis, & personis ecclesiasticis recuperata, atque ad præsens eorum mensis incorporata sub præsenti commissione, & mandato minime intelligantur compræhensa, sed eisdem Ordinariis, Ecclesiis, seu Beneficiis, salva, & illibata permaneant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apost., ac quorumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & Locorum Piorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1628. Pontificatus nostri Anno Quinto.

§.2. Subinde vero per alias in eadem forma Brevis expeditas Literas sub datum die 24. Julii 1628. eidem Carolo Episcopo Nuncio de eorumdem Cardinalium consilio Aliàs Nuncio Apost. commissum fuit, ut duæ tertiæ partes ex fru-

ctibus Monasteriorum Palatinatus Ferdinando Regi solverentur;

lio commisimus, & mandavimus, ut prædictis decem, necnon duobus aliis immediate sequen. annis duran. ex fructibus universis Monasterior. Palatinatus superioris dumtaxat, duas tertias partes eidem Ferdinando Regi in Imperatorem electo, eadem auctoritate nostra assignaret, reliquam vero tertiam partem in Ecclesiarum restaurationem, divinique cultus augmentum, animarum curam, religionis catholicæ conservationem, & propagationem, ac aliàs in dictis partibus distribuen., prout Nos personarum, rerum, & temporum qualitate pensata salubriter in Domino expedire arbitrati fuissemus, servaret. Bona autem per locorum Ordinarios, aliasque Ecclesias, & personas ecclesiasticas recuperata, & tunc eorum mensis, seu Ecclesiis, ac Beneficiis incorporata sub præsenti commissione, & mandato nostro minime intelligerentur compræhensa, sed eisdem Ordinariis, Ecclesiis, & Beneficiis salva, & illibata, necnon eædem præinsertæ Literæ in omnibus, & per omnia, firma, & in suo robore respective permanerent, itaut prædictis duodecim annis, prioribus decem in eis tamen computatis, elapsis, omnes fructus liberi omnino remanerent, prout in posterioribus Literis hujusmodi, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habemus, plenius continetur.

Subeuntibus vero gravibus expensis Germaniæ Ordinibus,

§.3. Cum autem, sicut accepimus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi, ac dilecti filii nobiles viri Principes, atque Ordines Germaniæ Catholici confœderati pro militaribus provisionibus faciendis gravia expensarum onera, ad Fidei orthodoxæ contra illius hostes defensionem, & propagationem, subierint;

Reliquas dictorum fructuum partes subministrari jubet.

§.4. Nos exercitus fœderis catholici hujusmodi, quia tam causa religionis, & publica, quam necessaria concurrit, manutentioni mediante reddituum ex bonis ecclesiasticis ab hæreticorum manibus ereptis assignatione, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut ex fructibus universis bonorum ecclesiasticorum antea in Palatinatu superiori, & inferiori occupatorum, aliam dimidiam illorum partem, necnon ex fructibus universis Monasteriorum Palatinatus superioris dumtaxat reliquam tertiam partem, quas respective modo, & forma præmissis arbitrio nostro destribuendas servari mandavimus, ut præfertur, eidem fœderi catholico pro manutentione exercitus ad triennium proximum, si tamdiu fœdus duraverit, & exercitus hujusmodi manutenebitur, & cum hoc, ut ex ipsa dimidia fructuum universorum bonorum ecclesiasticorum utriusque Palatinatus, ex dicta tertia parte fructuum Monasteriorum Palatinatus superioris tantum impensæ pro oneribus Ecclesiarum in utroque Palatinatu existentium, & administratione curæ animarum, & Sacramentorum sufficientes subministrentur, apostolica auctoritate prædicta assignes.

A prædicta solutione eximuntur bona a locorum Ordinariis recuperata.

§.5. Cæterum bona a locorum Ordinariis, aliisque Ecclesiis, & personis ecclesiasticis recuperata, & eorum mensis, seu Ecclesiis, & Beneficiis incorporata sub præsenti commissione minime intelligantur compræhensa, sed eisdem Ordinariis, Ecclesiis, & Beneficiis salva, & illibata, ac singulæ Literæ nostræ prædictæ in reliquis in omnibus, & per omnia firmæ, & in suo robore respective permaneant, ita tamen ut dicto triennio elapso, & interim si fœdus prædictum non duraverit, & prædictus Exercitus non manutenebitur, dimidia, & reliqua tertia partes respective fructuum hujusmodi omnino liberæ remaneant.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Martii 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Martii 1631., Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLIX.

Confirmatio nonnullorum statutorum Congregationum Lombardiæ, & Tusciæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, pro Reformatione in eis statuenda.

Cistercienses Provinciæ Tusciæ, & Lombardiæ univit in unam Congregationem Sancti Bernardi in Italia nuncupandam Alexand, VI. in Const. X. Plantatus. *Tom. III. Par. III. fol.* 240. *Julius II. Const. XXXII.* Ex paterna. *ibid. fol.* 323.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, inter multiplices pastoralis officii curas, ad ea, per quæ regularis disciplinæ observantia in quibuslibet Ordinibus, & Congregationibus conservetur, majoraque in dies suscipiat incrementa, solicitudinis nostræ partes sedulo intendimus, & iis, quæ propterea pie, & provide statuta sunt, apostolicæ confirmationis robur libenter adiicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constitut.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, pro felici, prosperoque dilectorum filiorum Monachorum Cisterciensis Ordinis Congregationum Lombardiæ, & Tusciæ insimul unitarum, statu, & reformatione in eis introducenda nonnullæ Constitutiones, & Statuta edita, & a dilecto filio nostro Roberto tituli Sancti Alexii Presbytero Cardinali Ubaldino nuncupato, ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore, ac duobus aliis Romanæ Curiæ Prælatis pietate, doctrina, & religionis zelo præ-

præstantibus, auditis etiam, & consultis dilectis filiis Præside, Procuratoribus, & duobus ex antiquioribus Abbatibus dictarum Congregationum, de mandato nostro visa, & examinata fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Statuta recensentur.

Prælati omnes quorumcumque Monasteriorum residentiam requirentium debeant omnino in eis personaliter residere, nec ullo prætextu possint ab eis abesse ultra tempus præscriptum a Constitutione edita a Capitulo anni 1616. videlicet ultra viginti dies continuos. Prælatus, qui ultra prædictum tempus, vel in totius anni cursu ultra quadraginta dies, continuis, & discontinuis computatis, sine licentia regiminis ex legitima causa in licentia exprimenda, & in actis redigenda absfuerit a suo Monasterio, graviter puniatur, etiam privatione vocis activæ, & passivæ: quin etiam ipsi Patres regiminis, si absque legitima causa hujusmodi licentiam concesserint, gravi poena, pro arbitrio definitorii afficiantur.

Universæ pecuniæ communes ad singulas Provincias pertinentes habeantur repositæ, & custoditæ in capsa triclavi, quæ retineatur clausa tribus clavibus, quarum una remanere debeat penes caput regiminis, altera penes Visitatorem majorem, tertia penes Capserium, quo munere fungi debeat unus ex Abbatibus titularibus, qui pro Provincia Lombardiæ teneatur residere in Monasterio Sancti Ambrosii, isque eligi debeat per Capitulum, & interim usque ad ejus celebrationem providebit Illustrissimus Protector, dictusque Capsarius retineat libros introitus, & exitus, in quibus omnia distincte, & ordinate adnotata appareant, nec aliquid omnino erogare, aut solvere possit alicui personæ absque mandato regiminis in scriptis, & si sine prædicto mandato quidquam erogaverit, aut solverit, privationem Prælaturæ incurrat. Supradicta autem computa, & mandata omnia singulis trienniis, ante Capitulum, diligenter revideri debeant pro Provincia Lombardiæ per Abbates Sancti Stephani de Cornu, & Aquæfrigidæ; & pro Provincia Tusciæ a duobus Prælatis, qui non sint de regimine, deputandis per Capitulum, qui accuratam, & plenam relationem prædictorum omnium teneantur facere in Capitulo.

Tempore per Constitutiones ad eligendos Discretos deputato nullus Abbatum accedat ad aliena Monasteria, sed unusquisque in suo se Monasterio contineat: qui secus fecerit, voce activa in Capitulo careat. Electi in Discretos ad alia Monasteria se minime transferant, sed in Monasterio, in quo degunt, expectent discessum sui Abbatis, cum quo recta accedant ad Capitulum; si secus fecerint, voce in Capitulo careant; interim vero se informent de statu Monasterii, de quo interrogentur diligenter in Capitulo: & casu, quo non reperiantur diligenter informati, sint inhabiles in futurum ad hoc, ut possint eligi in Discretos.

In virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, tam Discretis, ne quid omnino ab aliquo accipiant, etiam sponte dari volente, quam omnibus, & singulis Religiosis, ne quid eis dare audeant: quod si delictum hujusmodi quis commiserit, & fuerit sufficienter probatum, tunc tam dans, quam accipiens privationem omnium dignitatum, & officiorum incurrant, necnon inhabilitatem ad eadem, vel alia in perpetuum.

Sicut ex præscripto Constitutionum tenentur subditi singulis annis tradere Prælatis inventaria rerum omnium, quas habent penes se, & contra facientes inter proprietarios censentur, & poenis proprietariorum in utroque foro subjacent, ita imposterum Abbates, & Prælati omnes tempore visitationis, ipse autem Præses, & Visitatores tempore Capituli sub iisdem poenis ipso facto incurrendis teneantur conficere Inventaria, in quibus cujuscumque generis res omnino, pecuniæ, & bona, quæ habent, quam diligentissime præscripta sint, eaque Abbates, & Prælati supradicti Præsidi, & Visitatoribus, Præses autem, & Visitatores Definitoribus tradere teneantur reponenda, & conservanda in capsa triclavi supradicta: Visitatores autem, & Definitores in hac re, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini curare debebunt, ut uniuscujusque Religiosi suppellex statui paupertatis, quam professi sunt, conveniat, nihilque superflui in ea sit, nihil etiam, quod necessarium sit eis denegetur.

Visitatio Provinciarum, ut serio, & diligenter habeatur, debeant omnino Præses, & Visitatores omnia, & singula Monasteria personaliter per seipsos visitare, & in unoquoque per tantum tempus permanere, quantum necessarium erit ad visitationem plene, & accurate perficiendam, ideoque visitationibus peragendis deputentur menses Aprilis, Maii, & Junii, non obstante dispositione Constitutionum in hac parte: Visitatores autem utantur communi mensa, & frugali victu sint contenti, idemque servetur in Comitiis. Præcipitur vero in virtute sanctæ obedientiæ, ut tam ipse Præses, & Visitatores, quam eorum conversi, & famuli nihil omnino percipiant a visitatis, etiam sponte dare volentibus: quod si Præses, seu Visitatores quicquam accepisse, aut a conversis, & famulis ipsis scientibus acceptum fuisse probatum fuerit, inhabiles sint in perpetuum ad Præsidentatus, & Visitatoriatus officia; & nihilominus conversi, qui acceperint, graviter puniantur, & famuli, absque spe reditus, a servitio statim eiiciantur.

Abbas, Prior, & Revisores computorum teneantur singulis mensibus revidere computa, tam Cellerarii, quam aliorum omnium ministrorum, qui substantiam Monasterii administrant, singuli autem eorum adnotent in particulari schedula omnia supradicta computa, dictamque schedulam penes se custodiant, & tempore Capituli consignent discreto, ut deferat ad Capitulum: quod si Abbas facere neglexerit, de mala

mala administratione suspectus censeatur, ita ut adversus eum procedi possit.

Conversi deputari non possint ad administrationes extra Monasteria, ad officium Subcellerariatus, aut ad servitia particularia Abbatum, nisi post quintum professionis annum completum: qui secus aliquem deputaverit, voce activa in proximo Capitulo careat.

Nemini Monachorum, sed præsertim juvenibus non Sacerdotibus ullo modo detur licentia permanendi, recreationis gratia in loco, in quo sit eis pernoctandum extra Monasteria, vel loca Monasteriorum: Prælatus, qui adversus hoc licentiam concesserit, ab officio per sex menses suspendatur.

Abbatibus emeritis, qui ex legitima causa renunciaverint dignitati, liceat honoris gratia Abbatis nomine vocari, quod maluerint Monasterium pro habitatione tempore renunciationis, & celebrationis Capituli sibi eligere, habere conversum ad servitia sibi deputatum, & quoad victum, & vestitum censeri jure Abbatum.

Nemini Prælatorum liceat pecunias Monasteriorum exigere, aut erogare, aut eas quovis modo contrectare, neque item in rebus Monasteriorum dividendis, aut necessariis comparandis per seipsos se immiscere, sed ea omnia per Cellerarios, aut alios Ministros, ad quos ex Constitutionum præscripto attinet, fiant: qui tamen Cellerarii, & Ministri teneantur in hujusmodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedire, nec quicquam nisi eodem Prælato jubente, & mandante, exequi possint; pecuniæ autem a Capserio ad id munus specialiter deputato custodiantur in capsa triclavi, quæ in singulis Monasteriis habeatur in cubiculo Prælati, earumque clavium unam retineat Prælatus Monasterii, aliam Capserius, tertiam Cellerarius, per quem Cellerarium, seu alios Ministros, ad quos spectaret, ut supra, tam eleemosynæ, quam munuscula, si quæ dari licuerit, dentur; de Prælatorum tamen mandato, aut licentia, ac servata forma Constitutionis Clementis VIII. de largit. muner. semperque rei, quæ datur, qualitas, quantitas, & si fieri possit, etiam nomina eorum, quibus dantur, aut per quos transmittuntur, in libro dati, & accepti fideliter scribantur: quod si Prælati prædicta, aut aliqua eorum per se ipsos, & non adhibitis Ministris facere ausi fuerint, tunc in eos tamquam fraudis, & parum sinceræ administrationis suspectos, tam Capitulum, quam Visitatores, & Regimen procedant.

Si quis Prælatus, aut Religiosus privato nomine equos, & jumenta, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex terra provenientes tenere, possidere, aut a Monasteriis emere, vel in solutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem usus earum rerum omnium, & singularum, si Prælatus sit, pœnam contra exercentes mercaturam, cap. 23. Constitutionum taxatam incurrat, Monachi, qui transgressores reperti fuerint, pœnæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subjaceant: Conversi denique per annum carceri emancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arceantur. Ad effectum vero probandi, quempiam privato nomine aliqua prædictorum tenuisse, aut possedisse, sufficiat probare, quod a die emptionis, adeptionis, aut captæ possessionis, seu tentionis in libris publicis Monasterii scripta non fuerint.

In Visitatorem minorem assumi non possit, qui trigesimum ætatis annum non expleverit, alias electio nulla sit ipso jure.

Ex Patribus, qui immediate in Regimine resederunt, non possint tempore Capituli assumi in Definitores, nisi ad summum duo tantum pro singulis Provinciis, quod si agatur directe, vel indirecte de negotiis ad personam, vel Regimen, seu Administrationem alicujus ex Definitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cujus negotiis, ut supra, agitur, debeat omnino exire a Definitorio.

In Definitorio habeat omnino locum unus saltem ex Discretis pro singulis Provinciis. Patres Regiminis eamdem habeant in Regimine durationem, & vacationem, quam habent Prælati in gubernio Monasteriorum, nisi forte assumendus sit aliquis ex dictis Patribus in Præsidem.

Liceat Præsidi post finitum officium eligere sibi, quod maluerit ex Monasteriis suæ Provinciæ gubernandum, exceptis pro Provincia Lombardiæ Monasteriis Clarævallis Mediolani, Sancti Ambrosii majoris Mediolani, Sancti Martini Parmensis, & Sanctæ Crucis in Hierusalem de Urbe: & pro Provincia Tusciæ Monasteriis Septimi, Cistelli, Florentino, & Trium Fontium de Urbe, ad quorum Monasteriorum gubernationem, sicut & in Procuratorem Provinciæ in Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proxime defunctus est, nullo pacto eligi valeat. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis, nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Superiores omnes, præsertim Monasteriorum, in quibus viget regularis observantia, enixe hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, ut in frequentando noctu, diuque Chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterisque observantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur, exacte obeundis, subditis exemplo sint. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter alias conditiones, & requisita, non habuerit decem annos completos professionis, aliàs electio sit nulla, & electores facultate eligendi deinceps careant. Officia Prioratus, Cellerariatus, & Magistri Novitiorum non vacent singulis annis, sed sint triennalia, ut olim observabatur.

In Abbatem deinceps nullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendam curam animarum, aliàs electio sit ipso facto nulla; supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantum

tum habere intelligi volumus, qui pro Provincia Lombardiæ ad exercendam curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi; a Florentino vero pro Provincia Tusciæ, vel pro utraque Provincia ab Urbis Vicario, sive ab alio Ordinario per Eminentissimum Cardinalem Protectorem, pro tempore existentem, deputando.

Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus bis congregetur definitorium duraturum singulis vicibus saltem per tres horas. Constitutio, qua disponitur, ut Præses resideat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Urbe Mediolani ultra dietam, in quibus aliàs non sit prohibitum residere Patribus Regiminis. In proxime futuro Capitulo ad præscriptum decreti de celebratione Missarum, taxetur numerus Religiosorum, in unoquoque Monasterio retinendorum, juxta ejusdem Monasterii redditus: & idem fiat de famulis, & equis, quo taxato non licebit Abbatibus numerum, etiam famulorum, & equorum augere, sub pœnis expressis in supradictis decretis.

Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Provincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alii Collegiales retineantur pro Provincia Tusciæ in uno, vel pluribus Collegiis: ad quem effectum debeat in futuro Capitulo unum, vel alterum Monasterium deputari. Novitii non recipiantur imposterum nisi tempore celebrationis Capituli in ipso Capitulo, & priusquam admittantur ad habitum, debeant omnino degere in habitu seculari per duos menses in Monasterio sub regulari observantia. Circa receptionem vero, & qualitates eorumdem serventur decreta Clementis VIII., & constituatur omnino professorium, in quo pariter serventur decreta ejusdem Clementis.

Pro sustentatione Monachorum Monasterii, & Collegii S. Crucis in Hierusalem de Urbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Urbe consueverunt fieri pro Provincia Lombardiæ, de quibus in schedula per Præsidem, & Abbatem Sanctæ Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore S. Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati benevisi fuerint, spectabit, quamdiu Collegium in prædicto Monasterio S. Crucis perseverabit: quod si Collegium aliò transferri, aut quovis modo in dicto Monasterio cessare contigerit, tunc, & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quam vocant triclavem, pertineant, prout hactenus pertinuerunt; contributiones autem pro Collegii sustentatione Monasteriis in proximo præterito Capitulo impositæ, ipsi capsæ Congregationis persolvantur, quamdiu redditus prædictorum bonorum de Viono Collegii sustentationi duputari manserint. Per supradictos autem articulos pro reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis S. Concilii Tridentini, ac fel. recordationis Clem. VIII., & SS. D. N. quoad Regulares editis.

Confirmatio, & approbatio Statutorum.

§. 2. Nos inviolabili Constitutionum, ac Statutorum hujusmodi observationi, felicique earumdem Congregationum directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere, ac Præsidem, & Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Constitutiones, & Statuta præinserta hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, ac solemnitatum omissarum, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici possent, supplemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes, illa in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, & adimpleri omnino debere, irritumque nihilominus, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 21. Martii 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 21. Martii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLX.

Prorogatio Indulgentiæ Plenariæ in forma Jubilæi, de qua supra Const. CCCXXXIX. ad alios duos menses, scilicet Aprilis, & Maii 1631. cum Indulto, ut qui dictam Indulgentiam consequuti jam sunt, illam denuo consequi valeant, & Decreto, ut dictis duobus mensibus elapsis Indulgentiæ hujusmodi per SS. D. N. concessæ ad certum tempus, eo ipso expirent.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset extensiones alias factas.

Aliàs a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano. *Omittitur residuum hujus Constitutionis, quia habes sup.*

§. 1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium Virorum, Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentibus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christifideles, seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios, de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium a die publicationis literarum desuper expeditarum inchoandorum durante, apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis huiusmodi communicavimus, & postmodum, tam præinsertas, quàm alias subinde expeditas literas prædictas cum omnibus, & singulis, in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis ad Octobris, Novembris, & Decembris, ac demum Januarii, & Februarii proximè præteritos, ac præsentem Martii menses extendimus pariter, & prorogavimus, prout in aliis nostri sub die 17. Julii, necnon sub die 25. Septembris, ac sub die 26. Decembris proxime præteritorum desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nova extensio, de qua in Rubr.

§. 2. Cum autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos ut Christifideles prædicti cælestium miserationum fructus uberius consequi mereantur, peramplius providere volentes; tam præinsertas, quam alias subinde expeditas Literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis concessionibus, facultatibus, Indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis, ad alios duos Menses proximos, videlicet, Aprilis, & Maii, quibus durantibus si omnia, & singula in præinsertis Literis expressa dicti Christifideles adimpleverint, illi, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus.

Facultas denuo consequendi pro iis, qui alias fuerunt consequuti.

§. 3. Necnon iis, qui earumdem præinsertarum Literarum, illarumve extensionum, ut supra factarum, vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consequuti jam sunt, si omnia, & singula in præinsertis Literis hujusmodi contenta, & expressa, duobus mensibus præsentes prorogatis durantibus, denuo adimpleverint, ut easdem omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis iterum consequi valeant auctoritate, & tenore prædictis concedimus.

Extinctio aliarum Indulgentiarum elapso termino.

§. 4. Quia vero ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, Indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis Literis contentas ad certas Civitates, Diœceses, Provincias, & Loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliavimus: volumus, & dicta auctoritate decernimus, ut duobus mensibus per præsentes prorogatis, ut præfertur, elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum, per Nos factæ hujusmodi, pariter eo ipso expirent, nulliusque sint roboris, vel momenti, nec cuiquam ulterius suffragentur.

Derogatio contrariorum, & fides transumptorum.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis, voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes Literæ facilius omnibus innotescant, volumus ut earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Martii 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 22. Martii 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Sequi-

Sequitur prorogatio ad alios tres menses etiam, ut pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania oretur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet; dilectis filiis Clero, & Populo Romano. *Omittitur tenor, quia habes supra.*

Recenset extensiones alias factas. §. 1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum, Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus, existentium, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis, indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christifideles, seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium a die publicationis Literarum desuper expeditarum inchoandorum durante, apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, & postmodum tam præinsertas, quam alias subinde expeditas Literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, clausulis, & decretis pluries, & novissime ad præsentem mensem Maii extendimus pariter, & prorogavimus, prout in diversis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nova extensio cum facultate denuo consequendi adimplendo, ut in Rubr. §. 2. Cum autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, verum etiam aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint: Nos ut Christifideles prædicti cælestium miserationum fructus uberius consequi mereantur, peramplius providere volentes; tam præinsertas, quam alias subinde expeditas Literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis, ad tres menses proximos, videlicet: Junii, Julii, & Augusti, quibus durantibus, si omnia, & singula in præinsertis literis expressa dicti Christifideles adimpleverint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania devote, ut præfertur, oraverint, illi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & & prorogamus, Necnon iis, qui earumdem præinsertarum Literarum, illarumve extensionum, ut supra factarum, vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consequuti jam sunt, si omnia, & singula in præinsertis Literis hujusmodi contenta, & expressa tribus mensibus, per præsentes prorogatis, durantibus, denuo adimpleverint, ac etiam pro felici statu Religionis Catholicæ in Germania devote, ut præfertur, oraverint, ut easdem omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis iterum consequi valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus.

Derogatio contrariorum & fides transumptorum. §. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis, voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ facilius omnibus innotescant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 29. Maii 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLXI.

Declaratio facultatum transferendi, & reservandi pensiones Beneficiorum per S. R. E. Cardinales obtentorum.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. CUm S. R. E. Cardinales, qui circa universalis Ecclesiæ regimen Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus assistentes, & in partem sollicitudinis vocati, graves, & continuos labores, ac non mediocres impensas in obeundo munere suo, sustinere coguntur, speciali prærogativa maxime ob eminentiam dignitatis a Sede Apostolica deceat honorari, plerumque vero contingat dubitari, an in facultatibus indultis, & privilegiis transferendi pensiones, quæ a Sede Apostolica personis benemeritis, quandoque concedi solent, intelligantur comprehensi Cardinales, beneficia, pensionibus obnoxia, obtinentes.

Declaratio indultorum circa reservationes, & trasflationes pen- §. 1. Nos omnem ambiguitatis nodum præcidere, & indemnitati eorumdem Cardinalium consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura delibe-

 ratio-

sionum Beneficiorum per S. R. E. Cardinales obtentorum.

ratione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione decernimus, & declaramus, omnia, & singula indulta, privilegia, & facultates transferendi, vel mediante cassatione antiquarum de novo reservandi quascunque pensiones super quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, etiam speciali nota dignis, quibusvis personis, etiam S.R.E. Cardinalibus, antea assignatas, vel pro tempore assignandas per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam iteratis vicibus, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis hactenus concessa, & in futurum concedenda, non tamen exequutioni, mediante translatione, seu cassatione, & nova reservatione hujusmodi pro tota quantitate concessa demandata, pro ea quantitate, pro qua translatio, seu nova reservatio hujusmodi tempore datæ præsentium, actu facta, necdum fuerit, nullo modo se extendere debere ad pensiones reservatas, seu pro tempore reservan. super beneficiis, quæ tempore concessionis, facultatum, & indultorum, ac privilegiorum prædictorum obtinebantur, vel obtineri contigerit per Cardinales, aut alios, qui etsi tunc temporis tales non essent, postea ad Cardinalatus dignitatem assumantur, dummodo tamen translationis, seu cassationis, & novæ reservationis pensionum hujusmodi adhuc per eosdem obtinerentur, nisi in eisdem facultatibus, indultis, & privilegiis specialis, & expressa eorumdem Cardinalium beneficia prædicta obtinentium, vel individua de corpore ipsorum beneficiorum mentio facta fuerit, aut eorum, qui tempore concessionis facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum beneficia obtinerent, expressus ad hoc accesserit assensus.

Extensio dictæ declarationis.

§.2. Et insuper statuimus, & ordinamus, indulta, privilegia, & facultates transferendi, vel cassandi, & de novo reservandi pensiones, quæ aliàs vigore quorumcumque privilegiorum translatæ, vel de novo reservatæ fuerint, etiamsi in dictis facultatibus, indultis, & privilegiis inserta sit clausula, etiam alias translatas, non afficere beneficia, quæ prædicti Cardinales tempore iterandæ translationis, seu cassationis, & novæ reservationis hujusmodi pensionum obtinebant, licet tempore concessionis eorumdem indultorum, privilegiorum, & facultatum ab eis, vel aliis Cardinalatus honore minime fulgen. obtinerentur, ad effectum, ut pensiones hujusmodi de cætero ulterius transferri, seu de novo reservari queant, nisi illud in facultatibus, indultis, & privilegiis hujusmodi de præd. Cardinalibus expresse disponatur, vel ipsi ad id præstiterint assensum, aut individua, & specialis fiat mentio de corpore beneficii, super quo impositas pensiones transferendi facultates, indulta, & privilegia fuerint concessa.

Decretum irritans.

§.3. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri, & interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, quicquid secus super his, a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

Derogatio contrariorum.

§.4. Non obstantibus indultis, privilegiis, & facultatibus, aliisque præmissis, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.5. Volumus autem, quod præsentium exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ declarationis, statuti, ordinationis, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 11. Aprilis 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno VIII.

Publicatio die 11. Apr.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1631. Indictione 14. die vero 11. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus octavo, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Cancellariam Apostolicam, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Augustinum de Bolis Apostolicum Cursorem.

Mathias Spada Mag. Curs.

CCCLXII.

Contra Astrologos Judiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut ejus consanguineorum judicia facere, necnon eos, qui illos desuper consulere præsumpserint, cum innovatione similis Constitutionis Sixti V.

Hanc Sixti V. Constitutionem vide in Constitut. XXVI. Cœli, & Terræ. Tom. IV. Par. IV. fol. 176.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INscrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur, ut humanus intellectus tenebroso

nebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu divino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tamquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumat.

Causa hujus Constitut.

§.1. Hinc est, ut quamvis civilibus, canonicisque sanctionibus, ac novissime fel. rec. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Constitutione, desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui eventura divinare, seu prædicere audent, quosque, uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimavit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute judicia ferre præsumerent, ars, professio, sive exercitium gravibus pœnis inhibita esse noscantur: Attamen, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii propriæ pusillitatis obliti, ac lænitate forsan, vel conniventia audentiores facti, vanamque fatidicorum æstimationem aucupantes, in deploraneam animarum suarum perditionem, graveque Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus vero inquietis rerum novandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica, & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere non erubescunt.

Innovatio Constitutionis Sixti V.

§.2. Nos itaque perniciosis hujusmodi ausibus, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum gravitate, & severioris disciplinæ fræno coercere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem per præfatum Sixtum Prædecessorem desuper, ut præfertur, editam, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus.

Contraventiones, & contravenientiũ laicorum pœnæ.

§.3. Et insuper omnibus, & quibuscumque Laicis cujuscumque sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, ejusque, usque ad tertium gradum inclusive consanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresve nuncupatos, vel alios Astrologiam judiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, sive desuper eorum judicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones etiam sibi oblatas receperint, illisve quomodolibet usi fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, sive aliis Astrologiam judiciariam, seu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profiten., qui judicia, prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certo se affirmare protestentur, fecerint, sive a se, vel ab aliis jam facta, seu factas imposterum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quovis modo, etiam improbando scripto, vel verbis tractaverint, nedum excommunicationis majoris latæ sententiæ, sed etiam uti læsæ Majestatis reis, ultimi supplicii, ac confiscationis omnium bonorum suorum, etiam RomanæCuriæ officiorum, ac devolutionis quarumcumque Civitatum, Castrorum, & locorum jurisdictionalium, & feudalium.

Pœnæ Clericorum quorumcumque quantũvis qualificatorum.

§.4. Clericis quoque, & Presbyteris, aliisque personis ecclesiasticis, tam secularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliisque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis, Regularibus utriusque sexus, ultra prædictas, etiam privationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcumque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa imposterum obtinenda, ita quod personæ ecclesiasticæ prævia illarum degradatione Curiæ seculari tradantur puniendæ, in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumvis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate; easdem excommunicationis, ac privationis, etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, & dignitatum quantumvis amplissimarum, & Patriarchali majorum, ac officiornm suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurren. apostolica auctoritate, tenore præsentium infligimus, & imponimus.

Judicium deputatio tam in Urbe, quam extra.

§.5. Cognitionem autem causarum hujusmodi quoad personas ecclesiasticas, tam seculares, quam regulares in Urbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in Urbe Vicarium in spiritualibus generalem, necnon ejusdem Urbis Gubernatorem, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet in solidum, extra vero Urbem, & districtum prædictum in Provinciis Nobis, & Apostolicæ Sedi subjectis ad S. R. E. Cardinales, in eisdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in aliis vero omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quam cujusvis alterius Principis ditione comprehensis, privativè quoad omnes, etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, ubilibet vero locorum etiam ad hæreticæ pravitatis Inquisitores spectare volumus.

Demandatio cognitionis causarum hujusmodi.

§.6. Mandantes Dilectisfiliis nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsidibus prædictis nunc, &

pro

pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratribus, Pratriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis videlicet, in suis Civitate, & Diœcesi, & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo vero ad ea, quæ extra fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinariis, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cujusvis Fisci, vel denuntiatoris, ac etiam ex eorum officio causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione a quibusvis aliis supra non expressis, nec a Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmisso procedant omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio brachii secularis.

Inhibitio, & pœnæ contra turbantes, vel non obedientes Judicibus prædictis.

§.7. Inhibentes insuper tam Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus Conventibus, & Fratribus quantumvis exemptis, ne, sub privationis beneficiorum, & officiorum quorumcumque per eos respective obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prædictos in causis hujusmodi procedentes quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti Religiosos ipsos, etiamsi alicujus loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinariis, Legatis, seu Vicelegatis, ac aliis prædictis, seu quibus iidem mandaverint, consignent cum scripturis, & actis si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans.

§.8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon Causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ Generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariorũ derogatio.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam S. Joannis prædictorum, aliorumque Religiosorum, & piorum locorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis prædictis, & aliis Piis Locis, ac illorum Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes arctare vult.

§.10. Volumus autem, quod præsentes Literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque, tam in statu nostro temporali, quam extra eum, ubique locorum perinde arctent, & afficiant, acsi unicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§.11. Quod earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innovationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 1. Aprilis 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1631. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Octavo.

In Dei nomine Amen, Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo trigesimo primo, die vero decima mensis Aprilis, indictione decimaquarta, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi, anno ejus octavo, supradictæ Literæ Apostolicæ præsentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimissis copiis ad Basilicas Ecclesiarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per nos Augustinum de Bolis, & Joannem Radicam, Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Mathias Spada Magister.

Super

CCCLXIII.

Super Professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu.

A Sacra Trident. Concilii Congregatione editum fuit Decretum quoad Novitios receptos, & professos contra formam Decretorum editorum a Clemente VIII., & innovatorum ab Urbano VIII. quod uti necessarium, ac huic Constitutioni valde consonans, hic subinserere opportunum censui.

Constitutio vero Clementis VIII. est CCXLII. Nullus omnino. *Tom. V. Par. II. fol.* 340. *& Constit. LXXVII. Urbani VIII.* Sacra Congregatio. *Tom. V. Par. V. fol.* 248. *Qui etiam declaravit, quod Regulares, qui ultra vota solita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum translationem, seu Habitus privationem, aut dimissionem, a voto hujusmodi nullatenus liberantur. in Const.* Cum sicut.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Religiosos viros, qui spretis hujus sæculi vanitatibus, divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt, pastorali benignitate complectimur: utque in vocatione, qua vocavit eos Dominus permaneant, juxta creditum Nobis apostolicæ servitutis munus sedulo intendimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis intendimus, prout ad Dei laudem, Catholicæque Ecclesiæ decus, & exaltationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Multi regulares ob non factum in Domibus destinatis Novitiatum, professionem invalide emiserunt.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, quamplures Ordinum, Congregationum, Institutorum regularium professores ad habitum regularem recepti, probationis annum in Monasteriis, seu Domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minime fecerint, proindeque juxta Constitutionem fel. rec. Clementis PP. VIII. Prædecessoris nostri, desuper editam, professio, per eos subinde emissa, invalida existat.

Hæc Clementis Constitutio mandat, ut hi servatis servandis ad professionem emittendam iterum admittantur, & emissa omnibus suffragetur.

§. 2. Nos Religiosos prædictos ex hujus sanctæ Sedis benignitate, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Venerabilibus Fratribus nostro Scipioni Episcopo Sabinen. Cardinali Burghesio nuncupato, Majori Pœnitentiario, vel Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ordinariis locorum, in quibus eorumdem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conventus, aliave regularia loca consistunt, sive ipsorum Religiosorum Præfectis, vel Superioribus generalibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus omnes, & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonice recepti, annum probationis in Monasteriis, seu Domibus regularibus ad id designatis minime fecerunt, subindeque professionem nihilominus emiserunt, ad professionem denuo, servatis aliàs servandis, emittendam: quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet, tam in foro interiori, quam exteriori suffragari debeat, absque novo probationis anno, ex speciali hujus sanctæ Sedis benignitate, auctoritate nostra apostolica recipiant, & admittant.

Et eos ad sacros Ordines suscipiendos, ac alias dignitates, & officia religionum restituit.

§. 3. Eosdemque, postquam professionem denuo, ut præfertur, emiserint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas si ab initio valide professi essent, legitime obtinerent, eadem auctoritate restituant, ac restitutos eo ipso esse, & censeri declarent, ita ut habeant eumdem locum, sessionem, & votum, prout haberent, si priores professiones validæ fuissent; & nondum promoti, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, servatis aliàs servandis, promoveri: & tam ipsi, quam alii ad eosdem ordines jam rite promoti in susceptis ordinibus hujusmodi, etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite valeant: necnon omnes actus, sive contractus, quos contraxerunt, & legitime contraxissent, vel cum laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solum, quia initi, aut contracti sunt invalide ab iis, qui contra dictam Constitutionem in Domibus non designatis, sive ab eadem Sede non approbatis, professi sunt auctoritate nostra prædicta confirment, & approbent, ac validos omnino declarent. Super quibus omnibus, & singulis plenam, & amplam facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta, atque illarum vigore in præmissis facienda, & exequenda quæcumque, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; eosque præmissorum occasione, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere.

Aliter judicari prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoq; & inane, quicquid

quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac præfata Clementis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, illis, eorumque Superioribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Superioribus jubet, ut super hoc servare faciant Constit. Clementis VIII.

§.7. Cæterum, similibus imposterum consultum esse volentes, dilectis filiis Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi Superioribus generalibus, quocumque nomine censeantur, ac Procuratoribus etiam generalibus per præsentes districte præcipimus, & mandamus, quatenus statim visis præsentibus, loca, Monasteria, vel Conventus, in quibus Novitii probationis annum agant, & alia, quæ dictus Clemens Prædecessor super hac re observari jussit, observentur, designari, sive confirmari omnino curent, & faciant.

Exemplis credi mandat.

§.8. Ut autem præsentium notitia ad omnes facilius perveniat, volumus ut illarum exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica, constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 2. Aprilis 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1631., Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Sequitur Decretum editum a Sacra Tridentini Concilii Congregatione, quoad Novitios receptos, & professos contra formam Decretorum.

SANCTISSIMUS D. N. URBANUS

Divina Providentia Papa Octavus.

Ad occurrendum motibus, qui possent in Religionibus oriri, occasione receptionis Novitiorum, & Professionis per eos emissæ in Conventibus non designatis, contra formam decretorum sanct. mem. Clementis VIII. de Novitiis ad habitum regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designatis: audita super hoc sententia Sacræ Congregationis Concilii declaravit, ac decrevit hujusmodi receptos, & professos contra formam dictorum decretorum allegantes propterea nullitatem receptionis, & professionis, non posse super hujusmodi nullitate post lapsum quinquennii quoquomodo audiri.

Quod si aliqui contra formam præfatorum Decretorum recepti, & professi, è Religione infra quinquennium exire, vel Superiores extra eam respective illos ejicere voluerint, eadem Sanctitas Sua decrevit, ut tam ipsi professi, quam Superiores respective teneantur jura, quæ sibi favere visa fuerint, prius deducere coram eadem Sacra Congregatione, quæ ex speciali etiam Suæ Sanctitatis facultate super hoc concessa providebit. Inhiben. propterea Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & Prælatis inferioribus jurisdictionem exercentibus, ac quibuscumque Judicibus ordinariis, & delegatis, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Sedisque Apostolicæ Nuntiis, ne in posterum in hoc quoquomodo se ingerant, absque speciali ejusdem Sanctitatis commissione sub pœna ipso facto incurrenda quoad Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, & Primates, interdicti ab ingressu Ecclesiæ; quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Judices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ: quo vero ad Nuntios, & ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, indignationis Suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio ejusdem ponendarum.

Si vero iidem, ut supra recepti, & professi, juribus suis minime deductis coram Sacra Congregatione Concilii, & sine illius expressa licentia è Religione exire, vel Superiores Religionis eos ejicere ausi fuerint: ipsi recepti, & professi, tamquam Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur: necnon contra eosdem juxta formam decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis ejusdem Sanctitatis Suæ jussu ab eadem Sacra Congregatione sub die 21. Septembris 1634. editi procedatur: & Superiores, qui ejecerint, pœnam suspensionis a Divinis, necnon privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ ipso facto absque alia declaratione incurrant. Datum Romæ die 5. Januarii 1636.

F. Card. Verospius.

Franciscus Paulutius S.C.C. Secret.

Revo-

CCCLXIV.

Revocatio Licentiarum quarumcumque legendi, & tenendi Libros prohibitos.

Similem Constitutionem habes in Greg. XV. Const. XCII. Apostolatus. *Tom. V. Par. V. fol.* 86.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. Apostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, ubi divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, reparetur.

Prohibitio habendi, & legendi Libros prohibitos cū licentiarum revocatione. §. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiva sit, hujusmodi libros legendi licentiarum copia: Nos ut huic malo mature occurratur, & imposterum quam cautissime licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi Libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per Constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ judiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis laicis, & ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam ecclesiastica fulgentibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, praeminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per Literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu a quibuscumque aliis a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen a Nobismetipsis per Literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

Contravenientibus pœnas imponit. §. 2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit. §. 3. Decernentes, ut præsentes Literæ, postquam valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos, citra montes, ultra vero montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, & respective quatuor mensibus durantibus, ii, qui Libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantocitius comburere debeant, deferre; quique aliquos similes Libros prohibitos habere sciverint, eos denuntiare teneantur, neque de cætero similes licentiæ, nisi a Congregatione S. Officii, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab aliis per Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis concedantur.

§. 4. Ac quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1631. Pontificatus nostri Anno VIII. Dat. die 2. Aprilis 1631. An. VIII.

CCCLXV.

Facultas Inquisitori Melitæ præcipiendi turbas excitantibus Capituli Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ut Romæ sistant. Ex Regest. in Secret. Brev.

Dilecto filio Magistro Ludovico Seristorio in utraque Signatura Nostra Referendario hæreticæ pravitatis in Insula Melevitan. Inquisitori Generali.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

§. 1. Cum Capitulum Generale Fratrum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani propediem, benedicente Domino, celebrandum sit, Nos cupientes Capitulum hujusmodi controversiis, & tumultibus semotis, quietè, & tranquille ad Dei Laudem, dictique Hospitalis utilitatem celebrari, Tibi, qui aliàs a Nobis super sexdecim Compromissariis electis Capituli hujusmodi Nostro, & Apostolicæ Sedis nomine Præsidens deputatus existis, quod quibusvis dicti Hospitalis Fratribus, etiam magnæ Crucis, quos occasione Capituli celebrandi hujusmodi repereris inobedientes, recusantes, tumultus excitantes, seu aliquo modo culpabiles, etiam habita notitia extrajudiciali, & prout expediens judicaveris, auctoritate Nostra Apostolica in virtute sanctæ obedientiæ, ut ex Insula Melevitan. statim recedant, & Romæ spatio dierum tibi benevisо se se constituant sub pœna pecuniaria, privationis antianitatis, inhabilita- Facultas, de qua in Rubr.

 tis ad

tis ad Commendas, & Dignitates, & aliis arbitrio tuo præcipere, & mandare liberè, & licite possis, & valeas, apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum. §.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 2. Aprilis 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CCCLXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Committitur Nuncio apud Imperatorem, ut ex redditibus omnium bonorum ecclesiasticorum per Universam Germaniam è manibus hæreticorum ereptorum dimidiam partem Fæderi Catholico in Germania addicat.

Venerabili Fratri Ciriaco Archiepiscopo Patracen. apud Charissimum in Christo Filium Nostrum Ferdinandum Romanorum Regem in Imperatorem Electum Nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Proœmium. Militantis Ecclesiæ regimini, disponente Domino Præsidentes, in gravi mole curarum, quibus pro Pastoralis Officii debito continue premimur, ea nunc est præcipua, quam inclitæ Germaniæ presens status Nobis merito conficit; Quamobrem apostolicæ solicitudinis partes, ad ea jugiter intendimus, per quæ Catholicorum vires ad resisten. nefariis hostium fidei catholicæ conatibus augentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debito pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Cum gravia onera pro Fidei defensione Archiepiscopi, Episcopi &c. subierint. §.1. Cum itaque sicut accepimus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi, ac dilecti filii nobiles viri Principes, atque Ordines Germaniæ Catholici confederati pro militaribus provisionibus comparandis gravia expensarum onera ad fidei Orthodoxæ contra illius hostes defensionem, & propagationem subierint.

Nuncio committitur, prout in Rubr. §.2. Nos exercitus fæderis Catholici hujusmodi, quia tam causa Religionis, & publica, quam necessaria concurrit, manutentione mediante redditum ex bonis ecclesiasticis infrascriptis assignatione, quantum cum Domino possumus consulere volentes: De Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Palatinatus præpositorum consilio, Tibi per præsentes commmittimus, & mandamus, ut ex redditibus, fructibus, & proventibus, omnium, & singulorum bonorum ecclesiasticorum, quæ in hanc husque diem fuerunt e manibus hæreticorum erepta, per universam Germaniam existentium dimidiam partem dumtaxat fæderi Catholico prædicto pro manutentione dicti exercitus ad triennium proximum tantum, si tamdiu fædus duraverit, & exercitus manutenebitur auctoritate nostra applices, ita ut dissoluto fœdere, seu exercitu hujusmodi etiam duran. triennio, gratia applicationis hujusmodi, illico expirasse censeatur, reliquam vero dimidiam partem eadem auctoritate retineas ad dispositionem nostram, in Ecclesiarum restaurationem, divini cultus augmentum, animarum curam, Religionis Catholicæ conservationem, & propagationem convertendam, aut aliàs in dictis partibus distribuendam, prout nos personarum, rerum, ac temporum qualitate pensata salubriter in Domino expedire arbitrabimur.

§.3. Cæterum, ne dum omnes, & singuli fructus, redditus, & proventus bonorum, ut præfertur, recuperatorum per Nos eidem Ferdinando Regi in Imperatorem Electo, aliisque personis, seu locis piis hactenus ad tempus concessi, sed etiam bona ipsa, etiam per Nos, tam locorum Ordinariis, quam aliis personis ecclesiasticis, eorumque Mensis, ac aliis Ecclesiis, Collegiis, Universitatibus studiorum, aliisque locis piis concessa, atque ad præsens in perpetuum, vel ad tempus quomodolibet applicata sub præsenti concessione, ac indulto, minime intelligantur comprehensa, sed eisdem Ferdinando Regi in Imperatorem Electo, cæterisque etiam Ordinariis, Ecclesiis, Beneficiis, Collegiis, Universitatibus, & aliis, quibus applicata fuerint, ut præfertur, ad præscriptum Literarum Apostolicarum salva, & illibata permaneant. Bona recuperata, Regique concessa a solutione eximuntur.

§.4. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Generalibus editis, ac quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & Locorum piorum, ac Ordinum quorum respective fuerint, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac in verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

Datum

Dat. die 6. Aprilis 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Aprilis 1631. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCLXVII.

Quod Laici Professi Ordinis Cappuccinorum præcedant Clericos Novitios nondum Professos in omnibus locis, tam publicis, quam privatis.

De tota istorum Fratrum Religione vide in Const. XXIV. Religionis. *Tom. IV. Par. I. fol. 73. Innovatio Constitutionum prohibentium habitum Cappuccinorum deferri ab aliis Regularibus facta fuit a Gregor. XV. Const. XLV.* Ex injuncto. *Tom. V. Par. IV. fol. 46.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio dubii & Decretum. NUper pro parte dilectorum filiorum Hieronymi Narniensis Vicarii Generalis, ac Francisci Genuensis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, expositum fuit, quod a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negotiis Regularium Præpositis, emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet: Pater Frater Hieronymus Narniensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum, ac Pater Frater Franciscus Genuensis ejusdem Ordinis Procurator Generalis supplicant Sacræ Congregationi pro opportuna declaratione infrascripti dubii, nuper ab aliquibus excitati, videlicet.

An Laici professi ejusdem Religionis possint, ac debeant inter sedendum, eumdum, atque in omnibus locis, & in publicis, ac privatis actionibus semper, & ubique præcedere Clericis, nondum professis. Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita censuit, Laicos professos utique posse, ac debere Novitiis etiam Clericis, nondum professis, in omnibus locis, & actionibus, tam publicis, quam privatis, ut supra, in dicta Religione præcedere.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, exponentes prædicti plurimum cupiant, Decretum præinsertum pro illius validitate, & subsistentia firmioribus apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmatio decreti, prout in Rubr. §. 2. Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: Supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes, illud, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 7. Maii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII. Dat. die 7. Maii 1631. An. VIII.

CCCLXVIII.

Concessio Ecclesiæ Sancti Bonaventuræ de Urbe Lucanis in eadem Urbe commorantibus. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supereminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, divina disponente providentia, constituti, pia Christifidelium vota, quæ ad divini cultus augmentum, & ipsorum fidelium salutem spectant, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, prout ipsorum Christifidelium animarum saluti conspicimus salubriter in Domino expedire. Procemium.

§. 1. Cum itaque nuper dilecti filii Guardianus, & Fratres Domus S. Bonaventuræ de Urbe Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupat. e prædictis Domo, & Ecclesia, ad Domum, & Ecclesiam Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis de eadem Urbe per dilectum filium nostrum Antonium tituli S. Honuphrii Presbyterum Cardinalem, nostrum secundum carnem fratrem germanum, pro eisdem Guardiano, & Fratribus fundatam, & constructam de nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia se transtulerint; Translatio FF Cappuccinorũ ex Ecclesia S. Bonaventuræ, ad Ecclesiam Immaculatæ Conceptionis Beatæ M. V.

Urbanus prædictam ecclesiam S. Bonaventuræ Nationi Lucanæ concedit.

§.2. Nos ne ob discessum Fratrum prædictorum ab eadem Ecclesia, ea debitis propterea fraudetur obsequiis, sed in divinis laudabiliter deserviatur, quantum cum Domino possumus providere, simulque Nationi Lucanæ in eadem Urbe commoranti, & plurium Romanæ Curiæ Prælatorum, aliorum Virorum doctrina, pietate, rerum gerendarum usu, aliisque egregiis virtutum ornamentis præstantium meritis insigni, specialem gratiam facere volentes, ipsiusque Nationis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, in Domo, & Ecclesia S. Bonaventuræ predictis omnem statum, essentiam, & dependentiam regulares, omniaque, & singula privilegia, gratias, & indulta illis, uti Regularibus concessa, apostolica auctoritate, tenore præsentium, supprimimus, & extinguimus, Ecclesiamque prædictam ad secularitatem reducimus, eamque quam de cætero perpetuis futuris temporibus S. Crucis de Luca, & S. Bonaventuræ nuncupari debere decernimus, & declaramus, cum Choro, Sacristia, & parte situs, ac Fabricæ dictæ Domus ab eisdem Fratribus relictæ per Nos, seu de mandato nostro per dilectos filios Faustum Polium Palatii nostri Præfectum, & Michaelem Bergomen. dicti Ordinis professorem declaranda, & specificanda prædictæ Nationi Lucanæ, ita tamen, ut in ea octo Missas singulis diebus celebrari facere, dictæque Ecclesiæ de paramentis, & ornamentis ecclesiasticis, aliaque omnimoda sacra, & prophana suppellectile ad divinum cultum, ipsiusque Ecclesiæ decorem necessaria, providere debeat, & teneatur, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo concedimus, & assignamus.

Eamque Sanctæ Crucis de Luca nuncupari mandat.

Facultas apud eamdem Ecclesiá Hospitale erigendi.

§.3. Dantes eidem Nationi facultatem apud Ecclesiam S. Crucis, & S. Bonaventuræ prædictam, unum Hospitale pauperum infirmorum ejusdem Nationis erigendi, seu aperiendi, illudque regendi, & gubernandi;

Constitutionesque opportunas faciendi.

§.4. Ac pro Ecclesiæ, & Hospitalis hujusmodi negociis se congregandi, & quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta pro salubri Ecclesiæ, & Hospitalis prædictorum regimine, & directione necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in Alma Urbe prædicta Vicarium in spiritualibus generalem examinanda, & approbanda faciendi, & edendi, illaque pro tempore, prout eis videbitur, prævia simili examinatione, & approbatione mutandi, alterandi, corrigendi, & in melius reformandi;

Legata quoque recipiendi.

§.5. Ac insuper omnia, & singula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata mobilia, & immobilia per quoscumque Christifideles Ecclesiæ, & Hospitali prædictis per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore elargita, recipiendi, & per eorum Deputatos administrandi, ac in Ecclesiæ, & Hospitalis prædictorum usus, ita tamen, ut de receptis, & administratis per eos, eidem Vicario juxta Decreta Concilii Tridentini rationem reddere teneantur convertendi, & insuper in Ecclesia prædicta Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum, & Oleum infirmorum debitis cum honore, & reverentia asservandi;

Aliæque facultates.

§.6. Necnon Infirmis in dicto Hospitali pro tempore existentibus Sacrosancta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ prædictæ, Extremæque Unctionis Sacramenta per Ecclesiæ, seu Hospitalis prædicti Cappellanum, qui a dicto Vicario ad id approbatus fuerit administrari curandi; ac præterea in eadem Ecclesia Sanctæ Crucis, & Sancti Bonaventuræ, tam in dicto Hospitali decedentium, quam quorumcumque aliorum Christifidelium, ibi sepeliri cupientium, corpora sepeliendi, seu sepeliri faciendi, sine tamen quorumcumque jurium parochialium præjudicio.

Clausulas necessarias apponit.

§.7. Decernentes Ecclesiam S. Crucis, & S. Bonaventuræ hujusmodi liberam, ipsamque, & Hospitale prædictum dicto Vicario, tam in Visitationibus, quam aliis quibuscumque plene subjecta esse, & fore, præsentes vero Literas etiam ex eo, quod quicumque in præmissa interesse habentes, seu habere prætendentes ad id vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint, aut quavis alia de causa quantumvis legitima, & juridica de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, redargui, infringi, aut in jus, vel controversiam revocari nullatenus posse, sed eas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac dictæ Nationi plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obstantibus.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum,

ctum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Maii 1631. An. VIII.

Datum in Arcie Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris die 22. Maii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLXIX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Archiepiscopo Bracharen., & Episcopis suffraganeis, ut inhibeant Judicibus secularibus, ne Causas Civiles Monialium Monasteriorum Ordinis Sancti Benedicti in suis Diœcesibus existentium, ullo modo cognoscere audeant.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Bracharen., & Episcopi ejus suffraganeis.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ civiles Monialium S. Benedicti a Judicibus secularibus agnoscebantur.

§.1. CUm sicut Nobis nuper exponi fecistis, in vestris Diœcesibus existant nonnulla Monasteria Monialium Ordinis Sancti Benedicti vestris jurisdictionibus, tam in spiritualibus, quam temporalibus subjecta privativè, quoad omnes juxta formam Sacri Concilii Tridentini, & Sacrorum Canonum, & nihilominus nonnullæ personæ seculares conveniant Moniales Monasteriorum prædictorum, in causis civilibus, in quibus ipsæ sunt reæ coram judicibus secularibus sub falso prætextu, quod dictæ Moniales in his casibus non habeant Superiores in Regno Portugalliæ, in maximum præjudicium, & Confusionem jurisdictionis ecclesiasticæ.

Commissio Archiepiscopo Bracharen., & Episcopis Suffraganeis, de qua in Rubr.

§.2. Nos in præmissis quantum cum Domino possumus opportune providere volentes supplicationibus vestro nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Regularium negotiis præpositorum, Consilio, Nobis per præsentes injungimus, ut sub censuris, & pœnis contra perturbantes libertatem ecclesiasticam promulgatis districtè inhibeatis judicibus secularibus prædictis, ne causas Monialium Monasteriorum hujusmodi, si eæ, ut proponitur, coram ipsis conveniantur, ullo modo audeant cognoscere, vel in aliquo procedere, vel se ingerere sed easdem causas ad suos judices ecclesiasticos competentes statim remittant, ac si non paruerint contra eosdem ad declarationem censurarum ac pœnarum, quas ob præmissa incurrerint omnino procedatis, vel aliàs provideatis quemadmodum vobis pro vestra prudentia, & zelo magis expedire visum fuerit: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 2. Junii 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Junii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLXX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Concilii, quo declaratur, Metropolitano non licere visitare Diœceses Episcoporum suffraganeorum nisi ad præscriptum dicti Concilii *Cap.3. Sess.24. de Ref.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum emanatum a S. Congreg. Concilii.

§.1. EXponi Nobis Nuper fecit Venerabilis Frater modernus Episcopus Laonen. quod nuper a Venerab. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet. Eminentissimi, e Reverendissimi Signori: il Vescovo Laonen. nel Regno d' Ibernia espone all' EE. VV. che se bene dal Sacro Concilio Tridentino fu provisto, che i Metropolitani non possino visitar le Catedrali di loro Comprovinciali, nisi causa cognita, & probata a Concilio Provinciali, come appare nella Sessione 24. Cap.3. nondimeno l'Arcivescovo Casselen. senza occasione pretende, non solo visitar la Diocesi dell' Oratore contro la forma, e dispositione sudetta; ma pretende di più far questo ogni triennio, e che allora cessi la giurisditione dell' ordinario e pigliarsi egli le entrate e frutti di quel tempo, alche si sono opposti gl'altri suffraganei, fuorche un Malachias Queleo, che allora come Vescovo Apostolico governava la Diocesi dell' Oratore aderendo al gusto dell'Arcivescovo, si per pregiudicare a esso Oratore, avendo auto disgusto della elezione di esso, si perche potesse egli con questo esempio havere l' istessa pretenzione con i suffraganei della Metropolitana Thuamen. dalla quale aveva avviso esser egli eletto Arcivescovo, siccome di gia arrivato al possesso, ha cominciato a volerla metter in essecuzione; e perche dal comportar questa novità non solo succede pregiudizio all' Oratore; ma essempio d' abuso alli altri Metropolitani, ch' entraranno in simili pretenzioni; onde succederà rumore, e inquietitudine tra quei Vescovi con scandalo di Catolici, e fedeli, oltre al dispreggio delle ordinazioni del Sacro Concilio, supplica per tanto le EE. VV. si degnino dar ordine sub pœnis, & censuris, che si osservi inviolabilmente quanto il Concilio dispone senza innovar altro in contrario, o conforme parerà più espediente all' EE. VV. che &c.

Die 10. Maii 1631. Sacra Congregatio Eminentissimorum Patrum Concilii Tridentini interpretum respondit: Metropolitano non esse permissum visitare Dœcesim Episcopi suffraganei, nisi ad præscriptum Cap.32. Sess.24. de Reformatione vers. Metropolitanus &c. M. Ubaldinus. Franciscus Paulutius Sacræ Congregationis Concilii Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

§.2. Cum

Hujusmodi Decretum Episcopus Laonensis petit confirmari.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictus Episcopus plurimum cupiat, præinsertum decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, exactiusque observetur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Urbanus confirmat.

§.3. Nos eumdem Episcopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum decretum hujusmodi apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Mandatum de parendo.

§.4. Decretumque hujusmodi, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, atque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac definiri debere, irritumque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Episcopis Kildaren. & Fernen., ut hoc Decretum observari faciat mandat.

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Hildaren., & Fernen. Episcopis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Episcopi Laonen. prædicti fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eadem præmissa inviolabiliter observari.

Contrafacientibus pœnas addit.

§.6. Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Obstantibus derogat.

§.7. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dictis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictæ Cassellen., & aliarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Junii 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 7. Junii 1631. Pontificatus Nostri Anno VIII.

CCCLXXI.

Ex regest. in Secret. Brev.

Facultas Cardinali Barberino immutandi modum, & Statum Officiorum, Magistratumque Civitatis Urbini, ejusque Districtus.

Dilecto Filio nostro Antonio Sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Cardinali Barberino nuncupato, nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepoti in toto Statu nostro Ecclesiastico, ac in universa Italia, & etiam extra eam ad quoscumque Principes nostro, & Apostolicæ Sedis de latere legato, nec non in Statu nostro prædicto pro Nobis & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in spiritualibus, & temporalibus Vicario Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Quoniam in regimine Urbinaten., Eugubin., Pisauren., & reliquarum Civitatum, & Oppidorum, aliorumque locorum quorumcumque per obitum bo. mem. Francisci Mariæ Urbini Ducis, ad Sedem Apostolicam devolutorum, & universæ ditioni temporali Sedis prædictæ nostro decreto incorporatorum per Nos singulari tuæ fidei, atque prudentiæ hodie commisso propter diversitatem Gubernii Ducalis, sub quo Civitates, Oppida, & loca hujusmodi hactenus recta fuerunt, & ecclesiastici, sub quo deinceps erit multa contigere possunt, quæ in facultatibus legationis Civitatum, Oppidorum, & Locorum eorumdem non sunt expressa, ac speciali nota digna essent;

Præter alias facultates Cardinali Barberino concessas, aliam, de qua in Rubrica concedit.

§.1. Nos ne propterea Civitates, Oppida, & loca hujusmodi aliquod patiantur detrimentum, sed ut tu omnia, quæ ad prosperum, ac felix regimen illorum pertinent, dirigere, statuere, & de novo etiam in casibus, in quibus oportebit, & tu expedire judicaveris, ordinare possis, opportune providere volentes, ultra quascumque alias facultates supradictas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi, quasque semper salvas, & illæsas esse volumus. Circumspectioni tuæ cujus singulari prudentia, fidei, & diligentiæ gravissimis in negotiis toties probatæ plane confidere, ac omnia tuto committere, & credere possumus, modum, & statum Officiorum, Magistratuum tam optimatum, quam Populi, & gubernii temporalis ac etiam custodiæ, Militiarumque, & præsidiorum Civitatum, Oppidorum, & Lo-

& Locorum prædictorum, prout tibi videbitur immutare, & renovare ac ad formam, & methodum regiminis, & gubernii, aliarumque Provinciarum, Terrarum, & Locorum Status nostri Ecclesiastici redigere, seu alias juxta tuam prudentiam, & arbitrii tui voluntatem, tam præmissa, quam etiam redditus, & proventus Cameræ nostræ Apostolicæ, eorumque exactiones disponere, & ordinare, ac quæcumque statuta, Ordinationes, & Constitutiones circa præmissa, & alia quæcumque, prout tu magis expedire judicaveris, condere, publicare, & observare facere, necnon omnia, & singula ad Statum, Gubernium, regimen, ac administrationem Civitatum, Oppidorum, & locorum prædictorum, atque custodiam Arcium, & fortalitiorum, necnon populorum pacem, & quietem, & Annonæ abundantiam spectan., ac tam gratiam, quam justitiam concernentia, etiamsi talia forent, quæ sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, ac speciali nota digna essent, facere, gerere, ordinare, statuere mandare, exequi, & facere perinde in omnibus, & per omnia possis, valeas, & debeas, ac Nos ipsi facere, gerere, ordinare, statuere, mandare, exequi, & facere possemus plenissimam, amplissimam, & absolutam facultatem, potestatem, & auctoritatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Et nihilominus si aliqua per te fieri, statui, & ordinari contigerit, quæ tibi sub generali hujusmofacultate minime compræhendi videbuntur, ea Nos, prout tu ad Nos retuleris, nominatim omnia confirmabimus, & approbabimus.

Cardinalem aliquos Nobiles Laicos creare posse declarat.

§.2. Præterea ut in hujus tui regiminis initio erga illos, qui se in Nos, & Apostolicam Sedem devotos, & fideles exhibuerunt, nostram, & hujus Sedis munificentiam magis ostendere, teque gratum, & benevolum, ut decet, reddere possis, facultatem creandi aliquos laicos Nobiles, usque ad numerum quindecim in Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Auratæ Militiæ Equites per alias nostras Literas tibi concessam, usque ad quemcumque numerum tibi benevisum, auctoritate, & tenore prædictis extendimus, & ampliamus.

Obstantia tollit.

§.3. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Junii 1631. An. VII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Junii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

CCCLXXII.

Confirmatio nonnullorum Decretorum per Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium super diversis controversiis inter Metropolitanos, & Suffraganeos editorum.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decreta Sac. Congr. Episcoporum, & Regular.

§.1. Nuper pro parte Ven. Fratris Episcopi Urgellen. Nobis expositum fuit, quod a Ven. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negociis Episcoporum præpositis, emanarunt super diversis controversiis inter Metropolitanos, & suffraganeos Decreta infrascripta, videlicet: Metropolitani, Archiepiscopi, Primates, aut Patriarchæ in suffraganeos, eorumve subditos non judicent, nisi in casibus a jure expressis.

Idem, nec alii superiores etiam Nuncii, vel Legati de latere specificam facultatem majorem non habentes causas in Curiis Ordinariorum, vel aliorum inferiorum Judicum pendentes ad se non advocent, nisi per viam legitimæ appellationis ad ipsorum Tribunalia deferantur, tumque appellationes ab inferiorum jurisdictionibus, quoad alias causas eximere non possint.

Appellationes numquam recipiantur, nisi per publica documenta, quæ realiter exhibeantur, prius constiterit appellationem a sententia definitiva, vel habente vim definitivæ, aut a gravamine, quod per definitivam sententiam reparari non possit in casibus a jure non prohibitis per legitimam personam, & intra debita tempora fuisse interpositam, ac prosequutam.

Nec dum causæ coram inferioribus judicibus pendent, ante definitivam sententiam, vel vim definitivæ habentem de gravamine illato superiores cognoscere valeant, licet citra præjudicium cursus causarum, se id facere contestentur, nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut simpliciter mandare, ut ipsis copia processus transmittatur, etiam expensis appellantis.

Inhibitiones post appellationem, sicut præmittitur, receptam, non concedantur, nisi cum inscriptione tenoris sententiæ, aut Decreti definitivi aut vim definitivi habentis, vel damnum per definitivam irreparabile continentis, aliàs inhibitiones, & processus, & inde sequuta quæcumque sint ipso jure nulla, eisque impune non parere liceat.

Si appellans asserat sententiæ, aut appellationis exemplum culpa judicis a quo, vel Actuarii habere non posse, non ideo recipienda est appellatio, aut aliqua inhibitio concedenda, sed eis tantum, ad quos pertinet injungi poterit, ut soluta condigna mercede actorum, exemplum authenticum appellanti intra brevem atiquem competentem terminum tradatur; Caveat tamen Judex a quo, ne si vere appellatum fuerit,

fuerit, in casu appellabili interim aliquid in præjudicium appellantis attentet, & si per actus publicum, aut per testium depositiones constiterit acta denegari appellanti, tunc mandato tradendi acta possit Judex appellationis adjicere, ne interim aliquid novi contra appellantem attentetur.

Ab exequutione Decretorum Sac. Concilii Tridentini, aut visitationis apostolicæ appellationes a Metropolitanis non recipiantur, nec si Episcopi virtute ejusdem Sacri Concilii procedunt, uti Sedis Apostolicæ delegati in caussis, quæ sub eorum jurisdictione ordinaria non comprehenduntur, salva tamen in hoc casu Legatorum, & Nunciorum Apostolicorum auctoritate.

In causis vero visitationis ordinariorum, aut correctionis morum, quoad effectum devolutivum tantum admittantur, nisi de gravamine per definitivam irreparabile agatur, vel cum visitator citata parte, & adhibita causæ cognitione judicialiter procedit, tunc enim appellationi locus erit, etiam quoad effectum suspensivum.

Cum a gravamine, quod per definitivam reparari nequit, ut indebitæ carcerationis, vel torturæ, aut excommunicationis etiam comminatæ appellatur, nonnisi visis actis, ex quibus evidenter appareat de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibitio, vel provisio aliqua concedatur.

Causa appellationis pendente, appellans in eodem, quo reperitur carcere, permanebit, quoad Judex ad quem appellatum est, visis actis, & causa cognita aliter decreverit, & tunc si a Judicis ad quem decreto vim difinitivæ habente fuerit appellatum, nihil mandare, aut pro sui decreti exequutione attentare poterit, donec per Judicem Superiorem aliud fuerit ordinatum.

Acta originalia processuum primæ Instantiæ ad Judicem appellationis Notarius mittere non cogatur, nisi probabilis aliqua falsitatis causa, & suspicio incidat, quæ judicialiter objiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad Ordinarium, ut suo Archivio conserventur.

Censura Ecclesiastica in appellantem prolata relaxari, aut nulla declarari per Judicem appellationis non possit, nisi auditis partibus, & causa cognita, tuncque si constiterit eam justam esse, ad Judicem, qui excommunicavit, appellans remittendus est, ut ab ipso juxta Sacros Canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem prostiterit obtineat, si vero injustam esse clare appareat, Superior absolutionem impendat, si dubitetur, honestius est, ut ad excommunicatorem intra brevem aliquem competentem terminum eidem præfigendum absolvendus, remittatur, licet etiam Superior hoc casu in idipsum per se præstare jure possit, absolutio ad cautelam, nonnisi parte citata, & visis actis, cum dubitatur de nullitate excommunicationis ab homine prolatæ, vel a jure si occurrat dubium facti, vel probabile dubium juris concedenda erit, tuncque ad tempus breve cum reincidentia, & præstita per excommunicatum cautione de stando juri, & parendo mandatis Ecclesiæ tantum, & si juxta formam a jure præscriptam apparebit, quem ob manifestam offensam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, & si ob contumaciam manifestam expensas pariter satisfacere, & cavere de judicio sisti coram excommunicatore quis tenebitur, priusquam ad cautelam absolvatur. A sententia etiam definitiva contra verum contumacem prolata, appellatio non recipiatur, nec inhibitio, aut alia quævis provisio, quamdiu appellans in hujusmodi vera contumacia præstiterit, concedatur.

Sacra Congregatio Cardinalium negociis Episcoporum, & Regularium præposita, censuit, petitas Literas in forma Brevis, si Santissimus Dominus Noster annuat, esse expediendas. Romæ die 9. Maii 1631. Fr. Antonius Card. Honuphrius. P. Fagnanus Secretarius.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Episcopus Decreta præinserta, ut exactius observentur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret. *Episcopus Urgellensis hæc Decreta petit confirmari.*

§.3. Nos illum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, Decreta præinserta apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. *Pontifex confirmat.*

§.4. Decernentes illa, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore supectabit inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Derogatio contrariorum.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Junii 1631. Pontificatus Nostri Anno VIII. *Dat. die 14. Junii 1631. An. VIII.*

Confir-

CCCLXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmat Decretum Congregationis Palatinatus in Causa vertente inter Archiepiscopos S.R.I. Electores, ac eorum Suffraganeos, & Abbates Congregationis Bursfeldensis Ordinis Sancti Benedicti, super validitate unionis aliarum Congregationum, ac Monasteriorum ejusdem Ordinis ab eisdem Abbatibus factæ, emanatum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congregatio Palatinatus, unionum aliarum Congregationum, & Monasteriorũ ab Abbatibus factam irritam esse declaravit.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Venerabiles Fratres Maguntin., Colonien., & Treveren. Archiepiscopi S.R.I. Principes Electores, quod in causa vertente inter eos, eorumque Suffraganeos ex una, & dilectos filios Abbates Congregationis Bursfeldensis Ordinis S. Benedicti ex altera partibus super validitate unionis aliarum Congregationum, & Monasteriorum ejusdem Ordinis nuper ab eisdem Abbatibus factæ in Congregatione Generali Ratisbonę non ita pridem celebrata, Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis Palatinatus præpositi auditis partium procuratoribus, & advocatis, reque mature discussa, unionem hujusmodi nullam, atque irritam esse censuit, prout in decreto desuper confecto plenius dicitur contineri.

Archiepiscopi Decretum hoc confirmari cupiunt,

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Archiepiscopi plurimum cupiant decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, de benignitate apostolica dignaremur.

Quibus Urbanus annuit.

§. 3. Nos igitur illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Decretum præinsertum apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ferdinando Regi, ut eisdem Abbatibus, ne aliquid novi statuant, inhibeat, mandat.

§. 4. Necnon dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ apud charissimum in Christo filium nostrum Ferdinandum Romanorum Regem, in Imperatorem electum, Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, ut eisdem Abbatibus inhibeat ne de cætero in hac materia aliquid novi statuere, vel attentare præsumant, salvo tamen jure redigendi monasteria in congregationes particulares ad præscriptum sacrorum canonum, & decreti Sacri Concilii Tridentini.

Derogatio contrariorum

§. 5. Non obstantibus in contrarium facien. quibuscumque.

Dat. die 4. Julii 1631. An. VIII.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1631, Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCLXXIV.

Ex regest. in Secret. Brev.

Facultas Legato Ferrarien. super Obsidibus pro confirmatione Pacis Italiæ, nomine Sanctæ Sedis, accipiendis.

Dilecto filio nostro Joanni Baptistæ Tituli S. Sylvestri in Capite Presbytero Cardinali Pallotto nuncupato in Civitate, & Ducatu nostris Ferrarien. nostro, & Apostolicæ Sedis de latere Legato.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Dilecte fili noster, salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium a petitionibus sumptum.

Cum sicut accepimus pro perfectione pacis Italiæ nonnullæ inter Deputatos, seu Plenipotentiarios charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Ludovici Franciæ Regis Christianissimi in oppido Cheraschi pactiones sub die 19. Junii proxime præteriti initæ fuerint, & in illarum exequutionem iidem Deputati ad nos, & hanc Sanctam Sedem obsides hinc inde deducendos dederint, firmatisque subinde inter nostrum, & hujus Sanctæ Sedis Nuntium, ac Deputatos, seu Plenipotentiarios prædictos sub eadem die conditionibus inter eos convenerit, ut obsides prædicti primum ad Civitatem veterem, seu alium nobis benevisum locum, & inde ad almam Urbem nostram transferantur, sed postea iidem Deputati, seu Plenipotentiarii a Nobis enixe petierint, ut dilectos filios Colonnellos Octavium Piccolomineum, Baronem Joannem Baptistam Ecclesiam, & Vicecomitem Wisseben. ejusdem Ferdinandi Regis in Imperatorem Electi Cubicularios, necnon Marchionem de Tavanes Marescialllum Campi, Marchionem de Nerestan. Colonellum unius Regimenti, & Baronem de Aiguebona etiam Colonellum unius Regimenti, & Gubernatorem de Brianzon. pro eodem Ludovico Rege obsides datos excipere custodiendos, & suis loco, & tempore restituendos, seu traden. juxta tenorem prædictarum conditionum, seu pactionum, a dicto Nuntio nostro, & Deputatis, seu Plenipotentiariis prædictis subscriptarum de speciali hujus Sanctæ Sedis benignitate dignaremur.

Legato Ferrarien., ut Obsides, postquam Quarantenam con fecerint, recipiat;

§. 1. Idcirco nos, qui pro perficienda pace hujusmodi, & publica componenda quiete, & Religionis Catholicæ bono, partes nostras nullatenus desiderari passi fumus, circũspectioni tuæ per præsentes injungimus,

gimus, ut juxta formam dictarum conditionum, seu pactionum ab eodem nostro Nuntio, & Deputatis, seu Plenipotentiariis prædictis subscriptarum, obsides hujusmodi recipias, non prius tamen, quam commorati fuerint aliquo in loco tibi beneviso, quamdiu judicentur, sic omnem amovisse a se morbi contagiosi suspicionem, atque ita completa, ut vulgo dicitur quarantena; qua durante obsides prædictos in nostram fidem recipere, & in custodia habere non intendimus, neque ullo modo ad rationem de eorum discessione, vel fuga reddendum obnoxii esse volumus, etiamsi ad eorum bonum statum valetudinis probandum, ut vulgo dicitur quarantenam, agant, & excubiæ militum jussu tuo adhibeantur, quandoquidem, illæ eo dumtaxat fine agentur, ut obsides, & alii prædicti in dicta valetudinis probatione, seu quarantena tuto permaneant expletis autem præmissis, & prædictis obsidibus ad locum ipsi Civitati Ferrarien. ita vicinum, tibique benevisum deductis, ut eodem die, celebrato tamen prius receptionis eorumdem obsidum instrumento, in Arcem, seu ut dicitur Cittadellam ejusdem Civitatis Ferrarien. transferri, & custodiri possint; tu illos nostro, & ejusdem Sanctæ Sedis nomine in custodiam traditos excipias, ac desuper instrumentum receptionis hujusmodi confici, & celebrari cures, cum insertione dictarum conditionum a Nuntio nostro subscriptarum, ac præsentium Literarum, & juxta illorum, & illarum ten., & non alias nec alio modo, nihil penitus immutato, nisi illa conditione de accessu dictorum obsidum ad Civitatem Veterem, & Almam Urbem nostram, quarum loco, ut ipsos obsides uberioris gratiæ favore prosequamur, Arcem vulgo dictam Cittadellam Ferrarien., & alia loca prædicta subrogamus.

Eosque in Arcem Ferrarien. transferat.

§.2. Volumus autem, ut tu obsides prædictos prædictæ Arcis Ferrarien. Castellano, vel illi, cui ejusdem Arcis custodia incumberit, recepto prius ab eo de illis custodiendis per instrumentum publicum promissione, & juramento sub tuta, & secura custodia servandos, tradas, super quibus omnibus, & singulis, ac etiam ad illa unũ, seu plures cum simili, vel limitata facultate, & potestate substituendi, & subdelegendi plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur.

Arcisque Castellano in custodiam tradat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facien. quibuscumque.

Obstantia tolluntur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Julii 1631. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Dat. die 10. Julii 1631. An. VIII.

CCCLXXV.

Communicatio, & extensio Indulgentiæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Angelorum Assisiensis tempore Pestis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Paternæ, ac præcipuæ charitatis affectus, quo Gregem Dominicum curæ nostræ divinitus creditum prosequimur, jugiter nos impellit, ut communi illius saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, pastorali solicitudine invigilemus. *Proœmium.*

§.1. Cum itaque (sicut non sine gravi animi nostri mœrore accepimus) contagium in nonnullis Civitatibus, & locis Italiæ grassari asseratur; Nos pro injuncto Nobis desuper apostolicæ servitutis officio, pro avertendo, quantum divinæ placuerit misericordiæ, contagionis hujusmodi periculo, nihil, quod ad muneris nostri partes spectat, prætermittere, ac ejusdem Gregis spirituali consolationi, animarumque saluti paterna charitate consulere volentes. *Causæ hujus Constit.*

§.2. De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentiam Portiunculæ nuncupatam, Christifidelibus Ecclesiam Beatæ Mariæ Angelorum Assisiensis, secunda die mensis Augusti visitantibus concessam, omnibus, & singulis Domorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci, tam Conventualium, quam de Observantia, & Capuccinorum nuncupatorum, ac etiam tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci ubilibet in Italia existentibus, & ubi Domus eorumdem Fratrum non sunt, Matricibus, seu principalibus Ecclesiis locorum in Italia similiter existentium, apostolica auctoritate tenore præsentium, hac vice dumtaxat communicamus, & ad easdem extendimus. Itaut Christifideles Ecclesias dictorum Fratrum, & ubi illæ non sunt, Matrices, seu principales Ecclesias prædictas eadem die devotè, & vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti visitantes, eamdemmet Indulgentiã consequantur, sicut consequerentur, si dicta die Ecclesiam præfatam Sanctæ Mariæ Angelorum visitarent, aliaque propterea adimplenda adimplerent. *Extensio Indulg., de qua in Rubr.*

§.3. Non obstante regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque. *Derogatio contrariorum*

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis danda fides.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Julii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII. *Dat. die 15. Julii 1631. An. VIII.*

Com-

CCCLXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Episcopo Portugallen., ut inhibeat Judicibus secularibus, ne causas civiles Monialium Monasteriorum Ordinis S. Benedicti in sua Diœcesi existentium ullo modo cognoscere audeant.

Venerabili Fratri Episcopo Portugallen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Cum Judices seculares causas Monialium Monasteriorũ Episcopo Portugallen. subjectorum cognoverint. §. 1. Cum, sicut Nobis nuper exponi fecisti nonnullæ personæ seculares unius Ordinis S. Benedicti in Civitate Portugallen., & aliàs de Vairam nuncupat. in Diœcesi Portugallen. existentium Monialium Monasteriorum jurisdictioni tuæ in spiritualibus, & temporalibus subjectorum, Moniales in causis, in quibus ipsæ reæ existunt coram Judicibus secularibus, sub falso prætextu, quod in istis casibus in isto Regno Portugalliæ superiores non habeant, conveniant, seu convenire prætendant, in grave jurisdictionis, & libertatis ecclesiasticæ præjudicium.

Pontifex Episcopo, ne hoc permittat, mandat. §. 2. Nos in præmissis quantum Nobis ex alto conceditur providere volentes, supplicationibus tuo nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: De Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis regularium præpositorum consilio, fraternitati tuæ, per præsentes injungimus, ut sub censuris, & pœnis contra turbantes libertatem ecclesiasticam promulgatis districte inhibeas Judicibus secularibus prædictis, ne causas Monialium Monasteriorum hujusmodi si eæ, ut præfertur, coram ipsis conveniantur ullo modo audeant agnoscere, vel in aliquo procedere, vel se ingerere, sed easdem causas ad suos Judices ecclesiasticos competentes statim remittant; ac si non paruerint, contra eosdem ad declarationem censurarum, & pœnarum, quas ob præmissa incurrerint, omnino procedas, vel aliàs provideas quemadmodum tibi pro tua prudentia, & zelo magis expedire visum fuerit.

Obstantium derogatio. §. 3. In contrarium facien., non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 16. Julii 1631. An. VIII. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 16. Julii 1631. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CCCLXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Decreti Congregationis Concilii, quo declaratur Clementinam: *Dudum de Sepulturis*, non esse observandam, nisi cum ipsemet Episcopus prædicat; Parochus autem inter Missarum solemnia etiam eadem hora, qua Episcopusmet prædicat, posse ad plebem suam sermonem habere.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refert supplicationes factas S. Congreg. Concilii. Nuper pro parte dilectorum filiorum Rectoris, seu Vicarii Portionariorum Capituli, necnon Confraternitatis Parochialis Ecclesiæ Sancti Petri Civitatis Terulen. Nobis expositum fuit, quod aliàs a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris subsequentis videlicet. Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Rector, seu Vicarius, Portionarii, Capitulum, necnon Confraternitas Parochialis Ecclesiæ Sancti Petri Civitatis Terulen. Regni Aragonum, porrecto supplici libello, obtinuerunt a Sacra Rituum Congregatione literas directas Domino Episcopo Terulen., ut diebus Dominicis, & Festivitatibus de Præcepto, permitteret, prædicari verbum Dei in eadem Parochia, etiam quod iisdem diebus esset in Cathedrali prædicandum, attento, quod id redundaret in gloriam Dei, & utilitatem animarum dictæ Parochiæ, ut patet ex literis sub datum 28. August. 1628.

Et cum una ex principalioribus Festivitatibus in dicta Parochia solitis celebrari, esset Festivitas Sancti Blasii, cujus magna est Populi devotio, & fidelium concursus, illa die, & pro illa esset destinatus Prædicator Pater Guardianus Sancti Francisci dictæ Civitatis, Episcopus ægreferens futuram prædicationem illa die, cum non posset directe contravenire mandatis Sacræ Congregationis, & verbum Dei prædicationem sine dedecore impedire, per indirectum intentatum assequi prætendens, revocavit licentiam prædicandi dicto Guardiano, prout ille respondit, dum denuo invitaretur ad prædicandum.

Habita notitia de præmissis pro parte Oratorum fuit habitus recursus ad Episcopum, humiliter supplicando, ut se conformaret cum Literis Sacræ Congregationis, illius mandatis parendo, qui respondit, se Literas S.C. narrati tenoris recepisse, sed statim respondisse certiorando de possessione, in qua existebat Cathedralis, ne prædicaretur in Parochia, quando in Cathedrali etiam prædicandum erat, significando etiam resultare inconvenientia ex eo, quod in dicta Parochiali eo tempore prædicaretur, & oratores obtinuissent intentum, & quod habuerat responsum a suo Agente in Romana Curia, qualiter Sacræ Congregationi præsentatæ fuissent suæ Literæ responsoriæ, & quod

quod ulterius præceptum Sacræ Congregationis non habuerat, & quod erat paratus parere cuicumque novo mandato, sed quod interim non poterat dare licentiam prædicandi, quia erat in præjudicium tertii, ut patet ex instrumento authentico responsionis sub die prima Februarii præteriti.

Cum igitur Dominus Episcopus abutens urbanitate prædictæ Sacræ Congregationis, quæ modestia ergo non præcipit, sed asserens inclinare, fecit intendere Domino Episcopo, ut se conformaret cum intentione ejusdem Sacræ Congregationis, & nolens intelligere, quod Sacræ Congregationis præces sunt præcepta, Literis prædictis parere recusavit.

Supplicant Oratores prædicti humiliter DD. VV. Eminentissimis, quatenus dignentur declarare, licere Vicario, & Portionariis dictæ Ecclesiæ Sancti Petri in suis Festivitatibus singularibus, videlicet Sancti Stephani Prothomartyris, Sancti Petri, Sancti Blasii, ac Sancti Lucæ, necnon singulis primis diebus Dominicis singulorum mensium, in quibus renovatur Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum cum Processione, & magna solemnitate, facere prædicare in eadem Ecclesia, etiam tempore, quo in Cathedrali prædicatur, urgente gloria Dei, ac Sanctorum, & utilitate animarum, & totius Civitatis, & Populi consolatione. Quod &c. Quas Deus &c.

Decretum. Die 21. Junii 1631. Sacra Congregatio Eminentissimorum Patrum Concilii Tridentini Interpretum respondit, dispositionem Clementinæ: Dudum de Sepulturis, non esse observandam, nisi cum ipsemet Episcopus prædicat; Parochos autem inter Missarum solemnia, etiam eadem hora, quæ Episcopusmet prædicat, posse ad Plebem suam sermonem habere.

Exponentes Decretũ hoc petunt confirmari. §.1. Cum autem, sicut expositio prædicta subjungebat dicti exponentes plurimum cupiant Decretum præinsertum apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Quod Urbanus efficit. §.3. Nos eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Clausulæ pro præsentium Literarum firmitate. §.4. Decernentes illud, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Decano Ecclesiæ Albarasinen., & Priori secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Oppidi de Mora Terulen. Diœcesis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte exponentium prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Decretum prædictum ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari. Non permittentes illos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Exequutorum deputatio.

§.6. Non obstantibus, &c. ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimaoctava Julii 1631. Pontificatus nostri Anno Octavo. Dat. die 18. Julii 1631. An. VIII.

CCCLXXVIII.

Prorogatio Indulgentiæ Plenariæ in forma Jubilæi, de qua supra Const. 360. ad alios tres menses, scilicet Septembris, Octobris, & Novembris cum Indulto, ut qui dictam Indulgentiam consequuti jam sunt, illam denuo consequi valeant, ac Decreto, ut eisdem tribus mensibus elapsis quæcumque extensiones, & ampliationes Indulgentiæ hujusmodi ad certum tempus factæ, etiam eo ipso expirent.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Dilectis filiis Clero, & Populo Romano, &c. *Omittitur tenor, quia habes sup. loc. cit. in Rubr.* Recenset extensiones aliàs factas.

§.1. Et subinde multorum Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Ducum, Principum, & aliorum Magnatum in Italia, & Insulis illi adjacentibus existentium supplicationibus Nobis

Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas Literas nostras concessionis Indulgentiarum, ac facultatis eligendi Confessarium cum omnibus, & singulis in eis contentis, indultis, clausulis, & decretis, ad universos utriusque sexus Christifideles seculares, & regulares tunc temporis in Italia, & Insulis prædictis existentes, necnon Ecclesias per Ordinarios locorum, seu per alios de eorum mandato designandas, & Confessarios ab iisdem Ordinariis approbatos, seu approbandos, spatio trium similiter mensium a die publicationis Literarum desuper expeditarum inchoandorum durante apostolica auctoritate extendimus, prædictisque Christifidelibus, necnon Ecclesiis, & Confessariis concessiones, facultates, & indulta prædicta cum clausulis, & decretis hujusmodi communicavimus, & postmodum, tam præinsertas, quam alias subinde expeditas Literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis pluries, & novissime ad Junii, & Julii proxime præteritos, & præsentem Augusti menses extendimus pariter, & prorogavimus, prout in diversis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum omnium tenores etiam præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

Novà concessio cum facultate denuo cõsequendi adimplendo, ut in Rubr.

§.2. Cum autem per abundantiam Divinæ misericordiæ Alma Urbs nostra, ac multæ aliæ Civitates, & Provinciæ non solum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, verum etiam, aliarum ditionum, & dominiorum temporalium in Italia, & Insulis prædictis existentium, a periculis, & calamitatibus hujusmodi immunes hactenus conservatæ, & aliæ etiam liberatæ fuerint; Nos, ut Christifideles prædicti cœlestium miserationum fructus uberius consequi mereantur, peramplius providere volentes, tam præinsertas, quam alias subinde expeditas Literas prædictas cum omnibus, & singulis in eis contentis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, clausulis, & decretis ad tres menses proximos videlicet: Septembris, Octobris, & Novembris, quibus durantibus, si omnia, & singula in præinsertis Literis expressa dicti Christifideles adimpleverint, ac etiam pro felici statu religionis catholicæ in Germania devote, ut præfertur, oraverint, illi omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas, cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis hujusmodi consequi valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium iterum extendimus, & prorogamus. Necnon iis, qui earumdem præinsertarum Literarum, illarumve extensionum, ut supra factarum vigore Indulgentias, & peccatorum remissiones prædictas consequuti jam sunt, si omnia, & singula in præinsertis Literis hujusmodi contenta, & expressa tribus mensibus per præsentes prorogatis durantibus denuo adimpleverint, ac etiam pro felici statu religionis catholicæ in Germania devote, ut præfertur, oraverint, ut easdem omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones cum omnibus facultatibus, gratiis, & indultis prædictis iterum consequi valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus. Quia vero ad supplicationem nonnullorum Episcoporum, ac Principum, & Rerumpublicarum concessiones, facultates, indulta, Indulgentias, & remissiones peccatorum in præinsertis Literis contentas ad certas Civitates, Diœceses, Provincias, & loca extra Italiam existentia ad certum tempus extendimus, & ampliavimus: volumus, & dicta auctoritate decernimus, ut tribus mensibus per præsentes prorogatis, ut præfertur, elapsis, omnes, & quæcumque extensiones, & ampliationes gratiarum per Nos factæ hujusmodi pariter eo ipso expirent, nulliusque sint roboris, vel momenti, nec cuiquam ulterius suffragentur.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes Literæ facilius omnibus innotescant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ eisdem ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 27. August. 1631. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die vigemaseptima Augusti 1631. Pontificatus nostri Anno Nono.

CCCLXXIX.

Quod Fratres Cappuccini Conventus Terræ Modogni, Barensis Diœcesis, non possint prohiberi in publicis Processionibus incedere sub propria Cruce.

De hujusmodi Fratribus lege, quæ notavi ad Constit. XXIV. Religionis. *Tom. IV. Par. I. fol. 73. Et eisdem, ut Crucem propriam in publicis Processionibus ubique locorum deferre possint, indulsit Paul. V. in Const.* 279. Pastoralis. *Tom. V. Par. IV. fol.* 244.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Guardianus, & Fratres Domus Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Terræ Modogni Barensis Diœcesis, quod nuper a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Decretum S. Rit. Congr.

§.1. Fratres Cappuccini Terræ Modogni Barensis Diœcesis, conquesti sunt de Clero seculari illius loci, prohibente eos in publicis Processionibus incedere sub propria

pria Cruce, supplicantes sibi provideri. Et Sacra Rituum Congregatio respondit, Regulares in publicis Processionibus non posse prohiberi, quin incedant sub propria Cruce, & ita in casu proposito servari mandavit. Die 2. Augusti 1631. non obstante contraria consuetudine.

Confirmatio decreti, de qua in Rubr.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Guardianus, & Fratres prædicti plurimum cupiant, Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & inviolabiliter observetur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri: Nos Guardianum, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Contrariis derogat.

§.3. Decretumque hujusmodi, ac præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac Guardiano, & Fratribus prædictis plenissime suffragari, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Augusti 1631. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die trigesima Augusti 1631. Pontificatus nostri Anno Nono.

CCCLXXX.

Indultum pro Fratribus Reformatis Discalceatis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, quærendi, petendi, & recipiendi eleemosynas, oblationes, & legata, ac alia quæcumque subsidia pro Redemptione Captivorum relicta.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Ex incumbenti Nobis desuper apostolicæ servitutis officio religiosos viros divinis obsequiis, ac charitatis, & misericordiæ operibus, præsertim vero fidelium Captivorum Redemptioni vacantes, pastorali benignitate complectimur: utque in eorumdem operum exercitio magis confoveantur, ac vota sua Domino reddere valeant favoribus, & gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constitut.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Gabriel de Assumptione Minister Generalis, & Procurator etiam Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod aliàs fel. rec. Nicolao Papæ IV. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Procuratoris, & Fratrum Domus Sanctæ Mariæ de Mercede Captivorum nuncupatæ Barchinonen. Ordinis Sancti Augustini exposito, quod ipsi omnia sua, quæ habebant, solicito studio pro Captivorum Redemptione reponebant, proindeque cupiebant exhiberi eis, quæ pro Redemptione Captivorum hujusmodi a Christifidelibus relinquebantur: idem Nicolaus Prædecessor tunc existenti Episcopo Cæsaraugustan. per suas desuper expeditas Literas sub certis modo, & forma tunc expressis, dedit in mandatis, quatenus pecunias, terras, possessiones, & alia bona, quæ generaliter a Christifidelibus relinquuntur pro Redemptione hujusmodi facienda, illis dumtaxat exceptis, quæ certis, & expressis personis in Captivitate detentis relicta, vel dimissa esse censerentur, Priori, & Fratribus prædictis exhiberi faceret, prout in dictis Literis plenius continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, proprium, ac præcipuum Fratrum Discalceatorum prædictorum institutum sit, Christifideles in teterrima infidelium servitute detentos redimere, & quo redemptio hujusmodi copiosius, & frequentius fiat, juxta eorum Regulæ dispositionem caveatur, ut omnibus ipsius Congregationis Conventibus tertia pars omnium bonorum, & eleemosynarum ad hunc effectum separetur: facultates vero propriæ ad hujusmodi pium, Deoque maxime acceptum opus peragendum nequaquam sufficiant, ac Christifidelium eleemosynæ ad id valde opportunæ existant. Nobis propterea Gabriel, & Procura-

curator prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Facultas, de qua in Rubr. §. 2. Nos igitur Fratres Discalceatos prædictos in hujusmodi piis, & sanctis operibus confovere, ac specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis regularium præpositorum consilio: Fratribus Discalceatis prædictis nunc, & pro tempore existentibus, quod omnia, & singula, eleemosynas, oblationes, atque legata tam ex testamento, quam alias quomodolibet pro Redemptione Captivorum legata, & relicta, necnon alia quæcumque subsidia, in omnibus Civitatibus, Villis, & Castellis Regnorum Hispaniæ, & præcipue Aragoniæ, Navarræ, Valentiæ, & Catalauniæ, quærere, petere, & recipere, libere, & licite possint, & valeant; dummodo tamen in quærendis, & recipiendis eleemosynis prædictis, nihil a Fratribus Discalceatis prædictis contra dispositionem Sacri Concilii Tridentini super prohibita eleemosynarum quæstuatione committatur, apostolica auctoritate, tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur. Decernentes, illos super præmissis a quoquam quavis auctoritate fungentes, quovis prætextu, causa, vel occasione quoquomodo impediri, molestari, vel perturbari nullatenus posse, nec debere.

Clausulæ præservativæ. §. 3. Præsentesque Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore: eisdemque FF. Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, illosque earum commodo, & effectu, pacifice frui, & gaudere.

Clausula sublata. §. 4. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: irritum, & inane, si secus super his a quoqaam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorum deputatio. §. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in dictis Regnis constitutis, ac dilectis Filiis illorum Officialibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique, & illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittentes, illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 6. Non obstante piæ memoriæ Bonifacii Papę VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur: ac prædicta Nicolai Prædecessoris, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Domus Sanctæ Mariæ Captivorum hujusmodi, & illius Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan., aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Derogatio contrariorum.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ eisdem ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die quinta Septembris 1631. Pontificatus nostri Anno Nono. Datum die 5. Septem. 1631. An. IX.

Quod

CCCLXXXI.

Quod Fratres Cappuccini (excepta Provincia Romana) non audeant accedere Romam, absque licentia Cardinalis Protectoris, aut Superiorum Generalium.

Fratres isti ad laxiorem Ordinem transire non valent, prout in Const.CCLXXIII. Injuncti Nobis, *supra fol.* 136., *ac Provinciam Romanam eorumdem subjecit Generalis ministro Urbanus VIII. in sua Const.* Injuncti Nobis, *ut infra*.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. IN specula militantis Ecclesiæ, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, ad ea potissimum vigilantiæ nostræ studium intendimus, per quæ Religiosi viri, qui spretis hujus seculi vanitatibus, divini nominis obsequiis sese manciparunt, in via Domini prospere dirigantur, & gubernentur.

Præcipit, prout in Rubr. §.1. Hinc est, quod Nos felici dilectorum filiorum FF. Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum statui, & gubernio quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnibus, & singulis ejusdem Ordinis Provinciis (excepta Romana, illarumque Superioribus quocumque nomine nuncupatis, ne deinceps aliquem, vel aliquos dicti Ordinis Religiosos tam propriæ eorum, quam quarumvis aliarum Provinciarum hujusmodi quovis prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis legitima, & a quocumque Capitulo Provinciali, vel quovis alio Superiore approbata, ad Almam Urbem nostram, nisi obtenta prius in scriptis a pro tempore existentibus ejusdem Ordinis Cardinale Protectore, seu Ministro, aut Vicario, seu Procuratore generalibus ad id auctoritatem habentibus licentia, mittere quoquomodo audeant, seu præsumant, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, tam quoad ipsas Provincias, earumque Superiores mittentes, quam quoad Religiosos, absque hujusmodi licentia accedentes, ac etiam quoad ipsos Religiosos privationis vocis activæ, & passivæ per triennium, & mancipationis carceribus per annum, per contrafacientes incurrendis pœnis, apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Decretum irritans. §.2. Non obstantibus quibusvis Decretis per fel. rec. Clementem VIII. factis, & per Paulum V., & Gregorium XV. Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per Nos approbatis, & confirmatis, nec aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis eisdem Provinciis, illarumque Superioribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Ministri, seu Vicarii, aut Procuratoris Generalis prædicti subscriptis, & sigillo dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi jubet.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 13. Septembris 1631., Pontificatus nostri Anno Nono. Dat. die 13. Septem. 1631. An. IX.

CCCLXXXII.

Moderatio Constitutionis editæ a Clemente VIII. circa distractionem Castrorum, & Bonorum, etiam fideicommissariorum, pro satisfactione creditorum Baronum, & Domicellorum Status Ecclesiastici, quod non habeat locum quoad debita contracta post sex menses a die archiviationis Instrumentorum, ac vinculationis Bonorum.

Constitutio indicata Clementis VIII. est Const.CXXVII. Justitiæ ratio, *Tom.V. Par.II. fol.*107.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanum decet Pontificem ea, quæ a suis Prædecessoribus licet rationabiliter statuta, & ordinata esse reperiantur, cum justæ suadent causæ, moderari, & immutare, prout ipse rerum, & personarum, ac temporum qualitatibus debite consideratis conspicit in Domino salubriter expedire. Proemium.

Recenset provisionem Clementis VIII. contra Barones, & Domicellos ære alieno gravatos. §.1. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, ut Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, & Baronum, ac Domicellorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum tam in Urbe, ejusque Districtu, quam in universo Statu Ecclesiastico existentium creditoribus pro facili, & expedita pecuniarum eis debitarum

rum consequutione aliqua opportuna ratione consuleret: per quamdam suam Constitutionem, Motu ejus proprio sub datum videlicet 7. Kalend. Julii, Pontificatus sui anno quinto editam, omnibus, & quibuscumque investituris, concessionibus, donationibus, fideicommissis, primogenituris, & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de succeden. tam in contractibus, quam in ultimis voluntatibus purificatis, & purificandis super Civitatibus, Terris, Castris, Casalibus, Palatiis, & aliis bonis immobilibus per quoscumque ascenden., seu collaterales, ac penitus extraneos, & forsan ipsos Romanos Pontifices Prædecessores suos, etiam Motu simili, & consistorialiter emanatis, & sub quibuscumque clausulis, vinculis, & cauthelis quomodolibet factis, & confirmatis: quorum omnium, & singulorum tenores pro expressis haberi voluit, ad effectum, ut Civitates, Terræ, Castra, Casalia, Palatia, & alia bona hujusmodi, præviis eorum pro satisfaciendis ex illorum pretio creditoribus prædictis, sub certis modo, & forma tunc expressis, subhastatione, & deliberatione, semper & perpetuo penes illorum emptores, & eorum successores libera, & exempta remanerent, ac etiam regulæ de non tollendo jure quæsito plenissime, & latissime apostolica auctoritate derogavit: & successive mentem suam amplius declarando, Congregationi desuper institutæ, necnon cuilibet ex personis ipsius Congregationis, certo etiam tunc expresso modo deputato, ultra facultates jam concessas, ut in omnibus, & singulis causis super præmissis active & passive, ac alias quovis modo inter quascumque ex supradictis, vel eorumdem præmissorum occasione, etiam alias personas motis, & movendis, etiam prævia a pro tempore existente causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditore, & aliis quibuscumque Judicibus avocatione procedere, decreta facere, sententias ferre, mandata relaxare, eaque exequutioni demandare, aliaque circa præmissa necessaria, & opportuna facere summarie, manu regia, sola facti veritate inspecta, absque processu, ac tela judiciaria, necnon terminorum etiam substantialium observatione, singulis diebus, præterquam in honorem Dei feriatis, ac feriis indictis, & indicendis, non obstantibus, ac omni, & quacumque appellatione remota, procedere libere, & licite posset, facultatem concessit, prout in uno, seu pluribus ejusdem Prædecessoris Chirographis, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus emanatis, necnon Constitutione prædicta plenius continetur.

Moderatur Constit. Clementis VIII. quod in debitis contractis, post sex menses a die archiviationis Instrumentorum, ac vinculatione bonorum Baronum, & Domicellorum, non habeat locum ad favorem creditorum, etiam Privilegiatorum.

§.2. Nos matura deliberatione præhabita provide pensantes, quam justum, & rationabile, ac legibus consentaneum sit, ut supremæ Testatorum voluntates, contractus, investituræ, aliæque dispositiones quæcumque, quantum fieri potest, effectum sortiantur, & ut simplicitati, seu facilitati, qua dicti creditores bonam fidem Principum, & aliorum debitorum prædictorum sequuti sunt, exemplo prædicti Clementis Prædecessoris salubri aliquo temperamento consulendum, ita rationem potissimum ad hoc opportunam ineundam esse censuimus, ut inter eos, qui fideicommissa, prohibitiones, pacta primogenituras, aliaque præmissa, ac onera, & vincula prorsus ignorantes; & alios, qui illa scientes, sed fortasse nescire simulantes, nihilominus cum eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorumque successoribus supradictis remedio Constitutionis prædictæ freti contrahunt, distinctio fiat: quandoquidem illi commiseratione digni, isti vero, tamquam ultimas hominum voluntates eludere artificiose satagentes, dictæ Constitutionis beneficio, quo facilius ad pecunias, merces, & alia bona credendum inducuntur, indigni omnino censendi sunt. Proinde Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones, & Domicellos supradictos, qui debita quomodocumque contrahunt, ad fideicommissorum, prohibitionum, pactorum, primogeniturarum, aliorumque onerum, & vinculorum hujusmodi Instrumentorum desuper forsan editorum, ac penes se forsan secrete, & ad affectum personas de illis ignaras in sua nomina alliciendi retentorum manifestationem inducere volentes, ac Constitutionis, & Chirographorũ prædictorum totos, & integros tenores, etiam veriores, perinde ac si illi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes: Motu pari, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem prædictam, cum inde sequutis, ut præfertur, chirographis de cætero indebitis, quæ ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorumque successoribus hujusmodi post sex menses a die, quo fideicommissorum, prohibitionum, pactorum, contractuum, investiturarum, primogeniturarum, aliorumque onerum, vinculorum, & dispositionum tam hactenus institutorum, quam imposterum perpetuis futuris temporibus instituen. Instrumenta, seu documenta in Archivio nostro Urbano exhibita; necnon bona in eis obstricta, vel vinculata, indicata, & in eodem Archivio descripta fuerint, computandos, quovis modo, & ex quacumque causa, seu occasione imposterum contrahentur, etiamsi creditores prædicti Pupilli, Viduæ, Societates, Collegia, Confraternitates, & alia loca pia quovis nomine nuncupata, & quantumvis exempta, ac etiam dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aut aliàs quantumvis privilegiati, & speciali nota digni existant, & quacumque etiam regali, imperiali, seu alia præfulgeant dignitate, locum non habere debere, eadem apostolica auctoritate, tenore præsentium, decer-

cernimus, & declaramus: ac Constitutionem prædictam cum inde secutis chirographis, in hac parte dumtaxat, itaut pro debitis post sex menses a die factæ archiviationis fideicommissorum, prohibitionum, investiturarum, contractuum, primogeniturarum, & aliorum præmissorum, ad Civitatum, Terrarum, Castrorum, Casalium, & aliorum bonorum fideicommissis, prohibitionibus, pactis, primogenituris, aliisque oneribus, & vinculis hujusmodi, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet obnoxiorum, seu tamquam talia ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorumque successoribus hujusmodi possessorum, & obtentorum, subhastationem hujusmodi, ac venditionem, & pretii consignationem nullo modo deveniri possit, etiam perpetuo moderamus, corrigimus, & limitamus.

Ampliat Constitut. Clem. ad alios casus hic expressos.

§.3. Et nihilominus, quod si novum debitum, etiam elapsis dictis sex mensibus archiviationem, indicationem, & descriptionem hujusmodi subsequen., ad effectum antiquum debitum extinguen., reportata per novum Creditorem jurium cessione creari contigerit; Constitutio prædicta, cum inde sequutis chirographis, quoad novum debitum hujusmodi, prout etiam ne publica fides eludatur, quoad loca Montium, tam hactenus erecta, quam pro tempore erigen., etiamsi illorum erectiones, quas imposterum, nisi sufficienti assignatione, & pensata qualitate, & quantitate bonorum, quatenus opus sit, cautione tam pro fructibus, quam pro sorte principali datis, & concurren. urgentissimis causis, ac de consensu ad successiones, fideicommissa, & primogenituras vocatorum, & in eisdem, ac aliis præmissis quomodocumque interesse habentium consensu, ac illa pro tempore consequi, & obtinere debentium evidenti utilitate, concedere nullo modo intendimus: & aliàs a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus, quos in eamdem sententiam ituros arbitramur, per subreptionem, & obreptionem emanatas, & extortas, nullas, & nullius roboris, ac momenti fore, esse, & censeri, nullique suffragari posse, & debere, ac si concessæ non essent, etiam decernimus: in dicto Archivio non annotatæ, neque præsentatæ fuerint, in omnibus, & per omnia locum habere, & servari debere: necnon quod pro omnibus, & singulis quomodocumque creatis, & undecumque provenien. debitis, eorumque satisfactione super omnibus bonis cujuscumque generis non vinculatis, sed liberis, ac etiam super bonorum vinculatorum, etiam in Archivio descriptorum, ad eos, qui contraxerunt debita spectan. fructibus eorum vita durante, juxta juris communis dispositionem, sed & pariter super ipsis bonis vinculatis, & ut præfertur, descriptis: siquidem debita fuerint de Sedis Apostolicæ licentia cum derogatione vinculorum hujusmodi contracta, in vim dictæ Constitutionis, & juxta illius formam procedi possit, & debeat: eamdemque Constitutionem, & Chirographa, pupillos, & alias omnes personas, quantumvis privilegiatas prædictas non solum active, sed etiam passive, in prædictis Constitutione, & Chirographis compræhensas fuisse, & comprehendi debere, eisdem auctoritate, & tenore similiter declaramus, & decernimus.

§.4. Sicque, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, aliosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Prolegatos, dictæque Sedis Nuncios, & causarum Curiæ Cameræ præfatæ generalem Auditorem, ac Thesaurarium, & Præsidentes Clericos; sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus. Contra hanc formam judicari prohibet.

§.5. Non obstante piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de rebus interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernen. in eadem Camera registran., & insinuan., ac prædicta Clementis, cui quoad partem, ut præfertur moderatam, correctam, & limitatam, necnon Chirographis prædictis, illis aliàs semper, & perpetuo in suo robore permansuris, specialiter, & expresse, Motu, scientia, & potestatis plenitudine hujusmodi, harum serie derogamus; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædecessor in dicta ejus Constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§.6. Ut autem in bonis vinculatis succedere debentium, & aliorum quorumcumque indemnitati facilius consulatur: volumus, & statuimus unicuique, etiam interesse non habenti, cuilibet videlicet de populo licere fideicommissa, ac cujuscumque tenoris vincula, aliaque præmissa in Archivio prædicto exhibere, & bona vinculata indicare, ac describi facere, & talem exhibitionem, indicationem, & descriptionem pro debitis factis per sex menses exinde subsequen. etiam ab iis, qui exhibitionem, indicationem, & descriptionem facere non curaverint, ad effectum præmissorum sufficere. Itaut semel factę exhibitio, indicatio, & descriptio semper, & in futurum perpetuis futuris temporibus contra quoscumque interesse habentes suffragentur. Providet ne vocati ad successionem bonorum vinculatorum, damnum aliquod patiantur.

§.7. Necnon dilectum filium modernum, & pro tempore existentem dicti Archivii Conservatorem ad librum particularem, in cujus una nomina, & cognomina fidei, committentium, & alias disponen. in altera vero partibus loca nominatim, & bona fideicommissis, & aliis vinculis supposita fideliter, sub literis Alphabeti adnotata reperiantur, palam, & publice habendum, Injungit onus Conservatori Archivii pro commoditate habentium interesse.

ac tam

ac tam illum, quam omnia, & singula Instrumenta, Testamenta, & alia præmissa concernen. in dicto Archivio nunc, & pro tempore insituata, seu ad custodien. tradita, indicata, & descripta, omnibus, & singulis de illis notitiam habere, eaque legere volentibus exhibentibus, & illorum copiam petentibus concedendum, competenti mercede respective recepta, omni mora, & dilatione postpositis, teneri.

Mandat publicari in Urbe, & publicationi hujusmodi vim tribuit personalis omnium intimationis.

§.8. Utque præsentes, & in eis contenta ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, mandamus, quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis fidem dari præcipit.

§.9. Utque illarum transumptis etiam impressis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem superaddit.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam decretorum, declarationum, moderationis, correctionis, limitationis, derogationis, voluntatis, statuti, & mandati nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 13. Septem. 1631. An.IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimoprimo, Idibus Septembris Pontificatus nostri Anno Nono.

Publicatio in Urbe.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi 1731. Indict. 14. die vero 22. Mensis Septembris Pont. autem Sanct. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi Anno Nono, retroscriptæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ, fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem per aliquod temporis spatium earumdem Literarum Originalibus appensis, deinde amotis, illorumque postea exemplaribus ibidem relictis affixis per me Joseph Masseum Romanum S. D. N. Papæ Curs.

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

CCCLXXXIII.

Mandatum Cardinali Legato Ferrariensi de restituendis Obsidibus a Ferdinando Imperatore datis, juxta Capitulationem Cherasci.

Ex regest. in Secret. Brev.

Dilecto filio Nostro Joanni Baptistæ Titulo Sancti Sylvestri in Capite Presbytero Cardinali Pallotto nuncupato in Civitate, & Ducatu nostris Ferrarien. nostro, & Apostolicæ Sedis de latere Legato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Facti series.

§.1. Cum sicut ex literis dilecti filii nobilis viri Caroli Mantuæ Ducis, ad nos sub die vigesima præsentis mensis Septembris, Goiti datis, Civitas Mantuana pro complemento exequutionis eorum, de quibus in Capitulatione Cherasci convenit, a Ministris charissimi in Christo filii nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi Ministris dicti Caroli Ducis sub eadem die 22. mensis Septembris restituta, seu consignata fuerit, dictusque Carolus Dux etiam contrasigna, de quibus pariter convenerat, miserit, & illa eis, quæ ipse ad nos antea miserat, concordare repererimus, prop截eaque omnia, & singula, de quibus in dicto loco Cherasci sub die 19. Junii ultimo convenerat, quoad præmissa ex parte dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi adimpleta sint, pro quibus secure exequutionem demandandis dilecti filii Colonelli Octavius Piccolomineus, Baro Joannes Baptista Ecclesia, & Vicecomes Wisseben., ejusdem Ferdinandi Regis in Imperatorem Electi Cubicularis, Obsides Nobis dati fuerunt, suis loco, & tempore restituendi, Tibi vero per nostras in simili forma Brevis expeditas Literas, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, injuxerimus, ut Obsides hujusmodi reciperes, nonnisi sub certis modo, & forma tunc expressis restituendos;

Mandatum, de quo in Rubrica.

§.2. Nos præmissis attentis, & in vim Capitulorum, de quibus, ut præfertur, convenit Obsides prædictos libertati restituendos esse censentes, circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, ut statim acceptis præsentibus, Obsides prædictos plena libertate dones, illisque, & eorum cuilibet, quo sibi placuerit, eundi, facultatem concedas.

Cum facultatibus opportunis.

§.3. Volumus autem, ut super prædictorum Obsidum liberatione, cum præsentium, ac omnium, & singulorum aliorum, quæ pro præmissis rite, & recte peragendis necessaria, & opportuna fuerint insertione publicum instrumentum confici, & celebrari cures.

Dat. die 24. Septem. 1631. An.IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Septembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CCCLXXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Idem Mandatum de restituendis Obsidibus datis a Rege Galliarum.

Dilecto filio nostro Joanni Baptistæ tit. Sancti Sylvestri in Capite Presbytero Cardinali Palloto nuncupato in Civitate, & Ducatu nostris Ferrarien., nostro, & Apostolicæ Sedis de latere Legato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili salutem, & apostolicam benedictionem.

Adimpletis per Galliarum Regem conventionibus Cherasci nitis,

§.1. CUm, sicut ex Literis dilecti filii Nobilis viri Victoris Sabaudiæ Ducis ad nos sub die vigesima præsentis mensis Septembris Moncalerii datis, accepimus, oppida, sive loca, de quibus in Capitulatione Cherasci convenit, a Ministris charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi dicto Victorio Duci, sive ejus Ministris restituta fuerint, dictusque Victorius Dux etiam contrasigna, de quibus pariter convenerat, miserit, & illa eis, quæ ad Nos antea miserat, concordare repererimus, proptereaque omnia, & singula, de quibus in dicto loco Cherasci sub die 19. Junii ultimo convenerat, quoad præmissa ex parte dicti Ludovici Regis adimpleta sint, pro quibus secure exequutione demandandis, dilecti filii Marchio de Tavans Marescialłus Campi, Marchio de Nerestan. Colonellus unius Regimenti, & Baro de Aiguebona etiam Colonellus unius Regimenti, & Gubernator de Brianzon. pro eodem Ludovico Rege Obsides Nobis dati fuerunt, suis loco, & tempore restituendi; Tibi vero per nostras in simili forma Brevis expeditas literas, quarum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus injunxerimus, ut Obsides hujusmodi reciperes nonnisi sub certis modo, & forma tunc expressis restituendos.

Pontifex Cardinali Palloto ut Obsides ei restituat, mandat.

§.2. Nos, qui per alias nostras in simili forma Brevis expeditas Literas tibi injunximus, ut Obsides pro charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Rege in Imperatorem electo similiter datos plena libertate donares, postquam adimpleta fuerant quæ ex parte dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem Electi adimplenda erant præmissis attentis, & in vim Capitulorum, de quibus, ut præfertur, convenit primodictos Obsides pro dicto Ludovico Rege datos libertati etiam restituendos censentes, Circumspectioni tuæ per præsentes injungimus, ut statim acceptis præsentibus etiam Obsides prædictos pro dicto Ludovico Rege, ut præfertur, datos plena libertate dones illisque, & eorum cuilibet, quo tibi placuerit eundi facultatem concedas.

Cum opportunis cauthelis.

§.3. Volumus autem, ut super prædictorum Obsidum liberatione cum præsentium, ac omnium, & singulorum aliorum, quæ pro præmissis rite, & recte peragendis necessaria, & opportuna fuerint insertione publicum instrumentum confici, & celebrari cures.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Septembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Dat. die 27. Septem. 1631 An. IX.

CCCLXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Facultas Christianissimo Regi Franciæ perpetuo Administratori Militiæ Ordinis Sancti Spiritus Statuta pro illius prospero regimine necessaria, & utilia edendi, corrigendique, & immutandi.

Charissimo in Christo filio nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

MAjestatis tuæ votis, quæ ex Catholicæ Religionis zelo prodire conspicimus libenter annuimus.

Facultates Regi Franciæ concedit, quas magis expedire ipse judicaverit.

§.1. Hinc est, quod Nos supplicationibus ejusdem majestatis tuæ, quæ militaris Ordinis Sancti Spiritus perpetuus Administrator existit, nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Tibi, & pro tempore existenti dicti Ordinis Administratori, seu magno Magistro, ut quæcumque statuta prædicti Ordinis, prout rerum, & temporum qualitas, & ratio exegerit, ac Tibi, & Administratori, seu magno Magistro pro tempore existenti expediens videbitur corrigere, seu in meliorem formam reducere, reformare, alterare, mutare, & interpretari, ac alia dicti Ordinis, illiusque Militum, rerum, & bonorum prosperum statum, regimen, & gubernium, felicemque directionem, & administrationem concernentia, ac alias Ordini, & Militibus prædictis necessaria, & utilia, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis non contraria de novo, ac ex integro condere, edere, & facere libere, & licite possis, & valeas, ac possit, & valeat, plenam, & liberam facultatem, & licentiam, ac auctoritatem apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Derogat obstantibus.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Dat. die 8. Novem. 1631 An. IX.

Quod

CCCLXXXVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Quod Rex Christianissimus Administrator Ordinis Militaris Sancti Spiritus, etiam Exteros ad dictam Militiam admittere possit, & tam ipse, quam alii ejusdem Militiæ Milites Sacramentum Eucharistiæ infra Octavam ante generalem Congregationem, & ad habitum admissionem, sumere debeant.

Charissimo in Christo filio nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Expositio nomine Francorum Regis.

§.1. Majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, quod statutis Militaris Ordinis Sancti Spiritus, cujus majestas tua perpetuus Administrator esse dignoscitur, inter alia cautum est, ne exteri, qui habilitati, & Regni Franciæ incolæ non sunt, in Milites dictæ Militiæ recipiantur, die vero Generalis Congregationis dicti Ordinis, quando etiam aliquis ad habitus, per ejusdem Militiæ Milites gestari soliti, susceptionem admittatur, ut tam Majestas tua, quam Officiales dicti Ordinis, & Milites, & quisquis ad habitum admittitur, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere teneatur.

Petitio ipsius Regis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Majestas tua, quæ sicut, & prædicti Officiales, ac Milites statuta hujusmodi observare voto, & juramento se astrinxerunt, ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholicæ Fidei exaltationem dictum Ordinem etiam extra Regnum Franciæ longius diffundi, & in exteros fidei prædictæ zelo conspicuos, ac alias juxta ejusdem Ordinis statuta qualificatos extendi posse plurimum desideret. Cumque etiam dicto die generalis Congregationis, & admissionis ad habitus susceptionem, aliis negotiis, & Officiis magna cum mentis agitatione potius, quam orationi, & spirituali contemplationi vacari soleat, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum aliquot diebus ante longe majori cum reverentia, & spirituali fructu sumi posset. Idcirco eadem Majestas tua Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis de benignitate apostolica providere dignaremur.

Relaxatio Voti, & Juramenti, quo Officiales, & Milites se adstringerunt.

§.3. Nos igitur, qui illa quæ ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholicæ Fidei exaltationem cedunt, ac fidelium devotionem augent, ejusdem Sancti Spiritus gratia suffragante promovere desideramus, Ordinis prædicti propagationi, & Militum ejusdem animarum saluti quantum cum Domino possumus consulere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Votum, & juramentum prædicta illis in cæteris omnibus in iis contentis, firmis remanentibus, auctoritate apostolica tenore præsentium relaxamus.

Quod Milites nullum juramentum emittant.

§.4. Utque Majestas tua, & prædicti Officiales, ac Milites, exteros etiam non habilitatos, nec Regni Franciæ Incolas, Catholicos tamen, & gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, dicto statuto non obstante, in Milites dictæ Militiæ admittere, illique admitti, dummodo tamen in eorum admissione, aut alias quandocumque, qui non Majestatis tuæ, sed aliorum Principum, aut Dominorum Subditi, & Vassalli existent, votum aliquod, aut juramentum non emittant, aut præstent, quod potestati, aut superioritati, vel jurisdictioni, aut alio cuicumque juri Principum, seu Dominorum, quorum Subditi, aut Vassalli erunt, quomodolibet adversetur, libere, & licitè possint.

Sed tamen, ut infra octavam præcedentem suam admissionem Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento se reficiant.

§.5. Necnon, ut Majestas tua, Officiales, & Milites prædicti, & quisquis ad dictæ Militiæ habitus susceptionem admittatur, non ipso die Congregationis Generalis, & quo habitum suscipit, sed infra Octavam præcedentem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum suscipere valeant, & teneantur (ita tamen, ut ante diem Congregationis, & admissionis ad habitum hujusmodi tam Officiales, & Milites, quam ad habitum admittendi, se prædictum Sacramentum infra dictum tempus suscepisse legitimè ostendant) eadem auctoritate concedimus, & indulgemus, & votum, ac juramentum prædicta ad hunc effectum commutamus, & pariter relaxamus, ac statuimus, & ordinamus.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus præmissis, ac dictæ Militiæ statutis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Novem. 1631 An.IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1631. Pontificatus nostri Anno Nono.

CCCLXXXVII.

Quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & imposterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprahendant, nisi illi specialiter excipiantur.

Inquisitorum hæreticæ pravitatis facultas est amplissima, & quod in causis Fidei possint procedere contra quoscumque etiam exemptos, ac eligere etiam Regulares, qui aliàs in seculo Notarii fuerunt, in Notarios pro prædictis causis, concessit Alex. IV. Constitut. LVI. Ne commissæ. *Tom. III. fol,* 395. *Necnon Religiosorum quomodolibet privilegiatorum de hæresi culpabilium (dummodo ab eorum Superioribus non sint præventi) causas cognoscere, ac punire posse voluit Pius Quartus Constit. LX.* Pastoris. *Tom. IV. Par. II. fol.* 110. *Et postremo Paulus V. revocavit facultates Superioribus quorum-*

quorumcumque Ordinum concessas cognoscendi causas suorum subditorum, ad Officium S. Inquisitionis quomodolibet pertinentes in Constit. XLVIII. Romanus Pontifex. *Tom.V. Par.III. fol.*227.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Multi Religiosi prætendebant non derogari eorum privilegiis per Constit. generales.

CUM sicut accepimus, Sancti Benedicti, Cistercien., Præmonstraten., Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. Societatis Jesu, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu privilegiorum, & indultorum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac Sancta Sede Apostolica, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum, in Constitutionibus generalibus a Nobis, & dicta Sede hactenus editis, & de cætero edendis se minime compræhendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, individua, & expressa mentio fiat.

Pont. declarat hujusmodi Const. hactenus editas afficere quoscumque regulares, præcipue in concernentibus fidē catholicam, & sanctæ Inquisitionis Officium.

§.1. Nos, qui inter gravissimas, multiplicesque apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio jugiter incumbimus, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, catholica fides ubique gentium conservetur, & propagetur, opportunæ dispositionis ministerio providere volentes, ac ambiguitates, & dubia de medio tollere cupientes, ut tot, tantæque Constitutiones generales a Nobis, & hac Sancta Sede, & præsertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiusque propagationem, & Officii Sanctæ Inquisitionis contra hæreticam pravitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugiis, & impedimentis, ad majorem Dei gloriam, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem, debitum, ut par est, sortiantur effectum: necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusvis clausulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinariis, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque causa concessorum, etiamsi in corpore juris clausa sint, tenores, præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine; quod quævis generales Constitutiones, dispositiones, & Ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusque propagationem, & sanctæ Inquisitionis Officium præfatum, præsertim quoad ea, quæ in Congregationibus Sancti Officii, & de Propaganda Fide coram Nobis tractari solent, hactenus editæ, omnes, & singulos, tam Sancti Benedicti, Cistercien., Præmonstraten., Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen., & Societatis Jesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omnino compræhendat, perinde ac si præfati, & alii quantumlibet privilegiati, in eis nominatim expressi fuissent.

Ac etiam edendis Constitut. subjacere decernit.

§.2. Edendæ vero imposterum per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, tam in favorem præfatæ fidei catholicæ, illiusque propagationis, & Sancti Officii Inquisitionis præfatæ, quam super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes hujusmodi similiter omnino compræhendant præfatos eorumdem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores; nisi in edendis Constitutionibus hujusmodi specialiter, & expresse excipiantur, etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisque privilegia, gratiæ, & indulta a Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, & consistorialiter, etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, & aliàs quomodolibet concessa respective sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minime compræhendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

Hanc declarationem clausulis præservativis munit

§.3. Præsentes vero Literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo, quod Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum hujusmodi professores, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis etiam, quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet facien. compræhendi, sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere,

nere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere.

Contraria tollit. §.4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Hujus transumptis credi jubet, & publicat. in Urbe omnes ligare statuit. §.5. Non obstantibus regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum, tam Sancti Benedicti, Cistercien., Præmonstraten., Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen., & Societatis Jesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis, locis, regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addidit. §.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Quodque eædem præsentes Literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quinta Novembris 1631. Pontificatus nostri Anno Nono.

Dat. die 5. Novem. 1631. An. IX.

Die, & anno supradicto affixæ, & publicatæ fuerunt supradictæ Literæ ad valvas Curiæ, & Cameræ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum, SS. D. N. Papæ Cursorem.

CCCLXXXVIII.

Quod in Ecclesia Sancti Jacobi Nationis Hispanorum de Urbe celebrari possit Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, etiamsi in Dominica secunda Adventus venerit, sub Ritu duplicis primæ Classis.

Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis disputationem prohibuere Pius V. Constit. LVIII. Super speculam. *Tom. IV. Par. III. fol.* 138. *Paulus V. Const. CCLXII.* Regis pacifici. *Tom. V. Par. IV. fol.* 209. *Et Gregor. XV. Constitut. LXVIII.* Sanctissimus. *Tom. V. Par. V. fol.* 45.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Sanctæ, & Immaculatæ Virginis Genitricis Dei Mariæ omni laude dignissimæ cultum, & venerationem augere desiderantes, pia Christifidelium in id tendentia vota ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis.

Causa hujus Constit. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Administratores Ecclesiæ, & Hospitalis Sancti Jacobi Nationis Hispanorum de Urbe, quod ipsi pro eo præcipuo, quem universa Natio hujusmodi erga Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis gerit devotionis affectu, Festum hujusmodi quotannis in prædicta Ecclesia solemniter celebrare consueverunt.

Concedit prout in rubrica. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Administratores prædicti cupiant Festum hujusmodi, quod quandoque in secundam Dominicam Adventus incidit, sub Ritu duplici primæ Classis celebrare posse, proindeque sibi per Nos de opportuna ad hoc licentia provideri: Nos piis dictorum Administratorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humi-

humiliter porrectis inclinati, eisdem Administratoribus nunc, & pro tempore existentibus, quod de cætero in dicta Ecclesia Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hujusmodi, etiam ipsa secunda Dominica Adventus, cum in illam inciderit, sub Ritu duplicis primæ Classis, juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani, celebrare libere, & licite valeant, cum hoc tamen, quod in Missis, tam privatis, quam solemnibus, & in utriusque Vesperis fiat commemoratio de Feria currenti, & cum in Dominicam inciderit, de ipsa Dominica, cujus etiam Evangelium legatur in fine, apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam concedimus, & impertimur.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 26. Novem. 1631. An. IX. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 26. Novembris 1631. Pontificatus nostri Anno Nono.

CCCLXXXIX.

Ex regest. in Secret. Brev. Jubilæum universale ad divinam opem implorandam in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium. SUpplici Christifidelium voce clamavimus ad Dominum, & clamore perseveramus non modicam in Italiæ calamitatibus divinæ clementiæ consolationem percipientes: Nostris tamen Ecclesiæ Catholicæ periculis imminentibus in Germania, præsertim bellici tumultus impetu, & perniciosa hostium orthodoxæ fidei majus in dies robur invasione sumente, præcipuis eumdem Dominum, qui dives est in misericordia, precibus adire decrevimus, ut complacitior sit adhuc, & Religionem Catholicam a malis penitus eximere dignetur. Imprimis igitur per accuratam peccatorum expiationem contrito corde pœnitentiam agentes eleemosynis, & jejuniis vires orationis augeamus, & iram placare conemur ejus, qui benigne Nos arguit, & spem salutis præbet dicens: *convertimini ad me, & ego convertar ad vos*. Quocirca, ut quantum cum Domino possumus, fideles ad hæc alacrius peragenda invitemus, pro nostro pastoralis officii munere ex solemni ipsius Ecclesiæ ritu, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum licet nullis nostris meritis a Domino dispensatores constituti sumus, proferre, & largissime erogare deliberavimus.

Christifideles ad infrascripta peragenda adhortatur. §.1. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus christifideles tam in Alma Urbe nostra, quam alibi ubique locorum constitutos, apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & in Domino hortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, ac ad totius consolationis Deum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem catholicam protegere ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac præcipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur.

Iis, qui præscripta hic opera Romæ peregerint, Indulgentias infrascriptas concedit. §.2. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus per abundantiam gratiæ suæ contulit, universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemnibus Processionibus, quæ ab Ecclesia Beatæ Mariæ de Anima nuncupat. ad Basilicam Principis Apostolorum die Mercurii, & ab eadem Ecclesia, ad Ecclesiam Lateranen. die Veneris, necnon ab eadem Ecclesia Sanctæ Mariæ de Anima ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe die Sabathi præsentis hebdomadæ, per universum Clerum ejusdem Urbis respective fient, interfuerint, aut qui eadem præsenti, vel immediate sequenti hebdomada easdem Basilicas, & Ecclesias saltem semel visitaverint, ibique devote ut supra Deum oraverint, nec non feria quarta, & sexta, ac Sabatho ejusdem præsentis, vel sequentis hebdomadæ jejunaverint, & peccata sua confessi fuerint, atque in primo die Dominico, vel secundo, seu altero alio dictarum hebdomadarum die Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint.

Quæ extra Urbem Romam peragenda sint, designat. §.3. Cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & Locis, qui Processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ Literæ devenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint, vel Ecclesias per eosdem signandas, saltem semel visitaverint, ibiq; ut supra Deum oraverint, ac feria quarta, sexta, & Sabatho alterius ex duabus hebdomadis prædictis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sacra Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supradictis peractis, & loco interventus in Processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci ejus-

ejusdem domicilii eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Eadem pietatis opera legitime impeditis a Confessario commutari posse sinit.

§.4. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quam religiosis secularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut Confessarius, quem, ut infra, elegerint eis prædicta omnia, & singula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Cuicumque Confessarium sibi eligendi facultatem facit.

§.5. Cupientes autem omnes Christifideles participes fieri hujus prætiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus, tam laicis, quam ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum confessarium, tam secularem, quam cujusvis Ordinis regularem, ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum (non tamen a crimine hæresis) absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet, in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Qui a casibus reservatis absolvat.

Præsentes ubique locorum publicari mandat.

§.6. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorum Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, ac Cleris, & Populis sibi subjectis solemnes Processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, Ecclesiasque visitandas designent.

Nonnulla a Confessariorũ facultatibus excipit.

§.7. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ. Neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contraria tollit.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, & Congregationibus, atque Institutis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§.9. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 15. Decem. 1631. An.IX.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Decembris 1631. Pontificatus nostri Anno IX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

CCCXC.

Erectio Collegii in Urbe pro decem Monachis Ordinis S. Basilii.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter gravissimas, multiplicesque curas, quibus in militantis Ecclesiæ regimine, juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium jugiter premimur, ad ea libenter intendimus, per quæ Ordo Sancti Basilii, cujus dum in minoribus constituti eramus Protectoris munere apud Sanctam Sedem Apostolicam eam functi sumus, uberiores in eadem Ecclesia quotidie fructus proferre valeat.

Erectio Collegii pro Monachis S. Basilii, in quo decem esse debeant Collegiales

§. 1. Quapropter existimantes per unius Collegii dicti Ordinis in Alma Urbe nostra erectionem, eidem Ordini non parum utilitatis, ac commoditatis, & decoris allatum iri; idcirco motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, in Alma Urbe prædicta, ac loco congruo, & decenti per ipsius Ordinis Superiores eligendo, & acquirendo, unum Monachorum dicti Ordinis Collegium pro decem Collegialibus dicti Ordinis professoribus, ultra Superiorem, Confessarium, & Repetitorem, in quo etiam ejusdem Ordinis Procurator cum provisionibus ab eodem Ordine ei assignatis residere tenebitur, ex quibus quidem Collegialibus, quatuor perpetuo ex Provincia Siciliæ, & tres ex Regno Neapolitano, ac reliqui tres ex aliis Nationibus arbitrio Superiorum dicti Ordinis esse debeant, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Taxam pro hujus Collegii dote imponit.

§. 2. Mandantes propterea, ut pro ipsius Collegii, seu illius partis dote, una taxa, seu contributio super ejusdem Ordinis Monasteriis Citramontanis modo, & forma infrascriptis imponatur, videlicet, ut Provincia prædicta Siciliæ expensas pro sex Collegialibus ad rationem septuaginta scutorum monetæ Romanæ pro quolibet ex dictis Collegialibus hic Romæ ab omni onere, seu gravamine liberorum, immunium, & exemptorum persolven., Provincia vero Calabriæ expensas pro aliis tribus Collegialibus ad eamdem rationem septuaginta scutorum similium pro quolibet; pro sustentatione autem aliarum personarum dicti Collegii, ac ipsius expensarum supportatione, duo ejusdem Ordinis Neapolitan. scilicet, & Cryptæ Ferratæ Provinciæ Romanæ Monasteria, ad rationem septuaginta scutorum pro quolibet Monasterio contribuant, quæ quidem contributiones hic in Urbe liberæ, immunes, & exemptæ, & anticipatę in duobus terminis videlicet Domini nostri Jesu Christi, ac Sancti Joannis Baptistæ Nativitatum festivitatibus, prævia illarum transmissione persolvantur.

Spolia Monachorum, redditusque Monasterii Sancti Pantaleonis eidem addicit

§. 3. Insuper spolia Monachorum dicti Ordinis in omnibus illius Monasteriis in Italia, & Insulis ei adjacentibus pro tempore decedentium, quandoquidem ea per decreta diversorum Capitulorum Generalium ejusdem Ordinis Monasterio Sancti Pantaleonis de Urbe applicata sunt, necnon redditus, qui ex affictibus Domorum ad dictum Monasterium Sancti Pantaleonis hujusmodi spectantium, aut ex investimento prætii earumdem Domorum, si vendantur, faciendo percipiantur, eidem Collegio, pro ejus dote, ita quod liceat Superioribus, & Collegialibus dicti Collegii ea omnia percipere, exigere, & levare, ac in dicti Collegii usus, & utilitatem convertere, eaque per suos Officiales administrare, etiam perpetuo, auctoritate, & tenore prædictis applicamus, & appropriamus.

Exequutio Provinciali, & Definitoribus demandata.

§. 4. Mandantes propterea dilectis filiis Provinciali, ac Definitoribus prædictarum Siciliæ, & Calabriæ Provinciarum, ut dictas contributiones per Monasteria suarum Provinciarum proportionabiliter repartiantur, ac tam ipsis Monasteriis, quam duobus Abbatibus Monasteriorum prædictorum Neapolitan., & Cryptæ Ferratæ, ut ratam se tangentem suis temporibus ad Urbem, ut præfertur, transmittant.

Clausulæ.

§. 5. Ac decernentes præsentes Literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, ad id vocati, & auditi non fuerint, aut ex quacumque alia causa quantumvis legitima, & juridica, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, aut in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, nullatenus posse, sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac dicto Collegio plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat obstantibus.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, Ordinis, Provinciarum, & Monasteriorum prædictorum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tęnoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præd. Const. Commendatariis non præjudicant.

§. 7. Per præsentes autem, contributionibus Commendatariis Monasteriorum dicti Ordinis debitis nullo modo præjudicare intendimus.

Da-

Dat. die 17. Decem. 1631. An. IX. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decimaseptima Decembris 1631. Pontificatus nostri Anno Nono.

CCCXCI.

Extensio Constitutionis Gregorii XV. revocatoriæ omnium concessionum vivæ vocis oraculo factarum, præter S.R.E. Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas.

Hanc revocationem factam a Gregorio XV. habes inter ipsius Const. num. LXIII. Romanus Pontifex, *Tom. IV. Par. V. fol. 37.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregor. XV. edidit Const. de hac materia indicatam in 2. Rubr. §. 1. Aliàs fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus ex privilegiis a Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpenumero concessis obviam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequentis, videlicet: Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ, &c. *Omittitur residuum, quia est cit. in Rubr.*

Quam hic Pontifex extendit, ut in Rubr. §. 2. Cum autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam a S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ ecclesiasticæ detrimentũ exequutioni demandari: idcirco, quantum cum Domino possumus his, & aliis malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi mature discutiendum commisimus, omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices Prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive secularibus, sive regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis quacumque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, apostolica auctoritate, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, ut præsentes Literæ omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, sub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut infra tres menses proximos a die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorumdem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, de eisdem præsentibus Literis certiores faciant, earumdemque præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, ut easdem præsentes subditis suis, ut moris est publicent. Publicari a Superioribus Ordinum jubet.

§. 4. Decernentes præsentes Literas etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Clausulas præservativas addit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 6. Non obstantibus præinsertis Literis hujusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam regula nostra de non tollendo jure quæsito, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet con- Contraria removet.

concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat. §.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentes Literæ, sive illarum exempla ad valvas Basilicarum prædictarum, & in acie campi Floræ hujusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. die 20. Decem. 1631. An.IX. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri Anno IX.

Publicatio in Urbe. *Die & anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum, SS. D. N. Papæ Cursorem.*

CCCXCII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Declaratio super nominatione Judicum pro cognitione Causarum inter Archiepiscopum Elboren., & Ordines Militares Portugalliæ vertentium.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Recenset Literas aliàs emanatas. §.1. Aliàs a Nobis emanarunt Literæ Majestati tuæ directæ tenoris subsequentis, videlicet a tergo Charissimo &c. sub dat. 26. Maii 1626. -- *Tenor autem ipsarum Literarum omittitur, quia jam sunt suo ordine.*

Dubium: an impedito aliquo ex tribus, ab Archiepiscopo acceptis JudicibusRex alium ejus loco possit nominare. §.2. Cum autem, sicut Majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, eadem Majestas tua vigore literarum præinsertarum sex Commissarios hujusmodi nominaverit, ex quibus dictus Archiepiscopus tres recusavit, reliqui vero tres cognitionis causarum, & differentiarum hujusmodi vacent, a nonnullis autem dubitetur, an deficiente, vel impedito aliquo ex tribus judicibus, seu Commissariis hujusmodi, Majestas tua alium loco Judicis, seu Commissarii hujusmodi deficientis, vel impediti, nominare possit, & propterea tam Majestas tua, quam Archiepiscopus prædictus dubium hujusmodi opportunæ declarationis nostræ ministerio de medio removeri desiderent.

Nominatio Judicum ab ipso Rege facienda. §.3. Nos omnem dubitandi materiam tollere, ac ne causarum hujusmodi expeditio propterea differatur, providere volentes, supplicationibus tam Majestatis tuæ, quam dicti Archiepiscopi nominibus, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Quod Majestas tua in locum cujuslibet ex dictis Judicibus, seu Commissariis pro tempore deficien., seu impediti, duos alios juxta formam præinsertarum Literarum qualificatos, quorum unum dictus Archiepiscopus suspectum allegare possit, alter vero cognitioni dictarum causarum juxta formam dictarum Literarum incumbat, ita quod amplius recusari nequeat, sed dictas causas cum aliis Judicibus, seu Commissariis cognoscat, & juxta præinsertarum Literarum formam, & tenorem terminet, etiamsi cesset impedimentum Judicis, in cujus locum nominatus fuerit, quodque similiter deficientibus, seu impeditis duobus ex dictis Judicibus, Majestas tua alios quatuor, ut præfertur, qualificatos, quorum duos dictus Archiepiscopus recusare possit, & deficientibus, seu impeditis tribus Judicibus, seu Commissaris prædictis Majestas tua, sex, ut præfertur, qualificatos, quorum tres dictus Archiepiscopus recusare possit, alii vero tres easdem causas juxta præinsertarum Literarum formam, & tenorem cognoscant, & terminent, nominare libere, & licitè possit, & valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Alia Decreta. §.4. Decernentes, quod deficiente, seu impedito uno ex dictis tribus Judicibus, & donec in ejus locum alius non subrogabitur, alii duo processus causarum hujusmodi in forma juris fabricare possint, quodque in ferendis dumtaxat sententiis definitivis, omnes tres Judices, seu Commissarii hujusmodi necessario intervenire debeant, id vero, quod ex pluralitate votorum judicatum fuerit, pro terminato, & stabilito habeatur; ac declarantes mentis nostræ esse, ut tres dumtaxat Judices, seu Commissarii hujusmodi causas prædictas cognoscant, ac terminent, etiamsi in præinsertis literis Tibi sex nominandi, dicto autem Archiepiscopo tres ex illis recusandi facultatem concesserimus;

Clausulæ. §.5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.6. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub

Dat. die 20. Decem. 1631. An.IX. sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CCCXCIII.

Notarii extra Urbem creandi, antequam officium Notariatus exercere incipiant, examini se subijcere debent sub pœna nullitatis, & falsi.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Ratio Pastoralis officii sollicitè vigilare Nos admonet, ut ad publica munia, præcipuè verò nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum, interesse concernentia exercenda viri præficiantur idonei, qui fide, doctrina, & experientia commendabiles sustinendo oneri sibi credito pares existant.

Gubernatores Civitatum occasione prohibitionis jam per Card. Camerarium factæ ne Notarii officium exercerent nisi prævio examine creaverant nonnullos Notarios. §.1. Hinc est, quod Nos, qui hodie accepto, quod post erectionem, & Constitutionem Archiviorum per fel. rec. Sixtum Papam V. Prædecessorem nostrum in quibusvis statûs Ecclesiastici Nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediate, & immedi te subjecti Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & aliis locis designatis factam, Gubernatores Civitatum, ac Prætores locorum minus insignium, sumpta occasione, quod bo. me. Henricus olim tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Card. Cajetanus nuncupatus, tunc Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius statuerat, & ordinaverat, quod nullus Notarius per quamvis personam, prætextu cujusvis facultatis etiam ex Urbe nostra concessæ extra Rom. Cur. creatus, officium Notariatus, nisi prævio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci, cum interventu Advocati, & Archivistæ approbatus fuisset, exercere posset; facultatem creandi Notarios sibi arrogare ausi fuerant, & de facto creaverant.

Quos sic creatos Pontifex annullavit, & de novo se creari facere, ut possint concedit, certa præscribenda forma. §.2. Creationes Notariorum per Gubernatores, & Prætores sic factas, invalidas, & attentatas, & Notarios tali pacto creatos non Notarios per alias nostras Literas declaravimus, prohibentes assertis Notariis, ut præfertur, creatis, ne officium Notariatus prætensi exercere auderent, vel præsumerent; sed de novo se ab habente creandi potestate, & servata forma per Nos præscribenda creari facerent.

Eam formam hic præscribit. §.3. Volentes formam hujusmodi præscribere, & omnibus interesse habentibus consulere, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, meraque delibera tione, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & locis Status prædicti tam mediate, quam immediate subjecti, nullus omnino tam ex prædictis, ut præfertur, jam creatis, quam ex eis, quos in futurum quavis auctoritate creari contigerit, extra districtum Urbis ad exercitium officii Notariatus hujusmodi admitti possit, nec debeat, nisi coram pro tempore existente Legato, aut Præsidente, vel Gubernatore Provinciæ, in qua degit, vel ipsis impeditis, coram Prolegato, vel Locumtenente generali respectivè, cum interventu duorum Jurium Doctorum, & totidem Notariorum, inter quos sit loci Archivista: ubi vero Tribunal Rotæ institutum fuerit, duorum ejusdem Auditorum; docuerit prius de creatione in Notarium legitimè facta: eaque legitima, & valida comperta rigorose examinatus, & interrogatus fuerit super iis, quæ ad exercitium officii Notariatus spectant: & quatenus ad id repertus fuerit idoneus, super quo examinatorum omnium conscientiam oneramus, à Legato, Præside, vel Gubernatore ad exercitium præfatum, præstito tamen prius per eum juramento de observandis Apostolicis Constitutionibus, & bannimentis super Archiviis emanatis, admissus, & super admissione per Archivistam Literæ patentes Legati, Præsidentis, vel Gubernatoris manu subscriptæ eidem consignatæ fuerint: Quo vero ad Civitates Legatorum, vel Gubernatorum Provinciæ, præfatorum jurisdictioni non suppositas, & illarum loca, ac Territoria, examen, & alia præmissa coram singulis Civitatum hujusmodi Gubernatoribus, cum earumdem personarum superius expressarum interventu adimpleantur; In eventum vero quod occasione Legationum Civitas Legato subiiceretur, durante tali subjectione in loco residentiæ Legati; & quoad Terras, & alia loca, in quibus specialis Gubernator constitutus reperitur, coram Præside Provinciæ. Quo vero ad Civitates, Terras, & loca in districtu dictæ Urbis existentia, coram pro tempore existente Archiviorum Præfecto, cum interventu quatuor jurium Doctorum, & quatuor Cameræ Apostolicæ Notariorum, supradicta peragi posse volumus: & insuper Notarium, ut præfertur, approbandum, & admittendum præmissorum occasione in aliqua expensa, præterquam decem Juliorum monetæ Romanæ pro literis patentibus per Archivistam exigendorum gravari non posse.

§.4. Et si quis ex superius comprehensis Notariis contra præsentium tenorem, non obtenta admissione, ut præfertur, officium Notariatus exercere ausus fuerit, pœnam falsi incurrere, & actus per ipsum factos perinde acsi numquam Notarius creatus extitisset, nullos, & invalidos, ac nullius roboris, & momenti in judicio, & extra fore, & esse decernimus, & declaramus. Contrafacientibus pœnas infligit.

§.5. Quæ quidem omnia quoad Notarios extra Urbem residentes, & quavis auctoritate, etiam ex Urbe proveniente, ac per Protonotarios, & Scriptores Romanæ Curiæ; necnon Communitatum, Archiviorum, Easque ad Notarios extra Urbem residentes extendit.

rum, Collegia, & alios quoscumque etiam apostolica, vel imperiali, aut alia quacumque suffultos auctoritate creatos, etiam si in Instrumento creationis particulares Judices deputati reperirentur, locum habere, & observari volumus pariter, & mandamus.

Clausulis præservativis hanc Constit. munit.

§.6. Præsentes quoque, & omnia, ac singula in eis contenta etiam ex eo, quod Scriptores Romanæ Curiæ, & aliorum Archiviorum præfatorum, ac Notarii, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, præmissis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint; minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis, etiam quadraginta annorum, & ultra, aut enormis, enormissimæ, ac totali læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario experimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis, nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, ac terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso, quempiam uti seu se juvare in judicio, vel extra illud posse: neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocatonibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis compræhendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Sicque, & non alias judicari præcipit.

§.7. Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Nuntios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Exequutores deputat.

§.8. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis, necnon dilectis filiis Præsidentibus, Gubernatoribus, aliisque Officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, & locorum prædictorum per apostolica scripta mandamus, quatenus statim atque præsentes nostræ Literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ exequutioni demandent, & demandari procurent: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria abrogat.

§.9. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra suam Civitatem, vel Diœcesim ad judicium earumdem vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tam mediate, quam immediate, ut præfertur, subjectorum locorum, statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & Literis Apostolicis, Legatis, Pro-Legatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus præfatis, ac quibusvis aliis etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, & etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & consensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam necessario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cauthela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; quibus

omni-

omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod nullo umquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessæ sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac denuo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hinc Const. publicari, & publicatam omnes afficere decernit.

§.10. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, ultra earumdem publicationem in quolibet dicti Status loco faciendam, & in cujuslibet loci Archivio registrandam, volumus, & apostolica auctoritate decernimus easdem præsentes ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt in Urbe commorantes perinde afficiant, & arctent, acsi illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Ejusdem transumptis vult fidem haberi.

§.11. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem addit.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationis, mandatorum, derogationis, voluntatum, & decretorum, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. die 21. Decem. 1631. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo trigesimoprimo, 12. Kal. Januarii, Pontificatus nostri Anno IX.

Publicatio in Urbe.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimosecundo, Indictione decimaquinta, die vero septima mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus nono, supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, dimissis in eisdem locis supradictarum Literarum Apostolicarum exemplis affixis per me Antonium Bardum Romanum SS. D. N. Papæ Cursorem.

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

Registratio in Cam. Apost.

Die 11. mensis Martii 1632. Illustrissimus, & Reverendissimus D. Franciscus Usimbardus C. A. Clericus, & Archiviorum Status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Felicis Conteloris Cameræ præfatæ generalis Commissarii, ad majorem cauthelam, & ut dictæ Literæ Apostolicæ semper cum opus fuerit, in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo, &c. mandavit illas in ejusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Severus.

CCCXCIV.

Declaratio nullitatis Notariorum creatorum a Gubernatoribus Civitatum, aliorumque locorum Prætoribus, prætextu Bannimenti Henrici Card. Cajetani Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii. Ac revalidatio Instrumentorum, & Scripturarum per eos olim factarum. Necnon facultas Præfecti Archiviorum cognoscendi causas super nullitatibus hujusmodi creationum, & acta talium Notariorum revalidandi.

Quoad Notarios in futurum extra Urbem creandos, & examinis, cui subjacere debeant, formam præscripsit hic idem Pont. ut in Constit. præcedenti.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema pastoralis officii specula, meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea, quæ populorum nostræ, & Sedis Apostolicæ temporali ditioni subditorum utilitatem, pacem, & securitatem respiciunt, vigilantiæ nostræ aciem, prout officii nostri ratio postulat, sedulo dirigimus, & perturbationibus, quæ non solum ex malitia, verum etiam ignorantia personarum, & præcipue publicis addictarum negotiis exoriri noscuntur, occurrentes, quantum Nobis ex alto conceditur, ejusdem officii nostri partes impertimur.

Gubernatores Civitatum, & Prætores locorum multos crearunt in Notarios prætextu facultatis examinandi eos, qui

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs post erectionem, & institutionem Archiviorum per felicis recordationis Sixtum Papam Quintum Prædecessorem nostrum in quibusvis Status Ecclesiastici Nobis, tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediate, & immediate subjecti Provinciis, Civitatibus, Oppi-

Notarii esse vellent.

Oppidis, Castris, Villis, & aliis Locis designatis factam, bonæ memoriæ Henricus, dum viveret tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Cajetanus nuncupatus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius, de ejusdem Sixti Prædecessoris expresso mandato, bonum Archiviorum eorumdem regimen, & Notariorum personas concernens edictum publicari fecerit; & inter alia ad obviandum litibus, & aliis periculis, quæ in dies ob imperitiam Notariorum suscitabantur, quod nullus Notarius per quamcumque personam, etiam prætextu cujusvis facultatis, etiam ex Urbe nostra concessæ extra Romanam Curiam creatus, officium Notariatus exercere posset, nisi prævio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci cum interventu Advocati, & Archivistæ approbatus fuisset, statuerit, & ordinaverit; Gubernatores vero Civitatum, quinimo, & Prætores locorum minus insignium, edicti hujusmodi vim hac in parte ex malitia, vel ignorantia, licet supina, minus bene percipientes, ex præmissis facultatem eosdem Notarios creandi sibi attributam fuisse præsumpserint, ac proinde ingentem Notariorum, etiam imperitorum, & ineptorum numerum, temere, & de facto creaverint, in nostræ, & apostolicæ auctoritatis præjudicium, & gravamen contrahentium, & aliorum, qui similium Notariorum opera pro tempore usi decepti remanserunt jacturam.

Ità creatos Pont. annullat, & eorum creationes invalidas declarat.

§.2. Quare Nos temeritatis hujusmodi occurrere, litibusque, discordiis, præjudiciis, & scandalis, quæ exinde provenire solent, obviare, ac tam pro præterito, quam perpetuis futuris temporibus opportuna ratione providere cupientes; Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, meraque deliberatione, ac de apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam a nonnullis probis, & peritis viris per Nos super hoc deputatis sententia, creationes Notariorum per Gubernatores, & Prætores prædictos, ut præfertur, factas, nullas, & invalidas, ac nulliter, & attentate factas; ipsosque Notarios tali pacto creatos prætextu eorum creationis hujusmodi, nullo modo Notarios esse, nec reputari debere, apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Actus tamen, & scripturas per ipsos factas, validas esse, & suum debere sortiri effectum decernit, dummodo non sit in judicium deductum de nullitate creationis, & Instrumétorum documenta in Archiviis reponi mandat.

§.3. Et nihilominus ad consulendum indemnitati illorum omnium, qui bonam fidem sequuti eorum opera sunt usi, omnia, & singula testamenta, tam in scriptis, quam nuncupativa, codicillos, necnon cujusvis generis contractus, & instrumenta, aliaque acta per similes Notarios, tam de præsenti in vita degentes, quam vita functos, pro omnibus, & singulis cujusvis ordinis, status, gradus, & conditionis, ac quibuscumque Ecclesiis, & Locis Piis, seu inter illos, & illa rogata, stipulata, & facta, etiam specialem expressionem requirentibus, personis eisdem auctoritate, & tenore perpetuo revalidamus; omnesque, & singulos nullitatis ex tali creatione dumtaxat provenientes defectus (dummodo tamen nullitas creationis hujusmodi acceptata, & in judicium deducta, nondum fuerit) sanamus; ipsisque testamentis, codicillis, contractibus, & actis (dummodo aliud non obsistat) plenam, & indubiam fidem in judicio, & extra illud, ac si per Notarios legitime creatos, rogata, stipulata, & facta fuissent, adhiberi: neque in judicio, aut extra illud de nullitate ex præmissa causa ullo umquam tempore, aut pacto argui, dici, vel opponi posse volumus, & mandamus: necnon sanationem, & revalidationem prædictas in quolibet dicti Status Ecclesiastici loco, a die, quo in ipso loco præsentes nostræ Literæ modo, ac forma ibidem servari solitis, & consuetis publicatæ fuerint, effectum sortiri, & de publicatione hujusmodi publicum documentum in libris Archivii cujuslibet loci, in quo facta fuerit, una cum eisdem præsentibus inserendum fieri debere statuimus, & ordinamus.

Notarios vero ex alio capite nulliter creatos sanandi facultatem concedit Archiviorum Præfecto, facto verbo cum Rom. Pont.

§.4. Præterea, cum sicut etiam accepimus, reipsa compertum sit complures alios Notarios ex potestatis, vel solemnitatum defectu, aut aliis capitibus, quæ de facili recenseri non possunt, nulliter, & de facto creatos existere; Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Archiviorum Præfecto omnia, & singula instrumenta, & alia præmissa per Notarios ex quovis alio, quam priori capite nulliter creatos rogata, & facta, facto tamen prius nobiscum, seu cum pro tempore existentibus Romanis Pontificibus Successoribus nostris in singulis casibus occurrentibus verbo, & (dummodo nullitas præfata, ut præfertur, non sit parte acceptata, nec in judicium deducta) sanandi, & revalidandi; absque eo, quod umquam in futurum de nullitate hujusmodi dici, aut redargui possit, amplam, & omnimodam licentiam, auctoritatem, & facultatem concedimus, & impertimur.

Inhibet de cætero fieri hujusmodi creationes.

§.5. Inhibentes insuper sub indignationis nostræ, aliisque gravissimis arbitrio nostro imponendis, & declarandis pœnis omnibus, & singulis Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, ac Locorum dicti nostri Status mediate, & immediate subjecti, ne in futurum ullo umquam tempore prætextu edicti per præfatum Henricum Cardinalem, & Camerarium, ut præfertur, editi, & publicati, aliquem in Notarium creare; Notariis vero, ut præfertur, creatis, & quos pro tempore ex alio capite nulliter creatos esse per Præfectum hujusmodi declarari contigerit, ne officium Notariatus prætextu eorum creationis tali pacto factæ exercere audeant, vel præsumant.

Notariis sic creatis de novo admitti se facere posse permittit.

§.6. Necnon volentes, quod Notarii sic creati in eorum exercitio perseverare intendentes, de novo se ab habente creandi potestatem, & servata forma per alias nostras Literas hodie præscribenda, creari, & admitti faciant.

Clausulas præservativas addit.

§.7. Ac decernentes easdem præsentes, ac omnia, & singula in eis contenta etiam ex eo,

ex eo, quod Notarii, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, eis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint; minusque causæ, propter quas præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, & alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis, etiam quadraginta annorum, & ultra, aut enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis, nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, ac terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso, quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra illud posse: neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprændi; sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Contra judicari prohibet.

§. 8. Sicque, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuntios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§. 9. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, & dictæ Sedis de latere Legatis, & Prolegatis, necnon dilectis filiis Præsidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, aliisque Officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, & Locorum prædictorum per apostolica scripta mandamus, quatenus statim, atque præsentes nostræ Literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ exequutioni demandent, & demandari procurent; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria removet.

§. 10. Non obstante piæ memoriæ Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra suam Civitatem, vel Diœcesim ad judicium earumdem vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status, tam mediate, quam immediate, ut præfertur, subjectorum locorum, statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus præfatis, ac quibusvis aliis etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam speciali nota, & mentione dignis; etiam motu, scientia, & potestate paribus, & etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & consensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam necessario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod nullo umquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprændantur, sed semper ab illis excepta; & quoties illa emanarent, toties in pri-

pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse etiam volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Const. exemplis credi jubet.

§. 11. Volumus autem, & apostolica auctoritate præfata decernimus, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem superaddit.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum declarationis, revalidationis, sanationis, statuti, ordinationis, concessionis, impartitionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 21. Decem. 1631. An. IX.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Kalendas Januarii Pontificatus nostri Anno IX.

Die 11. mensis Martii 1632. Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Franciscus Vsimbardus C. A. Clericus, & Archiviorum Status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Felicis Contelorii Cameræ præfatæ generalis Commissarii, ad majorem cautelam, & ut dictæ Literæ Apostolicæ semper, cum opus fuerit, in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo &c. mandavit illas in ejusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Severus.

CCCXCV.

Ampliatio Constitutionis Pauli V. super simplicibus votis, quæ Professi Societatis Jesu emittunt post Professionem solemnem circa paupertatem, & acceptationem dignitatum extra religionem, & quæ dispensari nullatenus possunt, nisi a Romano Pontifice: dictamque dispensationem sibi, & pro tempore Romano Pontifici reservavit; editæ ad commutationem, & relaxationem: & super qua declaravit, quod in dicto voto de dignitatibus extra Societatem, compræhenduntur etiam dignitates seculares, & officia secularia, quæ jurisdictionem habent extra Societatem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Vota, quæ Deo fiunt, omnino reddi debent, & præsertim, si in manibus Superiorum emittantur per Religiosos, qui tanto plus cæteris tenentur opere, quanto plus promiserunt professione. Unde Romanus Pontifex inter maximas apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut religiosi ipsi reddant Domino vota sua in sanctitate, & justitia coram ipso.

Indicatio Constitutionis Pauli V.

§. 1. Quapropter a felicis recordationis Paulo Quinto Prædecessore nostro circa vota Clericorum, & Presbyterorum Societatis Jesu emanarunt literæ tenoris sequentis.

Exordium.

Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Ex incumbenti Nobis pastoralis officii debito, ad ea sedulo intendimus, per quæ Religiosorum Ordines in militanti Ecclesia ad divini nominis laudem, & gloriam, animarumque salutem pie, recteque instituti, sub salubribus eorum regulis, & constitutionibus perseverent, ac majoribus in dies in Dei obsequio, & sanctitate vitæ proficiant incrementis.

Supplicatio Gener. Societ.

§. 1. Sane dilectus filius Mutius Vitellescus Societatis Jesu Præpositus Generalis Nobis nuper exponi fecit, quod Clerici Regulares ejusdem Societatis, qui ad solemnem professionem in dicta Societate admittuntur, post emissam professionem hujusmodi, ut inter alia infrascripta simplicia vota emittere consueverunt, verbis sequentibus, videlicet.

Formula, quæ adhibetur in emissione votorum.

§. 2. Ego N. professus Societatis Jesu promitto Deo omnipotenti, coram ejus Virgine Matre, & tota Curia Cœlesti, & coram R. P. Præposito Generali, vel coram N. locum Præpositi Generalis tenente, numquam me acturum quacumque ratione, vel consensurum, ut quæ ordinata sunt circa paupertatem in Constitutionibus Societatis immutentur, nisi quando ex causa justa rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis. Promitto præterea, numquam me curaturum, prætensurumve extra Societatem Prælationem aliquam, vel dignitatem, nec consensurum in mei electio-

ctionem, quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia ejus, qui mihi præcipere potest sub pœna peccati.

Commendatio emissionis votorum.

§.3. Cum vero vota hujusmodi laudabilibus prædictæ Societatis institutis convenientia sint: Nos ad eximios, & uberes fructus, quos ejusdem Societatis Clerici in agro dominico in dies faciunt, considerationis nostræ dirigentes intuitum, ne Societas prædicta processu temporis aliquod in spiritualibus detrimentum faciat, quantum cum Domino possumus, providere volentes, supplicationibus ejusdem Mutii Præpositi, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati.

Dispensatio spectat ad Pontificem

§.4. Quod de cætero perpetuo futuris temporibus cum Clericis ejusdem Societatis super votis prædictis nisi per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem dispensari nullatenus possit, apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & ordinamus, ac facultatem super votis prædictis dispensandi, Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservamus.

Annullat dispensationes aliter factas.

§.5. Decernentes, quascumque votorum prædictorum dispensationes contra præsentium tenorem quandocumque faciendas, nullas, irritas, & inanes, nulliusque roboris, vel momenti.

Præcipit observantiam Constit.

§.6. Præsentes vero Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere.

Ac ita, & non aliter declarari statuit.

§.7. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate fungentes, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Removet obstacula.

§.8. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 31. Jan. 1618.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 31 Januarii 1618. Pontificatus nostri Anno tertio decimo.

Explicat causam novæ suæ Constit.

§.9. Et licet præinsertæ Literæ hactenus inviolabiliter observatæ fuerint, nihilominus, quia sicut dilectus filius Mutius Vitellescus ejusdem Societatis Præpositus Generalis Nobis nuper exponi fecit, a nonnullis dubitetur, Præpositum Generalem dictæ Societatis pro tempore existentem, vel quemlibet ejus Superiorem etiam Legatum Sedis Apostolicæ, etiam de latere, seu Nuncium facultates prædicti Legati habentem, vel quemcumque alium Superiorem potuisse, & posse, saltem in foro conscientiæ, cum prædictis Clericis, & Presbyteris Societatis prædictæ super præinsertis votis, & præcipue super dicto voto non procurandi, nec acceptandi extra ipsam Societatem Prælaturam, vel dignitatem, dispensare, seu prædicta vota relaxare, & commutare.

Admonet Religiosos Soc. de illorum statu, ac emissione votorum.

§.10. Nos volentes quæcumque dubia de medio tollere, ac attendentes servitio Dei, & prædictæ Societatis quieti valde expedire, ne ipsius Societatis Religiosi, qui prædicta vota emiserunt, immemores eorum professionis, qua contemptis honoribus, abjectis divitiis, spretisque delitiis, arbitrium proprium alterius ditioni subjugarunt, retro aspiciant ad aratrum manum mittentes, ut solium Prælaturæ, seu dignitatis extra eorum religionem conscendere moliantur.

Confirmat Paulinam Constitutionem, & ex certa scientia innovat.

§.11. Supplicationibus ejusdem Mutii Præpositi Nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertas Literas Pauli Prædecessoris nostri, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus, etiam ex nostra certa scientia innovamus.

Nemo, qui habet generalem facultatem dispensandi, commutandi, relaxandi vota potest suam facultatem exercere quoad Soc. Jesu: sed dicta omnia sunt reservata Summo Pontifici.

§.12. Præterea super votis prædictis, & præcipue super illo, de non procuranda, nec acceptanda extra Societatem prædictam dignitate, vel Prælatura, neminem etiam de latere Legatum, Nuncium, & quemcumque alium etiam speciali nota dignum potuisse, vel posse, etiam vigore quarumcumque facultatum generalium super votis dispensandi, commutandi, & relaxandi, a Nobis, & Romanis Pontificibus etiam ad supplicationem, seu contemplationem Imperatoris, Regum, aliorumque sublimium Principum, etiam Motu proprio, certaque scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet, etiam vigore cujuslibet Jubilæi, vel Cruciatæ, seu Missionum, & aliàs quovis modo, & quacumque causa, quantumlibet pia, favorabili, publica, & privilegiata concessarum, & concedendarum potuisse, nec posse, tam in foro conscientiæ, quam in foro exteriori, vel aliàs quomodolibet cum prædictis Clericis, & Presbyteris Societatis prædictæ super prædictis votis, & præsertim super præfato voto de Prælatura, & dignitate ecclesiastica extra ipsam Societatem non acceptanda, nec assequenda, dispensare, nec prædicta vota commutare, vel relaxare, sed hujusmodi dispensationem, & commutationem, vel relaxationem dumtaxat Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus reservatam fuisse, & esse declaramus.

In voto de non acceptando dignitates extra Societatem comprehenduntur dignitates, & officia secularia, quæ jurisdictionem habent.

§.13. Insuper cum a Sacris Canonibus prohibitum sit omnibus personis ecclesiasticis, & præsertim regularibus, ne officia secularia acceptent, & exerceant, negotiisque secularibus se immisceant, tenore præsentium nedum Prælationes, seu dignitates ecclesiasticas extra ipsam Societatem existentes, sed multo magis seculares quoscumque, ac quæcumque officia, quorum Officiales jurisdictionem ecclesiasticam, vel laicalem de jure, usu, vel consuetudine habent, seu quomodolibet extra ipsam Societatem exercent, sub prædicto voto, & prohibitione hujusmodi compræhensa fuisse, & esse, ac compræhendi debere similiter declaramus, & decernimus.

Clausulas præservativas apponit.

§.14. Præsentes quoque Literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari,

lidari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, seu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut concedi, sive etiam Motu proprio, seu aliàs concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, & extra illud nullatenus posse, sed illas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in dicta Societate ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter servari.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, auctoritateque interpretari, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus foret, etiam regula nostra de non tollendo jure quæsito, necnon omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis Literis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 25. Januarii 1631 An. IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 25. Januarii 1631. Pontificatus nostri Anno IX.

CCCXCVI.

Ex regest. in Secret. Brev.

Decima per Regem Catholicum ab universo Clero, & personis ecclesiasticis exigenda ad summam 600. mil. ducat. monetæ ascendens.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ imponendæ Decimæ.

§. 1. CUm Nos nuper considerantes funestos hæreticorum in Germania motus, & intestina bella, quibus Provincia illa misere vexaretur, quantoque hostis humani generis impulsu charissimi in Christo filii nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi ditiones temporales ab eisdem hæreticis oppugnarentur, ut aliquam eidem Ferdinando Regi in Imperatorem electo, & religioni catholicæ inibi periclitanti opem ferremus, nonnullas decimas super beneficiorum ecclesiasticorum fructibus in universa Italia certis modo, & forma imposuerimus, & sicuti charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, ipse pro avito defendendæ, & propagandæ ejusdem religionis zelo, eidem Ferdinando in hoc calamitoso rerum statu nullatenus deesse velit, sed communem reipublicæ christianæ causam quacumque opportuna ratione poterit sustinere, & adjuvare cupiat, quoniam vero pro ejusdem fidei catholicæ, etiam in multis aliis Provinciis defensione, & propagatione adeo gravia expensarum onera hactenus subire coactus fuit, & ad præsens cogitur, ut non solum ordinarios, & extraordinarios Regnorum suorum redditus, verum etiam omnia illorum æraria fere exhauserit, & propterea Nobis humiliter supplicari fecerit, ut super Ecclesiarum in dominiis ipsius Philippi Regis existentium peculio, Christique Domini, cujus causa agitur, patrimonio aliquod subsidium in ipsius Philippi Regis Catholici subventionem eidem Ferdinando Regi in Imperatorem electo erogan. imponere de benignitate apostolica dignaremur.

Unam Decimam 600. m. ducat. super omnibus redditibus ecclesiasticis imponit.

§. 2. Nos pro ea, quam de ipsius Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ejusque ditionum temporalium ab hæreticis oppugnatarum tuitione præcipuam habemus solicitudinem, laudabile, & Deo maxime gratum dicti Philippi Regis desiderium, quantum Nobis ex alto conceditur adjuvare volentes, etiam ipsius Ferdinandi Regis in Imperatorem electi contemplatione, & intuitu, ac supplicationibus dicti Philippi Regis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: de attributæ Nobis a Domino apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium indicimus, & imponimus unam semel, & in præsenti anno persolvendam decimam, quæ in totum ad summam 600. mil. ducat. monetæ Hispaniæ ascendat juxta ratam a Venerabile Fratre Cæsare Patriarcha Antiocheno nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio taxandam omnium fructuum, redditruum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum omnium Ecclesiarum Archiepiscopalium, Episcopalium, Collegiatarum, Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Abbatialium, Capitularium, tam Cathedralium, & Metropolitanarum, quam quarumcumque Collegiatarum Ecclesiarum, necnon Conventualium, Prioratuum, quoque Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, etiam fabricæ, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen., Cistercien.,

stercien., Præmonstraten., ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, etiam Mendicantium annuos redditus habentium tam virorum, quam mulierum, necnon Congregationum Regularium, Institutorum, & Societatum, etiam Societatis Jesu, & præterea Hospitalium, necnon Beatæ Mariæ Theutonicorum Sancti Jacobi de Spatha, Alcantara, Calatrava, de Avis, & Montesia, necnon Sancti Lazari, & aliarum quarumcumque Militiarum, exceptis tantum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Fratribus Militibus Hospitalis Sancti Joannis Hierolymitani, qui pro sui tutela contra turcas, & alios infideles, alienis auxiliis quotidie indigent, & quoad curata iis, quorum centum, quo vero ad simplicia iis, quorum annui redditus summam vigintiquatuor ducatorum auri de Camera non excedunt in Hispaniarum Regnis, ac Insulis Sardiniæ, Majoricæ, & Minoricæ existen., ac similiter omnium pensionum super præmissis assignatarum, & assignandarum percipien., & exigen., a quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, Primatibus, Præpositis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatissis, Priorissis, Fratribus, Militibus, & aliis quocumque nomine nuncupat. secularibus, & regularibus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, & conditionis existentibus, præfata quocumque jure modo occasione, & titulo obtinentibus, seu detinen., & obtenturis, necnon Œconomis, & Administratoribus perpetuis, seu temporalibus usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia quæcumque hujusmodi jura, & bona ex quacumque causa quavis auctoritate in toto, vel in parte sibi reservata, aut concessa habentibus, vel habituris secularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium præfatorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & Locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis, quos omnes, exceptis supradictis Collectoribus, ut infra deputandis, volumus decimam prædictam, juxta taxam prædictam infra annum proximum persolvisse.

Clausulæ.

§.3. Decernentes nullas omnino exemptiones, & immunitates exactionem hujusmodi impediri posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio prædictæ Decimæ Collectorum.

§.4. Ut autem supradicta diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, Venerabilem Fratrem Cæsarem Patriarcham Antiochenum nostrum, & Sedis Apostolicæ in dictis Regnis Nuncium cujus integritas, & prudentia Nobis jampridem cognita est, & alias ecclesiasticas personas, si ita ei videbitur, ab eo nominandas decimæ prædictæ collectores cum omnibus jurisdictionibus, quæ aliis hujusmodi collectoribus de jure, vel consuetudine quomodolibet competunt auctoritate, & tenore prædictis constituimus, & deputamus.

Necessarias facultates Cæsari Patriarchæ concedit.

§.5. Mandantes, ut quidquid inde per se, vel personas ecclesiasticas prædictas, sive subcollectores suos exegerit, id omne reddita prius sibi per personas deputandas hujusmodi præmissorum omnium natione Thesaurario ipsius Philippi Regis in supradictos, & non alios usus convertendum consignari faciat, ac eidem Cæsari Patriarchæ plenam, liberam, & amplam, ac absolutam potestatem taxam, & repartimentum hujusmodi pro prædicta summa 600.m. ducat. monetæ Hispaniæ dumtaxat conficienda omni, & quacumque appellatione, recursu, nullitatis dictione, ac in integrum restitutione penitus remotis faciendi, & præscribendi præfatos omnes ad decimam hujusmodi pro rata quemlibet juxta præfatam taxam tangente persolvendam, etiam per edictum locis publicis affigendum, etiam sub censuris, & pœnis ecclesiasticis, monendi, & requirendi, non parentes contumaces, & fraudaces in censuras, & pœnas præfatas incidisse declarandi proprietates, fructus, & bona ipsorum appræhendendi, & usque ad satisfactionem retinendi; Contradictores, perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque eis auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte quovis quæsito colore præstantes cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint præfatis, aliisque censuris, & pœnis ecclesiasticis, nec non pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis opportunis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, eos vero, qui debite satisfecerint ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi; præterea quascumque personas ecclesiasticas in collectores, & subcollectores fide, & facultatibus idoneas in omnibus Civitatibus, Diœcesibus, & Provinciis, Regnorum, & Dominiorum prædictorum, quotquot expedierit constituendi, eumque, vel eos arbitrio suo revocandi; negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque eis videbitur in delinquentes, & contumaces per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii inquirendi, ac meritis pœnis puniendi modos, & formas in præfatis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forte oritura declarandi.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obstant. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monaste-

nasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium,& locorum præfatorum,etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, quodque personis præfatis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, a prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, necnon personis, eorumque nominibus, cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, vel in specie, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & aliis Cameræ Apostolicæ Ministris, etiam ex causa onerosa, & aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, & solutiones decimarum aliter, quam secundum antiquam taxam, & nisi in universali decimarum, per Orbem impositione, fieri prohiben., necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis, in assignatione præfatarum pensionum factis, quibus per impositionem decimæ hujusmodi minime teneri, neque eas, quoad præmissa contra quemcumque locum habere declaramus, aliisque indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus cujuscumque tenoribus existant, per quæ præsentibus non expressa, aut totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris Literis mentio specialis, quæ omnia contra prædicta nolumus cuiquam suffragari, cæterisque contrariis quibuscumque.

Constit. Clementis V. observari mandat.

§.7. In percipien. vero decima præfata piæ memoriæ Clementis PP.V. etiam Prædecessoris nostri in Concilio Viennen. editam Constitutionem, ac præsertim, quod nec calices, nec libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta, divino cultui dicata, aliave suppellex ecclesiastica ex causa pignoris, capi, recipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique præcipimus observari; quinimo volumus, ut illius occasione Ecclesiæ, Monasteria, aliaque pia, & sacra loca quæcumque debitis non fraudentur obsequiis, ac divinus in iis cultus, & solitus Altissimo famulantium, & ministrorum numerus nullatenus minuatur, nec eis quoquomodo injuncta onera, aut pia, quæ exerceri solent, opera, & officia ullomodo minuantur, seu negligantur, sed eorum congrue supportentur onera consueta, quodque propter præfatam decimæ impositionem quibuscumque juribus nostris, & Collegii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium,ac Cameræ nostræ Apostolicæ prædictæ, quæ ratione Ecclesiarum, ac Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum vacantium, & vacaturorum solvi debuerint in aliquo minime præjudicetur.

Exemplis fidem addit.

§.8. Præsentium vero literarum exempla, etiam impressa, manu Notarii publici subscripta, aut alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo obsignata, eamdem in judicio, & extra illud, ubique locorum fidem facere, quam ipsæ originales facerent,si essent exhibitæ,vel ostensæ.

Datum Romę apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 5.Februarii 1632. Pontificatus nostri Anno IX.

Dat. die 5. Febr. 1631. An.IX.

CCCXCVII.

Commissio Hispaniarum Nuncio, ut modum sibi a Clero Hispaniarum proponendum circa præfatæ decimæ exactionem acceptet.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerabili Fratri Cæsari Patriarchæ Antiocheno nostro, & Sedis Apostolicæ in Hispaniarum Regnis Nuncio.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Venerabilis frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Decimam prius impositam refert.

§.1. CUm Nos nuper in subventionem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholico indixerimus, & imposuerimus unam semel, & in præsenti Anno persolvendam decimam, quæ in totum ad summam 600.mille ducatorum monetæ Hispaniarum ascenderet juxta ratam a te taxandam omnium fructuum, redditnum proventuum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum, necnon pensionum annuarum Cleri secularis, & quorumvis Ordinum statutorum, & Societatum, etiam Societatis Jesu & Militiarum quarumcumque, non tamen Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Regularis in Hispaniarum Regnis,ac Insulis Sardiniæ Majoricæ, & Minoricæ, & alias sub certis modo, & forma tunc expressis, teque decimæ hujusmodi collectorem cum facultatibus opportunis constituerimus, & deputaverimus, & tibi amplam potestatem taxam, & repartimentum hujusmodi pro dicta summa 600. mille ducatorum conficienda concesserimus, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus uberius continetur.

Commissio Hispaniarum Nuncio, ut in Rubr.

§.2. Et quia forte contigere posset, ut Clerus prædictus, sive ab eo ad hunc effectum specialiter deputandi faciliorem ea, quæ in Literis prædictis præscribitur, & sibi, ecclesiisque, & beneficiis minus damnosam rationem reperiat, summam sexcentorum millium ducat. hujusmodi infra dictum Annum conficiendi eumdem Clerum, quem in visceribus gerimus charitatis præcipuo apostolicæ benignitatis affectu prosequi, & illius dispendiis occurrere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut si adhi-

si adhibita diligenti consideratione compereris modum prædictam summam coacervandi per dictum Clerum proponendum, æque expeditum, & securum fore loco taxæ per te, ut præfertur, faciendæ illum acceptes, & approbes, ac mediantibus opportunis cautelis, & facultatibus exequutioni debitæ per te, vel alium, seu alios, reservata in reliquis aliarum nostrarum prædictarum Literarum forma, demandari sollicite procures.

Derogatio contrariorum §.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Februar. 1632 An.IX. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Februarii 1632. Pontificatus Nostri Anno IX,

CCCXCVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Nuncio Hispaniarum dandi facultatem Regi Catholico exigendi certam summam ducatorum 600. mille monetæ Hispaniarum, & non amplius in subventionem ipsius Regis pro hac vice tantum.

Venerabili Fratri Cæsari Patriarchæ Antiocheno nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio in Regnis Hispaniarum commoranti.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Cum nuper unam tantum Decimam 600 mil. ducat. pro Rege Catholico imposuisset, §.1. Nuper Nos in subventionem charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici indicimus, & imposuimus unam semel, & in præsenti Anno persolvendam Decimam quæ in totum ad summam 600. mille ducatorum monetæ Hispaniarum ascendere juxta ratam a te taxandam omnium fructuum, reddituum, proventum, emolumentorum, ac destributionum quotidianarum, necnon pensionum annuarum Cleri secularis, & quorumvis Ordinum institutorum, & societatum, etiam societatis Jesu, & Militiarum quarumcumque, non tamen Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Regularis in Hispaniarum Regnis, & Insulis Sardiniæ, Majoricæ, & Minoricæ, & aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis, teque decimæ hujusmodi collectorem cum facultatibus opportunis constituimus, & deputavimus, & tibi amplam potestatem, taxam, & repartimentum hujusmodi pro dicta summa 600. mille ducatorum conficien. concessimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Hispaniarum Nuncio committit, sicuti in Rubr. §.2. Nunc autem subventioni ipsius Philippi Regis, quantum cum domino possumus peramplius consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, Tibi eidem Clero quod pro hac vice tantum, & infra tempus unius anni in prædictis Literis præscriptum ultra 600. mille ducat. monetæ Hispaniarum hujusmodi alias majorem pecuniarum summam, quam sponte ad prædictum effectum contribuere voluerit eidem Philippo Regi in usus in prædictis Literis expressos dumtaxat convertendam contribuere, libere, & licite possint, & valeant auctoritate nostra concedendi, & indulgendi plenam, liberam, & amplam facultatem, tenore præsentium impartimur.

Derogat obstantibus. §.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28 Februar. 1632 An.IX. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Februarii 1632. Pontificatus Nostri Anno IX.

CCCXCIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Ordinario Genuen. inquirendi contra Conspiratores in Rempublicam.

Venerabili Fratri Dominico Patriarchæ Hierosolymitano Archiepiscopo Januen.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ hujus Constitutionis §.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Nobiles viri Dux, & Gubernatores Reipublicæ Januen., quod novissime nonnulli tam seculares, quam Ordinum, sive Congregationum, & institutorũ regularium Professores contra quietem, & libertatem ipsius Reipublicæ conspirarunt, seu alias malo animo machinati sunt, & licet hujusmodi conspirationis, seu machinationis notitiam habeant nonnulli ecclesiastici seculares, & regulares, ab illius tamen defectione, seu revelatione abstinent metu incurrendæ irregularitatis: Quare Dux, & Gubernatores prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna super præmissis licentia, & facultate providere de benignitate apostolica dignaremur.

Cõcessio facultatum, de quibus in Rubrica. §.2. Nos igitur juxto Ducis, & Gubernatorum prædictorum desiderio quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi contra omnes, & singulas personas ecclesiasticas, tam seculares, etiam in dignitate ecclesiastica constitutas, quam cujusvis Congregationis, Ordinis, & instituti

tuti regulares etiam quocumque exemptionis, & immunitatis, sive alio quovis privilegio suffultas, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectas, etiam forenses, & in Civitate Januen. ejusque dominio occasione transitus, seu alias quomodolibet repertas, super præmissis omnibus, & singulis inquirendi, & procedendi, atque inquisitiones, & processus fabricandi, quascumque personas hujusmodi prædictæ conspirationis, seu machinationis conscias, sive illius in toto, vel in parte certiores examinandi, ipsasque ad præmissa revelandum, sive detegendum, & perhibendum veritati testimonium sub censuris, & pœnis, aliisque opportunis juris remediis cogendi, & compellendi; ita tamen, ut personæ ipsæ nullam propterea irregularitatis notam incurrant, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, & expressam requirent mentionem faciendi, gerendi, & exequendi; præterea tibi, tuisque Officialibus, & Ministris occasione præmissorum in negotiis, & causis criminalibus immiscendi, ac in eis consilium, mandata, & jussiones, tam verbo, quam per literas dandi, & debitæ exequutioni demandandi, seu demandari faciendi, etiam si sanguinis effusio, membrorum mutilatio, seu etiam mors inde sequatur libere, & licite absque alicujus irregularitatis, aut censuræ ecclesiasticæ incursu, dummodo tamen a sententia in causa sanguinis per vos ferenda omnino abstineatis, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Obstantium derogatio. §.3. Non obstantibus quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinibus Apostolicis, ac Congregationum, Ordinum, & Institutorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Martii 1632. An.IX. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Martii 1632. Pontificatus nostri Anno IX.

CD.

Ex regest. in Secret. Brev.

Mandat Nuntiis Apostolicis apud Imperatorem, & Regem Poloniæ, ut deputent unam, seu plures personas in dignitate ecclesiastica constitutas, quæ Ecclesias Cathedralem, & Collegiatam S. Crucis Uratislavien. semel tantum visitent, & reforment.

Dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis apud charissimos in Christo filios nostros Ferdinandum Romanorum Regem in Imperatorem electum, ac Sigismundum Poloniæ, & Sveciæ Regem Illustrem Nunciis.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti filii nostri, salutem, & apostolicam benedictionem.

Procemium. CUpientes, ut in majori Uratislavien., ac Seculari, & Collegiata Ecclesiis S. Crucis Uratislavien. Ecclesiastica, regularisque disciplina, ubi collapsa est, restituatur, & ubi conservata est constantius perseveret.

Commissio, de qua in Rubrica. §.1. Motu igitur proprio, & ex certa scientia nostris vobis, & vestrum cuilibet per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vos, & vestrum quilibet insolidum, quatenus unam, seu plures personas in dignitate ecclesiastica constitutas, quæ ecclesias prædictas, illarumque Capitula, & personas, etiam exemptas, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi subjectas semel tantum, auctoritate nostra visitent, ac tam in capite, quam in membris reforment, ac in illorum statum, vitam, mores, regulas, regimen, statuta, consuetudines, ritus, & disciplinam tam conjunctim, quam divisim diligenter inquirant, necnon evangelicæ, & apostolicæ doctrinæ, sacrorumque Canonum & generalium Conciliorum, & præsertim Tridentini Decretis, ac Sanctorum Patrum traditionibus inhærendo quacumque mutatione, correctione, emendatione, renovatione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognoverint, reforment, mutent, corrigant, ac etiam de novo condant, condita sacris Canonibus, & Concilii Tridentini prædicti Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria confirment, abusus quoscumque tollant, bonas, & laudabiles institutiones, ac in primis divinum cultum, ecclesiasticamque disciplinam, & observantiam ubicumque exciderint, modis congruis restituant, & reintegrent, ipsasque personas ad debitum, & honestum vitæ modum revocent, ac quidquid inde statuerint, & ordinaverint, observari faciant, ac inobedientes, per censuras ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia cogant, & compellant; aliaque omnia, & singula, quæ pro ecclesiasticæ disciplinæ hujusmodi restitutione necessaria, seu quomodolibet opportuna fore cognoverint, faciant, dicant, gerant,

gerant, & exequantur, super quibus omnibus, & singulis plenam illis facultatem impartimur, auctoritate nostra apostolica constituatis, & deputetis.

Visitationes factæ sub sigillo clausæ Romam transmittendæ.

§.2. Volentes, ut Visitatores hujusmodi, si quæ graviora in hujusmodi visitatione repererint illa, necnon informationes omnes desuper sub sigillo eorum clausæ ad Nos quamprimum diligenter transmittant, ut quid in illis statuendum sit, matura consultatione adhibita decernamus.

Mandatum Capitulis, & Canonicis, ut hujusmodi Visitatoribus prompte pareant.

§.3. Mandantes propterea dilectis filiis Ecclesiarum prædictarum Capitulis, Canonicis, & personis, cæterisque, ad quos spectat, ut eisdem Visitatoribus in præmissis prompte pareant, & obediant, eorumque salubria monita, & mandata suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam rite tulerint, seu statuerint in rebelles ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam, inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Capitulis, Canonicis, & personis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Martii 1632. An.IX.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 5. Martii 1632. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CDI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Protestatio, ac pontificia declaratio contra attentata per Gasparem Card. Borgiam, & Complices in Consistorio, sive extra illud.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab ipsa materia sumptum.

OMnes, & singuli Ecclesiæ Catholicæ Prælati, præsertimque Cardinalatus dignitate fulgentes sese fideles, obedientes, obsequiosos, & reverentes Summo Pontifici exhibere, & esse juxta canonicas Sanctiones, Decreta Pontificia, & consuetudinem laudabilem tenentur, ipsique Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in juramento fidelitatis, quod præstare consueverunt, se idem adimpleturos, ac honorem,

& statum Romanorum Pontificum omni studio, & totis viribus propugnaturos, eorumque auctoritatem conservare, augere, & promovere omnibus sensibus conaturos, nullumque consilium, consensum, aut auxilium adversus pontificiam majestatem daturos, ubi vero contra illa aliquid præjudicii, quod impedire nequeant machinando intentetur, statim atque tractari noverint eis significaturos promittunt, & jurant.

Gaspar Card. Borgia nonnulla temere Pontifici in Consistorio objecerat.

§.1. His tamen spretis Gaspar Episcopus Albanen. Cardinalis Borgia nuncupatus, communicato etiam ejus pravo consilio nonnullis aliis ejus S. R. E. Cardinalibus ausus fuit sub Clypeo, quod Oratoris apud Nos, & Apostolicam Sedem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, negotia ejusdem Philippi Regis apud Nos, & Sedem eamdem gerit, in Consistorio nostro secreto die hodierna peracto, nulla a Nobis obtenta, immo nec petita licentia, sed temere in conspectu nostro audientibus omnibus Cardinalibus inibi existentibus, Nos nedum requirere de subsidio charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo præstando, acsi illud antea pro viribus ejusdem Sedis Apostolicæ non erogavissemus, sed etiam nosmetipsos de cunctatione in iis, quæ ad Catholicam Fidem tuendam, & propagandam pertinent, redarguere, ac etiam ad augendam in Nos contumeliam, & offensam ea, quæ in Germania in ejusdem Catholicæ Fidei detrimentum accidere poterunt, Nobis imputanda esse protestari;

Cumque ei silentium Pontifex imposuisset.

§.2. Cumque Nos pro nostro pastorali officio eidem Gaspari Episcopo, & Cardinali de his, quæ ad prædicti Consistorii locum, juxta morem eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum retroactis temporibus, & hactenus inconcusse observari consuetum minime spectant, nisi per Nos propositum, vel ut proponeretur, ordinatum esset, silentium imposuissemus, ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis non acquievit, sed accessum alterius Cardinalis ad se ipsum expectavit, & nihilominus illico copiam prædictæ requisitionis, imputationis, & protestationis Nobis tradidit contra nostram pontificiam majestatem, & honorem, ac famam machinando, pœnasque a Sacris Canonibus, consuetudine, decretis, & Constitutionibus Apostolicis prædictis inflictas damnabiliter incurrendo.

Cardinalis Borgia non acquievit.

Sed protestationem emisit.

Suam tolerantiam ei non prodesse, aut complicibus declarat Urbanus.

§.3. Ad reprimendum vero præmissa, & alia tam ante, quam post, & tam in Consistorio, quam extra ubique locorum adversum Nos forsan perpetrata, licet juris remediis procedi posset, tamen, si fieret ad præsens forsan malevisi in odium prædicti Philippi Regis factum interpretarentur, ideo animadversionem hujusmodi ad opportunius tempus, seu beneplacitum nostrum transmittere, & transferre voluimus, sed ne ex taciturnitate, & dilatione possint, tam ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis,

quam alii Complices etiam prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales prætextu cujuscumque nostræ conniventiæ, & tolerantiæ se umquam tueri; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium attestamur, declaramus, & decernimus prædictum Gasparem Episcopum, & Cardinalem, aliosque Complices, & Cardinales prædictos ratione præmissorum, & aliorum quorumcumque ab eis, tam ante, quam post Consistorium prædictum, etiam extra illud ubilibet, ut præfertur, gestorum, etiam illorum, quæ adhuc ad notitiam nostram non venerunt, remanere in eorum priori statu, in quo erant, quando illa gesserunt.

Derogat obstantibus.

§.4. Non obstantibus quacumque conniventia, & tolerantia nostris, quæ tam ex quocumque temporis cursu, quam ex quibuscumque actibus, & functionibus nostris, ac etiam cardinalitiis, tam publicis, quam privatis, etiam in Cappellis, & aliàs quomodolibet hactenus, & pro tempore, etiam postquam ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis negotia prædicti Philippi Regis gerere detineret, factis, resultare, & deduci possunt, perinde acsi statim, & incontinenti post prædictum Consistorium processum foret, conniventiaque, & tollerantia nostra nullatenus intervenisset, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.5. Decernentes etiam irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, sublata quibuslibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate.

Dat. die 8. Martii 1632. An. IX.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 8. Martii 1632., Pontificatus nostri Anno IX.

CDII.

Prohibitio super concessione licentiæ pro Fratribus Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum transeundi ad statum Clericalem.

Isti Fratres non possunt transire ad Calceatos absque licentia Sedis Apostolicæ, ut in Constit. CCLIII. Injuncti Nobis, *ut supra fol.* 100.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constit.

EXponi Nobis fecerunt dilecti filii Vicarius, & Procurator Generales Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum alias nonnulli ipsius Ordinis Laici, sive Conversi, vel cum falsa narrativa, seu alias a dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio licentias obtinuissent, quarum vigore se ad sacros Ordines promoveri fecerant, & faciebant, indeque gravia in dicto Ordine inconvenientia non sine Dei offensa orirentur, Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales negotiis Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus pro opportuno super præmissis remedio supplicatum fuerat, eidem Nuncio, & Magistro Generali dicti Ordinis injunxerunt, ut ille a similium licentiarum concessione abstineret, hic vero præfatos conversos puniret.

Fratrum postulatio.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Magistri Generalis officium hujusmodi brevi temporis spatio duret, & Ordo præfatus in multas adeo, sibique maxime distantes orbis partes diffusus existat, ut ob maxima terrarum intervalla sui Generalatus tempore mandata sua in eisdem partibus exequutioni demandari facere nequeat; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Prohibitio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos igitur dictum Procuratorem Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali, cæterisque Superioribus Ordinis hujusmodi, ad quos spectat, apostolica auctoritate, tenore præsentium inhibemus, ne de cætero inconsulta Congregatione eorumdem Cardinalium, & sine expressa illius approbatione præfatis Fratribus Laicis, seu Conversis licentiam transeundi a statu laicali ad clericalem, seu de se promoveri faciendo ad minores, ac sacros ordines, ullo modo concedant; alioquin Magistri Generales, ac Superiores præfati contrafacientes excommunicationis, necnon vocis activæ, & passivæ, ac officiorum, quæ obtinent, privationis, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda pœnas eo ipso incurrant: Laici vero, seu Conversi, qui cum licentiis hujusmodi, vel aliter absque speciali ipsius Congregationis approbatione ad statum clericalem prædictum transierint, vel minores, ac sacros ordines susceperint, a susceptis ordinibus sint in perpetuum suspensi, atque Laici, seu Conversi, ut prius remanere intelligantur, ac Laicorum seu Conversorum habitum deferre omnino cogantur, aliisque pœnis mulctentur arbitrio Superiorum, absque spe dispensationis in præmissis obtinendæ.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsenres literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & sic per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici

stolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat. §. 5. Volumus autem, quod præsentium exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 10. Martii 1632. An. IX. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 10. Martii 1632. Pontificatus nostri Anno IX.

CCCCIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Declarat Cardinalem Borgiam, & alios complices etiam Cardinales occasione per eos gestorum remanere in priori statu, in quo erant, quando hæc gesserunt.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recenset ea, quæ gesta sunt a Card. Borgia. §. 1. Cum nuper Gaspar Episcopus Albanen. Card. Borgia nuncupatus ob nonnulla per eum, non petita, nec habita a Nobis licentia, in Consistorio nostro secreto in contemptum pontificiæ majestatis nostræ ausu temerario gesta, pœnas a Sacris Canonibus, ac Decretis, & Constitutionibus Apostolicis inflictas damnabiliter incurrisset, Nos ne, si in eumdem Gasparem Episcopum, & Cardinalem ac complices animadverteremus, id forsan malevoli in odium charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici factum interpretarentur, animadversionem hujusmodi ad opportunius tempus, seu beneplacitum nostrum transferre voluimus, prout plenius continetur in Literis desuper expeditis tenoris subsequentis videlicet Urbanus Papa VIII. *omittitur tenor literarum, quia illum habes sub die 8. Martii præsentis anni.*

Et præcedentem suam Constitutionem. Ac deinde in Congregatione S. Officii declaravit per suam tolerantium d. Cardinalem, & complices a Canonicis pœnis non fuisse liberatos. §. 2. Nos qui eumdem Philippum Regem ob ejus singularem, & a majoribus suis Romanorum Imperatoribus Hispaniarum Regibus hæreditario jure acceptum orthodoxæ fidei conservandæ, & propagandæ zelum, eximiamque in Nos, & hanc Sanctam Sedem devotionem, aliaque catholici cognomine optimo jure insigniti Regis præclara merita præcipuo paternæ charitatis affectu complectimur, congregatis de more coram Nobis hodie Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis, antequam ad tractanda ipsius Congregationis negotia deveniremus, mentes, & intentionem nostram super præmissis explicavimus, nempe fuisse, & esse, quod Gaspar Episcopus, & Cardinalis, aliique complices etiam S. R. E. Cardinales, non obstante quacumque conniventia, seu tolerantia nostra, remanent obnoxii quibuscumque præjudiciis, & pœnis per eos, & eorum quemlibet ob præmissa quomodolibet incursis, aut quæ incurrissent, idque præsentibus ejusdem Congregationis Cardinalibus, inter quos idem Gaspar Episcopus, & Cardinalis aderat, attestati sumus, declaravimus, & decrevimus.

§. 3. Idcirco ut perpetuis futuris temporibus de mente, & intentione nostris hujusmodi securius constet, providere volentes, motu, scientia, & deliberatione ac potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium denuo attestamur, declaramus, & decernimus, prædictum Gasparem Episcopum, & Cardinalem, aliosque complices etiam Cardinales ratione per eos in prædicto Consistorio, & tam ante, quam post, & extra illud ubilibet gestorum hujusmodi remanere in priori eorum statu, in quo erant, quando illa gesserunt. Eosque declarat remanere in eo statu, in quo ante Consistorium erant.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis Literis hujusmodi voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantia tollit.

§. 5. Volumus autem, quod tam præinsertæ, quam præsentes literæ cum omnibus, & singulis in eis contentis suum plenarium sortiantur, & sortiri debeant effectum, præsertim circa translationem, & transmissionem ad opportunius tempus, seu beneplacitum nostrum animadversionis in ipsum Gasparem Episcopum, & Cardinalem, aliosque complices etiam Cardinales, illosque omnes, & singulos arctent, & afficiant in omnibus, & per omnia, perinde ac si publicatæ, dictoque Gaspari Episcopo, & Cardinali, & aliis complicibus etiam Cardinalibus, & illorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent. Præsentesque eos afficere, perinde ac si publicatæ forent.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1632. Pontificatus nostri Anno Nono. Dat. die 11. Martii 1632. An. IX.

CDIV.

Quod Festum Transitus Sancti Benedicti in singulis locis, in quibus existunt Ecclesiæ Ordinis ipsius Congregationis Hispaniarum, ad instar aliorum de præcepto Ecclesiæ celebrandorum recolatur.

Monachos Cassinenses Congregationis Sancti Benedicti ideo sic vocari jussit Julius II. quia Monasterium Cassinense est caput aliorum Monasteriorum, ut in ejus Const. II. Tom. 3. Par. 3. fol. 260.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. SAncta Mater Ecclesia, quæ salutaribus Nos semper instruit documentis, annuas orthodoxæ fidei filiis venerandas proponit Sanctorum celebritates, qui in terris non solum exempla ad salutem reliquerunt, sed in cœlo Beati Christifidelium patrocinium suscipere, eorumque orationes, & vota suis precibus adjuvare non cessant: quam omnibus opem apud misericordem Deum credentes Beatum Benedictum Monachorum Principem, & Patriarcham assiduò impendere, dignum quidem pastoralis officii nostris humeris ex alto commissi debitum reputamus, ut felicis ejus Transitus dies, qua ipsius anima beatifica fruitione digna ad æternas illas divinæ claritatis sedes humanis exuta spoliis translata fuit, jucundissima recordatione undique celebretur.

Causæ hujus Constit. §. 1. Cum itaque, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris modernæ Comitissæ de Monterrey Regni Neapolitani Proreginæ, & nobilis viri moderni Marchionis Castri Rodrighi apud Nos, & Sedem Apostolicam pro charissimo in Christo filio Nostro Philippo Hispaniarum Rege Catholico Oratoris, necnon Mauri de Villaroel Ordinis ejusdem Sancti Benedicti Abbatis Generalis, ac Augustini de Castro olim Comitis de Lemos Ordinem ipsum expresse professi, dilectorum filiorum petitio continebat, quod cum ejusdem gloriosi Monachorum Patriarchæ Sancti Benedicti inter mortales degentis vita jam inde ab ejus pueritia adeo virtutum trophæis admiranda fuerit, ut Beato Gregorio Magno, dum in humanis sanctam vitam ageret, Romano Pontifice Prædecessore nostro teste divina interius luce splendens sublatus in mentis lumine superior mundo, & expansus in Deo, mentis laxato sinu, beatifico lumine imbecillitatem intellectus elevante Deum ipsum, & in ipso Deo adhuc mortalis omne, quod infra Deum est, videre meruerit, ac demum post vitam sanctissime exactam, purissimamque pompa mirabili per viam palliis stratam, & innumeris coruscam lampadibus summo rerum Auctori conjungendus in Cœlum migrans, efflaverit animam; propterea que Comitissa, & Marchio, ac Maurus, & Augustinus præfati pro eximio eorum in tanti Viri sanctitatem devotionis affectu plurimum cupiant felicis ejus animæ Transitus diem ad majorem præpotentis Dei gloriam, ac fidelium devotionis incrementum solemnius celebrari. Quare pro parte dictorum Comitissæ, & Marchionis, ac Mauri, & Augustini Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus piis eorum votis hac in parte favorabiliter annuere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet devotionem erga Beatos illos sempiternæ beatitudinis Cives non solum promoveri, sed etiam consecrari sinceris exoptamus affectibus, eosdem Comitissam, & Marchionem, ac Maurum, necnon Augustinum, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus ex voto venerabilium Fratrum nostrorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus, & Cœremoniis præpositorum inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus ejusdem Sancti Benedicti Transitus dies præfatus, duodecimo Kalendas Aprilis videlicet, quolibet anno in omnibus, & singulis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis, in quibus ad præsens existunt Ecclesiæ Ordinis ipsius Sancti Benedicti Congregationum Hispaniarum, ad instar aliarum de præcepto Ecclesiæ celebrandarum festivitatum recolatur, & celebretur, apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus. Mandat observari, prout in Rubr.

Exequutores deputat. §. 3. Mandantes propterea omnibus, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque ecclesiarum Prælatis, sub quorum jurisdictione spirituali Civitates, Oppida, Terræ, & loca hujusmodi extiterint, ut præsentes nostras in eisdem Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis suæ jurisdictioni hujusmodi subjectis solemniter publicari, ac ab omnibus, & singulis personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus faciant inviolabiliter observari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Apostolicis, etiam in Provincialibus, & Synodalibus, etiam universalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat

ceat, hanc paginam nostræ absolutionis, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 21. Martii 1732. An. IX. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo secundo, duodecimo Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri Anno Nono.

CDV.

Pia, & Pastoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Clerum, Religiosos viros, ac omnes Ecclesiæ Catholicæ Christifideles, ut ab Omnipotenti Deo fusis precibus concordiam inter Catholicos Principes obtineant.

Non absimilem pro tunc exortis motibus sedandis, edidit hic idem Pont. anno 1625. quam habes Const. CXVI, Tonitrua. *Tom. V. Part. V. fol. 316.*

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratres, & dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Docet calamitatibus impendentibus, e Cælo implorandum esse præsidiũ. §. 1. Unanimi Catholicæ Ecclesiæ consensu sine intermissione fusa ad Deum oratio, præsertim cum ipsum Ecclesiæ Caput in terris a Domino constitutum, præsidium e cœlo suppliciter implorat, quam sit efficax remedium calamitatibus impendentibus, docet sacra pagina.

Ad hoc annis elapsis excitavit pro sedandis tunc exortis motibus. §. 2. Hinc Nos præteritis annis, Venerabiles Fratres, vos universos Apostolicis Literis excitavimus, ad congregandos cœtus Fidelium, & placandam iram divinæ ultionis, dum Legationibus uteremur ad sedandos tunc exortos motus, qui christianum orbem summopere turbare posse videbantur, Catholicosque Principes inter se committere.

Et nunc pro periculis rei catholicæ avertendis idẽ satagit. §. 3. Nunc autem præsentia rei catholicæ pericula hortantur Nos ad eamdem opem pari ratione quærendam in eisdem Principibus animorum conjunctionem inserere satagentes. Itaque ad patrem misericordiarum Deum cum fiducia confugimus, stamus ad ostium, & pulsamus, ut qui se a famulis suis orari gaudet, optato Nos tandem dono publicæ quietis consoletur.

Et solemnes Jubilæi supplicationes indicere decernit. §. 4. Quamobrem expedire existimavimus, solemnes Jubilæi supplicationes indicere, ut nobiscum Ecclesia universa conjungat officia pietatis, quibus super humanam malitiam præstabilis divina bonitas, quod ex animo, & omni tempore petimus, multiplicatis intercessoribus largiatur. Plane si audita vota nostra fuissent, & preces, sumere possemus stolam jucunditatis, & gratulari pacem Principibus Catholicis. Perseverantes, tamen quantum in Nobis est, omnia præstamus, quæ ad obtinendam tranquillitatem, & incolumitatem Religionis Catholicæ conferre censemus.

Nuntiosque mittit ad Cæsaream Majestatem, ac Reges pro bono publico, & animorum conjunctione consequenda. §. 5. Hanc autem, cui reliqua omnia postponimus, non solum ordinariorum, sed etiam extraordinariorum Nuntiorum, quos ad Cæsaream Majestatem, & utrumque Regem mittimus, geminatis officiis, omnique conatu consequi studemus, & confidimus fore, ut instructi nostris monitis, quibus eos non sine prudentium Cardinalium consilio munivimus, ingruentia confertim discrimina possint avertere, & bono publico, Fideique Catholicæ effectus parere salutares. Utinam hæc nostra pastoralis muneris solicitudo, divina favente clementia, afferat, ut alias similis nostra opera, successus optati fructum.

Hortantur omnes, ut qua pollent apud Principes gratia, studeant eorũ animos veræ charitatis vinculo conjungere. §. 6. Verumtamen, ne quid intentatum relinquatur, hortamur omnes ex dominico grege, prout pollet quique gratia apud aliquem ex Catholicis Principibus, ad accurate incumbendum, ut turbines excitati compescantur, & fiat expetita tranquillitas, quam sperare possumus, sublatis e medio iis, quæ sunt in causa, ne eorumdem Principum animi vinculo veræ charitatis conjuncti in concordiam coalescant. Ex mutuis autem, quæ hinc inde jactantur, expostulationibus, quæ tam salubre opus impediunt, satis patent, nec deerunt rationes, quibus ea pii, prudentesque viri moliantur. Quis enim non videt, nisi discordia disiungeret Principes Catholicos, neque hæresim, neque Infernum posse umquam perterrefacere Ecclesiam? Quamobrem cum aliquando humani labores in irritum cadant, Venerabiles Fratres, & dilecti Filii, jactate in Dominum cogitationes vestras, roboramini, & omne studium intendite, ut imminentia mala propulsetis armis orationis, & fidei. Apostolo enim docente, Gedeon, David, Samuel, & Prophetæ per fidem vicerunt Regna, adepti sunt repromissiones, extinxerunt impetum ignis, Castra verterunt exterorum, obturaverunt ora leonum. Prope est Dominus omnibus invocantibus eum in veritate.

Ipse quoque toto corde Dominũ precabitur, ut ad nihilum deducat tribulantes nos. §. 7. Itaque Nos etiam, qui inter hasce tempestates sedemus ad regimen Naviculæ Petri, cum eo ex toto corde, & supplici voce clamamus, Salva nos Domine, dum fidelis Congregatio populi effundit coram te corda sua, Deus adjutor noster in æternum: In te faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. Salutare Fraternitatibus Vestris, & universo gregi catholico solatium a Domino præstolamur, vobisque apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

Dat. die 1. Aprilis 1632. An. IX. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1632. Pont. Nostri Anno IX.

Quod

CDVI.

Ex Regest. in Secr. Brev.

Quod Ecclesiastici, tam seculares quam Regulares Civitatis, & Status Mantuani teneantur solvere quamdam pecuniæ partem pro restaurandis mœniis dictæ Civitatis.

Ven. Fratri Episcopo Mantuan.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Damna, quæ ex bello Civitas Mantuana perpassa est recenset, necessitatemque ejus mœnia reparandi.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius nobilis vir Carolus Gonzaga Mantuæ Dux, quod ob ingentes ruinas, calamitatesque, quas ipsa Civitas Mantuana in præteritis bellorum motibus perpassa est, sustentamentum aquarum ad Clusam Terræ Governoli in Ripa Fluminis Mincii sitæ, quod ruinam minatur, necnon molendina, & eversa dictæ Civitatis Mœnia, adeo restauratione indigent, ut si ipsius sustentamenti omnem aquam circumcirca eamdem Civitatem sustinentis ruina sequeretur, non modo Civitas ipsa intrapaludes remaneret, & inhabitabilis redderetur, sed etiam Fluminis Padi navigatio omnino impediretur, neque Civitas prædicta, Statusque Mantuanus hujusmodi adversus hostium conatus, atque invasiones sartus tectusque conservari posset.

Dux quædam ad ea reparanda vectigalia imponit.

§.2. Quoniam vero maxima pecuniarum summa ad præmissa peragenda opus est, nec ad onera hujusmodi supportanda Laicorum facultates suppetunt, dictus Carolus Dux personas ecclesiasticas tam seculares, quam regulares quascumque Civitatis, & Status Mantuan. ad solutionem duarum gabellarum, nempe super macina frumenti unius libræ pro quolibet sacco valorem novem bajoccorum monetæ Romanæ constituen., ac unus bajocchi cum dimidio monetæ prædictæ pro qualibet libra olei per eumdem Carolum Ducem in Civitate, & Statu prædictis impositarum nostra, & hujus Sanctæ Sedis auctoritate cogi, & compelli desiderat.

Quæ Pontifex etiam ab Ecclesiasticis solvi jubet.

§.3. Nos considerantes prædicta expensarum onera, non modo ad Laicorum, verum etiam ad communem personarum ecclesiasticarum utilitatem referri, ipsumque Carolum Ducem ob ejus singularia, atque eximia in Nos, & Apostolicam Sedem fidei, & devotionis merita, aliquo subventionis auxilio, asperrimis hisce temporibus sublevare, ac specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut vocatis coram te personarum ecclesiasticarum tam secularium, quam regularium prædictarum superioribus seu eorum deputatis, si sustentamenti, ac molendinorum, mœniumque reparationes hujusmodi pro publica, & communi utilitate faciendas in earumdem etiam personarum ecclesiasticarum commoditatem cessuras, ac expensarum onera ideo subeunda adeo gravia fore cognoveris, ut sine magno Laicorum incommodo, & damno fieri non possint, tunc, & eo casu, & pro restaurationibus seu reparationibus prædictis dumtaxat faciendis personas ecclesiasticas prædictas ad contribuendum in gabellis macinæ, frumenti, & olei hujusmodi auctoritate nostra cogas, & compellas: dummodo tamen rata personarum ecclesiasticarum prædictarum sextam partem ratæ, quam Laici contribuent, non excedat, ratamque personarum ecclesiasticarum prædictarum per deputatos a te exigi facias, absque eo quod Laici in exequutione hujusmodi se ullo modo intromittant, ratamque per easdem personas ecclesiasticas pro tempore solutam operariis dicti Caroli Ducis in prædictos restaurationis hujusmodi, & non alios usus converten. consignari facias.

Ita tamen, ut in iis exigendis Laici se non immisceant.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, & locorum regularium, & Ordinum, quorum fuerint, Civitatis, & Status prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Junii 1632. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Junii 1632. Pontificatus Nostri Anno IX.

De-

CDVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Declarat, suæ voluntatis esse per quamcumque admissionem Cardinalis Borgiæ ad audientiam pro negociis Regis Catholici gerendis, & quoscumque alios actus licentiam præmissa peragendi eidem Cardinali nullatenus concedere, nec eum uti Regis Oratorem quovis modo agnoscere, aut pœnas propterea incursas ullo modo illi condonare.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causas refert quibus ducitur, ut Card. Borgiam ceu Regis Catholici Oratorem admittat.

§.1. Licet Episcopus Albanen. Cardinalis Borgia nuncupatus, postquam dilectus filius nobilis vir Comes de Monterey charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici apud Nos, & Apostolicam Sedem Orator existens a Romana Curia ad Regnum Neapolitan. gubernan. recessit, ex tacita permissione nostra, negocia ejusdem Philippi Regis per interim, ut vulgo dicitur, apud nos gesserit, tamen cum postea ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis a Nobis de Ecclesia Metropolitana Hispalen. ad præsentationem ejusdem Philippi Regis provisus fuerit, & dilectus pariter filius nobilis vir Marchio Castri Roderici per ipsum Philippum Regem Orator ad Nos deputatus ad Almam Urbem nostram personaliter accesserit, in eaque resideat, hodie non debemus expresse, nec tacitè consentire, quod idem Gaspar Episcopus, & Cardinalis residentia in sua Ecclesia Metropolitana, curaque tot animarum sibi commissarum derelicta, munere Oratoris dicti Philippi Regis apud Nos quoquo modo fungatur. Verũ quia, ut a nonnullis dicitur, ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis nescitur quo spiritu ductus, nullo a Nobis consensu habito, nec licentia expressa, vel tacita obtenta, munus Oratoris dicti Philippi Regis acceptare, & in eo se ingerere audet, ac negocia Regis tractare intendit contra canonicas sanctiones, notoriumque stylum inveteratum in animæ suæ periculum, suæque Ecclesiæ, ejusque Diæcesanorum detrimentum; ideo præmissis remedium adhibere intendebamus. Sed quia a discordiarum amatoribus in odium prædicti Philippi Regis factum dici posset, illud in opportunius tempus ad nostrum beneplacitum differre, & transmittere deliberavimus.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§.2. Ne autem ex nostra hujusmodi deliberatione, ac taciturnitate, conniventia, ac tollerantia præterita forsan, præsens, & futura possit unquam prætendi; Nos eidem Gaspari Episcopo, & Cardinali licentiam, seu facultatem prædictam concessisse, vel illi consensum nostrum desuper tacite, vel expresse præstitisse, hoc mane quatuor ex Cardinalibus Congregationis Sancti Officii, qui primo accessissent, vocari jussimus: cumque dilecti filii nostri Laudivius Sancti Sixti, Berlingerius Sancti Augustini, & Fabritius Sancti Laurentii in Pane, & Perna Titulorum Presbyteri Verospius nuncupat., & Martius San. Mariæ novæ Diaconus Cardinalis Ginnettus respective nuncupati, cum cæteris Cardinalibus ad Congregationem Sancti Officii hujusmodi coram Nobis in Palatio nostro Quirinali tenendam accesserint; Nos eosdem Laudivium, Berlingerium, Fabritium, & Martium Cardinales in interiori cubiculo nostro assumpsimus, eisque voluntatem, & intentionem nostram hujusmodi amplius declaravimus, & attestati sumus, prout motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de eorumdem Laudivii, Berlingerii, Fabritii, & Martii Cardinalium consilio, tenore præsentium attestamur, decernimus, & declaramus, mentis, intentionis, & voluntatis incommutabilis nostræ fuisse, & esse ac futuram fore, per quamcumque nostram præteritam, præsentem, & futuram taciturnitatem, conniventiam, & tolerantiam, & per quoscumque ipsius Gasparis Episcopi, & Cardinalis ad audientiam nostram pro negotiis prædicti Philippi Regis exponendis, & expediendis, & alias quomodolibet, ubicumque, & quandocumque gerendis, & tractandis accessum, ac etiam per quamcumque nostram illius admissionem, minusque ex quibuslibet gratiis, aliisque concessionibus, & dispositionibus per Nos etiam in favorem prædicti Philippi Regis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ac aliàs quomodolibet, & ex quibuscumque aliis actibus, & functionibus nostris, & aliorum quorumcumque tam publicis, quam privatis, ac aliàs quomodocumque, & quandocumque factis, & faciendis, Nos post accessum prædicti Marchionis Castri Roderici nequaquam intellexisse, nec intelligere, minusque voluisse, nec imposterum velle, eidem Gaspari Episcopo, & Cardinali licentiam prædictam, vel facultatem concedere, seu desuper consensum nostrum præstare tacitè, neque expresse, nec eumdem Gasparem Episcopum, & Cardinalem in Oratorem ejusdem Philippi Regis ordinarium, vel extraordinarium, aut de interim, vel alias nuncupatum, nec etiam ejusdem Regis negocia gerentem, vel tractantem recipere, nec admittere, nec aliquo modo eumdem Gasparem Episcopum, & Cardinalem pro tali Oratore, vel negocia Regis præd. gerente, recognoscere, nec pœnas ab eodem Gaspare Episcopo, & Cardinale incursas, & incurrendas illi remittere, nec condonare. Decernentes etiam irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, sublata quibuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate.

Obstantium derogatio.

§.3. Non obstantibus quacumque conniventia, dilatione, taciturnitate, & tolerantia nostris hujusmodi, quæ tam ex quocumque temporis cursu, quam ex supra expressis, & quibuscumque aliis actibus, & functionibus nostris, & alias quomodolibet hacte-

hactenus, & pro tempore, etiam postquam ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis negotia prædicti Philippi Regis gerere desinerit, factis, resultare, & deduci possunt, perinde acsi statim, & incontinenti post incursas ob præmissa ab eodem Gaspare Episcopo, & Cardinali pœnas contra eum processum foret, dilatioque, taciturnitas conniventia, & tolerantia nostræ hujusmodi nullatenus intervenissent, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ. §.4. Volumus autem, quod præsentes literæ cum omnibus, & singulis in eis contentis suum plenarium sortiantur, & sortiri debeant effectum, præsertim circa translationem, & transmissionem ad opportunius tempus, seu beneplacitum nostrum animadversionis in ipsum Gasparem Episcopum, & Cardinalem, illumque arctent, & afficiant in omnibus, & per omnia, perinde acsi publicatæ, dictoque Gaspari Episcopo, & Cardinali personaliter intimatæ fuissent.

Dat. die 17. Junii 1632. An. IX. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Junii 1632. Pontificatus nostri Anno IX.

CDVIII.

Ex regest. in Secret. Brev.

Declarat, & testatur ob impositionem Pallii, & receptionem juramenti Cardinalis Borgiæ, ac quoscumque alios actus, & concessiones factos, & factas, faciendos, & faciendas se a priori voluntate sua nullatenus recedere velle, cum expressa prohibitione Cardinali Borgiæ, & aliis, ne contrarium ullo tempore allegare possint.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Præcedentes refert Constitutiones. §.1. Aliàs cum Gaspar Episcopus Albanen. Cardinalis Borgia nuncupatus ob nonnulla per eum non petita, nec habita a Nobis licentia, in Consistorio nostro secreto in contemptum pontificiæ majestatis nostræ ausu temerario gesta, pœnas a Sacris Canonibus, ac Decretis, & Constitutionibus Apostolicis inflictas damnabiliter incurrisset, ad excludendam, & rejiciendam omnino quamcumque remissionem, sive condonationem, & indulgentiam, quæ ex quibuscumque actibus, tam publicis, quam privatis, & ex quacumque taciturnitate quantumlibet diuturna, conniventiaque, & tolerantia nostris prætendi posset ad favorem ejusdem Gasparis Episcopi, & Cardinalis, ejusque complicum, etiam S. R. E. Cardinalium. Necnon etiam pro majori, & abundantiori mentis, & voluntatis nostræ circa præmissa, & alia subinde in Congregatione Ven. fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum subsequuta expressione, & continuatione binæ a Nobis in hac forma Brevis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet: Urbanus &c. *Omittitur insertio secundi Brevis, in quo est insertum primum, quia illa habes suo loco.*

Declaratio, de qua in Rubrica. §.2. Cumque postmodum ipse Gaspar Episcopus, & Cardinalis antea per Nos de Ecclesia Metropolitana Hispalen. ad præsentationem dicti Philippi Regis provisus, Pallium aliàs concessum, manibus nostris juxta morem cum Cardinalibus observatum sibi per Nos imponi maxima cum instantia supplicaverit: Nos tam ob causas in præinsertis Literis expressas, & prædictum morem adimplendum, quam ut eidem Ecclesiæ Hispalen. insigni, & de Sede Apostolica benemeritæ faveremus, ad impositionem prædicti Pallii devenire censuimus, non tamen animo, mente, nec intentione per prædictam Pallii impositionem, ac juramenti fidelitatis ob hoc per eumdem Gasparem Episcopum, & Cardinalem Nobis præstandi receptionem in aliquo a prædictis Literis nostris recedendi, nec illis etiam minime præjudicandi, nec etiam quoscumque excessus, & delicta tam in præinsertis Literis expressa, & compræhensa, quam alia etiam postmodum quomodolibet ab eodem Gaspare Episcopo, & Cardinale, ejusque complicibus quibuscumque, etiam S. R. E. Cardinalibus, præsertim in tradendo aliis etiam Cardinalibus copiam prædictæ temerariæ requisitionis, imputationis, & protestationis, ac aliàs illam publicando, attentata, patrata, & commissa, ac in futurum quandocumque, quomodocumque & ubicumque committenda, patranda, & attentanda, illorumque, & cujuslibet earum personas a legibus, sacris Canonibus, & Ordinationibus, Decretis etiam Consistorialibus, & Constitutionibus Apostolicis, usibus, & consuetudinibus Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & alias quomodolibet inflictas, & per ipsum Gasparem Episcopum, & Cardinalem, ejusque complices prædictos, & alios quoscumque quomodolibet etiam ex actibus, qui ad nostram notitiam non devenerunt, nec deinceps devenient, incursas remittendi, nec in aliquo condonandi, seu relaxandi, & propterea, ut deliberatio, & continuatio nostræ mentis, & voluntatis hujusmodi eo magis semper clarior, & firmior appareat: Nos motu, scientia, & plenitudine paribus hoc mane pro traditione, seu impositione Pallii, & receptione prædicti juramenti fidelitatis per Nos deputato, antequam ad prædicti Pallii impositionem, ac prædicti juramenti receptionem deveniremus, quatuor ex Cardinalibus Congregationis S. Officii, qui primo accessissent, vocari jussimus, cumque dilecti filii nostri Laudivius Sancti Sixti, Berlingerius S. Augustini, Gyptius, & Fabritius titulorum Presbyteri, Verospius, necnon Martius S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Ginettus respective nuncupati præ cæteris Cardinalibus ad prædictam Congregationem Sancti Officii hodie coram Nobis in Palatio nostro Quirinali tenendam accesserint; Nos eosdem Laudivium, Berlingerium, Fabritium, & Martium

tium Cardinales in interiori cubiculo nostro assumpsimus, ubi hora undecima in nostra, & Laudivii, Berlingerii, Fabritii, & Martii Cardinalium prædictorum præsentia per Secretarium nostrum domesticum infrascriptum præinsertas Literas originales de verbo ad verbum legi fecimus, voluntatemque, & intentionem nostram eisdem Laudivio, Berlingerio, Fabritio, & Martio Cardinalibus eo amplius declaravimus, & attestati sumus, prout tenore præsentium, etiam de Laudivii, Berlingerii, Fabritii, & Martii Cardinalium prædictorum consilio declaramus, attestamur, & decernimus, nostræ mentis, voluntatis, & intentionis incommutabilis semper fuisse, & esse, ac futuram deinceps fore, justis de causis animum nostrum moventibus, & præcipue pro nostra, ac Roman. Pontific. Domini nostri Jesu Christi in terris Vicarii dignitate, & honore tuendis, & conservandis, per prædictam Pallii impositionem, ac juramenti fidelitatis receptionem illico sequenti hora duodecima a Nobis faciendam, ac per quorumcumque inde sequtorum exequutionem, & effectum, & per quoscumque actus nostros tam publice, quam privatim, & per quascumque functiones tam Papales, & Pontificias, quam Cardinalitias, & alias quascumque concessiones, & dispositiones nostras etiam gratiam, vel justitiam, aut quodcumque aliud speciali nota, & expressione dignum continentes, & seu concernentes, verbo, vel in scriptis, aut facto, vel aliàs quomodolibet hactenus eidem Gaspari Episcopo, & Cardinali, & complicibus, aliisque prædictis, & seu ad illorum, & cujuslibet eorum favorem, seu commodum semel, & pluries factos, concessos, permissos, & toleratos, factasque, concessas, permissas, & toleratas, ac in posterum quandocumque, quomodocumque, & ubicumque etiam pluribus, & reiteratis vicibus per Nos, & de ordine nostro faciendos, concedendos, permittendos, & tolerandos, faciendasque, concedendas, permittendas, & tolerandas nullatenus recedere a prædicta priori voluntate, deliberatione, mente, & intentione nostris, earumdem præinsertarum, ac præsentium Literarum tenore declaratis, nec ab eis Nos in aliquo separare, sed potius in eis hucusque, & in futurum continuare, & perseverare voluisse, & velle: quinimo amplius mentem firmam nostram declarare volentes, earumdem tenore præsentium decernimus, & prohibemus, nullo umquam tempore per eosdem Gasparem Episcopum, & Cardinalem, aliosque prædictos, & quemlibet alium posse allegari, prætendi, & deduci, fuisse per Nos unquam eis aliquid remissum, condonatum, vel relaxatum, nec a priori voluntate nostra recessum.

Clausulæ. §. 3. Decernentes etiam irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, sublata quibuslibet quavis judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate.

Obstantium derogatio. §. 4. Non obstantibus singulis præmissis, ac omnibus illis, quæ in præinsertis Literis nostris hujusmodi volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus similiter, quod tam præinsertæ, quam præsentes Literæ cum omnibus, & singulis in eis contentis suum plenarium sortiantur, & sortiri debeant effectum, præsertim circa translationem, & transmissionem ad opportunius tempus, seu beneplacitum nostrum animadversionis in ipsum Gasparem Episcopum, & Cardinalem, aliosque complices etiam Cardinales, illosque omnes, & singulos arctent, & afficiant in omnibus, & per omnia, perinde acsi publicatæ, dictoque Gaspari Episcopo, & Cardinali, & aliis complicibus etiam Cardinalibus, & illorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Dat. die 17 Junii 1632. An.IX. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Junii 1632. Pontificatus nostri Anno IX.

CDIX.

Declaratio circa Decimam 600. mille ducatorum monetæ Hispanicæ per simplicia Beneficia Ecclesiastica, quorum fructus summam vigintiquatuor ducatorum auri de Camera excedunt, obtinentes Regi Catholico solvendam. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

Venerabili Fratri Cæsari Patriarchæ Antiocheno nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Decimam pro Rege Catholico à se Ecclesiasticis impositam refert. §. 1. Aliàs Nos in subventionem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici indiximus, & imposuimus unam semel, & in præsenti anno persolvendam decimam, quæ in totum ad summam 600. mill. ducat. monetæ Hispaniarum ascenderet juxta ratam a te taxandam omnium fructuum, redditium, proventuum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum omnium Ecclesiarum Archiepiscopalium, Episcopalium, Collegiatarum, Parochialium, necnon Monasteriorum, ac Conventuum, ac etiam mensarum Abbatialium Capitularium, tam Cathedralium, & Metropolitanarum, quam quarumcumque Collegiatarum Ecclesiarum, necnon Conventualium, Prioratuum quoque, ac cæterorum Beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac quorumvis Ordinum utriusque sexus etiam Mendicantium annuos redditus habentium, tam virorum, quam mulierum, necnon Congregationum, Institutorum, & Societatum regularium, etiam Societatis Jesu, & præterea Hospitalium, & Militiarum quarumcumque, exceptis tamen S. R. E. Cardinalibus, ac Fra-

tribus Militibus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, & quoad curata iis, quorum annui redditus summam 24. ducatorum auri de Camera non excederent, in Hispaniarum Regnis, ac Insulis Sardiniæ, Majoricæ, & Minoricæ existen., ac similiter omnium pensionum super præmissis assignatarum, ac assignandarum, & aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis; teque decimæ hujusmodi Collectorem cum facultatibus opportunis constituimus, & deputavimus, & tibi amplam potestatem taxam, & repartimentum hujusmodi pro dicta summa 600. mill. ducat. conficiendi concessimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum ten. præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Ad solutione eos quoque teneri vult, qui Beneficia obtinent simplicia 24. ducatorum auri redditum non excedentia.

§. 2. Nunc autem, ut summa 600. mil. ducat. hujusmodi infra dictum annum facilius conficiatur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine; Quod ad contributionem, & solutionem decimæ hujusmodi, etiam omnes, & singuli simplicia Beneficia ecclesiastica obtinentes, quorum annui redditus summam 24. ducat. auri de Camera non excedunt, teneantur, & obligati sint, tenore præsentium decernimus, & declaramus; Tibique ad omnimodam Literarum nostrarum super præmissis emanatarum cum omnibus, & singulis facultatibus, & indultis ibi expressis exequutionem juxta tenorem decreti, & declarationis in publicis Literis expressorum, & servata aliàs in omnibus, & per omnia priorum nostrarum Literarum forma procedendi, auctoritate apostolica, earumdem tenore præsentium, plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatē concedimus, & impartimur.

§. 3. Non obstantibus Literis nostris prædictis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, ac omnibus illis, quæ in eisdem Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 24. Julii 1632. An. IX.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 24. Julii 1632. Pontificatus nostri Anno IX.

CDX.

Confirmatio sententiæ latæ super caputio rotundo, ac largiori mozzetta a Fratribus Sancti Francisci Strictioris Observantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendis; Et mandatum observandi dictam sententiam cum impositione pœnarum.

Istemet Pontif. hoc idem sanciverat antea, ut in ejus Constit. XXII. In supremo. *Tom. V. Par. V. fol.* 180. *Sed quia in Regno Franciæ d. Const. non servabatur, ideo sententiæ super hoc pronuntiatæ de ejus mandato (quam hic habes de verbo ad verbum) obedire præcipit.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad futuram rei memoriam.

Alias ab isto Pont. emanavit Const. super hac materia.

§. 1. Aliàs a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet: Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In supremo apostolatus solio &c. *Omittitur residuum, hujus Constit. quia est supra loc. cit. in Rubr.*

Non acquiescentibus illi Const. Fratribus Recollectis Galliæ, Pont. deputavit Card. Bentivolum, qui sententiam definitivam tulit hic insertam.

§. 2. Subinde vero, cum Fratres Recollecti præfati insertis Literis hujusmodi non acquiescerent, sed ad Nos recursum habuissent, Nos causam, & causas hujusmodi inter Fratres Cappuccinos ex una, ac Fratres Recollectos præfatos ex altera partibus, de, & super delatione, seu reformatione Capucii, & Mozzettæ per eos deferen., ac declaratione in hac parte, & exequutione respective præinsertarum Literarum nostrarum, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis dilecto filio nostro Guidoni tituli Sanctæ Mariæ de Populo Presbytero Card. Bentivolo nuncupato per alias nostras in simili forma Brevis expeditas commisimus, coram quo ad nonnullos actus (citra tamen illius conclusionem) devento, tamdem suam in hujusmodi causa tulit, & promulgavit definitivam sententiam tenoris subsequentis, videlicet. Christi nomine invocato. Pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam de jurisperitorum consilio pariter, & assensu in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram Nobis vigore Literarum Apostolicarum in forma Brevis expeditarum, in secunda, seu alia veriori vertuntur instantia, inter Rev. Fratres Cappuccinos nuncupatos Ordinis Minorum Sancti Francisci ex una, & Rev. Fratres ejusdem Ordinis Sancti Francisci Strictioris Observantiæ Recollectos Galliæ nuncupatos, de & super delatione, seu reformatione Caputii, & Mozzettæ per eos deferen., & declaratione in hac parte, & exequutione respective Literarum Apostolicarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ sub dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub diebus 10. Januarii, & ultima Julii anni 1624. in simili forma Brevis desuper expeditarum, ac Perillustri, & Reverendissimo Domino Bernardino Archiepiscopo Damiaten. Sedis Apostolicæ Nuncio in Regno Galliæ commoranti, & Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Francisco tituli Sancti Callisti Presbytero Cardinali de la Rochefoucault, & Reverendissimo Domino Episcopo Silvanecten. respective directarum, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, & illorum occasione, partibus ex altera, visis prius Literis antedictis, ac omnibus juribus, & scripturis in judicio productis, actisque actitatis, & partibus hinc inde prius in jure, & in facto pluries auditis; visisque aliis omnibus viden., & consideratis consideran. factoque etiam verbo cum eodem Sanctissimo Domino Papa, causamque, & causas præfatas, una cum toto negotio principali Nobis commissas amplectentes, & decidentes, ac ultimodictas Literas Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & etiam sententiam per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum Franciscum Cardinalem, & Reverendissimum Dominum Episcopum antedictos Judices, & exequutores aliàs ab eodem Sanctissimo Domino Nostro

Nostro Papa in hujusmodi causa deputatos promulgatam, declarantes dicimus, pronuntiamus, decernimus, & definitive sententiamus, & declaramus, prædictos Fratres Recollectos teneri, & obligatos esse ad deponendum Caputium, quod deferunt acuminatum, & tam eos, qui Religionem hactenus ingressi sunt, quam alios, qui eamdem Religionem in futurum ingredientur, similiter teneri, & obligatos ad deferendum Caputium rotundum formæ, & qualitatis hujusmodi videlicet: Caputium rotundum cum mozzetta largibri illi unita: & adnexa, quod in majori latitudine suæ rotunditatis a parte anteriori ad posteriorem intra sinciput, & occiput non sit largius duarum quindecimarum portionum minoris, & extremæ suæ latitudinis, quæ erit ab anteriori ad posteriorem partem intra guttur, & collum ejusdem caputii, delatione cujuscumque alterius generis, seu formæ caputii illis imposterum penitus interdicta, firmisque, & in robore suo perpetuo remanentibus cæteris omnibus, & singulis contentis in ultimo dictis Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri, quæ, & quas in omnibus, & per omnia etiam sub pœnis, & censuris in eis expressis inviolabiliter observari mandamus: ac ambas partes, justis de causis animum nostrum moventibus, ab expensis absolvimus, & eisdem partibus perpetuum silentium desuper imponimus; ac de deponendo, & auferendo, & respective deferendo caputium præfatum ut supra, & alia quæcumque mandata desuper necessaria, & opportuna decernimus, & relaxamus. Et ita dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, sententiamus, interdicimus, mandamus, absolvimus, & relaxamus, non solum præfato, sed & omni alio meliori modo &c. Ac ad majorem demonstrationem, abundantioremque cautelam, & partium, ac aliorum notitiam, tres modulos caputii præfati ut supra deferendi cum mozzetta in pergameno designatos confici mandavimus, nostroque sigillo, & subscriptione firmavimus, & communivimus: quorum unum Notario una cum hac nostra sententia in actis conservandum, reliquos duos, unum scilicet cuique parti, sive cujusque ipsarum partium procuratori coram Notario, & testibus consignavimus: salva tamen facultate dictum caputium augendi, & minuendi pro majoritate, & minoritate corporis, & staturæ ipsorum Fratrum illud deferre debentium, dummodo forma, & proportio supradicta nullatenus immutetur, nec alteretur &c. Quæ quidem sententia sic apparet subscripta, videlicet:

Ego Guid. Cardinalis Bentivolus Judex Commissarius Apostolicus.

Quam approbat, & observari omnino mandat, & contrafacientibus pœnas imponit.

§.3. Cum autem, sicut accepimus, sententia hujusmodi debitæ exequutioni demandata numquam fuerit, nec Fratres Recollecti prædicti illi parere voluerint; Nos pro nostri pastoralis officii debito in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere, ac sententiam præinsertam hujusmodi debitæ exequutioni (ut par est) demandari volentes; apostolica auctoritate, tenore præsentium omnibus, & singulis Fratribus Recollectis prædictis, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, ac privationis vocis activæ, & passivæ, ac etiam carcerationis; illorum vero Superioribus sub privationis officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia imposterum obtinen. pœnis districte præcipien. mandamus, quatenus, Fratres videlicet præfati caputium acuminatum, quod nunc deferunt, omnino deponant, omniaque, & singula, quæ in Literis nostris, & sententia præinsertis hujusmodi ordinantur, prompte exequantur, & adimpleant; Superiores vero præfati præmissa omnia observari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removit.

§.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis Literis prædictis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 31. Julii 1632. An.IX.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die ultima Julii 1632. Pontificatus nostri Anno Nono.

CDXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Decimam 600. mil. ducat. quam Regi Catholico concessit, per ipsum Clerum exigi mandat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem ad ea libenter intendere, per quæ gratiæ ab eo pro tempore emanatæ non solum suum, ut par est, sortiantur effectum, verum etiam ut id fiat cum minori dispendio, quantum fieri possit, provideatur.

Recenset Decimam, quam Regi concessit a Clero persolvendam

§.1. Aliàs siquidem Nos in subventionem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici indiximus, & imposuimus unam semel, & in præsenti anno persolvendam Decimam, quæ in totum ad summam sexcentorum millium ducat. monetæ Hispanicæ ascenderet, juxta ratam a Venerabili Fratre Cæsare Patriarcha Antiocheno nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio taxandam omnium fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, jurium, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum omnium Ecclesiarum Archiepiscopalium, Episcopalium, Collegiatarum, Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Abbatialium, Capitularium tam Cathedralium, & Metropolitanarum, quam quarumcumque Collegiatarum Ecclesiarum, necnon Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Admini-

ministrationum, etiam fabricæ, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacen., Cistercien., Præmonstraten., ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus etiam Mendicantium annuos redditus habentium, tam virorum, quam mulierum, necnon Congregationum Regularium, Institutorum, & Societatum, etiam Societatis Jesu, & præterea Hospitalium, necnon Beatæ Mariæ Theutonicorum, Sancti Jacobi de Spatha, Alcantara, Calatrava, de Avis, & Montesia, necnon Sancti Lazari, & aliarum quarumcumque Militiarum; exceptis tamen Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Fratribus Militibus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, qui pro sui tutela contra Turcas, & alios Infideles alienis auxiliis quotidie indigent, in Hispaniarum Regnis, ac Insulis Sardiniæ, Majoricæ, & Minoricæ existen., ac similiter omnium pensionum super præmissis assignatarum, & assignandarum percipiendam, & exigendam, a quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, Primatibus, Præpositis, Decanis, Capitulis, Canonicis, Rectoribus, Beneficiatis, Abbatibus, Prioribus, Commendatariis, Abbatissis, Priorissis, Fratribus, Militibus, & aliis quocumque nomine nuncupatis secularibus, & regularibus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, & conditionis existentibus prædicta quocumque jure, modo, occasione, & titulo obtinentibus, seu detinentibus, & obtenturis, necnon Œconomis, & Administratoribus perpetuis, seu temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, & alia quæcumque hujusmodi jura, & bona, ex quacumque causa, quavis auctoritate in toto, vel in parte sibi reservata, aut concessa habentibus, & habituris secularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium prædictorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, vel mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis, quos omnes (exceptis supradictis) Collectoribus deputandis voluimus Decimam prædictam juxta dictam taxam infra annum ex tunc proximum persolvisse, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Statuit eam per ipsum Clerum esse exigendam.

§.2. Cum autem credamus, quod exactio hujusmodi Decimæ pro Philippo Rege difficilis existat, & quod facilius ab ipsis solvere debentibus exigi possit, idque magis convenire judicantes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, ut in qualibet Provincia, sive Episcopatu onus colligendi, & exigendi, aut colligi, & exigi faciendi ratam Decimæ hujusmodi quemlibet ex prædictis tangentem, idem Clerus, sive eadem Capitula, & Collegia ipsius Provinciæ, seu Episcopatus suscipiant, & ipsas decimas per personas ad id idoneas, & sufficientes ab ipsis Clero, seu Capitulis, & Collegiis deputandas, prout in subsidiorum exactionibus retroactis annis factum fuit, exigi debeant, quodque personæ ab ipsis Clero, seu Capitulis, & Collegiis deputandæ onus colligendi ratam decimæ hujusmodi omnino suscipere, & Clerus universus ratam prædictam, prout ad eorum singulos spectat, in eorum manibus persolvere omnino teneantur: qui postmodum quocumque impedimento, etiam quantumvis gravi penitus excluso, eamdem ratam, aut pecunias quascumque eo nomine exactas, & collectas Commissariis a prædicto Rege deputatis, seu deputandis realiter, & cum effectu tradant, & consignent omni mora, & dilatione, ac etiam impedimento, & difficultate cessan., & postpositis, ac etiam alias, prout in retroactis subsidiis exequutum fuit; & tam Clero, quam deputatis prædictis, & eorum singulis, ut prædicta modo præmisso respective, prout ad eorum singulos spectat, omnino exequantur, sub privatione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum regularium quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum per eos, qui quomodolibet contrafecerint, & parere distulerint, seu recusaverint, quomodolibet obtentorum, atque inhabilitatis ad illa, & alia imposterum obtinen. per præsentes injungimus, & mandamus.

Pœnas solutionem negantibus imponit.

§.3. Decernentes Beneficia ipsa in eventum contraventionis hujusmodi sic vacan. ab omnibus libere impetrari, illaque tam per Nos, & Sedem Apostolicam, quam locorum Ordinarios personis idoneis conferri libere posse.

Modum has Literas publicandi præscribit.

§.4. Cæterum, quia difficile foret, tam præsentes, quam alias super præmissis confectas Literas singulis solvere debentibus personaliter intimare, volumus, & similiter apostolica auctoritate decernimus ad effectum præmissum quoque intimatis prædictis aliis nostris, & præsentibus Literis Metropolitanis, & Cathedralibus dd. Hispaniarum Ecclesiis tempore divinorum Officiorum per edictum singulos Clericos dd. Hispaniarum afficiat, ac si singulis ipsis Clericis personaliter intimatæ fuissent; ac pro faciliore intimatione hujusmodi præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, seu intimatæ.

Derogat contrariis.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, quæ in prædictis aliis Literis voluimus non obstare.

Dat. die 24. Augusti 1632. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 24. Augusti 1632. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Con-

CDXII.

Confirmatio Decreti editi a Sacra Rituum Congregatione ad favorem Abbatum Congregationis Camaldulensium Monachorum Ordinis Sancti Benedicti super usu Baldachini, ac facultate celebrandi solemniter in Pontificalibus.

De Congregatione Camaldulensium lege in Constit. XXVII. Alexandri PP. II. Nulli delium. *Tom. II. fol.* 19.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

A S. Rituum Congr. emanavit Decretum ad favorem Abbatum Camaldulensium.

§. 1. Nuper pro parte dilecti filii Desiderii Arigonii, seu Bardellonii de Mantua Procuratoris Generalis Congregationis Camaldulen. Nobis expositum fuit, quod aliàs a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Columna referente ad instantiam P.D. Desiderii Arigonii, seu Bardellonii de Mantua Procuratoris Generalis Congregationis Camaldulen. nomine Abbatum ejusdem Congregationis, ut attenta antiqua consuetudine solemniter cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis celebrandi, recederetur quoad eos a decretis alias hac de re editis in causis Firmana 28. Januarii 1606., & Neapolitana 18. Martii 1617. Sacra Rituum Congregatio censuit licere Abbatibus Congregationis Camaldulen. quando solemniter celebrant, quod in tribus tantum (quolibet anno festivitatibus eis facere permittitur) uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, cum assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ultra Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Evangelio, & Epistola, ac sex aliorum ad summum Monachorum sacris vestibus indutorum, quorum duo assistant cum Pluvialibus, duo cum Planetis, & duo cum Tunicellis coloris tempori convenientis, & dummodo iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem, ut Sedes Episcopalis retineri consuevit, sed eorum Sedes retineatur in Ecclesia his tantummodo tribus diebus per annos singulos, quibus Abbates solemniter celebraturi erunt; & dicti sex Monachi, ut supra parati, non in Sedibus Choralibus, sed super Scabellis sedeant in loco congruo, juxta Ecclesiæ convenientem situm ad hunc effectum tunc appositis panno laneo coopertis, dictis Sacræ Congregationis Decretis in causis Firmana, & Neapolitana editis aliàs in suo robore permansuris, Die 21. Augusti 1632.

Supplicant Pont. ut illud confirmet.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus exponens decretum hujusmodi apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret.

Quod approbat, & confirmat.

§. 3. Nos illum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes illud, necnon præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Et ita judicari statuit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Ac contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Septem. 1632. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1632. Pontificatus nostri Anno X.

CDXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Declarat Bona Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Hispaniarum, seu Anglicanæ, in Anglicana natione laborantium, post illorum obitum spectare ad Monasteria Cismarina dicti Ordinis Congregationis Anglicanæ, in quibus professi sunt, aut quibus se aggregarunt.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§. 1. Cupientes dilectis filiis Monachis Ordinis Sancti Benedicti Monasteriorum Cismarinorum Congregationis Angliæ de aliquo subventionis auxilio providere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel

vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium adversus hæreticam pravitatem Inquisitorum Generalium consilio, apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus, Bona Monachorum dicti Ordinis Congregationis Hispanicæ, seu Anglicanæ, in Anglicana Missione laborantium post mortem eorumdem Monachorum esse, & haberi Monasteriorum Cismarinorum Congregationis Angliæ hujusmodi ejusdem Ordinis, in quibus iidem Monachi, aut professionem emiserunt, vel quibus se aggregarunt.

Eadem lege comprehenduntur bona Monachorum extra claustra morientium.

§.2. Et quod nemini liceat sub prætextu, quod prædicti Monachi moriantur extra claustra, vel sub quovis alio titulo, & quasit colore, eadem bona retinere, aut restitutionem eorumdem dictis Monasteriis denegare sub pœnis, & censuris ecclesiasticis.

Clausulæ.

§.3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.4. Non obstantibus quibuscumque Decretis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & præsertim fel. recor. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri super spoliis Monachorum extra Claustra morientium edita, necnon quibusvis dictarum Congregationum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 17. Septem. 1632. An. X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Septembris 1632. Pontificatus nostri Anno X.

CDXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Commissio Archiepiscopo Arelaten., ac Bolonien., & S. Flori, ac Maclovien. Episcopis, ut conjunctim procedant contra quascumque personas ecclesiasticas contra personam, & Statum Regis Christianissimi quidquam molientes.

Ven. Fratribus Archiepiscopo Arelaten., & Bolonien., ac S. Flori, necnon Maclovien. Episcopis.

URBANUS PAPA VIII.

Ven. Fratres salutem, & apostolicam benedictionem.

Regis Galliarum preces.

§.1. Exposuit Nobis charissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum, & Navarræ Rex Christianissimus, quodque diversæ personæ ecclesiasticæ, etiam in Abbatiali, & Episcopali, & alia dignitate constitutæ diversimode contra ipsius Ludovici Regis personam, & Statum machinati fuerint, & machinantibus auxilium, consilium, favorem tam verbo, quam re ipsa dederint, crimina gravissima, & enormissima incurrendo. Quare intendens dictus Loduvicus contra machinatores, auxiliatores, consultores, & fautores, & aliàs in præmissis quomodolibet delinquentes ad condignas pœnas procedi facere, Nobis humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Commissio, de qua in Rubr.

§.2. Nos igitur eumdem Ludovicum Regem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati vestræ Ven. Frat. Archiepiscope, & Episcopi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vos conjunctim procedentes, vocatis ad id, qui fuerint evocandi, de præmissis diligenter inquiratis, & contra omnes, ac singules personas ecclesiasticas, etiamsi Abbatiali, Episcopali, seu Archiepiscopali præfulgeant dignitate, via juris procedatis, & culpabiles repertos, per sententiam definitivam, seu sententias definitivas, quatenus privationi sit locus, omnibus, & singulis ecclesiasticis beneficiis, & dignitatibus tam secularibus, quam regularibus quovis modo nuncupatis, etiamsi Monasteria, Prioratus, Conventuales Ecclesiæ, Cathedrales, & Metropolitanæ, aut etiam majores fuerint, auctoritate nostra, prout juris fuerit, privetis, & privatos declaretis, ac aliàs juxta juris ordinem, tam contra eorum omnium, & singulorum bona, quam contra personas animadvertatis. Nos enim vobis etiam per edictum publicum citandi, & inhibendi, aliaque circa præmissa necessaria,

saria, & opportuna faciendi, exercendi, & exequendi, plenam, & liberam, apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus facultatem.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in universalibus, & generalibus, necnon provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Conventualium, & Ordinum, ac Hospitalium, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliorum Piorum Locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis Locis Piis quibuscumque, eorumque Præsulibus, Abbatibus, Prioribus, & aliis Superioribus, & personis, etiam Magno Magistro, Conventui, & Fratribus Militibus dicti Hospitalis Sancti Joannis, in contrarium quomodolibet per Sedem Apostolicam, aut aliàs quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Archiep. facultas conceditur uno impedito Episcopo alium substituendi.

§.4. Volumus autem, & apostolica auctoritate decernimus, quod Tu Frater Archiepiscope in eventum absentiæ unius, seu plurium ex prædictis Venerabilibus Fratribus nostris Episcopis, quibus præsentes directæ reperiuntur, aut illis legitime impeditis, seu procedere renuentibus, seu differentibus, alium, vel alios Episcopum, seu Episcopos illarum partium, absentium, vel impeditorum, aut procedere recusantium, seu differentium loco eligere possis, cum quibus conjunctim, ut præfertur, circa præmissa omnia, & singula, etiam usque ad definitivas sententias inclusive procedere possis.

Dat. die 8. Octobr. 1632. An. X.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœcesis sub Annulo Piscatoris, die octava Octobris 1632. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CDXV.

Erectio Officii Advocati Pauperum in Urbe cum concessione facultatum.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii munere ad ea, per quæ pauperum, & egenarum personarum causæ agantur, & defendantur, paterna, qua tenemur charitate, libenter intendimus, ac desuper officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Alias Conservatores Officium Dohanerii Dohanæ pecudum instituerunt.

§.1. Aliàs siquidem, sicut accepimus, de anno 1538. tunc existentes Cameræ Almæ Urbis nostræ Conservatores Officium Dohanerii Dohanæ pecudum certo tunc expresso modo vacans quondam Agapito de Magistris tunc in humanis agenti ad ejus vitam dumtaxat concesserunt; & subinde etiam de anno 1562. tunc similiter existentes dictæ Cameræ Conservatores Officium prædictum eidem Agapito in perpetuum pro se, ac omnibus, & singulis hæredibus suis etiam extraneis similiter concesserunt; idemque Agapitus secundo dictam concessionem hujusmodi per fel. rec. Pium Papam Quartum Prædecessorem nostrum confirmari obtinuit, prout in ipsius Pii Prædecessoris, ac patentibus dictorum Conservatorum Literis desuper expeditis, plenius continetur.

Illud supprimit Urbanus.

§.2. Cum autem Nos pauperum personarum dictæ Urbis statui compatientes, eisdem de aliquo Advocato, per quem earum causæ agi, & defendi valeant, providere intendamus; Idcirco motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Officium prædictum, quod, ut etiam accepimus, dilectus filius Octavius Pierleonus Romanus quondam Hersiliæ de Magistris natus ad præsens in vim prædictæ concessionis perpetuæ, & facultatem illud alienandi obtinet, omnemque illius statum, essentiam, & dependentiam, apostolica auctoritate, tenore præsentium de expresso ipsius Octavii consensu perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Et officium Advocati Pauperum instituit.

§.3. Præterea unum Officium Advocati Pauperum nuncupan. ejusdem Urbis, quod pro tempore obtinens Civis Nobilis Romanus esse, & a dilecto filio nobili viro Thaddeo Barberino Principe Prænestino nostro secundum carnem ex fratre germano nepote moderno, & pro tempore existente Urbis Præfecto nominari, ac pauperum, & miserabilium personarum ad se recurrentium causas agere, tueri, & defendere debeat, ac in habitu seculari, seu clericali, prout ei libuerit, incedere possit, ac aliàs cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, privilegiis, prærogativis, honoribusque, & oneribus similibus Advocatis quomodolibet competen., ac aliàs solitis, & consuetis, eisdem auctoritate, & tenore erigimus, & instituimus.

Illique

Eique suppress. Officii redditus applicat

§. 4. Illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, illudque pro tempore obtinentis congrua sustentatione omnia, & singula dicti Officii sic per Nos suppressi fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque in quibusvis rebus consisten., & undecumque provenien. perpetuo concedimus, & assignamus, ac applicamus, & appropriamus.

Illudq; Octavio Pier Leoni confert.

§. 5. Insuper Officium hujusmodi sic per præsentes erectum, tamquam a primæva illius erectione vacans, cum omnibus, & singulis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis quibuscumque per Nos, ut supra concessis, & assignatis, eidem Octavio, de cujus fide, prudentia, doctrina, pietate, & integritate plurimum in Domino confidimus, eisdem auctoritate, & tenore, quoad vixerit, concedimus, & assignamus.

Clausulas necessarias, ac præservativas addit.

§. 6. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut prædicto Octavio, ejusdemque in Officio Advocati Pauperum hujusmodi successoribus de omnibus, & singulis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis prædictis suis congruis temporibus respondeant, ac responden. curent, & faciant; Ac decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad id vocati, & auditi non fuerint, nec præmissis consenserint, aut aliàs quovis prætextu de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illa quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis alios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§. 7. Non obstantibus fel. rec. Pii Papæ Quarti Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernen. in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac dictæ Urbis, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Urbi, & Conservatoribus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi sub Annulo Piscatoris die 15. Octobris 1632. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Dat. die 15. Octobr. 1632. An. X.

CDXVI.

Prohibitio ne Fratres Carmelitæ Calceati de Observantia in Belgio, & Siciliæ Provinciis gestent habitum per Fratres ejusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, nec se Fratres Carmelitas Reformatos Sanctæ Theresiæ vocitent, aut subscribant.

Carmelitarum Regulam a S. Alberto Hierosolymitanæ Ecclesiæ Patriarcha traditam approbavit Honor. III. ut in ejus Constitut. LXXVIII. Ut vivendi. *To. III. fol.* 242. *Discalceatorum vero tam virorum, quam Monialium Congregationem approbavit Gregor. XIII. Constitut. CXXI.* Pia consideratione. *Tom. IV. Par. III. fol.* 448. *Canonizationem autem Sanctæ Theresiæ habes in Gregorii XV. Constit. LII.* Omnipotens. *Tom. V. Par. V. fol.* 17. *Vide etiam in Constitut.* Inter cæteras *hujus Pontificis, ut infra.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in Sede Principis Apostolorum a Domino constitutus, ex incumbenti sibi munere ad ea potissimum mentis suæ aciem assidue intendit, per quæ Christifideles divinis obsequiis sub suavi religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis mancipati prospere dirigi valeant: & si aliquæ unquam subrepunt corruptelæ, pastorali vigilantia elimentur, ut regulares ipsæ personæ in pacis amœnitate vota sua Domino reddant, & felicioribus in dies proficiant incrementis.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Pro-

Carmelitæ Calceati in Belgio, & Sicilia habitum mutarunt, & se Carmelitas Reformatos S. Theresiæ vocari faciunt

Procurator generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Sancti Eliæ Nobis nuper exponi fecit, nonnulli religiosi Carmelitæ Calceati de Observantia nuncupati, in Belgio existentes habitum per Fratres ejusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, & per eos susceptum, vel eidem similem, cum gravi Fratrum Discalceatorum Congregationis hujusmodi damno, a primæva sui forma mutaverint, & variaverint, malumque hujusmodi in aliis etiam, & præsertim Siciliæ Provinciis serpere cœperit; quin etiam fratres Carmelitæ Calceati hujusmodi se Carmelitas reformatos Sanctæ Theresiæ vocitent, & subscribant, in grave ipsorum Fratrum Discalceatorum detrimentum, & scandalum plurimorum.

Pont. id prohibet sub pœnis hic expressis.

§.2. Nos pro muneris nostri debito huic malo de opportuno remedio, per quod Fratrum Calceatorum præfatorum temeritas compescatur, quantum cum Domino possumus providere, ac Fratrum Discalceatorum Congregationis hujusmodi, quam in visceribus gerimus charitatis, prospero, felicique statui, & directioni consulere volentes, de Ven. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Fratribus Carmelitis Calceatis de Observantia nuncupatis prædictis, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & quoad illorum Superiores, etiam suspensionis ab officiis, per eos obtentis, ipso facto incurrendis pœnis districte præcipiendo mandamus, ut habitum regularem uniformem, & per eos antea susceptum, juxta Congregationis eorumdem Carmelitarum Calceatorum de observantia hujusmodi communi statuta deferant, nec illum ullo umquam tempore mutare, vel variare audeant, vel præsumant, absque speciali hujus Sanctæ Sedis licentia.

Gestantibus talē habitum, terminum assignat ad illum deponendum.

§.3. Iis vero, qui eumdem habitum, ut supra mutarunt, vel quoquo modo variarunt, sub eisdem censuris, & pœnis, ut præfertur, incurren. similiter mandamus, ut intra duorum mensium spatium post publicationem præsentium, eumdem habitum, prout antea deferebant, & quem communis usus, juxta universalia statuta Congregationis Fratrum Carmelitarum Calceatorum de observantia hujusmodi, reassumere omnino debeant, & teneantur, neque se Carmelitas reformatos Sanctæ Theresiæ, vel Beatæ Theresiæ nominent, vel subscribant.

Exequutores deputat.

§.4. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis in prædictis, & aliis Provinciis, & locis, ubi opus fuerit, constitutis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, Fratres Calceatos de Observantia hujusmodi ad præsentes literas, omniaque & singula in illis, ut supra, contenta, & ordinata plene observanda, & adimplenda sub pœnis prædictis cogant, & compellant invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausulas præservativas ponit.

§.5. Decernentes, easdem præsentes literas etiam ex eo, quod interesse in præmissis habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, vel aliàs quovis prætextu, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retractari, aut in jus, vel controversiam vocari nullatenus umquam posse; sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari.

Clausulam sublata addit.

§.6. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§.7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis apostolicis Fratribus Carmelitis Calceatis præfatis, illorumque Superioribus, & personis, ac quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, & scientia similibus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi imperat.

§.8. Volumus autem, quod præsentibus literis, ac omnibus in eis contentis nullatenus derogetur, aut derogatum sit, vel esse censeatur, nisi de eis specialis & specifica, non autem per clausulas generales idem importantes mentio fiat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, aut sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat.

Dat. P. A.10. die 1. Dec. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 11. Decembris 1632. Pontificatus nostri anno X.

CDXVII.

Ex regest. in Secret. Brev. Dismembratio ab Ecclesia Sarsinaten Fodinarum Sulphurii, & Juris Sulphurum hujusmodi in nonnullis locis effodiendi, ac Applicatio Sedi Cameræ Apostolicæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ faciendæ Dismembrationis. §.1. CUm, sicut accepimus, Ecclesia Sarsinaten. per obitum illius ultimi Episcopi extra Romanam curiam defuncti Pastoris solatio destituta sit, & Episcopi Sarsinaten., qui pro tempore fuerunt, inter alia bona ad mensam episcopalem Ecclesiæ Sarsinaten spectantia, diversas fodinas, seu foveas sulphuris, ac jus sulphur in nonnullis Diœcesis Sarsinaten. locis effodiendi hactenus possederint, & mensa episcopalis prædicta possideat ad præsens, fodinis, vero, seu foveis, ac jure sulphur hujusmodi effodiendi Camera nostra Apostolica, pro suis necessitatibus maxime indigeat eisdem foveis, seu fodinis sulphureis, ac jure sulphur hujusmodi effodiendi a dicta mensa episcopali dismembratis, & separatis Episcopus Sarsinaten ex ejusdem mensæ episcopalis fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, tantum percipiat, quantum ad congruam ejus sustentationem, & pontificalis dignitatis exigentiam juxta Concilii Tridentini decreta sufficiat.

Dismembratio, de qua in Rubrica. §.2. Nos præmissis, & aliis justis de causis animum nostrum moventibus, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, foveas sive fodinas sulphuris, ac jus sulphur hujusmodi effodiendi ad mensam episcopalem prædictam, ut perfertur spectantem præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, illaque sic separata, & dismembrata, Sedi, & Cameræ Apostolicæ, ita quod liceat ejus Thesaurario, seu Commissario generali, vel alio, seu aliis ad id a nobis mandatum habentibus, corporalem, realem, & actualem possessionem fodinarum, seu fovearum, earumque jurium, & pertinentiarum hujusmodi prædicti Episcopi Sarsinaten. seu alterius cujusvis licentia desuper minime requisita propria auctoritate, apprehendere, & retinere, & absque eo quod propterea mensa episcopalis prædicta, seu futuri Ecclesiæ Sarsinaten. Præsules, vel Administratores quicquam a Sede, & Camera prædictis pro recompensa, seu alia quavis solutione prætendere possint, aut debeant earumdem tenore præsentium perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clausulæ. §.3. Decernentes separationem, & dismembrationem, applicationem, & appropriationem prædictas etiam ex eo, quod causæ, propter quas factæ sunt, adductæ, seu verificatæ, vel aliàs justificatæ non fuerint, aut quod dicta Ecclesia Sarsinaten. ad præsens pastoris solatio destituta sit, ut præfertur, & Episcopus Sarsinaten, seu quicumque alii jus, & interesse in præmissis, vel eorum aliquo habentes, seu prætendentes illis non consenserint & ad ea vocati, neque solemnitates, & alia servanda & adimplenda, servata, & adimpleta fuerint, seu etiam enormis, & enormissimæ læsionis, ac ex quovis alio capite a jure vel facto, seu statuto, aut consuetudine, vel alias quomodolibet resultan., seu prætextu, causa, & occasione etiam quantumvis justa rationabili, & prævilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum exprimen. foret de subreptionis, seu obreptionis, vel nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, in jus vel controversiam vocari, aut adversus illa etiam restitutionis in integrum, seu quodvis aliud juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu proprio concedi, aut sic impetrato, vel concesso quemquam uti, sed adversus quascumque impugnationes, & impedimenta validas, & efficaces esse, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri in omnibus, & per omnia perinde ac si vocatis, vocandi, & servatis servand, emanasset, ac per futuros Ecclesiæ Sarsinaten. Præsules, seu Admiinstratores pro tempore existentes, cæterosque omnes, & singulos jus, & interesse habentes, seu habere prætendentes inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri debere, neque ipsos jus, vel actionem, aut beneficium restitutionis in integrum, Judicis officium, seu quæcumque alia juris remedia, ordinaria, & extraordinaria, tam in petitorio, quam in possessorio etiam summarissimo prætendere posse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, Cameræ Apostolicæ Clericos, ac S. R. E. Cardinales Camerarios, etiam de latere Legato & Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac definiri debere, ac irritum quoque, & innane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac regula nostra de Jurequesito non tollendo, nec non quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis d. Ecclesiæ Sarsinaten. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetu dinibus, necnon legibus etiam municipalibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis, clausulis aliisque decretis, tam in genere, quam in specie, Derogatio Contrariorũ.

ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret illorum omnium, & ſingulorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis, & ſpecificatis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime, & pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, & declaramus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. 5. Decembr. 1632. An. X.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die quinta Decembris 1632. Pontificatus Noſtri Anno X.

CDXVIII.

Erectio reformationis Provinciæ Auſtriæ Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam:

Proœmium.

IN Apoſtolicæ dignitatis ſpecula, meritis licet imparibus, a Domino conſtituti, circa ſtatum Religioſorum quorumcumque, præſertim ſub ſtrictioris obſervantiæ Regulis altiſſimo famulantium proſpere dirigendum mentis noſtræ aciem aſſidue intendimus, atque his, quæ pro felici ſtatu, & directione facta fuiſſe dicuntur, ut firma perpetuo ſubſiſtant, & inviolabiliter obſerventur, apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, prout pia Catholicorum Principum vota expoſcunt, Noſque conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ hujus Conſtit.

§.1. Cum itaque, ſicut chariſſimus in Chriſto filius noſter Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus Nobis nuper exponi fecit, aliàs in Domibus Regularibus dilectorum filiorum Fratrum ordinis Minorum ſancti Franciſci de obſervantia Reformatorum nuncupatorum Provinciæ Auſtriæ, opera Dilecti filii Antonii a Galbiato, tunc dicti Ordinis in illis partibus Commiſſarii Generalis, Reformatio introducta fuerit, dictique fratres uberes in vinea Domini fructus afferant, & propterea quo uberiores ſub hujuſmodi reformatione in pacis amœnitate fructus Domino reddere valeant, per Nos deſuper, ut infra opportune provideri ſummopere deſideret.

Confirmatio Reformationis.

§.2. Nos piis dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis hujuſmodi, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, reformationem in domibus regularibus dictæ Provinciæ Ordinis hujuſmodi, ut præfertur, introductam, cum iiſdem privilegiis, gratiis, & indultis, modo, & forma, quibus ſimilem reformationis introductionem in Provinciis Bavariæ, & Tirolii, aliàs apoſtolica auctoritate confirmavimus, illique inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præmiſſa, ac præſentes literas, valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, atque ab omnibus, ad quos ſpectat; & in futurum ſpectabit, inviolabiliter obſervari; & ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes Judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P. An. 10. die 11. Dec.

Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Decembris 1632. Pontificatus noſtri Anno decimo.

CDXIX.

Declaratio Privilegiorum Congregationis Clericorum Regularium Papienſium de Somaſca, quoad Oratoria privata.

Clericorum Regularium de Somaſca Congregationis erectio, & Privilegia habentur in Conſtit. CV. Pii V. Tom. IV. Par. III. Qui eos ſic appellari juſſit, ibid. §.8. fol. 50.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor literarum Pauli V. refertur.

ALiàs fel.rec.Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter inter alia privilegia Congregationi Clericorum Regularium de Somaſca aliàs S. Maioli nuncupatorum Papienſium conceſſit, ut ſinguli Presbyteri Profeſſi dictæ Congregationis omnibus, & quibuſcumque perſonis degentibus, & commorantibus in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis, ſub cura, regimine, & adminiſtratione dictæ Congregationis exiſtentibus extremæ-Unctionis, necnon etiam tempore

Paschatis, Resurrectionis Dominicæ festivitatis Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenta; absque aliquo censurarum, & pœnarum incursu ministrare possent, prout in dicti Pauli prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Causæ hujus Constitutionis.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Franciscus Tontulus Procurator generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, a nonnullis locorum Ordinariis revocetur in dubium, an per supradictam concessioné Præsbyteris prædictis implicite etiam concessa sit licentia, privata oratoria in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis hujusmodi, præsertim dictæ Congregationis non propriis habendi, in eisque Sacrosanctum Missæ Sacrificium etiam extra tempus Paschatis celebrandi: Nobis propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut dubium hujusmodi opportunæ nostræ declarationis ministerio e medio tollere de benignitate apostolica dignaremur.

Declarat posse habere oratoria, & in eis celebrare.

§.2. Hinc est, quod nos dictum Procuratorem generalem, totamque ipsam Congregationem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & ejus singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Congregationi, quod ipsa in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis hujusmodi, etiam non propriis dictæ Congregationis, sub ejus tamen cura, regimine, & administratione existentibus Oratoria privata habere, ipsiusque Congregationis Presbyteri professi in eis Sacrosanctum Missæ Sacrificium in personarum in dictis Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis degentium, & commorantium præsentia, tam intra, quam extra tempus Paschatis, Resurrectionis Dominicæ festivitatis hujusmodi celebrare libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac quatenus opus sit, eis de novo concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 10. die 22. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1632. Pontificatus nostri Anno decimo.

CDXX.

Facultas Cardinali Francisco Barberino; modum, & statum officiorum, magistratuum, tam Optimatum, quam Populi, & gubernii temporalis in Civitatibus, & Locis Status Urbini ad Sedem Apostolicam devolutis, ac etiam custodiæ, militiarumque, ad formam & methodum regiminis, & gubernii aliorum locorum Status Ecclesiastici redigendi, & Comites Palatinos, atque auratæ militiæ Equites, usque ad quemcumque numerum creandi.

Dilecto filio nostro Sancti Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario nostro secundum carnem ex fratre germano nepoti in Urbinaten. Eugubin., Pisauren., ac reliquis Civitatibus, & oppidis nostro incorporationis decreto comprahensis, & ad dictam Sedem devolutis nostro, & Sedis Apostolicæ de latere legato.

Ex regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Causæ concedendæ facultatis.

§.1. Quoniam in regimine Urbinaten., Eugubin., Pisauren., & reliquarum Civitatum, & Oppidorum aliorumque locorum quorumcunque per obitum b. me. Francisci Mariæ Urbini Ducis ad Sedem apostolicam devolutorum, & universæ ditioni temporali Sedis prædictæ nostro decreto incorporatorum per non singulari tuæ fidei, atque prudentiæ hodie commisso propter diversitatem gubernii Ducalis, sub quo Civitates, oppida, & loca hujusmodi hactenus recta fuerunt, & Ecclesiastici sub quo deinceps erit, multa contingere possunt, quæ in facultatibus legationis Civitatum, oppidorum, & locorum eorumdem non sunt expressa, ac speciali nota digna essent.

Facultas, de qua in Rubrica.

§.2. Nos ne propterea Civitates, Oppida, & loca hujusmodi aliquod patiantur detrimentum, sed ut tu omnia, quæ ad prosperum, ac felix regimen illorum pertinent dirigere, statuere, & de novo, etiam in casibus, in quibus oportebit, & tu expedire judicaveris, ordinare possis, opportune providere volentes ultra quascumque alias facultates supradictas, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi, & quas semper salvas, & illæsas esse volumus, circumspectioni tuæ, cujus singulari prudentia, fidei, & diligentiæ gravissimis in negotiis tenes probatæ plané confidere, ac omnia tuto committere, & credere possumus modum, & statum Officiorum, Magistratuum tam Optimatum, quam populi, & gubernii temporalis, ac etiam custodiæ, militiarumque, & præsidiorum Civitatum, Oppidorum, & Locorum prædictorum, prout tibi videbitur immutare, & renovare, & ad for-

formam, & methodum regiminis, & gubernii, aliorumque Provinciarum, Terrarum, & Locorum Status nostri Ecclesiastici redigere, seu alias juxta tuam prudentiam, & arbitrii tui voluntatem tam præmissa, quam etiam redditus, & proventus Cameræ nostræ Apostolicæ, eorumque exactiones disponere, & ordinare, ac quæcumque statuta, ordinationes, & constitutiones circa præmissa, & alia quæcumque, prout tu magis expedire judicaveris, condere, publicare, & observare facere, nec non omnia, & singula, ad statum, gubernium, regimen, & administrationem Civitatum, Oppidorum, & Locorum prædictorum, atque custodiam arcium, & fortalitiorum nec non populorum pacem, & quietem, & annonæ abundantiam spectan., ac tam gratiam, quam justitiam concernentia, etiam si talia forent, quæ sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, ac speciali nota digna essent facere, gerere, ordinare, statuere, mandare, exequi, & facere perinde in omnibus, & per omnia possis, valeas, & debeas, ac nos ipsi facere, gerere, ordinare, statuere, mandare, exequi, & facere possemus plenissimam, amplissimam, & absolutam facultatem, potestatem, & auctoritatem, apostolica auctoritate ten. præsentium concedimus, & impartimur.

Quidquid Card. Barberinus statuerit, se confirmaturū Pontifex promittit.

§.3. Et nihilominus si aliqua per te fieri, statui, & ordinari contigerit, quæ tibi sub generali hujusmodi facultate minime comprehendi judicabuntur, ea nos prout tu ad nos retuleris nominatim omnia confirmabimus, & approbabimus.

Indultum creandi Comites Palatinos, & Equites auratæ Militiæ.

§.4. Præterea ut in hujus tui regiminis initio erga illos, qui se in Nos, & Apostolicam Sedem devotos, & fideles exhibuerunt nostram, & ejusdem Sedis munificentiam magis ostendere, teque gratum, & benevolum, ut decet, reddere possis facultatem creandi aliquos laicos nobiles usque ad numerum quindecim in Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Auratæ Militiæ æquites per alias nostras literas tibi concessam, usque ad quemcumque numerum tibi benevisum auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & ampliamus. Non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 21. Januarii 1633. An.X.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Januarii 1633. Pontif. Nostri Anno X.

CDXXI.

Fratres Minores Strictioris Observantiæ Sancti Francisci introducuntur in Monasteriis S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Neapolis.

Istorum Fratrum materiam habes signatam ad hujus Pontificis Constit. XL. Romanus Pontifex *Tom.V. Par.V. fol.*196.

Dilecto filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano Nepoti, Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte filii noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Motiva hujus Constit.

§.1. EX dignis, & rationalibus causis animum nostrum moventibus circumspectioni tuæ totius Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Protectori per præsentes injungimus, ut semotis a Monasterio, & Ecclesia Monasteriorum Monialium S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitanæ Fratribus Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, si qui nunc sunt, eorum loco, & vice pro hujusmodi Ecclesiarum servitio, ac Monialium cura speciali nonnullos Religiosos Professores dicti Ordinis ex reformatis nuncupatis Provinciarum Romanæ, Siciliæ, ultra Pharum, & Mediolanensis, provectæ ætatis, exemplaris vitæ, bonæ famæ, atque doctrinæ, quotquot necessarii erunt, Neapolim proficisci, & ibi permanere jubens, eisque, seu aliquibus ex ipsis singulo saltem triennio mutandis, postquam ab Ordinario pro tempore examinati, & approbati fuerint, & non aliter, auctoritate nostra mandes, ut regimen spirituale, & curam animarum earumdem monialium S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ suscipiant, & deinceps, sicuti speramus, laudabiliter exerceant, eisdemque Monialibus, ut ipsis Fratribus pareant, & obediant, districte præcipias sub censuris, & pænis arbitrio tuo infligendis, quod a te diligenter fieri cupimus, itaut diligentiam, & pietatem tuam in hoc merito collaudare possimus.

Deputat Fratres Reformat. pro servitio Monialium.

Archiep. habet jurisdict. ordinariam.

§.2. Volumus tamen, ut Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitano nunc, & pro tempore existenti salvum, & reservatum sit omne jus, tam ex juris communis dispositione, quam ex Sacri Concilii Tridentini Decretis super hujusmodi Monialium Monasteriis Regularium curæ commissis, præsertim in his, quæ ad clausuræ custodiam pertinent, competens, itaut facultas concedendi licentias quibuscumque personis cujusvis status, conditionis, & Ordinis etiam Regularibus, præterquam supradictis Religiosis prædictarum Monialium speciali curæ

curæ, ut supra, deputatis, tam ingrediendi Monasterii clausuram, etiam ex causa urgenti, & necessaria, quam accedendi ad loca colloquutionum, ad eumdem Ordinarium spectet, quibus sane licentiis antequam exequutioni demandentur, Superioris Regularis prædictorum fratrum Reformatorum ejusdem Monasterii consensus accedat, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 13. Febr. 1633. An.X. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Februarii 1633. Pontificatus nostri anno decimo.

CDXXII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Literarum Clementis Octavi super spoliis Cleri Civitatis Avenionen., & Comitatus Venayssini.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Speculatores Domus Israel, quæ est Ecclesia Dei viventis in perscrutabili ejus providentiæ consilio constituti inter cæteras apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio incumbimus, ut quæ in personarum ecclesiasticarum favorem ab hac Sancta Sede concessa sunt, sublatis quibuslibet obstaculis, suum debitum, ut par est, sortiantur effectum.

Refert literas emanatas a Clem. VIII. §.1. Aliàs siquidem a felicis recordationis Clemente Papa Octavo Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Regimini universalis Ecclesiæ, meritis licet imparibus disponente Domino præsidentes inter fideles quoslibet, præsertim Ecclesiarum Dei ministros, aliasque personas ecclesiasticas ad invicem pro tempore diffidentes pacem conciliare, concordiamque vigere, & augeri sinceris desiderantes affectibus, illa, quæ propterea processisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum elabantur, sed firma perpetuo, & illibata consistant, libenter cum a Nobis petitur apostolico munimine roboramus, ipsosque Dei ministros ab indebitis molestiis, dum id æquitas suadere videtur sublevamus. Sane Nobis nuper dilectorum filiorum Cleri, singulariumque personarum ecclesiasticarum in nostris Civitate Avenionen., & Comitatu Venayssino degentium expositum fuit, quod alias cum lis, & causa, & controversia primo inter bon. mem. Franciscum de Clarmonte Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem tunc in Civitate, & Comitatu prædictis, Apostolicæ Sedis Legatum de latere, & deinde eo vita functo, inter similis mem. Alexandrum Cardinalem de Farnesio nuncupatum prædicti Cardinalis Francisci in eadem Legatione successorem ex una, & prædictos Clerum, & personas ecclesiasticas partibus ex altera super exactione spoliorum personarum ecclesiasticarum secularium, & regularium hujusmodi tempore illarum obitus remanentium. Quæ Legati ad se ratione Legationis tuæ pertinere, & spectare, Clerus vero, & personæ ecclesiasticæ prædicti se de illis tam inter vivos, quam ultima voluntate libere disponere, neque ipsum pro tempore existentem Legatum in illis se quomodolibet intromittere posse, vel debere, seque in hujusmodi practica, & longissime continuata possessione, seu quasi, esse asserebant, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis, & illarum occasione in Romana Curia coram certo Causarum Palatii Apostolici Auditore, seu Locumtenente orta fuisset, ac diversi processus super his pro ipsius negotii, & causæ instructione per certos Commissarios ad id specialiter per Sedem Apostolicam deputatos, in eisdem partibus facti, & ad eamdem Curiam transmissi, & in ejusmodi causa ad nonnullos actus, citra tamen illius conclusionem deventum fuisset, Tandem Alexander Cardinalis Legatus, ac Clerus prædicti ulteriores litium anfractus, labores, & dispendia vitare volentes, ad certam concordiam, & transactionem sub tamen ejusdem Sedis beneplacito devenerunt, per quam inter alia dictus Alexander Cardinalis, liti, & causæ prædictæ tam in dicta Curia, quam forsan extra eam, & aliàs quomodolibet pendentibus, in quocumque statu instantiæ reperirentur; necnon juri, & facultati exigendi dicta spolia, tam vigore privilegiorum sibi in vim suæ Legationis concessorum, quam assertæ, ac diuturnæ possessionis, seu quasi, necnon quarumcumque literarum apostolicarum, a quibuscumque Romanis Pontificibus, & a fel. record. Paulo Papa Tertio, & Julio etiam III. Prædecessoribus nostris in ejusdem Alexandri Cardinalis, & Legati favorem, & adversus ipsos Clerum, & personas ecclesiasticas spolia prædicta non solventes, seu occultantes emanatarum, & aliàs quomodocumque competen., & in futurum competituris, ita quod nullo umquam tempore, sibi, aut suis in dicta Legatione successoribus jus in hujusmodi spoliis, ac earum collectione, ac recuperatione competeret, nec Clerus, & personæ prædictæ, seu eorum hæredes, & successores, ulla ratione, ad illorum exhibitionem, & præstationem cogi, & compelli possent in favorem eorumdem Cleri, & personarum ecclesiasticarum cessit, Clerus vero, & ecclesiasticæ personæ prædictæ summam mille scutorum eidem Alexandro Cardinali, solvere, & dare promiserunt, & aliàs prout in præmissis transegerunt, convenerunt, & concordaverunt. Ac demum dictus Julius Prædecessor, ad ipsorum Alexandri Cardinalis, & Cleri preces, concordiam, transactionem, seu conventionem prædictas, necnon prout illas concernebant, omnia, & singula alia in instrumentis, seu aliis scripturis desuper confectis, contenta, & alia inde sequuta quæcumque licita, & honesta, ac sacris Canonibus minime contraria, auctoritate apostolica ex certa scientia sua confirmavit, & appro-

approbavit, ac illis perpetuæ firmitatis robur adjecit, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenissent in eisdem, supplevit, necnon partes prædictas ab eis quovis prætextu, seu quacumque occasione, vel causa resilire non posse, sed ad illorum totalem observationem teneri, & ad id sententiis, censuris, & pœnis ecclesiasticis, & aliis pecuniariis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, cogi, & compelli; nec de cætero Clerum, & personas hujusmodi ullatenus per ipsum Alexandrum Cardinalem, & Legatum, suosve in dicta Legatione successores, aut eumdem Julium Prædecessorem, vel quoscumque alios Romanos Pontifices Successores suos pro tempore existentes, vel ad dictam Sedem ullo umquam tempore super exactione dictorum spoliorum, quovis quæsito colore molestari, aut perturbari posse; Sicque per quoscumque Judices Commissarios, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit, prout in instrumento, seu instrumentis, & quibusdam ipsius Julii Prædecessoris Literis. Postmodum vero bonæ memoriæ Pius Papa Quintus pariter Prædecessor noster sibi exposito, quod bonæ etiam memoriæ Carolo tituli Sancti Chrisogoni Presbytero Cardinali a Borbonio nuncupato in locum Alexandri Cardinalis quoad Legationem hujusmodi suffecto, illius Procurator Fiscalis simul, atque quisque ex dicto Clero ab humanis decesserat, defuncto spolia statim apprehendere, fiscoque Legati vindicare, & appropriare, ac aliàs Clerum super libera facultate de bonis suis in ultima voluntate disponen. perturbare conabatur, in magnum Cleri præjudicium, & Populi Avenionen. scandalum: Eidemque Pio Prædecessori pro parte Cleri, & personarum prædictarum supplicato, ut in præmissis providere dignaretur, dictus Pius Prædecessor concordiam, instrumentum, & decretum dicti Julii III. quoad spolia non exigenda, literasque, & inde sequuta hujusmodi quæcumque, apostolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac ipsos Clerum, & personas ecclesiasticas, & Carolum Cardinalem, & pro tempore existentes Legatos super spoliis hujusmodi de cætero molestari non debere decrevit, aliaque in illis necessaria fecit, & ordinavit, prout in suis desuper confectis Literis respective plenius continetur. Cum autem exhibita Nobis nuper pro parte eorumdem Cleri, & personarum ecclesiasticarum petitio continebat, ipsi cupiant concordiam, Literas, & alia præmissa per Sedem Apostolicam confirmari, & approbari, Nobisque in præmissis supplicari fecerant, quatenus pro firmiori illorum subsistentia robur nostræ confirmationis similiter adiicere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur Clerum, & singulares ejus, aliasque personas prædictas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac instrumentorum, literarum, & aliorum prædictorum, & inde sequutorum quorumcumque tenores, necnon lites, seu litium, & causarum quarumcumque super præmissis, aut eorum occasione ubilibet pendentium statum, & merita, aliorumque hic etiam de necessitate exprimendorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concordiam, instrumentum, decretumque Julii Prædecessoris, quoad spolia Cleri non exigenda in Civitate Avenionen., & Comitatu Venayssino nomine dumtaxat consistentia, ac in aliis locis Legationi prædictæ subjectis tantum, ac singulas literas prædictas, nec non omnia, & singula in illis contenta, & inde sequuta quæcumque apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuæ, ac inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem supplemus, ac confirmationem, approbationem, adjectionem, suppletionem, aliaque præmissa, ac præsentes Literas nullo umquam tempore, & ad cujuscumque Legati instantiam, ex quacumque causa revocari, alterari, limitari, aut derogari, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam defectu notari posse, sed illa valida, & efficacia fore, suosque plenarios effectus sortiri, & inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Quocirca dilectis filiis Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, Abbati Sancti Andreæ secus Avenionen., & Officiali Auraicen. per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Cleri, ac personarum, suorumve hæredum, & successorum, aut ab eis habentium prædictorum causam, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio

dio assistentes faciant auctoritate nostra illos, eorumque singulos confirmatione, approbatione, adjectione, suppletione decreto, aliisque præmissis juxta præsentium tenorem pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum aliquem desuper per ipsos Legatum, Vice-Legatum, Procuratorem Fiscalem, seu alios quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles censuris, & pœnis, aliisque opportunis juris remediis, eadem auctoritate nostra, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, illas censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, vel Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo quis auctoritate præsentium ultra tres dietas non extrahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis pro tempore existentibus, Legato, Vice-Legato, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam iteratis vicibus in genere, vel in specie, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Aut si Legato, aut Vice-Legato prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 24. mensis Julii 1593. Pontificatus nostri Anno II.

Clerus hujusmodi Concordiam literasque a Clemente VIII. emanatas, confirmari petit.

§.2. Cum autem sicut Clerus, singularesque personæ ecclesiasticæ Nobis nuper exponi fecerunt, post revocationem privilegiorum, gratiarum, & Indultorum in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ concessorum a Nobis subdatum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1624. XII. Kal. Novembris Pontificatus Nostri Anno secundo factam cum Clerus, & personæ Ecclesiasticæ prædictæ ad dilectum filium nostrum Franciscum tunc Sanctæ Agathæ Diaconum, Cardinalem Barberinum nuncupatum, nostrum secundum carnem ex fratre germano nepotem in Civitate Avenionen, & Comitatu Venayssino prædictis nostrum, & Apostolicę Sedis de latere Legatum recurrissent, ne per Apostolicæ Sedis Ministros contra præinsertarum literarum continentiam, & tenorem super spoliis molestarentur, idem Franciscus Cardinalis, & Legatus per suas ad venerabilem fratrem Cosmum Episcopum Carpentoraten. tunc in Civitate, & Comitatu prædictis Vicelegatum sub die 22. Aprilis 1625. datas literas eidem Cosmo Episcopo, & Vicelegato injunxerit, ne ulla hæredibus personarum Ecclesiasticarum iniri pro tempore decedentium super bonis, de quibus disposuissent molestia inferretur, sed his desuper, qui ante revocationem prædictam servatus fuerat modus, de cætero servaretur; & propterea pro majori Cleri, & personarum ecclesiasticarum prædictarum securitate, & quiete, Clerus, & personæ ecclesiasticæ hujusmodi plurimum cupiant sibi per Nos desuper opportune provideri.

Urbanus confirmat.

§.3. Nos eosdem Clerum, & personas specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati præinsertas dicti Clementis prædecessoris literas, nec non literas prædictas Francisci Cardinalis, & Legati prædicti, ac omnia, & singula in eis contenta apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque, & illa, & præsentes literas nullo umquam tempore, & ad cujuscumque Legati istantiam ex quacumque causa revocari, alterari, limitari, aut derogari, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrę, vel alio quopiam defectu notari posse, sed semper, & omni tempore valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Clero, & personis ecclesiasticis prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, perinde ac si revocatio prædicta nunquam emanasset.

Ita judicari decernit.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardiles sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quo-

quam

quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Exequutores hujusce Constitutionis deputat.

§.5. Quo circa dilectis filiis Causarum Curiæ, Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Avenionen, & Carpentoraten. Ecclesiarum. Prępositis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Cleri, & personarum ecclesiasticarum hujusmodi, & successorum, seu ab eis causam haben., vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, illos præmissorum omnium, ac præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittentes illos desuper a quoquam indebitè molestari, perturbari, aut inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti defectus, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Obstantibus derogat.

§.6. Non obstantibus revocatione, ac desuper confectis literis nostris prædictis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædecessor in eisdem præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 19. Febr. 1633. Ann. X.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Februarii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CDXXIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Applicatio Villæ Torokaniæ spectantis ad Archimandriam Zydicinensem Ordinis S. Basilii Ruthenorum Collegio per Archiepiscopum Chiovien. Metropolitam Russiæ erigendo pro instruendis Ruthenis, & Moscovitis Adolescentibus.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Archiepiscopus Chioven. Collegium pro Ruthenis, & Moscovitis Adolescentibus erigere cupit.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Josephus Archiepiscopus Chiovien totitus Russiæ Metropolita, quod ipse ad Dei laudem, & gloriam, ac juventutis in bonis artibus, & ecclesiastica disciplina instructionem unum Collegium in illis partibus pro Ruthenis, & Moscovitis Adolescentibus instruendis erigere intendit.

Ideo quamdam Villam pro hujusce Collegii dote applicari petit.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictus Archiepiscopus Villam Torokani de juribus, & pertinentiis Archimandritæ Zydicinensis existentem, quæ, ut asserit, ante triginta annos a bo. me. Hippatio Archiepiscopo Chiovien. ipsius Josephi Archiepiscopi Antecessore pro dote Collegii Ruthenorum unitorum erigendi duobus postremis Archimandritis scripto consentientibus destinata, ejusque redditus interim Monasteriorum Monachorum Ordinis Sancti Basilii eorumdem Ruthenorum, Civitatis Vilnen., in quo, ut etiam asserit, juvenes tam inferioribus, quam altioribus studiis instruebantur, applicati fuerant, Collegio per ipsum Josephum Archiepiscopum erigendo, ut præfertur, per Nos apostolica auctoritate applicari summopere desideret.

Quod Urbanus concedit.

§.3. Nos qui piorum operum incrementum sinceris desideramus affectibus, piis ipsius Josephi Archiepiscopi votis in præmissis quantum cum Domino possumus annuere, ipsumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon villæ hujusmodi fructuum, redditunm, & proventuum veros annuos valores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus, ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Villam prædictam cum omnibus Juribus, membris, & pertinentiis suis Collegio per dictum Josephum Archiepiscopum, ut præfertur, erigendo, si, & postquam canonice erectum fuerit pro illius dote, & manutentione, ejusque Rectoris, & Collegialium pro tempore existentium congrua sustentatione, ita quod liceat Rectori, Collegialibus ipsis corporalem, realem, actualem possessionem dictæ Villæ, ejusque Jurium, membrorum, & pertinentiarum quorumcumque appræhendere, & appræhensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, levare, locare, arrendare, ac in omnes ipsius Collegii usus, & necessitates convertere cujusvis licentia desuper minime requisita apostolica auctoritate tenore pręsentium perpetuo applicamus, & appropriamus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iis, quos illæ concernunt in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorũ.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, aliisque præmissis, ac Archimandritatus, & monasterii prædictorum, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & con-

consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 21. Febr. 1633. Anno X. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Februarii 1633. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CDXXIV.

Ex Regest. in Secret. Brev. Facultas Regi Christianissimo admittendi ætate minores ad habitum Ordinis Militaris S. Spiritus.

Charissimo in Christo filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Ludovicus Rex facultatem, de qua in Rubrica, sibi concedi, petit. §.1. CUM Majestas tua per suas literas nobis humiliter supplicari fecerit, quatenus ei facultatem concedere de benignitate apostolica dignaremur, personas generis nobilitate, & præstitis Majestati tuæ servitiis conspicuas, alias tamen qualificatas, etiam si in ætate a militaris ordinis Sancti Spiritus, cujus tu perpetuus Administrator esse dignosceris, statutis requisita, constitutæ non fuerint, recipiendi, & admittendi in milites militaris ordinis prædicti, & cum eis alias tamen habilibus, quoad receptionem, & admissionem hujusmodi, omnia, & singula, quæ a Sacro Concilio Tridentino non prohibentur, faciendi.

Cui Urbanus annuit. §.2. Nos Majestatis tuæ supplicationibus hujusmodi inclinati, eidem majestati tuæ facultatem prædictam apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Derog. Contrariorum. §.3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac dicti militaris Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Febr 1633. Anno X. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Februarii 1633. Pontificatus Nostri Anno decimo.

CDXXV.

De Missionibus Religiosorum cujuscumque Ordinis ad Japponicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones: Impedientium pœnis, & aliis ad eas pertinentibus.

Ad hoc vide Clem. VIII. Constit. CCXXXVI. Onerosa. *Tom. V. Par. II. fol.* 323. *Et Paul. V. Constit. CII.* Sedis Apostolicæ. *Tom. V. Par. III. fol.* 318.

URBANUS PAPA OCTAVUS

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & apostolicam benedictionem,

EX debito pastoralis officii saluti animarum, & fidei catholicæ propagationi prospicientes, ea, quæ provide a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris propterea ordinata fuerunt, si subinde experientia doceat, ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliàsque disponimus, prout ad fidei catholicæ propagationem, & animarum salutem hujusmodi conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§.1. Aliàs siquidem fel. recor. Gregorius XIII. Prædecessor noster, certis tunc expressis causis adductus, per suas in simili forma Brevis Literas sub dat. die 28. Januarii 1585. Pontificatus sui Anno XIII. Omnibus Patriarchis, & Episcopis, etiam Provinciæ Chinæ, & Japonis, sub interdicti ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, & Pontificalium exercitio; aliis vero Sacerdotibus, Clericis, & Ministris ecclesiasticis, tam secularibus, quam cujusvis Ordinis regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, sub excommunicationis majoris pœnis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad Sinarum regiones, & Provincias Japonicas Evangelii prædicandi, vel doctrinam christianam docendi, aut Sacramenta administrandi, aliaque munia ecclesiastica obeundi causa, sine suæ, & Sedis Apostolicæ expressa licentia proficisci auderent. Gregor. XIII. prohibuit ne quisquam accederet ad Provincias Japonicas prædicandi causa sine Sedis Ap. licentia.

§.2. Postmodum autem rec. mem. Clemens Papa VIII. similiter Prædecessor noster, accepto quod tam Chinæ, & Japonum, quam aliæ illius vicinæ, & adjacentes Insulæ, Regiones, & Provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis amplissima, & populis refertissima erant, & pro tanta animarum multitudine ad fidem catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fovenda, plures operarii, ac ministri necessarii erant, quam ex sola Religiosorum Societate Jesu haberi poterant; omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, seu Prioribus Generalibus tunc, & pro tempore existentibus indulsit, ut cum necessitas postulasset, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & ministeria idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, Hanc prohibitionem declaravit ClemensVIII. ut in Const. cit. in Rubric.

rent, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta inde navigatione, in Indias, & Civitatem Goam, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere; & tam ipsi sic transmittendi, quam alii supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum a suis Magistris, Ministris, vel Prioribus Generalibus, seu aliis Superioribus electi, & approbati, tam ad Japonicas prædictas, quam ad alias proximas, & adjacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Insulas, Regiones, & Provincias accedere possent. Cæterum omnibus, & singulis Religiosis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis essent, sub excommunicationis majoris, a qua nonnisi a Romano Pontifice, præterquam in articulo mortis absolvi possent, necnon privationis vocis tam activæ, quam passivæ, ac dignitatum, administrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia imposterum obtinenda, ac exercenda pœnis, ipso facto absque ulla declaratione incurrendis interdixit, & prohibuit, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, sive qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habebantur, parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas, adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum eis, vel suis Ordinibus a dicto Clemente, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis, sub quibuscumque tenoribus, & formis in genere, vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per universum mundum eatenus concessorum, seu imposterum etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, nisi in illis de prohibitione hujusmodi, & interdicto specialis, specifica, & expressa mentio, cum sufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæsito colore proficisci, & transire auderent, vel præsumerent; & si qui eatenus, vel imposterum secus facerent, postquam moniti essent, statim sub eisdem pœnis, omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omnino tenerentur; & ad id per quoscumque Judices ecclesiasticos sub eisdem, & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi, & compelli possent.

Subinde Paulus V. nonnulla super hoc disposuit in Const. cit. in Rubric.

§.3. Et subinde fel.rec. Paulus Papa V. similiter Prædecessor noster, accepto, experientia compertum esse, quod prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goam aliàs quam per Lusitaniam, nec qui sperabatur, ex eo fructum protulerat, neque catholicæ fidei propagationis negotio utilis fuerat; & propterea ut tantum opus Dei, sublato omni impedimento, libere peragi posset, providere volens, omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum capitibus tunc, & pro tempore existentibus, ut cum necessitas postularet, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis religiosos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in Domino judicassent, ad Superiores Ordinum in illis partibus existen. etiam per aliam viam, quam per Lusitaniam, in Japonicas, & alias illis proximas, adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones prædictas, servata in reliquis dictarum Literarum Clementis Prædecessoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter, transmittere libere, & licite valerent, indulsit; & aliàs prout in Gregorii, & Clementis, ac Pauli V. Prædecessorum prædictorum Literis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo ut facilius Christi Evangelium possit prædicari in Insulis, ac Regnis Orientalibus, concedit Superioribus quorumcumque Ordinum, ut religiosos ad ipsas Provincias mittere possint, etiam per alias vias, quam per Lusitaniam.

§.4. Cum autem experientia plurium annorum compertum fuerit, ordinationes in prædictis Literis contentas non sufficere, easque aliqua provisione indigere, ut in prædictas Insulas, & Regna felicius, ac facilius Sacrosanctum Christi Domini Evangelium prædicari, & propagari possit, ac valeat: Nos pro officii nostri debito post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotio Propagandæ Fidei per universum mundum præpositis maturam deliberationem, præfati Pauli Prædecessoris nostri Literis inhærentes, omnibus, & singulis Religionum cujuscumque Ordinis, aut Instituti, etiam Societatis Jesu, Magistris, Ministris, Præpositis, seu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur, nunc, & pro tempore existentibus, auctoritate apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ut cum eis expedire visum fuerit, quoslibet suarum Religionum, Ordinum, & Instituti Religiosos, quos ætate, vita, moribus, & scientia idoneos esse ad Missiones judicaverint, ad prædictas Insulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quam per Lusitaniam, libere, & licite mittere possint, ac valeant; servata tamen in reliquis præfatarum Literarum Clementis Prædecessoris nostri forma in omnibus, & per omnia, & non aliter.

Impedientes hujusmodi accessum excommunicat.

§.5. Necnon quoscumque Ecclesiasticos, & Religiosos cujuscumque Ordinis, tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jesu, & seculares, Religiosorum, ut præfertur, mitten. ad Insulas, Provincias, Regiones, & Regna prædicta accessum hujusmodi impedientes excommunicationis latæ sententiæ vinculo innodamus.

Religiosis missis, ut utantur Catechismo Romano, & Doctrina Christ. Card. Bellarminii in instruendis illis gentibus præcipit.

§.6. Religiosos vero, ut supra mittendos, ac etiam missos, & in prædictis locis nunc degentes, plurimum in Domino hortamur, ut in docendo populos, & præsertim de recenti ad fidem christianam conversos, uniformes sint, ne ob doctrinæ diversitatem, præsertim in materiis moralibus, Neophiti illi aliquod scandalum patiantur; Et quia in hac re Generalium præfatorum curam, & vigilantiam plurimum pro-

profuturam arbitramur, eisdem injungimus, ut prædictos suos Religiosos ad servandam prędictam conformitatem sæpius adhortentur. Ut autem id facilius succedat, præfati Religiosi in instruendis populis prædictorum locorum Indiæ Orientalis Catechismum Romanum, & Doctrinam Christianam parvam, & magnam bon. mem. Roberti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Bellarmini nuncupati in linguas prædictorum populorum translatas, & impressas, si fieri poterit, omnino adhibeant.

Christianis in illis Provinciis existentibus recipere posse Sacramenta etiam Parochialia a quocumque Sacerdote ad eos misso, indulget, præter requirentia Ordinem Episcopalem.

§.7. Quoniam autem, sicut non sine animi nostri dolore intelleximus, in Japone a pluribus annis contra Christianos, & præsertim Religiosos, acerrima persequutio fuit commota, eaque usque ad præsens perdurat, & viget; omnibus, & singulis Christianis nunc in Japone existentibus, & pro tempore futuris, ut a quibusvis Sacerdotibus, ut supra a Generalibus eorum illuc missis, ac mittendis, quorum copiam habere poterunt, Sacramenta (ordinem tamen episcopalem non requirentia) etiam Parochialia, durante præsenti rerum statu, suscipere libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus.

Religosis hujusmodi missis mercaturam quamvis minimam exercere prohibet sub excommunicatione, & aliis pœnis, ac super conventionibus disponit.

§.8. Cæterum quia a sacris Canonibus, Conciliorum decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, omnibus Religiosis, ac etiam aliis Ecclesiasticis, præsertim in sacris Ordinibus constitutis, mercatura, & negotiationes seculares districte prohibentur, ac valde damnosum, indecorum, & indecens existit, hujusmodi personas divino cultui mancipatas, ac præcipue illas, quæ ad prædicandum sacrosanctum Christi Domini Evangelium destinatæ sunt, præfatis mercaturis, & negotiationibus se immiscere, aut operam dare; prædictorum sacrorum Canonum, ac Decretorum, Constiutionumque Apostolicarum dispositioni inhærentes, auctoritate apostolica, earumdem ten. præsentium, Religiosis omnibus cujuscumque Ordinis, & Instituti, tam non mendicantium, quam mendicantium, etiam Societatis Jesu, eorumque singulis tam in prædictis locis nunc existentibus, quam in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, seu negotiationem, quocumque modo ab eis fieri contingat, sive per se, sive per alios, sive proprio, sive communitatis nomine, directe, sive indirecte, aut quovis alio prætextu, causa, aut colore interdicimus, & prohibemus sub excommunicationis latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ac privationis vocis activæ, & passivę, officiorum, ac graduum, & dignitatum quorumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, & insuper amissionis mercium, & lucrorum ex eis; quæ omnia a Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes existent, reservanda erunt ad usum Missionum, quas eædem Religiones habent, & habituræ sunt in futurum in prædictis Indiis, & non in alios usus; eisdem Superioribus districte præcipientes sub eisdem pœnis, ut in hoc invigilent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procedant, sublata eisdem facultate hujusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quamtumvis minimum remittendi, aut condonandi.

Controversiis oriundis providet, ut minores Episcopi cognoscant graviores Pontif. significent.

§.9. Quod si forte aliquæ controversiæ inter Religiosos dictarum Religionum, quod Deus avertat, oriantur, Episcopi locorum prædictorum pro tempore existentes, tamquam Sedis Apostolicæ delegati illas decidant, & terminent. Si vero graviora quædam negotia occurrerint, ea ad Nos, & Romanos Pontifices, & successores nostros quantocitius ab eisdem Episcopis referantur; ut quod in illis statui, ac decerni debeat; matura consultatione adhibita, provideri possit; sicque volumus, & ordinamus.

Pręservativas clausulas apponit.

§.10. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Sicq; judicari mandat.

§.11. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum palatii apostolici Auditores; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus constit. deputat.

§.12. Mandantes propterea universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per universum Orbem constitutis, ut præsentes literas in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diœcesibus, Capitulis, & jurisdictionibus, ab omnibus inviolabiliter observari; & quoties ab Ordinum prædictorum Religiosis requisiti fuerint, solemniter publicari curent, & faciant;

Contraria aufert.

§.13. Non obstan. interdicto, & prohibitionibus, ac literis dictorum prædecessorum, aliisque præmissis, necnon Apostolicis in Synodalibus, Provincialibus, & universalibus conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Constitutionibus de una, & duabus dietis, ita quod vigore præsentium, etiam ultra duabus dietas quilibet trahi possit; necnon, prædictæ JESU, aliarumque Religionum, Provinciarum, & Regionum prædictarum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, illis, eorumque Prælatis, Superioribus, & personis etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & in-

& individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice specialiter, & expresse, in quantum nostris prohibitioni, & interdicto, aliisque præmissis adversentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse, & censeri, neque illa eis ullatenus suffragari volumus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque. Declarantes etiam, ac decernentes facultatem eligendi posteriorem Datam quibusvis Ordinibus, Societatibus, etiam JESU nuncupatis, & aliis quibuscumque, etiam speciali nota dignis concessam, nemini adversus præsentes nostras literas posse umquam suffragari.

Hujus exemplis credi vult. §. 14. Et quia difficile foret, præsentes literas ubicumque usus venerit, & publicari; Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, vel alicujus dictarum Religionum Secretarii subscriptis, & personæ in dignitate ecclesiastica constitutę, vel cujusvis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberentur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. Febr. 1633. Anno X. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 22. Februarii 1633. Pont. anno 10.

CDXXVI.

Subsidium decem, & novem millionum nummorum aureorum in Regnis Castellæ, & Legionis pro Rege Catholico.

Ex Regest. in Secret. Brev. *Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.*

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. AD universalis Ecclesię regimen, meritis licet imparibus, imperscrutabili divinæ providentiæ judicio vocati, piorum Regum vota vias, modosque exquirentium, quibus nefarios hostium orthodoxæ Fidei ausus reprimi, & dissipari valeant, ipsius vero fidei defensioni, & propagationi, divinique cultus incremento consulatur, libenter exaudimus, & pastoralis officii nostri partes, in tam sancto opere favorabiliter interponimus, prout temporum, & rerum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ecclesiastici Regi offerunt solutionem quatuor vectigalium, si Sedis Apost. facultas accesserit. §. 1. Cum itaque, sicut Majestatis tuę nomine nobis nuper expositum fuit, laici subditi Regnorum tuorum Castellæ, & Legionis in eorum novissimis Comitiis, sive curiis de anno 1632. proxime præterito habitis, animadvertentes subsidium decem, & octo millionum nummorum aureorum, spatio novem annorum ex gabellis, seu sisis tunc impositis super vino, oleo, aceto, & carne solvendum, alias a prædictis subditis tuis pro fidei catholicę defensione, & obedientiæ erga Romanam Ecclesiam conservatione Majestati tuæ oblatum, & a nobis per nostras in simili forma Brevis sub die 29. Maii 1629. expeditas Literas, ad novem annos, sub certis modo, & forma tunc expressis approbatum, & confirmatum, ob nonnullas causas effectum ex tunc de cætero sortiri non posse, imo penitus cessare; Tuam vero Majestatem ad reprimendos ejusdem fidei orthodoxæ hostium conatus assidue gravissimis sumptibus urgeri, tuaque eraria pœne exhausta esse, itaut nisi de alio extraordinario, celerique, & promptu subsidio provideatur, eosdem sumptus in tam laudabilem, & Deo gratam, & Reipublicæ Christianæ utilem causam convertendos diutius ferre difficile possis, loco præfatorum millionum aliud servitium, sive subsidium, ad summam decem, & novem millionum nummorum aureorum cum dimidio alterius millionis in totum ascendentium, spatioque sex annorum a die prima mensis Augusti anni 1632. proxime præteriti inchoatorum, trium scilicet millionum, & unius quarti alterius millionis hujusmodi pro quolibet anno, solvendum, & exigendum, ex gabellis, seu sisis impositis, & auctis super eisdem quatuor speciebus, vini scilicet, olei, aceti, & carnis, colligendis, & consumendis in dictis Regnis Castellæ, & Legionis solvendis, non solum per ementes, & vendentes, sed etiam per eos, qui præfatas rerum species percipiunt ex propriis terrenis, vel affictibus, aut respective emunt in uvis, vel olivis, seu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, seu alias ex quovis alio redditu, & introitu habent, & consumunt, præstare prompte obtulerint, ita ut omnes laici, cujuscumque gradus, status, conditionis, & præeminentiæ ad id subsidium contribuere, ac gabellas, seu sisas hujusmodi solvere deberent, neque ullus laicus immunis esset, aut exemptus; ecclesiastici quoque eorumdem Regnorum, si, & postquam nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia, seu approbatio accesserit, in subsidio hujusmodi scilicet in prædictis gabellis super eisdem quatuor speciebus impositis, & tunc auctis contribuere, gabbellasque, seu sisas prædictas juxta literarum nostrarum in forma Brevis super concessione prædictæ licentiæ, seu approbationis expediendarum formam, continentiam, & tenorem persolvere debeant.

Hanc eis concedi facultatem Rex petit. §. 2. Et sicut expositio Majestatis tuæ subjungebat, si tantummodo laici subsidium hujusmodi contribuerent, & gabellas seu sisas prædictas solverent, summa prædicta decem, & novem millionum, cum dimidio alterius millionis minime conficeretur infra tempus opportunum, quo Majestas tua

tua bellorum contra fidem catholicam ingruentium, & præcipue Charissimi in Christo filii Nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi in Germania ad reprimendum Svecorum invasiones, aliorumque hæreticorum conatus bellum ad præsens gerentis necessitatibus subvenire possit, & ad summam præfatam, ea qua expedit celeritate conficiendam facultates laicorum non suppeterent; Nobis propterea Majestas tua humililer supplicari fecit, ut præmissorum confirmationem, & approbationem, ac licentiam concedere de benignitate apostolica dignaremur.

Concedit Pontifex.

§.3. Nos igitur nedum promptam, & obsequentem eorumdem laicorum subditorum tuorum in te oblationem, verum etiam Majestatis tuæ erga præfatam fidem chatolicam zelum, & in ope dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi feranda voluntatem commendantes, ac ad ingentes sumptus, quibus Majestas tua propter urgentes, & extraodinarias necessitates hujusmodi jugiter premitur, nostræ paternæ considerationis intuitum dirigentes, Clerum præfatum in solutione gabellarum seu sisarum prædictarum, modo tamen, & forma infrascriptis, hac vice concurrere debere censuimus.

Nonnullis tamen additis conditionibus, quæ hic recensentur.

§.4. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas ecclesiasticas personas tam seculares, quam cujusvis Ordinis etiam exempti, & Apostolicæ Sedi immediaté subjecti regulares, nec non Monasteria utriusque sexus, Conventus, & Collegia, ac Capitula Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis præfatorum, ac in eisdem Regnis commorantium, & consistentium, ad conferendum, & contribuendum pro ut laici in dicto subsidio decem, & novem millionum nummorum aureorum, cum dimidio alterius millionis hujusmodi, mediante scilicet solutione prædictarum gabellarum, seu sisarum super vino, aceto, oleo, & carne in dictis Regnis colligendis, & consumendis impositarum, & durante sexennio proximo a dicto primo die Augusti 1632., ut præfertur, inchoato dumtaxat, & non ultra, teneri, & obligatos esse, non tamen quo ad præfatas quatuor rerum species, quas ex propriis Terrenis, seu decimis aut aliis quibuscumque redditibus propriis, per se vel alios etiam affictuarios suos, vel etiam ex eleemosinis percipiunt, & pro divino cultu, seu propriis, vel familiarum suarum usibus consumunt, pro quibus omnino immunes, & exempti sint, & elapso prædicto sexennio exactio respectu ecclesiasticorum cesset, & nullatenus quovis prætextu, vel causa continuari possit; etiamsi integra summa præfatorum decem, & novem millionum nummorum aureorum cum dimidio alterius millionis hujusmodi adhuc non fuisset exacta; quodque si ante sexennii hujusmodi finem, summa decem, & novem millionum nummorum aureorum, cum dimidio alterius millionis hujusmodi confecta fuerit, ecclesiastici prædicti amplius contribuere, & dictas gabellas seu sisas, ut præfertur, solvere non debeant, sed præsens gratia expiret, nullaque sit eo ipso, tenore præsentium decernimus: Volentes etiam quod omnes, & singuli ecclesiastici prædicti solvere recusantes opportunis juris, & facti remediis per Ordinarios ecclesiasticos locorum tantum ad solutionem hujusmodi cogantur, non autem coram Judicibus laicis, sive exactoribus earumdem gabellarum sive sisarum, neque quibusvis aliis judicibus, aut ministris sub pœna excommunicationis majoris, ac aliis pœnis a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis inflictis, & comminatis, ipso facto incurrendis, (a quibus a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente absolvi, etiam vigore quorumcumque Privilegiorũ Apostolicorũ, & Cruciatæ Sanctæ nequeant) conveniri nullo modo possint seu debeant, sed a prædictis Ordinariis ecclesiasticis tantum ad solutionem hujusmodi compelli valeant: quibus Ordinariis sub interdicti ingressus Ecclesiæ, ac suspensionis, nec non omnibus, & singulis Majestatis tuæ Officialibus, & Ministris, cujusvis status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, ac aliis quibuscumque speciali nota dignis, etiam Apostolicæ Sedis delegatis, & commissariis etiam Cruciatæ præfatæ, cæterisque omnibus, aliisque, ad quos quomolibet spectat, & pro tempore spectabit, sub præfatæ excommunicationis majoris pœna, eo ipso incurrenda districte præcipiendo mandamus, ut divini judicii memores, ne Clerum, & ecclesiasticos indebite, neque ultra, præter, aut contra continentiam, & tenorem præsentium nostrarum Literarum gravent quomodolibet, nec a quoquam gravari permittant, & nedum contra quoscumque contravenientes, & quomodolibet inobservantes, ad sententiarum, censurarum, & pœnarum prædictarum declarationem, & promulgationem respective, sed etiam contra eosdem ecclesiasticos, & regulares etiam exemptos, nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subjectos solvere recusantes, ad quamcumque simplicem eorumdem Exactorum requisitionem, etiam exequutive, ac quacumque appellatione remota, auctoritate nostra procedant.

§.5. Volumus autem, quod istud subsidium decem, & novem millionum cum dimidio alterius millionis succedat loco quorumcumque aliorum subsidiorum super millionibus per nos hactenus approbatorum, & concessorum, ita quod illorum vigore nihil amplius a quoquam exigi possit: quodque pecuniæ ex præfatis subsidiis, & gabellis, seu sisis, ut præfertur, a dictis ecclesiasticis exigendæ, in præfatos, & non alios usus convertantur, super quo Majestatis tuæ conscientiam oneramus.

Hoc subsidii loco quorumcumque aliorum subsidiorum, decimarum &c. solvi mandat.

§.6. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos

Clausulas necessarias addit

legatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis etiam in quibusvis generalibus Conciliis editis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Ecclesiis, Regnis, Personis, Capitulis, Monasteriis, Conventibus, & Collegiis, & aliis præfatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentiumq; transumptis credi jubet.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ Literæ, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus, ut eorum exemplis etiam impressis manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum die 5. Martii 1633. An. X.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Martii 1633. Pontificatus Nostri Anno X.

CDXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Super exemptione Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis a Solutione Decimæ.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refert ea, quæ statuta sunt in præcedenti Constitutione

§. 1. HOdie pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito, quod laici subditi Regnorum Castellæ, & Legionis ejusdem Philippi Regis in eorum Comitiis, seu Curiis de anno 1632. proxime præterito habitis animadvertentes, subsidium decem, & octo millionum nummorum aureorum alias a præfatis subditis suis pro fidei catholicæ defensione, & obedientiæ erga Sanctam Romanam Ecclesiam conservatione sibi oblatum, & a Nobis per nostras in simili forma Brevis sub die 29. Maii anni 1629. expeditas Literas ad novem annos approbatum, & confirmatum, ob nonnullas causas effectum sortiri non posse, imo penitus cessasse, eumdem vero Philippum Regem, ad reprimendum fidei ortodoxæ hostium conatus, gravissimis assidue sumptibus urgeri, ejusque æraria penè exhausta esse, itaut nisi de alio extraordinario, celerique, & prompto subsidio provideretur, eumdem Philippum Regem eosdem sumptus in tam laudabilem, ac Deo gratam, & Reipublicæ Christianæ utilem causam convertendos diutius ferre difficile posse; aliud servitium, sive subsidium, quod in totum summam decem, & novem millionum nummorum aureorum cum dimidio alterius similis millionis, sex annorum a prima die mensis Augusti anni proxime præteriti 1632. inchoatorum spatio, trium scilicet millionum, & unius quarti alterius millionis hujusmodi pro quolibet anno persolven., conficere deberet ex gabellis, sisis nuncupatis alias impositis, & auctis super vino, aceto, oleo, & carne in dictis Regnis Castellæ, & Legionis colligendis, & consumendis non solum per ementes, & vendentes solvendis sed etiam per eos, qui præfatas rerum species percipiunt ex propriis Terrenis, vel affictibus, aut respective emunt in uvis, vel olivis, seu colligunt pro Decimis, aut etiam dono accipiunt, seu alias ex quovis alio redditu, & introitu habent, & consumunt, præstare prompte obtulerant; & postquam Nostra, & hujus Sanctæ Sedis licentia, seu approbatio accessisset, etiam Ecclesiastici eorumdem Regnorum in subsidio hujusmodi contribuere, gabellasque, seu sisas prædictas juxta Literarum Nostrarum in forma Brevis super concessione prædictæ licentiæ, seu approbationis expediendarum formam, continentiam, & tenorem persolvere deberent; Nos ex causis in expositione prædicti Philippi Regis expressis inducti, ut scilicet ipse Philippus Rex bellorum contra fidem catholicam ingruentium, & præcipue charissimi in Christo filii Nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi in Germania ad reprimendum Svecorum invasiones, aliorumque hæreticorum conatus bellum ad præsens gerentis necessitatibus infra tempus opportunum subvenire posset; ideo propter urgentes, & extraordinarias necessitates hujusmodi, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas ecclesiasticas personas tam seculares, quam cujusvis Ordinis etiam exempti, & Apostolicæ Sedi immediate subiecti Regulares, nec non Monasteria utriusque sexus, Conventus, & Collegia, ac Capitula Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis prædictorum, ac in eisdem Regnis commoran., & consisten., ad conferendum, & contribuendum, prout laici in dicto subsidio mediante solutione præfatarum gabellarum, seu sisarum super vino, aceto, oleo, & carne in dictis Regnis colligendis, & consumendis impositarum,

rum, & auctarum, & durante sexennio proximo a prima die dicti mensis Augusti 1632. inchoato, & non ultra, ac sub certis modo, & forma tunc etiam expressis ea vice teneri, & obligatos esse decrevimus. Volumus tamen, quod prædictum subsidium decem, & novem millionum cum dimidio alterius millionis succedere deberet loco quorumcumque aliorum subsidiorum per Nos hactenus super millionibus approbatorum, & concessorum, ita quod illorum vigore nihil amplius a quoquam exigi posset, quodque pecuniæ per dictos Ecclesiasticos in præfatis gabellis solvendæ in præfatos, & non in alios usus converterentur, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis hodie expeditis Literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, plenius continetur.

Recenset quoque impositã præterito anno Decimam quamdam super omnes Hispaniarum Ecclesiasticis.

§.2. Cumque alias etiam dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi contemplatione, & intuitu, ac supplicationibus ipsius Philippi Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias similiter Nostras sub die 5. Februarii dicti anni 1632. expeditas Literas unam semel persolvendam Decimam, quæ in totum ad summam sexcentorum millium ducatorum monetæ Hispaniarum ascenderet, juxta taxam, seu repartitionem a Ven. Fratre Cæsare Patriarcha Antiocheno Nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio faciendam, omnium fructuum, redditwum, & proventuum, obventionum, & emolumentorum, ac distributionum quotidianarum, nec non pensionum annuarum Cleri Secularis, & quorumvis Ordinum, institutorum, & Societatum, ac Militiarum quarumcumque non tamen Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, regularis non solum Castellæ, & Legionis, sed etiam aliarum Provinciarum, & Ditionum Hispaniarum, & Insularum illis adiacentium, ac alias sub certis modo, & forma similiter tunc expressis indixerimus, & imposuerimus.

Ecclesiasticis Regnorũ Castellæ, & Legionis, si quid nomine hujus Decimæ solverint, restitui jubet.

§.3. Considerantes præfatum servitium, sive subsidium decem, & novem millionum nummorum aureorum cum dimidio alterius millionis hujusmodi non modo præfatam concessionem super similibus millionibusa Nobis de anno 1629. sed etiam quascumque alias concessiones, & gratias super aliis millionibus per quosvis Romanos Pontificespræde cessores nostros Regibus Hispaniarum ejusdem PhilippiRegis prædecessoribus, ac eidem Philippo Regi respective factas excedere, ac sublevationi Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis consulere, & neClerus prædictus duplici excessivoque onere millionum scilicet, & decimæ hujusmodi gravetur, provida rationepræcavere volentes, motu, scientia, & deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, ratam, & quantitatem, quam illi de dicto Clero eorumdem Regnorum Castellæ, & Legionis, exceptis tamen infrascriptis, hactenus, & imposterum ratione præfata decimæ solverint, eidem Clero Regnorum Castellæ, & Legionis scilicet præfatis, qui illam solverint, modo tamen, & forma sequentibus restituendam esse, & restitui debere decernimus, & mandamus, onusque eamdem ratam, ut præfertur, restituendi tenore præsentium super Clero aliorum Regnorum, Provinciarum, seu Ditionum, ac Insularum præfatæ decimæ solutioni obnoxiarum, qui in solutione subsidii, prædictorum novem, & decem millionum cum dimidio alterius millionis nihil omnino conferunt, injungimus, & imponimus.

Totamque Decimam super cæteros Hispaniarum Ecclesiasticos dividi.

Mandata hac de re Nuncio Apostol. dat.

§.4. Quocirca eidem Cæsari Patriarchæ moderno, & pro tempore existenti Nuncio hujusmodi per præsentes committimus, & mandamus, ut eamdem ratam decimæ juxta formam præfatarum Literarum persolutam, & persolvendam per præfatos de Clero ipsorum Regnorum Castellæ, & Legionis a Clero præfatorum aliorum Regnorum, Provinciarum, & Ditionum, ac Insularum ejusdem decimæ solutioni obnoxio, juxta taxam, & repartitionem ab eodem Nuntio facien., Juris, ac facti remediis, ac sub sententiis, censuris, & pœnis ejus arbitrio infligendis, & moderandis etiam exequtive, ac omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis, & sublatis per se, suosque delegatos exigat, & exigi faciat, illamque eidem Clero ipsorum Regnorum Castellæ, & Legionis scilicet illis, qui (exceptis tamen, ut præfertur, infrascriptis) illam solverint, restituat, ac restitui faciat realiter, & cum effectu.

Nonnullos a restitutione eximit.

§.5. Sub hoc autem Decreto, & mandato de restituenda rata dictæ decimæ soluta, & solvenda compræhendere nolumus Præceptores, Bajulivos, & Priores Ordinum Militiarum prædictorum Regnorum Castellæ, & Legionis, neque Episcopos, Archiepiscopos Metropolitanos, & Primates eorumdem Regnorum Castellæ, & Legionis, qui prædictæ decimæ solutioni consenserint, nec quatuor Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in Romana Curia præsentes, ac Ecclesiastica Beneficia, & seu pensiones quascumque in prædictis Regnis Castellæ, & Legionis obtinentes, qui pro concessione approbationis subsidii præfati decem, & novem millionum cum dimidio apud Nos efficaciter iteratisque officiis institerunt, minusque eorundem Regnorum Castellæ, & Legionis Monasteria, Coventus, Collegia, & loca Regularia præterquam sanctimonialium, eorumque Præpositos, Superiores, & personas regulares, qui, & quæ præfatam decimam solvere conventualiter, vel alias juxta eorum solitum stilum consenserint, quibus nihil restituendum esse declaramus. Ut autem Clerus Regnorum, Provinciarum seu dominiorum, ac Insularum solutioni dictæ decimæ obnoxius ex impositione hujusmodi oneris restituendi, seu solvendi ratam dictæ decimæ præfato Clero Regnorum Castellæ, & Legionis minus, quantum fieri potest, gravetur, volumus præfato oneri restituendi minime subjacere Hospitalia hospitalitatem actu exercentia, Ecclesias, & loca pia quæcumque ex eleemosynis dumtaxat viventia, ac Rectores Parrochialium Ecclesiarum, quarum certum, alia vero Beneficia obtinentes, & in aliquo ex eis residentes,

fidentes, quorum insimul quadraginta ducatos auri de Camera fructus, redditus, & proventus annuatim non excedunt.

Terminum trium annorum præfinit ad restituendum.

§.6. Et ut cæteri de dicto Clero Regnorum, Provinciarum, seu Ditionum, & Insularum hujusmodi facilius hoc novum onus sustinere valeant, illis terminum annorum trium, vel quatuor, aut quinque arbitrio ejusdem Nuncii incipien. ad restituen: prædictam ratam decimæ in annuis æqualibus, & distinctis solutionibus per eumdem Nuncium proportionabiliter assignandis concedimus.

Finitaque exactione hujusmodi onus sublatum esse declarat.

§.7. Volumus autem, quod finita exactione prædictæ decimæ sexcentorum millium ducatorum monetæ Hispaniæ, ac finita prædicta restitutione, gravamen præfatum impositionis, & restitutionis cesset eo ipso fine spe illius prorogationis, vel novæ concessionis.

Clausulæ.

§.8. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstan. præmissis, ac omnibus illis, quæ in singulis literis præfatis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.10. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ, munitę, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quę ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 5. Martii 1633. An. X.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Martii 1633. Pontificatus Nostri Anno X.

CDXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Transactionis initæ inter DD. Cardinales ab Harrach, & Pallottum Summi Pontificis Delegatos, & Ferdinandi Imperatoris Plenipotentiaros super bonis Ecclesiasticis Regni Boemiæ; qua quidem Transactione prædicta bona crassante eo in Regno Hæreticorum rebellione usurpata Regi conceduntur; Ecclesiasticis autem certa pars vectigalis, quod *Salis* appellatur, adjudicantur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sancta Mater Ecclesia super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Jesu ædificata, non modo æterni Sacerdotii dignitate ab ipso Christo insignita est, verum etiam in vestitu deaurato circumdata varietate, temporalium bonorum possessione exornata, ut nec pulchritudini deessent ornamenta, nec majestati præsidia. Quapropter Apostolica Romanorum Pontificum solicitudo non in iis tantum prospiciendis versatur, quæ spiritualis traditæ sibi cœlitus potestatis munia respiciunt, verum etiam ad ea pastoralis vigilantiæ suæ partes sedulo intendit, per quæ bonorum temporalium earumdem Ecclesiarum conservationi, quantum cum Domino fieri potest, opportuna ratione providetur.

Ferdinando Imperat. ecclesiarum ab Hæreticis direptarum bonis consulente.

§.1. Alias siquidem cum concitata retroactis temporibus in Regno Boæmiæ per Principes, & Potestates Tenebrarum rebellione, furentibusque etiam armata hæresi seditionibus, bellisque intestinis multa bona, & Jura ecclesiastica partim direpta, partim occupata, & usurpata fuissent, & tunc temporis detinerentur, charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus pro suo avito, & spectato religionis, & fidei catholicæ zelo profligatis auxiliante Domino Deo Exercituum rebellibus hæreticis, sedatisque armorum motibus Fidei prædictæ in dicto Regno, & illi adjacentibus Provinciis, bonorumque ecclesiasticorum restitutioni totis viribus incumberet.

UrbanusCardinalibus ab Harrach, & Pallotto facultatem concedit cum eo transigendi Cleri secularis, & regularis nomine.

§.2. Nos ex causis tunc expressis, dilectis filiis Nostris Ernesto Adalberto ab Harrach Ecclesiæ Pragen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsuli, nec non tunc Nostro, & Apostolicæ Sedis apud eumdem Ferdinan. Regem in Imperatorem electum Nuncio Joanni Baptistæ S. R. E. Præsbyteris Cardinalibus Palloto respective nuncupatis super bonis, decimis, primitiis, rebus, Juribus, & actionibus quibuscumque ecclesiasticis Regni Boemiæ prædicti, non tamen ad Hospitale Sancti Joannis Hierosolymitani quomodolibet spectan., cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuissent, ac quocumque prætextu, vel causa occupata, & usurpata essent, & detinerentur, tam Nostro, & ejusdem Sanctę Sedis, quam Cleri Secularis, & Regularis ejusdem Regni nominibus cum prædicto Ferdinando Romanorum Rege in Imperatorem electo conveniendi, concordandi, & transigendi, ac de eisdem bonis disponendi, prout ad fidei catholicæ in eodem Regno propagationem, & manutentionem eisdem expedire visum fuisset, reservata tamen Nobis, & eidem Sedi de bonis, Juribus, & redditibus vigore literarum nostrarum desuper confectarum assignandi nostro, & dictæ Sedis arbitrio ad Dei servitium, & Ecclesiarum dicti Regni utilitatem disponendi, omnimoda facultate, & potestate plenam, & liberam potestatem, & auctoritatem apostolica auctoritate concessimus, & impartiti sumus, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis, & in infrascripto Instrumento insertis Literis plenius continetur.

Qui Concordiam injerunt

§.3. Cum autem, sicut accepimus, Ernestus, & Joannes Baptista Cardinales præ dicti

dicti in vim literarum nostrarum hujusmodi una cum dilectis filiis Maximiliano Comite de Thautmansdorff, Gulielmo Comite Slavata, & Othone libero Barone de Hostitz ab eodem Ferdinando Rege in Imperatorem electo, ad hoc specialiter deputatis, ad certam inter se conventionem super bonis, decimis, primitiis, rebus, Juribus, & actionibus ecclesiasticis Regni prædicti devenerint, prout plenius continetur in Instrumento publico desuper confecto tenoris subsequentis videlicet: In Nomine Domini Amen. Cum recuperato Regno Boemiæ ex singulari Dei beneficio per Sacram Cæsaream Majestatem Serenissimum, & invictissimum Principem DD. Ferdinandum, hujus nominis secundum, Romanorum Regem in Imperatorem electum, eumdemque dictæ Boemiæ Regem, ac omnibus hæresum Ministris inde ejectis, Catolicæque Religionis cultu, & exercitio inibi restituto, pro parte ecclesiasticorum dicti Regni multæ quidem, ut asseritur, prætentiones, & controversiæ contra, & adversus Reges, & Cameram dicti Regni, & quamplures dicti Regni Duces, Principes, Comites, Barones, Equites, Civitates, Communitates, & alios quoscumque Subditos Regni bona ecclesiastica in dicto Regno possidentes (possessionatos vulgo nuncupatos) de, & super eorumdem bonorum ecclesiasticorum ad Ecclesias, Monasteria tam virorum, quam mulierum, aliaque beneficia ecclesiastica, tam secularia, quam regularia spectantium, & grassante hæresi in dicto Regno diversimode alienatorum recuperatione, ac illorum, & fructuum perceptorum restitutione, rebusque aliis motæ, & deductæ fuerint, & in dies moveantur, & deducantur, illa autem ob temporis antiquitatem, & prætensas præscriptiones, aliasque exceptiones, quæ pro eorumdem possidentium parte obiiciuntur, difficiles ad in Judicio prosequendum detegantur, itaut non sine diuturnis, inextricabilibusque, & dispendiosis litibus, ac Magno Catholicæ Religionis in eo Regno restituendæ, stabiliendæve detrimento terminari posse videantur. Proinde negotio ad Sanctissimum Dominum Nostrum Urbanum divina providentia Papam VIII. delato, jussuque Sanctitatis Suæ desuper communicato consilio primo mediantibus Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Ernesto presbytero Cardinale ab Harrach Archiepiscopo Pragen., & Illustrissimo Domino Carolo Caraffa Episcopo Aversano, tunc apud Sacram Cæsaream Majestatem præfatam Suæ Sanctitatis, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Nuncio cum eadem Sacra Cæsarea Majestate Ferdinando Imperatore, & Rege prædicto in ecclesias, eccleasticasque personas beneficentissimo, & in hæresibus extirpandis, Catholicaque Religione in dicto Regno restituenda, stabiliendaque studiosissimo, & deinde etiam in Sacra Congregatione Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium super Fide propaganda deputatorum, tandem post plures tractatus, & maturas consultationes desuper habitas, in eam deliberationem communi voto deventum fuit, ut ad longas, dispendiosas, & inextricabiles lites, quæ desuper verisimiliter exoriri possent præcidendas, simulque ecclesiarum, monasteriorum, ac beneficiorum ecclesiasticorum dicti Regni indemnitati, ac præfati Imperatoris, uti Regis dicti Regni, Ducum, Principum, Comitum, Baronum, Equitum, Nobilium, Civitatum, Communitatum, & aliorum quorumcumque subditorum Regni bona ecclesiastica, ut præfertur, possidentium conscientiis consulendum, catholicam fidem, & religionem in ipso Regno confirmandam, augendam, & conservandam, ac pro bono publico quietis, & pacis inter ecclesiasticos, & laicos Regni supradicti mutua conventio fiat, per quam idem Serenissimus Dominus Ferdinandus Imperator electus, uti Boemiæ Rex nomine suo, suorumque in eodem Regno Boemiæ hæredum, & successorum quorumcumque in perpetuum Sanctissimo Domino Nostro Papæ Urbano VIII., & Sanctæ Sedi Apostolicæ, & pro illis Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Ernesto S. R. E. præsbytero Cardinali ab Harrach Archiepiscopo Pragen., & Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Joanni Baptistæ S. R. E. presbytero Cardinali Pallotto Archiepiscopo Tessalonicen. Nuntio Apostolico, Plenipotentiariis a Sua Sanctitate deputatis in beneficium Ecclesiæ, & Catholicæ Religionis, universique Cleri in supradicto Boemiæ Regno perpetuum annuum redditum quindecim Cruciferorum quartam partem unius Floreni Rhenen. constituen. super quolibet modio salis, quem vulgo Grosskuessen. vocant, quod in præfatum Regnum Boemiæ undequaque introducetur, vel in ipso Boemiæ Regno effodietur, seu excoquetur, vel alias quomodolibet conficietur, si quando salis fons, seu salina in dicto Boemiæ Regno in usum veniat in favorem eorumdem ecclesiasticorum, ac per ministros, & officiales eorum nomine deputandos a Kalendis præsentis mensis Martii, & abinde in posterum in perpetuum exigendum realiter, & cum effectu tradet, atque assignet, vicissim vero pro parte prædictorum ecclesiasticorum Jura, quæ ipsi habent, & eis competunt supra, & pro infra dicendis bonis ecclesiasticis, ut infra, alienatis, aut oppignoratis, & possessis in favorem prædicti Serenissimi Domini Ferdinandi Imperatoris electi uti Boemiæ Regis, suorumque in eodem Boemiæ Regno hæredum, & successorum quorumcumque in perpetuum Catholicorum legitime intrantium, & quibus ipse Serenissimus Dominus Ferdinandus, & prædicti ejus hæredes, & successores Boemiæ Reges dederint simpliciter perpetuo ex causa assignationis, ac mutuæ conventionis prædictæ cedantur, & concedantur, modo tamen, & forma, ac sub reservationibus, conditionibus, & pactis infra latius descriptis, contentis, & annotatis, quam quidem conventionem Sanctissimus Dominus

Concordiæ tenor.

Nonnulli Ecclesiarum bona detinebant

Sed cum difficile esset ea in Judicio evincere ob temporis diuturnitatem;

De consilio S. Congr. de Propaganda Fide.

Deventum est ad Concordiam.

Qua statuitur ut certa pars vectigalis, quod eo in Regno pro sale solvitur, ecclesiasticis adjudicetur.

minus Noster ex causis supradictis, ac de ejusdem Sacræ Congregationis Sententia probavit.

Hinc est, quod anno a Nativitate ejusdem Domini millesimo sexcentesimo trigesimo indictione decima tertia, die vero octava mensis Martii Pontificatus prædicti Sanctissimi Domini Nostri Urbani divina providentia Papa VIII. anno septimo, Regnorum autem Serenissimi Domini Ferdinandi Imperatoris electi Romani undecimo Hungarici duodecimo, & Boemici decimotertio in Nostrum Notariorum in solidum rogatorum præsentium ad hæc specialiter vocatorum, & adhibitorum præsentia præsentes, & personaliter constituti.

Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Ernestus S. R. E. Presbyter Cardinalis ab Harrach Archiepiscopus Pragen. ac Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Joannes Baptista S. R. E. Presbyter Cardinalis Pallottus Archiepiscopus Thessalonicen. ejusdem Sanctissimi Domini Nostri, & Sanctæ Sedis Apostolicæ apud Sacram Cæsaream Majestatem prædictam cum facultate de latere Legati Nuncius ex una ad hæc, & infrascripta a prælibato Sanctissimo Domino Nostro Papa per ejus literas apostolicas in forma Brevis sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. mensis Julii anni millesimi sexcentesimi vigesimi noni Pontificatus sui anno sexto cum amplissima facultate deputati, prout docuerunt per literas prædictas, quas originaliter Nobis Notariis insolidum rogatis tradiderunt, & consignarunt ad effectum præsenti Instrumento inserendi, & registrandi infrascripti tenoris videlicet. Urbanus Papa VIII. ad futuram rei memoriam. Inter gravissimas, multiplicesque apostolicæ servitutis curas, quibus pro Nostri pastoralis officii debito jugiter angimur, illa Nos præcipue sollicitos habet, ut sacrosanta fides catholica dispersis, atque conculcatis inimici hominis zizaniis ubique gentium inviolata vigeat, & propagetur, hæresesque, & alii damnati errores e mentibus Cristifidelium, ubi peccatis hominum facien. irrepserunt, per immensam Dei bonitatem pœnitus evellantur. Quapropter Nos, qui militantis Ecclesiæ regimen., omnimodamque universi Dominici gregis a Christo Domino curam in Beatissimo Petro Apostolorum Principe accepimus, etsi Nos ad omnium salutem procurandam debitores agnoscamus, iis tamen Provinciis peculiari vigilantia studium impendimus, quæ dextera Dei facien. virtutem e manibus hæreticorum non ita pridem ereptæ, opem, & operam Nostras magis implorare dignoscuntur, piosque Catholicorum Principum conatus, atque desideria ad id tenden. favoribus, & gratiis prosequimur opportunis. Cum itaque concitata retroactis temporibus in Regno Boemiæ per Principes, & Potestates Tenebrarum rebellione, furentibusque cum armata hæresi seditionibus, bellisque intestinis multa bona, & Jura Ecclesiastica

Pontificium Breve, quo Delegatis Ap. facultas conceditur Concordiæ Instrumentum stipulandi.

partim direpta, & partim occupata, & usurpata fuerint, & ad præsens detineantur, charissimus vero in Christo Filius Noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus pro suo avito, & spectato Religionis, & fidei catholicæ zelo profligatis, auxiliante Domino Deo, Exercituum Rebellibus hæreticis, sedatisque armorum motibus, fidei prædictæ in dicto Regno, & illi adjacentibus Provinciis, bonorumque ecclesiasticorum restitutioni totis viribus incubuerit, & eorumdem hæreticorum conversioni, hæresumque prædictarum extirpationi pia sollicitudine jugiter invigilet. Nos speramus negotium restitutionis, extirpationis, & conversionis prædictarum, eo faciliores progressus habiturum fore, quo major in Ecclesiarum, bonorum, & Jurium possessionibus in dictis Regnis, & Provinciis præteritorum temporum hujusmodi confusione, ut præfertur, occupatis, usurpatis, & detentis, nedum benignitas, & Indulgentia ab hac Sancta Sede ostendatur, sed etiam indemnitati Ecclesiarum prædictarum, quantum cum Domino possumus, consulatur, nobisque persuadentes prædictum Ferdinandum Romanorum Regem in Imperatorum electum, ob præclarum ejus in Nos, & Sanctam Sedem observantiam, atque in reductione Regni, & Provinciarum hujusmodi ad ejusdem Ecclesiæ gremium, & veræ fidei prædictæ confessionem, nostramque, & pro tempore existentis Romani Pontificis obedientiam singulare studium infrascripta facultate, tamquam materiæ suæ pietatis exercen. usurum, eamque ostensurum tam in Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis quæ adhuc extant conservan., & manutenen., quam dirutis, & eversis in dies instauran., occupatisque recuperan., hisque sufficienter dotan., ac reliquis denique vulneribus, quæ eorumdem temporum confusione Ecclesiæ ipsæ maxima acceperunt, medendis, & sanandis de Ven. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ in universo mundo fidei præpositorum consilio Dilecto Filio Nostro Ernesto Adalberto S. R. E. Presbytero Cardinali ab Harrach nuncupato Ecclesiæ Pragen. ex concessione, & dispensatione apostolica Præsuli, necnon Ven. Fratri Joanni Baptistæ Archiepiscopo Thessalonicensi Nostro, & Sedis Apostolicæ prædictæ apud eumdem Ferdinandum Regem in Imperatorem electum Nuncio super bonis, Decimis, Primitiis, rebus, Juribus, & actionibus quibuscumque Ecclesiasticis Regni Boemiæ prædicti, non tamen ad Hospitale Sancti Joannis Hierosolymitani quomodolibet spectan. cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuerint, ac quocumque prætextu, vel causa occupata, & usurpata sint, & detineantur tam nostro, & ejusdem Sanctæ Sedis, quam Cleri sæcularis, & regularis ejusdem Regni nominibus, cum prædicto Ferdinando Romanorum Rege in Imperatorem electo conveniendi, concordandi, & transigendi, ac de ejusdem bonis dispo-

disponen., prout, ad fidei Catholicæ in eodem Regno propagationem, & manutentionem eisdem expediri visum fuerit, reservata tamen Nobis, & eidem Sedi de bonis, Juribus, & redditibus vigore præsentium assignan. Nostro, & dictæ Sedis arbitrio ad Dei servitium, & Ecclesiarum dicti Regni utilitatem disponen. omnimoda potestate, & facultate, plenam, & liberam potestatem, & auctoritatem, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstan. Nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis, quorum interest, & exprimen. valore Beneficiorum, ac de non tollendo Jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon piæ mem. Simachi, quæ incipit: *Non liceat*, ac Pauli II. Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac quibusvis aliis apostolicis, nec non in universalibus, Provncialibus, & Sinodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, & bonorum piorum fundationibus, ac etiam Juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die septima mensis Julii 1629. Pontificatus Nostri Anno sexto. M. A. Maraldus.

Mandatum Ferdinandi Imperatoris suis Delegatis.

Et Illustrissimi Domini Massimilianus Comes de Thautmansdorff Baro de Gkichemberg, Negars, Burgaff, & Totzenbach in Bischoffteinitz Mirschass, & Iselcetzionitz S. C. M. Consiliarius arcanus actualis, & Camerarius, Gulielmus quoque Comes Slavata Gubernator Domus Novodomensis d'Nlum, & Koscìemberg Dominus in Heulaus Platz Skoscìemberg, & Teltscl Hypothecarius possessor Dominii Sllelnicensis præfatæ Cæsareæ Majestatis Consiliarius arcanus actualis, & Camerarius, ejusdemque uti Regis in hæreditario Regno Boemiæ supremus Cancellarius, necnon supremus in eodem Regno hæreditarius Pincerna, & Otto liber Baro de Hostitz infalihaff Heinrisgrin, & Schocha, & Linair supradictæ Cæsareæ Majestatis Consiliarius Imperialis Aulicus, Camerarius, necnon Germanicus in hæreditario Regno Boemiæ Vice Cancellarius ex altera partibus ad hæc, & infrascripta ab eadem Sacra Cæsarea Majestate Serenissimi Ferdinandi Imperatoris, & Regis, per publicum mandatum, seu patentes literas imperiales sub Datum Viennæ die 16. Februarii anno 1630. Regnorum ejusdem Romani undecimo, Hungarici duodecimo, & Boemici decimotertio, cum amplissima facultate pariter deputati, prout similiter docuerunt, per publicum mandatum, seu literas imperiales antedictas, quod, seu quas Nobis ad effectum præsenti Instrumento inserendi, & registrandi tradiderunt, & consignarunt tenoris infracripti. Videlicet.

Nos Ferdinandus Secundus Divina favente Clementia electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Rex Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Marchio Moraviæ, Dux lucemburgiæ, & inferioris, & superioris Silesiæ, Barbantiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ Wirtembergæ, & Thechæ, Princeps Sveviæ, Marchio inferioris, & superioris Lusatiæ, Comes Habspurgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi, & Goritiæ, Lantyravius Alsatiæ, Marchio Sac. Rom. Imperii Burgoricæ Dominus, Marchiæ, Sclavonicæ, Portus Naonis, & Sabinarum recognoscimus, & notum facimus tenore præsentium omnibus, & singulis inter mala, quæ plurima secum vehit hæresis, hoc in primis adesse solere compertum, quod ubi ea invaluit, ibi pleraque quidem alia agi omnia, fierique præpostere, ea vero, quæ Deo, & Ecclesiis, earumque Ministris ad vere cultus conservationem data, & consacrata sunt, in omnes alios usus rapi, ferrique, & profanari solent, veluti superioris proximo, eoque, quod illud antecessit sæculo in hæreditario nostro Boemiæ Regno accidit, in quo cum partim aliunde illati, partim in ejus ipsius gremio nati, altique perniciosi quidem in fide errores inolevissent, ea cum ipsis fere omnium rerum confusio, Ecclesiarum quam maxime, & rerum ad eas pertinen. direptio, alienatio, & distractio insequuta est, cui plures antecessorum nostrorum Romanorum Imperatorum eorumdemque Boemiæ Regum, tametsi pro sua in Deum pietate remederi voluisse admodum sit credibile, non potuisse tamen, ex eo sit verisimile, quia quod voluisse credimus, non perfecisse videmus, iniquitate nimirum hominum, temporumque, nec non bellorum necessitatibus impeditus, imo forte similibus interdum alienationis actibus, quæ perperam ab aliis facta approbare coactos. Nos igitur quibus Gloriosa a Deo concessa Victoria, prædictum hæreditarium Regnum nostrum ab hæresibus purgare, & in meliorem statum vendicare datum est, tametsi eodem favente, & auxiliante Deo ea gesserimus, quibus Sancta, solaque salvifica Catholica Religio nostra tuta in hoc regno esse possit, tametsi etiam, ut in alios ejusdem Regni ordines, ita in Ecclesiasticum præcipue Statum eximia tum beneficia, tum ornamenta liberali, & larga manu contulerimus, quibus ille, si non contentus esset, certe suum per injuriam ante amissorum dolorem abunde solari possit, nihilominus cum nihil nobis antiquius sit, quam ea procurare, & agere, quibus non ipsi tantum Nos, nostrique in hæreditario nostro Boemiæ Regno hæredes, & suc-

& successores quicumque in perpetuum liberiores in conscientia, verum in foro etiam externo contra lites, & quærelas super bonis, & juribus hujusmodi per injuriam temporum, ut præfertur, ab Ecclesia abstractis, & avulsis motas, vel movendas, quietiores esse possimus, possessorum quoque, qui ea nunc tenent, omnimodæ securitati contra quorumcumque possidentium actiones consulere volentes, tum & culpa, si quæ hac in re contracta est omnimode abolere cupientes: in primis vero, ac præcipue ad majus incrementum præfatæ sanctæ Catholicæ Fidei, & religionis nostræ transactionem firmam, securam, & perpetuam super bonis, & juribus ejusmodi faciendam, & consulendam duximus. Ac proinde communicato cum Bmo Domino nostro Urbano hujus nominis Octavo divina providentia sanctæ Romanæ, & universalis Ecclesiæ Summo Pontifice hac super re, & intentione nostra consilio, intellectaque propensa ad hoc ipsum, & piæ suæ sanctitatis voluntate, sicut eadem Sua Sanctitas ad hoc negotii tractandum, & transigendum ex sua parte Plenipotentiarios Mandatarios, & Commissarios suos jam tum sub dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Julii anno millesimo sexcentesimo vigesimonono constituit. Ita nos quoque matura prius habita cum proceribus, & nobilibus Consiliariis nostris hac super re deliberatione ex nostra parte tamquam hæreditarius Boemiæ Rex nostro, & hæredum, ac successorum nostrorum quorumcumque in perpetuum in eodem Regno Boemiæ nomine Plenipotentiarios nostros illustres, ac generosum fideles, nobis dilectos videlicet Consiliarium arcanum actualem, ac camerarium nostrum Maximilianum Comitem de Chautmansdorff Baronem de Gleiohemberg Negafs Burgafs, & Chotzenbach in Biscoffteimitz, mirsclafs, & Trchcetziosfitz Gulielmum quoque Comitem Slavatam Gubernatorem Domus Novodu mensis de Klum, & Koscheberg Dominum Neuhaus Blatz Koschemberg, & Teltsech, Hypothecarium in possessorem Dominii Melnicensis Consiliarium arcanum actualem camerarium, nostrumque ut Regis in hæreditario Regno nostro Boemiæ supremum Cancellarium, necnon supremum quoque in eodem Regno hæreditarium Pincernam, tum & Ottonem liberum Baronem de' Hostitz in Falkenart, Heinrisgrisi, & Schoccha, & Linafs Consiliarium Imperialem nostrum Aulicum Camerarium, necnon Germanicum in hæreditario nostro Regno Boemiæ Vicecancellarium deputare, & constituere voluimus, prout adeo præsentium tenore eosdem Plenipotentiarios, Mandatarios, & Commissarios nostros deputamus, atque constituimus, plenam, atque liberam potestatem iisdem dantes, atque concedentes nostro tamquam Boemiæ Regis, nostrorumque hæredum, & successorum quorumcumque in perpetuum nomine, cum prædictis suæ Sanctitatis Plenipotentiariis conveniendi, concordandi, & transigendi de, & super juribus, actionibus, & prætensionibus, quæ, & quas Clerus tam sæcularis, quam regularis prædicti nostri Regni Boemiæ habet, seu habere prætendit super bonis stabilibus, Decimis, Primitiis, aliisque rebus ecclesiasticis in eodem Regno usurpatis, occupatis, seu alienatis, necnon processione jurium, actionum, & prætensionum vigore conventionis, concordiæ, seu transactionis, ut præfertur, ab iisdem Plenipotentiariis nomine Sanctissimi Domini nostri, & Sanctæ Sedis Apostolicæ, universique dicti Regni Cleri recipiendæ, & in illorum compensationem bona quæcumque etiam stabilia, jura, actiones, redditus, ac proventus cujuscumque naturæ, valoris, quantitatis, & qualitatis fuerint quocumque nomine nuncupentur, etiamsi ex regularibus, ac quantumvis privilegiata, & necessario declaranda, seu hic, vel alibi exprimenda forent pleno jure, etiam irrevocabiliter, & in perpetuum Sanctissimo Domino nostro Papæ Urbano Octavo, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, ac pro illis Plenipotentiariis a Sua Sanctitate, ut præfertur in nominatis, & deputatis, beneficium Ecclesiæ, & solius Salvificæ Catholicæ Religionis, universique Cleri in supradicto hæreditario nostro Regno Boemiæ cedendi, consignandi, atque tradendi realiter, & cum effectu, in ampliore, & validiore forma ratum, gratumque, & firmum habituri quidquid hi prænominati Plenipotentiarii nostri nostro, & hæredum, ac successorum nostrorum quorumcumque in perpetuum in eodem Regno nomine, cum præmemoratis Suæ Sanctitatis Plenipotentiariis hoc in negotio, & dicta transactionis causa egerint, fecerint, concordaverint, transegerint in toto, & in parte nunc pro tunc, & tunc pro nunc non secus quam si id totum ipsemet Nos per nosmetipsos egissemus, fecissemus, accordassemus, & transegissemus, quibuscumque salutaribus exceptionibus juris, ac legum auxilio Nobis hac de causa competentibus expresse renunciantes, fide imperatoria, regiaque harum vigore, & testimonio literarum manus nostræ subscriptione, & sigilli Cæsarei, Regiique appensione roboratarum, quæ dabuntur in Civitate nostra Viennæ die decima sexta Februarii anno millesimo sexcentesimo trigesimo, Regnorum nostrorum Romanorum undecimo, Hungarici duodecimo, & Boemici decimo tertio.

Ferdinandus &c.

Gulielmus Comes Slavata Regni Boemiæ S. Cancellarius.

C. L. S. Otto liber Baro de Hostitz.

Ad mandatum Sacræ Cæsareæ majestatis proprium.

Joannes Valderode.

Volentes ad inscriptam conventionem devenire, & prout, ad unumquemque ipsorum dictis nominibus, & uti Deputatos spectat, & pertinet in præmissis tractata exequi, & adimplere, & desuper publicum, & solemne Instrumentum ad perpetuam rei memoriam conficere, & celebrare.

Ex utraque parte ad concordiam, seu transactionem devenitur.

In

In primis dicti Illustrissimi Domini D. Maximilianus Comes de Chautmansdorff &c. D. Gulielmus Comes Slavata &c., & D. Octo liber Baro de Hostitiz &c. Deputati Serenissimi Domini Ferdinandi Imperatoris, & Regis prædicti in vim facultatis sibi, & supra concessæ, & attributæ nomine dicti Serenissimi Domini Ferdinandi Imperatoris, & Regis Boemiæ, & prædictorum suorum in Regno Boemiæ hæredum, & successorum quorumcumque in perpetuum ex causa pariter dictæ Conventionis, ut supra tractatæ, initæ, atque firmatæ sponte, & ex eorum certa scientia, liberaque, & spontanea voluntate, & omni meliori modo &c. Jure proprio, & in perpetuum realiter, & cum effectu assignarunt, dederunt, tradiderunt, cesserunt, atque concesserunt Sanctissimo Domino Nostro Urbano Papæ VIII., & Sanctæ Sedi Apostolicæ in benificium Ecclesiæ, ac solius salvificæ Religionis Catholicæ, universique Cleri in sæpedicto hæreditario Regno Boemiæ, & pro eodem Sanctissimo Domino Nostro, ac Sancta Sede Apostolica dictis Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Ernesto Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali ab Harrach Archiepiscopo Pragen., & Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Joanni Baptistæ S. R. E. Cardinali Pallotto Archiepiscopo Thassalonicen., & Nuncio Apostolico apud Sacram Cæsaream Majestatem Plenipotentiariis a Sua Sanctitate, ut supra nominatis, & deputatis præsentibus, & una Nobiscum Notariis in solidum rogatis uti publicis, & authenticis personis, solemniter, & legitime stipulatibus, & acceptantibus pro omnibus, quorum interest, vel in futurum quomodolibet interesse poterit annum perpetuum redditum quindecim cruciferorum, qui quartam partem Floreni Rhenen. constituant super quolibet modio salis, quem vulgo Grosskuessem vocant in dictum Boemiæ Regnum ex quacumque parte introducendi, vel in ipso Boemiæ Regno effodiendi, vel excoquendi, aut quomodolibet conficiendi, si quando salis fons, seu salina in dicto Boemiæ Regno in usum veniat in ecclesiasticorum prædictorum, ac per Ministros, & Officiales eorum nomine deputandos a prædictis Kalendis præsentis mensis Martii, & abinde in posterum perpetuo, & libere exigen.

Item cesserunt eidem Sanctissimo Domino Nostro Papæ, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ, ac pro illis præfatis Dominis Plenipotentiariis, ut præfertur, qua supra stipulatione interveniente, omnia Jura &c. ad habendum &c. ponentes &c. constituentes &c. dantes licentiam &c., & donec &c. onstituerunt &c.. Promittentes iidem Illustrissimi Domini deputati nomine dicti Serenissimi Domini Ferdinandi Imperatoris, & Regis nomine suo, suorumque in dicto hæreditario Boemiæ Regno hæredum, & successorum quorumcumque in perpetuum assignationem, & concessionem prædictam hujusmodi fore semper bonam, & validam, atque firmam, & non revocare, retractare, moderari, minuere, impugnare, vel impediri per se, vel alium, seu alios in toto, vel quavis parte quovis quæsito colore, prætextu, causa, vel ingenio directe, vel indirecte, quinimo semper, & omni tempore eosdem Ecclesiasticos Ministros, & Officiales, ut præfertur, deputandos in libera, pacifica, & quieta possessione, exactione, & perceptione dicti annui redditus manutenere, defendere, & conservare, ac ab omni, & quacumque lite, molestia, & impedimento, & qualibet molestante, & impediente persona, Communi, Collegio, & Universitate defendere, eximere, & liberare, ac de omni, & quacumque evictione, & defensione generali, & particulari dicti annui redditus in amplissima Juris forma.

Vicissim vero prædictus Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Ernestus Cardinalis de Harrach Archiepiscopus Pragen., & Illustrissimus, ac Reverendissimus Dominus Joannes Baptista Presbyter Cardinalis Pallottus Archiepiscopus Thessalonicen. Nuncius Apostolicus a Sanctissimo Domino Nostro Papa antedicto, ut præfertur, deputati in vim facultatis eis, & eorum cuilibet, ut præfertur concessæ, & attributæ, ac ex causa præsentis conventionis inter Partes contractæ, initæ, atque firmatæ, sponte, & ex eorum certa scientia, liberaque, atque spontanea voluntate, ac omni meliori modo &c. nomine, ac vice Sanctissimi Domini Nostri Papæ prædicti Sanctæque Sedis Apostolicæ, nec non ecclesiasticorum, tam secularium, quam regularium dicti Regni Boemiæ, quorumcumque, non tamen Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, cum infrascriptis tamen observationibus, declarationibus, conditionibus, pactis, & non aliàs aliter, nec alio modo, cesserunt, concesserunt & transtulerunt prædicto Serenissimo Ferdinando Secundo Regi Romanorum, in Imperatorem electo, uti Regi Boemiæ, & illius in eodem Regno hæreditario Boemiæ, hæredibus, & successoribus Catholicis legitime intrantibus, & quibus dederint dictis Illustrissimis DD. Domino Maximiliano Comiti Chautmansdorff &c. D. Gulielmo Comiti Slavata &c., & Domino Ottoni libero Baroni d'Hostitiz &c. a Serenissimo Domino Ferdinando Imperatore, uti Rege Boemiæ, suisque in eodem Regno Boemiæ hæredibus, & successoribus, ut præfertur, una Nobiscum Notariis in solidum rogatis ut publicis, & authenticis personis solemniter, & legitime stipulantibus, & acceptantibus omnia, & singula Jura, & actiones &c. quæ, & quas Ecclesiastici prædicti Regni Boemiæ, tam seculares, quam regulares habent, & eis competunt, & competere possunt, super bonis ecclesiasticis ejusdem Regni quocumque tempore alienatis, quæ ad præsens possidentur, vel ab eodem Imperatore, & Boemiæ Rege, vel ab aliquo alio, sive Boemio, sive alterius Provinciæ, cui Rex, aut Regia Camera Boemia de evictione tenentur, talia tamen,

qualia

qualia sunt actiones, & Jura prædicta, ita ut contra cedentes, & ecclesiasticos prædictos, & seu Apostolicam Sedem numquam retorqueri possint, nec dicta Sedes, aut ipsi ecclesiastici pro illis de aliqua evictione, aut defensione, vel ad aliquod aliud teneantur.

Item simili modo &c. cesserunt &c. omnia, & singula Jura, & actiones quæ, & quas ecclesiastici prædicti habent, & eis competunt, & competere possunt contra quamcumque personam, Commune Collegium, & Universitatem respectu bonorum ecclesiasticorum dicti Regni ante regimen in eodem Regno gloriosæ memoriæ Rodulphi Secundi Imperatoris, & ejusdem Boemiæ Regis alienatorum, quorum possessoribus Rex Boemiæ, vel Regia Camera dicti Regni de evictione non tenentur, talia tamen qualia sunt actiones, & Jura prædicta, ita ut contra cedentes, & Ecclesiasticos prædictos, & seu Apostolicam Sedem numquam retorqueri possint, nec dicta Sedes, aut ipsi ecclesiastici pro illis de aliqua evictione, & defensione, aut ad aliquod aliud teneantur, ac ita etiam, ut ipse Serenissimus Dominus Ferdinandus Imperator, & Boemiæ Rex, ejusque in dicto Boemiæ Regno hæreditario hæredes, & successores dictorum bonorum possessoribus, si Catholici fuerint super dictis bonis ab eis possessis non possint aliquas inferre molestias vigore hujusmodi cessionum, & in reliquis ad habendum &c. ponentes &c. nullo Jure &c. constituentes &c. dantes licentiam &c., & donec &c. constituerunt &c. prædicta autem omnia, & singula ambæ partes contrahentes, quibus supra nominibus fecerunt, & facere dixerunt, & declararunt etiam sub modo, & forma, & sub reservationibus, conditionibus, declarationibus, & pactis infrascriptis mutua, & qua supra hinc inde stipulatione vallatis, & non aliter, neque alio modo nimirum, & cum hujusmodi cessionibus imposterum idem Imperator uti Boemiæ Rex, ejusque in eodem Regno Boemiæ hæredes, & successores prædicti, & ab eis jus, & causam habentes, seu habituri similiter Catholici a bonorum supradicta cessione, seu cessionibus comprehensorum, & fructuum, ex eis perceptorum quorumcumque restitutione in utroque foro tuti, & securi reddantur.

Ut hujusmodi cessiones intelligantur de Juribus, & actionibus, quæ prædictis ecclesiasticis competunt, respectu bonorum ecclesiasticorum immobilium, annuarum præstationum, decimarum, censuum, livellorum, emphiteoseum, & aliarum rerum similium, ut supra alienatarum; Non autem aliorum quorumcumque Jurium, privilegiorum, immunitatum, & prærogativarum, præfatis Ecclesiasticis quomodolibet competentium; Nam ista intacta, salvaque, & illæsa ipsis Ecclesiasticis reservantur, ita ut, illis per hujusmodi cessiones nullum fiat, seu factum censeatur quocumque modo aliquod præjudicium.

Ut ad favorem ecclesiasticorum prædictorum intelligantur, & reservata omnia, & singula Jura, & actiones, quæ, & quas ecclesiastici habent, & quæ ipsis competunt super bonis ecclesiasticis post præfatum Rodulphi secundi regimen alienatis, dummodo eorum possessiones, actiones non habeant de evictione contra Cameram Regiam, seu Boemiæ Reges.

Ut similiter ecclesiasticis prædictis reservata intelligantur omnia Jura, & actiones eis super bonis ecclesiasticis, quocumque tempore etiam ante ejusdem Rodulphi regimen oppignoratis quomodolibet competere possunt, & poterunt, dummodo possessores non habeant contra eosdem Reges Boemiæ, vel Cameram Regiam prædictam actionem de evictione, vel si illa habuerint ecclesiastici ipsi, soluta pecunia, ob quam fuerunt oppignorata, susceptisque in se molestiis possint illa libere recuperare.

Ut assignatio prædicti annui redditus salis mutari, seu revocari non possint, neque per eumdem Imperatorem, neque per ejus in Regno Boemiæ hæredes, & successores quosvis in perpetuum, nec per ejusdem Regni status quovis prætextu, vel causa, nisi prius, cum Sanctæ Sedis, ac Romani Pontificis pro tempore existentis auctoritate, & approbatione; eorumdemque ecclesiasticorum consensu, assignatis tot aliis bonis immobilibus, frugiferis, liberis, quæ annuatim tantum reddant, quantum præfata assignatio, quindecim cruciferorum super quolibet modio salis, ut supra in Regnum introducendi, aut aliter quomodolibet fodiendi, excoquendi, aut conficiendi redderet florenti Regno.

Ut redditus annuus prædictus, ex sale habendus in favorem dictorum ecclesiasticorum, ut præfertur, assignatus ad manus Officialium nomine eorumdem ecclesiasticorum deputandorum modo eis beneviso, non autem ad manus Officialium Regiorum, aut aliorum, deveniat, & devenire debeat, illisque Jus sit inquirendi, & providendi, ne quid in fraudem dicti annui redditus umquam fiat.

Ut prædictus redditus salis in favorem ecclesiasticorum, ut præfertur, assignatus, intelligatur esse, & sit merus Ecclesiasticus, & iis privilegiis, exemptionibus, immunitaibus, & prærogativis potiatur, & gaudeat, quibus de Jure, & consuetudine, vel aliter quomodolibet bona mere ecclesiastica potiuntur, & gaudent.

Ut conventio, assignatio, aliaque omnia in præsenti Instrumento contenta quæcumque in Tabulis, ut vocant, dicti Regni inserantur juxta ejusdem Regni stylum, & usum.

Utque hujusmodi conventio pro non facta habeatur casu, quo Imperator, vel ejus in Regno Boemiæ hæredes, & successores, vel quilibet eorum, vel etiam ejusdem Regni status in totum, vel in parte eidem conventioni, vel aliquibus in præsenti Instrumento contentis contrafecerint, aut contra illam, & illa venerint, sit nihilominus in eo casu in Sanctæ Sedis Apostolicæ electione, vel eamdem conventionem, & in ea,

in ea, præsentique Instrumento contenta nulla declarare, vel, ut ad illius, & illarum implementum agant ecclesiasticis jubere. Quæ omnia, & singula supradicta contrahentes prædicti, quibus supra nominibus promiserunt invicem, & vicissim solemni, & qua supra stipulatione interveniente semper, & omni tempore, & etiam in omnibus, & singulis articulis, modoque, & forma præmissis habere grata, valida, & firma, attendereque, & inviolabiliter observare, & contra quidquam non facere, dicere, vel venire de Jure, vel de facto per se, vel per alium, seu alio quovis prætextu, Jure, ratione, vel causa, seu quæsito colore directe, vel indirecte, aliàs ultra præcisam promissorum, & conventorum omnium, & singulorum observationem, ad quam quælibet pars contraveniens, seu contrafaciens præcise cogi possit, teneri etiam voluit una pars ad alteram, & altera ad alteram ad omnia, & singula damna, expensas, & interesse, per partem observantem quomodolibet patienda, & incurrenda, de quibus stetur etiam ejus simplici assertioni absque onere alterius probationis.

Pro quibus omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observandis, tenendis, & adimplendis, prædicti Illustrissimus, & Reverendissimus Ernestus Cardinalis ab Harrach Archiepiscopus Pragen., & Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus Joannes Baptista Cardinalis Pallottus Archiepiscopus Thessalonicen, ac Nuncius Apostolicus a Sanctissimo D. N. Papa, ut præfertur deputati, Ecclesiasticos omnes, & singulos Regni Boemiæ, ac bona omnia, & singula, introitus, & jura quæcumque ecclesiastica dicti Regni; prædicti vero Illustrissimi Domini D. Maximilianus Comes de Trautmansdorff &c. D. Gulielmus Comes Slavata &c. & D. Otto liber Baro de Hostitz &c. a Serenissimo Domino Ferdinando Imperatore, & Boemiæ Rege prædicto deputati eumdem Serenissimum D. Ferdinandum Imperatorem, & Boemiæ Regem, ejusque in dicto Boemiæ Regno hæredes, & successores quoscumque in perpetuum, ac regiam ejusdem Boemiæ Cameram, & omnia, & singula ejusdem Cameræ bona, introitus, & Jura quæcumque etiam in forma quarantigiæ, & quavis alia etiam strictiori, & sub verbo Principum aliis Clausulis, renunciationibus, & cautelis solitis, & consuetis efficaciter, & validissime obligarunt, & hypothecarunt, & quilibet eorum, prout ad unumquemque ipsorum dictis nominibus spectat, & pertinet, obligavit, & hypothecavit etiam omni meliori modo &c. & ita per dictos Illustrissimum, & Reverendissimum Dom. Ernestum Cardinalem ab Harrach Archiepiscopum Pragensem, & Illustrissimum, & Reverendiss. Dominum Joannem Baptistam Cardinalem Pallottum Archiepiscopum Thessalonicen., & Nuncium Apostolicum more Cardinalium tactis pectoribus, & per dictos Illustrissimos Dominos D. Maximilianum Comitem de Trautmansdorff &c. D. Gullielmum Comitem Slavata &c. & D. Ottonem liberum Baronem de Hostitz &c. tactis Scripturis ad Sacrosancta Dei Evangelia jurarunt. Super quibus &c. Actum Viennæ Austriæ in Ædibus præfati Illustrissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis ab Harrach præsentibus ibidem per Illustribus, ac admodum Reverendis Dominis D. Josepho Curtio Cremonen. Diæcesis, & Octavio Ridolfucio Camerinen. testibus ad præmissa specialiter habitis, adhibitis, vocatis, & rogatis.

Et quia Ego Julius Picca V. I. D. Apostolica auctoritate Notarius, ac Illustrissimi, & Reverendiss. D. Cardinalis Pallotti Nuncii Apostolici antedicti Cancellarius de prædictis insolidum una cum infrascripto D. Ascanio de Strasoldo Notario &c. rogatus extiti, ideo in omnium, & singulorum fidem me subscripsi, & solitum meum signum apposui requisitus &c.

Et quia ego Ascanius de Strasoldo Notarius publicus Apostolicus, & Imperialis ac Judex ordinarius de prædictis insolidum una cum supradicto D. Julio Picca V. I. D. ac Notario, & Cancellario ut supra rogatus extiti, ideo in omnium, & singulorum fidem me subscripsi, ac solito meo Tabellionatus signo munivi requisitus &c. Nobis approbo Ascanius, qui supra.

§.4. Nos inviolabili præinserti Instrumenti hujusmodi, ac in eo contentorum quorumcumque validitati, perpetuæ subsistentiæ, & observationi quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes, de eorumdem Cardinalium negocio propagandæ in universo mundo fidei præpositorum consilio, conventionem, sive transactionem, ac desuper confectum præinsertum Instrumentum hujusmodi, omniaque, & singula in eo contenta apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque de jure, usu, stylo, & consuetudine requisitarum, & necessariarum, ac omissarum, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui principaliter, vel accessorie in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel prætendi possent supplemus, tollimus, & abrogamus. Pontifex allatam confirmat Transactionem.

§.5. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & adimpleri: sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his Clausulæ.

his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, & Locorum Piorum, illorumque Ordinum, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, eorumque præsulibus, superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritan., & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Martii 1632. An. IX.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Martii 1633. Pontificatus nostri Anno X.

DCXXIX.

Confirmatio designationis Novitiatuum factæ a Fratribus Eremitis S. Augustini Congregationis Lombardiæ, vigore facultatis concessæ Cardinali Protectori, vivæ vocis oraculo, a Paulo Quinto. Ac concessio, quod in illis possint recipi Novitii ad præscriptum Constitutionum Apostolicarum.

Extendit hic Pontif. Constit. Greg. XV. quam habes in Constit. LXIII. Romanus Pontifex. *Tom. V. Par. V. fol. 37., ad omnia vivæ vocis oracula, etiam S. R. E. Cardinalibus concessa, & eorum manu firmata, ut in Constitut.* Aliàs fel. rec. *ut infra. Super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu, nonnulla sancivit Urbanus in Constit.* Religiosos. *Et de Eremitis S. Augustini lege ad Constit. CXXII.* Romanus. *ibid. fol. 325.*

URBANUS PAPA OCTAVUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Fratres Eremitæ S. Augustini vigore facultatis vivæ vocis oraculo a Paulo V. concessæ, nonnullos Conventus pro Novitiatu designarunt, & erexerunt.

§.1. EXpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Vicarii Generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Lombardiæ, quod aliàs de anno 1608. fel. rec. Paulus Papa Quintus Prædecessor noster, ejus vivæ vocis oraculo, bonæ memoriæ Antonio Episcopo Ostiensi, Cardinali Saulio nuncupato, tunc ejusdem Congregationis apud ipsum Paulum Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectori facto, præfatæ Congregationi Novitiatus in aliquibus ejus Domibus regularibus erigendi, seu designandi facultatem concessit: Cujus quidem facultatis vigore, unus in de Incoronata nuncupatus, Mediolanensis, & alius in Sancti Augustini Bergomensis, & reliquus Novitiatus hujusmodi in Sancti Barnabæ Brixiensis, ejusdem Congregationis Domibus regularibus erecti, seu designati, in eisque a viginti quatuor annis citra Novitii ad habitum, & probationis annum peragendum, & professionem regularem deinde emittendam recepti, & admissi fuerunt.

Supplicant Pont. pro confirmatione hujus erectionis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, stante Constitutione nostra quarumcumque gratiarum, indultorum, & privilegiorum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris vivæ vocis oraculo concessorum revocatoria, ne de præmissorum subsistentia, & validitate ullo umquam tempore dubitari contingat, illa cum inde sequutis, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, plurimum desiderent.

Quam Pont. approbat, & in eis Novitios ad præscriptum Constit. Apostol. recipi posse concedit.

§.3. Nos Vicarium, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, erectionem, seu designationem Novitiatuum prædictorum vigore dictæ facultatis, ut præfertur, factas, cum omnibus inde sequutis, dummodo tamen in Novitiatibus hujusmodi Novitii ad præscriptum decreti a Nobis super receptione, & educatione Novitiorum ultimo loco editi, necnon felicis recordationis Sixti Quinti Prædecessoris nostri, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis memoriæ Clementis VIII. institutionumque generalium super receptione, & educatione Novitiorum ejusdem Clementis, necnon Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum similiter nostrorum auctoritate editarum recipiantur, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§.4. Decernentes præmissa, ac præsentes Literas validas, firmas, & efficaces exi-

existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ità judicari mandat. §. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet. §. 6. Non obstantibus nostra prædicta, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis Statutis, & Constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Martii 1633. An. X. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Martii 1633. Pontificatus nostri Anno X.

CDXXX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio Nuncio Franciæ deputandi Visitatorem Monasterii Ordinis Sancti Benedicti Lemovicen. Diœcesis Sedi Apostolicæ immediate subjecti.

Dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Franciæ Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & apostolicam benedictionem.

Facultàs Nuncio Apostolico visitatorem Monasterii S. Mariæ de Bonnesaigne Ordinis Sancti Benedicti Lemovicen. Diœcesis Nobis, & Apostolicæ Sedi immediate subjecto, regularis disciplina conservetur, & ubi collapsa est, restituatur, supplicationibus Abbatissæ, & Monialium dicti Monasterii Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut singulo quoque biennio, virum ecclesiasticum ætate, religionis zelo, rerum gerendarum usu, vitæque innocentia, ac morum gravitate conspicuum, per ejusdem Monasterii Abbatissam, & Moniales nominandum, seu alias tibi benevisum, in ejusdem Monasterii Visitatorem auctoritate nostra facias, constituas, & deputes: qui quidem vir sic a te constitutus, & deputatus, dicto biennio durante, semel, vel pluries, tamquam noster, & Sedis Apostolicæ delegatus, Monasterium præfatum, illiusque Moniales, personas, res, & bona quæcumque, tam in capite, quam in membris visitet, ac in illarum statum, vitam, mores, ritus, & instituta diligenter inquirat, necnon Evangelicæ, & Apostolicæ Doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & Generalium Conciliorum, & præsertim Tridentini Decretis, & Sanctorum Patrum traditionibus, ejusdemque Monasterii regularibus institutis a Sede Apostolica approbatis inhærendo, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, revocatione, & renovatione indigere cognoverit, reformet, mutet, corrigat, ac etiam de novo condat, condita sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac regularibus hujusmodi Institutis non repugnantia confirmet, abusus quoscumque tollat, Regulas, Institutiones, ac ecclesiasticam disciplinam, ubicumque illæ exciderint, modis congruis, restituat, & reintegret; ipsasque personas ad debitum, & honestum vitæ modum revocet, & quidquid statuerit, & ordinaverit, observari faciat, inobedientesque per censuras ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia cogat, & compellat, aliaque in præmissis, & circa ea necessaria quomodolibet, & opportuna faciat, gerat, & exequatur, super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam licentiam, & faculatem viro ecclesiastico per te, ut præfertur, delegando conceden., auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem tibi concedimus, & impertimur.

Mandatum de Visitatori parendo. §. 2. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut illi in omnibus supradictis pareant, faveant, & obediant, ejusque salubria monita, & mandata suscipiant, humiliter, & efficaciter adimplere procurent; alioquin sententiam, sive pœnam, quam ipse rite tulerit, seu statuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Graviora negocia ad Sedem Apostol. deferenda. §. 3. Volumus autem, ut si quæ graviora in hujusmodi visitatione repererit, illa, necnon informationes omnes in hujusmodi visitatione sumendas sub suo Sigillo munitas ad Nos quamprimum diligenter transmittat, ut quod in illis statuen. sit, matura consultatione adhibita, decernamus.

Obstantium derogatio. §. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis, eidem Monasterio, illiusque Superioribus, & aliis personis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Dat. 8. Apr. 1633. An.X. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Aprilis 1633. Pontificatus nostri Anno X.

CDXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro Gubernatoribus Domus, & Hospitalis Annunciationis B. M. V. Neapolitan.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium. Militantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidentes, ea, quæ pro hospitalium indemnitate providè statuta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo remaneant, apostolicæ nostræ confirmationis robore libenter communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Expositio Gubernatorum Hospitalis Annunciationis B.M.V. Neapolitan. §.1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Gubernatores domus, & hospitalis Annunciationis B.M.V. Neapolitan. quod ipsi considerantes per alias constitutiones ab eorum prædecessoribus factas, quod de anno 1598. numerus puellarum expositarum eatenus crevisset, ut vix in dicta domo possent manuteneri, idcirco multæ ex eis e dicta domo dimissæ fuerunt, & deinde quidam liber confectus fuit, in quo aliquæ ex eis descriptæ; earumque quibusdam sex, & aliis decem Carlini quolibet mense assignati fuerunt: quæ quidem expositæ ab eo tempore fere omnes obierunt; nihilominus tamen adhuc centum, & quadraginta, & amplius descriptæ supersunt, & hoc inde provenit, quia defuncta una ex descriptis hujusmodi altera ejus loco semper subrogata fuit in dictæ domus gravissimum præjudicium: unde iidem exponentes decreverunt, ut quando aliqua ex dictis descriptis obierit, nulla alia ejus loco subrogari valeat, ad hoc ut numerus prædictus extinguatur.

Nonulla decreta a Gubernatoribus prædictis amanata. §.2. Præterea, quia dicta domus quolibet anno centum & amplius puellas expositas matrimonio collocat, cum dote nonaginta & centum ducatorum pro qualibet, & diversis mulieribus in subsidium earum dotium cedulas concedit, ea conditione, ut eis absque filiis legitimis, & naturalibus decedentibus domus præfata in dotibus hujusmodi succedat; compertum autem est, tales dotes ad dictam domum nunquam reverti, etiam si casus obitus absque filiis hujusmodi succedat: quinimo a Gubernatoribus exponentium præfatarum antecessoribus multas dotium hujusmodi, & quæ ad dictam domum recadere debebant donationes diversis annis factas fuisse diversis personis; idcirco iidem exponentes convalidantes constitutiones aliàs factas decreverunt, ut de cætero dotes, quæ ad dictæ domus beneficium redire debebunt, nulli amplius donari, aut cedi possint, sed recuperari, aut cum earum debitoribus, vel cum possessoribus bonorum pro restitutione dotium hujusmodi hypothecatorum transigi debeat respective, & aliàs prout in dictis decretis plenius dicitur contineri.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, decreta præfata apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, summopere desiderent. Apostolica petitur approbatio.

§.4. Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, attenta attestatione Venerabilis fratris Archiepiscopi Neapolitan. desuper facta, decreta prædicta apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Urbanus eam concedit.

§.5. Decernentes, illa, nec non præsentes Literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.6. Non obstantibus præmissis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantia tollit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1633. Pontificatus nostri Anno X. Dat. die 22. Junii 1633. An.X.

CDXXXII.

Facultas Ecclesiasticis Regni Sardiniæ partem novi subsidii quadringentorum millium scutorum, quod Regi Catholico Regni Status obtulerunt, ad quinquennium persolvendi.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico. Ex Regest. in Secr. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem & apostolicam benedictionem.

§.1. Alias à nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis videlicet: Charissimo in Christo filio nostro &c. Eximiæ majestatis tuæ &c. sub dat. die 5. Octobris 1626. anno 4. *prout suo loco*. Facultatem alias Ecclesiasticis tribuerat Pontifex subsidium Regi subministrandi.

§.2. Cum autem, sicut denuo majestatis

Si vero aliud etiam subsidiū sponte offerunt.

tis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, subditi tui Regni Sardiniæ in comitiis generalibus animadvertentes, eamdem majestatem tuam pro fidei catholicæ in Belgicis Ditionibus defensione gravissimis assiduè sumptibus urgeri, quadringentorum millium scutorum subsidium spatio quinque annorum, octuaginta millium videlicet pro quolibet anno persolvendum pro causis in præinsertis Literis expressis majestati tuæ oblatum, & per Nos approbatum, ut præfertur, ad decennium, octuaginta millium scilicet scutorum pro quolibet dicti decennii anno, in certis terminis, ac modo, & forma tunc expressis, seu exprimendis exigendum de novo majestati tuæ obtulerint, seu illud ad decennium hujusmodi extenderint, & prorogaverint ad effectum manutenendi in dictis Belgicis ditionibus propter bellum contra hæreticos, & fidei catholicæ hostes, unum tertium militum Sardorum nuncupat., seu nuncupan., ac Ven. fratres Archiepiscopi, Episcopi, & reliquæ personæ ecclesiasticæ, qui in ejusdem Regni comitiis interfuerunt, in solutione subsidii eidem majestati tuæ, ut præfertur, de novo oblati, seu extensi, & prorogati pro eorum rata, nostro, & hujus sanctæ Sedis accedente beneplacito, concurrere, similiter promptè, & libere obtulerint, & promiserint.

Quod Rex apostolica petit auctoritate roborari.

§.3. Ex eo autem quod per Lateranen. Concilium novissimè celebratum, diversasque alias canonicas sanctiones sub diversis censuris, & pœnis cavetur expressè, nè Reges, Principes, & alii seculares Magistratus ab Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniæ summam, sive subventionem exigant, seu recipiant, majestas tua, & tui illius Regni ministri dubitent, ratam prædictam recipiendo, censuras, & pœnas prædictas incurrere, & forsan incurrisse: & propterea pro tuæ majestatis, & dictorum ministrorum quiete nobis humiliter supplicari fecerint, quatenus præmissis nostram, & hujus sanctæ Sedis auctoritatem interponere dignaremur.

Annuit Urbanus.

§.4. Nos attentis præmissis, supplicationibus hujusmodi inclinati, spontaneæ oblationi per Archiepiscopos, Episcopos, & alias ecclesiasticas personas prædictas factæ pro hac vice tantum nostram, & dictæ Sedis auctoritatem interponimus tenore præsentium pro manutentione Tertii Militum Sardorum nuncupan. in Flandria, & propterea Archiepiscopis, Episcopis, & aliis ecclesiasticis personis prædictis subsidium, donativum extraordinarium nuncupatum hujusmodi, per eos, ut præfertur, sponte oblatum, & promissum persolvendi, ac tuæ majestati, & tuis ministris illud petendi, recipiendi, exigendi, & levandi, absque conscientiæ scrupulo, seu censurarum, & pœnarum prædictarum incursu libere, & licite possint, apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium licentiam impartimur, & concedimus, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas, quatenus ipsi, dictam ratam jam promiserint, aut solverint, nec non eamdem majestatem tuam, & tuos ministros prædictos, si eamdem ratam jam perceperint, ab omnibus, & singulis censuris, & pœnis per eos propterea quomodolibet incursis, auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & absolutos fore censemus, & declaramus.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum hujusmodi juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus etiam in corpore juris clausis, & Literis apostolicis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Conditiones nonnullas Regi scribit.

§.6. Volumus autem, ut quandoquidem hoc subsidium prius pro defensione Regni Sardiniæ oblatum, & applicatum fuerit, in eventum necessitatis præfati Regni seu Insulæ Sardiniæ contra Piratarum, & infidelium invasiones, & incursiones, majestas tua supplere teneatur; & quatenus majestas tua non suppleret, tunc iidem Ecclesiastici non debeant, nec cogi possint contribuere pro manutentione, seu defensione Regni, seu Insulæ Sardiniæ adversus prædictas invasiones; & imposterum personæ ecclesiasticæ dicti Regni a solutione, & exactione similium pecuniarum omnino abstineant: quodque pœnitentiam, quam pro præmissis quivis confessarius ab Ordinario approbatus illis, & eorum cuilibet duxerit imponendam, adimplere omnino debeant: quodque distributio, repartimentum, ac taxatio, & exactio ratæ hujusmodi a personis ecclesiasticis in comitiis hujusmodi ab eisdem ecclesiasticis forsan deputatis, aut in eorum defectum ab Ordinariis locorum, seu a personis ecclesiasticis ab ipsis Ordinariis deputandis dumtaxat fiat, ac ministris laicis ad effectum præmissum, & pro summa prædicta tantum consignetur, alias eædem præsentes nullæ sint eo ipso.

Transumptis credi mandat.

§.7. Nec non quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 26. Junii 1633. Anno X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Junii 1633. Pontificatus nostri Anno X.

Indul-

CDXXXIII.

Indultum Regi Catholico, & Clero Regni Sardiniç recipiendi, ac respective solvendi solitum donativum.

Ex Regest. in Secret. Brev. *Dilectis filiis universo Clero Regni Sardiniæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecti filii salutem, & apostolicam benedictionem.

Facti series. §.1. EXponi Nobis nuper fecit chariffimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex catholicus, quod occasione Parlamenti, quod singulis certis annis in Sardiniæ Regno ad communem illius utilitatem convocari solet, necessariæ quædam expensæ sustineri, & subsidia præstari consueverunt, in quibus supportandis ecclesiasticæ quoque personæ, prævia hujus sanctæSedis licentia, ab immemorabili tempore citra semper contribuere solitæ fuerunt. Et quia expensæ prædictæ hactenus creverunt, subsidia quoque prædicta in parlamento proxime celebrato ad summam in totum centum, & quinquaginta millium ducatorum adscendentia, præstita fuerunt, Quare idem Philippus Rex nobis humiliter supplicari fecit, ut tam suç, quam vestrarum conscientiarum securitati in premissis consulere de benignitate apostolica dignaremur.

Facultas, de qua in Rubrica. §.2. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, tam eidem Philippo Regi, ut subsidia, & contributiones prædicta per vos solvenda exigere, sive exigi facere, quam vobis, ut illa juxta solitum, & consuetum solvere libere, & licitè pro una vice tantum possitis, & valeatis, apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Obstantium derogatio. §.3. Non obstantibus apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Concilii editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 27. Junii 1633. An. X. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Junii 1633. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CDXXXIV.

Concedit facultatem Generali Minimorum supprimendi Conventus tenues, eorumque bona in Conventus majores transferendi, cum oneribus annexis.

Vide de his Fratribus in Const. LIV. Ut ea. *Tom. V. Part. V. fol. 218.*

Dilecto filio Correctori Generali Ordinis Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili, salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. CUm sicut Nobis nuper exponi fecisti, in visitatione tui Ordinis Minimorum Sancti Fracisci de Paula per te hactenus facta compereris, & in dies comperias, nonnullos ipsius Ordinis Conventus adeo pauperes, & tenues existere, ut spes nulla sit illos unquam ad formam Conventuum reduci, minusque eorum Religiosorum numerum, qui per Constitutiones Apostolicas pro Regulæ ejusdem Ordinis observantia, divinique cultus servitio præscriptus existit, in eis sustentari posse, quin etiam Conventus hujusmodi in observantiæ regularis, ac disciplinæ relaxationem, totiusque Ordinis hujusmodi dedecus, & ruinam esse prolapsuros noscas, & experiaris, & propterea tibi de infrascripta facultate per Nos provideri summopere desideres. Motiva hujus Constit.

§.2. Nos de fide, virtute, prudentia, & diligentia tua plurimum in Domino confisi, necnon Conventuum hujusmodi situationes, confines, qualitates, eorumque fructu reddituum, & proventuum veros annuos valores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, tibi, ut Conventus tenues hujusmodi, facta per Ordinarios locorum eorum Ecclesiarum profanatione, sive Confraternitatibus, vel aliis locis piis applicatione, eorumque onerum, ut infra, translatione, supprimere, & extinguere, & eorum bona quæcumque majoribus Conventibus perpetuo unire, & incorporare, & ad ipsos majores Conventus, quibus bona hujusmodi unita, & incorporata fuerint, onera etiam ipsorum minorum Conventuum transferre, ac si magis utile Ecclesiis futurum judicaveris, bona hujusmodi, vel eorum partem vendere, permutare, aut aliàs alienare, dummodo id in Conventuum hujusmodi, & illorum Ecclesiarum utilitatem cedat, ac pretium inde redigendum in alia bona stabilia dictis Conventibus majoribus applicanda, & incorporanda omnino, & unico contextu convertantur, apostolica auctoritate, tenore Concedit pro ut in rub.

nore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Decretum irritans. §.3. Decernentes, præsentes Literas, & illarum vigore faciendas uniones, incorporationes, venditiones, permutationes, & alienationes hujusmodi, si, & postquam factæ fuerint, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac eisdem Conventibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non ostantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac nostra de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 23. Junii 1633. An. X. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 23. Junii 1633. Pontificatus Nostri anno X.

CDXXXV.

Regulares non possunt prohiberi associari corpora defunctorum, & Curati non possint cogere hæredes defunctorum celebrari facere Missas in suis Ecclesiis Parochialibus.

Parochi non possunt cogere habentes sepulturam in Ecclesiis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia in Indiis sepeliri in Ecclesiis Parochialibus Urban. VIII. Constit. Alias fel. *ut infr.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decreta Sac. Congregationis Rituum. §.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Generalium Ordinum Sancti Francisci, Sancti Augustini, & Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Discalceatorum nuncupat. Nobis expositum fuit, quod aliàs a Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanavit decretum tenoris subsequentibus, videlicet. Instantibus Procuratoribus Generalibus Ordinum Prædicatorum, Sancti Francisci, Sancti Augustini, & Discalciatorum Carmelitarum, declarari, Primo, an liceat Curatis, solutis eorum juribus parochialibus, impedire contra voluntatem hæredum defunctorum, ne Regulares ad funus corpora defunctorum ad quasvis Ecclesias deferenda, una cum Parochis, & Clericis processionaliter associant. Et ad hoc Sacra Rituum Congregatio respondit, Regulares in casu proposito non posse impediri. Secundo, an prædicti Curati possint cogere hæredes, seu exequutores testamentarios, ut pro defunctis, qui tumulantur in Ecclesiis Regularium, in Ecclesiis etiam Parochialibus celebrari faciant officia novemdialia, & Anniversaria, prout celebrantur in Ecclesiis Regularium, in quibus cadavera sepeliuntur. Et Sacra Rituum Congregatio respondit, non posse cogere. Die vigesimatertia Aprilis 1633.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Decretum præinsertum apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desiderent: Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis apostolicæ firmatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quã facti defectus, qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmatur

§.3. Decernentes, Decretum præfatum, necnon Literas præsentes valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Ita judicari mandat.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Junii 1633. Pontificatus Nostris anno X. Dat. die 25. Junii 1633. An. X.

Quod

CDXXXVI.

Quod Fratres S. Augustini Discalceati Hispaniarum, in Philippinis, & Occidentalibus Indiis degentes, a quovis Catholico Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, Minores, & Sacros Ordines, etiam non servatis interstitiis, suscipere possint.

De his Fratribus, vide sup. ad Const. Clem. VIII. Decet, tom.

URBANUS PAPA OCTAVUS.

Ad futuram rei memoriam.

Quia Fratres S. Augustini Discalc. Hisp. in Indiis Occ. degentes, non facile ad Episcopos pro suscipiendis Ordinibus accedere possunt.

§.1. Cum, sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum, & Indiarum, Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti in Philippinis, & Indiis Occidentalibus degentes, ob locorum hujusmodi ab Episcopis distantiam, non sine impensis, & magnis incommodis ipsos Episcopos pro Sacris Ordinibus suscipiendis sæpius adire nequant; cupiatque propterea illis per Nos desuper, ut infra, opportune provideri.

Concedit ut a quovis Episcopo communionem Sedis Apost. habente ad minores & sacros Ordines promoveri possint, etiam non servatis interstitiis.

§.2. Nos Procuratorem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum consilio, eisdem fratribus, ut a quocumque, quem maluerint, catholico Antistite gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente, per eos eligendo, ad quatuor Minores, quatuor feriatis, seu non feriatis, seu unica; & subinde ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines tribus Dominicis, seu aliis festivis diebus continuis, vel interpolatis, etiam extra tempora ad id a Jure statuta, ac interstitiis a Sacro Concilio Tridentino designatis minime servatis, annique curriculo non expectato, etiamsi in unoquoque ex dictis Sacris Ordinibus, antequam ad alium promoveantur, se non exercuerint; dummodo tamen ad id idonei reperiantur; promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite valeant, auctoritate apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Necnon Antistiti per eos eligendo hujusmodi Ordines prædictos eis conferendi licentiam impartimur.

Obstantibus derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum die 9. Julii 1633. An.X.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1633. Pontificatus Nostri anno X.

CDXXXVII.

De vacatione non expleto sexennio, & a[illegible] casibus Ministri Generalis Fratrum D[illegible]scalceatorum Ordinis Reformatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum.

Habes de hac Congregatione ma[illegible]riam plene signatam sup. ad hujusmet Pont. Const. Cum sicut.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii ratio postulat, ut regularium Ordinum in Ecclesia Dei militantium prospero statui, felicique directioni incumbentes, in his, per quæ Ordines ipsi, illorum Superiorum quoquo modo occurrente vacatione, nullis valeant incommodis pergravari, paternis, & sollicitis studiis intendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constit.

§.1. Eponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Annuntiatione, Procurator Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, quod in propria eorumdem Fratrum Regula a fel. rec. Innoc. Papa III. prædecessore nostro S. Patriarchis Joanni, & Felici dicti Ordinis fundatoribus tradita, & Nobis per nostras sub plumbo sub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnat. Dominicæ 1631. 7. Kal. Octobris expeditas Literas reformata, inter alia expresse disponitur, quod Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur, ac electio Majoris, & Generalis Ministri de sexennio in sexennium in Capitulo Generali per secreta suffragia juxta Concilium Trident. fiat. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, officium Ministri Generalis hujusmodi ex aliqua legitima causa, etiam ante finitum sexennium vacare possit, cupiatque propterea dictus Joannes per Nos desuper opportune provideri.

Provisio de qua in rubric.

§.2. Nos pro nostri muneris debito in præmissis consultum esse cupientes, ac Joannem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a qui-

a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus dicti Joannis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, si officium Ministri Generalis prædicti ante finitum sexennium vacare contigerit, mortis, renunciationis, depositionis, aut alia quavis causa, statim primus Definitor Generalis convocet cæteros Definitores Generales, & Ministros Provinciales Provinciarum Hispaniæ, & primo dicto Definitore Generali Præsidente, omnes simul canonice eligant unum Vicarium Generalem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Minister Generalis prædictus habeat, ejusque Vicarii Generalis hujusmodi officium duret usque ad finem primi subsequentis Capituli Generalis, in quo electionem Ministri Generalis fieri præcipimus.

In casu quo Minister Generalis ad Capitulum non accesserit.

§.3. Si congregato jam Capitulo Generali Minister Generalis ægrotaverit, vel propter aliam causam adCapitulum non accesserit; tunc totum Capitulum eligat Præsidentem Generalem in prima ejusdem Capituli sessione, qui in absentia Ministri Generalis eisdem auctoritate, & præeminentiis præsideat: cujus Præsidentis officium solum durabit usque ad finem ejusdem Capituli, quod nunc celebratur.

In morte Ministri Generalis congregato Capitulo.

§.4. Si congregato Capitulo Generali, etiam contigerit Ministrum Generalem e vita discedere; electo prius Præside, ut dictum est, fiat electio Ministri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenerit.

Ita observari, & judicari debere jubet.

§.5. Sicque, & non aliter ab ipsis Fratribus in præmissis perpetuo observari, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & commissarios judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ac decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri sub Dat. die 14. Augusti 1613., & quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & constitutionibus, privilegiis quoque, indultis & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis eredi præcipit.

§.7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 22. August. 1633. An. XI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Augusti 1633. Pont. Nostri Anno XI.

CDXXXVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Declarat, per subsequutum Sedis Apostolicæ beneplacitum impositionis cujusdam vectigalis Ecclesiasticis Regnorum Castellæ, & Legionis in subsidium Regis Hispaniarum, & Romanorum Imperatoris, hujusmodi vectigalis exactionem ante factam, non fuisse confirmatam, nec licite illud exigi potuisse.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Imposito vectigali, de quo hic agitur, decretum fuit, ne ab Ecclesiasticis exigeretur, nisi obtento prius Sedis Apostolicæ beneplacito.

§.1. Cum aliàs in Regnis Castellæ, & Legionis impositæ, & seu respective auctæ essent gabellæ, seu sisæ ad summam decem, & novem millionum nummorum aureorum cum dimidio alterius millionis in totum ascenden., spatioque sex annorum a die prima mensis Augusti 1632. inchoatorum, trium scilicet millionum, & unius quarti alterius millionis hujusmodi pro quolibet anno solvendæ, & exigendæ super quatuor speciebus vini scilicet, olei, aceti, & carnis in dictis Regnis colligendis, & consumendis, quodque ad solvendum easdem gabellas, seu sisas etiam Clerus, & personæ ecclesiasticæ dictorum Regnorum concurrent, si, & postquam beneplacitum apostolicum, seu approbatio, & confirmatio nostra accessisset, ac summa decem, & novem millionum nummorum aureorum cum dimidio alterius millionis hujusmodi Charissimo in Christo filio Nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico persolvi deberet, cum decreto per Nos apposito, quod pecuniæ ex prædictis gabellis, seu sisis, ut præfertur, a dictis ecclesiasticis exigendæ, in alios usus, quam catholicæ religionis defensionis, ac bellorum contra hæreticos, reliquosque catholicæ fidei hostes, ac obedientiæ erga S. R. E. conservationis, nullatenus; augmentum vero gabellæ, seu sisæ hujusmodi, quod excedebat aliam concessionem a Nobis de anno 1629. factam nonnisi in subventionem charissimi in Christo filii Nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & fidei catholicæ in Germaniæ defensionem converteretur, quæ quidem conditio videlicet, si, & postquam beneplacitum apostolicum, seu approbatio, & confirmatio nostra respectu ecclesiasticorum accessisset, etiamsi expresse ap-

ſe appoſita non fuiſſet, de Jure tamen juxta Sacrorum Canonum, & Conciliorum generalium, nec non Bullæ in die cœnæ Domini legi ſolitæ diſpoſitionem pro appoſita haberetur, & intelligeretur.

Exactores vero eas etiam ab Eccleſiaſticis exigere prædicto beneplacito non obtento.

§.2. Nihilominus, ſicut non ſine animi noſtri dolore accepimus, quidam ipſarum gabellarum, ſeu ſiſarum exactores nulliter, & de facto illas ab Eccleſiaſticis, & Eccleſiis ante beneplacitum, ſeu approbationem, & confirmationem noſtras hujuſmodi exigere tentaverint, & forſan exegerint, eaſdem ſententias, cenſuras, & pœnas incurrendo.

Poſtmodum vero Pontifex ſuum conceſſit beneplacitum.

§.3. Noſque denique ſupplicante humiliter eodem Philippo Rege, ac etiã quia defenſio fidei catholicæ in partibus Germaniæ maxime urgebat, earumdem gabellarum, ſeu ſiſarum impoſitionem, ad hoc, ut etiam perſonæ eccleſiaſticæ ad illas ſolvendas concurrerent, approbaverimus, & ut illæ a dicta die primo Auguſti 1632. ab eccleſiaſticis prædictis ſolverentur, ad ſexennium tunc proximum decreverimus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc vero declarat nullo modo approbatam fuiſſe hujuſmodi exactionem;

§.4. Idcirco, ne ex beneplacito apoſtolico, ſeu approbatione, & confirmatione impoſitionis ſiſarum, ſeu gabellarum per exactores, & alios ab eccleſiaſticis ante obtentum beneplacitum, ſeu approbationem, & confirmationem apoſtolicas exactarum ullo modo prætendi poſſit, voluiſſe Nos, aut velle impoſitionem dictarum gabellarum, ſeu ſiſarum eo tempore, quo facta fuit, declarare, aut etiam tacite approbare, illam licitam fuiſſe, providere volentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque apoſtolicæ poteſtatis plenitudine declaramus, & atteſtamur, propter emanatum beneplacitum, aut ſubſequutam poſtmodum earumdem gabellarum, ſeu ſiſarum impoſitionis approbationem, & confirmationem, Nos propterea nullo modo voluiſſe, nec velle declarare, minuſque etiam tacite approbare, nec tolerare earumdem ſiſarum, ſeu gabellarum impoſitionem, illarumque exactionem, ſeu exactiones contra perſonas eccleſiaſticas, & Eccleſias, ſi quæ antea factæ fuerunt; quinimo illas uti ante obtentum noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum, & ſic eo tempore illicite factas, ac de facto factas, illaſque facere nemini unquam ante obtentum beneplacitum apoſtolicum abſque ſententiarum, cenſurarum, & pœnarum a Sacris Canonibus, & Conciliorum generalium decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis inflictarum incurſu licuiſſe, neque licere, ſed talia perpatrantes in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe.

Exactoreſque in Canonicas pœnas incurriſſe.

Clauſulaſque pro præſentiũ literarum firmitate apponit.

§.5. Præſentes vero Literas, ac omnia, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo, quod laici prædicti, ſeu Conſilium Regium, aut alii quicumque cujuſcumque qualitatis, ſtatus, gradus, dignitatis etiam laicalis, & ſupremæ, conditioniſque, & præeminentiæ etiam ſpeciali nota dignæ in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, vel retractari poſſe, ſed eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta hujuſmodi valida, & efficacia eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ſicque, & non aliter in præmiſſis omnibus per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.6. Non obſtanaibus quatenus opus ſit Literis Noſtris prædictis, ac Regula Noſtra de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, quorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus.

Dat. die 26. Octobr. 1633. An. XI.

Datum in Arce Gandulphi ſub annulo Piſcatoris die 26. Octobris 1633. Pontificatus Noſtri anno XI.

CDXXXIX.

Declarat nihil obeſſe, ſiquibus in Apoſtolicis Brevibus Pontificatus ſui anni a Coronationis, non autem ab Aſſumptionis ſuæ die computati reperiantur.

Ex Regeſt. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pontifex mandaverat Pontificatus ſui annos ab aſſumptionis die computari.

§.1. CUm, ſicut accepimus, licet anni Pontificatus Noſtri a die, qua ad Summi Apoſtolatus apicem, divina favente clementia, aſſumpti fuimus in quibuſvis Literis Apoſtolicis, etiam in forma Brevis de mandato noſtro computari debuerint, mandatumque, & voluntas noſtra hujuſmodi tam in Secretaria Noſtra Brevium ſecretorum, quam Dataria, & Cancellaria exequutioni demandata fuerint, idem nihilominus in Secretaria Noſtra Literarum in forma Brevis, quæ Principibus ſcribuntur, ſive ob non habitam voluntatis, & mandati noſtrorum hujuſmodi notitiã, ſeu aliàs inadvertenter ſervatum non fuerit, ſed in ea anni Pontificatus Noſtri a die Coronationis Noſtræ numerati fuerint.

Sed cum in Secret. Brev. ad Principes computati fuerint a Coronationis die;

Præcepit ab Aſſumptionis die impoſterum computari.

§.2. Nos ne ex præmiſſis dubium aliquod circa eorumdem annorum computationem, ſeu aliàs, aut æquivocatio oriri contingat, mandamus dilecto filio Franciſco Herrera earumdem Literarum, quæ Principibus

p bus scribuntur, Secretario, ut de cætero annos Pontificatus Nostri non a die Coronationis, sed a die Assumptionis Nostræ ad eumdem Pontificatum numeret, utque voluntatis nostræ hujusmodi memoria perduret, volumus, ut præsentium transumptum manu dilecti pariter filii Magistri Marci Aurelii Maraldi Prælati, ac Secretarii Domestici Nostri eorumdem Brevium secretorum subscriptum in Secretaria dictarum Literarum, quæ Principibus scribuntur, retineatur, & perpetuo asservetur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. die 15. Decem. 1633. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Decembris 1633. Pontificatus Nostri anno XI.

CDXL.

Ex regest. in Secret. Brev.

Statutum circa Causarum Criminalium in Regno Poloniæ cognitionem.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

Singularia, atque eximia Charissimi in Christo filii nostri Vladislai Poloniæ, & Sveciæ Regis Illustris in Nos, & hanc Sanctam Sedem fidei, & divotionis merita, ac præcipuus, quo eumdem Vladislaum Regem complectimur, paternæ charitatis affectus promerentur, ut quæ ad prosperum, felicemque Christifidelium in Regno Poloniæ existentium statum, & quietem pertinere dignoscuntur, quantum cum Domino possumus, favorabiliter concedamus.

Gradus appellationis in causis criminalibus designat.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Nobilis Viri Georgii Ossolinski Comitis de Tenchin ejusdem Vladislai Regis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero in præfato Regno Poloniæ Causæ Criminales in prima Instantia cognoscantur ab Ordinariis locorum, in secunda a Metropolitano, in tertia a dilecto filio moderno, & pro tempore existente in dicto Regno Poloniæ Nuntio, in reliquis instantiis, etiam restitutionis in integrum, & in secunda instantia, quando Metropolitanus uti Ordinarius in prima Instantia cognoscit, committentur causæ appellationum nullitatum per Signaturā Justitiæ infra certum tempus, & in partibus alicui ex Episcopis, vel suffraganeis in eodem Regno pro tempore existentibus, quos omnes pro hujusmodi Causis Criminalibus cognoscendis, & terminandis habilitamus, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, irritumque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum

§.3. Non obstantibus quibusvis Constitutibus, & ordinationibus apostolicis, ac quarumcumque Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis apostolicis in contratium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 5. Januar. 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 5. Januarii 1634. Pontificatus Nostri anno XI.

CDXLI.

Feria quinta 15. Decembris 1633. in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico coram Sanctissimo Domino Nostro Urbano divina providentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

DECRETUM.

Ut omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpe commoneant de injuncta omnibus observantia, & exequutione Apostolicarum Constitutionum & Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium.

Sanctissimus Dominus Noster sedulo incumbens, ut ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim, quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam sortiantur exequutionem, districte mandat, & præcipit: Ut omnes Superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularis, aut cujusvis alterius instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, etiam per amplissima privilegia, cum clausulis, ne comprehendantur in Literis, Decretis, Ordinationibus, & Constitutionibus apostolicis non facientibus plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, nedum de ipsis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, sed etiam de hujusmodi exemptione, privilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præsentis decreti dumtaxat consequendum, illis aliàs in suo robore permāsuris, specialiter, & expresse,

se, & ad formam etiam generalis Constitutionis Suæ Sanctitatis incipientis: *Cum sicut accepimus*, sub dat. Romæ die 5. Novembris 1631. Sanctitas Sua derogavit, & derogat, cæterisque contrariis quibuscumque, teneantur sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis pœnis, in perpetuum, semel saltem in anno, idest feria sexta post octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in publica mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, & insuper in quocumque generali, ac Provinciali Capitulo, Conventu, dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari congressu, suos subditos, ac Religiosos commonere de injuncta omnibus observantia, & exequutione earumdem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim.

Julii III. Constitut. quæ incipit: *Licet a diversis*. Contra impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores. Et contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii Quinti Constit. quæ incipit: *Si de protegendis*. Contra occidentes, verberantes, deiicientes, aut perterrefacientes quemvis ex Ministris Sanctissimi Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Provincia obeuntium, seu accusatorem, denunciatorem, aut testem, in causa fidei quomodocumque productum, vel evocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, incidentes, expilantes, aliove exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regestra, protocolla, exempla, scripturas, aliave instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita, eorumque complices, & fautores: & contra effrangentes carcerem, vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumve eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non sequuto, nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes: & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus, inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata revelantibus impunitate.

Pii IV. Const. quæ incipit: *Cum sicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui pœnitentes mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & solicitant. Et Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit: *Universis Dominici gregis*, ampliativæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcumque illæ sint) ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, sive post immediate, seu occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio loco ad audiendam Confessionem electo solicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis solicitatos esse, ut Inquisitoribus, vel Ordinariis solicitantes denuncient, vel docentes eos ad denunciandum non teneri.

Gregorii XIII. Constit. quæ incipit: *Officii nostri partes*. De Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentaliter Confessiones audiunt. Clementis VIII. Constit. quæ incipit: *Et si alias*, declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Judices laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Apostolatus officium*. Extensiva ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti V. Constitutio, quæ incipit: *Cœli, & Terræ creator*. Contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, & alia quæcumque divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Inscrutabilis Judiciorum Dei*. Extensiva ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Constitutio, quæ incipit: *Cum sicut*. Contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minusque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit: *Romani Pontificis*. Contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constitutio, quæ incipit, *Romanus Pontifex*. Revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officiũ S.Inquis. quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Constitutio, quæ incipit: *Regis pacifici*. Innovatoriæ Constitutionum a Sixto Quarto, & Pio Quinto de Conceptione B. M. V. editarum; impositionis majorum pœnarum in transgressores, a locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit: *Sanctissimus Dominus Noster, auditis*. Ampliativæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi B. Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Gregorii XV. Constitutio, quæ incipit: *Romanus Pontifex, in specula*. Revocatoriæ quarumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Const. extensiva ad quoscumque, quantumvis privilegiatos, & exemptos, quæ incipit: *Alias felicis recordationis Gregorius XV.* sub dat. Romæ 20. Decembris 1631.

Ejusdem Constitutio, quæ incipit: Apo-

Apostolatus officium. Et Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit eo modo, revocatoria licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit; *Sanctissimus Dominus Noster solicite animadvertens*. De Imaginibus nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum, cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis non proponendis, Tabellis, aut Luminaribus ad eorum sepulchra non apponendis, eorumve gestis, miraculis, revelationibus, & beneficiorum impetrationibus non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui pastoralis officii*. De libris ubicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non trasmittendis alio, ut imprimantur, sine Vicarii, & Magistri S. Palatii in Urbe, vel extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Suæ Constitutio sub dat. Romæ die 5. Novem. 1631. quæ incipit; *Cum sicut accepimus*. Quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquisitionis Officium hactenus editæ, & imposterum, etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos compræhendant, nisi in edendis illis specialiter excipiantur.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, itaut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commode queant, Deque hujusmodi commonitione publico documento statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe. Et nihilominus voluit, ut Decretum hujusmodi, seu illius exemplum, intimatum Procuratori Generali cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, ut supra, in Urbe degenti, vel ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in acie Campi Floræ affixum, etiam absque intimatione prædicta, infra duos citra Montes, ultra vero Montes infra quatuor menses ex tunc proximos omnes, & singulos eorumdem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Religiosos perinde arctet, & afficiat, ac si commonitio, & affixio prædictæ exequutæ essent, & unicuique hoc ipsum Decretum exhibitum, ac personaliter intimatum foret. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Jo: Antonius Thomasius S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notar.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimoquarto, indictione secunda, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Domini Urbani Divina Providentia Papæ Octavi Anno Decimoprimo, die vero quinta Januarii supradictæ Literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Antonium Bardum prælibati Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

CDXLII.

Declaratio nonnullorum Statutorum pro Congregationibus Tusciæ, & Lombardiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis emanatorum.

Horum Statutorum confirmationem habes in Constit. hujus Pont. In Sede, *ut supra*.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet, Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, inter multiplices pastoralis officii curas, ad ea, per quo regularis disciplinæ observantia in quibuslibet Ordinibus, & Congregationibus conservetur, majoraque in dies suscipiat incrementa, solicitudinis nostræ partes sedulo intendimus, & in iis, quæ propterea pie, & provide statuta sunt, apostolicæ confirmationis robur libenter adjicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, pro felici, prosperoque dilectorum filiorum Monachorum Cisterciensium Ordinis Congregationum Lombardiæ, & Tusciæ insimul unitarum statu, & reformatione in eis introducenda nonnullæ Constitutiones, & statuta edita, & a dilecto filio nostro Roberto tituli Sancti Alexii Presbytero Cardinali Ubaldino nuncupato, ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore, ac duobus aliis Romanæ Curiæ Prælatis pietate, doctrina, & religionis zelo præstantibus, auditis etiam, & consultis dilectis filiis Præside, Procuratoribus, & duobus ex antiquioribus Abbatibus dictarum Congregationum, de mandato nostro visa, & examinata fuerint, tenoris subsequentis, videlicet, Prælati omnes quorumcumque Monasteriorum residentiam requirentium debeant omnino in eis personaliter residere, nec ullo prætextu possint ab eis abesse ultra tempus præscriptum a Constitutione edita a Capitulo anni 1616. videlicet ultra viginti dies continuos, Prælatus, qui ultra prædictum tempus, vel in totius anni cursu ultra quadraginta dies, continuis, & discontinuis computatis, sine licentia Regiminis ex legitima causa in licentia exprimenda, & in actis redigenda abfuerit a suo Monasterio, graviter puniatur,

Alias ab hoc Pont. emanavit Constitu. per reform. & confirm. nonnullorum statutorum.

Cujus tenor hic refertur.

De Prælator. residentia suis in Monasteriis.

tur, etiam privatione vocis activæ, & passive, quin etiam ipsi Patres Regiminis, si absque legitima causa hujusmodi licentiam concesserint, gravi poena pro arbitrio Definitorii afficiantur.

De Communi peculio.

Secundo. Universæ pecuniæ communes ad singulas Provincias pertinentes habeantur repositæ, & custoditæ in Capsa triclavi, quæ retineatur clausa tribus clavibus, quarum una remanere debeat penes caput Regiminis, altera penes Visitatorem majorem, tertia penes Capserium, quo munere fungi debeat unus ex Abbatibus titularibus, qui pro Provincia Lombardiæ teneatur residere in Monasterio sancti Ambrosii, isque eligi debeat per Capitulum, & interim usque ad ejus celebrationem providebit illustrissimus Protector, dictusque Capserius retineat libros introitus, & exitus, in quibus omnia distincte, & ordinate adnotata appareant, nec aliquid omnino erogare, aut solvere possit alicui personæ, absque mandato Regiminis in scriptis: si sine prædicto mandato quicquam erogaverit, aut solverit, privationem prælaturæ incurrat. Supradicta autem computa, & mandata omnia singulis trienniis ante Capitulum diligenter revideri debeant pro Provincia Lombardiæ per Abbates sancti Stephani de Cornu, & Aquæ frigidæ, & pro Provincia Tusciæ a duobus Prælatis, qui non sint de Regimine, deputandis per Capitulum, qui accuratam, & plenam relationem prædictorum omnium teneantur facere in capitulo.

Tertio. Tempore per Constitutiones ad eligendos discretos deputatos nullus Abbatum accedat ad aliena Monasteria, sed unusquisque in suo se Monasterio contineat: qui secus fecerit, voce activa in Capitulo careat.

De Discretis.

Quarto. Electi in discretos ad alia Monasteria se minime transferant, sed in Monasterio, in quo degunt, expectent discessum sui Abbatis, cum quo recta accedant ad Capitulum: si secus fecerint, voce in Capitulo careant; interim vero se informent de statu Monasterii, de quo interrogentur diligenter in Capitulo; & casu quo non reperiantur diligenter informati, sint inhabiles in futurum, ad hoc, ut possint eligi in Discretos.

De datis, & acceptis.

Quinto. In virtute sanctæ obedientiæ præcipimus tam Discretis, ne quid omnino ab aliquo accipiant etiam sponte dare volenti, quam omnibus, & singulis Religiosis, ne quid eis dare audeant; quod si delictum hujusmodi quis commiserit, & fuerit sufficienter probatum tunc, tam dans, quam accipiens privationem omnium dignitatum, & officiorum incurrant, necnon inhabilitatem ad eadem, vel alia in perpetuum.

De inventario rerum, quasquisque Monachus habet, conficiendo.

Sexto. Sicut ex præscripto Constitutionum tenentur subditi singulis annis tradere Prælatis inventaria rerum omnium, quas habent penes se, & contrafacientes inter proprietarios censentur, & poenis proprietariorum in utroque foro subjacent; ita in posterum Abbates, & Prælati omnes tempore Visitationis, ipsi autem Præses, & Visitatores tempore Capituli sub iisdem poenis ipso facto incurrendis teneantur conficere inventaria, in quibus cujuscumque generis res omnino, pecuniæ, & bona, quæ habent, quam diligentissime præscripta sint, eaque Abbates, & Prælati supradicti Præsidi, & Visitatoribus; Præses autem, & Visitatores Definitoribus tradere teneantur reponenda, & conservanda in Capsa Triclavi; supradicti Visitatores autem, & Definitores in hac re, juxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini, curare debebunt, ut unuscujusque Religiosi supellex statui paupertatis, quam professi sunt, conveniat, nihilque superflui in ea sit, nihil etiam, quod necessarium sit, eis denegetur.

De Visitationibus Provinciarum, & Monasteriorum.

Septimo. Visitatio Provinciarum, ut serio, & diligenter habeatur, debeant omnino Præses, & Visitatores omnia, & singula Monasteria personaliter per se ipsos visitare, & in unoquoque per tantum tempus permanere, quantum necessarium erit ad visitationem plene, & accurate perficiendam; ideoque visitationibus peragendis deputentur Menses Aprilis, Maji, & Junii, non obstante dispositione Constitutionum in hac parte. Visitatores autem utantur communi mensa, & frugali victu sint contenti, idemque servetur in Comitiis. Præcipitur vero in virtute sanctæ obedientiæ, ut tam ipse Præses, & Visitatores, quam eorum conversi, & famuli nihil omnino percipiant a visitatis etiam sponte dare volentibus: quod si Præsidem, seu Visitatores quidquam accepisse, aut a conversis, & famulis ipsis scientibus acceptum fuisse probatum fuerit, inhabiles sint in perpetuum ad Præsidentatus, & Visitatoratus officia; & nihilominus Conversi, qui acceperint, graviter puniantur, & famuli absque spe reditus a servitio statim ejiciantur.

Cellerarii, aliorumque Ministrorum computa singulis mensibus examinanda.

Octavo. Abbas, Prior, & Revisores computorum teneantur singulis mensibus revidere computa, tam Cellerarii, quam aliorum omnium ministrorum, qui substantiam Monasterii administrant; singuli autem eorum adnotent in particulari schedula omnia supradicta computa, dictamque schedulam penes se custodiant, & tempore Capituli consignent Discreto, ut deferat ad Capitulum. Quod si Abbas facere neglexerit, de mala administratione suspectus censeatur, itaut adversus eum procedi possit.

De Conversis

Nono. Conversi deputari non possint ad administrationes extra Monasteria ad officium Subcellerariatus, aut ad servitia particularia Abbatum: nisi post quintum professionis annum completum: qui secus aliquem deputaverit, voce activa in proximo capitulo careat.

Extra Monasteriorum non pernoctandū.

Decimo. Nemini Monachorum, sed præsertim junioribus non sacerdotibus ullo modo detur licentia permanendi recreationis gratia in loco, in quo sit eis pernoctandum extra Monasteria, vel loca Monasteriorum.

rum. Prælatus, qui adversus hoc licentiam concesserit, ab officio per sex menses suspendatur.

Abbatum emeritorum Privilegia.

Abbatibus emeritis, qui ex legitima causa renunciaverint dignitati, liceat honoris gratia Abbatis nomine vocari; quod maluerint Monasterium pro habitatione tempore renunciationis, & celebrationis Capituli sibi eligere, habere conversum ad servitia sibi deputatum, & quoad victum, & vestitum censeri vice Abbatum.

Cellerariorum munus.

Nemini Prælatorum liceat, pecunias monasteriorum exigere, aut erogare, aut eas quovis modo contrectare, neque item in rebus monasteriorum divendendis, aut necessariis comparandis per se ipsos se immiscere, sed ea omnia per Cellerarios, aut alios ministros, ad quos ex constitutionum præscripto attinet, fiant: qui tamen Cellerarii, & ministri teneantur in hujusmodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedire, nec quidquam, nisi eodem Prælato jubente, & mandante, exequi possint. Pecuniæ autem a Capserio ad id munus specialiter deputato custodiantur in Capsa triclavi, quæ in singulis monasteriis habeatur in cubiculo Prælati, earumque clavium unam retineat Prælatus monasterii, aliam Capserius, tertiam Cellerarius, per quem Cellerarium, seu alios ministros, ad quos spectaret, ut supra, tam eleemosynæ, quam munuscula, si quæ dari licuerit, dentur de Prælatorum tamen mandato, aut licentia, ac servata forma Constitutionis Clementis VIII. de largit. muner. semperque rei, quæ datur, qualitas, quantitas, & si fieri possit, etiam nomina eorum, quibus dantur, aut per quos transmittuntur, in libro dati, & accepti fideliter describantur. Quod si Prælati prædicta, aut liqua eorum per se ipsos, & non adhibitis ministris facere ausi fuerint, tunc in eos tamquam fraudis, & parum sinceræ administrationis suspectos, tam Capitulum, quam Visitatores, & Regimen procedant.

Decimotertio. Si quis Prælatus, aut Religiosus privato nomine equos, jumenta, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex terra provenientes tenere, possidere, aut a Monasteriis emere, vel in solutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem usus earum rerum omnium, & singularum, si Prælatus sit, pœnam contra exercentes mercaturam, cap. 25. Constitutionum taxatam incurrat. Monachi, qui transgressores reperti fuerint, pœnæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subjaceant. Conversi denique per annum carceri mancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arceantur. Ad effectum vero probandi quempiam privato nomine aliqua prædictorum tenuisse, aut possedisse, sufficiat probare, quod a die emptionis, adeptionis, aut captæ possessionis, seu intentionis eorum in libris publicis Monasterii scripta non fuerint.

Decimoquarto. In Visitatorem minorem assumi non possit, qui trigesimum ætatis annum non expleverit, aliàs electio nulla sit ipso jure.

Decimoquinto. Ex Patribus, qui immediate in Regimine resederunt, non possint tempore Capituli assumi in Definitores, nisi ad summum duo tantum pro singulis Provinciis. Quod si agatur directe, vel indirecte de negotiis ad personam, vel Regimen, seu administrationem alicujus ex Definitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cujus negotiis, ut supra, agitur, debeat omnino exire a Definitorio.

Decimosexto. In Definitorio habeat omnino locum unus saltem ex Discretis pro singulis Provinciis.

Decimoseptimo. Patres Regiminis eamdem habeant in Regimine durationem, & vacationem, quam habent Prælati in gubernio Monasteriorum, nisi forte assumendus sit aliquis ex dictis Patribus in Præsidem.

Decimooctavo. Liceat Præsidi post finitum officium eligere sibi, quod maluerit ex Monasteriis suæ Provinciæ gubernandum, exceptis pro Provincia Lombardiæ Monasteriis Claravallis Mediolani, Sancti Ambrosii Majoris Mediolani, Sancti Martini Parmensis, & Sanctæ Crucis in Hierusalem de Urbe, & pro Provincia Tusciæ Monasteriis Septimi, Cistelli Florentini, & Trium Fontium de Urbe, ad quorum Monasteriorum Gubernationem, sicut, & in Procuratorem Provinciæ in Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proxime defunctus est, nullo pacto eligi valeat.

Decimonono. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis, nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Vigesimo. Superiores omnes, præsertim Monasteriorum, in quibus viget regularis observantia, enixe hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, ut in frequentando noctu, diuque Chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterisque observantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur, exacte obeundis, subditis exemplo sint.

Vigesimoprimo. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter alias conditiones, & requisita non habuerit decem annos completos professionis; aliàs electio sit nulla, & Electores facultate eligendi deinceps careant.

Vigesimosecundo. Officia Prioratus, Cellerariatus, & Magistri Novitiorum non vacent singulis annis, sed sint triennalia, ut olim observabatur.

Eligendorum in Abbates qualitates.

Vigesimotertio. In Abbatem deinceps nullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendum curam animarum, aliàs electio sit ipso facto nulla: supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantum habere intelligi volumus, qui pro Provincia Lombardiæ ad exercendum curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi, a Florentino vero pro Provincia Tusciæ, vel pro utraque Provincia ab Urbis Vicario, sive ab alio Or-

Ordinario per Eminentiss. Card. Protectorem pro tempore existentem deputando.

Vigesimoquarto. Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus bis congregetur Definitorium duraturum singulis vicibus saltem per tres horas.

Vigesimoquinto. Constitutio, qua disponitur, ut Præses resideat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Urbe Mediolani ultra dietam, in quibus aliàs non sit prohibitum residere Patribus Regiminis.

Vigesimosexto. In proxime futuro Capitulo ad præscriptum Decreti de celebratione Missarum taxetur numerus Religiosorum in unoquoque Monasterio retinendorum juxta ejusdem Monasterii redditus, & idem fiat de famulis, & equis: quo taxato, non licebit Abbatibus numerum etiam famulorum, & equorum augere, sub pœnis expressis in supradictis Decretis.

Vigesimoseptimo. Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Provincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alii Collegiales retineantur pro Provincia Tusciæ in uno, vel pluribus Collegiis, ad quem effectum debeat in futuro Capitulo unum, vel alterum Monasterium deputari.

Vigesimooctavo. Novitii non recipiantur imposterum nisi tempore celebrationis Capituli in ipso Capitulo, & priusquam admittantur ad habitum, debeant omnino degere in habitu seculari per duos menses in Monasterio sub regulari observantia: circa receptionem vero, & qualitates eorumdem serventur Decreta Clementis VIII., & constituatur omnino professorium, in quo pariter serventur decreta ejusdem Clementis.

Vigesimonono. Pro sustentatione Monachorum Monasterii, & Collegii S. Crucis in Hierusalem de Urbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Urbe consueverunt fieri pro Provincia Lombardiæ, de quibus in schedula per Præsidem, & Abbatem Sanctæ Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore Sanctæ Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati benevisi fuerint, spectabit, quamdiu Collegium in prædicto Monasterio Sanctæ Crucis perseverabit. Quod si Collegium alio transferri, aut quovis modo in dicto Monasterio cessare contigerit, tunc & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quam vocant triclavem, pertineant, prout hactenus pertinuerunt. Contributiones autem pro Collegii sustentatione Monasteriis in proximo præterito Capitulo impositæ ipsi capsę Congregationis persolvantur, quamdiu redditus prædictorum bonorum de Viono Collegii sustentationi deputati manserint.

Per supradictos autem articulos pro reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis Sacri Concilii Tridentini, ac felicis recordationis Clementis VIII., SS.D.N. quoad Regulares editis.

Nos inviolabili Constitutionum, ac Statutorum hujusmodi observationi, felicique earumdem Congregationum directioni quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere, ac Præsidem, & Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Constitutiones, & Statuta præinserta hujusmodi, apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti, ac solemnitatum omissarum, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici possent, supplemus.

Decernentes illas in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, & adimpleri omnino debere, irritumque nihilominus, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Martii 1631. Pontificatus nostri Anno VIII.

§.2. Cum autem, sicut denuo accepimus, post emanatas præinsertas Literas hujusmodi in Capitulo Generali earumdem Congregationum, de modo, & forma supra insertas Constitutiones, & Statuta exequutioni, & observantiæ demandandi actum fuerit, ac matura consultatione adhibita compertum sit, faciliori, atque exactiori, tam ipsarum superius insertarum, quam etiam aliarum Constitutionum earumdem Congregationum olim a felicis recordationis Gregorio Papa XIII. Prædecessore nostro confirmatarum exequutioni, & observantiæ securius consultum fore, si tam ipsæ supra insertæ in nonnullis ex supradictis Capitibus, videlicet 6. 7. 13. 23., & 28., quam etiam aliæ a dicto Gregorio Prædecessore

Et quia aliqua ex supradictis Statutis indigebant explicatione.

cessore, ut præfertur, confirmatæ Constitutiones, & Statuta, in duobus infrascriptis capitibus, quorum unum est, videlicet: Electio, sive imbursatio Discretorum fiat præsentibus, & intervenientibus pro veritatis testimonio Religiosis aliis in illo Monasterio commorantibus, inter quos saltem quatuor Sacerdotes interveniant, ex alio Monasterio vocandi, si ex eo haberi non poterunt, sicque electi Discreti ad Capitulum accessuri, Literas testimoniales fidem facientes de legitima eorum electione ab omnibus Sacerdotibus, seu saltem a quatuor eorum, qui intervenerint electioni, subscriptas deferant, aliter sine Literis hujusmodi ad Capitulum non admittendi. Alterum vero est, videlicet: Illi tantum ad Prælaturam, & ad Visitatoris majoris officium approbentur, qui officia minora, Prioratus scilicet, & Cellerariatus digne, gradatim, saltem biennio in quolibet officio fideliter exercuerint, per Nos, ut infra declarentur, moderentur, limitentur, & alia etiam addantur respective:

Modo declarat, moderatur, & alia addidit.

§. 3. Quare Nos, qui negotium hujusmodi dilectis filiis nostris Antonio tit. Sancti Honuphrii Presbytero, nostro secundum carnem fratri germano, ac Martio Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinalibus Ginetio nuncupato, mature, diligenterque examinandum, Nobisque referendum commisimus, pro incumbentis Nobis Pastoralis officii debito prosperum earumdem Congregationum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, ac singulares eorumdem Monachorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de eorundem Antonii, & Martii Cardinalium consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus.

Quoad vi. ut per capsam triclavem intelligatur triclavis Congregationis.

Ad vii. singulis triennis una tantum visitatio fiat, uno quidem anno in Monasteriis omnibus citra Montes Apenninos, altero vero in iis, qui sunt ultra montes, ita ut prima visitatio fit ejus partis, in qua fuerit Præses, eaque fiat temporibus in ipsa Constitutione assignatis, scilicet mensibus Aprilis, Maii, & Junii singulorum annorum ex duobus, in quibus non celebratur Capitulum: quod si Præses, & Visitatores singula Monasteria personaliter non visitaverint, privationem vocis activæ, & passivæ, & inhabilitatem ad officia Præsidentatus, & Visitatoratus incurrant.

Ad xiii. Monachi, qui extra claustra ad curam animarum, vel alia beneficia ecclesiastica degunt, res hujusmodi ad usus proprios habere poterunt, sed singulis annis rerum hujusmodi notas Abbati suo tradere tenebuntur sub pœnis proprietariorum incurrendis.

Ad xxiii. examen, & appobatio fiat per examinatores deputandos in Capitulo Congregationis.

Ad xxviii. In Capitulo numerus tantum Novitiorum præfigatur, non autem necesse sit, ut eorum nomina exprimantur, & quoad tempus deferendi habitum secularium sufficiat mensis.

Quo vero ad Constitutiones a dicto Gregorio prædecessore, ut præfertur, confirmatas.

In iis Monasteriis, in quibus non sunt quinque Sacerdotes ultra Abbatem, sufficiat interventus, & subscriptio eorum Sacerdotum, qui ibi commorantur.

Insuper vero Monachis curam animarum exercentibus, tempus talis exercitii suffragetur ad effectum habilitatis ad Prælaturam, & Visitatoris majoris officium, non secus, ac tempus exercitii officiorum Prioris, & Cellerarii, apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus, moderamur, limitamus, eisque addimus respective.

Nec aliter judicari posse decernit.

§. 4. Decernentes Constitutiones, & Statuta sic per præsentes declarata, moderata, limitata, & addita respective in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, inviolabiliter perpetuo observari, & adimpleri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus literis nostris præinsertis, ac aliter disponentibus Constitutionibus, & Statutis in eis contentis prædictis, aliisque omnibus, & singulis, quæ in eisdem præinsertis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 25. Febr. 1634. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Januarii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDXLIII.

Confirmatio Triennalis impositionis super fructibus Commendarum Ordinis S. Joannis Hierosolymitani.

Istius Ordinis materiam habes Constitut. 45. Universalis, *To.* 5. *Par.* 5. *fol.* 205. *& Const.* In specula *ut supra*.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procœmium.

INter cæteras, quibus assidue premimur, Apostolatus nostri curas, in eam præcipue incumbimus, ut Insula Melevitana Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani firmissimum Christiani nominis adversus Turca-

Turcharum tyrannidem propugnaculum debite muniatur, & quæ propterea ab ipsius Hospitalis magno Magistro, & Consilio provide ordinata sunt, apostolicæ firmatis munimine roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constit. §.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Antonii de Paula Magni Magistri, necnon Consilii completi dicti Hospitalis Nobis expositum fuit, quod cum pro reficiendis, & instaurandis mœnibus Civitatum Victoriosæ, Sengleæ, & Vallettæ, earumque arcium, necnon propugnaculis, aliisque fortificationibus perficiendis, ac de novo construendis, commune ærarium dicti Hospitalis ingenti pecuniarum summa indigeat, infrascriptam impositionem, sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito statuerunt, & ordinaverunt, prout plenius continetur in Decreto desuper emanato tenoris subsequentis, videlicet.

Decretum super fortificationibus faciendis. §.2. Frater Antonius de Paula Dei gratia sacræ Domus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac militaris Ordinis Sancti Sepulchri Dominici Magister humilis, pauperumque JESU CHRISTI Custos. Universis, & singulis præsentes nostras Literas visuris, lecturis, & audituris salutem. Notum facimus, & in verbo veritatis attestamur, qualiter infrascriptum Decretum extractum fuit ex libro, seu registro Conciliorum nostræ Cancellariæ, in quo similia adnotari, & registrari solent, quod quidem in hanc publicam formam extrahi, & redigi jussimus, ut ubique, tam in judicio, quam extra eidem plena, & indubitata fides adhibeatur. Cujus tenor est, qui sequitur, videlicet. Die 15. mensis Novembris 1633. Cum pro reficiendis, & instaurandis mœnibus Civitatum Victoriosæ, Sengleæ, & hujus humilissimæ Vallettæ, earumque arcium, ac propugnaculis, aliisque fortificationibus perficiendis, ac de novo construendis opus sit ex communi ærario ingens pecuniarum summa juxta decretum per Venerandum Concilium, referentibus Venerandis Commissariis desuper deputatis, nuper conditum, quod præmissa pro conservatione hujus dominii, imo totius Reipublicæ Christianæ tuitione fieri censuit, ac mandavit, Eminentissimus, ac Reverendissimus Dominus Magnus Magister, ac Venerandum Concilium completum legitime congregatum, intellecta denuo relatione præfatorum Commissariorum, maturaque deliberatione præhabita, cum Scrutinio ballottarum, sub beneplacito, & confirmatione Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ejusque Sedis Apostolicæ, & non aliter, nec alio modo, ordinaverunt, statuerunt, & imposuerunt, ac imponunt pensionem, sive impositionem duodecim millium scutorum monetæ de tarenis duodecim pro singulis scutis super omnibus Prioratibus, Castellania Empostæ, Bajulivatibus, Commendis, membris, pensionibus, ac bonis Ordinis tam exemptis, quam non exemptis, etiam per commune ærarium (si in mortuario, & vacanti extiterint) in quolibet ex tribus proxime sequentibus annis tantum, & dumtaxat, præter, & ultra responsiones, & impositiones ordinarias pro rata, & juxta taxam, sive æstimationem de anno 1583. editam exsolvendum in Capitulis Provincialibus cujuslibet Prioratus in singulis futuris annis 1634. 1635, & 1636. celebrandis, prout solvi consueverunt responsiones, & impositiones, itaut in prædictis tribus annis summa triginta sex millium scutorum, ad præmissum effectum, & non alium eroganda exigi possit, & debeat, nec ulterius iis transactis, quovis prætextu, seu colore ipsa impositio continuari valeat, sed statim suppressa, & extincta sit, & esse censeatur. Volentes, ut pecuniæ ex hujusmodi impositione proventuræ in Arca sub clavibus suæ Eminentiæ, & Commissariorum super fortificationibus deputatorum conserventur, & exinde quando opus erit, extrahi valeant per eos fideliter in præfatum usum impendendæ. Quodque singulis mensibus iidem Commissarii rationes, & computa expensarum Venerando Concilio, sub pœna de proprio ipsas expensas illius mensis satisfaciendi, reddere teneantur. Et quia ita se habet veritas, factaque fideli cum originali collatione, concordare comperimus, ideo in hujus rei testimonium Bulla nostra Magistralis in cera nigra præsentibus est impressa. Datum Melitæ in Conventu nostro, die 19. mensis Novembris 1633.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes impositionem hujusmodi, desuperque confectum decretum præinsertum, quo exactius observentur, apostolici roboris firmitate communiri summopere desiderent; Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, impositionem prædictam, desuperque confectum decretum præinsertum, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmatio præfati decreti.

§.4. Decernentes impositionem, & decretum hujusmodi, præsentesque literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Consti- Decretum irritans.

stitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 30. Januar. 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDXLIV.

Quod Ordinarii locorum, & Concionatores Verbi Dei tempore Adventus, & Quadragesimæ necessitates locorum Terræ Sanctæ commendari curent.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

SAlvatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit, factus obediens usque ad morrem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, gravissimasque apostolicæ servitutis curas, in ea præcipua pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, ac tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitate Hyerusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ambrosius della Polla Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Professor, ac Commissarius Terræ Sanctæ nobis nuper exponi fecit, Ecclesiæ, & alia loca pia ibidem existentia fere diruta sint, & quæ ibi adhuc sunt Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro sanctæ fidei catholicę in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata sint; Nos eorumdem sacrorum monumentorum hujusmodi conservationi, & manutentioni, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes.

Præcipit prout in rubr.

§.2. Venerabilibus Fratribus Patriarchis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium Generalibus per præsentes committimus, & mandamus, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorumdem sacrorum monumentorum populo proponi, & commendari curent, & faciant: quod & Omnipotenti Deo bonorum omnium retributori acceptissimum, nobis vero gratissimum erit.

Transumptis credi mandat

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quę ipsis pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum die 3. Februar. 1634. An.XI.

Datum Romę apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarii 1634. Pontificatus nostri anno undecimo.

CDXLV.

Ex Regest. in Secr. Brev.

Confirmatio quarumdam Dismembrationum, ac Unionum Commendarum Linguæ Franciæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo Generali habito nonnulla fuere statuta pro dismembratione aliquarum Commendarum linguæ Franciæ.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Linguæ, & Prioratuum Franciæ Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani nobis expositum fuit, quod dicta Lingua a Capitulo generali ejusdem Hospitalis de anno 1631. celebrato pro conservatione Prioratuum, & Dignitatum, ac pro communi beneficio Fratrum ejusdem linguæ infrascriptas provisiones, & ordinationes fieri obtinuit videlicet.

Statuta hujusmodi recensentur.

§.2. Quod a Magno Prioratu Franciæ dismembrari debeant bona redditus annui viginti millium librarum similium, duæ Commendæ de cambimento, seu melioramento fratrum ejusdem Prioratus erigi debeant, reliqua vero octomillia librarum hujusmodi uniri, & incorporari debeant Bajulivatui de Morea ejusdem Hospitalis, cui pariter unitus est Bajulivatus de Curii, ea tamen conditione, ut ille Commendatarius, qui ad dictum Bajulivatum de Morea, pro-

promotus fuerit, non possit optare, nec promoveri ad aliquem aliumPrioratum,sed Præceptorias, seu Commendas per eum tempore smutitionis dicti Bajulivatus obtentas retinere. Præterea, quod debeat applicari, & uniri dignitati Thesaurarii Generalis Prioratus S. Joannis in Insula de Corbeil, ita tamen, ut talis unio suum non sortiatur effectum, nisi post obitum moderni dicti Prioratus Prioris, & cum expressa conditione, ut quando effectum sortita fuerit, non possit ille, qui de dignitate Thesaurarii hujusmodi provisus fuerit, aliquam aliam dignitatem in dicta lingua obtinere. Præceptoria, seu Commenda, aut Præceptoriis, seu Commendis, & aliis bonis per eum tempore smutitionis dictæ dignitatis obtentis cum ea gaudere possit. Insuper quod a Prioratu Aquitaniæ dismembretur Præceptoria, seu Commenda de Antigny ad effectum smutiendi eam in lingua pro cambimento, vel melioramento fratrum dicti Hospitalis; Quodque loco illius sit licitum cuicumque dictum Prioratum obtinenti cum illo retinere meliorem Præceptoriam, seu Commendam, quam tunc temporis habebit; Denique quod a Prioratu Campaniæ dismembretur Præceptoria, seu Commenda de Beaume ad effectum smutiendi pro cambimento, vel melioramento in beneficium fratrum ejusdem Prioratus, quodque ipsius Proceptoriæ, seu Commendæ loco ille, qui in Priorem Prioratus Campaniæ electus fuerit, meliorem Præceptoriam, seu Commendam, quam tunc possidebit retinere valeat, sed post ejus obitum Præceptoria, seu Commenda hujusmodi libere pro cambimento, seu melioramento fratrum dicti Prioratus remaneat. Demum, quod omnes supradictæ dismembrationes, uniones, applicationes, & retentiones intelligantur concessæ sine præjudicio communis Ærarii, & cum aliis clausulis, & conditionibus expressis in extracto dictæ Linguæ Franciæ, ad quem in Decreto capitulari desuper emanato habita fuit in omnibus, & per omnia relatio.

Preces pro obtinenda apostolica confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, post publicationem dicti Decreti a Commissariis deputatis juxta illius formam omnes supradictæ dismembrationes, applicationes, & assignationes bonorum factæ, & ab eadem Lingua, nemine discrepante, prout in extractu facto sub die 6. Septembris proxime præterito, & postmodum a magno Magistro, & ejus Consilio approbatæ fuerint, prout in Decreto desuper sub die 11. Octobris proxime similiter præteriti continetur, nulla tamen in eis facta mentione duarum dismembrationum, videlicet Præceptoriæ, seu Commendæ de Antigny a Prioratu Aquitaniæ, ac Præceptoriæ, seu Commendæ de Beaume a Prioratu Campaniæ, eo quod illæ antea a dictis Prioratibus separatę, & dismembratę reperiebantur; cupiant autem dicti exponentes omnes supradictas deliberationes dictæ Linguæ, nec non decretum capitulare prædictum, quo majorem vim obtineant, ac ab omnibus inviolabiliter, & perpetuo observentur, apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune, ut infra, providere de benignitate apostolica dignaremur.

Confirmat Urbanus.

§.4. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si qubus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supradictas Linguæ deliberationes, nec non decretum capitulare hujusmodi, eorumque communicationem a dictis Commissariis factam, & a Lingua, ut præfertur, necnon Consilio ordinario dicti Hospitalis in vim Capituli generalis approbatam, apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus.

Supplet defectus.

§.5. Declarantes, quod licet in illis non sit facta mentio Præceptoriarum, seu Commendarum de Antigny, & de Beaume; nihilominus quatenus antea valide dismembratę non essent, tamen semper dismembratæ, & quatenus earum primæ dismembrationes validæ fuerint, eo casu illæ confirmatæ censeantur, juxta formam, & tenorem dicti decreti capitularis.

Clausulas apponit.

§.6. Ac decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantibus derogat.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus apostolicis ac d. Hospitalis &c. Capitularibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 15. Februarii 1634. An.XI.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1634. Pontificatus nostri Anno undecimo.

CDXLVI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prohibet quominus Milites Militiæ Christianæ ex Ærariis ejusdem militiæ pecunias, Jocalia, & alia bona ipsius militiæ absque Sedis Appostolicæ licentia accipiant, extrahant &c.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ faciendæ prohibitionis.

§.1. Cum, sicut dilectus filius Mihael Adolphus Comes ab Althann unus ex illis, qui Militiæ Christianæ sub invocatione Conceptionis B. Mariæ Virginis immaculatæ a Nobis erigi, & institui supplicarunt, Nobis nuper exponi fecit, Militia prædicta ad Dei, ac ipsius B. M. V. laudem, & gloriam valde diffusa, ac dilatata sit, eique magni momenti munera tam in pecuniis, quam aliis rebus consistentia donata sint, unde Depositarius, ac æraria in diversis locis ad munera hujusmodi recipien. & asservan. instituere oportuit.

Prohibitio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos pecuniarum, aliarumque rerum hujusmodi conservationi, rectæque dispensationi quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Michaelem Adolphum Comitem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis personis tam ecclesiasticis, quam secularibus sub excommunicationis pœna per contrafacientes incurrenda apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, ne quæcumque stabilia, pecunias, jocalia, & alias res quascumque hujusmodi ex dictis Ærariis absque Sedis Apostolicæ licentia accipere, sive extrahere, vel distrahere, aut ut accipiantur, sive extrahantur, vel distrahantur, permittere, sub quovis quæsito colore, vel prætextu audeant, seu præsumant: volumusque, ut pecuniæ, & alia prædicta in dictæ Militiæ servitium, & non alios usus expendantur, & convertantur.

Obstantium derogatio.

§.3. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. 15. Februarii 1634. An. XI.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1634. Pontificatus Nostri Anno XI.

CDXLVII.

Commissio Nuncio Hispaniarum, ut significet Commissario Cruciatæ se gravasse Clerum Castellæ, & Legionis, ipsum cogendo sub censuris ad solutionem excusati post lapsum quinquennii Concordiæ desuper initæ, & a S. Sede confirmatæ.

Ex regest. in Secret. Brev.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Senogallien. nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium.

Apostolatus Officium humilitati nostræ meritis licet imparibus divina providentia commissum jugiter nos compellit, omni solicitudine invigilare, ne immunitatis ecclesiasticæ jura, & privilegia violentur, sed personis ecclesiasticis salva, & illæsa conserventur.

Facti series.

§.1. Sane ex gravi dilectorum filiorum Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis querimonia accepimus, Commissarium Cruciatæ ad Concordiæ initæ inter Charissimum in Christo filium nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum ex una, ac eosdem Clerum ex altera partibus, super solutione concessionis primæ decimæ universis Parochis in Regnis, & dominiis Hispaniarum, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus ad rationem ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum monetæ Hispaniarum, quoad præfata Regna Castellæ, & Legionis annuatim solvendorum, & a nobis auctoritate apostolica confirmatæ exequutionem procedere, licet concordia, & confirmatio prædictæ ad quinque annos jam a pluribus mensibus citra elapsos restrictæ, & limitatæ sint, neque solutio hujusmodi absque nova concordia, & nova Sedis Apostolicæ licentia exigi possit, quandoquidem prima decima hujusmodi non pro certa summa, minusque prædicta summa ducentorum quinquaginta millium ducatorum prædictorum ab eadem Sede concedatur, sed potius pro decima ditioris domus cujuslibet Parochiæ Regnorum, & Dominiorum hujusmodi, ita ut elapso concordiæ, & confirmationis apostolicæ tempore, Clerus ipse ad alicujus summæ ducatorum solutionem eo prætextu nullo modo teneatur, minusque ad id cogi possit, seu debeat, sed ea dumtaxat ditioris domus cujuslibet Parochiæ decima exigi debeat pro tempore tantum, quo eidem Philippo Regi auctoritate apostolica concessa reperitur.

Commissio de qua in Rubrica.

§.2. Quare Cleri prædictorum indemnitati, juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut eidem Commissario significes, quod ipse Commissarius, cum nullam ad id habeat

habeat facultatem, male, & perperam fecit, gravando eosdem Clerum, etiam sub censuris, ad solvendum post lapsum dicti quinquennii concordiæ, & confirmationis apostolicæ hujusmodi, quodque de cætero a præmissis omnibus abstineat, donec alia cum eisdem Clero concordia desuper inita, & apostolica auctoritate confirmata fuerit, & ob gravamen eisdem Clero illatum, ac censuras, & pœnas ecclesiasticas per eum propterea incursas conscientiæ suæ consulat.

Clausulæ. §.3. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrariorũ. §.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis etiam Commissario prædicto pro tempore existenti, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 10. Mart. 1634. An. XI. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Martii 1634. Pontificatus Nostri Anno XI.

CDXLVIII.

Ex Regest. in Secret. Brev. Commissio eidem Nuncio, ut moneat eumdem Commissarium Cruciatæ, ne officia Notariatuum Cruciatæ, subsidii, & excusati vendat.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Senogallien. nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Exordium. Apostolatus officium humilitati nostræ, meritis licet imparibus, divina providentia commissum jugiter Nos compellit, omni solicitudine invigilare, ne immunitatis ecclesiasticæ jura, & privilegia violentur, sed personis ecclesiasticis salva, & illæsa conserventur.

Commissarius nonnihil ultra concessionem Sedis Apost. a Clero exegerat. §.1. Sane ex gravi dilect. filiorum Cleri Regnorum Castellæ, & Legionis querimonia accepimus, Commissarium cruciatæ ad concordiæ initæ inter charissimũ in Christo filium nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum ex una, ac eosdem Clerum ex altera partibus super solutione concessionis primæ Decimæ in universis parochiis in Regnis, & dominiis Hispaniarum, ac Insulis eisdem Regnis adjacentibus, ad rationem ducentorum, & quinquaginta millium ducatorum monetæ Hispaniarum, quoad præfata Regna Castellæ, & Legionis annuatim solvendorum, & a Nobis auctoritate apostolica confirmatæ exequutionem procedere, licet concordia, & confirmatio prædictæ ad quinque annos, jam a pluribus mensibus citra elapsos restitutæ, & limitatæ sint, neque solutio hujusmodi absque nova concordia, & nova Sedis Apostolicæ licentia exigi possit, quandoquidem prima decima hujusmodi non pro certa summa, minusque pro dicta summa ducentorum quinquaginta millium ducatorum prædictorum ab eadem Sede concedatur, sed potius pro decima ditioris domûs cujuslibet Parochiæ Regnorum, & dominiorum hujusmodi, itaut elapso concordiæ, & confirmationis apostolicæ tempore Clerus ipse ad alicujus summę ducatorum solutionem, eo prætextu nullo modo teneatur; minusque ad id cogi possit, seu debeat, sed ea dumtaxat ditioris domus cujuslibet Parochię decima exigi debeat pro tempore tantum, quo eidem Philippo Regi auctoritate apostolica concessa reperitur.

Urbanus id fieri vetat. §.2. Quare Cleri prædictorum indemnitati juxta creditum Nobis desuper apostolicæ servitutis officium, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut eidem Commissario significes, quod ipse Commissarius, cum nullam ad id haberet facultatem, male, & perperam fecit, gravando eosdem Clerum, & sub censuris ad solvendum post laspum dicti quinquennii concordiæ, & confirmationis apostolicæ hujusmodi, quodque de cætero a præmissis omnino abstineat, donec alia cum eisdem Clero concordia desuper inita, & apostolica auctoritate confirmata fuerit, & ob gravamen eisdem Clero illatum, ac censuras, & pœnas ecclesiasticas per eum propterea incursas conscientiæ suæ consulat.

Officiaq; Notariatus Cruciatæ, vel excusati vendi. §.3. Præterea eundem Commissarium auctoritate nostra moneas, ne Notariatus, & officia Cruciatæ, subsidii, & primæ decimæ, excusati nuncupati hujusmodi, cum ecclesiastica officia sint, a ministris regiis vendi, seu alienari quoquo modo permittat, minusque cogat Clerum ad solutionem aliquam faciendam eis, qui officia hujusmodi, sive alterum eorum emerit, seu jam forsan de facto emerint, Nosque sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, per contrafacientes ipso facto incurrenda serio

fefio prohibere, ne officia, & alia præfata emantur, vel vendantur, sed circa hæc servari debere omnia, quæ hactenus servari consueverunt.

Clausulæ. §.4. Decernentes, præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum §.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, Literis apostolicis, & Commissario prædicto pro tempore existenti, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, ad effectum præmissum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16. Martii 1634. An.XI. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 10. Martii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDXLIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Committitur Nuncio Franciæ, ut absolvat Ducem de Espernon, ejusque Ministros ad tempus cum reincidentia, ab excommunicatione, aliisque censuris, & pœnis, in quas incidisse declarati fuerunt ab Archiepiscopo Burdegalensi ob violentias eidem Archiepiscopo, & nonnullis e Clero Civitatis Burdegalensis illatas.

Dilecto filio nostro Alexandro S. R. E. Presbytero Cardinali Bichio nuncupato.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. Alma, & pia mater Ecclesia in reos juste, & severe animadvertit, eosdem resipiscentes postea recipit, ac deposita cordis duritie, veniam humiliter postulantibus benigne clementerque ignoscit.

Facti series. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Nobilis vir Joannes Aloysius Dux de Espernon, ac Provinciæ Aquitaneæ pro charissimo in Christo filio nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo Gubernator, quod, ut Ven. Frater Henricus Archiepiscopus Burdegalen. prætendit, post nonnullas violentias contra personam ejusdem Henrici Archiepiscopi, ejusque ministrorum, ac nonnullorum ex Clero Civitatis Burdegalen., aliosque assertos excessus contra immunitatem, & jurisdictionem ecclesiasticam per ipsum Joannem Aloysium Ducem, ejusque Locumtenentem, Officiales, & Ministros in prædicta Civitate Burdegalen. factas, & perpetratas, iidem Joannes Aloysius Dux, ejusque Locumtenens, ac Officiales, & Ministri in excommunicationem, aliasque ecclesiasticas Sententias, censuras, & pœnas juxta Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum dispositionem incidisse, ab eodem Henrico Archiepiscopo declarati fuerunt: a qua quidem declaratione, sive sententia, cum dictus Joannes Aloysius Dux jura sua coram Nobis, & hac Sancta Sede deducere cupiens, ad Nos, & Sedem eamdem appellaverit, nihilominus pro conscientiæ suæ securitate, & quiete Nobis humiliter supplicari fecit, ut sibi, ejusque Locumtenenti, Officialibus, & Ministris, ac complicibus de opportunæ absolutionis beneficio providere de benignitate apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur cum eodem Joanne Aloysio Duce, aliisque præfatis more pii patris agere, non tamen jurisdictioni, & immunitati ecclesiasticæ in aliquo præjudicare volentes, nec non violentiarum prædictarum, ac excessuum hujusmodi, si qui sint, qualitates, quantitates & circumstantias, etiam quantumlibet aggravantes, præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, circumspectioni tuæ, de cujus fide, integritate, prudentia, ac honoris Domus Dei zelo plurimum in Domino confidimus, per præsentes injungimus, ut per te, seu personam Pontificali, seu saltem alia ecclesiastica dignitate præditam a te arbitrio tuo subdelegandam, Joannem Aloysium Ducem, ejusque Officiales, & Ministros, ac complices, si, & postquam coram te, sive tuo subdelegato comparuerint, ibique humiliter exposuerint, se velle appellationem, sen appellationes ad Nos, & Sedem Apostolicam super præmissis interpositas debito tempore prosequi, & ideo, ne præfato processu pendente, in censuris, & pœnis fulminatis ulterius permanere contingat, supplicent sibi absolutionis beneficium saltem ad tempus concedi, & impartiri, tunc, & eo casu, tibi, tuoque deputato hujusmodi, ut ad aliquod tempus tibi, vel tuo delegato benevisum, eumdem Joannem Aloysium Ducem, ejusque Officiales, Ministros, & Complices, a præfatis censuris, & pœnis cum reincidentia, eo ipso incurrenda ex solo lapsu præfati temporis, absque aliquo alio decreto, vel nova denunciatione, declaratione, seu publicatione facienda, absolvas in forma Ecclesiæ consueta, facta tamen per præfatum Ducem, aliosque Officiales, Ministros, & Com- Commissio, de qua in Rubrica.

Complices præfatos promissione de parendo mandatis nostris, & Sanctæ Matris Ecclesiæ, ac de peragenda pœnitentia, siquæ per Nos, & Sedem Apostolicam injungenda fuerit, super quibus tibi facultatem opportunam concedimus.

Derogatio contrariorum. §.3. Non obstantibus præmissis, ac apostolicis, nec non in universalibus, provincialibus, Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, dictæ Ecclesiæ Burdegalen. statutis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ac consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 12. Martii 1634. An.XI. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDL.

Indictio, seu Impositio duorum pro centenario super omnibus fructibus, & pensionibus ecclesiasticis universæ Italiæ.

Aliam Indictionem sex decimarum fecit iste Pontifex in Const. 354. Suprema dispositione *super omnibus fructibus ecclesiasticis Italiæ ut supra* 252.

URBANUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium. NUper Nos ingentes orthodoxæ fidei hostium in inclytam Germaniam irruptiones,& catholicorum illarum partium oppressiones, ac miserabilem statum paterna meditatione considerantes, & ne ipsi Catholici in majores inciderent ærumnas, anxie pertimescentes, charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo, quacumque potuimus opportuna ratione, subvenire statuimus.

Necessitas imponendi. §.1. Verum, quia Cameræ nostræ Apostolicæ vires valde attritæ ad ea comparanda subsidia, quæ imminentes postulabant necessitates, nequaquam sufficiebant, ad aliarum etiam Ecclesiarum peculium Nos convertere coacti fuimus: & proinde de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu indiximus, & imposuimus sex integras decimas omniũ, & quorumcumque fructuum, reddituũ, proventuum, obventionum, distributionum quotidianarum,& emolumentorum ordinariorum, & extraodinariorum omnium Ecclesiarum, etiam Patriarchalium, & Metropolitanarum, ac quorumcumque Beneficiorum ecclesiasticorum, tam secularium, quam cujusvis Ordinis Regularium, etiam Militiarum, quas omnes per ea obtinentes (nonnullis tamen, utpote S. R. E. Cardinalibus, Militibus Sancti Joannis Hierosolymitani, ac duodecim Congregationibus, quæ cum Camera prædicta aliàs concordaverant exceptis) pro una intra tunc proximum diem festum S. Michaelis Archangeli mensis Septembris, & pro alia intra idem festum anni tunc proxime futuri, ac pro tertia partibus æqualibus intra illum ipsum diem festum consequentis anni Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali, ad id constituendo voluimus persolvi, prout in nostris, sub datum 12. Kalend. Februarii Pontificatus nostri anno nono desuper confectis Literis plenius continetur.

§.2. Verum, quia postmodum calamitates Germaniæ, cum magno animi nostri dolore admodum invaluerunt, & res Catholicorum in deterius prolapsæ longe majora, quam ex dictis sex integris decimis colligi possint, auxilia postulare cognovimus, aliud magis opportunum remedium adhibere voluimus, certo Nobis persuadentes, neminem fore, qui circumspectis causarum, & temporum qualitatibus, onus sibi in tam piam causam imponendum prompte, & lubenter non subeat. Causæ hujus Constit.

§.3. Habita itaque cum eisdem S. R. E. Cardinalibus super præmissis matura deliberatione, de eorum consilio, & assensu impositionem sex integrarum decimarum quoad solutionem tertiæ partis earumdem adhuc non exactæ de cætero faciendam revocantes, & annullantes, ac viribus, & effectu carere, ac neminem ex nominatis obligatis in dictisLiteris ad ipsius tertiæ partis non exactæ solutionem cogi posse, aut debere declarantes, indicimus, & imponimus ad decennium proximum solutionem annuam duorum pro quolibet centenario omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Primatialium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, Præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, cæterorumque Beneficiorum ecclesiasticorum, etiam Juspatronatus laicorum, tam ex privilegio, quam ex fundatione, & dotatione, cum cura, & sine cura, secularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacensium, Cisterciensium, Præmonstratensium, Sancti Basilii, Silvestrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel aliàs possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Congregationum Regularium, & Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultra infirmorum necessitates, & alia, pro quibus Omnes Ecclesiast. obligat. exceptis solum paucis.

quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, (non tamen per Cardinales prædictos, quia ipsi pro sustinenda tanta dignitate gravissimas impensas, & labores Reipublicæ Christianæ causa continuo subire coguntur, obtentorum, necnon Sanctæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto Passu, Templi Dominici, & aliarum, non tamen Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani in Italia universa consistentium, & etiam duodecim Congregationum, quæ cum Camera prædicta de subsidio ordinario concordarunt,) & insuper omnium Collegiorum possidentium bona stabilia fructifera ecclesiastica per viam unionis, aggregationis, aut alio quovis titulo, Monasteriorum, Prioratuum, & Beneficiorum ecclesiasticorum quovis nomine nuncupatorum, secundum verum, & realem annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præmissorum: necnon etiam indicimus, & imponimus ad idem tempus similem annuam solutionem duorum pro singulo centenario omnium, & quarumcunque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, ac distributionibus in favorem quorumcumque, etiam duodecim Congregationibus prædictarum assignatarum, & assignandarum percipiendam, exigendam, & levandam ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis, & Primatibus, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis personis (prædictis Cardinalibus, & Hospitalis S. Joanni Hierosolymitani Militibus dumtaxat exceptis) prædicta quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, necnon Œconomis, & Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura ex quacumque causa sibi apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata habentibus, & habituris, secularibus, & regularibus. Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Joannis prædictorum) necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua suffultis, quos omnes ad hoc obligatos intra diem festum S. Michaelis Archangeli cujuslibet anni dicti decennii, a proxime venturo incipiendo, ac Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo omnino volumus persolvi.

Depositarii onus.

§.4. Ejusdem vero Depositarii munus erit sedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex annua solutione hujusmodi colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato nostro speciali in prædictos usus dumtaxat, nec aliás erogandum.

Contrafacientes pœna excommunicat. mulctat.

§.5. Quicumque vero annuam solutionem hujuusmodi nullo modo, vel non integre, scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum, & emolumentorum, etiam medio juramento, juxta id quod a quinquennio citra, si per tantum tempus fuerint possessores, sin minus pro tempore quo possederint, denunciandum, non autem juxta taxam hactenus observatam exprimendum, vel concordiam cum Camera prædicta, cum interventu dilecti filii illius Commissarii ineundam in præscriptis terminis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, Ecclesiarum Antistites suspendimus a divinis; Capitula vero, Conventus, & Collegia quæcumque ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus.

Conductores ad solutionem adstringit.

§.6. Cæterum ad prædictam annuam solutionem consequendam præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & locatariis proprietatum, fructuum, & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut utramque annuam solutionem nomine Dominorum, ac Pensionariorum, ad computum suæ quisque locationis; omnibus vero possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones solvere debentibus, ut ipsi etiam pensiones hujusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Collectoribus, seu Subcollectoribus deputatis, seu deputandis integre persolvant.

Juxta valorem vel taxam, vel concordatum solvendum est.

§.7. Decernentes annuam solutionem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum, & realem valorem annuum, ut præfertur, verificandum, vel saltem juxta taxam, de qua cum dilectis filiis nostris Hippolyto S. Eustachii Diacono Cardinali S. R. E. Camerario, ac nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario generali, cum interventu Commissarii, ut præfertur, concordaverint, annuæ solutionis hujusmodi Collectores, seu Subcollectores prædictos, a quibus libuerit, integre exigendi optionem, facultatemque habere, neque ullas immunitates, & exemptiones, etiam ex causa resignationis, cessionis juris, concordiæ, conventionis, compositionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione quocumque modo concessas, & interim concedendas, integram solutionem hujusmodi minuere, vel impedire, neque possessores, usufructuarios, aut alias personas pensiones huiusmodi solvere debentes, etiamsi ipsi juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingentis jurejurando renunciaverint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima caverint, modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse.

Quietantiæ probant.

§.8. Omnes vero confessiones, & quietantias receptionis annuæ solutionis a Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tam Conductoribus, Censuariis, & Locatariis nomine suorum principalium, quam etiam

etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in judicio, & extra illud ubique locorum vim habere, ac si ipsismet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitime anticipaverint, locationem suam hujusmodi, quam ad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore, continuare debere. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Collectorem Generalem instituit, & facultates illi tribuit.

§. 9. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter exequutioni demandentur, prædictum Hippolytum Cardinalem Camerarium, cujus integritas, atque experientia jampridem Nobis perspecta est, generalem annuæ solutionis hujusmodi Collectorem in universa Italia, cum omnibus, & quibuscumque privilegiis, jurisdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii antehac hujusmodi Collectores habuerunt, apostolica auctoritate tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam potestatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus annuam solutionem hujusmodi Cameræ prædictæ nomine ubique procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam divisim ad illius integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi, non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas incidisse, servata forma Concilii Tridentini declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu regia apprehendendi,& usque ad condignam satisfactionem retinendi.

Contradictores, & perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, & aliis censuris, & pœnis ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii secularis quandocumque opus fuerit, invocandi, ad sanitatem vero reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incursa dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi.

§. 10. Præterea Collectores, & Subcollectores fide, & qualitatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ prædictæ, quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi potestate, deputandi, eumque, vel eos arbitrio suo revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque ei videbitur, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forte oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quam præsentibus est expressum. Alias facultates d. Collectoris explicat.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & aliis quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quodque Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim a prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, necnon personis, eorumque nominibus, cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis hujusmodi mentionem: & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, & in specie quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis, etiam solutionem annuam hujusmodi aliter quam secundum antiquam taxam, vel conventionem factam, & nisi in universali solutionum per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, juramentis, & renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem annuæ solutionis hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcumque locum habere similiter declaramus: aliisque indultis, & Literis Apostolicis generalibus, & specialibus, cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino

nino non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in Literis nostris mentio specialis: quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari, necnon aliis impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pro solutione pecunias tantum, & non res sacras pro pignore accipere jubet.

§. 12. Cæterum in exigenda annua solutione hujusmodi Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quod decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteraque ornamenta divino cultui dicata ex causa pignoris capi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari: quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticumque valoris Beneficia ecclesiastica, seu plures Beneficia ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens, pro Litera, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit, ultra unum carolenum conficientem quatrenos trigintaseptem monetæ Romanæ, solvere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambii uspiam compellatur.

Exemplari standum.

§. 13. Quia vero difficile nimis esset, præsentes Literas, quocumque illis opus erit, perferre, volumus quoque, ut illarum exemplis etiam impressis, & Notarii publici, ac Hippolyti Cardinalis, & Camerarii prædicti, aut alterius Collectoris, seu Prælati ecclesiastici, ejusve Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ illis ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Contra facientes pœnæ.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, annullationis, indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationum, præceptorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. die 22. Martii 1634. An. XI.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1634. 11. Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno undecimo.

✠ Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ *Ego Dominicus Episcopus Ostiensis, & Veliternensis Card. Gymnasius.*
✠ *Ego C. Episcopus Portuensis, Card. Pius.*
✠ *Ego M. Episcopus Tusculanus, Cardinal. Lantes.*
✠
✠ *Ego G. Episcopus Albanensis, Card. Borgia.*
✠

✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego R. tit. S. Praxedis Presbyter. Card. Ubaldinus.*
✠ *Ego Tib. tit. S. Prischæ Presbyt. Card. Mutus.*
✠
✠ *Ego I. tit. Sanctæ Sabinæ Præsbyt. Card. Sabellus.*
✠
✠
✠ *Ego Guido tit. Sanctæ Mariæ de Populo S. R. E. Præsbyt. Card. Bentivolus.*
✠
✠ *Ego Fr. Desiderius tit. S. Caroli S. R. E. Præsbyt. Card. de Cremona.*
✠ *Ego Augustinus tit. S. Bartolomæi in Insula Præsb. Card. Spinula.*
✠
✠ *Ego Cosmus tit. S. Pancratii, S. R. E. Card. de Torres.*
✠ *Ego A. tit. Sancti Martini S. R. E. Presbyt. Card. de la Cueva.*
✠ *Ego Fr. Antonius tit. Sancti Honuphrii S. R. E. Card. Barberinus.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego B. Card. Spada tit. S. Stephani in Monte Cœlio.*
✠ *Ego Laudivius tit. Sancti Petri ad Vincula Presb. Card. S. Sixti nuncupat.*
✠ *Ego Berlingerius tit. Sancti Augustini Card. Gypsius.*
✠
✠
✠
✠ *Ego I. B. tit. S. Eusebii Præsbyt. Card. Pamphilius.*
✠
✠ *Ego F. tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Verospius.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Gregorius tit. SS. Quirici, & Julittæ Presb. Card. Narus.*
✠
✠
✠ *Ego Franciscus Maria tit. Basil. SS. Apostol. Presb. Card. Brancaccius.*
✠
✠ *Ego Uldericus tit. S. Anastasiæ Presby. Card. Carpineus.*
✠ *Ego Stephanus tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Card. Duratius.*
✠ *Ego Augustinus Card. Oregius tit. Sancti Sixti Presb.*
✠
✠

✠ *Ego*

✠
✠
✠
✠ *Ego Hip. S. Eustachii Diaconus Cardin. Aldobrandinus, S. R. E. Camer.*
✠ *Ego Franciscus Sancti Laurentii in Damaso Diac. Card. Barberinus S. R. E. Vicecancellarius.*
✠ *Ego P. Maria Card. Burghesius.*
✠ *Ego L. S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Biscia.*
✠ *Ego Martius S. Angeli in foro Piscium Diac. Card. Ginettus Sanctiss. D. N. PP. Vicarius.*
✠ *Ego A. SS. Cosmæ, & Damiani Diac. Card. Cæsarinus.*
✠ *Ego S. Agathæ Diaconus Card. Antonius Barberinus.*
✠
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Benedictus SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Ubaldus.*

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo, Indictione secunda, die vero 24. Aprilis, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. anno undecimo, præsentes Literæ Apostolicæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, & Principis Apostolorum, Cameræque, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per nos Franciscum de Paulis, & Dominicum Mangilium prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Joannes Radica pro D. Mag. Curs.

CDLI.

Indictio Jubilæi universalis ad divinam iram avertendam, & catholicæ rei pericula, ac detrimenta præsertim in Germania ingruentia removenda. Et ejusdem prorogatio ad alias duas hebdomadas, cum declaratione, quod possint Christifideles supplere in sequentibus duabus, si quid in primis hebdomadis pro consequenda Indulgentia hujusmodi omiserint.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christi fidelibus præsentes Literas inspecturis, salutem, & apostolicam benedictionem.

Ad avertenda pericula in Germania præsertim ingruentia.

ITeratis precibus, atque indictis publice supplicationibus ad Deum sæpius clamavimus, ut calamitatum turbine correptos Nos liberaret, & ærumnas populo suo imminentes averteret; quæ etsi penitus amotæ non sint, ex parte tamen divina clementia sublatas, aut esse mitigatas intelligimus. Commoti igitur catholicæ rei periculis, & detrimentis, in Germania præsertim ingruentibus, decrevimus in jejuniis, & oratione perseverantes accedere ad eum denuo, qui assiduas fidelium petitiones exaudire consuevit: speramus enim, cum sit Creator, Redemptor, & misericors Pater animarum nostrarum, fore ut plane Nobis propitiatus, & culparum, quibus ultionem meremur, oblitus Nos voti compotes efficere non dedignetur. Hoc autem ut fructuosius, & majori cum spiritus ardore peragatur, & ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium matris, & magistræ more, in præsentibus necessitatibus, ejusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre, & largissime erogare decrevimus.

Jubilæum concedit adimplentibus hic descripta.

§. 1. Itaque ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omnes, & singulos utriusque sexus Christi fideles, tam in Alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum constitutos apostolica auctoritate paterne, enixeque requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum, & adimplendum, & ad Deum Salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiæ suæ fidem catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim extirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, ac pricipue præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subvenire dignetur. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorũ ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, universis, & singulis Christi fidelibus in Alma Urbe prædicta degentibus, qui solemni processioni, quam a Basilica Principis Apostolorum in Vaticano ad Ecclesiam Archihospitalis nostri Sancti Spiritus in Saxia nuncupatam de Urbe, Feria quarta sequentis hebdomadæ, quæ erit 29. præsentibus mensis Martii, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Christianorumque Regum, & Principum apud Nos, & Apostolicam Sedem Oratoribus, omnibusque Prælatis, & Proceribus, ac universo Clero, & Populo agemus: aut alteri ex processionibus, quæ feria sexta ejusdem hebdomadæ 31. dicti mensis a Basilica S. Mariæ Majoris ad Eclcesiam Lateran., & Sabbatho ejusdem hebdomadæ prima Aprilis ab Ecclesia B. Mariæ supra Minervam ad Ecclesiam ejusdem B. Mariæ de Anima, etiam nuncupatam respective de mane per universum Clerum tam sæcularem, quam regularem, post meridiem vero per Archiconfraternitates, & Confraternitates sæcularium canonice institutas Almæ Urbis prædictæ fient, interfuerint; vel qui in eadem, seu immediate sequenti hebdomada, duas ex dictis Basilicis, sive Ecclesiis saltẽ semel visitaverint, ibique devote ut supra Deum oraverint, necnon feria quarta, & sexta, ac Sabbatho ejusdem, vel sequentis hebdomadæ jejunaverint, atque peccata sua confessi sequenti saltem die Dominico Sanctissimum Eucharestiæ Sacramentum reverenter

renter sumpserint, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint: Cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ Literæ devenerint, indicendæ, & agendæ interfuerint; vel Ecclesiam, seu Eecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, Deum oraverint, ac feria quarta, sexta, & Sabbatho alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, & eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint; plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Itinerantibus, Regularibus, Infirmis, Captivis, & aliis impeditis, modum statuit.

§.2. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad sua se se domicilia receperint, suprascriptis peractis, & loco interventus in processione, visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut parochiali loci ejusdem domicilii, eamdem indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in clausuris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Religiosis secularibus, vel regularibus etiam in carcere, aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, scilicet jejunium, eleemosynam, Ecclesiæque, seu Ecclesiarum visitationem, ac interventum in processione, & orationem, vel eorum aliorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius, quem ut infra elegerint, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Eligendi Confessarium, qui eos absolvat etiam a reservatis (excepta hæresi) facultatem concedit.

§.3. Cupientes autem omnes Christi fideles participes fieri hujus pretiosissimi thesauri, universis, & singulis utriusque sexus tam laicis, quam ecclesiasticis secularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, licentiam concedimus, & facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque presbyterum Confessarium tam secularem, quam cujusvis Ordinis regularem ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum, non tamen a crimine hæresis, absolvere, & liberare valeant.

Ac vota commutet, præter castitatis, ac Religionis.

§.4. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem confessarii arbitrio injungendis.

Exequutorem deputat.

§.5. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento, per suas Ecclesias, Diœceses, Provincias; Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, ac Cleris, & Populis sibi subjectis solemnes processiones, & supplicationes indicant, & celebrent, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Habilitandi potestatem non tribuit.

§.6. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ.

Publice denunciati quomodo possint consequi declarat.

§.7. Neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non conceden. indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis

stolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fidem jubet.

§.9. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis ubique locorum, & gentium, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Martii 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Martii millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Pont. nostri Anno XI.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis, salutem, & apostolicam benedictionem.

Enarrat concessionem prędicti Jubilæi.

§.1. PAstorali charitate, qua gregem dominicum curæ nostræ divinitus commissum prosequimur, ejusque precum, & piorum operum fiducia adducti, ad divinam opem pro præsentibus Ecclesiæ necessitatibus, præsertim in Germania vigentibus, implorandam per nostras in simili forma Brevis sub die 23. Martii proxime præteriti expeditas Literas universis, & singulis Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Processionibus tunc expressis interfuissent, vel Basilicas, aut Ecclesias etiam tunc expressas visitassent, & ibi pro Fidei Catholicæ defensione, hæresum extirpatione, ac Principum Christianorum concordia devote orassent, necnon feria quarta, & sexta, ac sabbatho unius ex duabus hebdomadis jejunassent, atque peccata sua confessi, sequenti saltem die Dominico Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reverenter sumpsissent, & eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggessisset, fecissent: cæteris vero omnibus, & singulis fidelibus extra Urbem existentibus, in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, vel de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, prima, vel secunda hebdomada, postquam ad eorum notitiam præfatæ nostræ Literæ devenissent, indicendæ, & agendæ interfuissent, vel Ecclesiam, seu Ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitassent, ibique ut supra Deum oravissent, ac feria quarta, sexta, & sabbatho alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis jejunassent, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuissent, & eleemosynas similiter arbitrio suo fecissent; plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in forma Jubilæi concessimus, & elargiti sumus, cum facultatibus eligendi Confessarium, aliisque facultatibus, prout in dictis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis habere volumus, plenius continetur.

Quod extendit ad alios duas hebdomadas.

§.2. Ut autem illorum, qui certis ex causis præpediti, seu alias participes infra tempus in dictis Literis præfixum pretiosissimi hujus thesauri fieri non potuerint, spirituali consolationi, animarumque saluti consulamus, plenissime in forma Jubilæi Indulgentiæ hujusmodi munus, cum omnibus, & singulis facultatibus, indultis, decretis, & gratiis in præfatis Literis nostris contentis, ad duas post Dominicam in Albis immediate sequentes hebdomadas, quoad Christifideles in Alma Urbe nostra prædicta: quo vero ad alios extra eamdem Urbem ubivis locorum, & terrarum, ut præfertur, degentes a fine primæ, vel secundæ hebdomadæ in eisdem Literis expressæ computan. de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, apostolica auctoritate tenore præsentium extendimus, & prorogamus; itaut Christifideles præfati, qui tempore in eisdē Literis præfixo cœlestem indulgentiæ hujusmodi thesaurum non fuerint consequuti, si duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, vel in altera earum similiter pro Fidei Catholicæ defensione, præsertim in Germania, ac etiam in Regno Poloniæ, aliisque Provinciis, & Regnis infidelium, & hæreticorum ditionibus finitimis, hæresumque extirpatione, ac Christianorum Principum concordia devote, ut supra, oraverint, aliaque omnia, & singula in dictis Literis comprehensa adimpleverint, eamdem Indulgentiam consequi valeant in omnibus, & per omnia; perinde ac si Literæ nostræ hujusmodi etiam duas hebdomadas per præsentes prorogatas comprehenderent.

Consequendi facultatem concedit supplendo, quod antea omiserint.

§.3. Ac præterea benignius cum eisdem Christifidelibus agentes, concedimus, & indulgemus, ut quicumque in tempore in nostris Literis prædictis præfixo, aliqua in illis præscripta ad Indulgentiam hujusmodi consequendam egerint, aliqua vero omiserint; si hæc in duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, vel aliqua earum adimpleverint, Indulgentiam prædictam nihilominus consequantur, ac gratiis hujusmodi fruantur, si omnia dictis duabus hebdomadis per præsentes prorogatis duran-

durantibus, vel aliqua earum adimpleverint, Indulgentiam prædictam nihilominus consequantur, ac gratiis hujusmodi fruantur, sicut consequerentur, & fruerentur, si omnia dictis duabus hebdomadis per præsentes prorogatis durantibus, aut earum altera præstarent.

Contraria tollit. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A. 11. die 21. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 21. Aprilis 1634. Pont. nostri Anno XI.

CDLII.

Communicatio Privilegiorum omnium, non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, seu Congregationibus Clericorum concessorum, Fratribus Discalceatis Hispaniarum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Istorum Fratrum Congregationem Hispaniarum, inter alios Mendicantium Ordines adscripsit Paul.V. & eis privilegia communicavit in Const. CXLVI. Ecclesiæ, *Tom.V.P.III.fol.*387.*Cætera lege ad hujus Pont.Const.*Cum sicut.

URBANUS PAPA VIII.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Redemptoris nostri JESU Christi Salvatoris exemplo, quo se ipsum exinaniens, formamque servi accipiens, sui sanguinis profusione nos redemit, assidua meditatione pensantes, continuis stimulis, ut tantæ liberalitatis memores, gemitus maxime filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, & misericordiam Nobis postulantium audientes, paterna solicitudine ad opem illis, quam possumus, ferendam eo promptius excitemur, quo illos apud gentes barbaras, & incultas durior servitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequentes Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat, imo spiritualis perditionis evidentius terret periculum, saluti, quantum cum Domino possumus, libenter consulamus, illosque ab illa miserabili servitute sublevemus: ac operarios illi messi, quæ utique non pauca existit, ex professo invigilantes, adjuvemus, eorumque pium exercitium, quo ipsi labores expeditius suscipiendo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratiis, & favoribus, quibus possumus, amplissimis confoveamus, prout in Domino conspicimus, salubriter expedire.

Enarrat a Paulo V. Ordinem istorum Fratrum inter Mendicantiũ §.1. Sane pridem fel. rec. Paulus Papa Quintus prædecessor noster Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, inter cæteros Mendicantium Ordines adscripsit, ac illam, & illius Fratres sub Mendicantium nomine comprehendi debere decrevit, & declaravit; propterea omnia privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, libertates, indulta, & alias gratias Mendicantium Ordinibus concessa ad ipsam Congregationem, ejusque Fratres, Domos, Ecclesias, & loca extendit, & ampliavit. Omnia præterea privilegia speciali quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, concessiones, gratias, tam spirituales, quam temporales, universo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordini, illiusque Domibus, Ecclesiis, Superioribus, ac Fratribus concessa præfatæ Congregationi pariter concessit, communicavit, & extendit: ac alias, prout in Literis Apostolicis desuper expeditis plenius continetur. Ordines adscriptum fuisse, & privilegia communicata.

Nunc ex causis hic expressis. §.2. Cum autem, sicut exhibita nobis nuper pro parte dilecti filii Joannis de Annunciatione ipsius Congregationis Procuratoris Generalis petitio continebat, Fratres, & Religiosi ejusdem Ordinis juxta particulare eorum Institutum a piæ memoriæ Innocentio Papa III. etiam prædecessore nostro approbatum, sub Regula propria Sanctis Patriarchis Joanni, & Felici dictæ Religionis fundatoribus tradita, in Captivorum redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles dietim sustineant; & non modo in redemptione ipsa, quæ ad omnes captivos nunquam extendi potest, sed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam duram servitutem continuant, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeant; & ut tam pium opus eo alacrius Fratres ipsi continuent, & utilius exequantur, promptioresque ad id reddantur: ac propterea plurimum cupiant, aliarum Religionum, & Ordinum gratias, & privilegia hactenus a Sede Apostolica concessa, Congregationi præfatæ, illiusque Fratribus, & locis per Nos, & Sedem eamdem, ut infra concedi, & communicari; Quare pro parte ejusdem Joannis Nobis fuit humiliter supplicatum, ut Congregationis ampliationi in præmissis opportune providere, & consulere de benignitate apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsius Congregationis augmentum, & conservationem firmissimis vallare præsidiis desiderantes, ipsumque Joannem, ac singulas personas ejusdem Congregationis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentiũ consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon Literarum præfatarum tenores etiam veriores, ac datas Communicat huic Congregationi omnia privilegia aliorum Ordinum, & Congregationum, quatenus sint in usu, non revocata, neque sub revocationibus comprehensa.

tas præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illa comprehensis, necnon Ministro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Ministrisque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea professis Fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, & Capitulis generalibus, personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, cunctisque tam officiariis, quam domesticis, & eorum domibus inservientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac domorum, & regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum Regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus; necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium Infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somascha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum Piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis Sancti Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati JESU, ipsisque Cartusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum, Cisterciensium, Servitarum, Olivetanorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatis Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis nunc, & pro tempore existentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios: vel etiam tam apostolica prædicta, quam ordinaria, & regia, vel imperiali auctoritatibus respective, aut aliàs quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessioni, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratibus vicibus concessis hactenus, vel confirmatis, aut approbatis; & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamvis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt; non solum per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar; sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa primodictæ Congregationi, illiusque Capitulis Generalibus, Ministro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis præfatis specialiter, expresse, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac per modum de apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent: quatenus tamen sint in usu; & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant. Ita quod omnes, & singuli primodictæ Congregationis, & illius domorum, locorumque regularium Superiores, & Ministri quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis JESU, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum regularium, & Familiarum, Generales, Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti, habent, similiter, ut supra, habeant. Fratresque, & Personæ regulares primodictæ Congregationis, Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alii cujuscumque appellationis Præpositi, & Præfecti, in primodicta Congregatione expresse professi, & in ejus gremio,

mio, & observantia viventes Fratres, & personas regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam regularem, & canonicum institutum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis regere, & gubernare, & respective visitare valeant. Neque primodicta Congregatio super præfatis omnibus, & singulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in judicio, & extra impediri possint, apostolica auctoritate prædicta, earumdem tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas adjungit.

§.3. Decernentes, easdem præsentes semper, & perpetuo tamquam ad divini cultus, & bonorum operum augmentum, & religionis propagationem tendentes, validas, efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ob omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere: nec ab illis ullo unquam tempore, quovis prætextu, occasione, vel causa, recedi, aut resiliri; easdemque præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque præfatam sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis, minime comprehendi, vel confundi; sed semper, & perpetuo ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; primodictæque Generalis Ministri, & Fratrum Discalceatorum hujusmodi Congregationi suffragari.

Ita judicari ab omnibus mandat.

§.4. Sicque, & non alias per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Card. etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuntios, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodaliaus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliiis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus; necnon Regularium Domorum, Locorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis primodictæ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dati præcipit.

§.6. Volumus autem, quod ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarii publici manu obsignatis stetur, eademque prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemq; pœnalem superaddit.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. Aur. die 28. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1634. 5. Kalend. April. Pont. Nostri Anno 11.

CDLIII.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Constitutionum Congregationis Reformatæ Ordinis Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. in Capitulo Generali examinatarum, & approbatarum.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Sacri apostolatus ministerio meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes inter gravissimas pastoralis officii nostri curas, illam præsertim amplectimur, per quam felici Christifidelium quorumlibet sub suavi religionis jugo altissimo famulantium statui, & quieti opportune consulitur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Gregorius XV. Abbati hujus Congr. facultatem dedit proprias sibi condendi Constitutiones.

§.1. Aliàs siquidem a felicis recordationis Gregorio XV. Prædecessore nostro in erectione Congregationis Reformatæ Ordinis Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. Canonicorum Regularium dilecto filio moderno Abbati Generali dictæ Congregationis concessa, & postea a Nobis confirmata fuit facultas pro felici gubernio ejusdem Congregationis nonnullas Constitutiones, seu Statuta licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, necnon in Capitulo Genera-

nerali dictæ Congregationis examinanda, & a Sede Apostolica approbanda condendi.

§.2. Qui quidem Abbas vigore dictæ facultatis nonnullas Constitutiones condidit, conditasque in Capitulo Generali dictæ Congregationis examinari, & approbari, necnon ab omnibus Vocalibus in eodem Capitulo congregatis subscribi obtinuit, tenoris subsequentis videlicet.

Jesus, Maria pro Dei Gloria, & in honorem Beatissimi Patris Nostri Antonii.

INcipit Codex Constitutionum Congregationis Reformatæ Ordinis Sancti Antonii Viennensis jam tertio emendatarum potissimum per Capitulum Generale extraordinarie celebratum hoc anno millesimo sexcentesimo trigesimo, mensibus Octobris, & Novembris, in quo immutatæ, & auctæ fuerunt, & majori, quam hactenus luce donatæ, faciliorique, & commodiori ordine digesta in quatuor partes, in quarum prima agitur de Officio divino, & cœremoniis ecclesiasticis. In secunda: De moribus. In tertia: De electionibus, & electorum officiis, deque administratione temporalium. In quarta: De hospitalitate.

PARS PRIMA.

De Officio Divino.

SErventur in Officio Divino Rubricæ Missalis, Breviarii, & Cœremonialis Romani, tam in propriis, quam in aliis, quæ celebrantur, officiis.

In Diœcesum, & Parochiarum festis, quæ ponuntur a Populo, & quæ Episcopus servanda præceperit persolvatur Officium, & Breviario Romano non se propriis dictarum Diœcesum officiis restringendo juxta Decretum Concilii Trident sess.25. cap.12.

Singulis diebus hora quarta Matutina pulsetur a Deputato primum signum pro Matutinis, & hora quinta pulsato ultimo: Hebdomadarius inchoabit Officium, sicut & omnes Horas Canonicas nisi impeditus alteri idoneo vices suas commiserit. Matutinum vero, Laudes, & Prima subsequenter sine cantu recitabuntur.

In Choro nemini liceat cantare, quod non sit cantandum, aut privatim aliquid legere, aut aliud facere, dum dicuntur Horæ Canonicæ, vel Missæ majores decantantur. Sed Fratres simul cantent, quoties cantandum erit, & psallant Domino sapienter Laudibus divinis singulari attentione, devotione, & modestia intendentes.

Nullus omnino cujuscumque privilegii, aut superioritatis, etiam generalatus prætextu immunis a Choro censeatur, nisi tempore, quo quis in proprii officii munere fuerit occupatus.

Psalmodia non trahatur, sed rotunde proferatur cum pausis, itaut in medio, & in fine cujuslibet metri fiat pausa cum modico intervallo, nec nimis protrahendo vocem, nec nimis abbreviando, servata solemnitatum differentia.

In Choro stent omnes in Invitatorio, omnibus Hymnis ad *Benedictus*, *Magnificat*, *Nunc dimittis*, *Benedicite omnia opera*, & ad cantica laudum ferialium, & etiam ad Symbolum *Quicumque vult &c.*

Genuaflectant ad verba Invitatorii: *Venite adoremus*, *& procedamus &c. Te ergo quæsumus tuis famulis subveni*, *quos pretioso sanguine redemisti*, in Hymnis ad versus: *Veni Creator Spiritus &c. Tantum ergo Sacramentum &c. O vere digna hostia &c, O salutaris hostia &c. O Crux Ave spes unica &c.* Ad *Ave maris stella &c.* Ad Introitum Missæ: *Salve Sancta Parens &c.* Et ad Offertorium: *Ave Maria*. Item quotiescumque a dicente Invitatorium Officii Beatæ Mariæ, pronunciatur: *Ave Maria*, vel in Choro in Responsorio, & Antiphona, idque in Choro extra tempus Paschale, & dies Dominicos.

In fine Hymnorum ad *Gloria Patri &c. Benedicamus Patrem*, *& Filium &c. Sit nomen Domini benedictum*, surgant. Ad *Confiteor* similiter cum a Choro dicitur, & operto capite Chorus versus Chorum inclinetur mediocriter, ita sane, quod si extenderentur brachia extremitates digitorum possent attingere genua; hebdomadarius tamen recitabit *Confiteor* versus ad Altare.

Quotiescumque vero pronunciatur tremendum, ac venerabile Nomen Jesu, sistent fratres, facient semigenuflectionem, si sedeant, aut genibus sint provoluti, caput opertum inclinent. Ad nomen Beatæ Mariæ, necnon Beatorum Patrum nostrorum Antonii, & Augustini, ad nomen vero Sancti, cujus fit officium, prima vice, caput detectum inclinent, alias solum inclinent, quod Lector in Refectorio pariter servabit.

Hebdomadarius, & alii, ad quos pertinebit, postquam intonaverint, aut benedictionem, absolutionem, lectionem, versiculos, capitulum, vel orationem dixerint similiter caput parum inclinent.

Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum venerentur omnes uniformiter humili, & devota genuflexione usque ad terram cum modica capitis, & corporis inclinatione quotiescumque ante ipsum transire contigerit.

Sacris Altaribus, Crucibus, ac piis Sanctorum Imaginibus debitam exhibeant reverentiam, mediocri inclinatione quoties gradientibus se in via directe offerunt.

Fiat, & apponatur tabula in loco apto, in qua singulis diebus Sabbati de præscripto Superioris designentur Altaris, & Chori ministri, prout officii solemnitas requisierit, aut fratrum numerus permiserit.

Ad tertiam pulsetur hora nona. Matutina diebus, quibus non jejunatur, cum vero jejunatur hora sexquinona, & ubique servetur ordo Missalis Romani de Missis Conventualibus post Tertiam, Sextam, & Nonam celebrandis.

Ultimum Vesperarum signum pulsetur secundum consuetudinem locorum.

Priores Præceptoriarum, & Domorum moneant quam primum Superiorem Gene-

Generalem de obitu Fratrum, ut ipse alios moneat; quos defuncti Superior monere non potuit, ut animæ Missæ Sacrificiis, & precibus sine more juventur.

Quilibet Sacerdos Congregationis pro unoquoque Fratre defuncto quantocitius unum sacrum celebret: Clerici vero recitent Officium Defunctorum in tribus Nocturnis, & Laudis; Conversi, & Donati Rosarium, semelque communicent omnes pro defuncti anima. In loco autem, in quo Frater fuerit defunctus ultra præmissa celebretur Missa Defunctorum cum officio, & suffragiis secundum Rituale Romanum; sed pro Superioris Generalis anima duæ a quolibet Congregationis Sacerdote celebrentur, & duæ solemnes in capite Ordinis dumtaxat decantentur, una autem in membris. Cæterum cum habitu Religioso sepeliantur, corpora defunctorum Fratrum, & per novem dies eorum portio erogetur.

Fratres omnes non Sacerdotes in Majori Sacro communicent singulis diebus Dominicis, & Festis solemnibus primæ classis, & Beatæ Mariæ, quæ coluntur, nisi legitima causa a Superiore approbata retrahantur, in concurrentia tamen trium solemnium festorum consequentium, & immediate succedentium satis erit, si prima die communicent, & si quis frequentius ad illud Sacrum Convivium accedere velit de permissu Superioris liceat.

Fratres Clerici Sacerdotes quotidie Missæ Sacrificio intersint omnes immediate post Primam, ubi commode fieri poterit; Conversi vero, & Donati primum perpetuo audiant Sacrum.

Fratres Conversi Donati, & Infirmi Hospitalis pro qualibet Hora Canonica recitent quinquies Pater noster, & Ave, & semel Credo integraliter, idque in Ecclesia si commode fieri possit.

Omnes omnino Fratres semel in septimana ad sacram peccatorum suorum confessionem apud confessarios a Superiore approbatos cum intima etiam levissimarum culparum detestatione accedant.

In qualibet Præceptoria, seu Domo instituantur, examinentur, & approbentur a Superiore duo, vel tres Confessarii, pro numero Fratrum, qui sint doctrina, prudentia, & charitate præditi, quibus etiam reservatorum casuum a Generali Ordinis designatorum, non tamen Ordinariis locorum, vel Sedi Apostolicæ reservatorum, absolutio committatur, cum ipsi Confessarii id necessarium judicaverint, & ipsorum Confessariorum nomine in loco patenti appendantur.

Caveant diligenter tam Superiores, quam Confessarii, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerint, ad exteriorem gubernationem utantur.

Ad secularium confessiones exponat Superior Presbyteros ætate, & moribus maturos ab Examinatoribus juxta Constitutionem Clementis VIII. de Reform. Regul. in Capitulo Generali electis examinatos, & ab Episcopis approbatos, non aliter.

Quoniam secundum Sac. Conc. Trid. sess. 14. cap. 7., & Decretum felicis recordationis Clementis VIII. sibi possunt Superiores aliquos casus reservare, caveant ne hoc utantur privilegio in destructionem, sed in ædificationem; sequentes tamen casus Superioribus in perpetuum reservatos decernimus, videlicet apostasiam a religione, habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit apostasia, ut extra septa Monasterii facta fuerit egressio. Secundo occisionem, & vulnerationem, seu ob gravem percussionem cujuscumque personæ. Tertio, malitiosum impedimentum, retardationem, & retentionem Literarum Superioris Generalis ad inferiores, & inferiorum ad Generalem, vel ad Definitorium, alios sibi casus de consensu Capituli Generalis poterit reservare Superior, dummodo sint de contentis in dicto Decreto Clem. VIII.

Sacrista circa officium suum diligenter se præbeat, & studeat Deo placere, non hominibus; De Altarium munditie, & decentia solicitus sit, vasa sacra, & ornamenta omnia honeste, & decenter asservet, & custodiat sub inventario, & de illis rationem reddat Superiori suo quoties poposcerit.

In Altarium, & Ministrorum paramentis servetur Rubrica, quoad integritatem munditiem, colorem, & ornatum serico, uti permittitur, prætiosiora non quærantur, sed oblatis a benefactoribus uti liceat.

Non mittantur Fratres ad sacros ordines promovendi quin prius stricte, & sincere fuerint examinati a Superiore, vel ab eo deputatis de ætate, & doctrina, nec etiam mittantur, qui zelum religionis, morum integritatem, & religiosæ conversionis expectationem non præseferant, ne in meritis talis pateat ascensus.

SECUNDA PARS.

De moribus, & devotis.

AD morum reformationem aliud utilius injungere non intendimus, quam divinorum mandatorum, & Beati Patris nostri Augustini ad Canonicos Regulæ, solemniumque votorum exactissimam, & perfectissimam, in quantum Dominus dederit observantiam, cum præsentium constitutionum determinationibus. & quoniam ex præscripto ejusdem Regulæ jubemur habere cor unum, & animam unam, in Domino mandamus strictissime, teque præcipimus, ut qui sub una Regula, & sub unius professionis voto vivimus, uniformes in observantiis religionis inveniamur, quatenus unitas cordium, quæ interius tenenda est ab uniformitate exterius servata in moribus tueatur, & repræsentetur. Ea propter singulares consuetudines, & observantias extra Regulam Constitutiones, & communem vivendi modum in ordine receptum, & approbatum ab omnibus in publico, & coram aliis vitandas, & amputandas decernimus.

De Voto Paupertatis.

Cum paupertatem evangelicam ſcalæ perfectionis primum gradum eſſe Chriſtus Noſter doceat his verbis: *Si vis perfectus eſſe, vade, & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & ſequere me*, propterea a paupertate votorum tractatum incipientes, ſtatuimus, quatenus nemini liceat bona mobilia, vel immobilia cujuſcumque qualitatis fuerint, etiam quovis modo acquiſita tamquam propria, aut etiam nomine Communitatis poſſidere, vel tenere, ſed ſtatim Superiori tradantur, Conventuique, ut primum commode poterit incorporentur juxta Decretum Concilii Tridentini.

Nullus præterea quantumvis Superior, ſive alius Officialis poſſit, etiam de conſenſu, vel conſilio Capituli localis quocumque prætextu, vel cauſa bona immobilia vendere, alienare, permutare, in emphyteuſim perpetuam, vel ad tempus dare, locationes ultra triennium facere debeantur de Ordine Sanctiſſimi Noſtri, necnon exceptis locationibus illorum prædiorum, quæ ponuntur quolibet triennio, & in quibus unum triennium reputatur pro uno anno, impignorare, anticipare, pecunia locare; niſi de licentia, & expreſſa auctoritate Capituli Generalis: quod ſi quid ſecus factum fuerit in aliis præterquam in ſuprema expreſſis, & ſpecificatis, irritum, & inane, ex nunc, prout ex tunc declaramus. Si quis autem contraire præſumpſerit ab officio per Generalem, aut Viſitatorem deponatur, & ſubjaceat aliis pœnis de jure, & ex Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri: *De rebus Regular. non alien.*

Si quis ex Fratribus in tantum malum progreſſus fuerit, ut contra præceptum Domini, vel contra votum paupertatis pecunias, vel aliquid aliud fuerit furatus occulte receperit, retinuerit, vel impenderit per ſe, vel per alium, apud ſe, vel apud alium, præmiſſiſque legitimis informationibus convictus fuerit furti judicio condemnetur, ſi Superior ſit a Generali, ſi inferior a Superiori locali carceribus mancipetur, donec pecunias, aut alia occultata reſtituerit, quæ ſi reſtitui nequeant, peracta pœnitentia e carceribus liberari poterit, ſed voce activa, & paſſiva careat donec per Capitulum Generale rehabilitetur: Si autem Converſus, aut Donatus fuerit, conjectus in Carcerem jejunet bis in hebdomada in pane, & aqua, ibique detineatur pro rei gravitate ad arbitrium Superioris, qui propter pœnitentiam poterit cum eo mitius agere.

Superiores juxta Conſtitutionem Clementis Octavi de Reformatione Regul. abſtineant a munerum largitione, itaut non liceat eis quoquo modo pecunias, aut res alias communitatis erogare, aut donare ſub quovis prætextu, vel cauſa, proprio, Communitatis nomine, præterquam munera Religionis noſtræ benemeritis fieri ſolita decem ſcuta tamen pro quolibet non excedentia, aut quæ juſta de cauſa pro bono Religionis erunt facienda, ſervata tamen forma Conſtitutionis felicis recordationis Clementis Papæ VIII. deſuper edita.

In ſequentes Ordinationes Apoſtolicas ſtatuimus, ut Fratrum veſtitus, & ſuppellex cellarum ex communi pecunia comparentur, & omnino uniformis ſit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, etiam Generalis, ſtatuique paupertatis, quam ſunt profeſſi conveniat, itaut nihil ſuperflui admittatur, nihil etiam quod ſit neceſſarium juxta Regulam noſtram alicui denegetur.

Superior, & quis Officialis unica cella nudis omnino parietibus, lecto, & menſa humilibus, uniformique ſuppellectili, ſit conſenſus. Superior tamen Generalis, aut Viſitator poſſit alicui ex Superioribus, ſi eorum muneris, & officii neceſſitatem id exigere cognoverit, alteram cellam concedere.

Cum Regula noſtra præcipiat ne habitus noſter ſit notabilis, quod debeamus moribus placere, non veſtibus, ideo ſtatuimus, ut Fratrum Clericorum veſtes fiant de panno nigri coloris humili ſcilicet de cadiſio in locis, quibus commode haberi poterit, alioquin huic ſimillimo. Toga vero, ſive veſtis, qua ſolent ſuperindui Fratres hyeme ſit de panno fortiori non pretioſo, cujus collare ſit rectum, & tunicæ collari cohæreat, ejuſque manicæ ſint longitudinis, & latitudinis ſufficientis ad manus tegendas.

Forma veſtium ſit uniformis, & ſimplex, ſervata decentia, ne cujuſquam offendantur aſpectus.

Tunica, ſive ſottana ſit conſuta, & clauſa ex anteriori parte cujus pars ſuperior a collo veſtas Zonam, ejuſque Manicæ a parte pugni uncinolis reſtringantur.

Cappa, ſive Pallium, quo utimur in Eccleſia ſit de largea, quam vulgo da *Scot.* nuncupamus ſine artificioſa complicatura; In locis autem, in quibus non invenitur talis largia, alia per ſimilis accipiatur.

Pallium, quo utimur extra Conventum cum pedites incedimus ſit de prædicto Cadiſio, aut alio panno ſimili non pulchriore longitudinis decentis, cujus collata ſit latitudinis, ſeu digitorum, & erectum non deferatur.

Pallia fratrum æquitantium ſint de bono, & forti panno ad ſuram defluentia, quæ temporum injuriis valeant reſiſtere, & numquam nodis ſericis reſtringantur, Ocreis etiam nigris Chyroteciſque ſimplicibus uti permittitur.

Fratrum Converſorum ſottana, & pallium (quod fibula connectent) breviora ſint, quam Clericorum, & quatuor digitis ſuper pedis claviculam deſinant, ſintque de rudiori panno, ſicut, & Donatorum, que paulo breviora eſſe debent, utrorumque tamen pallia quatuor digitis breviora ſint, quam ſottana, beticique coloris ſint omnes eorum veſtes.

Sacrum Religionis noſtræ ſignum, quod Zau, ſive Potentia appellatur pro Clericis ſit de Cameloto cærulei coloris cum cordula, pro Converſis, & Donatis de panno laneo rudi ejuſdem Coloris ſine cordula,

dula, assuaturque omnibus exterioribus vestibus. Novitii illud multo brevius portent.

Nulli fratrum liceat umquam prædictum signum dimittere, aut occulte ferre; si quis autem temere dimiserit per contemptum, excommunicatus existat ipso facto.

Bireta Fratrum Clericorum sint simplicia absque flocco, & sargia honesta, quam de limestre vocant, vel huic simili non prætiosiora.

Zonæ omnium sint de lana inser tenta latitudinis quatuor digitorum.

Subindusia sint de tela communi, quorum Collare replicetur super Collare tunicæ, sive sottana ad latitudinem policis circiter.

Galleri sint de lana, ejusdem in superiori, ac inferiori parte latitudinis, quorum alæ ad mensuram palmi circiter sint protensæ, ac vittæ, ac foderaturæ non sint de serico.

Calcei sint plani, ex corio Bonis usui pauperum convenientes, corrigiis ex eodem stringantur, nec a lateribus sint aperti.

Fratrum Breviaria, & Diurnalia sint simplicia nigra pelle cooperta sine deaaratura; Cæteri quoque libri quantum fieri poterit non sint de aurati, & de illis in unaquaque domo fiat Cathalogus.

Nullos in suis cellulis libros fratres habeant sine licentia Superioris, nec extrahant eos ex Bibliotheca, vel ex Refectorii suggesta.

Cellarum lectuli sint cum simplicibus columnis sine ornatu, & circumdentur propter pudorem viliori cadisio, aut simili panno coloris violacei, & eorum tecta ex asseribus, vel trelixio conficiantur, in illisque cubent fratres singuli in singulis cum camisiis, & caligis super mappas laneas cum linteaminibus de tela communi.

Fratribus ex obedientia Superiorum itinerantibus provideatur de mandato Superioris Domus, a qua proficiscuntur per Procuratorem de sufficienti Viatico, & vestitu honesto, aliisque necessariis, habita ratione temporis, & itineris; sed meminerint ipsi fratres in victu, & expensis paupertatem, nec in alios usus concessas pecunias expendere, nec sine licentia a recta via deflectere.

Non liceat itinerantibus fratribus per loca, in quibus sunt domus, & fratres nostri ordinis alio quem ad ipsas divertere, in quibus Superiores, vel præceptores sub inobedientia pœna benigne recipi, ac honeste, charitativeque per triduum si voluerint tractari, nec se ab illo hospitalitatis officio eximere ulla ratione valeant, dummodo ipsi itinerantes legitimis a suis Superioribus moniti sint testimonialibus literis, sin minus non recipiantur, nec recipi debeant.

Sint conformes Fratres in tonsura barbæ, & cappellorum, itaut de quindena in quindenam fiat corona, nisi propter solemne festum aliquod præveniatur, vel retardetur per aliquod dies; Capilli non nutriantur, sed alternis mensibus tondeantur, barba vero singulis mensibus forbice super pecti nem fiat.

De Mensa.

Quandoquidem ex regula teneamur carnem nostram domare de jejuniis, & abstinentia escæ, & potus, quantum valetudo permittit, statuimus, ut ultra jejunia a S.Matre Ecclesia iniuncta jejunent fratres toto tempore Adventus Dominicis diebus exceptis, incipientes a feria secunda hebdomadæ primæ, uti tamen poterunt lacticiniis, & ovis. Item vigiliis Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, & Beatorum Patrum nostrorum Antonii, & Augustini, universisque feriis sextis totius anni, nisi eo die contingat festum primæ classis, aut alias injunctum habeat jejunium ejus vigilia.

Abstineant a carnibus universis feriis quartis totius anni, nisi eo die contingat festum Dominicæ Nativitatis, vel major solemnitas S. Patris nostri Antonii 17. Januarii: abstineant etiam a carnibus feria secunda, & tertia ante feriam quartam Cinerum, dispensamus tamen tam a Jejuniis Adventus, feriæ sextæ, & harum quatuor vigiliarum, quam ab abstinentia feriæ quartæ, & feriarum secundæ, & tertiæ, ante Cineres ultra dietam itinerantes ex obedientia.

In mensa communi, & incinctis frugalitas servetur, ita ut secundum Regulam malint fratres minus agere, quam plus habere, injungentes tamen iis, qui præsumunt, ut fratrum necessitati charitativè provideant.

Omnes fratres etiam Superior generalis eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive pietancia in communi mensa ad primam, vel secundam, nisi fuerint infirmi vescantur, nec singulare aliquid, quo privatim quis utatur ullo modo afferri possit, & si quis in ea re peccaverit, sequenti prandio, vel cœna nihil alimenti accipiat præter panem, & aquam.

Nullus vero extra horam prandii, & cœnę aliquid alimentorum sumat, nisi dum ægrotat, licebit tamen matutinis horis extra tempus jejunii facto, vel audito sacro modicum panis, & vini in Refectorio sumere per modum medicinæ.

Lectis ad mensam Capitulo, è Sacra scriptura; mane Evangelio sero de qualibet alia parte tam Lector, quam Minister caput tegant, illud nudaturi ordine, quo ad Chorum ut supra articulo decimo primæ partis. Conversi, & Donati in separata mensa sedeant, nec unquam Clericis commisceantur in Refectorio, nec in recreationibus.

De Voto Castitatis.

Per castitatem, quæ est pulchritudo animæ, coæquari potest homo Angelis Sanctis: Quare hortamur fratres nostros, ut hujus angelicæ virtutis candorem purum, & in-

& incontaminatum omni studio servent, atque uti ab omni specie turpitudinis longissime remoti sint, Regulæ nostræ bene memores, conversationes malas, sed maxime fœminarum sedulo devitent, sobrietatem vexant castitatis præservatricem colant, nihil omnino in ore, minus in corde ab ea versetur alienum.

Quo securius flos ille pudicitiæ fragrantissimus intemeratus servetur, numquam fratres foras aliter quam bini procedant simulque stent, & ubi necessitas alloquendi mulieres occurrerit, id fiat socio vidente, licet non audiente, & paucis absolvatur, sed caveant maxime ne literas, vel munuscula furtim, vel crebro accipiant, quia crebra munuscula, & sudariola, & dulces literas sanctus amor non habet. Urgente tamen aliqua necessitate, poterit super dispensare, ut soli possint mitti.

Castitatem suam etiam invicem tanta sollicitudine custodiant, adeoque in loquutione sint circumspecti, & in artibus compositi, ut pudicitiæ amatores sinceri omnibus appareant, nec eis liceat partem quamvis corporis alterius fratris nudam tangere, nisi ejus infirmitas id postulet, ne quidem alter alterum joco perfricari, verumtamen cum aliquis fratrum peregre recedet, aut revertetur illum salutare licebit, per mutuam super colla inclinationem.

De Voto Obedientiæ.

Præcepta B. Patris nostri Augustini audiamus, & eo doctore Montem obedientio concedamus, & quod deo promisimus attendamus; cum enim Nos doceat, nihil melius esse obedientia, nihil pejus inobedientia, & experientia compertum sit, obedientiam totius Monasticæ Religionis basim esse, ejus vero eversionem inobedientiam. Idcirco mandamus, ut fratres nostri, qui propriè voluntati renunciasse non ignorant suis Superioribus tamquam Christo obediant, illos etiam humili affatu, & reverentiali gestu venerentur, atque apud semetipsos statuant, ut quod Superior præcipit ipsius Dei præceptum, & voluntatem esse juxta illud Luc. X. *Qui Vos audit me audit*; Superioris igitur præcepta tanta celebritate, & alacritate confestim prosequantur, ut omnibus relictis, ne literarum quidem inchoatam absolvere sibi fas esse ducant.

Hortamur præterea, ut liberam adeo sui ipsorum, suarumque actionum dispositionem cum vera obedientia, & simplicitate Superioribus relinquant, ut intimos quosque motus, propensiones naturales, impulsisque singulares nullo modo ignorent, eisque quid quid de novo ægrediatur communicent, & aperiant sine aversione, aut contradictione, ne proprium judicium eorum judicio contrarium demonstrent.

Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem inobediens suo Superiori extiterit, vel cum eo intus, vel foris proterve contendere ausus fuerit legitime convictus, carceribus mancipetur.

In præsidium Congregationis, & disciplinæ Regularis fulcimentum sancimus, & statuimus, ut quicumque fratrum nostrorum ad curias seculares pro debita correctione, & punitione vitanda recurrerit ipso facto excommunicatus sit, & existat, quoadusque Judicio Capituli Generalis beneficium absolutionis a Superiore generali pro meritus fuerit accipere.

Non solum curæ sit fratribus Superiorum jussis quam perfectissime obedire, sed eorum etiam Constitutionibus, Ordinationibus, Literis, Nunciis, Nutibus, ac subordinatis Officialibus. Ad communes pariter exercitationes, aut erectiones signo campanæ audito sine mora confluant, & quæcumque Officia per communem tabellam ipsi injuncta diligenter peragant.

Præcipimus præterea ea vi Regulæ nequis literas ad aliquem mittat, nec acceptas legat, nisi prius Superior legendas obtulerit, nisi cum aliqua ratione sui officii Superior dispensandum judicaverit. Si quis autem secus fecisse convictus fuerit secundum dictam Regulam ad arbitrium Præpositi gravius emendetur.

Caveant etiam omnes ne sine licentia Superioris negotium aliquod quantumvis pium suscipiant, aut aliquid ab aliquo alteri restituendum accipiant, vel inpios usus conferendum, nec pariter pietatis, vel aliquo prætextu aliquos libellos, vel tractatus etiam rerum spiritualium, nec quidem simplices collectiones componant, aut describant, multo minus aliis communicare præsumant, nisi ipse Superior ea subscripserit, quod si quid hujusmodi in lucem edere prætenderent, si ad mores pertineret a Superioribus approbationem, & a Generali licentiam obtineant.

A communibus exercitiis nemo sine licentia absit, nisi forte aliquis actu proprio officio detineretur, & differri commode non posset, quod agit. Nemo sine Superioris licentia alterius cellam, & officinas ingrediantur, rei cujuspiam usum habeat, vel jam alteri præbeat, alterius officio se ingerat, mortificationem publicam neque austeritatem eo in consulto faciat.

De recipiendis in Ordine.

Cum ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum ordinibus propagandam, aut destruendam nihil æque conferre compertum sit, quam diligentem, aut negligentem Novitiorum Institutionem; id circo statuimus, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum educatione, necnon in eorum Magistri electione decreta Concilii Tridentini, ac fel. rec. Pii V., Sixti V., Clementis VIII., & Domini Nostri Urbani etiam VIII. Summorum Pontificum, considerata locorum, & reddit
uum commoditate, in quantum possibile erit observentur.

Quicumque voluerit Ordinem nostrum ingredi, & profiteri sit de honesta familia, & legitimo Matrimonio natus sa-

no

no judicio, donatus, linguæ latinæ peritus, pro Clerico, firma valetudine præditus, annum suæ tatis 25. excedens, & quadragesimum non excedens, non fuerit hæreticus, vel de hæresi suspectus, non sit oboratus, nec reddendæ rationi obnoxius, strictioris Religionis voto solemni non adstrictus, alterius Religionis habitum non portaverit. Parentes ipsius ope graviter indigentes non deserat, sed nec illæ, nec ipsi famam bonam perdiderint, occultam infirmitatem non patiatur.

Ne Parentum importunitas subripiat, quod Religionis integritas non concedit. Superior ipse generalis etiam, cum Deffinitoribus dispensare non possit cum illis, qui suæ ætatis annum 15. non excesserint, neque cum illis, qui infirmitatem incurabilem, vel difficilis curationis patiuntur, vel hæretici fuerint, sed ad capitulum generale reservetur. Cum illis autem, qui quadragesimum suæ ætatis annum excesserint, vel qui alterius Ordinis habitum portaverint, si eximiæ pietatis, Doctrinæ, & expectationis, prævia sollicita, strictissimaque perquisitione de cæteris requisitis multum utiles Congregationi nostræ videantur fore, Superior generalis cum Deffinitoribus dispensare possit, difficile tamen cum illis, qui professionem emiserint.

Serio moneantur, tam qui in Clericos, quam qui in Conversos voluerint recipi illos ab ordine rejiciendos esse etiam emissa professione, quam propterea nullam esse ex nunc declaramus, si illegitimationem, occultam infirmitatem, æs alienum, seu debitum, rationis reddendæ obligationem se fuisse hæreticum, alterius ordinis habitum tulisse, & se, vel parentes infamatos esse celaverint, & tales defectus non fuerint confessi. Et Conversos, quotiescumque Ordines aliquos, etiam Clericalem tonsuram quocumque modo, vel prætextu receperint, pari modo expellendos fore, quicumque Superiores, & Novitiorum Magistri, ad quos accesserint, fincere, & exacte commoneant.

Si quis Novitiorum se ipso voluerit abire, & ordinem relinquere, Superiores, vel Magistri Novitiorum causas blande sciscitabuntur, & si propter solam tentationem, vel aliquam humanam appræhensionem adverterint, illa repellere charitative conabuntur, sed si persistat non se molestos exhibeant illum retinendo, sed illi restituant, quæ attulerit, nisi usu consumpta sint, vel in ejus victum, & vestitum expensa, vel ab eo libere relinquantur.

Demum postulantes prænotatis qualitatibus præditi, & Religionis capaces recogniti, habitu poterunt indui, & post annum, & diem probationis ad professionem admitti per ipsum Abbatem Generalem, per Visitatorem tempore suæ visitationis, per Superiorem Localem, vel Magistrum Novitiorum, & actus receptionis, & professionis in libro scribentur, quos subscribet ipse recipiens, receptus, & duo testes Conversi ignari scribere signum Crucis, vel si quod habent privatum depingent.

Antequam aliquis in numerum Conversorum recipiatur per decem annos in statu Donatorum Congregationi fideliter deserviat, aliquam utilem artem calleat, elapso autem decennio in eodem habitu Novitiorum ingredi poterit, & per alium annum probatus, si idoneus fuerit judicatus ad professionem admitti valeat.

Fratres Conversi, & Donati nullos umquam libros latinos legant, sed pios, vulgaris Idiomatis recipiant a Superiore, qui illis officium Beatæ Mariæ poterint concedere, sed Diurnale, vel Breviarium illis non concedatur; Ad Clericorum statum transire numquam possint, quod si attentare præsumpserint severissime puniantur, & vilissimis quibusque officiis semper mancipentur.

Si forte aliquis ex Religiosis ordinem nostrum ante Decretum Reformationis nostræ professis zelo perfectionis majoris velit se Institutis nostris submittere per annum integrum in Novitiatu exerceatur, quo peracto, si idoneus reperiatur professionem secundum formam his Constitutionibus præscriptam emittat.

Meminerint Novitiorum Magistri hoc præcipuè post Dei timorem, & perfectionis religiosæ amorem fratribus in Conversos recipiendis inculcare, illos ad opera manualia esse destinatos, a quibus numquam quocumque prætextu se excusare valeant.

Donati solerter examinentur de fama, moribus, & aliis, debent esse robusti, firmæ valetudinis ætate ad vigesimum secundum saltem annum provecti, aliquam artem calleant, qua Ordini utilius deserviant, poterunt in quacumque Domo recipi, sed diligentet de rudimentis fidei, & disciplinæ religiosæ doceantur primi, quo admissi fuerint anno, ita ut pii, simplices, modesti, fideles, & laboris, ad quem vocantur patientes sint, eoque expleto, si capaces judicentur cum illis civilis contractus fiat, per quem promittant paupertatem, castitatem, obedientiam, & fidelitatem, & jurent super Sacra Dei Evangelia eorum omnium observantiam, quodque aliquid ab Ordine non petent pro servitiis exhibitis, si quando propter incorrigibilitatem, vel peccatum scandalosum, & notorium expellerentur, in quo casu a prædictis sint absoluti, sed quamdiu in Congregatione perseverabunt, illis de necessariis provideatur. Sciant omnes nostræ Congregationis fratres tam Clerici, quam alii se esse pauperum igne Sacro Infirmorum Curatores, & Procuratores, & idcirco obligatos ad eleemosynas pro eis etiam ostiatim, si opus fuerit quærendas.

Tempore probationis elapso, qui per examen sedulum, ut præfertur, capaces perfectionis religiosæ, & utiles Congregationi censebuntur, professionem emittant in hæc verba: Ego Frater N. facio professionem, & voveo Deo, Beatæ Mariæ Virgini, Beato Antonio, & tibi, Reverende Pater

ter, Superiori meo Vicereverendissimi Abbatis Superioris nostri Generalis, & Successorum ejus perpetuam paupertatem, castitatem, & obedientiam, morumque meorum emendationem secundum Regulam Beati Augustini, & Statuta Congregationis reformatæ S. Antonii Viennensis; Conversi vero sic dicent: Ego Frater N. Conversus voveo Deo, Beatæ Mariæ &c. paupertatem, castitatem, & obedientiam, morumque meorum emendationem in statu Conversorum juxta Regulam.

De noviter Professis.

Ut qui in numerum professorum recepti fuerint melius in bono incepto, regularisque disciplinæ observantia confirmentur, & stabiliantur infra triennium a professione aliquod officium exterioris obedientię, Clerici non obeant, nec communibus tractatibus intersint, neque Ordinis negotiis misceantur, etiam si Sacerdotes, sed eo durante literarum studiis, & cæremoniis ecclesiasticis vacent.

Quia præter curam corporalem, & spiritualem pauperum igne sacro infirmorum, aliarum etiam multis in locis animarum curam Nobis incumbit, ut huic muneri ad majorem Dei gloriam, & ipsarum animarum salutem, & progressum satisfacere valeamus, erigantur Seminaria litterarum, in quibus professi studiis vacare teneantur. Horum autem Seminariorum destinatio, erectio, directio, gubernatio, dispensationi Superioris Generalis relinquitur.

Quandoquidem non raro contigerit suggestione demonis fallacis Alumnos religiosæ perfectionis decipi, etiam sub prætextu perfectionis vitæ; propterea nemo Fratrum audeat ad strictiorem, seu arctiorem Religionem transire sine Definitorii licentia, quam etiam non concedat, si ex levitate, temeritate, odio, contemptu, aut alia animi perturbatione moneatur. Cum ordinarii Superioris judicio stare noluerit, ad Generalem, & Definitores res deferatur, quorum responsum expectare si proterve recuset, carcerali custodia mancipetur, si aufugerit, excommunicatus publicetur, & si pœnitens reversus fuerit, petita venia, disciplina plectatur ab excommunicatione absolvatur, & iterum incarceretur, donec per Superiorem Generalem fuerit dispensatus.

De quotidianis Exercitiis.

Mane surgant Fratres diligenter hora quarta matutina, & dum se modestè induunt aliquid devotè in Domino meditentur, ac decenter vestibus operti, humiliter genua flectant, ac demum adorent, deinde lectum componant, tum aliis necessariis expletis pulsato horæ sesqui quartæ signo, convenient omnes ad Oratorium consuetam Orationem vocalem simul facturi, qua expleta orationi mentali vacent per dimidiam horam super materia, quam unusquisque sibi serotino tempore utiliorem præparaverit, hora vero quinta pulsante ultimo matutinarum signo, omnes simul ad Chorum propere, modeste, silenterque procedant, ab eoque regrediantur similiter, idque servetur quotiescumque itur ad chorum, vel ab eo reditur.

Hora sesquidecima matutina diebus non jejunatur, hora vero sesquiundecima cum jejunatur, pulsetur ad refectionem corporalem, & statim convenient Fratres modeste, silenterque ad Refectorium, factaque de more ab hebdomadario benedictone, sedeant primo Superiores Ordine in electionibus infra præscripto, deinde Sacerdotes alii, subinde Diaconi, similiter Subdiaconi, postea alii Clerici, postremo in mensa separata Conversi, & Donati ordine professionis suæ.

Nemo superveniat post sessionem ad primam mensam pransurus, vel cœnaturus absque expressa Superioris licentia, ne turbetur Communitas primæ mensæ, omnes intersint, cessante legitimo impedimento a Superiore probato, ibique devote sine strepitu juxta præscriptum Regulæ sacram lectionem audiant.

Post prandium gratiis devote peractis fieri poterit recreatio, per oram in loco deputato, tam ab illis, qui in secunda mensa, quam qui in prima pransi fuerunt, vel cœnaverint, ibique loquantur de rebus in Domino utilibus: expleta recreatione ad sonum campanulæ in Cellas se recipiant fratres, nisi proprio occupentur officio, ibique post breve examen conscientiæ, & invocato devote Divino Auxilio aliquid legant, scribant, aut studeant, sive aliud ex præscripto Superioris peragant usque ad vesperas, quibus cum complectorio peractis pari ratione se habeant.

Pulsetur hora quinta serotina ad orationem mentalem, per dimidiam horæ, in Oratorio communi faciendam, a qua recedentes in Refectorium, se conferant pro refectione, qua finita, & recreationis tempore expleto, recipiant se in Cellas lectioni spirituali vacaturi, & hora octava serotina diebus designatis pulsabitur pro Capitulo culparum, sesqui octava vero singulis diebus pulsetur ad orationem vocalem, post breve examen, faciendam, qua expleta, & benedictione simul a Superiore accepta ad lectum eant; Extra quem nemo reperiatur post horam nonam sine licentia. Diebus, quibus jejunatur, meditatio serotina fiat ab hora sesqui quinta ad sextam, & post modicam refocillationem, recreatio per dimidiam horæ tantum.

Singulis hebdomadibus feria sexta habeatur sermo de Religiosa disciplina, & regulari observantia, vel mutua rerum Spiritualium collatio: bis etiam in septimana fiat lectio sacræ scripturæ, vel casuum conscientiæ diebus præscriptis, qua absoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam, se se fratres utiliter exerceant, qui etiam poterunt semel in hebdomada die, quæ convenienda videbitur recreari, secun-

secundum tamen loci, & personarum necessitatem Superior dispensare poterit, etiam cum univesa Communitate, ut crebrior fiat recreatio.

Fratres egredi a Conventu non audeant, absque licentia singulis vicibus impetrata, & benedictione a Superiore accepta, qui juxta regulam exituro socium adiungat, non egredientis rogatu, sed arbitrio suo, poterit tamen dispensare cum Procuratoribus, & Curatis, eorumve sociis, ut accepta mane, & sero speciali benedictione sæpius in die negotiis requirentibus egrediantur. Cum autem cæteri omnes ad Domum revertentur, Superiorem iterum adeant benedictionem accepturi, qui a socio itineris rationem, & quid rei actum diligenter perquirat; Socius autem necessitate exigente juxta Regulam, ad monitionem fraternam charitative præmittat, antequam moneat Superiorem. De cætero nullæ generales licentiæ dentur.

Sit in unaquaque Domo Frater, qui alios excitet hora constituta, ideoque cubitum eat media saltem hora ante cæteros, eosdemque temporis spatio ante eos surgat, lumenque cum opus fuerit in singulorum cellas deferat, sitque in Dormitorio per totam noctem ardens.

De Capitulo Culparum.

Quamvis extra Capitulum omnes possint post commissum delictum statim veniam postulare, si aliquem læserint, sicut Regula Nos docet, fiat tamen bis in hebdomada feriis scilicet secunda, & sexta hora octava serotina Capitulum Culparum, in quo FratresOrdine suo genibus flexis coram Superiore, se de peccatis externis, quæ contra Regulam, constitutiones, & præcepta Superioris admiserint breviter, & aperte palam se accusent, pœnitentiamque postulent, & indictam a Superiore æquo animo subeant, humiliterque expleant.

Licebit etiam Fratribus ad Majorem Dei Gloriam, & sui humiliationem repugnantias palam referre de licentia Superioris, cui prius privatim ipsas repugnantias declaret, & ipse Superior, ac de illius licentia, cæteri Fratres poterunt alios proclamare de manifestis, & levibus culpis, & qui proclamatus fuerit, aut se ipsum accusaverit genibus flexis humiliter pœnitentiam expectet.

In aliis culpis observentur ea, quæ in Regula nostra præcipiuntur de correctione fraterna, itaut, qui peccare Fratrem animadverterit, opportunum tempus, & locum nactus, primo semotis arbitris, secreto moneat, & si in peccato persistat Superiori, tamquam Patri referat, si admonitus secreto a Superiore negligat se emendare duobus, vel tribus testibus ostendatur, a quibus convictus secundum arbitrium Superioris emendatoriam teneatur subire vindictam.

Si quis (quod Deus avertat) adeo pertinaci, & indurato animo fuerit, ut nullius remedii lenitate, vel acerbitate sanari possit a peccato, & necessitas membri insanabilis amputandi imposita videatur, ejus rei deffinitio ad Superiorem Generalem, & Definitores remittatur, & ab illis incorrigibilis sublato Religionis nostræ signo, in sæculi corructionem reiiciatur, servata juris forma.

Hortamur præterea Fratres, ut laudabilem morem ad omnia vitiorum germina radicitus evellenda efficacissimum semper observent, nempe, si quis rogaverit humiliter in Capitulo, ut coram Superiore, cæteri Fratres ejus vitia, & defectus singullatim pandant, & manifestent, ei concedatur roganti, si, & quando Superiori expedire videbitur, idque ea moderatione, & candore animi fiat, ut ex vera charitate proficisci manifestum sit, & ea solum vitia dicantur, quæ externa specie cognoscuntur non autem occulta, præsertim graviora.

De Silentio.

Cum, ut ait Isaias Propheta cultus Justitiæ sit silentium, & secundum Beatum Jacobum hujus, qui non refrenat linguam suam, vana est religio, ordinamus, ut Silentium in tota Domo serveretur extra tempus recreationum, sed maxime in Ecclesia, Sacristia, O atorio, Dormitorio, & Refectorio, ubi cum de rebus necessariis loqui necesse erit, id obiter, & submissa voce fiat, & in illis locis fragor, aut strepitus non excitetur, tempore, quo fiunt exercitia communia.

De Infirmis, & Infirmaria.

Ad opera charitatis, maxime erga Infirmos exercenda, cum simus principaliter vocati, & hæc ordinata esse debeat, dignum est, ut de cura Fratrum nostrorum Infirmorum potior ratio habeatur. Quapropter statuimus, ut in unaquaque Domo Infirmaria certa, & salubri loco instituatur, in qua Fratres omnes, cum ægrotant curentur.

Ægrotantium cura juxta præscriptum Regulæ uni Fratrum demandetur, qui omni sedulitate, & charitate eis ministret, eosque soletur, & de Cellario petat, quod cuique opus esse perspexerit, & tam ipse Superior, quam Dispensator a Medicis præscripta diligenter provideantur, quod si quis ægrotus eorum incuria periclitetur, severe pro culpæ modo puniatur.

Qui præter solitum male se habuerit, id Superiori indicet, credaturque Servo Dei juxta regulam nostram, sed utrum sanando illi dolori, quod delectat, expediat si non sit certum Medicus consulatur, quem nullus vocet, nec consulat, nec medicinam accipiat absque expressa Superioris licentia.

Qui Infirmorum curam habet, quærat a Superiore quos Fratres ad ægros invisendos, & recreandos accersere debeat, præter

ter quos nullus Infirmariam ingrediatur, nisi cum licentia; caveant tamen omnes, ne, dum infirmis placere, & indulgere student, aliquid faciant, quod eis nocere in corpore, vel anima possit, vel aliis scandalo esse: Quod si talis infirmitas fuerit, quæ nec multum debilitet, nec turbet appetitum cibos Refectorii non mutent tales Infirmi.

TERTIA PARS.

De Electionibus, & de Capitulo Generali.

Capitulum Generale esse dicimus, & declaramus cœtum, & Conventum Reverendissimi Abbatis Superioris Generalis, aut ejus Vicarii (qui alius non sit, nisi Religiosus Presbyter nostræ Congregationis, ætate maturus, doctrina, experientia, & moribus commendabilis) Prioris Claustralis Monasterii, quod est Ordinis caput, quatuor Definitorum, Visitatorum, Procuratoris Generalis, Superiorum Præceptoriarum, & Domorum, Magistrorum Novitiorum, in quibus non erit Congregatio professorum, sive alius Superior ab illo, Discretorum ipsarum Domorum legitime in Spiritu Sancto congregatorum, quod singulis trienniis juxta Bullam Reformationis nostræ in dicto Sancti Antonii Viennensis Monasterio celebrandum decernimus, idque postridie Ascensionis Dominicæ sine alia interpellatione, siquidem dies interpellat: inhibentes alibi, aut alio tempore celebrari, nisi per ipsummet Capitulum, aut per Generalem cum quatuor Diffinitoribus ex causa urgentissima aliter fuerit decretum. Nemini autem prænominatorum sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda a præfato Capitulo sine legitima causa ipsius Capituli judicio approbanda abesse liceat.

Penes ipsum Capitulum totius Congregationis summam potestatem, & omnimodam dispositionem, & jurisdictionem esse volumus, & ordinamus, ita ut ad illud pertineat Superiores eligere, & instituere, & eos elapso triennio, vel non elapso deponere, sicut & alios quoscumque dignitatem, vel officia in Ordine obtinentes. Item omnia, & singula ad Congregationem spectantia statuere, ordinare, instituere, unire, separare, delinquentes punire, & circa hæc omnia peragere, prout Spiritus Sanctus, jus, & ratio suadebunt. Nihil tamen ab eo decretum vim Constitutionis habebit, quod prius non fuerit a tribus Capitulis continuis confirmatum, præsentibus exceptis. Non protrahatur Capitulum Generale, nisi a feria sexta infra octavam Ascensionis Dominicæ inclusive ad feriam sextam ante vigiliam Pentecostes inclusive, nisi ex urgenti necessitate per alios duos dies protrahi debeat, & non ultra, & in eo assignentur mansiones unicuique Fratrum, a quibus non recedent usque ad sequens Capitulum, nisi pro justa causa cum aliquo aliter faciendũ Superior Generalis judicaverit.

Cæremoniæ Capituli Generalis.

Die, qua procedendum erit ad primi Capituli sessionem omnes vocales Missas de Spiritu Sancto celebrent privatim, de eodemque una solemnis cantetur ab Abbate, vel Priore Claustrali, qua finita nolis sonantibus inchoetur a Cantoribus Hymnus: *Veni Creator Spiritus*, & processionaliter omnes ad locum Capituli procedant: ad quem cum perventum fuerit, Præses Capituli, finito Hymno, decantatis Evangelio, & Collectis, dicat Orationes consuetas; deinde sedeant omnes ordine suo, scilicet Abbas Generalis Superior, vel ejus Vicarius, Prior Claustralis, quatuor Definitores, ordine suæ electionis, Visitatores eodem ordine, Procurator Generalis, Superiores Præceptoriarum secundum antiquitatem earum, Vicariique Domorum Capiti Ordinis connexarum, in quibus erit Congregatio Fratrum, Magistri Novitiorum, Discreti vero ordine professionis, & habeatur sermo, vel brevis oratio de regulari disciplina ab eo, qui per Generalem Superiorem fuerit deputatus. Finita oratione recedant, qui Capitulo interesse non debent; vocentur, qui adesse debent; absentium excusationes examinentur, quæ si non fuerint legitimæ, pœnas excommunicationis incurrisse proclamentur: tunc Discreti Literas Domorum, a quibus sunt delegati, proferant Capitulo, seu Præsidi, & Definitoribus, qui eas examinent, & si quid notabile occurrat, ad Capitulum deferent; Superiores exhibeant libros rationum receptorum, & impensorum suæ administrationis a se, & Domorum senioribus subscriptos: curabunt etiam transcribi in forma juridica titulos possessionum, & redditũum Domorum, ut in Archiviis in loco tutiori conficiendis reserventur.

His ita peractis, Præses Capituli Patres Capitulares ad cautelam absolvat in hæc verba: Auctoritate, qua fungor ad hunc effectum, ut omnia quæ in Capitulo Generali a vobis fient, rata, & firma sint, absolvo vos ab omni censura, & vobiscum in irregularitate, & impedimento dispenso in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

Religiosa disciplina suas dicendo opiniones, & modestia ab omnibus servetur, ita ut quisque suo loco, & ordine sententiam ferat placide, & quiete, clare, breviter, & sine repetitione, nemo adversetur, sed in quod plures consenserit, ratum esse sibi quisque persuadeat, nec dicat sibi non probari, quod a majori parte decretum fuerit, nisi jus, & ratio aliud omnino suaderet.

De Eligendi Forma.

Primo nominetur a Superiore Generali, & a Capitulo approbetur unus Capitularium Secretarius idoneus, qui decreta Capituli distincte, & ordine describat, nominentur etiam eodem modo duo Scrutatores ex corpore dicti Capituli, qui simul cum

cum dicto Secretario suffragia scrutabuntur, jurentque Electores, secundum veritatem cujusque conscientiæ probiores, ac magis ideoneos se electuros; insuper Secretarius, & Scrutatores se rite, & fideliter munus sibi commissum obituros.

Mox procedant hi tres in medium, sedeantque coram omnibus ad mensam ad hoc paratam, præsidente Reverendissimo Abbate Superiore Generali, aut ejus Vicario, non tamen audiente, cum petuntur nomina eligendorum; super quam sint duæ urnæ cum charta, & atramentario, & nomina omnium eligentium describat Secretarius, dum cæteri vocales, quos eligere secundum Deum debent, cogitant.

Statim Præsidens a præfato Secretario petat tria, aut plura nomina eligendorum, quæ voluerit in totidem Schedulis scripta separatim, & quibus acceptis unum, quod voluerit dictus Præses, aut eligens, mittat in urnam primam, & alia inutilia in alteram secundo.

Accedat, qui a præfato Præsidente primus fuerit, & similiter faciat, mittens in dictam urnam nomen ejus, quem duxerit eligendum, & ita omnes vocales per ordinem, nec non & prædicti Scrutatores, & Secretarius, qui Schedulas suas scribere debebit coram Scrutatoribus, ut Schedulæ omnes scribantur eadem manu.

Quibus finitis, fiat inter Scrutatores collatio suffragiorum, quibus regulatis, & bene verificatis, scribat Sacretarius electionem ejus, pro quo plures supra medietatem eligentium suffragati fuerint, & statim coram omnibus eam legat, & publicet in hunc modum. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti celebrata fuit electio canonica Superioris talis Domus per Reverendissimum N. Abbatem Superiorem Generalem, & RR. PP. NN. in præsenti Capitulo vocales, rite, & canonice in Spiritu Sancto congregatos, in qua quidem electione Frater N. habuit unum votum, Fr. N. duo, Frater N. sex, & cum habuerit tot vota supra medietatem, ideo fuit canonice electus. Quapropter ego Frater N. Ordinis, & Congregationis reformatæ S. Antonii Presbyter Religiosus Professus, & dicti Capituli Generalis Secretarius nomine meo, ac nomine Capituli, ac omnium Capitularium in Superiorem talis Domus præfatum R.P. N. cum tot suffragiis, sicque canonice electum publico, & denuncio. In Nomine Patris &c., quod observari volumus in omnibus electionibus, in quibus formam a Capitulo Generali sarvatam semper retineri mandamus.

Priusquam ad electiones deveniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones, de qualitate, & requisitis eligendorum.

Ad officia, gradus, & prælaturas illi præcipue eligantur, qui possint, & consueverint Regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim, quæ pertinent ad servitium chori, ac victum, & vestitum communem.

Declaramus autem, officia supradicta in una, eademque persona esse incompatibilia, ea videlicet, quæ in Capitulo de electionibus supra describuntur, omnemque electionem esse nullam, quæ contra, vel non servata forma in Constitutionibus descripta facta fuerit.

Ordo Electionum.

Prima electio fiat de Priori Claustrali hujus Monasterii. Secunda de quatuor Definitoribus Capituli Generalis. Tertia de duobus Visitatoribus. Quarta de Procuratore Generali. Quinta de Superioribus Localibus ordine antiquitatis Domorum. Sexta de Superiore hujus Monasterii. Septima de Magistris Novitiorum, quæ tamen poterit secunda, aut tertia fieri arbitrio Capituli Generalis.

In casu autem, quo electio Reverendissimi Abbatis Generalis in Capitulo Generali veniret facienda, prima fiat.

Electio autem canonica non censeatur, nisi unus solus plures voces habeat, quam cæteri omnes simul, itatut major pars Capituli libere in unum consentiat.

Si vero nullus primo scrutinio cæteris omnibus plures voces habeat, iterum suffragia ferantur eodem, quo superius modo. Si autem neque secunda, neque tertia vice unus plus, quam reliqui omnes, habuerit, si vero concurrant duo, aut plures, qui æqualia habeant, eligatur antiquior professione, & inter professione, & suffragiis æquales, eligatur ætate major, & ejusmodi electio canonica censeatur.

De Abbate Generali.

Abbas Superior Generalis Ordinis, & Congregationis Reformatæ Sancti Antonii Viennensis ex singulari, & illæso Sanctæ Sedis privilegio e mistico corpore Congregationis per canonicam electionem semper fuit assumptus, sicut imposterum ex gremio Congregationis Reformatæ semper est assumendus, & in caput Ordinis elevandus, non ut potestate dominante, sed charitate serviente honorem promereatur, quo illum cæteri Fratres debent efferre, dicit enim Christus, Ecce Ego Sum inter vos tamqam qui ministrat, non erga se erigat tamquam dominaturus in Clero, sed forma Gregis factus, sit tamquam unus ex reliquis Fratribus, vel illos morum, & vitæ integritate præcedat, ut fidelis Ministri, & soliciti Pastoris partes sustineat, & eam, quam tenetur, Summo Pastori de commisso Grege reddere possit rationem.

Quia in Monasterio Sancti Antonii Viennen. Reliquiæ Sacræ ipsius Beatissimi Patris Antonii asservantur, in eoque jacta fuerunt prima totius Antonianæ Familiæ fundamenta, ideo Caput universi Ordinis, & Sedes Superioris Generalis ordinaria existit, a qua abesse sine gravi causa, & pro bono totius Congregationis non debet, nisi visitationis munus obeat, aut forte valetudinis

dinis conservandæ causa per aliquot dies non procul in aliqua Ordinis æde moram trahere cogeretur.

Ad Conventum præfati Monasterii pariter spectat electio ipsius Abbatis Superioris Generalis, admissis omnibus Religiosis Præsbyteris Congregationis nostræ Reformatæ, & aliis Ordinis Religiosis, quibus competit secundum antiqua statuta; sed quo ad vocem activam tantum, dummodo præsentes fuerint, vel supervenerint, aliquos enim vocare non tenetur, & statim, ubi canonice, & secundum præsentes constitutiones fuerit electus, confirmatus existat, & universo Ordini tamquam caput præsideat, beneficium tamen solemnis benedictionis more Abbatum, & Prælatorum Baculo, & Mytra utentium recipere non differet, ut plenarie sibi collatis privilegiis in Ordinis utilitatem uti, & potiri valeat,

Ejus supellex ab aliorum Fratrum supellectili non differat, exceptis Abbatialis dignitatis insignibus, pecunias, pensiones, vel redditus peculiares non habeat, sed de communi ære Monasterii necessaria ad personam, & officium illi decenter subministrentur.

In communi Refectorio refectionem sumpturus, ab aliis distinctus propter reverentiam sedeat, nec alibi comedat, nisi hospitum religiosa excusetur receptione, in qua talem modum servabit, quo disciplina religiosa non periclitetur, vel paupertas violetur.

Munerum largitionem sibi interdictam non dubitet, nisi ut supra, & alias juxta formam dictæ Constitutionis Clementis Octavi.

Quamvis illius obedientiæ, & jurisdictioni subsint omnia, & singula totius per totam Christianitatem diffusi Ordinis personæ Præceptoriæ, Ecclesiæ, Cappellæ, & quæcumque alia beneficia, Altaria, Oratoria, & Confraternitates sub invocatione Sancti Antonii instituta, & erecta, & in posterum instituenda, & erigenda, eorum tamen bona immobilia, vel mobilia quæcumque alio non transferat, nec transferri permittat.

In ipso visitationis actu non immoretur, sed actum expediat, ne expensis Præceptoriæ, & Domus graventur, in quibus si diu commorabitur post expletum visitationis munus, vel alias quomodolibet, expensæ omnes ex redditibus dicti Monasterii Capitis Ordinis desumantur, aliis, quam Religiosis Fratribus in comitatu non utatur, & illos assumat, qui consilio, & prudentia sint præditi, quorum unus secreti tenax Secretarii vices obeat, poterit etiam habere famulum unum secularem equitem, aliosque duos pedites.

Cum inter cætera Congregationis reformatæ privilegia illud notabile sit, quo præcipitur, ut nullus eligatur in Abbatem, & Superiorem Generalem ipsius Ordinis, & Congregationis, qui non sit de gremio ipsiusmet Congregationis reformatæ, idcirco electio, quæ contra hoc decretum facta fuerit, nulla sit, & nullius effectus, qui vero contrafecerit, aliquem videlicet elegerit, qui non sit præfatæ Congregationis reformatæ Presbyter Religiosus expresse professus, excommunicatus ipso facto existat; Vota autem, seu suffragia eligentium aliquem non reformatum nulla sint, & pro nullis habeantur, & de cæteris reformatum eligentibus sit canonica electio, nec eligatur, qui non fuerit ex legitimo thoro natus, trigesimum suæ ætatis annum non compleverit, quique vita experientia probatus, scientia, & moribus idoneus non fuerit.

Si fascinante Diabolo malorum omnium suggestore aliquis Abbas Generalis Superior in hæresim caderet, vel de carnali copula convinceretur, aut aliquam partem bonorum Ordinis judicio Capituli Generalis notabilem in propriam utilitatem, vel alienam convertisset, vel ab institutis Congregationis nostræ reformatæ recessisset, aut aliquod crimen a Jure Civili capite, vel a Canonico depositione plectendum admisisset, sive alias inhabilis factus fuisset, eum sane (quod numquam speramus) ab ipso Generali Capitulo deponendum decernimus.

Quotiescumque Sedem Abbatialem quocumque modo vacare contigerit, & Ordinem, Congregationemque nostram Generali Pastore destitui, ne interea prædonum incursibus pateat, & ejus negotia neglecta dispereant, seu etiam religiosa disciplina relaxetur, potestas Abbatialis, jurisdictio, regimen, & administratio ad Priorem claustralem, & quatuor Deffinitores nostræ Congregationis devolvatur, & eo ipso devoluta sit, & censeatur, ad ipsosque pertineat universitati Ordinis, & Congregationis, eorumque negotiis secundum constitutiones providere, tam in spiritualibus, quam temporalibus, quoad de Successore canonice provisum fuerit juxta dictæ nostræ Congregationis privilegia.

Cum vero præfatus Abbas Generalis Superior vita functus fuerit peractis ejus exercitiis, ad electionem Successoris procedatur statim, cantata prius una Missa solemni de Spiritu Sancto, in qua omnes Sacerdotes, qui electioni interesse habebunt, communicent unico Corpori Domini Nostri Jesu Christi, ut uno, eodemque Spiritu Sancto informati, de Prælato sibi salubrius providere possint, quo expleto in loco Capituli consueto congregatis, prælegatur decretum in Bulla Reformationis contentum, quo cavetur, ne quis eligi possit in Abbatem Generalem Ordinis Snperiorem, qui non sit de gremio præfatæ Congregationis reformatæ, deinde procedant ad ejus canonicam electionem, quam nullam esse decernimus, nisi fuerit servata forma superius tradita, & alias quovis modo Sedes Abbatialis vacare contigerit, idem observetur.

De Priore Claustrali.

Prior Claustralis hujus Monasterii, quem secundam personam totius Ordinis esse volumus, sit Sacerdos, persona gravis, antiquus in Ordine, conversatione, moribus,

bus, & integritate vitæ commendabilis, rerum, & jurium Ordinis peritus, cujus officium sit in hoc Monasterio degentium Religiosorum curam, & correctionem sub auctoritate Abbatis Generalis Superioris habere, & exercere, & eos exemplo, vita, & verbo doctrinæ instruere in bono, & malo etiam revocare, zelum Religionis habens secundum scientiam.

Pervigilet, ut observentur Regulæ, & Constitutiones Ordinis, & Reformationis, nec absit a Monasterio, nisi gravis necessitas urgeat, & tunc ad modicum tempus, & de licentia Reverendissimi Abbatis conventuale Capitulum prima cujusque mensis die non impedita, & toties opus esse judicaverit convocet.

De Definitoribus Capituli Generalis.

Cum ex privilegio Summorum Pontificum Martini V., & aliorum indultum sit Abbati Generali, & Capitulo Generali, quod pro definiendis causis, litibus, & controversiis dirimendis, ac negotiis emergentibus terminandis, aliquos Judices, quos Definitores nominamus, possint eligere, idcirco virtute dicti privilegii, & juxta antiquam nostri Ordinis consuetudinem statuimus, ut in quolibet Capitulo Generali eligantur quatuor Definitores, quorum officium sit tempore Capituli Generalis congregati simul cum Reverendissimo Abbate definire, expedire, decidere, & terminare, minora quæque negocia, gravioribus Capitulo reservatis. Item Discretorum Literas examinare, & omnia, quæ ab eis, aut ab aliis allata sunt ad Capitulum referre, & quæ referenda non videbuntur reiicere.

In interstitiis vero Capitulorum Abbas Superior Generalis de eorum consilio, aut saltem duorum ex ipsis, omnia, quæ ad mores, & ad regulæ, ac Constitutionum exactam observantiam, ac totius Religionis, aut cujuslibet particularis familiæ gubernationem pertinent, similiter possit definire, omniaque, & singula negotia ab uno Capitulo usque ad aliud emergentia, quæ dilationem non patiuntur, terminare, Superiores Definitores, & Officiarios, qui inhabiles facti fuerint deponere, & loco eorum, atque decedentium alios, per secreta suffragia sufficere usque ad proximum Generale Capitulum, Congregationes Fratrum de novo instituere in Domibus, seu Præceptoriis, quæ deinceps Congregationi nostræ reformatæ unientur, eisque Superiores per secreta, ut præfertur, suffragia præficere Religiosos de Domo in Domum, quando necesse fuerit transferre, & omnia, quæ in Definitorio fuerint decreta, in libro scribant, quem Capitulo Generali exhibere tenebuntur.

De Visitatoribus.

In singulis Capitulis Generalibus eligantur duo Fratres Sacerdotes, pietate, prudentia, doctrina, & rerum experientia præditi, qui auctoritate Capituli Generalis munus visitationis juxta formam sibi secundum Sacros Canones, ac Constitutiones apostolicas, & præsertim decreta Sacri Concilii Tridentini præscriptam; Secundo infra triennium anno obeant, nisi ipse Abbas Superior Generalis obeat.

Cum ad Domos visitandas pervenerint, in primis patentes Literas Superiori locali exhibeant, & in munere visitationis nihil de novo instituant, vel immutent, sed collapsa restaurent, & in omnibus juxta Concilium Tridentinum procedant, expensas faciendas in visitationibus Domus visitandæ a Capitulo Generali taxandas sustineant, non simul tamen procedant, sed quisque partem sibi assignatam cum socio idoneo a Definitorio sibi adiuncto visitet.

In correctionibus criminum, & aliis gravioribus negotiis semper requirant, Seniorum Patrum Conventus, vel majoris eorum partis consilium; Caveant maxime ne Superiorum auctoritatem apud inferiores, & inferiorum erga Superiores reverentiam, obedientiam, & confidentiam non minuant, non etiam aliquid de ipsarum Domorum libris, aut utensilibus dare, aut sumere possint; nisi de Superioris consensu.

Finita visitatione, acta, quæ confecerint ad Superiorem Generalem referant, nec ultra triennium, nisi de novo eligantur visitandi susceptum munus prorogent.

De Procuratore Generali.

Exigit Ordinis, & Congregationis conservatio, ut aliquis in Curia Romana Religiosus deputetur, qui res, & negotia prædicti nostri Ordinis, & Congregationis procuret, & gerat, quapropter in Capitulo Generali eligatur aliquis Fratrum peritus, bonus Congregationis zelans, qui Procurator Generalis appelletur, ea maxime de causa instituendus, ut Fratrum discursus, & distractio, & plurima alia incommoda evitentur.

Fidelitatem, prudentiam, & dexteritatem habere studeat, invigiletque, ne quid in dicta Curia transeat, vel agatur in præjudicium Ordinis nostri, & Congregationis, non se ingerat in agendis negociis secularium, nec intentare possit aliquod negotium, totum Ordinem, aut Congregationem reformatam, aut aliquem nostri Ordinis Religiosum concernens absque Generalis, & Definitorum expressa licentia.

Superiores singularum Præceptoriarum, seu Domorum sint Sacerdotes, ætate provecti, doctrina, moribus commendabiles, charitate, & prudentia præditi, ac in Generali Capitulo electi, quorum officium (quod usque ad ingressum successoris extenditur) est opere, & sermone, exhortari ad Regulæ, Constitutionumque observantiam.

Caveat iste Superior, in victu, ac vestitu aliquid singulare, nisi infirmitatis causa admittere, familiaritate, aut indulgentia alios offendere, bonas consuetudines a Generali Supe-

Superiore, & a Capitulo approbatas immutare, vel propria auctoritate novas introducere.

Si quando cum suis, aut secum dispensandi nec essitas requirat, id levi de causa non faciat, neque aliquid cum integra Communitate in regulari vita mutet, vel omittat, nisi gravi ex causa Superioris Generalis, & Definitorum judicio probanda.

Officia minora domestica, veluti Janitoris, Sacristæ, Coqui, Infirmarii, Excitatoris, & his similia distribuat, & de adiutorio illis prospiciat, si necessarium fuerit, ne labore graventur, sit solicitus, ut hujusmodi Officiarii suo rite fungantur officio, & ea auferat a Ministris, quando expedire videbitur.

In capite tamen Ordinis propter multiplicem, & pretiosam Sacristiæ supellectilem, & Chori amplitudinem pro majori dictæ supellectilis securitate, & divini officii decore, Sacrista, & Chori Magister a Superiori Generali, Priori Claustrali, & quatuor Definitoribus instituentur, & cum opus fuerit, destituentur.

Meminerint tamen Superiores non facile auferenda officia, quæ indigent experientia.

Beneficium aliquod notabile non suscipiat, nisi de consensu Reverendissimi Generalis, & Definitorum, Officiarii vero subordinati nihil immutent in suis officinis, nec alibi sine ejus licentia.

Singulis mensibus, vel sæpius, si necessitas exigit Superiorem Generalem de statu familiæ sibi commissæ per Literas certiorem faciat, eumque de gravioribus consulat, fratres, quando necessitas, vel utilitas suadebit, convocare possit.

Unionem fraternam, & conformitatem mutuam observandam, curet, & ideo singulares familiaritates, & amicitias dissolvat, perturbationem, vel iram mutuam inter domesticos non ferat; sed si quid hujusmodi acciderit, studeat, ut statim juxta regulam nostram cum satisfactione debita in gratiam mutuam redeant.

In Refectorii communitate inter manducandum vix loquatur, & si in lectione communi aliquid occurrat pro instructione Fratrum, illud explicandum in aliud tempus differat.

In minoribus culpis ordinarias tantum pœnitentias imponat, quales sunt publica repræhensio, edere in parva mensa, orare in Refectorio, osculari terram, dicere culpam suam, & similia non graviora.

Crebro, & magnæ charitatis significatione alloquatur Fratres, eorumque necessitatibus non animi tantum, sed etiam corporis paterno effectu prospiciat.

Habeat Inventaria utensilium omnium Officialium suorum separatim descripta, ut ea novis Ministris tradat, & exactis eorum officiis repetat, habeat clavem ita fabrefactam, ut cum videbitur sibi, Cellas omnes reserare possit, & propterea nullus Cellam etiam noctu ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri.

De Superiore hujus Monasterii, & Vicariis Domorum.

Superior hujus Monasterii eligatur in Capitulo Generali Vir pius, & eruditus, qui Prioris claustralis absentis, vel impediti vices eadem, qua ille, auctoritate gerat.

Præceptoriariarum vero, & aliarum Domorum Superiores, Vicarios sibi constituant, eisque suas vices committere possint, sicut, & illos amovere, cũ expedire viderint, illis tamen ubi Superiores ipsi morentur curam totius familiæ committimus, donec de Superiore fuerit provisum, quos hortamur, ut Gregi prodesse magis, quam præesse opere, & exemplo conentur.

De Magistris Novitiorum, & eorum Sociis.

Magistri Novitiorum electio inter Priores judicio Capituli Generalis fiat sine præjudicio majorum Superiorum, ut sic magis idonei facilius eligi queant; Socii vero in adjutorium cum necessarii illis fuerint a Generali Superiore, & Definitoribus per secreta suffragia electi instituantur.

Horum autem omnium scilicet Prioris claustralis, & ejus Superioris, Definitorum, Visitatorum, Procuratoris Generalis, Superiorum localium, Magistrorum Novitiatuum, ac sociorum munera, sive officia juxta Bullam Sacræ Reformationis nostræ triennalia sint, liceat tamen Capitulo Generali, ubi manifeste cognitum fuerit expedire eosdem omnes, aut eorum aliquos ad aliud triennium, & non ultra in eodem, quod gesserint, officio confirmare, a quo tandem absoluti per aliud simile triennii spatium officio vacent, exceptis Novitiorum Magistris, qui tamdiu continuari, & confirmari poterunt, quamdiu in educandis Novitiis utiles judicabuntur.

De Discretis.

Discreti Domorum sint Sacerdotes, & in Capitulo cujusque privatæ Domus eligantur, ut ad Capitulum Generale cum suo Superiore se conferant, ut Superiorem Generalem, & Definitores Capituli certiores faciant de statu Domus, a qua deputati fuerint, atque de angustiis, & difficultatibus ejus, & quomodo Superiores officii sui tempore se gesserint erga inferiores, & contra quos se inferiores erga Superiores præstiterint, quomodo servata fuerit Regula, & Constitutiones, quæ denique sit totius Domus tam spiritualis, quam temporalis conditio. Illorum autem electioni interesse poterunt omnes Clerici in Sacris constituti, licet triennium post professionem non compleverint, quoad vocem activam tantum.

Nihil autem ad Capitulum deferant, sive a Domo, a qua sunt delegati, sive a singularibus Fratribus, nisi scriptum, & mandantium propria manu subscriptum sit, mandato vero Domus, quæ palam in Capitulo, absente Superiore, dabuntur sigilli ipsius Domus impressione firmentur, sin minus fides ei non adhibeatur.

De Officialibus Domorum, & de Procuratore.

Demandetur a Superiore Generali administratio, & dispensatio rerum temporalium, pecuniarum, & redditūum cujusque Domus tribus Fratribus idoneis, qui ad ejus nutum amovibiles sint, itaut unus, qui Procurator vocabitur, rerum, & bonorum, redituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, omniaque temporalia administret, lites, aut processus instruat, & prosequatur, & cum opus fuerit, moveat de consilio, & consensu Superioris, locationes etiam, & alia necessaria instrumenta de eorum consensu, sicut & majores provisiones rei familiaris pencuniis ex capsa depositi extractis faciat. Donatorum, vel Conversorum opera utatur in subsidium, adhibeat prudentiam, integritatem, sinceritatem, dexeritatem, & cum a secularibus moribus, tum ab omni avaritia, fraude, mendacio, calumnia summe abhorreat, exemplo virtutis sit omnibus, & nemini noceat, sed eos benevolos conservet, quorum opera ad negocia peragenda indiget, sæpe de rebus peractis, vel peragendis cum Superiore conferat, scripturas, & originalia instrumanta, & titulos diligenti custodia servet in Archivio ad hoc designato, cujus clavem unam habeat, Superior alteram, & Depositarius tertiam.

Cubiculum clavi obseratum habeat ad servandas scripturas, & alia, quibus ad procuratorium munus indigebit, cumque aliquas ex archivio accipiet, earum memoria relinquat in libro, qui in eodem Archivio recludetur, notatis mense, die, & anno, quas cum suo tempore restituet, ex eodem libro expunget. Omnes proventus, & tempora, sive terminos, quibus colligendi, sunt in peculiari libro scribat, & seorsum summam contractuum, & locationum, quæ ad breve tempus sunt; quascumque res, aut pecunias ex fructibus Domus perceperit, addito a quibus, & unde provenerint, etiam scribat seorsum.

Archivia Generalia Ordinis in hoc Monasterio construantur, in quibus documenta totum Ordinem in communi concernentia, seu eorum autentica transumpta reponantur, & etiam privata alia distincta hujus Monasterii.

De Sigillis.

Quandoquidem usus invaluit, & consuetudo, ut Instrumenta publica, Literæ testimoniales, provisiones officiorum, Beneficiorum collationes, dimissoriæ, & alia multa, quæ rescribere in dies oportet, fidem plenam non faciant, nec legitima censeantur, nisi mandantium, & rescribentium ultra Chirographa Sigillis roborentur; Propterea Sigilla habere in Congregatione nostra necessarium ducentes, & ne varientur, aut ultra modum multiplicentur, habeantur, & custodiantur, ut sequitur.

In Monasterio igitur S. Antonii Viennen., quod est caput Ordinis, sit Sigillum cæteris majus, in quo sit imago exarata Sancti Patris nostri Antonii cum hac circumscriptione: Sigillum Capituli Generalis Communitatis reformatæ Ordinis S. Antonii, quod servabitur in prædictis Generalibus Archiviis sub tribus clavibus, quarum unam servabit Superior Generalis, alteram primus Definitorum, tertiam secundus, quas alteri non committent, nisi sit unus de reliquis duobus Definitoribus, quo quidem Sigillo muniri debent institutiones, vel commissiones Superiorum, Novitiatuum erectiones, uniones, & separationes, contractuum approbationes, & confirmationes, atque etiam acta Generalium Capitulorum.

Abbas Superior Generalis suum habeat Sigillum cum prædicta Imagine, & hac circumscriptione, Sigillum Abbatis Generalis Ordinis Sancti Antonii, in cujus superiori parte insculpatur Mitra, & Baculus Pastoralis, ejus dignitatis insignia; eo utetur, ut ratio, & jus suadebunt, & erit magnitudinis paulo minoris, quam Generalis Capituli.

Visitatores sua Sigilla habebunt æqualis magnitudinis, & formæ cum dicta Imagine, & hac inscriptione, Sigillum Visitatoris Ordinis Sancti Antonii, & erunt paulo minora, quam Superioris Generalis.

Prædicti Monasterii Conventus suum habebit Sigillum, in quo sit prædicta Imago cum inscriptione hac, Sigillum Conventus Monasterii Sancti Antonii Viennen., alia pariter Domus, & Præceptoria sua habebunt Sigilla, in quibus sit eadem Imago, & sequens inscriptio; Sigillum Præceptoriæ S. Antonii talis loci, sintque ejusdem amplitudinis cum Sigillis Visitatorum.

Ex prædictis vero Sigillis in unaquaque Præceptoria, seu Domo sit unum commune minus apud Superiorem, aut alium ab eo deputatum, quo omnes literæ mittendæ firmentur, & aliud majus, quo omnes expeditiones, & instrumenta nomine Superioris, & Congregationis fieri solita sigillentur.

De Depositario.

Depositarius omnem Annonam a Procuratore collectam, & omnes majores rei familiaris provisiones ab eo factas diligenter servet, omniumque suæ fidei commissorum facto eorum inventario curam, & custodiam habeat, ut quandocumque Superiori benevisum fuerit, fides ejus in eis rite conservandis, & reddendis appareat. Pecuniæ vero a Procuratore exactæ cum libro computorum accepti, & expensi in capsam tribus clavibus obseratam conjiciantur, quarum quidem clavium una sit penes Superiorem, altera penes ipsum Procuratorem, tertia penes Depositarium.

Videat quid cuique Fratrum opus sit, & mandante Superiore illis provideat, ne quid superflui sit, vel depereat, sed omnia sint munda, & apta, & si quid indecens reperiat, vel non licitum, Superiorem moneat, vestium mutationes observet, & omnia, quæ

quæ ad vestiarium pertinent, sibi commissa tueatur, & de præscripto Superioris distribuat, linteamina etiam Refectorii, & culinæ mutet diebus consuetis, vel Refectorii ministro apponenda largiatur. Granorum pariter, quæ erunt in horreo, curam geret.

De Dispensatore.

Dispensator universæ Domui de necessariis quoad escolenta,& poculenta, mandante Superiore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam veluti bonus dispensator de rebus in Cellario acceptis provideat, curam cellæ vinariæ, & panariæ, Refectorii, & culinæ utensilium habebit, & de illis facto inventario rationem Superiori reddet; Provisiones vero diales, & minores de ejus ordine fient ab emptore, qui quidem emptor a Procuratore pecunias ad hunc effectum accipiat, illique singulis diebus de expensis rationem reddet.

De Administratione temporali in hoc Monasterio.

Cum certissimum sit ex multitudine oriri confusionem, quam ordini, & communi concordiæ maxime contrariam nemo nescit, & illam vitare omnino necessarium, ut omnis devota Congregatio ordo sit, non Chaos; propterea cognita hujus Monasterii (quod est Ordinis caput) multiplicitate in dies emergentium negociorum, pro quibus peragendis, contractus quidam modus, & compendiosa aliqua ratio assumenda fuit, ne totus Conventus per frequentiorem Capituli convocationem ab iis occupationibus retrahatur, idcirco præfati Monasterii Capitulum Conventuale deputabit tres de peritioribus Patribus, quos Consultores nominabit, de quorum consilio, & consensu, præsidente Priore claustrali, vel eo absente, Subpriore, omnia illius bona temporalia, & negocia Procurator administrabit, tractabit, & peraget, exceptis tamen Vicariatus literis, Procurationibus Generalibus, locationibus, seu affictationibus, quæ pretium ducentarum librarum excedent, debitorum dimissionibus, seu quietantiis generalibus, conventionibus super reparatione, vel ædificatione, quæ pretium centum librarum excedent, obærationibus, vel mutuationibus supra sexaginta libras, provisionibus beneficiorum, officialium secularium institutionibus, diminutionibus affictationum, & emphyteusum, quæ ipsi Capitulo reservabuntur semper.

Consultores prædicti deliberationes super administratione factas scribent in libro exhibendo Capitulo locali cum libris accepti, & expensi per tres Fratres administratores temporalium, & id fiat initio cujusque mensis, ut inde quoquomodo temporale regatur, a Capitulo cognosci possit, & prout erit necesse, ab eodem ordinario.

Cæterum Procurator, Depositarius, & Dispensator tam impensi, quam accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis ejusdem Domus senioribus, rationem reddant. Denique ipse Superiori Generali, vel Visitatori.

Demum ipse Generalis, & Visitator in quolibet Capitulo Generali, saltem coram tribus Judicibus ab ipso Capitulo deputatis, illorum omnium, universæque suæ administrationis tam publicæ, quam privatæ rationem reddere teneantur, cujus etiam rationis exempla authentica in Archiviis reponantur.

Decretum Concilii Tridentini insequentes statuimus, & inhibemus, ne plures in Domibus nostris ponantur, aut instituantur Fratres, quam qui ex redditibus propriis cujusque Domus honeste sustentari, & de necessariis provideri possint.

Omnem etiam Ordinis perturbationem vitare volentes, ordinamus, ut quæ ex Domibus, seu Præceptoriis nostris lites imposterum, seu causas ad judicium habebunt ducendas, earum tractationi necessarios sumptus impendant: quando vero lis, seu causa ad totum spectabit Ordinem, tunc æraria communia controversiæ expensas ministrabunt. In casu autem, quo privatæ Domus impensas ferre ob nimiam paupertatem non possent, ex eodem communi ærario desumantur.

De officio Seniorum cujusque Domus.

In unaquaque Domo sint duo, aut tres seniores pro numero Religiosorum, a Capitulo locali electi canonica electione, pietate, prudentia, & experientia commendabiles, quorum consilium Superior requirere debeat in rebus majoris momenti: qui quidem seniores necessitate cogente pro communi domus utilitate poterunt invicem convenire, & unum deputare, qui Superiorem cum reverentia, & debita submissione moneat de iis, quæ ipsi seniores judicaverint, sive ad personam, sive ad ejus officium juxta Regulam, & Constitutiones pertinere: qui si non adhibeat remedium, iterum, & sæpius admonitus, ad Generalem referant, quæ modum, & vires eorum excedunt, subordinationem tamen, & observantiam erga Superiorem non idcirco prætermittant, & ipse Superior, cum aliquid ei proponitur, patienter, & benigne audiat.

De receptione Exterorum.

Non longe ab introitu cujusque Domus sit locus aptus ad recipiendos exteros tam regulares, quam seculares pro quacumque causa advenientes, & si qui sunt cibandi, ad commune Refectorium cum Fratribus non admittantur, nisi propter aliquam conditionem, præsertim virtutis; eisque mensa frugalis apponatur, & paupertatem redolens, neque liceat eos plus una die retinere, nisi sint Religionis nostræ benefactores, & benemeriti.

Nemo

Nemo, qui ad loquendum cum hospite extraneo fuerit adhibitus, illum alloquatur, vel moneat, aut doceat de rebus, quæ in Domo aguntur, vel agenda sunt, nec quisquam aliorum Fratrum ei alloquatur ex professo, nisi habeat peculiarem a Superiore licentiam.

De Pœnis.

Licet in charitate, & in spiritu mansuetudinis, & non in virga Fratres nostri debeant regi; quia tamen aliquibus nimia benignitas obesse solet, ideo ne tranquillitas Ordinis turbetur, pœnæ delinquentibus imponantur, itaut primum charitative debeant admoneri, tum increpationibus corrigi, postmodum subsequentibus, vel aliis hujusmodi pœnis pro arbitrio Superioris, & qualitate culpæ augendis, vel minuendis coerceri, in infligendis tamen pœnis gravioribus juris ordo servetur.

De pœna levi.

Pœna levis erit de defectu reprehendi, seu increpari, aliquam orationem injunctam recitare, Fratrum pedes osculari, brachiis extensis breviter orare, culpam suam palam pronunciare, veniam a Deo, & a Fratribus postulando. Istæ, & similes pœnæ imponantur eis,

I. Qui in Templo, vel Oratorio strepitu, curiositate, irreverentia, vel aliquo parum religioso gestu alios turbaverint, vel offenderint.

II. Qui injuncta a communi tabula officia negligenter persolverint.

III. Qui in genuflexionibus, inclinationibus, & aliis cæremoniis negligentiores sæpius fuerint.

IV. Qui pro victu, & vestitu, vel alia qualibet re murmuraverint.

V. Qui in habitu aliquid notabile habere præsumpserint.

VI. Qui scurrilitatibus alios ad risum provocare consueverint.

VII. Qui in Domo extra horam sine licentia manducaverint.

VIII. Qui per negligentiam Choro, communibus exercitiis, aut primæ mensæ non interfuerint.

De pœna graviori.

Pœna gravior erit a vino abstinere per diem, jejunare in pane, & aqua, disciplinam suscipere, humilibus actibus, a quibus natura repugnat, exerceri, flexis genibus in Capitulo ab omnibus Fratribus de defectibus, & culpis exterioribus proclamari: his, & similibus pœnis plectantur,

I. Qui Superioribus suis irreverenter, & superbe respondere præsumpserint.

II. Qui convicio, maledicto, & criminis objecto aliquem læserint.

III. Qui literas sine Superioris licentia miserint, aut receptas legerint.

IV. Qui res sibi collatas suis Superioribus celaverint.

V. Qui cum secularibus sine necessitate, & Superioris venia sæpius loqui præsumpserint.

VI. Qui malitiose aliquid, quod Congregationi posset nocere, dixerint.

VII. Qui extra Monasterium sine licentia, aut grandi necessitate cum secularibus aliquid cibi, aut potus acceperint.

De pœna gravissima.

Pœna gravissima erit ad tempus in carcerem trudi per aliquot annos, voce activa, & passiva privari, omni administratione privari, & tamdem ubi hujusmodi pœnæ non prosunt, a definitione Capituli Generalis expelli. His pœnis puniantur,

I. Qui extra Monasterium sine expressa licentia, aut necessitate pernoctaverint.

II. Qui Superioris præcepto formali per contumaciam, & manifestam rebellionem non obtemperaverint.

III. Qui per conjurationem, vel conspirationem, aut malitiosam concordiam adversus suos Superiores se erexerint, & ordinem perturbaverint.

IV. Qui literas Superioris Generalis, Definitorum, Visitatorum, & Procuratoris Generalis, aut aliorum Superiorum ab eis, vel ad eos missas malitiose aperuerint, retardaverint, aut retinuerint.

V. Qui in aliquem violentas manus injecerint, aut vulneraverint.

VI. Qui castitatem cum altera persona violaverint.

De obligatione Constitutionum.

Conscientiarum tranquillitati providere cupientes, declaramus Constitutiones nostras, quando non habent præceptum annexum, vel alias lege divina, aut ecclesiastica prohibitæ, aut mandatæ non sunt, non obligare ad culpam aliquam, sed tantum ad pœnam taxatam in eis, vel per Superiorem taxandam, quam qui ferre recusaverint, culpam non evadent, sicut nec qui transgrederentur, ex contemptu Constitutiones, renuentes subiici earum ordinationi.

Possunt Superiores præcipere sub pœna excommunicationis, aut obedientiæ, hac tamen potestate non utantur, nisi raro, & propter gravem, & inevitabilem necessitatem. Non est etiam intentionis nostræ quemquam, qui contra hæc decreta aliquid commiserit, ad pœnam, quæ in illis continetur, obligare, nisi Superior ejus illam ei nominatim indixerit. Cæterum alias omnes Constitutiones a Capitulis Generalibus Congregationis nostræ hactenus editas cassamus, & annullamus, præsentes autem ab omnibus observari stricte præcipimus.

QUARTA PARS.

De Reformatione Hospitalitatis.

CUM ex primæva Ordinis nostri fundatione pauperum igne sacro, seu gehennali

nali igne Sancti Antonii vulgariter dicto, & nuncupato, vexatorum, & contactorum curam specialem habere debeamus, & in ipsa nostra dicti Ordinis reformatione legem non velimus solvere, sed adimplere: auctoritate apostolica Nobis in ædificationem data statuimus, & mandamus universis domorum nostrarum Superioribus, in quibus erit Fratrum Congregatio, ut quamprimum fieri poterit, loca antiquitus hospitalitati destinata restaurent, aut alia de novo coaptent, ad ipsorum infirmorum receptionem, in quibus a viris fœminæ sint per murum separatæ: præcipientes, ut quam primum ipsi infirmi ad hospitalia nostra advenerint, curent Superiores, sive Præfecti hospitalis, ut ante omnia per humilem peccatorum confessionem ad sanitatem corporalem præparentur.

Præterea antiquis Ordinis nostri Constitutionibus inhærendo statuimus, ut omnes, & singulæ personæ utriusque sexus præfato morbo igne Sancti Antonii vulgariter dicto contactæ, & infirmæ, quæ eorum durante infirmitate, ad hoc Monasterium, vel domus alias ipsius Ordinis recursum habuerint, pro Beati Patris nostri Antonii suffragiis implorandis, seu alias ipsum Beatum Antonium in eorum infirmitate humiliter, & devote invocaverint, si tales personæ pro sanitate captanda, imploranda, & assequenda ad hospitalia nostra declinaverint, & se reduxerint, illico, & absque difficultate, & contradictione quacumque in Hospitali, ad quod appulerint, cessante excusatione qualibet recipiantur, & recipi debeant in futurum.

Quod si tales infirmi in Hospitalibus nostris ex prædicto igne gehennali Sancti Antonii aliquot suorum membrorum perdiderint, ex cujus membri perditione, seu abscissione inhabiles, & infirmi in tantum facti fuerint, quod suum panem in seculo lucrari non possint, ipsi in Domibus, seu Hospitalibus nostris perpetuo remanere cælibes velint, hoc ipsum omnino facere liceat, & ad ipsos infirmos recipiendos, educandos, instruendos, alimentandos, vestiendos sine ulla difficultate, seu contradictione omnes nostri Ordinis, & Sacræ Reformationis Superiores perpetuo teneantur, & obligati sint.

Si autem extra loca ipsius Ordinis aliquod membrorum suorum perdiderint, & sic mutilitati ad Hospitalia nostra advenerint, recipiantur similiter, dummodo eorum durante infirmitate ad Ecclesias ipsius Ordinis, vel ad merita ipsius prælibati Sancti Patris Antonii recursum habuerint, & devote confugerint, & ex chirurgorum testimonio legitime constet, quod ex infirmitate prædicta, & non ex alia ipsum membrum perdiderint.

Quilibet Superior Domorum nostrarum omnes, & quoscumque infirmos originarios ejus Diœcesis, in qua sita est Domus, cui præest, teneatur recipere, & alios etiam quoscumque aliarum Diœcesum recipiat, curet, & alimentet. Sed si ibidem membrum perdiderint, postquam convalescentiam talem receperint, quod remitti possint, remittantur ad Superiorem suæ originis, aut domicilii, vel ad majus Hospitale hujus Monasterii juxta dispositionem Reverendissimi Abbatis.

In Hospitalibus nostris tam hujus Monasterii, quam aliarum Ordinis Domorum certus, & determinatus infirmorum numerus non ordinetur, seu instituatur, sed quotquot advenerint, recipiantur. Si tamen in tanto, & tam magno numero sub uno Superiore essent infirmi, quod ibidem absque maximo incommodo dicti Superioris, & Fratrum Congregationis sustentari non possent, significetur illud Reverendissimo Abbati Generali, & juxta ipsius ordinationem, & discretionem, ad alias Præceptorias remittantur, & ibidem recipiantur, & alimententur.

Quod si pari ratione in Hospitali majori hujus Monasterii in excessivo numero adessent infirmi, tunc juxta ordinationem præfati Reverendissimi Abbatis Generalis in alias Domos remittantur, & distribuantur.

Omnes, & singuli infirmi utriusque sexus tacti morbo, seu infirmitate Sancti Antonii nuncupata, qui receptionem in nostris Hospitalibus, seu mansiones, tamquam infirmis, & mutilatis sibi dari, seu assignari postulaverint, antequam in ipsis Hospitalibus pro infirmis recipiantur, prius ad Sancta Dei Evangelia jurare teneantur in manibus Præfecti ipsius Hospitalis in hoc Monasterio, & Superiorum in domibus, quod erunt obedientes, & fideles religioni, & Superioribus suis, & quod honeste, & religiose vivent juxta ipsius Ordinis statuta, & observantias, & quod bona ipsius Ordinis non alienabunt, distrahent, aut perturbabunt extra religionem, quinimo ad dictæ religionis utilitatem, & commodum fideliter conservabunt.

Insequentes etiam ordinationes antiquas statuimus, ut nulli recipiantur infirmi in hospitalibus nostris, nisi tacti fuerint, seu mutilati dicto morbo Sancti Antonii, & si attestationes in scriptis non habeant a Chirurgis, quibus appareat, eos propter eumdem morbum fuisse mutilatos, non recipiantur, nec recipi debeant: si vero advenerint nondum mutilati, ut curentur; a Chirurgo Hospitalis, & alio externo visitentur: qui si prædicto morbo tactos judicaverit, admittantur, & non aliter.

Infirmi, seu infirmæ in Hospitalibus nostris recepti, seu receptæ non expellantur ex ipsis Hospitalibus, nisi essent incorrigibiles, aut aliquid enorme commissi essent, seu alias scandalum inter cæteros generarent, volentes, ut cum deliquerint, animadversione debita per Superiores Domorum, in quibus erunt, juridice corrigantur.

Omnes infirmi utriusque sexus majori intersint Missæ singulis diebus Dominicis, & festis loco sibi assignato in Ecclesia, viri cum togis suis ex panno tanei coloris, & fœminæ cum cappuccio ex panno nigri coloris juxta

juxta formam antiquam Statutorum Hospitalis; Portent etiam utriusque sexus infirmi semper in suis superioribus vestibus potentiam, seu signum Tau de panno laneo coerulei coloris.

Pro qualibet Hora Canonica dicant præfati infirmi, & infirmæ quinque *Pater noster*, & *Ave* &c.; diebus vero Dominicis, & festis duplicetur dictum Officium.

Confiteantur etiam peccata sua omnibus primis mensium Dominicis, necnon & solemnioribus anni festivitatibus, videlicet Nativitatis Dominicæ, Circumcisionis, Epiphaniæ, S. Patris nostri Antonii, Purificationis, Paschatis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Sancti Joannis Baptistæ, Sanctorum Petri, & Pauli, Assumptionis, & Nativitatis Beatæ Mariæ, Omnium Sanctorum, necnon in festo S. Catharinæ Virginis, & Martyris cujus dens sanctus asservatur in dicto Hospitali majori, idque Confessoribus sibi designatis, de eorum etiam consilio communicare poterunt, & debebunt, prædictis temporibus.

Hospitalia a Domibus, ubi degunt Fratres, sint separata, nec liceat dictis Fratribus Hospitalia mulierum intrare sub poena excommunicationis ipso facto incurren. nisi iis tantum, qui pro ministrandis Sacramentis dictis mulieribus, cum ægrotant, fuerint destinati; nec tunc quidem aliter quam cum uno, aut duobus sociis a Superiore designatis, nec etiam virorum Hospitalia ingrediantur, nisi de expressa Superioris licentia: Si quis autem secus fecisse fuerit convictus, puniatur ad arbitrium præfati Superioris.

In quolibet Hospitali mulierum constituatur una ex ipsis Hospitalis infirmis, moribus, & honestate vitæ diu approbata, & virtute præcellens, quæ sit Magistra, & Gubernatrix cæterarum, & pervigili cura intendat ad earum regimen, & directionem præcipue juvencularum, & si quam male conversantem viderit, eam arguat, & reprehendat, idque significet Superiori Domus, seu Præfecto Hospitalis, & mature, & provide conveniens, & opportunum adhibeatur remedium, juxta antiqua Hospitalis nostri Statuta, quæ in hoc, & in cæteris in eis non contentis, præsentibusque non contrariis in omnibus, & per omnia observari mandamus, & præcipimus.

De Cura Animarum.

Quia in parochialibus Ecclesiis, & aliis huic Religioni per Literas Apostolicas unitis aderat, prout de præsenti remanet, etiam cura animarum Parochianorum laicorum, & pro illa, ut convenit, exercenda ipsæ Literæ apostolicæ mandent, ut personæ capaces, & idoneæ, ac ex gremio prædictæ Congregationis nostræ dumtaxat in illius Capitulo Generali eligantur; statuimus, quod quilibet ad curam earumdem animarum Parochianorum electus debeat per Ordinarium examinari, & si repertus fuerit idoneus, approbari, antequam in exercitio prædictæ curæ se aliquo modo ingerat: quodque sic approbatus non possit inconsulto ipso Ordinario, & sine causa legitima, seu ex lapsu temporis, quia perpetuo fuit electus, amoveri.

De pœna, quam incurrent murmuratores contra præsentes Constitutiones.

Quicumque Fratrum his Constitutionibus cum quocumque detrahere, & illas non observandas murmurare ausus fuerit, post primam, & secundam admonitionem, si perseveret, per sex annos activa, & passiva voce careat, ac etiam pro obstinationis modo aliis gravioribus pœnis subjaceat; Qui vero vocales non sunt, a Superiore pro gravitate culpæ puniantur.

Receptio, & approbatio præsentium Constitutionum per Generale Capitulum facta.

Nos subscripti, & subsignati omnes Religiosi Presbyteri, ac Clerici in Sacris constituti professi Ordinis, & Congregationis Reformatæ Sancti Antonii Viennen. in Capitulo Generali congregati, vidimus, legimus, & examinavimus suprascriptas Constitutiones per Reverendissimum Patrem in Christo Dominũ D. Antonium Brunel de Grancon dicti Ordinis, & Congregationis Abbatem, & Superiorem Generalem conditas, & ab eo juxta tenorem Literarum Apostolicarum sibi pro reformatione præfati Ordinis concessarum dicto Capitulo Generali examinandas, & approbandas exhibitas, & oblatas: quas quidem Constitutiones approbavimus, recepimus, approbamus, & recipimus sub beneplacito Sanctissimi Domini nostri Papæ, qui humiliter supplicabitur, quatenus dignetur, eas sua auctoritate apostolica confirmare, ac roborare: mandantes, ac præcipientes omnibus, & singulis nostræ Congregationis Superioribus, Religiosis Professis, & Novitiis, ac omnibus utriusque sexus infirmis sacro igne, seu igne gehennali tactis, in hospitalibus nostris tam in capite, quam in membris degentibus, quatenus easdem Constitutiones libenter interim, & donec a Sancta Sede Apostolica confirmentur, suscipiant, ac inviolabiliter observent. Injungentes præterea omnibus Præceptoriarum, & Domorum nostrarum Superioribus, ut intra mensem, postquam ad Domos sibi in hoc Generali Capitulo per canonicam electionem commissas pervenerint, eas publicare, & intra mensem alterum post earum publicationem observare faciant, & observent; hujus tamen præceptivi non intendimus dictarum Constitutionum infractores aliis pœnis, quam quæ in dictis Constitutionibus comminantur, subiicere, neque obligare. Hæc confirmata fuerunt in præfato Generali Capitulo dictæ Congregationis reformatæ S. Antonii celebrato in Monasterio Sancti Antonii Viennensis Anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo, die octavo mensis Novembris Sessione præfati Generalis Capituli quadragesima octava. Et ut præ-

præsentibus fides plena habeatur, sigillis Reverendissimi Domini Abbatis, & Capituli Conventualis ejusdem Monasterii eas muniri fecimus per Secretarium prælibati Capituli Generalis. A. Gramon Abbas Sancti Antonii. A. de Grangieras nomine meo, & procuratorio Fratris Joannis Baptistæ Chaboud. Fr. Petrus Dubois nomine meo, & Fratris Joannis Jacobi Gaubert tamquam ipsius Procurator. Fr. Joannes Govion nomine meo, & nomine Fratrum Stephani de Boulieu, Francisci Roasseaum, Antonii Pestel, Francisci Pontaine Ordinis nostri Professorum, quorum mandatum speciale pro Generali Capitulo celebrando habui. Fr. L. dù Mas. Fr. Ludovicus Masse. Fr. B. Ambert. Fr. Paulus Villat nomine meo, & R.P. Amabilis Santignat, cujus Procuratorium mandatū pro Generali Capitulo celebrando habui. Fr. I. Chastain nomine meo, & Venerabilium Fratrum Hilarii Guiard, Petri Marbaud, Joannis Palem, & Jacobi Bellin Presbyterorum, a quibus procuratoria mandata accepi pro celebratione Capituli Generalis, Fr. Alexius Ravacol. Fr. Ludovicus Cherenci. Fr. Marcus Corvesi. Fr. Paulus Tissot. Fr. A. Coccon. Fr. A. Guilhaumeau. Fr. J. B. Carolois. Fr. A. Sant Ange. Fr. Anselmus Buffet. F. B. dù Mund. Fr. Athanasius de Codevill. Fr. Dionysius Gayot, & ego Fr. Claudius Allard ejusdem Ordinis, & Congregationis Presbyter Religiosus Professus, & Generalis Capituli, a quo approbatæ, & receptæ fuerunt præsentes Constitutiones Secretarius, tam meo, quam Venerabilium Fratrum Stephani Goyt, & Fabiani de Lastich, necnon Fratris Antonii Chalumni nominibus eorum procuratorio munitus mandato de die 13. Kalendas Octobris anni currentis sub sigillo Præceptoriæ S. Antonii Parisiensis, eorumque Chirographis, his præsentibus Constitutionibus subscribo, licet altera, sive alterius manu descriptis. Actum die, mense, & anno prænotatis.

Fr. C. Allart Secretarius.

Idem Abbas hasce Constitutiones Apostolica confirmatione petit roborari.

§.3. Cum autem, sicut dictus Abbas Nobis nuper exponi fecit, ipse pro dictarum Constitut. observatione eas apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Annuit Urbanus.

§.4. Nos igitur dictum Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Constitutiones præinsertas, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus: ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus. Decernentes illas, necnon præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, semper, & perpetuo observari.

Clausulas necessarias apponit.

§.5. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Aprilis 1634. An. XI.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDLIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Prorogatio Subsidii quadringentorum, & viginti millium ducatorum super fructibus Ecclesiasticis Hispaniarum, & Sardiniæ pro Rege Catholico.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

URBANUS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem & apostolicam benedictionem.

Prorogatio subsidii ad quinquennium.

§.1. Magnis causis adducti concessionem subsidii annui quadringentorum, & viginti millium ducatorum ex fructibus, & redditibus ecclesiasticis Civitatum, & Locorum Regnorum universarum Hispaniarum, ac etiam Sardiniæ claræ me. Philippo II. avo, ac Philippo III. genitori tuis Hispaniarum Regibus Catholicis a fe. re. Pio V. ad certum tunc expressum tempus factam, & deinde pluries etiam a Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIV. Clemente VIII. & Paulo V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris eisdem Philippo avo, & Philippo genitori tuis Regibus per diversas eorum, & præsertim dicti Clementis sub dat. die nona Februarii 1692. Pont. sui anno primo, & die 17. Junii 1600. Pontificatus item sui anno nono, & die 30. Octobris 1603. Pontificatus similiter sui Anno XII. & dicti Pauli sub dat. die 22. Junii 1605. Pontificatus sui anno primo, ac die 7. Septembris 1611. Pontificatus pariter sui anno septimo, & die 12. Novembris 1615. Pontificatus item sui Anno XI.

& die 21. Octobris 1619. Pontificatus etiam sui Anno XV. ac novissime a Nobis die 26. Martii 1624. Pontificatus nostri an. primo per nostras hujusmodi in formaBrev. expeditasLiteras ad quinquennium prorogatam, literasque omnes desuper confectas, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de apostolicæ potestatis plenitudine ad aliud quinquennium a fine ultimi dicti quinquennii, ut præfertur, prorogati numerandum extendimus, & prorogamus. Et nihilominus Majestati tuæ illud ipsum annuum subsidium quadringentorum, & viginti millium ducatorum cum omnibus, & quibuscumque Indultis, facultatibus, concessionibus, extensionibus, clausulis, & Decretis in aliis tam Pii, quam Gregorii XIII. Sixti V. Gregorii XIV. Clementis VIII. ac Pauli V. prædecessorum prædictorum Literis, ut præfertur, contentis, ad primum quinquennium a fine quinque annorum ultimo concessorum, ut præfertur, apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus.

Facultates quoque Exactoribus prorogatæ, & concessæ.

§.2. Ac propterea Ven. Fratribus Laurentio Episcopo Senogallien moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ apud Majestatem tuam Nuntio, Antonio Archiepiscopo Damasceno jam ejusdem subsidii Exactoribus, & Commissariis generalibus apostolica auctoritate deputatis, & eorum cuilibet plenam, & liberam in præmissis facultatem, & auctoritatem tribuimus per se, vel alium, seu alios, quos ad id idoneos duxerint ad exequutionem præmissorum, ac aliàs juxta facultates per dictos Prædecessores aliis Commissariis, & Exequutoribus, ac ipsis concessas omni, & quacumque appellatione postposita procedendi, aliaque faciendi, & exequendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obstantibus præmissis, nec non omnibus aliis, quæ dicti Prædecessores in suis Literis prædictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis dandæ fides.

§.4. Ut autem præsentes literæ, cum opus fuerit, facilius ad omnium notitiam deduci possint, decernimus, ut earumdem transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 3. Maii 1634. An. XI.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœces. sub Annulo Piscatoris die 3. Maii 1634. Pont. Nostri Anno XI.

CDLV.

Nonnullæ Ordinationes, & Statuta facta pro bono regimine Civitatis Ferrarien.

Ex Regest. in Secret. Brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rationes hæc condendi statuta.

§.1. Volentes Nos pro eo, quo Civitatem nostram Ferrarien. prosequimur, præcipuo paternæ charitatis affectu, prosperæ ejus Consilii, & Magistratus ordinationi, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, utque sublatis abusibus, qui in ipsius Consilii, & Magistratus electione hactenus irrepserunt, & de cætero irrepere possunt; Civitas ipsa fæliciter gubernetur, & ad majora in dies in pacis, & Justitiæ cultu incrementa dirigatur, providere.

Qui ab Officio Judicis sapientum sint excludendi.

§.2. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, hac perpetuo valitura Constitutione nostra statuimus, atque ordinamus, ad Consilium, & Magistratum, præsertim officii judicis sapientum ejusdem Civitatis nullo modo in posterum quempiam eligi, seu assumi posse, qui alienigena, sive forensis sit; Incolæ vero, & ex privilegio cives non possint eligi, nisi postquam domicilium per habitationem veram, actualem, & decennalem continuam in eadem Civitate contraxerint ad Consilium tamen recipi possint.

Vel à munere Consiliarii, & ad alios Magistratus.

§.3. Indigenæ autem, & cives etiam originarii, qui actu alicujus Principis sæcularis, aut Reipublicæ ministri, sive officiales, vel familiares, aut alias in aliquo ejus servitio extiterint, non possint eligi ad Consilium, nec ad aliquem magistratum, nisi postquam penitus recesserint a servitio præfato, & postea per quinquennium in eadem Civitate habitaverint; in Consilio tamen postquam vere per annum a recessu servitii habitaverint, recipi possint. Qui vero magistratus, sive officii sui tempus absolverit, rationem tamen administrationis suæ infra bimestre coram Legato, & cum interventu Commissarii Cameræ inibi residen. non reddiderit, & Civitati integrè non satisfecerit, nec ad magistratum sapientum, & judicis illorum eligi, & recipi, nec in Consilio ad votandum admitti possit. Qui autem ejusdem Civitatis in aliquo, & ex quacumque causa debitor extiterit, donec integre non satisfecerit, eligi, & admitti non possit ad aliquod officium magistratus, nec ad aliqua munia publicum servitium concernentia, nec ad Consilium.

Modus faciendarum electionum.

§.4. Ut autem omnes electiones sint liberę volumus illas fieri per vota secreta coram Legato, vel alio Superiore, itaut unus non possit dare alteri votum suum, seu ut vulgo dicitur, pillam suã sub privationis loci Consilii per decenniũ, aliisq; pęnis arbitrioLegati incurrendis. Et quando inConsilio tractabitur interesse alicujus consanguinei,

guinei, vel affinis in primo, vel secundo gradu conjuncti, tunc consiliarii, qui sint tali consanguinitatis, vel affinitatis gradu conjuncti, a tractatu, & voto præstando, ac etiam a Consilio excludi debeant, excepto tantum casu, quo de Oratore apud nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem deputando tractabitur.

Arma in Consilio nullimode deferenda.

§.5. Et ad evitanda scandala prohibemus omnibus, & singulis Consiliariis, Officialibus, & ministris ne in Consilio arma cujuslibet generis etiam defensiva deferre audeant.

De expeditione Mandatorum de pecuniis solvendis.

§.6. Volumus etiam, quod deinceps omnia, & singula mandata, & ordines de pecuniis solvendis subscribi debeant a Judice sapientum, & duobus sapientum senioribus, alias solutio nulla fit.

Munus Consiliariorũ contradicentium.

§.7. Quodque in cujuslibet Consilii initio sorte extrahantur duo Consiliarii, qui munus contradicentium singulis propositionibus in eodem Consilio faciendis exerceant, non tamen in electionibus magistratuum, & aliorum officialium.

Clausulæ.

§.8. Decernentes, præsentes Literas de subreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari debere: sicque, & non aliter per quoscumque judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Cancellariæque Apostolicæ Regulis, & præsertim illa de non tollendo jure quæsito, ac dictæ Civitatis Ferrarien. etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis apostolicis in contrariorum præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad effectum præmissum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 8. Junii 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDLVI.

Nonnullæ declarationes circa controversias inter Collectorem, & Commissarium Cruciatæ Portugalliæ vertentes.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Venerabili Fratri Laurentio Episcopo Hieracen. moderno, & pro tempore existente jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & apostolicam benedictionem.

Facti series.

Alias per Nos accepto, quod in controversiis inter te, & pro tempore existentem jurium, & spoliorum Cameræ Apostolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectorem Generalem ex una, ac dilectum filium Antonium Mascaregnas Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, & temporalium Cruciatæ in eisdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ab hac Sancta Sede concessarum Commissarium Generalem apostolica auctoritate deputatum ex altera partibus ortis, Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales super hoc a Nobis specialiter deputati cum interventu etiam Prælatorum a Nobis pariter ad hoc deputatorum negotio mature examinato, partibusque hinc inde informantibus pluries auditis declaraverant, & resolverant, prædictum Antonium Commissarium non potuisse, nec in futurum posse vigore Literarum Apostolicarum ejusdem Cruciatæ concedere licentiam celebrandi nec audiendi Missas in Oratoriis privatis, seu domesticis, & ideo licentias eatenus per ipsum Antonium Commissarium concessas, & de cætero forsan concedendas fuisse, & esse, ac fore nullas, & invalidas: ac insuper quod quando idem Antonius Commissarius procedebat uti merus exequutor dictarum Literarum Cruciatæ, nec egrediebatur limites suæ Comissionis ab exequutione earumdem Literarum Cruciatæ non dari appellationem, nec ad effectum devolutivum, nec suspensivum, sed quando exercebat limites suæ commissionis, aut gravabat partes, posse saltem per viam querelæ recursum haberi ad Collectorem uti Superiorem, qui posset servatis sacris Canonibus inhibere, & postea cognito plene de gravamine, vel excessu, illud seu illum emendare, & providere, prout Justitia exigebat, idemque posse dictas partes facere, quando Commissarius procedebat uti Judex aut mixtus exequutor: verum in casibus, in quibus jus commune expresse concedit appellationem, posse partes appellare, & Collectorem appellationem ad utrumque effectum recipere, & modo superius dicto inhibere. Cumque postea super declarationibus, vel resolutionibus prædictis exorta fuissent sequentia dubia videlicet primum. Ad quem spectaret cognoscere, an Commissarius Cruciatæ gravasset partes,

vel

vel excessisset limites suæ facultatis, aut processisset uti mixtus exequutor, vel an appellationes fuissent interpositæ in casibus in quibus jus commune expresse illas permittit. Secundarie vero censeretur Commissarius procedere, uti merus, vel mixtus exequutor, ac demum an Commissarius prędictus, & Notarius Cruciatæ possint cogi ad tradendum acta ad effectum, ut Collector de præmissis cognosceret, & an idem Commissarius parere teneretur inihibitionibus desuper sibi a Collectore factis sive faciendis; iidem Cardinales una cum Prælatis prædictis articulis hujusmodi exacte discussis, ad primum dubium responderaut, prædidictam cognitionem spectasse, & pro tempore spectare ad Collectorem uti Superiorem Commissarii Cruciatæ. Ad secundum vero tunc eumdem Commissarium procedere uti merum exequutorem, quando absq; Judiciali cognitione exequeretur purum, & nudum factum super rebus expressis in eisdem Literis Cruciatæ; Mixtum vero exequutorem dici, quando assumeret Judicialem cognitionem super re prius non cognita, aut quando se opponeret aliquis legitimus contradictor. Ad tertium denique, posse eumdem Commissarium, & ejus Notarium cogi a Collectore ad traden. acta, & quemadmodum Collector, postquam cępisset cognoscere de gravaminibus, seu excessibus supradictis, aut an appellationes essent admittendæ, posset canonice inhibere eidem Commissario, ita Commissarius teneretur hujusmodi inhibitioni parere; interim autem quo acta transportarentur coram Collectore, posset idem Collector concedere supersessorias ad tempus, sive acta denegarentur, sive malitiose eorum transportatio differretur, sive aliæ extarent qualitates, & circumstantiæ, ex quibus in aliis casibus idem facien. foret: & licet dictus Antonius Commissarius se declarationibus, seu resolutionibus prædictorum Cardinalium pariturum promisisset, nihilominus propriæ salutis immemor declarationes, seu resolutiones easdem parvipendens, iis non solum cum effectu parere recusaverat, verum etiam dictas Sacrosanctum Missæ Sacrificium in privatis Oratoriis, ut præfertur, celebrandi licentias concedere, & ad hunc effectum Literas Apostolicas super concessione gratiarum spiritualium, & temporalium d. Cruciatæ emanatas alterare, in iisque, quod licentias hujusmodi concedere poterat, adjungere, easque Literas sic alteratas, sive earum exempla, etiam impressa publicari facere præsumpserat, aliaque quamplurima in auctoritatis hujus Sanctæ Sedis præjudicium, & contemptum, ac contra declarationes, seu resolutiones hujusmodi facere, dicere, & gerere non erubuerat.

Confirmatio declarationũ, de quibus in Rubrica.

§. 2. Nos præmissis pro muneris nostri debito, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnes, & singulas declarationes, seu resolutiones supra expressas hujusmodi cum omnibus in eis contentis, & inde sequutis quibuscumque apostolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quamtumvis substantiales defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplevimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nuncio Apostolico committitur earum exequutio.

§. 3. Cum autem hodie supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectum filium Antonium de Mendoza Canonicum Doctoralem Ecclesiæ Portalegren. in Commissarium Generalem Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, & temporalium ejusdem Cruciatæ in locum dilecti filii Michaelis de Castro ad Ecclesiam Visen. promovendi cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, & indultis eidem Machaeli concessis, juxta tamen declarationes prædictas, substituerimus, & subrogaverimus;

Nos volentes easdem declarationes debitæ, ut par est exequutioni demandari, & a dicto Antonio de Mendoza moderno, & pro tempore existenti dictæ Cruciatæ Commissario, cæterisque omnibus, & singulis, ad quos spectat inviolabiliter observari; Motu, scientia, & deliberatione similibus tibi per præsentes committimus, & mandamus, ut eidem Antonio de Mendoza moderno, & pro tempore existenti gratiarum dictæ Cruciatæ in eisdem Regnis Commissario, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, ac privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinen. pœnis, eo ipso absque ulla declaratione incurrendis, auctoritate nostra præcipias, & mandes, ne licentias Sacrosanctum Missæ Sacrificium in privatis Domorum Oratoriis celebrandi, seu respective celebrare faciendi quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, Ordinis, & conditionis existentibus quavis ex causa, vel quæsito colore, aut prætextu concedere, nec Literarum apostolicarum super concessione dictæ Cruciatæ confectarum, ut præfertur, summaria, vel exempla Literis concessionis prædictæ Cruciatæ non conformia imprimere, seu publicare, aut imprimi, seu publicari facere audeant, seu præsumant, nisi prius eadem summaria, vel exempla a te, seu de tuo mandato per personas ad hoc idoneas a te deputan. revisa, & si opus fuerit, correcta, & emendata, & cum eisdem Literis diligenter collata fuerint, nec quisquam contra earumdem declarationum formam, continentiam, & ten. innovare, seu attentare audeat, vel præsumant.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quęcumque quovis prætextu, causa, vel quæsito colore, de subreptionis, vel

vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, infringi, vel retractari, in jus, vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari, seu impetrari, aut sic impetrato, vel concesso quempiam illo uti, seu se juvare in judicio, vel extra ullo unquam tempore posse, sed illas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque a prædicto Antonio moderno, & pro tempore existente gratiarum Cruciatæ hujusmodi Commissario, ac aliis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obstantium. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusvis statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis eidem Commissario, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum ten., ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 10. Junii 1634. An.XI. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

DCLVII.

Confirmatio Statutorum Societatis Exaltationis Sanctæ Crucis extra muros Civitatis Parisiensis erectæ. *Ex Regest. in Secret. Brev.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Licet omnia Christi fidelium vota, quæ ad animarum salutem, divinique cultus augmentum in dies magis promovendum facere intelligimus, ad exauditionis gratiam libenter admittamus, ea tamen præcipuo paternæ charitatis affectu complectimur, quæ in peculiarem Sanctæ Crucis venerationem tendere dignoscuntur. Unigenitus enim Dei filius homo factus, in illa humani generis salutem operatus, ac insons pro sontibus hostia factus est, & effuso pro injustis sanguine, justus mortis servitutem suscepit, ut Nobis vitæ æternæ tribueret libertatem: unde merito militantis Ecclesiæ præconio concinitur, Beata cujus brachiis secli pependit pretium.

§.1. Cum itaque, sicut nonnulli Christifideles Civitatis Parisien. Nobis nuper exponi fecerunt, una pia, & devota utriusque sexus Christifidelium Societas sub invocatione exaltationis Sanctæ Crucis ordinaria auctoritate, ad procurandam Hæreticorum conversionem, in Ecclesia Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Fracisci Cappuccinorum nuncupatorum prope, & extra muros Civitatis Parisien. canonice erecta, & instituta, & pro felici illius regimine, & gubernio nonulla statuta, sive Capitula edita, statuta vero sive Capitula hujusmodi de mandato nostro correcta, & emendata fuerint, tenoris sequentis videlicet. *Extra muros Civitatis Parisien. Societas Exaltationis S. Crucis instituitur; Quæ sua condit Statuta.*

Regula, & Statutæ Societatis exaltationis Sanctissimæ Crucis institutæ ejusdem Festo die 14. Septembris anno salutis 1632. in Cenobio PP. Cappucinorum, quod est Lutetiæ Parisiorum in Suburbio S. Honoti per admodum R.P.F. Hyacinthum Parisium Concionatorem Cappuccinorum, & Apostolicum Missionarium.

De Institutione, ac fine Societatis Cap. I.

Fuit hæc Societas Lutetiæ Parisiorum in Suburbio Sancti Honorati intra Cœnobii PP. Cappuccinorum septa, a pio quorumdam catholicæ Religionis propagandæ studio instituta, ut ejus sodales pro suo quisque modulo in Hæreticorum ad veram, catholicamque religionem conversionem incumbere, & qua spiritualibus, qua temporalibus collatis subsidiis iis opem ferre, atque eos in suscepta religione confirmare possent; Ideo ad hunc finem assequendum cujuscumque sortis homines amplectimur, puta ecclesiasticos, seculares, Principes, viros doctos, ac mediocris sortis homines, ut quisque Deo adjuvante suæ conditionis hominibus ferre opem, atque facili negotio, qua congressibus, qua hortationibus, qua integer-

tegerrimæ vitæ exemplis, ad veram fidei semitam reducere, ac restituere possit.

Hoc vero nomine Exaltationis Sanctissimæ Crucis hanc Societatem visum est insignire non modo, quia eodem Festo die ejusdem Sanctissimæ Crucis, ac Crucifixi ope sumpsit exordium, verum etiam quia ad ejusdem exaltationem, non minus facere videtur Hæreticorum ad verum Crucis cultum, & Religionem revocatio.

Quam verum sublime, & Deo gratum hoc sit institutum, vel inde licet cognoscere, quod Dionysio Areopagita teste, a quo nostræ Religionis exordium sumpsimus, divinorum omnium divinissimũ est cooperari Deo in salutem animarum, & si Apostolo prædicante inimicorum Crucis Christi finem interitum futurum non ambigimus, cur ejusdem Crucis amicorum, qui nempe pro virili ejus disseminandæ gloriæ sunt amantes, æternam vitam finem futurum non dicemus!

De Sodalibus in hanc Societatem cooptandis. Cap. II.

Si porro sunt in hanc Societatem admittendi, qui idonei ad finem Societatis assequendum cognoscantur, & de quibus spes sit, eos serio ad tam sublime opus animum appulsuros. Ne vero ex nimia sodalium frequentia aliaque oriatur confusio, ac perturbatio, sodales numerum viginti quinque non excedent, nisi forte aliquis per dignitatem, vel opes in Hæreticorum conversione impendendas, vel ob aliud excelsum Dei donum ad dictum opus maxime aptus videretur; tunc enim etiam ultra numerum, in Societatem ingressus non est denegandus.

Antequam aliquis in Societatem admittatur, Societatis totius roganda est sententia: ob quod in tempore absentes, qui facile poterunt, certiores fient, ut in primo consensu adesse, & suam sententiam ferre possint. Quod si duæ tertiæ sodalium partes admittendum non censuerint, nullo pacto admittatur.

Admittendus vero est nemo, cujus spectata vita, & mores probati non sint, vel de cujus doctrina nulla umquam suspicio exorta sit: quin imo si quis antea in Societate virtute conspicuus, (quod Deus avertat) flagitiis, sceleribusque se implicaret, adeo ut perdita vita, ac moribus Societati, cæterisque malo esset exemplo, & bis, terve admonitus incœpto persisteret, per certos homines huic muneri destinatos illi palam fiat, eum diutius in hac Societate, ubi vitæ morumque integritate præfulgere quisque debet, non posse persistere, & satius esse, si ipse sibi consulat, seque ab ipsa Societate removeat.

Ministri Hæreticorum in Societatem non admittantur, nisi quinquennio ab eorum conversione elapso, dummodo per id tempus, in Christianis moribus, & Catholica Religione perstiterint.

In Sociorum delectu maxime est Societati invigilandum, nam ut plurimum ex Lutetia, ejusque Suburbiis ex omni hominum genere, & gradu sunt seligendi, ut quisque, quemadmodum initio dicebatur, suæ sortis hominibus Hæreticis, cum quibus agere sæpius contigerit, opem ferre possit, unde eos sibi studebit aggregare, quos ad solam Dei gloriam, Hæreticorum conversionem aptos existimabit. Curabit quoque Societas duos, vel plures Socios in controversiis, linguisque hebraica, & græca optime versatos habere, qui eos, quos oportuerit possint instruere.

Adscribantur Societati Sacerdotes seculares, & regulares idonei, de suorum tamen Superiorum licentia, qui ab his, ad quos spectat, habeant facultatem absolvendi ab hæresi, schismate, & apostasia a fide, legendi iis libros prohibitos, Apostolica Sede, vel ejus Nuntio.

De Congregationibus in Societate habendis. Cap. III.

Congregatio nec sæpius, quam bis in hebdomada habeatur, nec ultra quindecim dies protrahatur, satius vero esset, si semel in hebdomada haberetur non in dominicis, vel aliis solemnitatibus Domini nostri, Beatissimæ Virginis, aliisque diebus festis est cogenda.

Si vero hoc in Congregationibus solemne, ut quisque quid ab ultima Congregatione circa Hæreticorum conversionem egerit referat, quos scilicet ad fidem reduxerit, quoquomodo affectus alios habeat, quibus relationibus ab unoquoque peractis, Societas quid agendum sit deliberabit.

In fine tandem cujusque Congregationis dies, hora, & locus, quo erit conveniendum, destinabitur, atque de negotio pertractando, qui præsentes fuerint, absentes admonebunt.

De Sociorum dissidiis, quæ forte orientur componendis. Cap. IV.

Si forte, (quod absit) dissentiones, ac dissidia aliquot sodales inter orientur pro viribus Societas curet ea componere, eosque in pristinam animorum concordiam revocare, quod si nihil precibus, ac hortationibus profecerit, donec de eorum reconciliatione constiterit, eos ut a Congregatione abstineant admonebit.

Si quis vero dessidentium Societatis arbitrio, se subiiciat, eum Societas amplectetur, alii vero adhuc dissidentes, si infra quindecim dies dissentionem, atque animi duritiem non posuerint, in Societatem iterum sine duarum tertiarum partium consensu non sunt admittendi.

Quod si omnes litem, & controversiam Societatis arbitrio examinandam, & componendam subiiciant, Societas, rationibus hinc inde excussis, ad Dei gloriam, quod magis videbitur expedire, quodque æquius erit, deliberabit.

De

De his, quæ circa eorum curam, qui de novo ad fidem conversi sunt Societas præstare debet. Cap. V.

Haud segnior quidem Societatis curæ esse debet in his confirmandis, quos ad fidem revocavit, quam in revocandis fuit. Unde ne susceptæ eos Religionis pœniteat, sæpius invisere, blandiri, & qua spiritualibus, & qua temporalibus collatis subsidiis eorum indigentiis occurrere oportebit.

Hinc paratam semper Domum ad eos recipien., qui ad profitendam Catholicam Religionem sua Domo excesserunt, atque undecumque tandem accesserint Hospitio sunt excipiendi, atque humaniter tractandi, advertendum vero maxime est, ut qui tali Domo, & Hospitio præest, is sit, ut vitæ, ac morum innocentia, ac christiana charitate eos alliciat, & traditis veræ pietatis exemplis, in Catholica Religione magis magisque confirmet. Propterea notæ sanctitatis, ac pietatis esse debet, & si fieri possit, ex Societate ipsa eligendus, qui, & temporalibus necessitatibus consulat, multoque magis spiritualibus collatis subsidiis instituat, ad veræ, & Catholicę Religionis studium; observet quoque eorum mores, & Societati referat, ut ipsa tempori, si quid esset opus, providere possit.

Peregrinæ Virgines, ac Mulieres, ab honesta aliqua Muliere sunt excipiendæ, ejusque curæ tradendæ, cujus erit non modo de his, quæ ad vitam necessaria sunt providere, sed pro ejus captu in suscepta religione, qua verbis, qua exemplis confirmare. Ad exactiorem vero earum in Doctrina Christiana, ac fide instructionem religiosi, ac graves viri saltem quinquagenarii sunt substituendi, qui id in Ecclesia, & in aliorum præsentia præstabunt. Pro expensis vero, quæ ad harum exceptionem, & substentationem necessariæ erunt ipsa Societas providebit.

Si forte aliquis ex his, de novo conversis in morbum incideret, atque ob suam egestatem unde suo morbo, ac miseriæ consulere possit non haberet, curabit pro virili Societas, ut viri in Xenodochio Societatis charitatis excipiantur. Mulieres vero apud ejusdem Societatis Virgines, vel alium in locum, ubi christiana pietate eorum cura geri possit excipiantur.

Reliquis vero assidua febre laborantibus, nec pecunia, nec medicorum, pharmacopolarum, aut aliorum opera opem ferat Societas, nisi prius peccata expiaverint, & sacro pane se refecerint, quod Societati per confessarii fidem, vel alterius e Societate, qui forte adfuisset, constabit; quæ fides per ejusdem Secretarium adnotetur.

Curabit quoque Societas, ut de novo conversi alicui arti, vel servituti addicantur, ad quod etiam omnem feret opem, ut sibi victum comparare, atque honeste vivere possint: iis vero, qui laborem respuentes otio se dedere volent, ne ansa eis in ea vita persistendi præbeatur, nihil omnino præbebitur, nisi fortasse certis de causis aliud Societati videretur.

Pueri vero, dum per ætatem licet, ad aliquam artem addiscendam, ad quam aptiores videbuntur, applicentur, vel saltem ad serviendum aliquo in loco, ubi Deo inservire, & victum sibi parare queant. Quod si aliquis ingenio polleat, & de eo spes sit, ut in liberalibus studiis, ac disciplinis sit profecturus; in Collegio eum admitti Societas curabit, & tam de his quam de illis, donec solidioris sint ætatis, & nullius ad vivendum auxilio indigeant, Societas in eorum cura vices patris geret, ut ejusdem Societatis filii merito possint nuncupari.

Cum quis de nuper conversis pecunia indiguerit ad ejus inopiam sublevandam mutuo detur: quam tamen ad libitum ejus e Sociis, cui se obstringet, spondebit reddere. Advertatur vero, quod si summa mutuo data duos aureos non excedat, apoca privata sufficiet; secus vero si excedat: nam præter eam Tabellionis publici fides exigetur.

Haud vero schæda obligationis prætermittatur, qua acceptam referat Societati eam summam, vel Gubernatori, vel Administratoribus, nulla facta apochæ, & fidei Tabellionum mentione, quæ deinde in libros relata, pro ejusdem Gubernatoris, & Administratorum cautione inserviet.

Tandem Sacerdos, qui absolutionem ab hæresi nuper converso impenderit, eum serio moneat, curetque, ut eligat approbatum aliquem Confessarium, cui peccata deinceps aperiat, nisi forte sibi, a quo fuit absolutus, aperire vellet: atque eidem converso pecuniam pro ejus sustentatione, si quando exigeret, Societas non tribuat, nisi ejus Confessarius testatum faciat, eum semel in mense peccata aperire solitum esse, ac nisi forte eidem Societati ad Dei gloriam justis de causis aliud videatur.

De Officialibus, ac muneribus in Societate obeundis. Cap. VI.

Erunt omnes, quibus hæc sunt obeunda, octo præter alios minores puta Director, Gubernator, quatuor Administratores, rationum collator, qui vulgo controllator dicitur, & Secretarius, atque de his omnibus, deque eorum muneribus singulatim dicetur in sequentibus. Hi vero præter Directorem, (qui Sacerdos esse debet) ex ecclesiasticis Sacris initiatis eligi non poterunt, licet ipsi in electione suffragium ferant.

Quoad tempus vero, quo cuique suum munus est exercendum, Director tribus annis, Gubernator duobus, reliqui vero tantum anno in munere persistent, nisi forte Gubernatorem, vel Administratorem iterum confirmare urgenti causa Societati videretur. Ex quatuor vero Administratoribus duo semper confirmari debent, qui cum duobus de novo electis administrabunt.

At vero quivis, qui huic Societati erit adscriptus, atque in ea, vel Officialis, vel in aliquo obeundo munere suam navat ope-

ram, ac laborem; nullam mercedem, vel humanam remunerationem intendat, sed ad solam Dei gloriam, & Hæreticorum conversionem se, suaque omnia dirigat. Æquum tamen Societati videtur, ut nonnulli nempe Gubernator, Administratores, Controllator, & Secretarius, qui aliquid in ratione sumptuaria reddenda, atque aliis scriptis exarandis de suo impendunt, mercedem aliquam ex eleemosynis de novo conversorum consequantur.

De Officialium Societatis electione. Cap.VII.

Ut electio ad Dei gloriam cadat, nec sine divina implorata ope efficiatur, pridieque electio fiat, quæ semper in Festo Exaltationis Sanctæ Crucis hora octava matutina est facienda, Sacerdotes omnes (si licebit tamen) Sacra de Spiritu Sancto facere: qui vero Sacerdotes non sunt, ipso Exaltationis Festo die peccata confiteri, & sacro pane se reficere optimum esset.

Inde congregatis omnibus in loco jam ante quindecim dies destinato Director incipiat Hymnum: *Veni Creator*: quo cum reliquis precibus absoluto ad electionem procedatur: nulli autem extero in electione adesse fas erit. Electio vero hoc modo fiet: quisque scriptum in schedula nomen illius, vel eorum, quibus suffragium suum ferre voluerit, in loco, ubi, nec adverti oculis, vel aliquo modo cognosci possit, collocabit.

Director vero arculam circumgestabit, cui schedulæ commendentur, inde ad sedem suam reversus alta voce electorum in schedula nomina perleget singillatim, Secretario singula rescribente: quibus perlectis videbitur, in quemnam electio cecidit: quod si in prima electione nemini suffragia, quæ ad id munus requiruntur, lata fuere, nempe duæ tertiæ suffragiorum partes, usque ad tertiam procedatur. Quod si neque in tertia peragetur, qui duo plura suffragia habuerint, eligantur, atque iis solummodo iterum suffragia ferentur, & qui plura habuerit, erit electus; si vero paria erunt uniuscujusque suffragia, res ad sortem renovabitur.

Electione peracta: *Te Deum laudamus*, & reliquæ preces ad gratiarum actionem recitabuntur: postridie vero Sacerdotes Sacra facientes debitas Deo gratias agere tenebuntur, simulque Divinam Majestatem orare, ut novos Officiales dirigat ad ea peragenda, quæ ad ejus gloriam, & bonum Societatis cedant.

De directione Societatis: Cap.VIII.

Directorem igitur semper habebit Societas, a quo regetur, quique Sacerdos erit; dummodo residentia alicujus Ecclesiæ extra Lutetiam, vel animarum cura, vel publico alio munere non sit impeditus, ejus erit Societatem dirigere, ac ad suum finem assequendum promovere. Tribus annis in eo munere permanebit, nisi forte sponte pro bono Societatis, accedente duarum tertiarum partium consensu, se subtrahere vellet; quibus confectis, non poterit in directorem iterum eligi, nisi tribus aliis elapsis annis. Quod si aliqua ex causa plusquam triginta diebus a dicta Societate Directori abesse contigerit, proponet idem Director aliquem ex Societate, qui suas vices gerat, quem tamen aptum eadem Societas censeat, & dicetur Subdirector, ac durabit in eodem munere usque ad reditum Directoris, & non ultra.

Idem Director Constitutiones hasce Archiepiscopo Parisiensi pro tempore existenti ostendat, ut in illarum observantia, atque exequutione invigilare possit.

Poterit, prout necessarium Societati existimaverit, tam in generali, quam in particulari socios ad monere. Curet etiam in primis, ut socii inter se concordes mutuo se amore foveant, & complectantur. Conversis item de novo, seu divites, seu pauperes sint, in quibuscumque fortunæ casibus præsto esse debebit: ægrotantes autem saltem semel in hebdomada adire, atque invisere optimum esset: Societati deinde referet morbum, & remedia, quæ ipse pro corporis, animæque salute opportuna judicabit.

Ante omnia autem curet, ut de novo conversi bonis moribus, & catholicæ religionis præceptis instituantur. Quod si hoc per se præstare non poterit, doctorum hominum opera utetur, ne forte horum omnium inscitia ad pristinos mores relabantur.

Advenas autem, qui fidei amplectendæ causa venerint, non solum invisere, & fortiores suscepta religione reddere debebit, sed curabit insuper, ut ab hæresi non absolvantur, nisi prius constet, eos non ficte hanc absolutionem exquirere, ac tam Societas, quam ille, qui eos hospitio excepit, super hoc sententiam suam ferant; puerorum autem curam geret, quos Societas, vel ad literarum studia, vel ad artes destinavit, ac in suo munere bene se gerant nec ne, cognoscet, & suis præceptoribus commendabit; ac si quid illis desit patris vicem geret.

Si aliqua nuper conversum urgeret necessitas, ut statutus congregationis dies ad sublevandam ejus inopiam expectari non possit, poterit Director præcipere, ut quod congruum ipsi videbitur, tribuatur. Tenebuntur vero Gubernator, Administratores, & rationum Collator Directoris præscriptum exequi, dummodo ex una ad alteram Congregationem duorum aureorum summa pro quolibet non excedatur: Inde in proxima Congregatione Societatem de soluta pecunia certiorem faciet: ab iis vero, quibus pecunia collata est, schedam obligationis, seu apocam fieri curabit, Subdirector autem nonnisi unicam libram Turonensem conferendi facultatem habebit pro quolibet, nisi forte majorem illi Societas tribui debere facultatem extimaret.

Si quando Societatis officiales conveni-

re

re expedierit, poterit Director extra Ordinem convocare, eosque consulere de iis rebus, de quibus totius Societatis sententiam rogare non est necesse.

Tandem si tam Director, quam Subdirector a Societate pluribus diebus, vel hebdomadis abessent, Gubernator eorum vicem geret, ac de quibus illi potuissent decernere, & ipse poterit.

De Gubernatore, & reliquis. Cap.IX.

Gubernatoris munus (cui nihil sine communi omnium sensu, consensuque peragere licebit) erit pecuniæ mutuo datæ apochas, & schedas: obligationis omnes perlegere, atque examinare, eas vero illorum, qui ab Administratoribus aliquid acceperunt, sua manu subscribet: inde in acta Notarii, seu Secretarii Societatis referre curabit, simulque quidquid ab Administratoribus, & rationum Collatore acceptum, vel expensum fuerit. Conferentur deinde rationes cum Notarii commentario, quod vulgo registrum dicitur: quæ si inter se paria erunt, computa subsignabit, & penes se habebit exemplar collatum cum originali, extractumque Commentarii, seu registri Notarii, in quo tam acceptum, quam expensum contineatur.

Si Gubernatori ultra tres menses a Societate abesse contingeret, eligendus est alius, qui vicem Gubernatoris gerat.

Post Gubernatorem erunt quatuor Administratores, & unus rationum Collator, seu Controllator, quorum erit recipere destinatos, donatos, & legatos nummos pro noviter conversis, aliisque Societatis ministeriis; de quibus ipsi proprio, ac privato nomine tenebuntur, & tam dati, quam accepti ab ipsis rationem Gubernatori, vel Vice-Gubernatori, & Societati, ac aliis quibus de jure, & consuetudine, reddent, & nisi perfectam hanc rationem reddiderint, sciant se obligatione, qua obstricti sunt, nunquam absolvendos, quæ absolutio nonnisi ab ipsa Societate poterit impertiri.

Rationum Collatoris, seu Controllatoris munus erit præter id, quod dictum est, conferre apochas, tam accepti, quam expensi, quod tamen aureum excedat; cumque illi a Gubernatore, vel Administratoribus, aliisve tradentur, sua manu subscribet.

Secretarius tandem, seu Societatis Notarius debebit conficere, & apud se retinere, & custodire commentarium, seu registrum nominum illorum, qui Societatis opera ad catholicam fidem fuerint conversi: promissionum insuper, & rationum accepti, & expensi; cujuscumque item rei, quæ quomodolibet Societati addicta, aut donata fuerit ad pauperum conversorum beneficium; tandem Societatis decreta, & Gubernatoris, Administratorum, & Controllatoris confectas rationes.

Curet præterea, ut Societatis primordia, & progressus, & res egregie a Societatis hominibus gestæ scriptis mandentur, confectaque commentaria custodiat, ut ad majorem Dei gloriam, & posterorum exemplum futuris temporibus, quid Deus per suos dignatus est efficere, relegatur.

Relapsorum etiam a fide notam describet. Tandem scripta omnia, & Societatis monimenta omni cura servabit. Elapso vero anno sui muneris, inventarium eorum omnium, quæ apud se habebit, conficiet, quod Directori, & Societati ostendet, & retento apud se ejusdem inventarii exemplari una cum reliquis scriptis successori tradet.

Poterit etiam Secretarius secum adjutorem habere, si necessarium duxerit, & ipse par labori non sit, qui adjutor ex ipsa Societate est assumendus.

Jam vero his omnibus, qui Officiales sunt nihil dare licebit, sine Societatis, Directoris, vel Subdirectoris, aut etiam Gubernatoris consensu, ut supra dictum est.

De impressione librorum ab hominibus Societatis. Cap.X.

In edendis in lucem libris ab aliquo ex Sodalibus compositis, præsertim si materiam controversiarum contineant, ultra Superiorum, ad quos spectat licentiam, etiam Societatis assensus requiratur, ut nihil quod reprehendi possit ab ipsius Societatis Sodalibus publici juris fiat. Quamobrem Societas unum, aut plures destinabit, qui edenda scripta legant, relegantque, & si commode fieri poterit, coram ipsa Societate, dummodo in qualibet Congregatione in hujusmodi lectione non plus quam dimidiata hora insumatur: quæ vero scripta luce digna videbuntur, Societas eorum editioni consensum præstabit.

De harum Constitutionum observantia. Cap.XI.

Non modo, qui huic Societati nomen dedit, in harum regularum observantiam invigilare debet, sed pro virili etiam curare, ne his aliquid unquam detrahatur, vel addatur, nedum aliquid de novo mutetur.

Unde cum Societas has leges observare promiserit, licet nullo peccati vinculo ad earum observantiam obstringatur, ad illarum tandem custodiam super omnia debet insudare.

Constitutiones Societatis Exaltationis Sanctæ Crucis ultimo emendatæ juxta nonnullas notas Reverendissimi Domini Paulutii.

Franciscus Implus Secretarius.
Franciscus Paulutius &c.

§.2. Nos inviolabili erectionis, & institutionis prædictarum, ac Capitulorum, sive Statutorum hujusmodi firmitati, atque observationi, quantum cum Domino possumus, consulere, dictosque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, qua- Urbanus ea confirmat.

vis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio Propagandæ in universo mundo Fidei præpositorum consilio, erectionem, & institutionem dictæ Societatis, ut præfertur, factas, nec non præinserta Statuta, sive Capitula hujusmodi apostolica auctoritate, tenore præsentium sine cujusquam præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas apponit.

§.3. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari debere: irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18. Junii 1634. An. XI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimaoctava Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDLIX.

Declaratio, ac confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondum a Sede Apostolica canonizatorum cum splendoribus, aut laureolis non proponendas, & processus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos.

Decreta hic enunciata habes in Const. CXVIII. Sanctissimus. *Tom. V. Par. V. fol.* 318.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Cœlestis Hierusalem Cives, quorum gloriosis natalitiis sancta lætatur mater Ecclesia, sicut hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ ministerio a piis utriusque sexus Christifidelibus venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Ecclesiæ regimini divina providentia præpositum, pro suo præcipuo honoris Domus Dei zelo invigilare, ne quid in personarum cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctarum memoriam, sive cultum, inconsulta Sancta Sede prædicta innovetur.

Refert decreta alias edita super imaginibus defunctorum nondum a Sede Apostolica canonizatorum.

§.1. Aliàs siquidem Nos solicite animadvertentes abusus, qui irrepserant, & irrepere non cessabant in colendis quibusdam cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti essent ab eadem Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque in Ecclesiis, aliisque locis publicis, atque etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus proponebantur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia a Deo per eorum intercessiones accepta in libris rerum ab ipsis gestarum enarrabantur, & ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volentesque proinde hujusmodi abusibus pro debito officii pastoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis, communicata, & mature considerata, ac discussa, de eorumdem Cardinalium consilio sub die 13. Martii 1625. declaravimus, statuimus, & decrevimus, ne quorumvis hominum cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantacumque illa esset) defunctorum imagines, aliaque præfata, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præseferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis, tam secularibus, quam regularibus, cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequam ab Apostolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (si quæ appositæ essent) amoverentur, prout eas statim amoveri mandavimus. Ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui sanctitatis, sive martyrii fama, vel opinione, ut præfertur, celebres e vita migravissent, gesta miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia, tamquam eorum intercessionibus a Deo accepta continentes, sine recognitione, aut approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhiberet: & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novum, & inordinatum in re tam gravi committeretur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmitteret, ejusque responsum expectaret: Revelationes vero, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, gestaque continen. eatenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa erant, nullo modo approbata censeri voluimus, mandavimusque. Ad horum hominum sepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exculptas appendi, seu affigi, & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra, facienda, Sedique Apostolicæ refenda, ac probanda. Declarantes, quod per suprascripta præjudicare in aliquo noluimus, neque intendimus iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemo-

memorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia præfatæ Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii celebrantur. Cumque postea die secunda Octobris ejusdem anni 1625. a quibusdam revocari in dubium accepissemus, an tabellas, & imagines, quas imposterum offerri contingeret, recipere, & antea oblatas conservare liceret: Nos, qui tantummodo voluimus occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum eisdem Cardinalibus communicata, de simili eorum consilio declaravimus, quod sicut numquam prohibuimus, nec intentionis nostræ fuit prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum hujusmodi, ita, ut deinceps nulli dubitationi locus relinqueretur, statuimus, & decrevimus, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumve alium publicum secularem, seu regularem tabellas, & imagines, aliudve simile quispiam deferret, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, aut sanctitatis fama demortuorum, optata se impetravisse diceret, liceret Ecclesiasticis personis Ecclesiarum, locorumve prædictorum curæ præpositis tabellas, & imagines, sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque, qui conscii fuissent, attestationibus recipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia tenerentur, in secreto aliquo seorsim ab Ecclesia loco custodire, ibidemque jam amota collocare, & asservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluisset, extarent hujusmodi sanctitatis qualescumque probationes Apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ. Demum vero, ut ejusmodi decreta observarentur indubie, ac omnimodam sortirentur exequutionem, cum eisdem Cardinalibus re pariter communicata, deque eorumdem consilio præmissis addidimus, statuimus, decrevimus, atque declaravimus, ne ex tunc deinceps quispiam Ordinariorum, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatorum, super alicujus utriusque sexus cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus, aliisve ejusmodi sanctitatem redolen. ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut processum instrueret, vel huc usque receptas informationes, instructumve processum ulterius prosequeretur, nisi postulator prius per legitimas juridice susceptas probationes circa personam ejus, de cujus miraculis, revelationibus, aliisve rebus gestis sanctitatem præseferentibus ageretur, præscriptam in præfato nostro decreto formam omnino servatam extitisse docuerit; & nisi postea successive idem Ordinarius, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatus, diligenti præbabita disquisitione circa eamdem personam, supracitato decreto nullatenus contraventum esse, rite pronunciaverit; Utque id inviolabiliter observetur, statuimus insuper, ac decrevimus, ne transmissi ad Urbem undecumque hujusmodi processus a Congregationis Sacror. Rituum Secretario, minusve Sanctæ Fidei Promotore quomodolibet aperiantur, nisi prius in ipsa Sacrorum Rituum Congregatione, alio sejunctim oblato authentico processu, ex eo Ordinarium, aut ab Apostolica Sede specialiter delegatum rite, ac recte, ut præmittitur, cognovisse, ac pronuntiasse prælibato decreto nequaquam contrarium esse, plene constiterit, ac deinde a Nobis judicialiter aperiendi eos processus facultas indulta fuisset. Insuper longissimum tempus, illiusve immemorabilem cursum, de quo in prædicto decreto, intelligi declaravimus esse, tempus centum annorum metam excedens: Deque his, atque infrascriptis omnibus, quæ in his decretis disposita, & ordinata sunt, aliqua suboriente difficultate, Ordinariis locorum, & Delegatis Apostolicis quibuslibet omnem omnino interpretandi facultatem ademimus, utque Sedem Apostolicam desuper consulerent, ab eaque responsum expectarent, mandavimus eisdem, & alias prout in decretis desuper editis plenius continetur.

§. 2. Quare inviolabili decretorum prædictorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque apostolicæ potestatis plenitudine, decreta prædicta cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiicimus: omniaque, & singula decreta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, observari omnino præcipimus, sub pœna nullitatis quarumcumque informationum, processuum, ac interpretationis aliter, quam prævia suprascripta præcognitione instructorum, eorumque admissionis, publicationis, aut interpretationis; itaut earumdem informationum receptiones, processuumve instructiones, necnon eorum admissiones, ac publicationes, & interpretationes habeantur pro non receptis, non instructis, non admissis, non publicatis, non interpretatis, eorumque amplius ratio aliqua nullatenus alicubi umquam haberi debeat. Modo illud confirmat, & declarat.

§. 3. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad præmissa vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentio- Clausulas præservativas addit.

tionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint; aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret; aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Ita judicari statuit.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuntios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat, ac mandat puniri transgressores.

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nuntiis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus ubilibet existentibus, per apostolica scripta mandamus, ut statim atque præsentes literæ ad eorum, & cujuslibet eorum notitiam pervenerint, in sua quisque respective Diœcesi, vel Provincia sedulo pervigilet, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant: transgressores vero si regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, necnon suspensionis a divinis: si vero Clerici seculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis a divinis, & ab administratione Sacramentorum, exequutioneque suorum ordinum respective, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo: Qui autem Libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquo modo affixerint, vel formaverint, cæterique artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæterisque in contrarium facien. quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§.7. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum inde amovebuntur, earumdem exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ post duos menses a die publicationis computandos, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis credi mandat

§.8. Quodque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 11. Julii 1634. An.XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

Anno 1634. Indictione secunda Pontificatus SS. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero 5. Septembris supradictæ Literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prælibati SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Dominicus Mang. Curs.

INDEX

INDEX
NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM,
Quæ in hoc Volumine continentur.

Numerus paginam indicat, A primam columnam, B secundam designant.

A

B

C

Cœle-

D

E

F

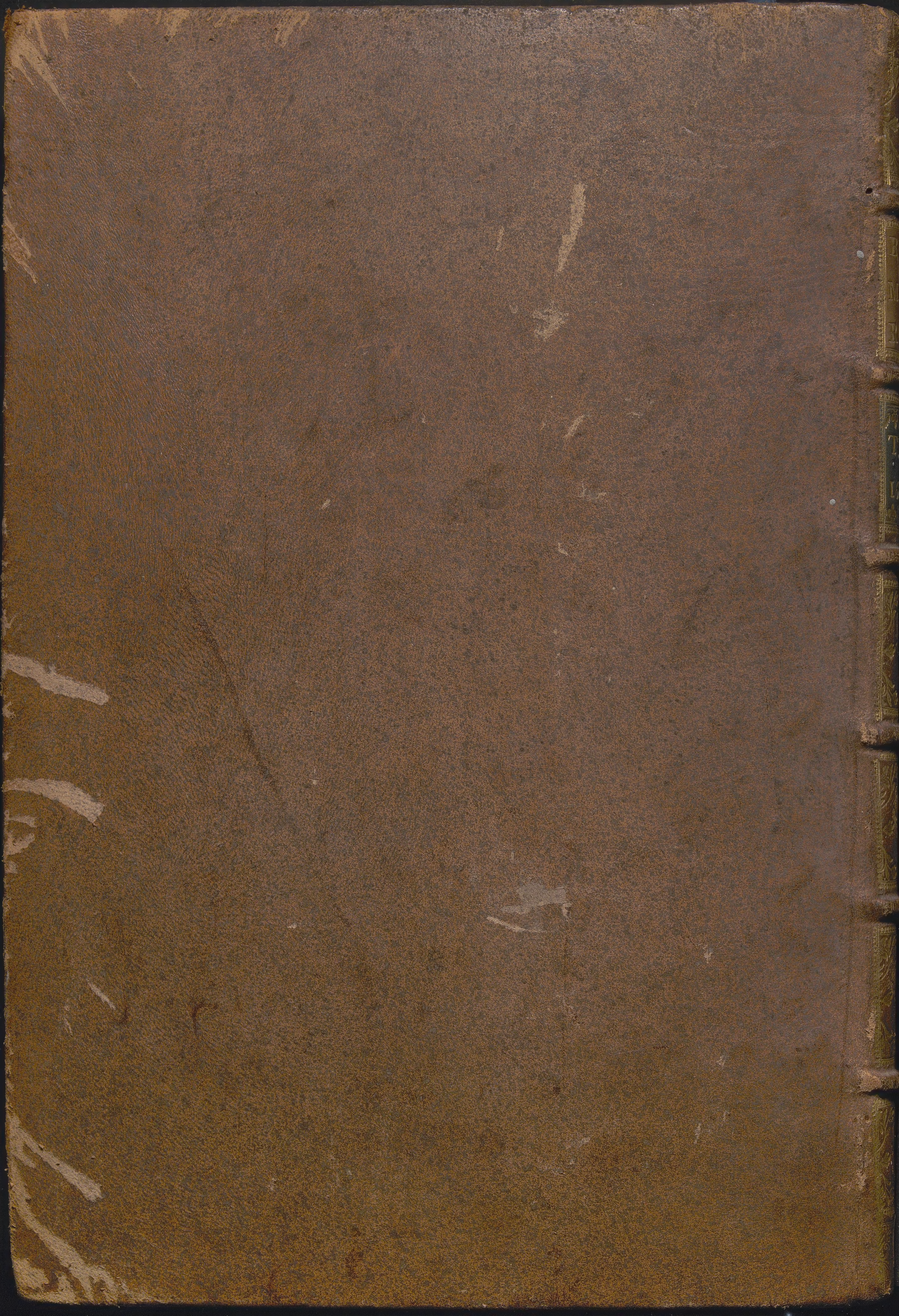
Fran-

Sancti

Finis Tomi Sexti Partis Primæ.

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm